
القرآن الكريم

القرآن الكريم

الله

دعای پیش از قرائت قرآن

از امام جعفر صادق علیه السلام

خداونـدا! گواهی می‌دهم که این کتاب، کتاب توست که از جانب تو بر پیامبرت محمد ابن عبدالله(ص) نازل شده و نیز کلام توست که بر زبان پیامبرت جاری شده است، کتابی که آن را هدایت کننـده قرار دادی و از جانب خودت به سوی مردم فرستادی و آن را واسطه بین خود و بندگانت قرار دادی. بارالها! دستور و کتابت را گشودم؛ خداوندا! نگاهم را در این کتاب، عبادت تلقی کن و قرائتم را وسیله تفکر و تفکرم را مایه عبرت قرار بده و مرا از جمله کسانی قرار ده که از مواعظ تو در این کتاب، پند می‌گیرند و از نافرمانی تو و گناه و معصیت دوری می‌کنند. خدایا! در هنگام قرائت، گوش دلم را ناشنوا نکن، و بر چشم دلم پردهٔ غفلت میفکن، و قرائتم را قرائتی بی‌تدبر قرار مده، بلکه مرا آن گونه قرار ده که در آیات و احکامش بیندیشم و احکام آن را به کار بندم، و نگاهم را در این کتاب، نگاهی همراه با غفلت و قرائتم را قرائتی بیهوده قرار مده که تویی آن پُرمهرِ مهربان.

اَلدُّعاءُ

عِندَ قِراءَةِ القُرآنِ

عَنِ الاِمامِ جَعفَرِبنِ مُحَمَّدٍ الصّادِقِ عَلَیهِمَا السَّلامُ

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَشهَدُ اَنَّ هٰذا کِتابُکَ المُنزَلُ مِن عِندِکَ عَلیٰ رَسولِکَ مُحَمَّدِبنِ عَبدِاللهِ وَکَلامُکَ النّاطِقُ عَلیٰ لِسانِ نَبِیِّکَ جَعَلتَهُ هادِیاً مِنکَ اِلیٰ خَلقِکَ وَحَبلاً مُتَّصِلاً فیما بَینَکَ وَبَینَ عِبادِکَ، اَللّٰهُمَّ اِنّی نَشَرتُ عَهدَکَ وَکِتابَکَ، اَللّٰهُمَّ فَاجعَل نَظَری فیهِ عِبادَةً وَقِراءَتی فیهِ فِکراً وَفِکری فیهِ اِعتِباراً وَاجعَلنی مِمَّنِ اتَّعَظَ بِبَیانِ مَواعِظِکَ فیهِ وَاجتَنَبَ مَعاصِیَکَ وَلا تَطبَع عِندَ قِراءَتی عَلیٰ سَمعی وَلا تَجعَل عَلیٰ بَصَری غِشاوَةً وَلا تَجعَل قِراءَتی قِراءَةً لا تَدَبُّرَ فیها بَلِ اجعَلنی اَتَدَبَّرُ آیاتِهِ وَاَحکامَهُ آخِذاً بِشَرائِعِ دینِکَ وَلا تَجعَل نَظَری فیهِ غَفلَةً وَلا قِراءَتی هَذراً اِنَّکَ اَنتَ الرَّؤوفُ الرَّحیمُ

بحارالانوار، جلد ۸۹

إِنَّهُۥ

لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ

فِي كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ

١٤١٩

سورة الفاتحة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ③

ستایش مر خدا را پروردگار جهانیان بخشاینده مهربان

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ

خداوند روز جزا ترا می پرستیم و از تو

نَسْتَعِينُ ⑤ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

یاری میجوئیم هدایت کن ما را براه راست

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ

راه آنانکه انعام کردی برایشان نه آنان

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

که غضب شده برایشان و نه گمراهان

مكية وآياتها سبع

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ وَآيَاتُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الٓمٓ ① ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى

آنست کتاب معلوم که نیست شکی در آن هدایتست

لِلْمُتَّقِينَ ② الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ

از برای پرهیزکاران آنانکه بگروند بآنچه پنهانست و برپای میدارند

الصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ③

نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشانرا انفاق میکنند

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ

و آنها که میگروند بآنچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه فرو فرستاده شد

مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

پیش از تو و بآخرت ایشان یقین میدارند

مِائَتَانِ وَسِتٌّ وَثَمَانُونَ

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ

آنها بر هدایتند از پروردگارشان و آنها باشند رستگاران بدرستیکه آنهاکه کافر شدند یکسانست

عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ

برایشان خواه بیم داده باشی یا بیم نداده باشی ایشانرا که ایمان نیاورند مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان و بر

سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ

گوششان و بر چشمهاشان پرده ایست و از برای ایشانست عذابی بزرگ و از مردمان کسی هست که میگوید

آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا

گرویدیم بخدا و بروز بازپسین و نیستند ایشان گرویدگان فریب میدهند بگمان باطل خود خدارا و آنانرا که گرویدند

وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا

و فریب نمیدهند مگر خودشان را و نمیدانند در دلهای ایشان مرضی است پس افزود ایشانرا خدا مرضی

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ

و از برای ایشانست عذابی دردناک بسبب آنکه دروغ میگفتند و چون گفته شود مر ایشانرا فساد مکنید در زمین

قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

گویند بجز این نیست که ما اصلاح کنندگانیم آگاه باشید که آنها فساد کنندگانند و لکن نمیدانند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ

و چون گفته شود مر ایشانرا که بگروید همچنانکه گرویدند مردمان گویند آیا بگرویم همچنانکه گرویدند بیخردان آگاه باشید که ایشانند

السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ

بیخردان ولیکن نمیدانند و چون ملاقات کنند آنانرا که گرویدند گویند گرویدیم و هرگاه خلوت کنند با

شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ

با شیطانهاشان گویند که ما با شمائیم جز این نیست که ما استهزاء کنندگانیم خدا استهزاء میکند بایشان و وامیگذارد ایشانرا

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت

در زیاده رویشان که حیران باشند - آن گروه آنانند که خریدند گمراهی را بهدایت پس سود نکرد

[illegible]

تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ

بازرگانی ایشان ونبودند هدایت یافتگان مثل ایشان چون مثل کسی است که افروخت آتش را پس چون روشن کرد

مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ

آنچه پیرامونش بود برد خدا روشنائیشانرا ووا گذاشت ایشانرا در تاریکیها که نمی بینند کرانند گنگانند کورانند

فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ

پس ایشان برنمیگردند یا چون باران از آسمان که در آن است تاریکیها ورعد وبرق میگذرانند

أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

انگشتان خودشانرا درگوشهاشان از آوازهای رعد از بیم مردن وخدا احاطه کننده است بکافران

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ

نزدیک باشد که برق درر باید چشمهای ایشانرا هرگاه روشن کند برای ایشان راه روند در آن وچون تاریک سازد برایشان

قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

بایستند واگر خواستی خدا هرآینه بردی گوششانرا وچشمهاشانرا بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

ای مردمان بپرستید پروردگارتانرا که آفرید شمارا وآنانکه بودند پیش از شما باشد که شما بپرهیزید

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ

آنکه گردانید برای شما زمین را گسترده وآسمانرا بنائی افراشته وفرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد

بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ

بآن از ثمرها روزی برای شما پس مگردانید از برای خدا همتایان وشما میدانید واگر باشید

فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ

در شکی از آنچه فرو فرستادیم بر بنده خود پس بیاورید سوره را مانند آن وبخوانید حاضرانتانرا از جز

اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا

خدا اگر هستید راستگویان پس اگر نکردید وهرگز نخواهید کرد پس بترسید از آتشی که آتش افروزش یعنی هیزمش

النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ

مردمانند وسنگها که مهیا کرده شده از برای کافران ومژده ده آنهارا که گرویدند وکردند کارهای شایسته که

لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَٰذَا

مرایشانراست بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها هرگاه روزی داده شوند از آن جنتها رزقی ازمیوه گویند این

الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ

همان است که روزی داده شدیم از پیش وآورده شدند آن میوه شبیه بهم وبرای ایشانست درآنجا زنان پاکیزه وایشان

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا

درآن جاویدانند بدرستیکه خدا شرم نکند وباک ندارد که بزند مثلی را پشه ومافوق آن

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا

پس اما آنانکه گرویدند پس میدانند که آن حق است از پروردگارشان واما آنانکه کافرشدند پس میگویند چه

أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا

خواسته است خدا باین مثل اضلال میکند بآن بسیاری را وبراه مینماید بآن بسیاری را واضلال نمیکند بآن مگر

الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ

فاسقانرا آنانکه میشکنند پیمان خدارا پس از استواریش ومیبرند آنچه را امر کرده

اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ

خدا بآن که پیوند کرده شود وفساد میکنند در زمین آنگروه ایشانند زیانکاران چگونه کافر میشوید

بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾

بخدا وبودید شما مردگان پس زنده کرد شمارا پس میمیراند شمارا پس زنده میکند شمارا پس بسوی او بازگردانیده میشوید

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ

اوست آنکه آفرید برای شما جمیع آنچه را درزمین است پس پرداخت باسمان پس ساخت آنهارا هفت

سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ

آسمان واو بهمه چیزی داناست وهنگامیکه گفت پروردگار تو مرفرشتگان را بدرستیکه من پدید آرنده ام

فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ

در زمین خلیفهٔ گفتند آیا می‌آفرینی درآن کسی را که افساد کند درآن و بریزد خونهارا و ما

نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ

تسبیح میکنیم بستایش تو و تنزیه میکنیم ترا گفت بدرستیکه من میدانم آنچه را نمیدانید و آموخت بآدم همه نامهارا

كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ

پس عرض کرد ایشانرا بر فرشتگان پس گفت خبردهید مرا بنامهای این گروه اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾

راستگویان گفتند منزهی تو نیست دانشی مارا مگر آنچه آموختی بما بدرستیکه تویی دانای درست کردار

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ

گفت ای آدم خبرده ایشانرا بنامهای ایشان پس چون خبرداد ایشانرا بنامهای ایشان گفت آیا نگفتم مرشمارا بدرستیکه من میدانم

غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ

نهانی آسمانها و زمین را ومیدانم آنچه آشکار میکنید وآنچه که پنهان میداشتید و هنگامیکه

قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ

گفتیم مرفرشتگانرا که سجده کنید مرآدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که ابا کرد و سرکشی نمود و بود

مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا

از کافران وگفتیم ای آدم آرام گیر تو و جفت در بهشت و بخورید ازآن

رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا

فراوان هرجا که خواهید و نباید که نزدیک شوید این درخت را که خواهید شد از ستمکاران پس لغزانید آن دورا

الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

شیطان ازآن و بیرون کردشان از آنچه بودند درآن وگفتیم فرو شوید که باشد بعضی ازشما مر برخی را دشمن

وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ

ومرشماراست در زمین قرارگاه و مایهٔ تعیش تا هنگامی پس فراگرفت آدم از پروردگارش کلمهٔ چندرا پس پذیرفت

عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي

توبه اورا بدرستیکه اوست توبه پذیر مهربان گفتیم فرود شوید ازآن همه پس اگر آید بشما از من

هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

هدایتی پس آنکه پیروی کرد هدایت مرا پس نیست بیمی برایشان و نه ایشان اندوهناک شوند و آنانکه کافر شدند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

و تکذیب کردند بآیتهای ما آنها اهل آتشند ایشان درآن جاویدانند ای بنی اسرائیل

اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾

یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم برشما و وفا کنید بعهد من تا وفا کنم بعهد شما و از من بترسید

وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي

بگروید بآنچه فرو فرستادیم باوردارنده مرآنچه را با شماست و نباشید نخست کافری بآن و نخرید بآیتهای من

ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ

بهائی اندک و از من بترسید و مپوشید حق را بباطل و پنهان مکنید حق را

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

و شما میدانید و برپا دارید نماز را و بدهید زکوة و رکوع کنید با رکوع کنندگان

﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا

آیا امر میکنید مردمان را بنیکی و فراموش میکنید خود تانرا و شما میخوانید کتاب را آیا پس

تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

نمی یابید بعقل و استعانت جوئید بشکیبائی و نماز و بدرستیکه آن نماز دشوار است مگر بر صاحبان خشوع

﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

آنانکه میدانند که ایشان ملاقات کنند پروردگار خود را و بسوی او بازگشت کنند ای بنی اسرائیل

اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا

یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم برشما و بدرستیکه تفضیل دادم شمارا برجهانیان و بپرهیزید از روزی

لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ

که کفایت نکند نفسی از نفسی چیزی را و قبول نشود از او شفاعتی و گرفته نشود از او عوضی و نه ایشان

يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ

یاری کرده شوند و هنگامی که نجات دادیم شمارا از آل فرعون که عذاب میکردند شمارا بدترین عذاب میکشتند

أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا

پسران شمارا و باقی میگذاشتند زنان شمارا و در آنان محنتی بود از پروردگارتان بزرگ و هنگامیکه شکافتیم

بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَاعَدْنَا

برای شما دریارا پس رهانیدیم شمارا و غرق کردیم آل فرعون را و شما نگاه میکردید و هنگامیکه وعده دادیم

مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ

موسی را چهل شب پس گرفتید شما گوساله را پس از او و شما بودید ستمکاران پس

عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

عفو کردیم از شما پس از آن باشد که شما شکر کنید و هنگامیکه دادیم موسی را کتاب

وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ

و فرقان باشد که شما هدایت یابید و هنگامیکه گفت موسی مر قومش را ای قوم من بدرستیکه شما ستم کردید

أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ

بر خودهاتان بسبب گرفتن شما گوساله را پس بازگشت کنید بسوی پروردگارتان پس بکشید خودهاتان را آن بهتر است از برای شما نزد

بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ

آفریدگار شما پس توبه پذیرفت از شما بدرستیکه اوست توبه پذیر مهربان و هنگامیکه گفتید ای موسی نمیگرویم

لَكَ حَتَّىٰ نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ

مر ترا تا وقتیکه ببینیم خدارا آشکارا پس گرفت شمارا صاعقه و شما نگاه میکردید پس زنده کردیم شمارا

مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ

از پس مردنتان باشد که شما شکر کنید و سایبان کردیم بر شما ابر را و فرو فرستادیم بر شما من

شفاعت خود را از برای اهل کبائر از امت خود ذخیره کرده‌ام [illegible] ثابت شده که حضرت پیغمبر صلی الله [illegible] در اخبار [illegible] چنانچه بحد تواتر [illegible] الکار شفاعت [illegible] بسیاری از صالحین ثابت است [illegible] شفاعت انبیاء و اولیاء [illegible] درباره مؤمنان [illegible] (البقره ۴۸)

وَالسَّلْوٰى كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ

وسلوی بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی دادیم شما را و نکردند ستم بر ما ولیکن بر خودهاشان ستم میکردند

﴿٥٧﴾ وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَّادْخُلُوا

و هنگامیکه گفتیم داخل شوید در این قریه پس بخورید از آن هر جا که خواسته باشید فراوان و داخل شوید

الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُوْلُوْا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطٰيٰكُمْ وَسَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ

از در سجده کنان و بگوئید فروریز از ما بارگناه را که می‌آمرزیم شما را گناهانتان را و زود باشد که بیفزائیم نیکوکاران را پس تبدیل کردند

الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ

آنانکه ستم کردند سخنی را بجز آنکه گفته شد مر ایشان را پس فرو فرستادیم بر آنانکه ستم کردند عذابی از آسمان

بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٥٩﴾ ع وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ

بسبب آن که فسق میکردند و هنگامیکه آب خواست موسی از برای قومش پس گفتیم او را بزن بعصایت آن سنگ را

فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا

پس روان شد از آن دوازده چشمه بتحقیق دانسته بودند هر مردمی آبخور شان را بخورید و بیاشامید

مِنْ رِّزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نَّصْبِرَ

از روزی خدا و تجاوز از حد نکنید در زمین فسادکنندگان و هنگامیکه گفتید ای موسی هرگز صبر نتوانیم کرد

عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا

بر طعام واحد پس بخوان برای ما پروردگارت را که بیرون آورد برای ما از آنچه میرویاند زمین از سبزیش

وَقِثَّآئِهَا وَفُوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْنَ الَّذِيْ هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِيْ

و خیارش و سیرش و عدسش و پیازش گفت آیا بدل میکنید آنچه را که آن فروتر است باآنچه که

هُوَ خَيْرٌ اِهْبِطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ

آن بهتر است نزول کنید در شهری پس بدرستیکه شما راست آنچه خواستید و زده شد برایشان خواری و بیچارگی

وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ

و بر خود هموار کردند غضب خدا را آن بسبب آنکه ایشان کافر میشدند بآیتهای خدا و میکشتند

النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

پیغمبران را بناحق که این بسبب نافرمانی کردنشان که از خدا تجاوز میکردند بدرستی که آنانکه ایمان آوردند

وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ

و آنانکه یهود شدند و ترسایان و صابئین یعنی ستاره پرستان هرکه ایمان آورد بخدا و روز بازپسین و کرد کار

صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

شایسته پس از برای ایشان هست مزدشان نزد پروردگارشان و نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا

و هنگامیکه گرفتیم پیمان شمارا و بلند کردیم بر زبر شما طور را بگیرید آنچه دادیم شمارا بقوة و یاد کنید آنچه

فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

در آن است باشد که شما پرهیزکار شوید پس برگشتید از بعد آن واگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش

لَكُنتُم مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ

هرآینه بودید از زیانکاران و بتحقیق دانستید آنانرا که تعدی کردند از شما در شنبه پس گفتیم مر ایشانرا

كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً

بشوید بوزینها رانده شدها پس گردانیدیم آنهارا عبرتی برای اهل آن زمان و آیندگان از پس ایشان و پندی

لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا

از برای پرهیزکاران و هنگامیکه گفت موسی مر قومش را بدرستیکه خدا میفرماید شمارا که بکشید گاوی را گفتند

أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

مارا استهزاء میکنی گفت پناه میبرم بخدا که باشم از نادانان گفتند بخوان برای ما پروردگارترا

يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ

تا بیان کند برای ما که چیست آن گفت که او میگوید که آن گاویست نه از کار افتاده و نه جوان بکار در نیامده متوسط باشد میانه آن

فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ

پس بکنید آنچه را مامور میشوید گفتند بخوان برای ما پروردگارت تا بیان کند برای ما چیست رنگ آن گفت که او میگوید

إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا

که آن گاویست زرد خالص است رنگش مسرور میسازد نگرندگان را گفتند بخوان برای ما پروردگارت که بیان کند برای ما

مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ

که چیست آن بدرستیکه گاو مشتبه شده برما و بدرستیکه ما اگر خواهد خدا هر آینه راه یافتگانیم گفت که او میگوید

إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا

که آن گاوی است نه رام که شیار کند زمین را و نه آب دهد کشت را بی عیبی که نباشد رنگ دیگر در آن گفتند

الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ

اکنون آوردی درست را پس کشتند آنرا و نه بودند نزدیک که بکنند آنرا و هنگامیکه کشتید تنی را پس مدافعه کردید

فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ

در آن و خدا آشکار کننده آنچه پنهان دارید پس گفتیم بزنید آنرا بپاره از آن همچنین زنده میکند خدا

الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ

مردگان را و مینماید شمارا آیتهایش را باشد که شما بعقل دریابید پس سخت شد دلهای شما پس از آن پس آنها

كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا

چون سنگهایند یا افزونتر در سختی و بدرستیکه از آن سنگها است هر آینه آنچه جاری میشود از آن نهرها و بدرستیکه از آنها است هر آینه

يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

شکافته میشود پس بیرون میآید از آن آب و بدرستیکه از آنها است هر آینه آنچه فرو میآید از ترس خدا و نیست خدا غافل از آنچه میکنید

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ

آیا پس طمع میدارید که تصدیق کنند شمارا و بتحقیق گروهی از ایشان می شنیدند کلام خدارا پس تغییر میدادند آنرا

مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ

بعد از آنکه دریافته بودند آنرا و ایشان میدانستند و چون ملاقات کنند آنانرا که گرویدند گویند گرویده ایم و چون خلوت کنند بعضیشان

إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا

بر بعضی گویند آیا خبر میدهید ایشانرا بآنچه گشاد خدا برشما تا حجت آورند شمارا بآن نزد پروردگارتان آیا پس

تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ

نمیابید بعقل — آیا نمیدانند — که خدا میداند آنچه را پنهان میدارند و آنچه را آشکار میکنند — و از ایشان بیسوادانند

لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ

که نمیدانند کتاب را — مگر آرزوها را — و نیستند ایشان مگر آنکه گمان میبرند — پس وای مر آنانرا که مینویسند کتاب را

بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا

بدستهاشان پس میگویند — این از نزد خداست تا بگیرند بآن بهای اندک را — پس وای برآنها. از آنچه

كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا

نوشت دستهاشان — و وای برآنها از آنچه کسب میکنند — و گفتند هرگز مس نمیکند ما را آتش — مگر روزهای

مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ

شمرده شده — بگو آیا فرا گرفته اید نزد خدا پیمانی را — پس هرگز خلاف نمیکند خدا پیمانش را — آیا میگوئید بر خدا

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

آنچه نمیدانید — آری آنکه کسب کند بدیرا — و احاطه کند بآن گناهش — پس آنها اهل

النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ

آتشند ایشانند در آن جاویدان — و آنانکه ایمان آوردند و کردند نیکیها — آنها اهل بهشتند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ

ایشانند در آن جاویدان — و هنگامیکه گرفتیم پیمان از بنی اسرائیل — که نپرستید مگر خدا را و با پدر و مادر

إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

نیکوئی کردن — و با صاحب قرابت — و یتیمان — و بیچارگان — و بگوئید از برای مردمان خوبی — و برپای دارید نماز را — و بدهید

الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ

زکوة را — پس برگشتید مگر اندکی از شما — و شما روی گردانندگانید — و هنگامیکه گرفتیم پیمان شما را

لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

که مریزید خونهاتان را — و بیرون مکنید خودهاتان را از خانه هاتان — پس اقرار کردید — و شما گواهی میدهید

﴿٨٤﴾ ثُمَّ أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنكُم مِّن دِيَارِهِمْ

پس شما انجماعت هستید که میکشید خودهاتان را و بیرون میکنید پاره از خودهاتان را از خانه‌هاشان

تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ

همپشت میشوید برایشان بگناه و بیداد و اگر آرند شمارا اسیران فدیه میدهید آنهارا وحال آنکه حرام کرده شد

عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ

بر شما بیرون کردنشان آیا پس میگروید ببرخی از کتاب و کافر میشوید ببرخی پس چیست پاداش کسی که میکند

ذَٰلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ

آنرا از شما مگر خواری در زندگانی دنیا و در روز رستخیز برگردانیده میشوند بسوی سخت‌ترین شکنجه

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ

و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنید آن گروه آنانند که خریدند زندگانی دنیارا بآخرت

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

پس سبک کرده نخواهد شد از ایشان عذاب و نه ایشان یاری کرده میشوند و هرآینه بتحقیق دادیم موسی را کتاب

وَقَفَّيْنَا مِن بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

و براثرهم فرستادیم از بعد او رسولان و دادیم عیسی پسر مریم را معجزات و تایید کردیم اورا بروح پاکی

أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا

آیا پس هرگاه آمد شمارا رسولی بآنچه نمیخواهند نفسهای شما سرکشی کردید پس پاره‌ای را تکذیب کردید و پاره‌ای را

تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَل لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ

میکشید و گفتند دلهای ما غلافدار است بلکه لعنت کرد ایشانرا خدا بسبب کفرشان پس اندکند آنانکه ایمان میآورند

﴿٨٨﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ

و چون آمد ایشانرا کتابی از نزد خدا که تصدیق کننده آنچیزیست که باآنهاست و بودند از پیش

يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُم مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى

که طلب فتح میکردند بر آنانکه کافر شدند پس چون آمد ایشانرا آنچه شناخته بودند کافر شدند بآن پس لعنت خدا بر

الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ

کافران | بد بهست آنچه فروختند بآن خودهاشان را که کافر شوند بآنچه فرو فرستاد خدا از راه حسد آنکه فرو فرستد خدا

مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

از فضلش بر هر که میخواهد از بندگانش پس برگشتند و برخوردند خشمی بر خشمی و از برای کافران عذابیست

مُهِينٌ ﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ

خوار کننده | و چون گفته شود مرایشان را که بگروید بآنچه فرو فرستاد خدا گویند میگرویم بآنچه فرو فرستاده شد بر ما و کافر میشوند

بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ

بآنچه سوای آنست و آن حق است تصدیق کننده مر آنچه را با ایشانست بگو پس چرا می کشتید پیغمبران خدا را از پیش اگر بودید

مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ

گروندگان | و هر آینه بتحقیق آمد شما را موسی بآن حجتها پس فرا گرفتید گوساله را از بعدش و شما اید

ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ

ستمکاران | و هنگامیکه گرفتیم پیمان شما را و بلند کردیم بالای شما طور را بگیرید آنچه دادیم شما را

بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا

بقوت و بشنوید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم و آمیخته کرده شدند در دلهاشان عشق گوساله بسبب کفرشان بگو بد بهست

يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ

میفرماید شما را بآن ایمانتان اگر هستید گروندگان | بگو اگر باشد از برای شما سرای آخرت نزد

اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا

خدا خالصه از غیر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگویان | و هرگز آرزو نکنند آنرا هرگز

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاةٍ وَمِنَ

بسبب آنچه پیش فرستاده دستهاشان و خدا داناست بستمکاران | و هر آینه بیابی ایشان را حریصترین مردمان بر زندگی و از

الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ

آنانکه شرک آورده اند دوست میدارند هر یکی ایشان که کاشکی عمر داده شود هزار سال و نیست او دور کننده اش از عذاب

أَن يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَن كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ

اینکه عمر داده شود و خدا بیناست بآنچه میکنند بگو آنکس که باشد دشمن مر جبرئیل را پس بدرستیکه او فرود آورد او را بر

قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَن كَانَ

دل تو بدستوری خدا باور دارنده مر آنچه را باشد میان دو دستش و هدایت و مژده مر گروندگان را کسیکه باشد

عَدُوًّا لِّلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ

دشمن مر خدا را و ملائکه اش را و پیغمبرانش را و جبرئیل را و میکائیل را پس بدرستیکه خدا دشمن است مر کافران را

﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

و هر آینه بتحقیق فرو فرستادیم بتو آیتهای روشن و کافر نمیشوند بآنها مگر فاسقان

أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُم بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا

آیا و هرگاه پیمان بستند عهدیرا انداختند آنرا گروهی از ایشان بلکه اکثر ایشان نمیگروند و هنگامیکه

جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا

آمد ایشانرا پیغمبری از نزد خدا که تصدیق کننده است مر آنچه را با ایشان است انداختند گروهی از آنانکه داده شدند

الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا

کتاب را کتاب خدا را پس پشتهاشان که گویا ایشان نمیدانند و پیروی کردند آنچه را میخواندند

الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا

شیطانها بر ملک سلیمان و کافر نشد سلیمان ولیکن شیطانها کافر شدند

يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ

بیاموختند مردمانرا سحر و آنچه فرو فرستاده شد بر دو ملک ببابل هاروت و ماروت و نمی آموختند

مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ

هیچ احدی را تا آنکه میگفتند جز این نیست که ما آزمایشیم پس کافر مشو پس بیاموختند از آنها آنچه جدائی می افکندند بآن میان

الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُم بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ

مرد و جفتش و نیستند ایشان ضرر رسانندگان بآن هیچ احدیرا مگر باذن خدا و می آموختند آنچه ضرر میرساند ایشانرا

وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا

ونفع نميداد شان وبحقيقت دانستند كه هرآينه آنكس كه خريد آنرا نيست او را در آخرت هيچ بهره اى وهرآينه بد است آنچه فروختند

بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

بآن خودها شانرا اگر بودند كه ميدانستند واگر آنكه ايشان گرويده بودند و پرهيزكار شده بودند هرآينه ثواب از نزد خدا

خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا

بهتر است اگر باشند كه بدانند اى آنكسانيكه گرويديد مگوئيد راعنا وبگوئيد انظرنا

وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

وبشنويد وازبراى كافران است عذابى دردناك دوست نميدارند آنانكه كافر شدند از اهل كتاب

وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

ونه مشركان كه فرود فرستاده شود بر شما هيچ خيرى از پروردگارتان وخدا مختص ميسازد برحمتش آنرا كه خواهد

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا

و خدا صاحب فضلى است بزرگ آنچه منسوخ كنيم از آيتى يا ترك كنيم آنرا آوريم بهتر از آنرا يا مانندش را

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

آيا نميدانى كه خدا بر همه چيز تواناست آيا نميدانى كه خدا مراورا است پادشاهى آسمانها وزمين

وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا

ونيست شما را از جز خدا هيچ يارى ونه يارى دهنده يا ميخواهيد كه سؤال كنيد پيغمبرتانرا همچنانكه

سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾

سؤال كردند موسى را از پيش وآنكس كه بگزيند كفر را برايمان پس بحقيقت كه گم گشته درميان راه

وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ

تمنا كردند بسيارى از اهل كتاب كه كاشكى بگردانيدند شما را از بعد ايمانتان كافران از روى حسد از نزد

أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ

خودها شان از پس آنچه ظاهر شد مر ايشانرا حق پس عفو كنيد ودر گذرانيد تا بياورد خدا امرش را بدرستيكه

[illegible]

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ

بر همه چیز توانا است و بر پای دارید نماز را و بدهید زکوة را و آنچه را از پیش میفرستید از برای خود از

مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوْا لَنْ يَّدْخُلَ

از نیکی می‌یابیدش نزد خدا بدرستیکه خدا بآنچه میکنید بیناست و گفتند هرگز داخل نمیشود

الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

بهشت را مگر آنکه باشد از یهودان یا ترسایان اینست آرزوهاشان بگو بیاورید حجتهای خود را اگر هستید

صٰدِقِيْنَ ﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗٓ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ وَلَا خَوْفٌ

راستگویان آری آنکه خالص گردانید وجهش را از برای خدا و او نیکوکار است مر او راست مزدش نزد پروردگارش و نه بیمی است

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١١٢﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ لَيْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى شَيْءٍ وَّقَالَتِ النَّصٰرٰى

بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند و گفتند یهودان که نیستند ترسایان بر چیزی و گفتند ترسایان

لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ

که نیستند یهودان بر چیزی و آنها میخوانند کتاب را اینچنین گفتند آنانکه نمیدانند مانند

قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ

گفتن ایشان پس خدا حکم میکند میانشان روز رستخیز در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند و کیست ستمکارتر از آنکه

مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ

منع کرد مسجدهای خدا را که مذکور شود در آنها نامش و کوشید در خرابی آنها آنها نباشد از برای ایشان که

يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَآئِفِيْنَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١٤﴾

داخل شوندش مگر بیم دارندگان مر ایشانرا در دنیا خواری است و مر ایشانراست در آخرت عذابی بزرگ

وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾

و مر خدا راست مشرق و مغرب پس هر کجا روی آورید پس آنجا وجه خداست بدرستیکه خدا فراخ رحمت داناست

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ

و گفتند فرا گرفته خدا فرزند را منزه است او بلکه مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است همه مر او را فرمانبردارند

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضٰى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾

نو آفریننده آسمانها و زمین است و چون اراده کند چیزیرا پس جز این نیست میگوید مراورا بشو پس میشود

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ

و گفتند آنانکه نمیدانند چرا سخن نمیگوید با ما خدا یا نمی آید ما را آیتی همچنین گفتند آنانکه بودند از

قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾

پیش ایشان مانند گفتن ایشان مشابهست بهم دیگر دلهاشان بحقیقت بیان کردیم آیتهارا از برای جمعی که یقین میکنند

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾ وَلَنْ

بدرستیکه ما فرستادیم ترا براستی مژده دهنده و بیم کننده و پرسیده نمیشوی از اهل دوزخ و خشنود نشوند

تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى

هرگز از تو یهودان و نه ترسایان تا آنکه پیروی کنی کیش ایشانرا بگو بدرستیکه هدایت خدا آنست هدایت

وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ

و اگر پیروی کنی خواهشهای ایشانرا از بعد آنچه آمد ترا از دانش نباشد مر ترا از خدا هیچ یاوری

وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولٰئِكَ يُؤْمِنُونَ

و نه یاری دهنده آنانکه دادیمشان کتاب میخوانندش حق خواندنش آنگروه میگروند

بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ

بآن و آنکس که کافر شود بآن پس آنگروه ایشانند زیانکاران ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمتم را

الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ

که انعام کردم بر شما و بدرستیکه من افزونی دادم شما را بر جهانیان و بپرهیزید روزی را که کفایت نکند نفسی

عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

از نفسی چیزیرا و پذیرفته نشود از آن فدائی و سود ندهد در خواستی و نه ایشان یاری کرده شوند

وَإِذِ ابْتَلٰى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ

و هنگامیکه آزمود ابراهیم را پروردگارش بسخنانی پس تمام گردانید آنهارا گفت بدرستیکه من گرداننده ام ترا از برای مردمان امامی گفت

قوله وَإِذِ ابْتَلٰى إِبْرٰهِيمَ ١٢٤ در مجمع البیان روایت است از حضرت صادق ع که کلمات خوابیست که دیده بود ابراهیم در ذبح حضرت اسمعیل ... قوله اِنِّی جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ... و بعضی گفته اند که کلمات ده چیز است که پنج در سر است و پنج در بدن ... گرفتن شارب و ... مسواک و خلال ... و ناخن گرفتن و غسل جنابت و طهارت بآب است

وَمِن ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً

واز فرزندانم گفت نمیرسد عهد من بستمکاران وهنگامیکه گردانیدیم خانه کعبه را محل ثواب

لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ

از برای مردمان وامن وبگیرید از مقام ابراهیم جایگاه نمازرا وعهد کردیم باابراهیم واسمعیل

أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ

که پاک کنید خانهٔ مرا برای طواف کنندگان ومقیمان ورکوع کنان ساجدان وهنگامیکه گفت ابراهیم

رَبِّ اجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُم بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

پروردگارمن بگردان اینرا شهری امن وروزی ده اهلش را از ثمرها هرکه گروید ازایشان بخدا وروز

الْآخِرِ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

بازپسین گفت وهرکه کافرشد پس برخوردارکنم اورا اندکی پس لاعلاج کنم اورا بعذاب آتش وبدست انجای بازگشت

﴿١٢٦﴾ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنتَ

وهنگامیکه بلند میکرد ابراهیم آن پایهارا ازخانه واسمعیل پروردگارا بپذیر ازما بدرستیکه تو توئی

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ

شنوای دانا پروردگارا وبگردان مارا دو منقاد مرترا واز ذریت ما امتی منقاد مرترا

وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ

وبنمای مارا مناسکمان وبپذیر توبه ازما بدرستیکه توئی تو توبه پذیر مهربان پروردگارا وبرانگیز درایشان

رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۚ إِنَّكَ

رسولی ازایشان که بخواند برایشان آیتهای ترا وبیاموزد ایشانرا کتاب وحکمت وپاک سازد ایشانرا بدرستیکه تو

أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ ۚ وَلَقَدِ

توئی غالب درست کردار وکیست که برگردد از کیش ابراهیم مگرآنکه خوار کرده باشد نفس خودرا وبتحقیق

اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ

برگزیدیم اورا در دنیا وبدرستیکه او در آخرت هرآینه از شایستگان است چون گفت مراورا پروردگارش

أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ

منقاد شو گفت منقاد شدم مر پروردگار جهانیان را و وصیت کرد بآن ابراهیم پسران خویش را و یعقوب ای پسران من

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ

بدرستیکه خدا برگزید برای شما دین را پس نباید که بمیرید البته مگر و شما باشید منقادان آیا بودید حاضران

إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ

وقتی که حاضر شد یعقوب را مرگ هنگامیکه گفت مر پسران خویش را چه خواهید پرستید از بعد من گفتند پرستیم

إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

اله ترا و اله پدران تورا ابراهیم و اسمعیل و اسحق الهی یکتا و ما مراورا منقادانیم

﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا

آنها امتی بودند که بتحقیق درگذشتند مر آنهاراست آنچه کسب کردند و مر شماراست آنچه کسب کردید و پرسیده نشوید از آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

بودند میکردند و گفتند باشید یهودان یا ترسایان که هدایت یابید بگو بلکه کیش ابراهیم را

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ

حق گرای و نبود از مشرکین بگوئید ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شد بسوی ما و آنچه فرستاده شد

إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ

بابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و آنچه داده شد بموسی و عیسی

وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

و آنچه داده شد به پیغمبران دیگر از پروردگار شان جدائی نیندازیم میان احدی از ایشان و ما مراورا منقادانیم

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ

پس اگر ایمان آرند بمانند آنچه ایمان آوردید بآن پس بتحقیق راه یافتند و اگر روی گردانند پس جز این نیست که ایشان در مخالفتند

فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ

پس بزودی بازدارد از تو ایشان را خدا و اوست شنوای دانا رنگ کردنی از خدا و کیست نیکوتر از خدا

صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا

دررنگ کردن و ما مراورا پرستندگانیم بگو آیا مخاصمه میکنید با ما درخدا و او رب پروردگار ما و شما و مر ماراست

أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ

کردار ما و مر شماراست کردار شما و ما مراورا مخلصانیم آیا میگوئید که ابراهیم و اسمعیل

وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ

واسحق ویعقوب واسباط بودند یهودان یا ترسایان بگو آیا شما داناترید یا خدا

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

وکیست ستمکارتر از آنکه پوشید گواهی نزد شرا از خدا ونیست خدا غافل ازآنچه میکنید

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا

آنها امتی بودند که بحقیقت گذشتند مرآنهاراست آنچه کسب کردند و مرشماراست آنچه کسب کردید و پرسیده نشوید شما ازآنچه بودند

يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا

که میکردند زود باشد که گویند کم خردان از مردمان که چه چیز گردانید ایشانرا از قبلهٔ ایشان که بودند

عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَٰلِكَ

برآن بگو مرخداراست مشرق و مغرب راه مینماید آنرا که خواهد براه راست و همچنین

جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

گردانیدیم شمارا امت میانه یعنی خوبتر تا باشید گواهان بر مردمان و باشد پیغمبر برشما گواه

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ

ونگردانیدیم آن قبله را که بودی برآن مگر برای آنکه دانیم آنرا که پیروی میکند پیغمبر را از آنکه برمیگردد

عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ

بردو پاشنه اش واگرچه باشد هرآینه گران مگر برآنانکه هدایت کرد خدا ونیست خدا که ضایع کند

إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ

ایمان شمارا بدرستیکه خدا بمردمان هرآینه مهربان رحم کننده است بسا که می‌بینیم گردیدن روی ترا بسوی آسمان

فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰىهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ

پس هرآینه عطا میفرمائیم ترا قبله که میخواهیش پس بگردان رویت را بجانب مسجد الحرام و هرکجا که باشید

فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ

پس بگردانید رویهای تانرا بجانبش و بدرستی آنانکه داده شدند کتاب را هرآینه میدانند که آن حق است از پروردگارشان

وَمَا اللّٰهُ بِغٰفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اٰيَةٍ

و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنند و اگر بیاری تو آنانرا که داده شدند کتاب را هر حجتی

مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ

پیروی نکنند قبلهٔ ترا و نه تو پیروی کننده باشی قبلهٔ ایشانرا و نه برخی از ایشان تابع شوند قبلهٔ برخی را و هرآینه اگر

اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٤٥﴾

پیروی کنی خواهشهای شانرا پس از آنچه آمد ترا از دانش بدرستیکه تو آنگاه هرآینه از ستمکارانی

اَلَّذِينَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ

آنانکه دادیشان کتاب میشناسندش همچنانکه میشناسند پسران خودرا و بدرستیکه پاره از ایشان هرآینه میپوشند

الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ

حق را و ایشان میدانند حق از پروردگار توست پس مباش البته از شک کنندگان و از برای هریک

وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا إِنَّ اللّٰهَ

جانبی است که او روی آورنده آنست پس پیشی گیرید خیرات را هرجا که باشید بیاورد شمارا خدا همه را بدرستیکه خدا

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ

بر همه چیزی تواناست و از جائی که بیرون رفتی پس بگردان رویت را سوی مسجد الحرام و بدرستیکه

لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللّٰهُ بِغٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ

هرآینه حق است از پروردگارت و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنید و از جائیکه بیرون رفتی پس بگردان رویترا

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ

سوی مسجد الحرام و هرجا که باشید پس بگردانید رویهای تانرا سویش تا نباشد مر مردمان را

[illegible] قد نری تقلب وجهک ١٤٤ [illegible] مجمع البیان [illegible]

عليكم حجة الا الذين ظلموا منهم فلا تخشوهم واخشوني ولاتم نعمتي عليكم

بر شما حجتی مگر آنانکه ستم کردند از ایشان پس مترسید از ایشان و بترسید از من تا تمام کنم نعمت خود را بر شما

ولعلكم تهتدون (١٥٠) كما ارسلنا فيكم رسولا منكم يتلوا عليكم اياتنا

و باشد که شما راه یابید همچنانکه فرستادیم در شما رسولی از شما که بخواند بر شما آیتهای ما را

ويزكيكم ويعلمكم الكتاب والحكمة ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون

و پاک سازد شما را و بیاموزد تان کتاب و حکمت و بیاموزد تان آنچه نبوده باشید که بدانید

(١٥١) فاذكروني اذكركم واشكروا لي ولا تكفرون (١٥٢) يا ايها الذين

پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را و شکر کنید مرا و ناسپاسی نکنید مرا ای آن کسانی که

امنوا استعينوا بالصبر والصلوة ان الله مع الصابرين (١٥٣) ولا تقولوا لمن

گرویدید یاری جوئید بصبر و نماز و بدرستیکه خدا با شکیبایان است و مگوئید مر کسانی را

يقتل في سبيل الله اموات بل احياء ولكن لا تشعرون (١٥٤) ولنبلونكم

که کشته میشوند در راه خدا که مردگانند بلکه زندگانند ولیکن نمیدانند و هر آینه آزمائیم شما را

بشيء من الخوف والجوع ونقص من الاموال والانفس والثمرات وبشر الصابرين

بچیزی از ترس و گرسنگی و کاستن از مالها و نفسها و میوه‌ها و مژده ده شکیبایان را

(١٥٥) الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا اليه راجعون (١٥٦) اولئك

آنانکه چون رسید ایشان را مصیبتی گویند بدرستیکه ما از برای خدائیم و بدرستیکه ما بسوی او بازگشت کنندگانیم آن گروه

عليهم صلوات من ربهم ورحمة واولئك هم المهتدون (١٥٧) ان الصفا والمروة

بر ایشانست مغفرتها از پروردگارشان و رحمت و آنها ایشانند راه یافتگان بدرستیکه صفا و مروه

من شعائر الله فمن حج البيت او اعتمر فلا جناح عليه ان يطوف بهما

از نشانهای خداست پس کسیکه حج کرد خانه کعبه را یا عمره گذارد پس نیست گناهی بر او که طواف کند با آن دو

ومن تطوع خيرا فان الله شاكر عليم (١٥٨) ان الذين يكتمون ما انزلنا من

و هر که برغبت کند خوبی را پس بدرستیکه خدا شکرپذیرنده داناست بدرستیکه آنانکه بپوشند آنچه فرو فرستادیم از

الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ

بینتها وهدایت از بعد آنچه بیان کردیم آنرا از برای مردمان در کتاب آن گروه لعنت میکند ایشانرا خدا

وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ

ولعنت میکنند ایشانرا لعنت کنندگان مگر آنانکه توبه کردند وخوب شدند وبیان کردند پس آنها توبه میپذیرم

عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ

برایشان ومنم توبه پذیر مهربان بدرستیکه آنانکه کافر شدند ومردند وایشان بودند کافران

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ

آنها برایشانست لعنت خدا وفرشتگان ومردمان همه جاویدان

فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَٰهَ

درآن سبک کرده نشود از ایشان عذاب ونه ایشان مهلت داده شوند وخدای شما خدائیست یگانه نیست خدائی

إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ

مگر او که بخشاینده مهربانست بدرستیکه درآفرینش آسمانها وزمین واختلاف شب

وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

وروز وکشتیهای که میرود در دریا بآنچه نفع میرساند مردمانرا وآنچه فرو فرستاد خدا از آسمان

مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ

از آب پس زنده کرد بآن زمین را پس از مردنش وپراکند درآن از هر جنبنده وگردانیدن بادها

وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ

وابر رام کرده شده میان آسمان وزمین هرآینه آیتهاست از برای گروهی که دریابند بعقل واز مردمان

مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا

کسی است که فرا میگیرد از غیر خدا همتایان دوست میدارند ایشانرا مانند دوست داشتن خدا وآنانکه گرویده اند سخت ترند در دوستی

لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ

مرخدارا واگر ببینند آنانکه ستم کردند هنگامیکه ببینند عذاب را آنکه قوت مرخدا راست همه وآنکه خدا

ایضاً ۱۶۳ — ۱۶۴ واختلاف اللیل والنهار یعنی از پی یکدیگر آمدن و یعنی مخالف هم بودن در درازی و کوتاهی یا در روشنی و تاریکی مختلف‌اند ۱۶۴ قوله تعالی وما انزل الله من السماء قال فی التبیان یعنی من نحو السماء عند جمیع المفسرین ... ۱۶۵ ... شدید العذاب ... عذاب الهی ... قوت و تسلط و غلبه خدای راست ... که عذاب الهی سخت است ... وقال الذین اتبعوا یعنی ... بازگشت بیابند که در دنیا ... بیزاری

شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ

سخت عقوبت است وقتیکه بیزاری جویند آنانکه پیروی کرده شدند از آنان که پیروی کردند و ببینند عذاب را

وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ

و بریده شود از ایشان سببها و گویند آنانکه پیروی کردند کاش بودی مر مارا بازگشتی تا بیزاری جوییم

مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ

از ایشان چنانچه بیزاری جستند از ما همچنین بنماید ایشانرا خدا کردهاشانرا حسرتها بر ایشان و نباشند آنها

بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا

بیرون آیندگان از آتش ای مردمان بخورید از آنچه در زمین است حلال پاکیزه و

تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ

پیروی مکنید گامهای شیطان را بدرستی که او مر شمارا دشمنی آشکار است جز این نیست که امر میکند شمارا ببدی

وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ

و زشتی و آنکه گویید بر خدا آنچه نمیدانید و چون گفته شود مر ایشانرا پیروی کنید آنچه را فرو فرستاد

اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

خدا گویند بلکه پیروی کنیم آنچه یافتیم بر آن پدران خودرا آیا و اگرچه باشند پدرانشان که در نیابند

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا

چیزی را و راه نیابند و مثل آنانکه کافر شدند همچون مثل کسی است که بانگ زند بآنچه که نشنود مگر

دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ

خواندنی و آوازی را کرانند گنگانند کورانند پس ایشان در نمی یابند بعقل ای آنانکه ایمان آوردید بخورید از

طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ

پاکیزه های آنچه روزی کردیم شمارا و شکر کنید مر خدارا اگر هستید اورا میپرستید جز این نیست که حرام کرده بر شما

الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا

مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را صدا بلند کرده شد بآن از برای غیر خدا پس کسیکه مضطر شد غیر باغی و نه

غَادٍ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ

تجاوز کننده پس نیست گناهی براو بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست بدرستیکه آنانکه میپوشند آنچه را فرو فرستاد خدا از

الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا

کتاب و بدل میگیرند بآن بهای اندک آنها نمیخورند در شکمهاشان مگر آتش و

يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ

سخن نمیکند باایشان خدا روز رستاخیز و پاک نمیسازد ایشانرا و از برای آنهاست عذابی دردناک آنها آنانند

اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَآ أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

که خریدند گمراهی را بهدایت و عذاب را بآمرزشش پس چه چیز شکیبا کرد ایشان را بر آتش

﴿١٧٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ

آن باینست که خدا فرو فرستاد کتاب را بحق و بدرستی آنانکه اختلاف کردند در کتاب

لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾ لَّيْسَ الْبِرَّ أَن تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ

هرآینه در خلافی دورند نیست نیکی آن که بگردانید روهاتانرا سوی مشرق

وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَآئِكَةِ وَالْكِتَابِ

و مغرب ولیکن نیکی کسی است که گروید بخدا و روز بازپسین و فرشتگان و کتاب

وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ

و پیغمبران و داد مال را بر دوستیش صاحبان قرابت را و یتیمان را و درماندگان

وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّآئِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَوٰةَ وَآتَى الزَّكَوٰةَ وَالْمُوفُونَ

و راه گذریان محتاج را و سؤال کنندگانرا و در خلاص کردنها و برپاداشت نمازرا و داد زکوترا و وفاکنندگان

بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِينَ الْبَأْسِ

بپیمانشان چون پیمان کنند و شکیبایان در سختی بیچیزی و سختی رنجوری و هنگام کارزار

أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

آنها آنانند که راست گفتند و آنها ایشانند پرهیزکاران ای آنکسانیکه گرویدید

صدوق نماز را [illegible] و حج [illegible] کنند و [illegible] را بر ابد [illegible]
که روایت [illegible] بیان کنی
ابوحمزه ثمالی گفت [illegible]
ابوحمزه ثمالی روایت کرده [illegible]
از علی بن الحسین علیهما السلام روایت
جعفر صادق علیهما السلام
ابن سبیل از امام محمد باقر [illegible]
فی القربی در این نقل بیان [illegible]
لا اسئلکم علیه اجرا الا المودة فی القربی
چنانکه در سوره شوری فرموده قل
قرابت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
قرابت [illegible]
ذوی القربی مراد از
ابن سبیل ۱۷۷

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى

نوشته شد برشما قصاص کردن در کشته شده ها آزاد بآزاد و بنده به بنده و زن

بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ

به زن پس هرکه عفو کرده شود او را از برادرش چیزی پس از پی رفتنی است بخوبی و اداکردنی است بسوی او به نیکی

ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

آن تخفیفی است از پروردگار تان و رحمتی پس آنکه از حد درگذشت پس از آن پس مراورا ست عذابی

(۱۷۸) وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۷۹)

پردرد و مر شمارا ست در قصاص کردن زندگانی ای صاحبان خردها باشد که شما پرهیزکار شوید

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ

نوشته شد برشما چون حاضر شود یکی از شمارا مرگ اگر گذاشته باشد مالی را وصیت کردن برای پدر و مادر

وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ (۱۸۰) فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ

و نزدیکان بخوبی حق بودنی بر پرهیزکاران پس آنکه تبدیل کند آنرا پس از آنکه شنیدش

فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۱۸۱) فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ

پس نیست گناهش مگر بر آنانکه بدل میکنندش بدرستیکه خدا شنوای داناست پس هرکه ترسید از وصیت کننده

جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۸۲) يَا أَيُّهَا

میلی را یا گناهی را پس اصلاح کرد میانشان پس نیست گناهی براو بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست ای آن

الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ

کسانیکه گرویدید نوشته شد برشما روزه چنانکه نوشته شد بر آنانکه بودند پیش از شما باشد که شما

تَتَّقُونَ (۱۸۳) أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ

بپرهیزید روزهای معدود پس هرکه باشد از شما بیمار یا بر سفری پس عدتی بعدد آن از

أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ

روزهای دیگر و بر آنانکه طاقت دارند آنرا فدیه است طعام درمانده پس آنکه برغبت کند نیکی را پس آن

خَيْرٌ لَّهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي

بهتر است مراورا واینکه روزه دارید بهتر است از برای شما اگر باشید که بدانید ماه رمضان است که

أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ

فرو فرستاده شد در آن قرآن هدایت از برای مردمان و نشانهای روشن از هدایت و فرقان پس آنکه حاضر باشد

مِنكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ

از شما آن ماه را پس باید روزه داردش و هر که باشد بیمار یا بر سفری پس بآن شمار است از روزهای دیگر

يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا

میخواهد خدا بشما آسانی و نمیخواهد بشما دشواری و از برای آنکه تمام کنید آن مدت را و تا آنکه بزرگی یاد کنید

اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي

خدا را بر هدایت کردن شما و باشد که شما شکر کنید و چون پرسند ترا بندگانم از من

فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ

پس من نزدیکم اجابت میکنم خواندن خواننده را چون بخواند مرا پس باید استجابت کنند مرا و باید که بگروند بمن باشد که ایشان

يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾ أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ

بصلاح گرایند حلال شد مر شما را شب روزه جماع با زنانتان آنها لباسند

لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ

مر شما را و شما لباسید مر آنها را داناست خدا که شما بودید که خیانت میکردید با خودهاتان پس توبه پذیرفت

عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا

بر شما و عفو کرد از شما پس اکنون مباشرت کنید ایشانرا و بجوئید آنچه را نوشت خدا برای شما و بخورید

وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ

و بیاشامید تا پدید آید مر شما را رشته سفید از رشته سیاه از صبح پس

أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ

تمام کنید روزه را تا شب و مباشرت نکنید ایشانرا و شما باشید معتکفان در مسجدها

و کفاره قتل عمد آنکه روزه بگیرد دو ماه پی در پی و اطعام شصت مسکین است و امام جعفر صادق علیهما السلام ... مجمع البیان روایت از امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام ... بعد از قبول دیت چنانکه در بیان ... یعنی اعتدی مراد از اعتدی قتل است ... اما در شرکت در قصاص ... و نفی در زوجه اگرچه ... روایت از امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام ... و تتمه مذکور ...

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ

آن است حدهای خدا پس نزدیک مشوید آنرا همچنین بیان میکند خدا آیتهای خودرا برای مردمان باشد که آنها

يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ

بپرهیزند ومخورید مالهای خودرا میان شان بناحق و بآنکه بیفکنید آنهارا بحاکمان

لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ

تا بخورید پاره از مالهای مردمانرا بگناه و شما میدانید میپرسند ترا از هلالها

قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ

بگو آن وقتهاست ازبرای مردمان و حج و نیست نیکی آنکه درآیند بخانه ها ازپشتهای آنها ولیکن

الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾

نیکی آنکس است که پرهیزکار شد و بیائید بخانه ها از درهاشان و بترسید از خدا باشد که شما رستگار شوید

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

و کارزار کنید در راه خدا باآنانکه کارزار میکنند باشما و از حد در مگذرید بدرستیکه خدا دوست ندارد از حد گذرندگانرا

﴿١٩٠﴾ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ

و بکشید ایشانرا هرجاکه بیابید ایشانرا و بیرون کنید شان از آنجاکه بیرون کردند شمارا و فتنه سخت تر است

مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ

از کشتن و کارزار مکنید ایشانرا نزد مسجد الحرام مبادا که کارزار کنند باشما دران پس اگر کارزار کردند باشما

فَاقْتُلُوهُمْ كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾

پس بکشید ایشانرا همچنین است پاداش کافران پس اگر باز ایستند پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا

و کارزار کنید ایشانرا تا نباشد فتنه و باشد دین ازبرای خدا پس اگر باز ایستند پس نیست تعدی مگر

عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ

بر ستمکاران ماه حرام بماه حرام و حرمتها قصاص است پس کسیکه تعدی کرد

عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ

بر شما پس تعدی کنید براو بمانند آنچه تعدی کرد برشما و بترسید از خدا و بدانید که خدا با

الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ وَأَحْسِنُوا ۛ إِنَّ

پرهیزکاران است و انفاق کنید در راه خدا و میندازید خود را بدستهای خود بهلاکت و نیکوئی کنید بدرستیکه

اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ

خدا دوست دارد نیکوکاران را و تمام کنید حج و عمره را از برای خدا پس اگر بازداشته شوید پس آنچه میسر شود از

الْهَدْيِ ۖ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى

قربانی و نتراشید سرهای خود را تا آنکه برسد قربانی بجایگاهش پس آنکه باشد از شما بیمار یا باو باشد آزاری

مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى

از سرش پس فدا است از روزه یا صدقه دادن یا قربانی کردن پس چون ایمن شوید پس آنکه تمتع کرد بعمره

الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ

بحج پس آنچه میسر شود از قربانی پس کسیکه نیافت پس روزه سه روزه است در حج و هفت روز چون بازگشتید

تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

اینست ده روز تمام آن از برای کسی است که نباشد اهلش حاضران مسجد الحرام و بترسید از خدا

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ

و بدانید که خدا سخت عقوبت است حج ماههای معلوم است پس آنکه فرض گرداند در آنها

الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا

حج را پس نه جماع است و نه فسق و نه جنگ در حج و آنچه کنید از خوبی میداندش خدا و توشه برگیرید

فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ ۚ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

پس بدرستیکه بهترین توشه پرهیزکاری است و بترسید از من ای صاحبان خردها نیست برشما گناهی

أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ

که بجوئید تفضلی را از پروردگارتان پس چون برگشتید از عرفات پس یاد کنید خدا را نزد مشعر

الْحَرَامِ ۖ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ

الحرام ویاد کنید اورا همچنانکه راه نمود شمارا واگرچه بودید پیش از آن هر آینه از گمراهان پس

أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾ فَإِذَا

بازگردید از آنجاییکه برگشتند مردمان وآمرزش طلبید از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است پس چون

قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ النَّاسِ

گذاردید اعمال حجتان را پس یاد کنید خدارا مثل یاد کردن شما پدرانتان را یا سخت تر یاد کردنی پس از مردمان

مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا

کسی است که میگوید پروردگارا بده مارا در دنیا ونیست مراورا در آخرت هیچ بهره واز ایشان کسی است که میگوید پروردگارا بده ما را

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا

در این جهان خوبی ودر آخرت خوبی ونگاه دار مارا از عذاب آتش آنها مر ایشان راست بهره از آنچه

كَسَبُوا ۚ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾ وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ ۚ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ

کسب کردند وخدا زود حساب است یاد کنید خدارا در روزهای شمرده شده پس کسیکه شتاب کرد در دو روز

فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ لِمَنِ اتَّقَىٰ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

پس نیست گناهی بر او وکسیکه واپس ماند پس نیست گناهی بر او از برای کسیکه پرهیزکار شد وبترسید از خدا وبدانید که شما بسوی او محشور میشوید

﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ

واز مردمان کسی است که خوش آید ترا گفتارش در زندگانی دنیا وگواه میآورد خدارا بر آنچه در دل اوست

وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ

واو شدید العداوة است وچون برگردد سعی کند در زمین تا فساد کند در آن ونابود کند کشت را ونسل را

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ ۚ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ

وخدا دوست نمیدارد فساد را وچون گفته شود مراورا که بپرهیز از خدا بگیرد وی را حمیت بگناهکاری پس بس است اورا دوزخ

وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ

وهر آینه بد بستریست واز مردمان کس است که بفروشد خودش را از برای جستن رضای خدا وخدا مهربانست به بندگان

[illegible]

﴿٢٠٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

ای آنکسانیکه گرویدید داخل شوید در صلح همگی و پیروی نکنید گامهای شیطانرا بدرستی که او مرشمارا دشمنی است

مُبِينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

آشکار پس اگر لغزیدید پس از آنچه آمد شمارا حجتها پس بدانید که خدا غالب درست کردار است

﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ

آیا انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشانرا عذاب خدا درسایبانها از ابر و فرشتگان وگذارده شود

الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾ سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ

کار و بخدا برگردانیده شود کارها بپرس از بنی اسرائیل که چند دادیمشان از نشان روشن

وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ لِلَّذِينَ

و کسی که تبدیل کند نعمت خدارا از بعد آنچه آمد اورا پس بدرستیکه خدا سخت عقوبت است آراسته شد از برای آنها

كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ

که کافر شدند زندگانی دنیا و استهزا میکنند با آنها که گرویدند و آنانکه پرهیزکار شدند بالای ایشان باشند روز

الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ

قیامت و خدا روزی میدهد هر کسی را که خواهد بدون شمار بودند مردمان امت واحد پس برانگیخت خدا

النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ

پیغمبران را مژده دهندگان و بیم کنندگان و فرو فرستاد با ایشان کتابرا براستی تا حکم کند میان مردمان

فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ

در آنچه اختلاف کردند در آن و اختلاف نکردند در آن مگر آنها که داده شدند آنرا از بعد آنکه آمد ایشانرا حجتها از راه

بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي

حسد میانشان پس راه نمود خدا آنانرا که گرویدند مر آنچه را اختلاف کردند در آن از حق بفرمان او و خدا راه مینماید

مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ

هر کرا میخواهد براه راست آیا پنداشتید که داخل میشوید بهشت را و هنوز نیامده شمارا مثل

قوله تعالی ٢١٧ يسئلونك عن الشهر الحرام الآية — سبب نزول آنکه حضرت رسول ص [illegible] عبد الله بن جحش [illegible] را با جمعی [illegible] فرستاد [illegible] عمرو بن عبد الله حضرمی [illegible] ابن حضرمی [illegible] حضرت رسول [illegible] در روز اول رجب بود [illegible] جمادی الآخر [illegible] با ابن جحش [illegible] مشرکان قریش [illegible]

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ

آنانکه گذشتند از پیش شما رسید ایشانرا سختی بچیزی وسختی رنجوری وجای برکنده شدند تا آنکه بگفت رسول

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ ۗ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿۲۱۴﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا

وآنانکه ایمان آوردند باوی کی باشد یاری کردن خدا آگاه باشید که یاری خدا نزدیکست میپرسند ترا که چه چیز

يُنْفِقُونَ ۖ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ

انفاق کنند بگو آنچه انفاق کردید از مال پس برای پدر و مادر و نزدیکان و بی پدران و بیچارگان و راه

السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۲۱۵﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ ۖ

گذربان محتاج ست و آنچه بکنید از نیکی پس بدرستیکه خدا بان داناست نوشته شد بر شما کارزار کردن وآن مشقت مرشمارا

وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ

وشاید که ناخوش دارید چیزی را وآن بهتر باشد از برای شما وشاید که دوست دارید چیزیرا وآن بدتر باشد

لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۱۶﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ

از برای شما وخدا میداند وشما نمیدانید میپرسند ترا از ماه حرام کارزار کردن درآن

قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ

بگو کارزار کردن درآن بزرگست وبازداشتن ازراه خدا وکفر بخدا ومسجد الحرام وبیرون کردن

أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ

اهلش ازآن بزرگترست نزد خدا وفتنه بزرگترست از کشتن وهمیشه کارزار میکنند باشما تا

يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۚ وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ

برگردانند شمارا از دینتان اگر توانائی داشته باشند وکسیکه برگردد از شما از دینش پس بمیرد واو

كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا

کافر باشد پس آنها ناچیز شود کردارشان در دنیا وآخرت وآنگروه اهل آتشند ایشان درآن

خَالِدُونَ ﴿۲۱۷﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ

جاویدان بدرستیکه آنانکه گرویدند وآنانکه هجرت کردند وجهاد کردند در راه خدا آنها

يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْئَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا

امید میدارند رحمت خدا را و خدا آمرزنده مهربانست میپرسند ترا از شراب و قمار بگو در آن دو تا

إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْئَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ

گناهی بزرگست و سودها از برای مردمان و گناه آندو تا بزرگترست از سود شان و میپرسند از تو که چه چیز انفاق کنند

قُلِ الْعَفْوَ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾ فِي الدُّنْيَا

بگو فاضل از قوت عیال همچنین بیان میکند خدا از برای شما آیتها را باشد که شما اندیشه کنید در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَيَسْئَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامٰى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ

و آخرت و میپرسند ترا از یتیمان بگو صلاح آوردن مر ایشان را بهتر است و اگر آمیزش کنید با ایشان پس برادران شمایند

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

و خدا میداند مفسد را از مصلح و اگر خواسته بود خدا در رنج افکنده بود شما را بدرستیکه خدا غالب درستکار است

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ

و نکاح مکنید زنان مشرکه را تا وقتی که ایمان آورند و هر آینه کنیز مؤمنه بهتر است از مشرکه و اگر چه خوش آید شما را

وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتّٰى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ

و نه زن دهید مشرکان را تا وقتیکه بگروند و هر آینه بنده مؤمن بهتر است از مشرک و اگر چه خوش آید شما را

أُولٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ

آنها میخوانند بسوی آتش و خدا میخواند بسوی بهشت و آمرزش باذنش و بیان میکند

آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْئَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى

آیتهای خود را برای مردمان باشد که ایشان پند پذیرند و میپرسند ترا از حیض بگو آن بدی است

فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ

پس کناره گیرید از زنان در حیض و نزدیکی مکنید با ایشان تا آنکه پاک شوند پس چون پاک شدند پس بیایید شان از

حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ

آنجا که فرمود شما را خدا بدرستیکه خدا دوست دارد توبه کنندگان را و دوست میدارد پاکان را زنان شما کشت زار اند

ولا تنکحوا المشرکات [illegible]

لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ

مرشمارا پس بیائید کشت زار خودرا هرجا خواسته باشید و مقدم دارید برای خودتان و بترسید از خدا و بدانید که شما

مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا

ملاقات کنندگانید اورا و مژده ده گروندگانرا و مگردانید خدارا دست آویز برای سوگندهاتان که نیکوئی کنید

وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ

و پرهیزکاری کنید و اصلاح کنید میان مردم و خدا شنوای داناست مؤاخذه نمیکند شمارا خدا بلغو

فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ

در سوگندهاتان ولیکن مؤاخذه میکند شمارا بآنچه کسب کرد دلهاتان و خدا آمرزنده بردبار است مرکسانیرا

يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

که سوگند خورند که دور باشند از زنانشان انتظار بردن چهار ماه است پس اگر باز آیند پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ

و اگر قصد کنند طلاق را پس بدرستیکه خدا شنوای داناست و طلاق داده شدگان انتظار میبرند بخودهاشان

ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ

سه طهر و حلال نیست مرایشانرا که پنهان کنند آنچه را آفرید خدا در رحمهای ایشان اگر هستند

يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا

که ایمان دارند بخدا و روز بازپسین و شوهرانشان سزاوارترند بباز آوردنشان در آن اگر اراده کنند اصلاح را

وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و از برای ایشانست مانند آنچه برایشانست بخوبی و مر مردانراست برایشان پایه افزونی و خدا غالب درست کردار است

﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ

طلاق دو بار است پس نگاه داشتن بخوبی است یا رها کردنست بنکوئی و حلال نیست مرشمارا که

تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا

بگیرید از آنچه داده اید ایشانرا چیزی مگر آنکه بترسند که برپای ندارند حدهای خدارا پس اگر ترسید شما که برپای ندارند

حُدُودَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ

حدهای خدارا پس نیست گناهی برایشان در آنچه فدا دهد زن بآن این حدهای خداست پس در مگذرید از آنها و هرکه

يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتّٰى

درگذرد از حدهای خدا پس آنگروه ایشانند ستمکاران پس اگر طلاق دهدش پس حلال نمیشود مر او را پس از آن تا

تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا

بنکاح در آید شوهری غیر او را پس اگر طلاق دهدش شوهر دوم پس نیست گناهی برایشان که بهم بازگردند اگر گمان داشته باشند که برپای دارند

حُدُودَ اللّٰهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ

حدهای خدارا و این حدهای خداست بیان میکند آنها را برای قومی که میدانند و چون طلاق دهید زنان را

فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ

پس برسند بآخر مدتشان پس نگاه دارید ایشانرا بخوبی یا سر دهیدشان بخوبی و نگاه مدارید ایشانرا

ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا

از راه ضرر رسانیدن تا تعدی کنید و کسیکه بکند آنرا پس بحقیقت که ستم کرده برخود و فرا مگیرید آیتهای خدارا باستهزاء

وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ

و یاد کنید نعمت خدارا برشما و آنچه را فرو فرستاد برشما از کتاب و حکمت پند میدهد شمارا بآن

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ

و بترسید از خدا و بدانید که خدا بهمه چیز داناست و چون طلاق دهید زنان را

فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ

پس برسند بآخر مدتشان پس منع مکنید ایشانرا که بنکاح در آیند شوهرانشان را وقتی که برضای هم روند میانشان بخوبی

ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذٰلِكُمْ أَزْكٰى لَكُمْ

آن پند داده میشود بآن کسیکه باشد از شما که ایمان آورد بخدا و روز بازپسین آن شمارا پاکیزه تر است مر شمارا

وَأَطْهَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ

و پاکتر و خدا میداند و شما نمیدانید و مادران شیر میدهند فرزندانشانرا

حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ

دو سال تمام از برای کسیکه خواسته باشد که تمام کند شیر دادن را و بر پدر است روزی ایشان

وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا

و جامهٔ ایشان بخوبی تکلیف کرده نشود هیچ تنی مگر باندازهٔ طاقتش و باید رنج رسانیده نشود، مادری بسبب فرزندش

وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ

و نه پدری بفرزندش و بر وارث است مانند آن پس اگر اراده کردند شیر باز گرفتن را از روی خوشنودی

مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ

از ایشان و مشورت پس نیست گناهی بر ایشان و اگر خواسته باشید که بدایه بدهید فرزندانتان را پس نیست گناهی

عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

برشما چون تسلیم کنید آنچه داده اید بخوبی و بترسید از خدا و بدانید که خدا بآنچه میکنید

بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ

بیناست و کسانیکه متوفی میشوند از شما و وامیگذارند جفتهارا انتظار میبرند بخودهاشان چهار

أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ

ماه و ده روز پس چون رسیدند مدتشانرا پس نیست گناهی برشما درآنچه کردند بر خودهاشان

بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ

بخوبی و خدا بآنچه میکنید داناست و نیست گناهی برشما درآنچه بکنایه خبردارید بآن از خواستگاری

النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ

زنان یا پنهان داشتید در نفسهای خود دانسته خدا که شما زود یاد خواهید کرد ایشانرا ولیکن وعده مدهید ایشانرا

سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ

پنهانی مگر آنکه گوئید گفتاری خوب و قصد مکنید بستن نکاح را تا برسد کتاب

أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

مدتش را (یعنی عده منقضی شود) و بدانید که خدا میداند آنچه در تنهای شماست پس حذر کنید از او و بدانید که خدا آمرزنده و بردبار است

﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً

نیست گناهی برشما اگر طلاق دهید زنانرا مادام که مس نکرده باشید شان یا مقرر نکرده باشید از برای ایشان مهری

وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى

و برخوردار کنید ایشانرا بر توانگر است اندازه آن و بر تنگدست است اندازه آن برخورداری است بخوبی حق بودنی است بر

الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً

نیکوکاران و اگر طلاق دادید ایشانرا پیش از آنکه مس کنید ایشانرا و بحقیقت معین کرده باشید از برای آنها مهری

فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ

پس نیمه آنچه را معین کرده اید مگر آنکه ببخشند یا ببخشد آنکه بدست اوست بستن نکاح و آنکه

تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

ببخشید نزدیکتر است به پرهیزکاری و فراموش نکنید احسان را میانتان بدرستی خدا بآنچه میکنید بیناست

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ

نگاهداری کنید بر نمازها و نماز میانه و برپای ایستید برای خدا دعاخوانان پس اگر ترسید

فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

پس پیادگان و سواران پس چون ایمن شوید پس یاد کنید خدا را آنچنانکه آموخت شما را آنچه نبودید که بدانید

﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا

و آنانکه متوفی میشوند از شما و وا میگذارند جفتهارا وصیتی از برای جفتهاشان متاعی از نفقه

إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ

تا سال بدون بیرون کردن پس اگر بیرون روند پس نیست گناهی برشما در آنچه کردند در خودهاشان از

مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾

خوبی و خدا غالب درستکار است و مر طلاق داده شده هارا متاعی است بخوبی حق بودنی بر پرهیزکاران

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا

همچنین بیان میکند خدا از برای شما آیتهایش را باشد که شما دریابید بعقل آیا نگرستی بآنانکه بیرون رفتند

[illegible]

مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ
از دیار شان و ایشان هزاران بودند از ترس مرگ پس گفت مرایشانرا خدا بمیرید پس زنده گردانید ایشانرا بدرستیکه خدا

لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
هرآینه صاحب تفضل است بر مردمان ولیکن بیشترین مردمان شکر نمیکنند وکارزار کنید در راه

اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَّن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
خدا وبدانید که خدا شنوای داناست کیست که وام دهد خدارا وامی خوب پس مضاعف گرداند آنرا

لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى
ازبرای او اضعاف بسیار وخدا میگیرد ومیگشاید وبسوی او بازگردانیده میشوید آیا نگاه نکردی

الْمَلَإِ مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ
بجمعی از بنی اسرائیل از بعد موسی چون گفتند مر پیغمبری را که بود مرایشانرا که برانگیز ازبرای ما پادشاهی تا کارزار کنیم

فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِن كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا
در راه خدا گفت آیا باشید شما اگر نوشته شده باشد برشما کارزار اینکه کارزار نکنید گفتند وچیست

لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِن دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ
مر ما را که کارزار نکنیم در راه خدا وبتحقیق که بیرون کرده شدیم از دیار مان وفرزندان مان پس چون نوشته شد برایشان

الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ
کارزار برگشتند مگر اندکی ازایشان وخدا داناست بستمکاران وگفت مرایشانرا پیغمبرشان بدرستیکه

اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
خدا بتحقیق برانگیخت ازبرای شما طالوت را پادشاه گفتند ازکجا باشد مراورا پادشاهی برما وما سزاوارتریم بپادشاهی

مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي
ازاو وداده نشده وسعت فراخی را از مال گفت بدرستیکه خدا برگزید اورا برشما وافزودش زیادتی در

الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ
دانش وهیکل وخدا میدهد ملکش را بهرکه خواهد وخدا شنوای داناست وگفت مرایشانرا پیغمبرشان که

إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ

بدرستی نشانهٔ پادشاهی وی آنست که بیاید بنزد شما تابوت که در آنست سکینه از پروردگار شما و باقی مانده از آنچه گذاشته

آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم

آل موسی و آل هرون برمیدارندش ملائکه بدرستیکه در آن هرآینه نشانی است مرشمارا اگر باشید

مُّؤْمِنِينَ (٢٤٨) فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُم بِنَهَرٍ فَمَن

گروندگان پس چون جدا شد طالوت با لشکرهایش گفت بدرستیکه خدا آزمایش کننده شماست بجوئی پس هرکه

شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ

آشامید از آن پس نیست از من و هرکه نچشید آنرا پس بدرستیکه او از من است مگر آنکه بردارد کفی را بدستش

فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ

پس آشامیدند از آن مگر اندکی از ایشان پس چون گذشت از آن او و آنانکه گرویدند باو گفتند نیست توانائی

لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَاقُو اللَّهِ كَم مِّن فِئَةٍ

مرمارا امروز بجالوت و لشکرهایش گفتند آنانکه گمان داشتند که ایشان ملاقات کنندگان خدایند بسا از گروه

قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (٢٤٩) وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ

اندک که غالب آیند گروه بسیار را بدستوری خدا و خدا با صبر کنندگانست و چون برابر شدند مر جالوت

وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و لشکرهای اورا گفتند ای پروردگار ما بریز بر ما شکیبائیرا و ثابت دار قدمهای مارا و یاری کن مارا بر گروه کافران

(٢٥٠) فَهَزَمُوهُم بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ

پس هزیمت دادند ایشانرا بدستوری خدا و کشت داود جالوت را و دادش خدا پادشاهی و حکمت و آموخت اورا

مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو

از آنچه میخواهد و اگر نبود دفع کردن خدا مردمانرا برخی شانرا ببرخی هرآینه تباه شدی زمین ولیکن خدا صاحب

فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ (٢٥١) تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

فضل است بر جهانیان این آیتهای خداست که میخوانیم آنهارا بر تو براستی و بدرستیکه تو هرآینه از فرستادگانی

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّن كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ

آن رسولانرا افزونی دادیم برخی از ایشانرا بر برخی از ایشان کسی است که سخن کرد با وی خدا و بلند کرد برخی از ایشان را

دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

مرتبه‌ها و دادیم عیسی پسر مریم را معجزات و تایید کردیمش بروح پاکی و اگر میخواست خدا

مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا

کارزار نمیکردند آنانکه بودند پس از ایشان پس از آنچه آمد ایشانرا بینه‌ها ولیکن اختلاف کردند

فَمِنْهُم مَّنْ آمَنَ وَمِنْهُم مَّن كَفَرَ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا

پس از ایشان کسی است که گروید و از ایشان کسی است که کافر شد و اگر خواستی خدا کارزار نکردندی ولیکن خدا میکند آنچه

يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ

میخواهد ای آنکسانیکه ایمان آوردید انفاق کنید از آنچه روزی دادیمتان پیش از آنکه بیاید روزی که نباشد بیعی در آن

وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

و نه دوستی و نه درخواستی و کافران ایشانند ستمکاران خدا نیست الهی مگر او که زنده پاینده است

لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُ

نگیردش خواب سبک و نه خواب گران مراورست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است کیست آنکه شفاعت کند نزد او

إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا

مگر بدستوریش میداند آنچه را میان دستهای ایشان و آنچه پس سر ایشان است و احاطه نمیکنند بچیزی از دانش او مگر بآنچه

شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

خواهد گنجید کرسی او آسمانها و زمین را و گران نیاید او را نگهبانی دوتا و او است بلند قدر بزرگ مرتبه

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۖ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ

نیست اکراهی در دین بدرستیکه پیدا شد راه راست از گمراهی پس آنکه کافر میشود بطاغوت و میگرود بخدا

فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ اللَّهُ وَلِيُّ

پس بحقیقت چنگ زد بدست‌گیر استواری که نیست انقطاعی مر او را و خدا شنوای داناست خداست دوست

ٱللَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَاتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا أَوْلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّاغُوتُ

آنانکه گرویدند بیرون آورد ایشانرا از تاریکیهای کفر بروشنی ایمان وآنانکه کافر شدند دوستان ایشانند طاغوت

يُخْرِجُونَهُم مِّنَ ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰٓئِكَ أَصْحَابُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ

بیرون آورد ایشانرا از روشنی بتاریکی آنها اهل آتشند ایشان در آن جاویدانند آیا نگرستی

إِلَى ٱلَّذِى حَآجَّ إِبْرَٰهِيمَ فِى رَبِّهِۦٓ أَنْ آتَاهُ ٱللَّهُ ٱلْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ رَبِّىَ ٱلَّذِى

به آنکه حجت گرفت ابراهیم را درحق پروردگارش که داد اورا خدا پادشاهی چون گفت ابراهیم پروردگار من آنستکه

يُحْىِۦ وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا۠ أُحْىِۦ وَأُمِيتُ ۖ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَأْتِى بِٱلشَّمْسِ مِنَ ٱلْمَشْرِقِ

زنده میکند ومیمیراند گفت من زنده میکنم ومیمیرانم گفت ابراهیم پس بدرستیکه خدا میآورد آفتاب را از مشرق

فَأْتِ بِهَا مِنَ ٱلْمَغْرِبِ فَبُهِتَ ٱلَّذِى كَفَرَ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوْ

پس بیاورش از مغرب پس سرگشته ماند آنکه کافر شد وخدا راه نماید گروه ستمکارانرا یا

كَٱلَّذِى مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْىِۦ هَٰذِهِ ٱللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۖ

چون آنکه گذشت بر دهی وآن افتاده بود بر سقفهایش گفت چگونه زنده کند اینرا خدا پس از مرگش

فَأَمَاتَهُ ٱللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُۥ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ

پس میرانیدش خدا صد سال پس زنده کردش گفت چند درنگ کردی گفت درنگ کردم یکروز یا برخی از روز گفت

بَل لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَٱنظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ وَٱنظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ

بلکه درنگ کردی صد سال پس بنگر بخوردنی خود وآشامیدنی خود که بوی نگردانیده وبنگر بدراز گوشت

وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ ۖ وَٱنظُرْ إِلَى ٱلْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ

وتا بگردانیم ترا نشانه برای مردمان وبنگر باستخوانها که چگونه از جای برداریمش پس بپوشانیمش گوشت پس چون روشن شد

لَهُۥ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ رَبِّ أَرِنِى كَيْفَ تُحْىِ

مراورا گفت میدانم که خدا بر همه چیزی تواناست وچون گفت ابراهیم ای پروردگار من بنمای مرا که چگونه زنده میکنی

ٱلْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِن ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِى ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ ٱلطَّيْرِ

مردگانرا گفت آیا باور نداری گفت آری ولیکن از برای آنکه بیارامد دلم گفت پس بگیر چهار تا را از پرنده

فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ

پس پاره پاره کن آنهارا بسوی خود پس بگردان بر هر کوهی از آنها جزئی را پس بخوانشان که بیایند ترا شتافتنی وبدان

أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَّثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ

که خدا غالب درست کردار است مثل کسانیکه انفاق میکنند مالهاشانرا در راه خدا چون مثل دانه ایست

أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

که برویاند هفت خوشه که در هر خوشه صد دانه باشد وخدای میافزاید از برای آنکه میخواهد وخدا فراخ رحمت

عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَّهُمْ

داناست آنانکه انفاق میکنند مالهاشانرا در راه خدا پس از پی نمیکنند آنچه را انفاق کردند منتی ونه آزاری مرایشانرا

أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ

هست مزدشان نزد پروردگارشان ونیست بیمی برایشان ونه ایشان اندوهناک میشوند گفتار خوب وآمرزش بهتر است

مِّن صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُم

از صدقه که در پی باشد آنرا آزاری وخدای بی نیاز بردبار است ای آنکسانیکه گرویدید باطل مسازید صدقه های خودرا

بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

بمنت نهادن وآزار چون کسیکه انفاق میکند مالش را بجهة دیدار مردمان ونمیگرود بخدا وبروز بازپسین

فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ

پس مثل او چون مثل سنگ هموار است که بر او باشد خاکی پس رسیده باشد آنرا باران بزرگ قطره پس واگذاشته باشد آنرا قادر نیستند بر

شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ

چیزی از آنچه کسب کردند وخدا راه ننماید گروه کافران را ومثل آنانکه انفاق میکنند مالهاشانرا

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ

بجهت طلب خوشنودی خدا وثابت گردانیدنی از خودهاشان چون مثل بوستانی است بر بلندی که برسد بآن باران بزرگ قطره پس

أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيَوَدُّ

بدهد ثمرش را دوچندان پس اگر نرسد آنرا باران بزرگ قطره پس باران خرد قطره وخدا بآنچه میکنید بیناست آیا دوست میدارد

[illegible]

أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ

یکی از شما که باشد مراو را بوستانی از خرما بنان وانگورها که روان باشد از زیر شان نهرها مراو را باشد در آن از

كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ

همه میوه‌ها و برسد آنرا پیری و مراو را باشد اولاد ناتوان پس رسد آنرا گردبادی که در آن باشد آتشی پس بسوزد

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۶۶﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا

همچنین بیان میفرماید خدا برای شما آیتها را باشد که شما اندیشه کنید ای آنکسانیکه ایمان آوردید انفاق

مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ

کنید از خوبهای آنچه کسب کردید و از آنچه بیرون آوردیم برای شما از زمین و قصد مکنید پلید را که از آن

تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿۲۶۷﴾

انفاق کنید و نیستید گیرنده آن مگر آنکه چشم بپوشید در آن و بدانید که خدا بی نیاز ستوده است

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا

شیطان وعده میدهد شما را بدرویشی و میفرماید شما را ببدی و خدا وعده میکند شما را آمرزش از خود و احسان

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۶۸﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا

و خدا فراخ رحمت داناست میدهد حکمت کسی را که میخواهد و هر که داده شود حکمت پس بحقیقت داده شده خوبی

كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿۲۶۹﴾ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ

بسیار و پند نگیرند مگر صاحبان خرد و آنچه را انفاق کردید از نفقه یا لازم گردانیدید از

نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۲۷۰﴾ إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا

نذری پس بدرستیکه خدا میداندش و نیست مر ستمکاران را هیچ یاری کنندگان اگر ظاهر کنید صدقه‌ها را پس خوب چیزیست

هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ

آن و اگر پوشیده دارید آنرا و بدهید آنها را بدرویشان پس آن بهتر است مر شما را و بگرداند کفاره از شما از گناهانتان

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲۷۱﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا

و خدا بآنچه میکنید آگاه است نیست بر تو هدایتشان ولیکن خدا راه مینماید آنرا که خواهد و آنچه را

علامه در مجمع البیان ... فی الزکاة ... المفروضة ... فضل ... از حضرت صادق علیه السلام ... در تفسیر علی بن ابراهیم روایت است در ... ذکر باقرکرد در خیرات ... در امالی ... از معصومین علیهم السلام ... در ذیل آیه ان تبدوا الصدقات ... چشم ... بعد از ... یکی از ... اعرابی ...

تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنفُسِكُمْ وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ

انفاق میکنید از مالی پس باشد ازبرای خودهاتان و انفاق نمیکنید مگر ازبرای طلب رضای خدا وآنچه را انفاق میکنید از مالی

يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ

بتمام داده میشود بشما وشما ستمدیده نشوید ازبرای درویشانیست که بازداشته شده اند درراه خدا که توانائی ندارند

ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُم بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ

سیرکردنی در زمین می پندارد ایشانرا نادان بحال ایشان توانگران ازعفت کردن میشناسی ایشانرا بعلامتشان سؤال نمیکنند

النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُم

ازمردمان بابرام وآنچه را انفاق میکنید ازمالی پس بدرستی خدا بآن داناست آنانکه انفاق میکنند مالهای خودرا

بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

بشب و روز پنهان وآشکار پس مرآنهاراست مزدشان نزد خدایشان ونیست بیمی برایشان ونه ایشان

يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ

اندوهناک شوند آنها که میخورند سود برسود را برنخیزند مگر همچنانکه برمیخیزد آنکه مصروع میکندش شیطان

مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا

ازجنون آن باین است که آنها گفتند نیست بیع مگر مثل ربا وحلال کرده خدا بیع را وحرام کرده ربارا

فَمَن جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ

پس آنکه آمد اورا پندی ازپروردگارش پس بازایستاد مراوراست آنچه گذشت وکارش باخداست وکسیکه عود کرد

فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ

پس ایشان اهل آتشند ایشان درآن جاویدانند بی برکت میکند خدا ربارا وافزونی میدهد صدقه هارا

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا

وخدا دوست نمیدارد هرناسپاس گناهکاررا بدرستیکه آنانکه گرویدند وکردند کارهای شایسته وبرپاداشتند

الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾

نمازرا ودادند زکوة را مرآنهاراست مزدشان نزد پروردگارشان ونیست خوفی برایشان ونه ایشان اندوهناک شوند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَوٰا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِنْ

ای آنکسانیکه گرویدند بترسید از خدا و واگذارید آنچه را ماند از ربا اگر هستید گروندگان پس اگر

لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ

نکردید پس اعلام دهید بجنگی از خدا و رسولش و اگر توبه کردید پس شماراست سرمایهای مالهاتان

لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا

ستم نمیکنید و ستم کرده نمیشوید و اگر بوده باشد صاحب عسرتی پس مهلت دادنی است تا وقت یسر و اگر صدقه کنید

خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ

بهتر است از برای شما اگر باشید که بدانید و بترسید از روزیکه برگردانیده میشوید در آن بسوی خدا پس تمام داده شود هر نفسی را

مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ

آنچه اندوخته و ایشان ستمکرده نشوند ای آنکسانیکه ایمان آوردید چون معامله میکنید بوامی تا وقتی

مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ

نامبرده پس بنویسیدش و باید که بنویسد میانتان نویسنده براستی و باید ابا نکند کاتبی که بنویسد همچنانکه آموزانیدش

اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا

خدا پس باید بنویسد و باید املا کند کسیکه براو است حق و باید بترسد از خدا که پروردگار او است و کم نکند از آن چیزی را

فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ

پس اگر باشد آنکسیکه براو است حق کم خرد یا عاجز یا نتواند که املا کند او پس باید املا کند ولیش

بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ

براستی و گواه برگیرید دو گواه از مردانتان پس اگر نباشند دو مرد پس یکمرد و دو زن

مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ

از آنانکه راضی باشید از گواهان تا چون فراموش کند یکی از آن دو پس بیاد آورد یکی شان دیگری را و باید ابا نکند گواهان

إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ

وقتی که خوانده شوند و ملول نشوید که بنویسید آنرا کوچک یا بزرگ تا مدتش آن راست تر است نزد خدا

٢٨٢ فاكتبوه بقول بعضی محمول است بر وجوب و در مجمع البیان [illegible]

٢٧٦ یمحق الله الربوا [illegible]

وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ

و ثابت تر از برای شهادت و نزدیکتر بآنکه شک نکنید مگر آنکه باشد سودائی حاضر که میگردانیده باشید آنرا میان تان

فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ

پس نیست بر شما گناهی که ننویسید آنرا و گواه برگیرید چون معامله کنید و باید که ضرر نرسانند نویسنده و نه گواهی

وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

و اگر بکنید پس آن نافرمانی است و بترسید از خدا و می آموزد شما را خدا و خدا بهمه چیزی داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ

و اگر باشید بر سفری و نیابید کاتبی را پس گروکانی باید گرفته شود پس اگر ایمن داند برخی از شما

بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ

برخی را پس باید ادا کند آنکه ایمن داشته شده امانتش را و باید که بترسد از خدا که پروردگار اوست و مپوشید شهادت را . و هرکه

يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

بپوشد آنرا پس او گناهکار است دلش و خدا بآنچه میکنید داناست مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در

الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ

زمین است و اگر اظهار کنید آنچه در نفسهای شماست یا نهان داریدش محاسبه میکند شما را بآن خدا پس بیامرزد برای آنکه خواهد

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ

و عذاب میکند آنرا که بخواهد و خدا بر همه چیزی تواناست گروید رسول بآنچه فرو فرستاده شد بسوی او از

رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ

پروردگارش و گروندگان همگی گرویدند بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و رسولان او تفرقه نمیکنیم میان

أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا

احدی از رسولانش و گفتند شنیدیم و فرمان بردیم آمرزش ترا میطلبیم ای پروردگار ما و بسوی تو است مرجع تکلیف

يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا

نمیکند خدا نفسی را مگر باندازه طاقتش مر او راست آنچه کسب کرده و بر اوست آنچه کسب کرده ای پروردگار ما مؤاخذه مکن ما را

إِن نَّسِينَآ أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِنَا ۚ

اگر فراموش کردیم یا خطا کردیم ای پروردگارما و بار مکن بر ما بار گرانی را چنانکه بار کردی آنرا بر آنانکه بودند پیش از ما

رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦ ۖ وَٱعْفُ عَنَّا وَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَآ ۚ أَنتَ

ای پروردگارما و بار مکن مارا آنچه نیست توانائی مارا بآن و درگذر از ما و بیامرز مارا و رحم کن مارا توئی

مَوْلَىٰنَا فَٱنصُرْنَا عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

صاحب اختیار ما پس یاری کن مارا بر گروه کافران

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ آيَةً

حروفها ١٤٥٢٠ — کلماتها ٣٤٤٨ — رکوعها ٢٠

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

الٓمٓ ﴿١﴾ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ

خدا نیست خدائی مگر او که زنده پاینده است فرو فرستاد بر تو کتاب را براستی

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ ﴿٣﴾ مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ

باور دارنده مر آنچه را که پیش از آن بود و فرو فرستاد توریة و انجیل را از پیش هدایت از برای مردمان

وَأَنزَلَ ٱلْفُرْقَانَ ۗ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ

و فرو فرستاد فرقان را بدرستیکه آنانکه کافر شدند بآیتهای خدا از برای ایشانست عذابی سخت و خدای غالب

ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَىْءٌ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِى ٱلسَّمَآءِ ﴿٥﴾ هُوَ ٱلَّذِى

صاحب انتقام است بدرستیکه خدا پوشیده نماند بر او چیزی در زمین و نه در آسمان او است که

يُصَوِّرُكُمْ فِى ٱلْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٦﴾ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ

صورت میکند شما را در رحمها هر گونه که میخواهد نیست خدائی مگر او که غالب درست کردار است او ست که فرو فرستاد

عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ مِنْهُ ءَايَٰتٌ مُّحْكَمَٰتٌ هُنَّ أُمُّ ٱلْكِتَٰبِ وَأُخَرُ مُتَشَٰبِهَٰتٌ ۖ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ

بر تو کتابی را از آن آیاتیست محکم که آنها اصل کتابند و دیگر متشابهانند پس اما آنانکه

فِى قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَٰبَهَ مِنْهُ ٱبْتِغَآءَ ٱلْفِتْنَةِ وَٱبْتِغَآءَ تَأْوِيلِهِۦ ۗ وَمَا يَعْلَمُ

در دلهای آنها میلی بباطل است پس پیروی میکنند آنچه متشابه است از آن برای طلب فتنه و برای طلب تاویلش و نمیداند

تَأْوِيلَهُۥٓ إِلَّا ٱللَّهُ ۗ وَٱلرَّٰسِخُونَ فِى ٱلْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِۦ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ

تاویلش را مگر خدا و ثابتان در دانش میگویند ایمان آوردیم بآن همه از نزد پروردگار ماست و پند نگیرند

إِلَّآ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ

مگر صاحبان خرد ای پروردگار ما کج مکن یعنی میل مده دلهای ما را پس از آنکه راه نمودی ما را و ببخش ما را از نزد خود

رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَآ إِنَّكَ جَامِعُ ٱلنَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا

رحمتی بدرستیکه تو توئی بنهایت بخشنده پروردگارا بدرستیکه تو جمع کننده مردمانی برای روزی که نیست شکی در آن بدرستیکه خدا

يُخْلِفُ ٱلْمِيعَادَ ﴿٩﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَن تُغْنِىَ عَنْهُمْ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ

خلاف نخواهد کرد وعده را بدرستیکه آنانکه کافر شدند هرگز کفایت نکند از ایشان مالهاشان و نه فرزندانشان از خدا

شَيْـًٔا ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمْ وَقُودُ ٱلنَّارِ ﴿١٠﴾ كَدَأْبِ ءَالِ فِرْعَوْنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا۟

چیزیرا و آنگروه ایشانند هیمهٔ آتش چون عادت آل فرعون و آنانکه بودند پیش از ایشان تکذیب کردند

بِـَٔايَٰتِنَا فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ سَتُغْلَبُونَ

آیتهای ما را پس گرفتشان خدا بگناهانشان و خدا سخت عقوبت است بگو مر آنانرا که کافر شدند زود باشد که غلبه کرده شوید

وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۚ وَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ ءَايَةٌ فِى فِئَتَيْنِ ٱلْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ

و حشر کرده شوید بسوی دوزخ و بد بستریست بتحقیق بود مر شمارا آیتی در دو گروه که بهم رسیدند گروهی

تُقَٰتِلُ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَيْهِمْ رَأْىَ ٱلْعَيْنِ ۚ وَٱللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِۦ

کارزار کردند در راه خدا و دیگری کافر بودند میدیدند ایشانرا دو مانند ایشان دیدن بچشم و خدا تایید میکند بیاری خود

مَن يَشَآءُ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُو۟لِى ٱلْأَبْصَٰرِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ مِنَ

آنکه را که میخواهد بدرستیکه در آن هرآینه عبرتیست از برای صاحبان دیدها آراسته شد از برای مردمان دوستی خواهشها از

ٱلنِّسَآءِ وَٱلْبَنِينَ وَٱلْقَنَٰطِيرِ ٱلْمُقَنطَرَةِ مِنَ ٱلذَّهَبِ وَٱلْفِضَّةِ وَٱلْخَيْلِ ٱلْمُسَوَّمَةِ وَٱلْأَنْعَٰمِ

زنان و پسران و مالهای بسیار تحصیل کرده شده از طلا و نقره و اسبان نشاندار و شتر و گاو و گوسفند

وَٱلْحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ مَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسْنُ ٱلْمَـَٔابِ ﴿١٤﴾ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُم

و زراعت آن متاع زندگانی دنیاست و خدا نزدش خوبی بازگشت است بگو آیا خبر دهم شمارا

بِخَيْرٍ مِنْ ذَٰلِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

بهتر از آنان ازبرای آنها که پرهیز کردند نزد پروردگارشان بهشتهائیست که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان درآن

وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا

وجفتان پاکیزه وخشنودی از خدا وخدا بیناست به بندگان آنانکه میگویند ای پروردگارا

إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ

بدرستیکه ما گرویدیم پس بیامرز مارا گناهان ما ونگاهدار مارا از عذاب آتش شکیبایان وراستگویان وفرمانبرداران

وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ

ونفقه کنندگان وآمرزش خواهندگان درسحرگاهان گواهی داد خدا که نیست خدائی مگر او وفرشتگان

وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ

وصاحبان دانش اقامت کننده بعدل نیست خدائی مگر او که غالب راست کردار است بدرستیکه دین نزد خدا

الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ

اسلام است واختلاف نکردند آنان که داده شدند کتاب را مگر پس از آنکه آمد ایشانرا دانش ازراه حسد میانشان

وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ

وآنکه کافر شود بآیتهای خدا پس بدرستیکه خدا زود حساب است پس اگر حجت گیرند ترا پس بگوی خالص کردم وجهم را ازبرای خدا

وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۗ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ

وآنکه پیروی کرد مرا وبگوی مرآنانرا که داده شدند کتاب را ونانویسندگان را که آیا منقاد شدید پس اگر منقاد شدند پس بحقیقت راه یافتند

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ

واگر روگردانیدند پس جز این نیست که بر تو است رسانیدن وخدا بیناست به بندگان بدرستیکه آنانکه کافر میشوند بآیتهای خدا

وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ

ومیکشند پیغمبرانرا بناحق ومیکشند آنانرا که میفرمایند بعدالت از مردمان پس مژده ده ایشانرا

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

بعذاب دردناک آنگروه آنانند که ناچیز شد کردارهاشان در دنیا وآخرت ونیست ایشانرا هیچ یاری کنندگان

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ

آیا ننگرستی بآنانکه داده شدند بهره را از کتاب خوانده میشوند بسوی کتاب خدا تا حکم کند میانشان پس رو میگرداند

فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ

گروهی از ایشان وایشان روی گردانندگانند آن بابست که ایشان گفتند هرگز مس نکند ما را آتش مگر روزهای شمرده شده

وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ

وبفریفتشان در دینشان آنچه بودند که افترا میکردند پس چگونه باشد چون گرد آوردیمشان برای روزیکه نیست شکی در آن وتمام داده

كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ

هر نفسی را پاداش آنچه کسب کرده وآنها ستمدیده نشوند بگو بارخدایا ای متصرف پادشاهی که میدهی پادشاهی را بآنکه بخواهی

وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ

و میگیری پادشاهی را ازآنکه بخواهی وعزیز میکنی آنرا که بخواهی وخوار میگردانی آنرا که بخواهی بدست توهست خوبی بدرستیکه تو بر همه

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

چیز توانائی درمیآوری شب را در روز ودرمیآوری روز را در شب وبیرون میآوری زنده را از مرده

وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَّا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ

وبیرون میآوری مرده را از زنده وروزی میدهی آنرا که بخواهی بیشمار باید نگیرند گروندگان کافران را

أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ

دوستان از جز گروندگان وآنکه میکند آنرا پس نیست از خدا در چیزی مگر آنکه بپرهیزید از ایشان

تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ إِن تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ

پرهیز کردنی ومیترساند شمارا خدا از خود وبسوی خداست بازگشت بگو اگر پنهان دارید آنچه در سینه های شماست یا

تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

آشکار کنید آنرا میداندش خدا ومیداند آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است وخدا بر همه چیزی تواناست

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِن سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ

روزیکه بیابد هرتنی آنچه را کرده از خوبی حاضر کرده وآنچه را کرده از بدی آرزو میکند که کاش بود میانه آن و میانه او

أَمَدًا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ

مسافتی دور و بترساند شمارا خدا از خود و خدا مهربانست به بندگان بگو اگر هستید که دوست دارید خدارا

فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ

پس پیروی کنید مرا تا دوست دارد شمارا خدا و بیامرزد برای شما گناهان شمارا و خدا است آمرزنده مهربان بگو فرمان برید خدا و رسول را

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ

پس اگر روگردانند پس بدرستیکه خدا دوست ندارد کافران را بدرستیکه خدا برگزید آدم را و نوح را و آل

إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

ابراهیم را و آل عمران را بر جهانیان فرزندان برخیشان از برخی و خدا شنوای

عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي

داناست چون گفت زن عمران ای پروردگار من بدرستیکه من نذر کردم برای تو آنچه در شکم من است آزاد از شغل دنیا پس بپذیر از من

إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

بدرستیکه تو توئی شنوای دانا پس چون بنهادش گفت پروردگارا بدرستیکه من بنهادش مونث و خدا داناتر است

بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا

بآنچه بنهاد و نیست مذکر چون مونث و بدرستیکه من نامیدمش مریم و بدرستیکه من پناه میدهم اورا بتو و فرزندان اورا

مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا

از شیطان رانده شده پس پذیرفت اورا پروردگارش به پذیرفتنی نیکو و رویانیدش رویانیدنی خوب و پایندان کردش

زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا

زکریارا هرگاه درآمد براو زکریا درجای عبادت یافت نزدش روزیرا گفت ای مریم از کجاست مرترا این

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا

گفت آن از نزد خداست بدرستیکه خدا روزی میدهد بدانکه خواهد بیشمار در آنجا خواند زکریا

رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ

پروردگارش را گفت ای پروردگار من ببخش مرا از نزد خود فرزندی پاکیزه بدرستیکه تو شنونده دعائی پس ندا کرد اورا فرشتگان

وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا

و او ایستاده بود نماز میکرد در محراب بدرستیکه خدا مژده میدهد ترا بیحیی تصدیق کننده بکلمهٔ از خدا و مهتر

وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿۳۹﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ

و بازدارنده نفس از شهوتها و پیغمبری از شایستگان گفت ای پروردگار من از کجا باشد مرا فرزندی و بحقیقت رسیده مرا پیری

وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿۴۰﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَل لِّي آيَةً ۖ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا

و زنم نازاینده است گفت همچنین خدا میکند آنچه میخواهد گفت ای پروردگار من بگردان برای من نشانی گفت نشان تو

تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ۗ وَاذْكُر رَّبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿۴۱﴾

آنست که سخن نگوئی با مردمان سه روز مگر باشاره و یاد کن پروردگار ترا بسیار و تسبیح کن در شبانگاه و بامداد

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ

و هنگامیکه گفتند فرشتگان ای مریم بدرستیکه خدا برگزید ترا و پاکیزه گردانیدت و اختیار کردت بر زنان

الْعَالَمِينَ ﴿۴۲﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿۴۳﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنبَاءِ

جهانیان ای مریم عبادت کن مر پروردگارترا و سجود کن و رکوع کن با رکوع کنندگان آن از خبرهای

الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا

نهان است وحی میکنیم آنرا بتو و نبودی تو نزد ایشان هنگامیکه میانداختند قلمهاشانرا که کدامشان پایندانی کنند مریم را و نبودی

كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿۴۴﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ

تو نزد ایشان هنگامیکه نزاع میکردند هنگامیکه گفتند فرشتگان ای مریم بدرستیکه خدا بشارت میدهد ترا بکلمهٔ

مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۴۵﴾ وَيُكَلِّمُ

از او که اسم او است مسیح عیسی پسر مریم صاحب جاه در دنیا و آخرت و از نزدیک کردگان و سخن میکند

النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۴۶﴾ قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي

با مردمان در گهواره و در موئی و باشد از شایستگان گفت ای پروردگار من از کجا باشد مرا فرزندی و مس نکرده مرا

بَشَرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿۴۷﴾

انسانی گفت همچنین خدا میآفریند آنچه خواهد چون قرار میدهد امری پس جز این نیست که میگوید مر او را بشو پس میشود

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ

و بیاموزد او را کتاب و حکمت و توریة و انجیل و فرستاده شده بفرزندان یعقوب

أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ

که من بحقیقت آمدم شما را با آیتی از پروردگار تان بدرستیکه من میسازم برای شما از گل چون شکل مرغ پس میدمم

فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ

در آن پس میشود مرغی باذن خدا و به میکنم کور مادرزاد را و پیس را و زنده میکنم مردگان را بدستوری خدا

وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

و خبر میدهم شما را بآنچه بخورید و آنچه ذخیره می نهید در خانهای تان بدرستیکه در آن هر آینه نشانیست مر شما را اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

گروندگان و تصدیق کننده مر آنچه را باشد میان دو دستم از توریة و از برای آنکه حلال میکنم برای شما برخی از آنچه حرام کرده شد بر شما

وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ

و آوردم شما را معجزه از پروردگار تان پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا بدرستیکه خدا پروردگار من و پروردگار شما است پس بپرستید او را

هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ

اینست راه راست پس چون مشاهده کرد عیسی از ایشان کفر را گفت کیست انصار من بسوی خدا گفتند

الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ

حواریان ما انصار خدائیم گرویدیم بخدا و گواه باش بانکه ما منقاد انیم پروردگارا گرویدیم بانچه فرو فرستادی

وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٥٤﴾

و پیروی کردیم رسول را پس بنویس ما را با شاهدان و مکر کردند و مکر کرد خدا و خدا است بهترین مکر کنندگان

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ

چون گفت خدا ای عیسی بدرستیکه من بردارنده توام و بلند کننده توام بسوی خود و پاک کننده توام از آنان که کافر شدند و گرداننده ام

الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ

کسانیرا که پیروی کردند ترا بالای کسانیکه کافر شدند تا روز قیامت پس بسوی من است بازگشت شما پس حکم میکنم

[illegible]

بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۵۵﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي

میان شما در آنچه بودید در آن اختلاف میکردید پس اما آنانکه کافر شدند پس عذاب کنم ایشانرا عذابی سخت در

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۵۶﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ

دنیا و آخرت و نیست مر ایشانرا هیچ یاری کنندگان و اما آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته پس تمام دهد ایشانرا

أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۵۷﴾ ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ

مزدهاشان و خدا دوست ندارد ستمکارانرا آنست که میخوانیمش بر تو از آیتها و ذکر

الْحَكِيمِ ﴿۵۸﴾ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۵۹﴾

با حکمت بدرستیکه مثل عیسی نزد خدا چون مثل آدم است ساختش از خاک پس گفت مر او را بشو پس شد

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۶۰﴾ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ

حق از پروردگار تو است پس مباش از شک کنندگان پس کسیکه مجادله کند ترا در آن پس از آنچه آمد ترا

مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَ

از دانش پس بگو بیائید بخوانیم پسرانمانرا و پسرانتانرا و زنانمانرا و زنانتانرا و نفسهامانرا و

أَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿۶۱﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ

نفسهاتانرا پس زاری نمائیم پس بگردانیم لعنت خدا را بر دروغگویان بدرستیکه این هر آینه آن قصه‌های راست

وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶۲﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

و نیست هیچ خدائی مگر خدا و بدرستیکه خدا هر آینه اوست غالب درستکار پس اگر برگردند پس بدرستیکه خدا داناست

بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۶۳﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ

به تباهکاران بگو ای اهل کتاب بیائید بکلمه راستی که میانه ماست و میانه شما

أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ

که نپرستیم مگر خدا را و انباز قرار ندهیم باو چیزیرا و نگیرد بعضی‌مان بعضی را ارباب از جز

اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۶۴﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي

خدا پس اگر اعراض کنند پس بگوئید گواه باشید بآنکه ما منقادانیم ای اهل کتاب چرا مجادله میکنید در

إِبْرَٰهِيمَ وَمَآ أُنزِلَتِ ٱلتَّوْرَىٰةُ وَٱلْإِنجِيلُ إِلَّا مِنۢ بَعْدِهِۦٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَٰٓأَنتُمْ

ابراهیم و فرو فرستاده نشد توریة و انجیل مگر پس از آن آیا پس درنمی‌یابید آگاه باشید شما

هَٰٓؤُلَآءِ حَٰجَجْتُمْ فِيمَا لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ

آنهائید که مجادله کردید در آنچه بود مر شما را بآن دانش پس چرا مجادله میکنید در آنچه نیست مر شما را بآن دانش و خدا میداند و شما

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَٰهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِن كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا

نمیدانید نبود ابراهیم یهودی و نه نصرانی ولیکن بود حق گرای مسلم و

كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوْلَى ٱلنَّاسِ بِإِبْرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا ٱلنَّبِىُّ وَٱلَّذِينَ

نبود از جملهٔ شرک آورندگان بدرستیکه نزدیکترین مردمان بابراهیم هر آینه آنانند که پیروی کردند او را و این پیغمبر و آنانکه

ءَامَنُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ وَلِىُّ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا

گرویدند و خدا دوست گروندگانست دوست داشتند گروهی از اهل کتاب که گمراه کنند شما را و

يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ

گمراه نمیکنند مگر خودهاشان را و نمیدانند ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهای خدا

وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَلْبِسُونَ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُونَ ٱلْحَقَّ

و شما گواهی میدهید ای اهل کتاب چرا میپوشانید حق را بباطل و پنهان میدارید حق را

وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ ءَامِنُوا۟ بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ

و شما میدانید و گفتند طایفه از اهل کتاب ایمان آورید بآنچه فرو فرستاده شده بر آنان

ءَامَنُوا۟ وَجْهَ ٱلنَّهَارِ وَٱكْفُرُوٓا۟ ءَاخِرَهُۥ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوٓا۟ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ

که ایمان آوردند اول روز و کافر شوید آخرش باشد که ایشان بازگردند و ایمان نیاورید مگر از برای کسیکه پیروی کرد دین شما را

قُلْ إِنَّ ٱلْهُدَىٰ هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤْتَىٰٓ أَحَدٌ مِّثْلَ مَآ أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَآجُّوكُمْ عِندَ رَبِّكُمْ ۗ قُلْ

بگو بدرستیکه هدایت هدایت خداست اینکه داده شود احدی مانند آنچه داده شدید یا حجت آورند شما را نزد پروردگارتان بگو

إِنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ ۗ

بدرستیکه فضل بدست خداست میدهد آنرا بکسیکه میخواهد و خدا فراخ رحمت داناست مخصوص میگرداند برحمتش آنرا که میخواهد

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ

وخدا آنصاحب فضل بزرگ وازاهل کتاب کس باشد که اگر امین سازیش بمال بسیار میرساندآنرا بتو

وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

واز ایشان کس هست که اگر امین سازیش بدیناری نمیرساندآنرا بتو مگر مادام که باشی براو ایستاده آن باین است که ایشان

قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

گفتند نیست برما در خوردن مال بیگانان راهی ومیگویند بر خدا دروغ را وایشان میدانند

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ

آری کسیکه وفاکرد بعهدش و پرهیزکاری کرد پس بدرستیکه خدا دوست دارد پرهیزکارانرا بدرستیکه آنانکه عوض میگیرند بعهد

اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا

خدا وسوگندهاشان بهای اندک را آنگروه نیست بهره مرایشانرا در آخرت وسخن نمیگوید باایشان خدا و

يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ

ننگرد بسوی ایشان روز قیامت وپاک نگرداند ایشانرا وازبرای ایشانست عذابی دردناک وبدرستیکه از ایشان پاره ای میپیچند

أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

زبانهای خودرا بکتاب تا پنداریدآنرا از کتاب ونیست آن از کتاب ومیگویند آن از نزد خداست

وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ

ونیست آن از نزد خدا ومیگویند بر خدا دروغ را وایشان میدانند نمیباشد ازبرای انسانی که

يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ

بدهدش خدا کتاب وحکم وپیغمبری را پس گوید ازبرای مردمان باشید بندگان مرمرا از جز خدا

وَلَٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ

ولیکن باشید خداپرستان بسبب بودنتان که تعلیم دهید کتاب را وبسبب بودنتان که بخوانید ونمیفرماید شمارا

أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

که بگیرید فرشتگانرا وپیغمبرانرا خدایان آیا میفرماید شمارا بکفر پس ازآنکه شما مسلمانانید

﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

و هنگامیکه گرفت خدا پیمان پیغمبران را که آنچه دادم شما را از کتاب و حکمت پس آمد شما را رسولی

مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي

تصدیق کننده مر آنچه را با شماست هر آینه ایمان خواهید آورد و البته باو و هر آینه یاری وی کنید البته گفت آیا اقرار کردید و گرفتید بر آن پیمان مرا

قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ

گفتند اقرار کردیم گفت پس گواه باشید و من با شما از گواهانم پس هر که روبگرداند پس از آن

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

پس آنگروه ایشانند نافرمانان آیا پس جز دین خدا را میجویند و مر او را منقاد شده هر که در آسمانها و زمین است

طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾ قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ

خواه و ناخواه و بسوی او بازگردانیده میشوند بگو گرویدیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شد برما و آنچه فرو فرستاده شد بر

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ

ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و آنچه داده شد بموسی و عیسی و سایر پیغمبران

مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا

از پروردگارشان تفرقه نمیکنیم میان احدی از ایشان و ما مر او را منقادانیم و هر که بجوید بجز اسلام دینی را

فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ

پس هرگز پذیرفته نشود از او و او در آخرت از زیانکاران است چگونه راه نماید خدا گروهی را که کافر شدند پس از

إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ایمانشان و گواهی دادند که رسول حق است و آمد ایشان را حجتها و خدا راه ننماید گروه ستمکاران را

﴿٨٦﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾

آنگروه پاداششان اینست که بر آنهاست لعنت خدا و فرشتگان و مردمان همه

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ

جاودانیان در آن سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده شوند مگر آنانکه توبه کردند پس از

ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا

آن و اصلاح كردند پس بدرستيكه خدا آمرزنده مهربان است بدرستيكه آنها كه كافر شدند پس از ايمانشان پس افزودند

كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الضَّآلُّونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ

كفر را هرگز پذيرفته نشود توبهٔ ايشان و آنگروه ايشانند گمراهان بدرستيكه آنانكه كافر شدند و مردند و ايشان

كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدٰى بِهٖ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

بودند كافران پس هرگز پذيرفته نشود از هيچيك از ايشان پر زمين زر سرخ هرچند خود را باز خرد بآن آنها مر ايشانراست عذابى

اَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ

دردناك و نيست مر ايشانرا هيچ يارى كنندگان نيابيد هرگز نيكى را تا انفاق كنيد از آنچه دوست ميداريد و آنچه را كه انفاق كنيد از چيز

فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِىٓ اِسْرَآءِيلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِيلُ

پس بدرستيكه خدا بآن داناست همه طعامى بود حلال از براى بنى اسرائيل مگر آنكه حرام كرد اسرائيل

عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ قُلْ فَاْتُوا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوهَآ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾

بر خودش پيش از آنكه فرو فرستاده شود توريه بگو پس بياوريد توريه را پس بخوانيدش اگر هستيد راستگويان

فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ

پس هركه افترا بندد بر خدا دروغ را پس از آن پس آن گروه ايشانند ستمكاران بگو راست گفت خدا

فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ

پس پيروى كنيد ملت ابراهيم حق گراى را و نبود از شرك آورندگان بدرستيكه اول خانه كه بنا نهاده شد از براى مردمان

لَلَّذِى بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ فِيهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ اِبْرٰهِيمَ وَمَنْ

هرآينه آنست كه بمكه است خجسته و هدايت از براى جهانيان در آنست آيتهاى روشن مقام ابراهيم و كسيكه

دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ

داخل شد آنرا باشد ايمن و مر خداراست بر مردمان حج گذاردن آنخانه هركه استطاعت دارد بسوى او راه را و كسيكه

كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾ قُلْ يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ

كافر شد پس بدرستيكه خدا بى نياز است از جهانيان بگو اى اهل كتاب چرا كافر ميشويد بآيتهاى خدا

وَاللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ

وخدا گواه است بر آنچه میکنید بگو ای اهل کتاب چرا باز میدارید از راه خدا کسی را

آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

که ایمان آورد میخواهید آنرا کج وشما شاهدانید ونیست خدا غافل از آنچه میکنید ای آن کسانیکه

آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

گرویدید اگر فرمان برید گروهیرا از آنانکه داده شدند کتاب را برگردانند شما را پس از ایمان آوردنتان کافران

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ

وچگونه کافر میشوید وشما خوانده میشود بر شما آیتهای خدا ودرمیان شما است رسول او وآنکه متوسل شود بخدا

فَقَدْ هُدِيَ إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا

پس بحقیقت هدایت یافته براه راست ای آن کسانیکه گرویدید بترسید از خدا سزای ترسیدنش ونمیرید البته مگر

وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

وشما مسلمانان ومتمسک شوید برشته خدا همه ومتفرق نشوید ویاد کنید نعمت خدارا برشما

إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ

چون بودید دشمنان پس الفت داد میان دلهاتان پس گردیدید بنعمتش برادران وبودید بر کناره مغاکی

مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ

از آتش پس رهانید شما را از آن همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتهایشرا باشد که شما راه یابید وباید که باشند از شما

أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

جمعی که بخوانند بسوی خوبی وامر کنند بخوبی ونهی میکنند از منکر وآن گروه ایشانند رستگاران

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

ومباشید مانند آنانکه متفرق شدند واختلاف کردند پس از آنچه آمد ایشانرا حجتها وآن گروه از برای آنهاست عذابی

عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ

بزرگ روزیکه سفید شود رویهائی وسیاه شود رویهائی پس اما آنانکه سیاه شد رویهای ایشان آیا کافر شدید

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا ١٠٣ [illegible handwritten marginal notes]

بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ

پس از ایمانتان پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید کافر میشدید و اما آنانکه سفید شد رویهاشان

فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ

پس باشند در رحمت خدا ایشان در آن جاودانند این آیتهای خداست میخوانیم آنرا بر تو براستی و نیست خدا

يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾

که اراده کند ستمی از برای جهانیان و مر خداراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بسوی خدا بازگردد کارها

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ

هستید بهتر امتی که بیرون آورده شد از برای مردمان میفرمایید بخوبی و بازمیدارید از ناشایسته و میگروید

بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾

بخدا و اگر گرویدندی اهل کتاب هرآینه بودی بهتر مرایشانرا برخیشان گروندگانند و بیشترین ایشان نافرمانانند

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ

ضرر نرسانند شمارا مگر اندک آزاری و اگر کارزار کنند باشما بگردانند بشما پشتهارا پس نصرت داده نمیشوند زده شد

عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ

برایشان خواری هرکجا یافته شوند مگر بزنهاری از خدا و زنهار از مردمان و بازگشتند بغضبی از خدا

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

و زده شد برایشان درماندگی آن بآن است که ایشان بودند کافر میشدند بآیتهای خدا و میکشتند

الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾ لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ

پیغمبران را بناحق آن بآنکه نافرمانی کردند و بودند از حد در میگذشتند نیستند یکسان از اهل

الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

کتاب گروهی باشند ایستاده میخوانند آیتهای خدارا اوقات شب و ایشان سجده میکنند میگروند بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

و روز بازپسین و میفرمایند بخوبی و بازمیدارند از ناشایسته و میشتابند در خیرات

وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۱۴﴾ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿۱۱۵﴾

و آن گروه از شایستگانند و آنچه را میکنند از خوبی پس ناسپاسی کرده نشوند هرگز آنرا و خدا دانا به پرهیزگارانست

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

بدرستیکه آنها که کافر شدند هرگز کفایت نکند از ایشان مالهاشان و نه فرزندانشان از خدا چیزی را و آنگروه اهل

النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱۶﴾ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَٰذِهِ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ

آتشند ایشان در آن جاویدانند مثل آنچه انفاق کنند در این زندگانی دنیا چون داستان بادیست که در آن

أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ

سرمای سخت که برسد بکشتزار قومیکه ستم کردند بر خودهاشان پس نابود کرد آنرا و ستم نکرد ایشانرا خدا ولیکن بر خودهاشان

يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۷﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا

ستم میکردند ای آن کسانیکه گرویدند مگیرید همراز از غیرتان کوتاهی نمیکنند با شما در فساد دوست داشتند

عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ ۖ إِنْ

رنج داشتن شمارا بتحقیق ظاهر شد دشمنی از دهنهای ایشان و آنچه پنهان دارد سینه‌های ایشان بزرگتر است بتحقیق بیان کردیم برای شما آیتهارا

كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۸﴾ هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ

اگر باشید شما که دریابید بعقل آگاه باشید شما آنهائید که دوست دارید ایشانرا و دوست ندارند شمارا و میگروید بکتاب همه‌اش

وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ۚ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۗ

و چون ملاقات کردند شمارا گفتند ایمان آوردیم و چون خلوت کردند گزیدند بر شما سرانگشتانرا از خشم بگو بمیرید بخشمتان

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۱۹﴾ إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ

بدرستیکه خدا داناست باسرار سینه‌ها اگر مس میکند شمارا خوبی بد میآید شانرا و اگر رسد شمارا بدی

يَفْرَحُوا بِهَا ۖ وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿۱۲۰﴾

شاد میشوند بآن و اگر صبر کنید و بپرهیزید ضرر نرساند شمارا مکر ایشان چیزی بدرستیکه خدا بآنچه میکنند فرا رسنده است

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۲۱﴾ إِذْ

و هنگامیکه بیرون رفتی بامداد از اهلت مهیا میکردی گروندگانرا در نشیمنها برای کارزار و خدا شنوای داناست چون

[illegible handwritten marginal notes]

هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنكُمْ أَن تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

قصد کردند دو گروه از شما که بددلی کنند و خدا بود یاور ایشان و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان

(۱۲۲) وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۱۲۳)

وبتحقیق یاری کرد شما را خدا در بدر و شما بودید ذلیلان پس بترسید از خدا باشد که شما شکر کنید

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَن يَكْفِيَكُمْ أَن يُمِدَّكُمْ رَبُّكُم بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ

هنگامیکه میگفتی مر گروندگان را آیا کفایت نمیکند شما را که مدد کند شما را پروردگار تان به سه هزار از ملائکه

مُنزَلِينَ (۱۲۴) بَلَىٰ إِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُم بِخَمْسَةِ

فرود فرستادگان آری اگر صبر کنید و بپرهیزید و بیایند شما را که علانیه برخود درست کنند این امداد کند شما را خدایتان به پنج

آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ (۱۲۵) وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم

هزار از ملائکه نشان کنندگان و نگردانید آنرا خدا مگر بشارت برای شما و از برای آنکه مطمئن شود دلهای شما

بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (۱۲۶) لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ

بآن و نیست نصرت مگر از نزد خدای غالب درست کردار تا قطع کند پاره را از آنان که کافر شدند یا نگونسار کند ایشان را

فَيَنقَلِبُوا خَائِبِينَ (۱۲۷) لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

پس برگردند نومیدان نیست مر تو را از امر چیزی یا در پذیرد از ایشان یا عذاب کند ایشان را پس بدرستی ایشان ستمکارند

(۱۲۸) وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است بیامرزد هر آنرا که خواهد و عذاب میکند آنرا که خواهد و خدا آمرزنده

رَّحِيمٌ (۱۲۹) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

مهربانست ای آن کسانیکه ایمان آوردید مخورید ربا را زیادتیهای برهم افزوده و بترسید از خدا باشد که شما

تُفْلِحُونَ (۱۳۰) وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۱۳۱) وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ

رستگار شوید و بترسید از آتشی که مهیا شده برای کافران و فرمانبرید خدا و رسول را باشد که شما

تُرْحَمُونَ (۱۳۲) وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ

رحمت کرده شوید و بشتابید بسوی آمرزش از پروردگار خود و بهشتی که عرضش آسمانها و زمین است که مهیا شده

لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ

برای پرهیزکاران آنانکه انفاق میکنند در خوشی و ناخوشی و فرو خورندگان خشم و عفو کنندگان از

النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا

مردمان و خدا دوست دارد نیکوکارانرا و آنانکه چون کردند ناشایستی یا ستم کردند بر خودهاشان یاد کردند

اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ

خدارا پس استغفار نمودند برای گناهانشان و کیست که بیامرزد گناهانرا جز خدا و اصرار ننمودند برآنچه کردند و ایشان

يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

میدانند آنگروه پاداش ایشان آمرزشی است از پروردگارشان و بهشتهائی است که میرود از زیر شان نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

جاودانیان دران و نیکو است مزد کارکنندگان بتحقیق گذشت پیش از شما سنتهائی پس سیر کنید در زمین

فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾ هَٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ

پس بنگرید چگونه بود انجام تکذیب کنندگان این بیانی است برای مردمان و رهبری و پندی است

لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ إِنْ يَمْسَسْكُمْ

از برای پرهیزکاران و سست مشوید و اندوهگین نگردید و شما برترانید اگر باشید گروندگان اگر مس کند شمارا

قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ

جراحتی پس بتحقیق مس کرد قوم را جراحتی مانند آن و این روزها را میگردانیمشان بنوبت میان مردمان و از برای آنکه بداند خدا آنانرا

آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا

که ایمان آوردند و بگیرد از شما گواهان و خدا دوست ندارد ستمکارانرا و از برای آنکه خالص کند خدا آنانرا که ایمان آوردند

وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا

و بکاهد کافرانرا آیا پنداشتید که داخل میشوید بهشت را و هنوز جدا نکرده باشد خدا آنهارا که مجاهده کردند

مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ

از شما یا آنکه بداند صبر کنندگانرا و بدرستیکه بودید آرزو میکردید مرگ را پیش از آنکه ملاقات کنید اورا پس بتحقیق

[illegible]

رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۱۴۳﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ

دیدید او را و شما نظر میکردید و نیست محمد مگر رسولی بتحقیق گذشته اند پیش از او رسولان آیا پس اگر مرده بود

أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ

یا کشته شده بود بر میگشتید بر پاشنه های خود و هر که برگردد بر دو پاشنه اش پس هرگز ضرر نرساند خدا را هیچ چیزی و بزودی جزا دهد خدا

الشَّاكِرِينَ ﴿۱۴۴﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا

شکرگذاران را و نمیباشد مر نفسی را که بمیرد مگر باذن خدا کتابی معین المدة و هر که بخواهد ثواب دنیا را

نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿۱۴۵﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ

بدهیمش از آن و هر که میخواهد ثواب آخرت را بدهیمش از آن و بزودی جزا دهیم شکرگذاران را و بسا از پیغمبری که

قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا

کارزار کردند با او سپاهیان بسیار پس سستی نکردند مر آنچه رسید ایشان را در راه خدا و ضعیف نشدند و

اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿۱۴۶﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا

فروتنی نکردند و خدا دوست دارد شکیبایان را و نبود گفتارشان جز آنکه گفتند ای پروردگار ما بیامرز برای ما گناهان ما را و از حد گذشتن ما را

فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۱۴۷﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا

در کار ما و ثابت دار قدمهای ما را و یاری کن ما را بر گروه کافران پس دادشان خدا ثواب دنیا

وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۴۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ

و خوبی ثواب آخرت و خدا دوست دارد نیکوکاران را ای آنکسانیکه ایمان آوردید اگر فرمان برید آنها را که

كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿۱۴۹﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

کافر شدند برگردانند شما را بر پاشنه هاتان پس گردید زیانکاران بلکه خدا است صاحب اختیار شما و او است بهترین یاری کنندگان

﴿۱۵۰﴾ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ

زود باشد که اندازیم در دلهای آنانکه کافر شدند ترس را بآنچه شرک آوردند بخدا مادام که فرستاده نشده بآن حجتی و جایگاه ایشان

النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿۱۵۱﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ

آتش است و بد است جایگاه ستمکاران و بدرستیکه راست کرد با شما خدا وعده خود را چون چاپک میکشتید آنها را باذنش تا

إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ

چون بددلی کردید و منازعه کردید در امر و نافرمانی کردید پس از آنکه نمود بشما آنچه دوست داشتید از شما کسی است

يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا

که میخواهد دنیا را و از شما کسی است که میخواهد آخرت را پس گردانید شما را از ایشان تا بیازماید شما را و بدرستیکه عفو کرد

عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۲﴾ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ

از شما و خدا است صاحب فضل بر گروندگان هنگامیکه دور میرفتید و نمی ایستادید بر احدی

وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا

و رسول میخواند شما را در عقبتان پس جزا داد شما را غمی بغمی تا اندوهگین نشوید بر آنچه فوت شد از شما و نه

مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۳﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا

آنچه رسید شما را و خدا آگاه است بآنچه میکنید پس فرو فرستاد بر شما پس از غم ایمنی پینکی

يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ

که فرو میگرفت طایفه را از شما و طایفه که بحقیقت بغم انداخته بود ایشان را خود ایشان گمان میبردند بخدا غیر حق را گمان

الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي

جاهلیت میگفتند آیا باشد مر ما را از امر هیچ چیزی بگو بدرستیکه امر همهٔ آن مر خدا راست پنهان میداشتند در

أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ

نفسهاشان آنچه را آشکار نمیکنند از برای تو میگویند اگر بودی مر ما را از امر چیزی کشته نمیشدیم در اینجا بگو اگر

كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي

میبودید در خانه هاتان هر آینه بیرون میآمدند آنانکه نوشته شده بود بر ایشان قتل تا کشتنگاه شان و تا بیازماید خدا آنچه را در

صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۵۴﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا

سینه های شماست و تا خالص گرداند آنچه در دلهای شماست و خدا داناست باسرار سینه ها بدرستیکه آنانکه پشت گردانیدند

مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ

از شما روزیکه روبرو شدند دو جماعت جز این نیست لغزانیدند شان دیو رجیم بسبب برخی از آنچه کسب کردند و بدرستیکه عفو کرد خدا

یعنی در آن قتل بود و جراحت ... سر کافران در دو فتح ... بقتل

اندر آن نافرمانی یعنی رها کردن ... بود

بکرد بعد ... فاش کرد شما را

آیند کردن رسول ... و شما را ...

یاد دارید که باز گردید ... و

شما را از دنبال ... شما ...

از غم دیگر ... از غم ...

نمیکردید ... بسبب یکی

از غم کارزار هزیمت و التفات

که یاد کنید هنگام که دور میرفتید

در بیان هزیمت اهل اسلام بیرون باید

۱۵۳ إِذْ تُصْعِدُونَ ...

عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا

از ایشان بدرستیکه خدا آمرزنده بردبار است ای آنکسانیکه ایمان آورده اید مباشید مانند آنانکه کافر شدند و گفتند

لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا

مر برادران ایشان چون سفر میکردند در زمین یا بودند غازیان اگر میبودند نزد ما نمی مردند و کشته نمیشدند

لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾

تا بگرداند خدا آنرا حسرت در دلهای ایشان و خدا زنده میکند و میمیراند و خدا بآنچه میکنید بیناست

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

و اگر کشته شدید در راه خدا و یا مردید هرآینه آمرزشی از خدا و رحمتی بهتر است از آنچه جمع میکنند

وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا

و اگر مردید یا کشته شدید هرآینه بسوی خدا محشور میشوید پس برحمتی از خدا نرمی کردی مرایشانرا و اگر بودی بدخوی

غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ

سخت دل هرآینه پراگنده میشدند از حوالی تو پس درگذر از ایشان و آمرزش خواه مرایشانرا و مشورت کن با آنها در کار

فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ

پس چون عزم کردی پس توکل کن بر خدا بدرستیکه خدا دوست دارد توکل کنندگانرا اگر یاری کند شمارا خدا پس نیست غلبه کننده

لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

مرشمارا و اگر واگذارد شمارا پس کیست که یاری میکند شمارا از بعد او و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان

﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ

و نیست مر پیغمبر را که خیانت کند و کسیکه خیانت کند بیاید بآنچه خیانت کرده روز رستخیز پس تمام داده شود هر تنی

مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ

جزای آنچه کسب کرده و ایشان ستم کرده نشوند آیا پس کسیکه پیروی کرد رضای خدارا چون کسیست که بازگشت کرد بخشمی از خدا و جایگاه او

جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

دوزخ است و بد است آنجای بازگشت ایشان مرتبه هااند نزد خدا و خدا بیناست بآنچه میکنند

لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ

بحقیقت منت گذاشت خدا بر گروندگان چون برانگیخت درایشان رسول از خودهاشان که بخواند برایشان آیتهای اورا

وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾

و پاک کند شان و بیاموزد شان کتاب و حکمت را و اگرچه بودند در پیش هر آینه در گراهی روشن

أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ

آیا و چون رسید شمارا مصیبتی که بحقیقت رسانیده اید دوچند از آن گفتید از کجا بود این بگو آن باشد از نزد

أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللّٰهِ

خودهاتان بدرستیکه خدا بر همه چیزی تواناست و آنچه رسید شمارا بروزیکه روبرو شدند دو جماعت پس باذن خدا

وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ

و تا بداند گروندگان را و تا بداند آنانرا که نفاق کردند و گفته شد مرایشانرا که بیایید کارزار کنید در راه

اللّٰهِ أَوِ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ

خدا یا دفع کنید گفتند اگر میدانستیم کارزار کردن هرآینه متابعت کردیم شمارا آنها مر کفررا آن روز نزدیکتر بودند از ایشان

لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾ الَّذِينَ

مر ایمان را میگفتند بدهنهاشان آنچه نیست در دلهاشان و خدا داناتر است بآنچه پوشیده میداشتند آنانکه

قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ

گفتند مر برادرانشانرا و نشستند اگر اطاعت ما میکردند کشته نمیشدند بگو پس دفع کنید از خودهاتان مرگ را اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ

هستید راستگویان و مپندارید البته آنانرا که کشته شدند در راه خدا مردگان بلکه زندگانند نزد

رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ

پروردگارشان روزی داده میشوند شادمانانند بآنچه دادشان خدا از فضل خود و شادمانی میکنند بکسانیکه

يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ

ملحق نشده اند بایشان از بعد ایشان اینکه نیست خوفی برایشان و نه ایشان اندوهناک شوند شادمانی میکنند بنعمتی

من الله وفضل وأن الله لا يضيع أجر المؤمنين ﴿١٧١﴾ الذين استجابوا لله والرسول

از خدا وفضلی وبدرستیکه خدا ضایع نمیکند مزد گروندگان را آنانکه اجابت میکنند خدا ورسول را

من بعد ما أصابهم القرح للذين أحسنوا منهم واتقوا أجر عظيم ﴿١٧٢﴾ الذين قال

از بعد رسیدن بایشان جراحت از برای آنان که نیکی کردند از ایشان وپرهیزکار شدند مزدی بزرگست آنکسانیکه گفت

لهم الناس إن الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم إيمانا وقالوا حسبنا الله ونعم

مرایشانرا مردمان بدرستیکه مردم بتحقیق جمع شدند از برای شما پس بترسید از ایشان پس افزود ایشانرا ایمان وگفتند بس است ما را خدا وخوب

الوكيل ﴿١٧٣﴾ فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان

کارگذاریست پس برگشتند بنعمتی از خدا وفضلی مس نکردشان بدی وپیروی کردند خشنودی

الله والله ذو فضل عظيم ﴿١٧٤﴾ إنما ذلكم الشيطان يخوف أولياءه فلا تخافوهم وخافون

خدارا وخدا صاحب فضلی است بزرگ جزاین نبود آنکه شیطان میترساند دوستانش را پس مترسید از ایشان وبترسید

إن كنتم مؤمنين ﴿١٧٥﴾ ولا يحزنك الذين يسارعون في الكفر إنهم لن يضروا الله

من اگر هستید گروندگان وباید اندوهگین نسازد ترا آنان که میشتابند در کفر بدرستیکه ایشان ضرر نمیرسانند خدارا

شيئا يريد الله ألا يجعل لهم حظا في الآخرة ولهم عذاب عظيم ﴿١٧٦﴾ إن الذين اشتروا

چیزی میخواهد خدا که نگرداند برای ایشان بهره در آخرت واز برای ایشانست عذابی بزرگ بدرستیکه آنانکه خریدند

الكفر بالإيمان لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب أليم ﴿١٧٧﴾ ولا يحسبن الذين كفروا

کفررا بایمان البته ضرر نرسانند خدارا چیزی وبرای آنها عذابیست پردرد وباید که نپندارند البته آنهائیکه کافر شدند

أنما نملي لهم خير لأنفسهم إنما نملي لهم ليزدادوا إثما ولهم عذاب مهين ﴿١٧٨﴾ ما كان

که مهلت دادن ما ایشانرا بهتر است برای خودهاشان مهلت میدهیم ایشانرا تا زیاد کنند گناه را وبرای ایشانست عذابی خوارکننده نباشد

الله ليذر المؤمنين على ما أنتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب وما كان الله

خدا که واگذارد گروندگان را برآنچه شما برآنید تا جدا سازد پلیدرا از پاکیزه ونباشد خدا

ليطلعكم على الغيب ولكن الله يجتبي من رسله من يشاء فآمنوا بالله ورسله

که مطلع گرداند شمارا برغیب ولیکن خدا برمیگزیند از رسولانش هرکه را میخواهد پس بگروید بخدا ورسولانش

وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ

واگر بگروید وبپرهیزید پس شمارا مزدیست بزرگ وباید نپندارند آنانکه بخل میورزند بآنچه داد ایشانرا خدا

مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ

از فضلش که آن بهتراست مرایشانرا بلکه آن بدتراست مرایشانرا بزودی طوق کرده شوند آنچه را بخیلی کردند بآن روز رستاخیز ومرخدارا

مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾ لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا

میراث آسمانها وزمین وخدا بآنچه میکنید بیناست وآگاه بدرستیکه شنید خدا گفتار آنکسانیکه گفتند

إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ

بدرستیکه خدا محتاجست وما بی نیازانیم زود باشد که بنویسیم آنچه گفتند وکشتنشان پیغمبران را بناحق ومیگوئیم

ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾

بچشید عذاب آتش سوزانرا آن بسبب آنچیزیست که پیش فرستاد دستهای شما وآنکه خدا نیست ستمکار مربندگانرا

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ

آنانکه گفتند که خدا عهد کرد باما که ایمان نیاریم برسولی تاآنکه بیاورد برای ما قربانی که بخوردش آتش

قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ

بگو بتحقیق آمدند شمارا رسولان پیش از من بامعجزات وبآنچه گفتید پس چرا کشتید ایشانرا اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ

راستگویان پس اگر تکذیب کنند ترا پس بتحقیق تکذیب کرده شد رسولانی چند پیش از تو که آمدند بامعجزات وزبورها

وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ

وکتاب روشن کننده هر تنی چشنده است مرگ را وجز این نیست تمام داده میشوید اجرهاتانرا روز قیامت پس آنکه

زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾

دور کرده شد از آتش ودرآورده شد ببهشت پس برادرسید ونیست زندگانی دنیا مگر متاع فریب

لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ

هرآینه آزموده خواهید شد در مالهاتان ونفسهاتان وهرآینه خواهید شنید از آنانکه داده شدند کتاب را پیش از شما واز

الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا ۚ وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۱۸۶﴾ وَإِذْ

آنانکه شرک آوردند ناخوش بسیار واگر صبر کنید و بپرهیزید پس بدرستیکه آن از عزم امور است وهنگامی

أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ

گرفت خدا پیمان آنان که داده شدند کتاب را که هرآینه بیان کنند آنرا برای مردم و نپوشند آنرا پس انداختندش

وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿۱۸۷﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ

پس پشتهاشان و عوض گرفتند بآن بهای اندک را پس بد است آنچه عوض میگیرند مپندار البته آنکسانیکه

يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوا وَّيُحِبُّونَ أَن يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُم بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ ۖ

شاد میشوند بآنچه آوردند و دوست میدارند که ستوده شوند بچیزیکه بجا نیاوردند پس مپندار البته ایشانرا در مقام رستگاری از عذاب

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸۸﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۸۹﴾ إِنَّ

و از برای ایشانست عذابی دردناک و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر همه چیز تواناست بدرستیکه

فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۱۹۰﴾ الَّذِينَ

در آفریدن آسمانها و زمین و اختلاف شب و روز هرآینه آیتهاست مر صاحبان خرد را آنانکه

يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

یاد میکنند خدا را ایستاده و نشسته و بر پهلوهاشان و اندیشه میکنند در آفرینش آسمانها و زمین

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹۱﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ

پروردگارا نیافریدی اینرا باطل منزهی تو پس نگاهدار ما را از عذاب آتش ای پروردگار ما بدرستیکه تو کسیرا که داخل میکنی در آتش

فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿۱۹۲﴾ رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ

پس بتحقیق خوار کردهٔ اورا و نیست مر ستمکاران را هیچ یاری کنندگان پروردگارا بدرستیکه ما شنیدیم نداکنندهٔ ندا میکرد از برای ایمان

أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۚ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

که بگروید بپروردگارتان پس گرویدیم پروردگارا پس بیامرز برای ما گناهان ما را و بازپوشان از ما بدیهای ما را و بمیران ما را با نیکان

﴿۱۹۳﴾ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

پروردگارا و بده ما را آنچه وعده داده ما را بر رسولانت و خوار مگردان ما را روز قیامت بدرستیکه تو خلاف نمیکنی وعده را

(۱۹۴) فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ بَعْضُكُم

پس اجابت کرد مرایشانرا پروردگارشان که ضایع نمیکنم کار کارکننده را از شما از مردی یا زنی بعضی تان

مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا

از بعضی است پس آنانکه مهاجرت کردند وبیرون کرده شدند از دیارشان ورنجانیده شدند در راه من وکارزار کردند وکشته شدند

لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا

درمیگذرانم ازایشان بدیهای ایشانرا وهرآینه درمیآورم ایشانرا دربهشتهائی که میرود اززیرشان نهرها پاداشی

مِّنْ عِندِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ (۱۹۵) لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي

از نزد خدا وخدا باشد نزدش خوبی ثواب نباید که فریب دهد ترا رفت آمد آنانکه کافرشدند در

الْبِلَادِ (۱۹۶) مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ (۱۹۷) لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

شهرها متاعیست اندک پس مسکن ایشان دوزخست وبد بستریست لیکن آنانکه پرهیزکردند از پروردگارشان

لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِندِ اللَّهِ وَمَا عِندَ اللَّهِ

مرایشانراست بهشتهائی که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان درآن ماحضری از نزد خدا وآنچه نزد خداست

خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ (۱۹۸) وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ

بهتراست برای نیکان وبدرستیکه از اهل کتاب هرآینه کسی هست که میگرود بخدا وآنچه فرستاده شد بشما وآنچه فرستاده شد بایشان

خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ

خشوع کنندگان از برای خدا عوض نمیکنند بآیتهای خدا بهای اندک را آنگروه مرایشانراست مزدشان نزد پروردگارشان بدرستیکه خدا

سَرِيعُ الْحِسَابِ (۱۹۹) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۲۰۰)

زود حساب است ای آنکسانیکه گرویدید صبر کنید وشکیبائی ورزید وآماده باشید وبترسید از خدا باشد که شما رستگار شوید

سورة النساء مائة وست وسبعون آية وهي نزلت بالمدينة

حروفها ۱۶۵۳۰ — كلماتها ۳۷۴۵ — ركوعها ۲۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (۱)

بنام خداوند بخشاینده مهربان

[illegible]

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا

ای مردمان بترسید از پروردگارتان که آفرید شمارا از یک تن وآفرید از آن جفت اورا

وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ

وپراکنده کرد از نسل آن دو شما مردان بسیار وزنانرا وبترسید از خدائی که درخواست کرده میشوید بآن ودرحمها بدرستیکه

اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ① وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۖ

خدا باشد برشما نگهبان ودهید یتیمان را مالهاشان ومدهید پلیدرا بدل پاکیزه

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ② وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا

ومخورید مالهاشانرا با اموالتان بدرستیکه آن باشد گناه بزرگ واگر بترسید که عدل نورزید

فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُم مِّنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا

در یتیمان پس نکاح کنید آنچه خوش آید مرشمارا از زنان دو وسه وچهار پس اگر بترسید که عدالت نورزید

فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ③ وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ

پس یکی یا آنچه را مالک باشد دستهاتان آن . نزدیکتر است که میل نکنید ودهید زنانرا مهرها شانرا دادنی

نِحْلَةً ۚ فَإِن طِبْنَ لَكُمْ عَن شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا ④ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ

بطیب خاطر پس اگر بخوشی گذشتند از برای شما از چیزی از آن از دل پس بخورید آنرا سازگار گوارا ومدهید کم خردانرا

أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا

اموالتانرا که گردانید خدا برای شما مایه تعیش وروزی دهید ایشانرا از آنها وبپوشانید شان وبگوئید مرایشانرا گفتاری

مَّعْرُوفًا ⑤ وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُم مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا

خوب وبیازمائید یتیمانرا تا چون برسند بنکاح پس اگر یافتید از ایشان رشدی پس تسلیم کنید

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُوا ۚ وَمَن كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ

بایشان مالهاشانرا ومخورید آنرا از راه اسراف وپیش گیری اینکه بزرگ شوند وهرکه باشد غنی پس باید در گذرد

وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۚ

وهرکه باشد فقیر پس باید بخورد بخوبی پس چون تسلیم کردید بایشان مالهاشانرا پس گواه گیرید برایشان

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ

وکافیست خدا حساب‌رس مردان را است بهره از آنچه گذاشتند والدین و نزدیکان و مر زنان را است بهره

مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ

از آنچه گذاشتند پدر و مادر و نزدیکان از آنچه کم باشد از آن یا بسیار باشد بهره فرض کرده شده و چون حاضر شوند قسمت را

أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ

صاحبان قرابت و یتیمان و درماندگان پس بدهید ایشان را از آن و بگوئید مر ایشان را گفتاری خوب و باید بترسند

الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا

آنانکه اگر بگذارند از عقبشان فرزندان عاجز بیم خواهند داشت برایشان پس باید بترسند از خدا و باید بگویند گفتنی

سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا

درست بدرستیکه آنانکه بخورند مالهای یتیمان را بستم نمیخورند در شکمهای خود مگر آتش را

وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ

و بزودی انداخته میشوند در آتش سوزان میفرماید شما را خدا در اولادتان از برای مذکر مانند بهره دو مونث پس اگر

كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ

باشند زنان فوق دو تا پس از برای آنهاست دو ثلث آنچه را گذاشتند و اگر باشد یکی پس از برای اوست نصف

وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ

و مر والدینش را از برای هر یک از ایشان شش یک از آنچه گذاشتند اگر باشد مر او را فرزندی پس اگر نباشد مر او را فرزندی و میراث برند

أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي

از او والدینش پس مادر او را باشد سه یک پس اگر باشد مر او را برادران پس مادر او راست شش یک از بعد وصیتی که وصیت میکند

بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ

بآن یا دینی پدران شما و پسران شما نمیدانید که کدام ایشان نزدیکترند مر شما را از راه نفع فرض کردنی است از

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ

خدا بدرستیکه خدا باشد دانای درست کار و مر شما راست نیمه آنچه را گذاشتند جفتهای شما اگر نباشد

لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ

مرایشان را فرزندی پس اگر باشد مرایشان را فرزندی پس مرشمار است ربع ازآنچه گذاشتند از بعد وصیتی که وصیت میکنند

بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ

بآن یا دینی و از برای آنهاست چهار یک ازآنچه گذاشتید اگر نباشد مرشمارا فرزندی پس اگر باشد مرشمارا فرزندی پس برای

الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُم مِّن بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً

ایشانست هشت یک ازآنچه گذاشتید پس از وصیتی که وصیت کنید بآن یا دینی واگر باشد مردی که میراث برده شود از جهة کلالة

أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِن كَانُوا أَكْثَرَ مِن ذَٰلِكَ

یا زنی و مر او را باشد برادری یا خواهری پس برای هریک ازآن دو است شش یک پس اگر باشند بیشتر ازآن

فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ

پس ایشان انبازانند در سه یک از بعد وصیتی که وصیت کرده میشود بآن یا دینی غیر ضرر رساننده وصیتی از خدا

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ (١٢) تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي

وخدا دانای بردبار است این حدهای خداست وهرکه فرمان برد خدا و رسولش را داخل کند او را بهشتهائی که میرود

مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (١٣) وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

از زیر آنها نهرها جاودانیان درآن وآنست کامیابی بزرگ وهرکه نافرمانی کند خدا و رسول او را

وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ (١٤) وَاللَّاتِي يَأْتِينَ

ودرگذرد از حدهای او درآورد او را در آتش که جاوید باشد درآن واز برای اوست عذابی خوار کننده وآنانکه کنند

الْفَاحِشَةَ مِن نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنكُمْ فَإِن شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي

کار بدی از زنانتان پس گواه طلبید برایشان چهارتا از شما پس اگر شهادت دادند پس نگاه دارید شان در

الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا (١٥) وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنكُمْ

خانهها تا بردارد شان مرگ یا قرار دهد خدا از برای ایشان راهی وآن دو کس که میکنند کار بد را از شما

فَآذُوهُمَا فَإِن تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا (١٦) إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى

پس آزار کنید ایشان را پس اگر توبه کردند و کار نیک کردند پس بگذرانید از ایشان بدرستیکه خدا باشد توبه پذیر مهربان جز این نیست که توبه پذیرفتن

اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

بر خدا است از برای آنانکه میکنند بدرا بنادانی پس توبه میکنند از نزدیک پس آنها توبه میپذیرد خدا از ایشان

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ

و باشد خدا دانای درست کردار و نیست توبه از برای آنانکه میکنند گناهانرا تا چون حاضر شود

أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا

یکیشانرا مرگ میگوید بدرستیکه من توبه کردم اکنون و نه آنانکه بمیرند و ایشانند کافران آنگروه آماده کرده ایم

لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا

از برای ایشان عذابی دردناک ای آنکسانیکه گرویده اید حلال نیست مرشمارا که میراث برید از زنان باکراه و

تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَن يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ

منع مکنید آنهارا که ببرید پاره از آنچه داده اید آنهارا مگر آنکه کنند کار بدی آشکارا یرا و معاشرت کنید آنانرا

بِالْمَعْرُوفِ فَإِن كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

بخوبی پس اگر خوش نداشته باشید از ایشان پس شاید که ناخوش دارید چیزیرا و بگرداند خدا در آن خیر بسیار

وَإِنْ أَرَدتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا

و اگر خواستید عوض دادن جفتی بجای جفتی و داده باشید یکیشانرا مال بسیار پس مگیرید

مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ

از آن چیزیرا آیا میگیرید آنرا بدروغ بستن و بزهی آشکار و چگونه میگیرید آنرا و بحقیقت رسیده برخی از شما

إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُم مِّنَ النِّسَاءِ

به برخی و گرفتند از شما پیمان سخت و نکاح مکنید آنچه را نکاح کردند پدرانتان از زنان

إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ

مگر آنچه بتحقیق گذشت بدرستیکه آن باشد کار زشت و دشمنی و بد راهی است حرام کرده شد بر شما

أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ

مادران شما و دختران شما و خواهرانتان و عمه هاتان و خاله هاتان و دختران برادر و دختران

الأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ

خواهر و مادرانتان که شیر دادند شمارا و خواهرانتان از شیر خوردن و مادران

نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا

زنانتان و دخترانتان که در تربیت یافته اند در کنار شمااند از زنانتان که دخول کرده باشید بانها پس اگر نبوده باشید

دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا

که دخول کرده باشید بانها پس نیست گناهی بر شما و زنان پسرانتان که باشند از پشتهای شما و آنکه جمع کنید

بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ

میان دو خواهر مگر آنچه بتحقیق گذشت بدرستیکه خدا باشد آمرزنده مهربان و شوهرداران از زنان

إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۖ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُم

مگر آنچه را مالک شد یمینهاتان کتاب خداست بر شما و حلال کرده شد بر شما آنچه سوای آنست آنکه خواستگاری کنید بمالهاتان

مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُم بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ

که شوهران حلال باشید نه زناکنندگان پس آنچه را متمتع گردید از ایشان پس بدهید بایشان مهرهاشانرا که فرض شده و نیست گناهی

عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُم بِهِ مِن بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٤﴾ وَمَن لَّمْ

بر شما در آنچه راضی شدید بآن از بعد مهر واجب بدرستیکه خدا باشد دانای درست کردار و آنکه

يَسْتَطِعْ مِنكُمْ طَوْلًا أَن يَنكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُم مِّن

استطاعت ندارد از شما بتوانگری که بزنی خواهد زنان آزاد ایماندار را پس از آنچه مالک شد یمینهاتان از

فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُم ۚ بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ ۚ فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ

کنیزانتان که ایمان دارند و خدا داناتر است بایمانتان بعضی تان از بعضی است پس بزنی خواهید آنها را برخصت صاحبانشان

وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ ۚ فَإِذَا أُحْصِنَّ

و بدهید ایشانرا مهرهاشان بخوبی و عفیفه باشند بازدارندگان خود از کار بد نه زناکاران و نه گیرندگان یارهای نهانی پس چون بزنی گرفته شدند

فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ

پس اگر کنند کار بد پس بر ایشانست نیمه آنچه بر زنان آزاد است از عذاب آن از برای کسی است که ترسد از زنا

مِنكُمْ وَأَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٥﴾ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ

از شما واگر صبر کنید بهتراست مرشمارا وخدا آمرزنده مهربانست میخواهد خدا که بیان کند برای شما وهدایت کند شمارا

سُنَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ

طریقهای آنانکه بودند پیش از شما وتوبه پذیرد از شما وخدا دانای درست کردارست وخدا میخواهد که توبه پذیرد

عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَن تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَن

از شما ومیخواهند آنها که پیروی میکنند خواهشهای نفس را که میل کنید میلی بزرگ میخواهد خدا که

يُخَفِّفَ عَنكُمْ وَخُلِقَ الْإِنسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم

سبک گرداند از شما وآفریده شده انسان ناتوان ای آنکسانیکه گرویدید مخورید مالهاتانرا

بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَن تَكُونَ تِجَارَةً عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ

میانتان بناحق مگر آنکه بوده باشد خرید وفروختی بخوشنودی از شما ومکشید خودهاتانرا بدرستیکه خدا

كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ

باشد بشما مهربان وکسیکه میکند آنرا ازراه تعدی وستم پس زود باشد که بیندازیمش درآتش وباشد

ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

آن بر خدا آسان اگر پرهیز کنید کبیرهای آنچه را نهی کرده میشوید از آن دربگذرانیم از شما گناهانتانرا

وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ

ودرمیاوریم شمارا درمحلی گرامی وآرزو مکنید آنچه را افزونی داده خدا بآن برخی از شمارا بر برخی از برای مردانست

نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِن فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ

بهره از آنچه کسب کردند واز برای زنانست بهره از آنچه کسب کردند ودرخواست کنید خدارا از فضلش بدرستیکه خدا

كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

باشد بهمه چیز دانا واز برای همه گردانیدیم میراث بران از آنچه گذاشتند والدین ونزدیکان

وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

وکسانیکه پیمان بست یمینهاتان پس بدهید ایشانرا بهره ایشان بدرستیکه خدا باشد بر همه چیزی شاهد

٣٥ فابعثوا حكما من اهله ...

٣٦ والصاحب بالجنب ...

اَلرِّجَالُ قَوّٰامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَبِمَا اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْ

مردان کارگذار و فرمانروایند بر زنان بآنچه افزونی داده خدا بعضی ایشانرا بر بعضی و بآنچه انفاق کردند از اموالشان

فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ

پس نیک زنان پرستارانند نگاهدارندگانند خود را در وقت حاضر نبودن شوهر بنگاهداشت خدا و آن زنانیکه میترسید از نافرمانی ایشان پس پند دهید

وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

و دوری کنید از آنها در خوابگاهها و بزنیدشان پس اگر فرمانبرند شمارا پس مجوئید برایشان راه آزاری بدرستیکه خدا باشد

عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ اَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ اَهْلِهَا

برتر بزرگ و اگر بترسید از ناسازی میانشان پس بفرستید داوری را از کسان مرد و داوری را از کسان زن

اِنْ يُرِيدَا اِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ

اگر بخواهند بسامان آوردنرا سازگاری دهد خدا میانشان بدرستیکه خدا باشد دانای آگاه و بپرستید خدارا

وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ

و شریک مسازید باو چیزی را و بوالدین نیکوئی کردن و بصاحب قرابت و یتیمان و درماندگان

وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ

و همسایهٔ صاحب قرابت و همسایهٔ بیگانه و همراه در پهلو و رهگذر محتاج و آنچه را مالک شد

اَيْمَانُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ اَلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ

یمینهاتان بدرستیکه خدا دوست ندارد کسیرا که باشد متکبر نازان و آنانکه بخل میکنند و میفرمایند مردمانرا

بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٧﴾

به بخل و پنهان میدارند آنچه را دادشان خدا از فضلش و مهیا کرده‌ایم ازبرای کافران عذابی خوارکننده

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

و آنانکه انفاق میکنند مالهای خود را برباد مردم و ایمان نمیآورند بخدا و نه بروز بازپسین

وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ

و کسیکه باشد دیو رجیم مراورا همراه پس بد همراهی است و چه چیز بود برایشان اگر ایمان میآوردند بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ

وبروز بازپسین وانفاق میکردند ازآنچه روزی دادشان خدا وباشد خدا بایشان دانا بدرستیکه خدا ستم نمیکند

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ

مقدار ذره واگر باشد نیکوئی میافزایدش ومیدهد از نزدش مزدی بزرگ پس چگونه باشد

إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ

وقتی که بیاریم از هر امتی شاهدیرا وآوردیم ترا بر آنها شاهد آنروز دوست میدارند آنانکه

كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ يَا أَيُّهَا

کافرشدند ونافرمانی کردند پیغمبررا کهکاش هموار کرده شود بایشان زمین ونمیپوشانند از خدا سخنی را ای آن

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا

کسانیکه ایمان آوردید نزدیک نشوید نمازرا وشما باشید مستان تا وقتیکه بدانید آنچه را میگوئید ونه با جنابت مگر

عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ

روندگان راه تا وقتی که غسل کنید واگر باشید بیماران یا بر سفری یا آمد احدی از شما از

الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ

غائط یا مباشرت کردید بازنان پس نیافتید آبی را پس تیمم کنید بروی زمینی پاک پس مسح کنید برویهاتانرا

وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ

ودستهاتانرا بدرستیکه خدا باشد درگذرنده آمرزنده آیا ننگرستی بآنانکه داده شدند بهره را از کتاب

يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ

میخرند گمراهی را ومیخواهند که گم کنید شما راه را وخدا داناتر است بدشمنان شما

وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ

وبس است خدا یاور وبس است خدا یاری کننده از آنانکه یهود شدند میگردانند سخن را

عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ

از جاهایش ومیگویند شنیدیم ونافرمانی کردیم وبشنو غیر شنونده ومهلت ده مارا پیچیدنی بزبانهاشان

[illegible]

وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

و طعنه زدنی در دین و اگر آنکه ایشان میگفتند که شنیدیم و فرمانبردیم و بشنو و مهلت ده ما را هر آینه بود بهتر برای ایشان

وَأَقْوَمَ وَلَٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و راست‌تر و لیکن لعنت کرد ایشانرا خدا بسبب کفرشان پس نمیگروند مگر اندکی ای آنکسانیکه

أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا

داده شده اید کتاب را بگروید بآنچه فرو فرستادیم باور دارنده مر آنچه را با شما است پیش از آنکه محو گردانیم روبهائیرا پس برگردانیم آنها

عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ

بر قفاهاشان یا لعنت کنیم ایشانرا چنانکه لعنت کردیم یاران شنبه را و باشد امر خدا کرده شده بدرستیکه

اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

خدا نمیآمرزد که شرک آورده شود باو و میآمرزد آنچه فروتر آنست از برای هر که میخواهد و کسیکه شرک آورد بخدا

فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ ۚ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ

پس بتحقیق ارتکاب کرد گناهی بزرگ را آیا نگاه نکردی بآنانکه پاک میدانستند خودهاشانرا بلکه خدا پاک میسازد آنرا که میخواهد

وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُبِينًا

و ستمکرده نشوند مقدار رشته میان هسته خرما بنگر چگونه افترا میکنند بر خدا دروغ را و بس است آن گناه آشکارا

﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ

آیا نگاه نکردی بآنانکه داده شدند بهره را از کتاب ایمان میآرند بجبت و طاغوت و میگویند

لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ

از برای آنانکه کافر شدند که آنها هادی‌ترند از آنانکه ایمان آوردند راه را آنگروه آنانند که لعنت کردشان خدا

وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ

و هر که را لعنت کند خدا پس هرگز نخواهی یافت برای او یاری کننده آیا مر ایشانرا بهره ایست از پادشاهی پس آنهنگام نمیدهند مردمانرا

نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ

نقیری آیا حسد میبرند مردمان را بر آنچه داد ایشانرا خدا از فضل خود پس بتحقیق دادیم آل ابراهیم را

[illegible]

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ

کتاب و علم شریعت و دادیم ایشانرا پادشاهی بزرگ پس از ایشان است آنکه گروید بآن و از ایشان کسی است که باز ایستاد از آن

وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ

و بس است دوزخ آتش افروخته بدرستیکه آنانکه کافر شدند بآیتهای ما زود باشد که بیفکنیم ایشانرا در آتش هرگاه پخته شود

جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

پوستهاشان بدل میکنیم ایشانرا پوستهائی جز آنها تا بچشند عذاب را بدرستیکه خدا باشد غالب درست کردار

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته زود باشد در آوریم ایشان در بهشتهائی که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان

فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ

در آنها همیشه از برای ایشان است در آنها جفتهای پاکیزه و در میآوریمشان در سایهٔ پاینده بدرستیکه خدا امر میکند شمارا

أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ

که برسانید امانتها را باهلش و چون حکم کنید میان مردمان آنکه حکم کنید بعدالت بدرستیکه

اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا

خدا خوب چیزی است پند میدهد شمارا بآن بدرستیکه خدا باشد شنوای بینا ای آنکسانیکه گرویدید فرمانبرید

اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَ

خدارا و فرمان برید رسول را و صاحبان امر را از شما پس اگر خلاف کنید در چیزی پس برگردانید آنرا بخدا و

الرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

رسول اگر باشید که ایمان آرید بخدا و روز بازپسین آن بهتر است و نیکوتر بتاویل

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ

آیا ندیدی بآنها که گمان میکنند که ایشان ایمان آوردند بآنچه فرو فرستاده شده بتو و آنچه فرو فرستاده شده از پیش تو میخواهند

أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ

که داوری برند بسوی طاغوت و بتحقیق که فرموده شدند که کافر شوند بآن و میخواهد شیطان که گمراه کند ایشانرا

ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ

گمراهی دوری وچون گفته شود مرایشانرا که بیائید بسوی آنچه فرو فرستاد خدا و بسوی رسول می بینی منافقانرا

يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ

که باز میدارند از تو بازداشتنی پس چگونه باشد وقتی که برسد ایشانرا مصیبتی بسبب آنچه پیش فرستاده دستهاشان

ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ

پس بیایند بسوی تو قسم میخورند بخدا که نخواستیم مگر نیکوئی و موافقت بهم رسانیدن آنها آنانند که میداند

اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُل لَّهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا

خدا آنچه در دلهای ایشانست پس رو بگردان از ایشان و پند ده ایشانرا و بگو از برای ایشان در نفسهاشان گفتاری اثر کننده و نفرستادیم ما

مِن رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا

هیچ رسولی را مگر تا اطاعت کرده شود بفرمان خدا و اگر آنکه ایشان هنگامیکه ستم کردند بر خودهاشان آمدندی ترا پس آمرزش خواستندی

اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

از خدا و آمرزش خواستی برایشان رسول هرآینه یافتندی خدا را توبه پذیر مهربان پس نه بحق پروردگار تو که ایمان نخواهند داشت

حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَ

تا اینکه حکم کنند ترا در آنچه خلاف شود میانشان پس نیابند در خودهاشان ناخوشنودی از آنچه حکم کردی و

يُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا مِن

گردن نهند گردن نهادنی و اگر آنکه ما نوشته بودیم برایشان که بکشید خودهاتانرا یا بیرون روید از

دِيَارِكُم مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ

دیارتان نمیکردند آنرا مگر اندکی از ایشان و اگر آنکه ایشان کرده بودند آنچه پند داده میشدند بآن هرآینه بود

خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَإِذًا لَّآتَيْنَاهُم مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ

بهتر برای ایشان و سختتر در ثابت گردانیدن و در آنهنگام میدادیم ایشانرا از نزد خود مزدی بزرگ و هرآینه هدایت کرده بودیم ایشانرا

صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِم

براه راست و هر که فرمانبرد خدا و رسول را پس آنها باشند با آنانکه احسان کرد خدا برایشان

مِّنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰٓئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾

از پیغمبران و راستگویان و شهدا و نیکوکاران و خوبند آنها از جهت رفاقت

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا

آن فضل است از خدا و کافی است خدا دانا ای آنکسانیکه ایمان آوردید بگیرید سلاحتان را پس بیرون روید

ثُبَاتٍ أَوِ انفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنَّ مِنكُمْ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَالَ

فوج فوج یا بیرون روید باهم و بدرستیکه از شما هرآینه کسی است که درنگ میکند پس اگر برسد شما را مصیبتی گفت

قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَّعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ

تحقیق انعام کرد خدا بر من هنگامیکه نبودم باایشان حاضر و اگر برسد شما را فضلی از خدا

لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَٰلَيْتَنِي كُنتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا

هرآینه میگویند چنانکه گویا نبوده میان شما و میان او دوستی ای کاشکی من بودم باایشان پس فیروز میشدم فیروزی

عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ

بزرگ پس باید کارزار کنند درراه خدا آنهاکه خریدند زندگانی دنیا را بآخرت و هرکه کارزار کند

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي

در راه خدا پس کشته شود یا غالب آید پس زود باشد که بدهیمش مزد بزرگ و چیست شما را که کارزار نمیکنید در

سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ وَالْوِلْدَٰنِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ

راه خدا و درراه ضعیفان از مردان و زنان و کودکانی که میگویند ای پروردگار

أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ

بیرون بر ما را از این قریه که ستمکار است اهلش و بگردان برای ما از نزد ت یاوری و بگردان برای ما از نزد ت

نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ

یاری کننده آنانکه ایمان آوردند کارزار میکنند در راه خدا و آنانکه کافر شدند کارزار میکنند در راه

الطَّٰغُوتِ فَقَٰتِلُوٓا أَوْلِيَآءَ الشَّيْطَٰنِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَٰنِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ

طاغوت پس کارزار کنید بادوستان دیو رجیم بدرستیکه مکر شیطان باشد سست آیا

حضرت رسول ... استغفار ... [illegible] ... النفاق ... دوازده ... ولو أنهم إذ ظلموا ... [illegible]

تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا الزَّكَوٰةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ

ننگرستی بآنانکه گفته شد ایشانرا بازدارید دستهای خود را دور باز دارید نمازرا و بدهید زکوٰة را پس چون نوشته شد برایشان

الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ

کارزار آنگاه پاره از ایشان میترسیدند از مردمان چون ترسیدن از خدا یا سخت تر در ترسیدن و گفتند ای پروردگار ما چرا

كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ

نوشتی بر ما کارزار کردن را چرا تاخیر نینداختی ما را تا مدتی نزدیک بگو برخورداری دنیا اندکیست و آخرت

خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ فِي

بهتر است از برای آنکه پرهیزکار شد و ستم کرده نمیشوید مقدار فتیلی هرجا باشید در بیابد شمارا مرگ و اگرچه باشید در

بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ

برجهای سخت استوار و اگر برسد ایشانرا خوبی میگویند این از نزد خداست و اگر برسد ایشانرا بدی

يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ

میگویند این از نزد توست بگو همه از نزد خداست پس چیست مر این گروه را که نزدیک نیست که

يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ فَمِن

بفهمند سخنی را آنچه میرسد بتو از خوبی پس از خداست و آنچه میرسد بتو از بدی پس از

نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾ مَّن يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ

از نفست و فرستادیم ترا از برای مردمان رسولی و بس باشد خدا شاهد آنکه اطاعت میکند پیغمبررا پس بتحقیق اطاعت کرد

اللَّهَ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِندِكَ

خدارا و کسیکه روی گردانید پس نفرستادیم ترا برایشان نگاه دارنده و میگویند فرمانبرداریست پس چون بیرون روند از نزد تو

بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ

تدبیر میکنند بشب طایفه از ایشان غیر آنچه میگوئی و خدا مینویسد آنچه تدبیر میکنند در شب پس روی بگردان از ایشان و توکل کن

عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْءَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ اللَّهِ

بر خدا و بس است خدا وکیل آیا پس تأمل نمیکنند در قرآن و اگر بود از نزد غیر خدا

[illegible]

لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ

هرآینه یافته بودند درآن اختلاف بسیاری وچون میآید ایشانرا امری از ایمنی یا بیم افشا میکنند آنرا واگر

رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا

برگردانند آنرا بسوی رسول وبسوی صاحبان امر از ایشان هرآینه بدانندش آنانکه استنباط میکنند آنرا از ایشان واگر نبود

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

فضل خدا برشما ورحمتش هرآینه پیروی میکردید شیطانرا مگر اندکی پس کارزار کن درراه خدا

لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ

تکلیف کرده نمیشود مگر بنفست وترغیب کن مؤمنانرا شاید خدا که بازدارد آسیب آنانرا که کافر شدند وخدا

أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا

سخت تراست در آسیب وسخت تراست در عقوبت کردن هرکه درخواست کرد درخواستنی خوب میباشد مراورا بهره ازآن

وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا

وهرکه درخواست میکند درخواستنی بد میباشد مراورا بهره ازآن وباشد خدا بر همه چیزی نگهبان

﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

وچون تحیت داده شوید بتحیتی پس تحیت دهید بخوبتر ازآن یا ردکنید هانرا بدرستیکه خدا باشد بر همه چیزی

حَسِيبًا ﴿٨٦﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ

محاسب خدا نیست معبودی بحق مگر او هرآینه جمع خواهد کرد البته شمارا بسوی روز قیامت نیست شکی درآن وکیست

أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا

راستگوی تر از خدا در سخن پس چیست مرشمارا در منافقان دو گروهی وخدا برگردانید ایشانرا بآنچه کسب کردند

أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾

آیا میخواهید که هدایت کنید آنرا که اضلال میکند خدا وآنرا که اضلال میکند خدا پس هرگز نیابی از برای او راه هدایتی

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ

دوست داشتند که کافر شوید همچنانکه کافر شدند پس بوده باشید یکسان پس مگیرید از ایشان دوستان تاآنکه

گروهی بسیار تا باشند و اقوه کلاقات عطای تو بود الا این نوع
گفت برای آنکه او ... سلام کنی
عبدالله گفت جواب وی گردانید
سلام علیک و رحمة جواب داد
دراز شد روی و در آمد و گفت
باز گردانید عبدالله از این بیچاره
بگذشت درویش روی از او
آن کند روزی عبدالله در بازار
المستطاعت آن بود که بیکانی
وی را عطا فی بنکو داد و در دل
بشارت عبدالله بجمع زر
از او شده آورده از کرده
که ابتدا او را حیا بر این جزا
کند و یکی از او گر جواب گوید
از او با سلام گرد سلام
بالتروددند

يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا

هجرت کزینند در راه خدا پس اگر رو گردانند پس بگیرید شان و بکشید شان هرجا بیابید شان و مگیرید

مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ أَوْ

از ایشان دوستی و نه یاوری مگر آنانکه بپیوندند بقومی که باشند میان شما و میان ایشان پیمانی یا

جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَن يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ

آمده باشند شمارا و تنگ شده سینه هاشان که کارزار کنند باشما یا کارزار کنند با جماعتشان واگر خواسته بود خدا هرآینه تسلط میداد

عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ

ایشانرا بر شما پس هرآینه کارزار کرده بودند پس اگر کناره گیرند از شما و جنگ نکنند و تقاضای صلح نمایند پس قرار نداده است خدا

لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا

از برای شما بر ایشان راهی که آزارشان کنید بزودی خواهید یافت دیگرانرا که میخواهند که ایمن شوند از شما و ایمن شوند از جماعتشان هرگاه خوانده شوند

إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِن لَّمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ

بسوی فتنه برگردانیده شوند در آن پس اگر کناره نگیرند از شما و بیفکنند باشما صلح را و باز ندارند دستهاشانرا پس بگیرید شان

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَٰئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿٩١﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَن

و بکشید شان هرجا بیابید شان و آنها را گردانیدیم از برای شما بر ایشان تسلطی آشکار و نباشد مرمؤمنی را که

يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَن قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَن

بکشد مؤمنی را مگر بخطا و کسیکه کشت مؤمنی را بخطا پس بر او است آزاد کردن گردن مؤمن و خونبهای تسلیم کرده شده باهلش مگر آنکه

يَصَّدَّقُوا فَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ

تصدق کنند پس اگر باشد از جماعتی که دشمنند مرشمارا و او مؤمن بوده است پس بر او است آزاد کردن گردن مؤمن واگر باشد از جماعتی که

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

میان شما و میان ایشان پیمانی است پس بر او است خونبهای فرا سپرده باهلش و آزاد کردن گردن مؤمن پس کسیکه نیابد پس بر او است روزه دو ماه

مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ

پی هم توبه دادنی از خدا و باشد خدا دانای درست کردار و کسیکه بکشد مؤمنی را از روی عمد پس جزایش دوزخست

خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا

جاویدانی درآن وخشم کرد خدا براو ولعنت کرد اورا ومهیا کرد برای او عذابی بزرگ ای آنکسانیکه ایمان آورده اید چون

ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ

سفر کنید در راه خدا پس تفتیش کنید ومگوئید از برای کسیکه القا کند بشما سلام نیستی مؤمن میخواسته باشید مایهٔ برخورداری

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ

زندگانی دنیارا پس نزد خداست غنیمتهای بسیار همچنانکه بودید پیش ازاین پس منت گذاشت خدا برشما پس تفتیش کنید بدرستیکه

اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾ لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَ

خدا باشد بآنچه میکنید آگاه برابر نیستند نشستگان از گروندگان غیر صاحبان رنج و

الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وجهادکنندگان در راه خدا بمالهای خود وجانهای خود زیادتی داد خدا جهادکنندگانرا بمالهاشان وخودشان

عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا

برنشینندگان مرتبهٔ وهمه را وعده داد خدا به نیکی وزیادتی داد خدا جهادکنندگانرا برنشینندگان مزد

عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ

بزرگ مرتبه‌های ازاو وآمرزشی ورحمتی وهست خدا آمرزنده مهربان بدرستی آنانکه میمیراند ایشانرا

الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ

ملائکه ستمکاران برخودشان گفتند درچه بودید گفتند بودیم ضعیفان درزمین گفتند آیا نبود زمین

اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ

خدا فراخ پس هجرت میکردید درآن پس آنگروه جایگاهشان دوزخ است وبد بازگشتی است مگر عاجزان

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ فَأُولَٰئِكَ

از مردان وزنان وفرزندانی که نتوانستند چاره ونیابند راهی پس آنها

عَسَى اللّٰهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ

شاید خدا که درگذراند ازایشان وباشد خدا درگذرنده آمرزنده وآنکه هجرت گزیند درراه خدا بیابد

فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ

در زمین موضعهای بسیار و فراخی و آنکه بیرون رود از خانه اش مسافر بسوی خدا و رسولش پس دریابد او را

الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ

مرگ پس بتحقیق لازم شد اجرش بر خدا و باشد خدا آمرزنده مهربان و چون سفر کنید در زمین

فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ

پس نیست بر شما گناهی که کوتاه گردانید از نماز اگر بترسید که مفتون سازد شما را آنها که کافر شدند

إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾ وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ

بدرستیکه کافران باشند مر شما را دشمنی آشکار و چون باشی در ایشان پس اقامت کردی برای ایشان نماز را پس باید بایستد

طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ

پاره از ایشان با تو و باید که برگیرند سلاحهای خود را پس چون سجده کردند پس باید که باشند از پشت سر شما و باید که بیاید

طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

پاره دیگر که نماز نکرده باشند پس نماز گذارند با تو و باید که بگیرند پاسبان را و سلاحهاشان را دوست داشتند آنها که کافرند

لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

اگر کاش غفلت میکردید از سلاحهاتان و کالاهاتان پس حمله میکردند بر شما یک حمله و نیست گناهی بر شما

إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ

اگر باشد شما را رنجی از باران یا باشید بیماران که بنهید سلاحهاتان را و بگیرید پاسبان را

إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا

بدرستیکه خدا مهیا کرده از برای کافران عذابی خوار کننده پس چون گذاردید نماز را پس یاد کنید خدا را ایستاده و نشسته

وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا

و افتاده بر پهلوهای خود پس چون آرامیدید پس برپای دارید نماز را بدرستیکه نماز هست واجب بر مؤمنین در وقت

مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۖ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ

معین و سستی نکنید در طلب آن جماعت اگر هستید که آزار میکشید پس بدرستیکه ایشان آزار میکشند همچنانکه آزار میکشید

وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ

وامید دارید از خدا آنچه امید ندارند و باشد خدا دانای درست کردار بدرستیکه ما فرو فرستادیم بتو کتاب را

بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾ وَاسْتَغْفِرِ

براستی تا حکم کنی میان مردمان بآنچه نمود بتو خدا و مباش مر خیانتکاران را دشمنی کننده و آمرزش خواه

اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ

از خدا بدرستیکه خدا باشد آمرزنده مهربان و مجادله مکن از آنها که خیانت میکنند بخودهاشان بدرستیکه خدا

لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ

دوست ندارد کسیرا که باشد خیانت کننده گناهکار پنهان میدارند از مردمان و پنهان نمیدارند از خدا و او

مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَا أَنْتُمْ

با ایشان است وقتی که در شب تدبیر میکنند آنچه را نمی پسندد از گفتار و باشد خدا بآنچه میکنند فرا رسنده اینک شما

هَٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ

این گروهید که مجادله کردید از ایشان در زندگانی دنیا پس کیست که مجادله کند خدا را از ایشان روز رستخیز یا کیست که باشد

عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا

بر ایشان کارگذار و کسیکه کند بدیرا یا ستم کند بر خود پس آمرزش طلبد از خدا بیابد خدارا آمرزنده

رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ

مهربان و کسیکه کسب کند گناهی را پس کسب نمیکند آنرا مگر بر خودش و باشد خدا دانای درست کار و کسیکه

يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا

کسب کند خطائی یا گناهی را پس تهمت زند بآن بیگناهی پس بتحقیق متحمل شده دروغی و گناهی روشن و اگر نبود

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ

کرم خدا بر تو و رحمت او هر آینه قصد کرده بودند گروهی از ایشان که اضلال کنند ترا و اضلال نمیکنند مگر خودهاشانرا

وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ

و ضرر نمیرسانند ترا هیچ چیز و فرو فرستاد خدا بر تو کتاب و حکمت و تعلیم داد ترا آنچه را نبودی که بدانی

وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ

و باشد فضل خدا بر تو بزرگ نیست خیر در بسیاری از راز گفتنشان مگر کسیکه امر کند بصدقه یا

مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

کار خوبی یا اصلاح میان مردمان و کسی که بکند آنرا در طلب رضای خدا پس زود باشد که دهیم او را مزدی

عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ

بزرگ و کسیکه زحمت دهد رسول را از بعد آنچه ظاهر شد از برای او هدایت و پیروی کند غیر راه گروندگان را

نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا

باز میداریمش آنچه دوست میدارد و میاندازیمش بدوزخ و بد است آن جای بازگشت بدرستیکه خدا نیامرزد که شرک آورده شود باو و میآمرزد آنچه

دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِن يَدْعُونَ مِن

فروتر از آنست از برای هر که بخواهد و هر که شرک آورد بخدا پس بحقیقت گمراه شد گمراهی دوری نمیخوانند از

دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ

جز او مگر مادگانی و نمیخوانند مگر شیطان سرکش را لعنت کرد او را خدا و گفت شیطان هر آینه میگیرم از بندگانت

نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ

بهره مقرر و هر آینه گمراه میکنم ایشانرا و در آرزو میاندازم ایشان و میفرمایم ایشان پس هر آینه بشکافند گوشهای چهارپایانرا

وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ۚ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا

و میفرمایم ایشانرا پس هر آینه تغییر میدهند آفریده خدا را و هر که فرا گیرد شیطانرا ناصر از جز خدا پس بتحقیق زیان کرد زیانی

مُّبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ

آشکارا وعده میدهد ایشان و در آرزو میاندازد ایشانرا و وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر فریب آنها آرامگاه ایشان دوزخست

وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ

و نمییابند از آن گریزگاهی و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته زود باشد که در آوریمشان در بهشتهائی

تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۚ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

که میرود از زیرشان نهرها جاودانند در آن همیشه وعده دادن خدا براستی و کیست راستگوی تر از خدا در گفتار

لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ

نیست بآرزوهای شما ونه آرزوهای اهل کتاب کسیکه بکند بدی جزا داده میشود بآن ونمی یابد از برایش از غیر

اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ

خدا دوستی ونه یاری کننده وکسیکه بکند از کارهای خوب از نر یا ماده واو مؤمن باشد پس آنها

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ

داخل میشوند بهشت را وستم کرده نمیشوند مقدار نقیری وکیست بهتر در دین از آنکه خالص گرداند وجهش را از برای خدا واو

مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

نیکوکار است وپیروی کرد دین ابراهیم حق گرای را وگرفت خدا ابراهیم را دوست ومر خدا راست آنچه در آسمانهاست

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ

وآنچه در زمین است وباشد خدا بهمه چیز فرا رسنده وفتوی میپرسند از تو در زنان بگوی خدا فتوی میدهد شما را

فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَ

در آنها وآنچه خوانده میشود برشما در کتاب در یتیمان زنانیکه نمیدهید ایشانرا آنچه نوشته شد از برایشان

تَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ

ورغبت دارید که نکاح کنید آنهارا وعاجزان از فرزندان وآنکه کارگذاری کنید مر آن یتیمانرا بعدالت

وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾ وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ

وآنچه میکنید از خوبی پس بدرستیکه خدا باشد بآن دانا واگر زنی گمان برد از شوهرش سرباز زدنی یا

إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ

روی گردانیدنی پس نیست گناهی برآن دوتا که اصلاح کنند میان خود بصلحی وصلح بهتر است وحاضر گردانیده شده نفسها را بخل

وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا

واگر نیکی کنید وبپرهیزید پس بدرستیکه خدا باشد بآنچه میکنید آگاه وهرگز نتوانید که عدالت کنید

بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَ

میان زنان واگرچه بسیار خواسته باشید پس میل مکنید تمام میل پس واگذارید اورا چون محبوس واگر باصلاح آرید و

تَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿۱۲۹﴾ وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ

بپرهیزید پس بدرستیکه خدا باشد آمرزنده مهربان واگر جدا شوند بی نیاز گرداند خدا هریکرا از توانگریش و باشد خدا

وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿۱۳۰﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

فراخ رحمت درست کردار ومرخدا راست آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است وبتحقیق وصیت کردیم آنانرا که داده شدند کتاب را

مِن قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

پیش از شما وشمارا که بپرهیزید از خدا واگر کافر شوید پس بدرستیکه مرخدا راست آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است

وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿۱۳۱﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۱۳۲﴾

و باشد خدا بی نیاز ستوده ومرخدا راست آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است وکافی است خدا کارگذار

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ﴿۱۳۳﴾

اگر خواهد ببرد شمارا ای مردمان وبیاورد دیگرانرا و باشد خدا بر آن توانا

مَّن كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِندَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿۱۳۴﴾

کسیکه بخواهد ثواب دنیارا پس نزد خداست ثواب دنیا وآخرت و باشد خدا شنوای بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ

ای آنکسانیکه ایمان آوردید باشید برپادارندگان بعدالت گواهان مرخدارا واگرچه بضرر بر خود تان یا والدین

وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَعْدِلُوا ۚ

وخویشان اگر باشد توانگر یا محتاج پس خدا سزاوارتر است بآنها پس پیروی نکنید خواهش خودرا که میل کنید

وَإِن تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۱۳۵﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ

واگر بپیچانید یا اعراض کنید پس بدرستیکه خدا باشد بآنچه میکنید آگاه ای آن کسانیکه گرویدید ایمان آورید بخدا

وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَ

ورسول او وبکتابی که فرود فرستاد بر رسولش وکتابی که فرود فرستاد از پیش وهرکه کافر شود بخدا و

مَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿۱۳۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ

فرشتگان او وکتابهای او ورسولان او وروز بازپسین پس بحقیقت گمراه شد گمراهی دور بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند پس

كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾

کافر شدند پس گرویدند پس کافر شدند پس افزودند کفر را نباشد خدا که بیامرزد ایشان را و نه راه نماید ایشان را راهی

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ

مژده ده منافقان را بآنکه از برای ایشانست عذابی دردناک آنانکه میگیرند کافران را دوستان نه

الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي

گروندگان را آیا میجویند نزد ایشان عزت را پس بدرستیکه عزت مر خدا راست همه و بتحقیق فرستاد بر شما در

الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا

کتاب آنکه چون بشنوید آیتهای خدا را که کفر ورزیده میشود بآن و استهزا کرده میشود بآن پس منشینید با ایشان تا آنکه شروع کنند

فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

در سخنی جز آن بدرستیکه شما آنگاه مانند ایشانید بدرستیکه خدا جمع کننده منافقان و کافران است در دوزخ همه

﴿١٤٠﴾ الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ وَإِن كَانَ

آنانکه چشم میدارند بشما پس اگر باشد مر شما را فتحی از نزد خدا گویند آیا نبودیم با شما و اگر باشد

لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ

مر کافران را بهره گویند آیا غالب نشدیم بر شما و باز نداشتیم شما را از مؤمنان پس خدا حکم کند میان شما

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَن يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ

روز قیامت و هرگز نمیگرداند خدا از برای کافران بر گروندگان راهی بدرستیکه منافقان

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا

فریب میورزند با خدا و اوست فریب دهنده ایشان و چون برخیزند بنماز برخیزند سنگینان مینمایند مردمان را و

يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُّذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ

یاد نمیکنند خدا را مگر اندکی متردّدان درمیان آن نه بسوی اینها و نه بسوی آنها

وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ

و کسیرا که اضلال کند خدا پس هرگز نیابی از برای ایشان راهی ای آنانیکه گرویدید فرا مگیرید کافران را دوستان

[illegible] ... فی الدرک الاسفل ... [illegible]

مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ

از غیر گروندگان آیا میخواهید که بگردانید از برای خدا بر شما حجتی آشکار بدرستیکه منافقان

فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا

در طبقه زیرترند از آتش و هرگز نیابی از برای ایشان ناصری مگر آنانکه توبه کردند و باصلاح آمدند و توسل جستند

بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا

بخدا و خالص گردانیدند دینشانرا برای خدا پس آنها باشند با مؤمنان و زود باشد که بدهد خدا مؤمنان را مزدی

عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَّا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَآمَنتُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

بزرگ چه میکند خدا بعذاب شما اگر شکر کردید و گرویدید و باشد خدا شکرپذیر دانا

لَّا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَن ظُلِمَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِن تُبْدُوا

دوست نمیدارد خدا صدا بلند کردنرا ببدی از گفتار مگر کسیکه ظلم کرده شده و باشد خدا شنوای دانا اگر آشکار کنید

خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَن سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ

خوبیرا یا پنهان کنیدش یا درگذرید از بدی پس بدرستیکه خدا باشد درگذرنده توانا بدرستیکه آنانکه کافر میشوند

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ

بخدا و رسولان او و میخواهند که جدائی اندازند میان خدا و رسولانش و میگویند میگرویم ببرخی و کافر میشویم

بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَ

ببرخی و میخواهند که فرا گیرند میان آن راهی را آنگروه ایشانند کافران براستی و

أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ

مهیا کرده ایم از برای کافران عذابی خوار کننده و آنانکه گرویدند بخدا و رسولانش و جدائی نینداختند میانه احدی

مِّنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ

از ایشان آنها زود باشد که بدهیم ایشانرا مزدهاشان و باشد خدا آمرزنده مهربان درمیخواهند از تو اهل کتاب

أَن تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ ۚ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً

که فرو فرستی بر ایشان کتابی از آسمان پس بتحقیق سؤال کردند از موسی بزرگتر از آنرا پس گفتند بنما بر ما خدا را معاینه

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ

پس گرفت ایشانرا صاعقه بسبب ظلمشان پس فرا گرفتند گوساله را از بعد آنچه آمد ایشانرا معجزات روشن پس درگذشتیم از

ذَٰلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ

آن و دادیم موسی را حجتی پیدا و برداشتیم زبرشان طور را بسبب پیمانشان و گفتیم مرایشانرا

ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

که در روید از در سجده کنان و گفتیم مرایشانرا از حد درمگذرید در شنبه و گرفتیم از ایشان پیمانی درشت و محکم

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ

پس بجهة شکستن ایشان پیمانشانرا و کفرشان بآیتهای خدا و کشتن ایشان پیغمبرانرا بناحق و گفتار ایشان که دلهای ما در غلافست

بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ

بلکه مهر زد خدا برآنها بسبب کفرشان پس نمیگروند مگر اندکی و بسبب کفرشان و گفتارشان بر مریم

بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا

دروغی بزرگ و گفتارشان که ما کشتیم مسیح عیسی پسر مریم را که رسول خداست و نکشتند اورا و نه

صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ

بردار کردند ولیکن شبهه شد مرایشانرا و بدرستیکه آنانکه اختلاف کردند درآن هر آینه در شکند از آن نیست مرایشانرا بآن هیچ علمی

إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

مگر پیروی کردن گمان و نکشتندش بیگمان بلکه بلند کردش خدا بسوی خود و هست خدا غالب درست کردار

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

و نیست از اهل کتاب مگر که گروند البته باو پیش از مردنش و در روز رستاخیز باشد برایشان گواه

فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

پس بسبب ستمی از آنانکه یهود شدند حرام کردیم برایشان پاکیزه هائی که حلال شده بود ایشانرا و بسبب بازداشتن شان از راه خدا بسیاری را

﴿١٦٠﴾ وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ

و گرفتنشان از زیادتی مال و بتحقیق نهی شده بودند از آن و خوردنشان مالهای مردمانرا بناحق و مهیا کردیم برای کافران

مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

از ایشان عذابی دردناک لیکن استواران در دانش از ایشان و گروندگان میگروند بآنچه فرو فرستاده شد بتو

وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

و آنچه فرو فرستاده شد پیش از تو و برپا دارندگان نماز و دهندگان زکوة و گروندگان بخدا و روز

الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَ

بازپسین آنها زود باشد که دهیم ایشان مزد بزرگ بدرستیکه ما وحی کردیم بسوی تو همچنانکه وحی کردیم بسوی نوح و

النَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَ

پیغمبران پس از او و وحی کردیم بسوی ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزندزادگان و

عِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ

عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان و دادیم داود را زبور و پیغمبرانی چندکه بتحقیق قصه خواندیم ایشان

عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ

برتو از پیش و پیغمبرانی که نخواندیم قصهٔ ایشانرا برتو و سخن کرد خدا با موسی سخن کردنی فرستادگان مژده دهندگان

وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

و بیم کنندگان تا نباشد مر مردمانرا بر خدا بهانه پس از ارسال رسولان و باشد خدا غالب درست کردار

لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ ۖ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

لیکن خدا گواهی میدهد بآنچه فرو فرستاد بتو فرستادش بدانش خود و فرشتگان گواهی میدهند و کافیست خدا

شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ

بگواهی بدرستیکه آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا بتحقیق گمراه شدند گمراهی دور بدرستیکه

الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

آنانکه کافر شدند و ستم کردند نباشد خدا که بیامرزد ایشانرا و نه که راه نماید ایشانرا راهی مگر راه دوزخ جاودانیان

فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ

در آن همیشه و باشد آن بر خدا آسان ای مردمان بتحقیق آمد شمارا پیغمبر براستی

مِن رَّبِّكُمْ فَـَٔامِنُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ

از نزد پروردگارتان پس بگروید بهتر است مرشما را واگر کافر شوید پس بدرستیکه مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است و باشد خدا

عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾ يَـٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ ۚ إِنَّمَا

دانای درست کردار ای اهل کتاب غلو مکنید در دینتان و مگوئید بر خدا مگر حق را جز این

ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلْقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ

نیست که مسیح عیسی پسر مریم رسول خداست و سخن او افکندش بسوی مریم و روحی از او پس بگروید بخدا

وَرُسُلِهِۦ ۖ وَلَا تَقُولُوا۟ ثَلَـٰثَةٌ ۚ ٱنتَهُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَـٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ سُبْحَـٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ

و رسولانش و مگوئید سه تا بازایستید بهتر است مرشما را نیست خدا مگر خدای یگانه منزه است او از آنکه بوده باشد

لَهُۥ وَلَدٌ ۘ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَّن يَسْتَنكِفَ ٱلْمَسِيحُ

مر او را فرزندی مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و کافی است خدا کارگزار مهمات هرگز ننگ ندارد مسیح

أَن يَكُونَ عَبْدًا لِّلَّهِ وَلَا ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَن يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيَسْتَكْبِرْ

از آنکه بوده باشد بنده مر خدا را و نه فرشتگان نزدیک کردگان و آنکه ننگ دارد از پرستش او و گردنکشی کند

فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ

پس زود حشر کند شان بسوی او همه پس اما آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته پس تمام دهد ایشانرا مزدهاشان

وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۖ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسْتَنكَفُوا۟ وَٱسْتَكْبَرُوا۟ فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا

و زیاده دهد ایشانرا از کرم خود و اما آنهاکه ننگ داشتند و گردنکشی کردند پس عذاب کند ایشانرا عذاب پردرد و

يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُم بُرْهَـٰنٌ مِّن

نیابند از برای ایشان از جز خدا دوستی و نه یاری کننده ای مردمان بحقیقت آمد شما را حجتی از

رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَٱعْتَصَمُوا۟ بِهِۦ

پروردگارتان و فرستادیم بشما نوری پیدا پس اما آنانکه گرویدند بخدا و چنگ درزدند باو

فَسَيُدْخِلُهُمْ فِى رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

پس زود درآورد ایشانرا در رحمتی از خود و فضلی و راه نماید ایشانرا بسوی او راهی راست

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ

فتوی میپرسند از تو بگو خدا فتوی میدهد شما را در کلاله اگر مردی بمیرد که نباشد مراورا فرزندی و مراورا خواهری باشد

فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ

پس مراورا ست نیمهٔ آنچه گذاشته داد میراث میبرد از او اگر نباشد مراورا فرزندی پس اگر باشند دوتا

فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ

پس مر آنها راست دو ثلث از آنچه گذاشته داگر باشند برادران مردان و زنان پس مر مرد راست

مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

مانند بهره دو زن بیان میکند خدا از برای شما مبادا که گمراه شوید و خدا بهمه چیزی داناست

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مِائَةٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَهِيَ نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ

حروفها ١١٧٣٣ — کلماتها ٢٨٠٤ — رکوعها ١٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ

ای آنکسانیکه گرویدید وفا کنید بعهدها حلال شد مر شما را بسته زبانهای چهارپایان مگر آنچه خوانده میشود بر شما

غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا

در حالی که حلال نداریدشکار را وقتی که احرام بسته باشید بدرستیکه خدا حکم میکند آنچه خواهد ای آنکسانیکه گرویدید حلال ندارید

شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ

نشانهای خدا را و نه ماه حرام را و نه قربانی را و نه شتران با گردن بند را و نه قصد کنندگان خانهٔ کعبه را که میجویند

فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ

افزونی از پروردگارشان و خوشنودی و چون محل شدید پس شکار کنید و نه دارد شما را دشمنی گروهی که

صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى

بازداشتند شما را از مسجد الحرام که از حد درگذرید و معاونت یکدیگر کنید بر نیکی و پرهیزکاری و معاونت همدیگر کنید بر

الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ

بزه و از حد در گذشتن و بترسید از خدا بدرستیکه خدا سخت عقوبتست حرام شد بر شما مردار و خون

وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا

و گوشت خوک و آنچه نام غیر خدا برده شود بر ذبح آن و خفه شده و بچوب مرده و از بالا در افتاده و بضرب شاخ مرده و آنچه

أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَٰلِكُمْ

خورد دد مگر آنچه بسمل گردید و آنچه کو بریده بر بتان و آنکه بخش کنید به تیرهای قمار این آن

فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ

بیرون رفتن از فرمانست امروز نومید شدند آنانکه کافر شدند از دین شما پس مترسید از ایشان و بترسید از من امروز کامل کردم برای شما

دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ

کیش شما را و تمام کردم بر شما نعمت خود را و پسندیدم برای شما اسلام را کیش پس آنکه بیچاره شد در گرسنگی جز

مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ

گراینده مر گناه پس بدرستیکه خداست آمرزنده مهربان میپرسند از تو که چه چیز حلال شد برای ایشان بگو حلال شد مر شما را

الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا

پاکیها و آنچه آموختید از حیوان شکار کننده در حالیکه سگان شکار را بار بدهید آموختید شان از آنچه آموخت شما را خدا پس بخورید از آنچه

أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾ الْيَوْمَ

نگاه داشتند بر شما و یاد کنید نام خدا را بر آن و بترسید از خدا بدرستیکه خداست زود شمار امروز

أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ

حلال شد مر شما را پاکیها و خوراکی آنانکه داده شدند نامه را شایسته است شما را و خوراکی شما شایسته است ایشان را و زنان آزاد

مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ

از زنان گرونده و زنان آزاد از آنانکه داده شدند نامه را پیش از شما چون دادید شان مزدهاشان را

مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ

پارسایان باشید نه پلید کار و نه گیرندگان دوستان و هرکه کافر شود بگرویدن پس بحقیقت ناچیز شد کردارش و او

ولا القلائد مراد ... از قلاده با اشتر بعضی قربانیهاست که ... بعضی آن ... ※

فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ⑤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

در آخرت از زیانکارانست ای آنکسانیکه گرویدید چون برخیزید بنماز پس بشوئید رویهاتانرا

وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا

و دستهاتانرا تا مرفقها و مسح کنید سرهاتانرا و پایهاتان را تا دو کعب و اگر باشید جنابت رسیدگان

فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ

پس پاک جوئید و اگر باشید بیماران یا بر سفری یا آمد یکی از شما از حدثی یا بسودید زنانرا

فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ

پس نیابید آبرا پس قصد کنید خاکی پاک پس مسح کنید رویهاتانرا و دستهاتانرا از آن نخواهد خدا

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑥

که کند برشما هیچ تنگی ولیکن میخواهد تا پاک گرداندتان و تا تمام کند نعمت خودرا برشما باشد که شما سپاس گذارید

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا

و یاد کنید نعمت خدارا برشما و پیمان او که استوار کردتان بآن چون گفتید شنیدیم و فرمان بردیم و بترسید

اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ

از خدا بدرستیکه خدا داناست بسرایر سینه ها ای آنکسانیکه گرویدید باشید ایستادگان مرخدارا گواهان

بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ

بعدل و ندارد شمارا دشمنی گروهی برآنکه داد نکنید داد کنید که آن نزدیکتر است مر پرهیزکاریرا و بترسید از خدا

إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑧ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ

بدرستیکه خدا آگاهست بآنچه میکنید وعده داد خدا آنانکه گرویدند و کردند شایسته که مر ایشانراست آمرزش و مزدی

عَظِيمٌ ⑨ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ⑩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

بزرگ و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای مارا آنگروه اهل دوزخند ای آنکسانیکه گرویدید

اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ

یاد کنید نعمت خدارا برشما چون قصد کردند گروهی که دراز کنند بشما دستهایشانرا پس باز داشت دستهایشانرا از شما و بترسید از خدا

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑪ وَلَقَدْ أَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ

و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان — و بدرستیکه گرفت خدا پیمان بنی اسرائیل را و برانگیزانیدیم از ایشان

اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ اللّٰهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَآمَنْتُمْ

دوازده سالار و گفت خدا که من با شمایم هرآینه اگر بپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و بگروید

بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ

برسولانم و یاری دهید ایشانرا و وام دهید خدا را وامی نیکو هرآینه درگذرانم از شما بدیهای شمارا و درآورم شمارا

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ

در بهشتها که میرود از زیرشان نهرها پس آنکه کافر شد پس از آن از شما پس بدرستیکه گم شد میان راه

⑫ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۙ

پس بسبب شکستن ایشان پیمانشانرا لعنت کردیم ایشان و کردیم دلهای ایشانرا سخت میگردانند سخنانرا از جاهایش

وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَآئِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ

و فراموش کردند بهره از آنچه پند داده شدند بآن و همیشه دیده در شوی بر خیانتی از ایشان مگر اندکی از ایشان پس درگذر از ایشان

وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ⑬ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا

و رو بگردان بدرستیکه خدا دوست دارد نیکوکارانرا و از آنانکه گفتند بدرستیکه ما ترسایانیم گرفتیم پیمانشانرا پس فراموش کردند

حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ

بهره از آنچه پند داده شدند بآن پس برانگیختیم میانشان دشمنی و کینه تا روز قیامت و زود باشد که آگاه گرداند ایشان

اللّٰهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ⑭ يَآ أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ

خدا بآنچه بودند میکردند ای اهل نامه بدرستیکه آمد شمارا فرستاده ما که بیان کند برای شما بسیاری از آنچه بودید

تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۚ قَدْ جَآءَكُمْ مِنَ اللّٰهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ⑮ يَهْدِي بِهِ

پنهان میداشتید از نامه و درگذرد از بسیاری بتحقیق آمد شمارا از خدا نوری و کتابی روشن راه مینماید بآن

اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ

خدا کسی را که پیروی میکند رضایش را براههای سلامتی و بیرون میآورد ایشانرا از تاریکیها بروشنائی باذنش و هدایت میکند ایشانرا

[illegible]

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ

براه راست بتحقیق کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه خدا اوست مسیح پسر مریم بگو پس کیست که منع کند

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ

از خدا چیزی را اگر خواهد که هلاک کند مسیح پسر مریم و مادرش و هرکه در زمین است همه و مر خدا راست

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ

پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست میآفریند آنچه خواهد و خدا بر همه چیزی تواناست و گفتند یهودان

وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم بَلْ أَنتُم بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ

و ترسایان مائیم پسران خدا و دوستان او بگو پس چرا عذاب میکند شمارا بگناهان تان بلکه شما انسانید از جمله آنکه آفرید

يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ

بیامرزد مر آنرا که خواهد و عذاب میکند آنرا که خواهد و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست و بسوی اوست

الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن

مرجع ای اهل کتاب بتحقیق آمد شمارا رسول ما بیان میکند برای شما بر فاصله از رسولان مبادا که

تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُم بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگوئید نیامد مارا هیچ مژده دهنده و نه بیم کننده پس بحقیقت آمد شمارا مژده دهنده و بیم کننده و خدا بر همه چیزی تواناست

﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنبِيَاءَ وَ

و هنگامیکه گفت موسی را مر قومش را ای قوم من یاد کنید نعمت خدارا بر شما چون گردانید در شما پیغمبرانی و

جَعَلَكُم مُّلُوكًا وَآتَاكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ

گردانید شمارا پادشاهان و داد شمارا آنچه را که نداد بهیچیک از جهانیان ای قوم من داخل شوید آن زمین

الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

پاک گردانیده را که نوشته خدا از برای شما و بازپس مروید بر پشتهاتان پس بگردید زیانکاران

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا

گفتند ای موسی بدرستیکه در آن گروهی جبارانند و بدرستیکه ما داخل نمیشویم در آن هرگز تا بیرون روند از آن پس اگر بیرون روند از آن

فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ

پس بدرستیکه ما داخل شوندگانیم گفتند دو مرد از آنانکه میترسیدند انعام کرد خدا برآندو که داخل شوید برایشان از آن در

فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ

پس چون داخل شدید در آن پس بدرستیکه شما غالبانید و بر خدا پس توکل کنید اگر هستید گروندگان گفتند ای موسی

إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

بدرستیکه ما داخل نشویم در آن هرگز مادام که باشند در آن پس برو تو و پروردگارت پس کارزار کنید که ما اینجا نشستهایم

﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

گفت ای پروردگارم بدرستیکه من مالک نیستم جز خودم و برادرم را پس جدائی انداز میان ما و میان گروه فاسقان

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

گفت پس بدرستیکه آن حرام گردانیده شد برایشان چهل سال سرگردان خواهند بود در زمین پس اندوه مدار بر گروه فاسقان

﴿٢٦﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ

و بخوان برایشان خبر دو پسر آدم را بحق هنگامیکه قربان کردند قربانی پس پذیرفته شد از یکیشان و پذیرفته نشد

مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ

از دیگری گفت هرآینه خواهم کشت ترا البته گفت جز این نیست میپذیرد خدا از پرهیزکاران اگر میگشائی تو بسوی من دستت را

لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ

که بکشی مرا نیستم من گشاینده دستم را بسوی تو که بکشم ترا بدرستیکه من میترسم از خدا که پروردگار جهانیانست بدرستیکه من میخواهم

أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ

که بازگردی بگناه من و گناه خود پس شوی از اهل آتش و آن پاداش ستمکاران است پس آسان گردانید

لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ

از برای نفسش کشتن برادرش را پس کشت او را پس گردید از زیانکاران پس برانگیزانید خدا غرابی را که کاوش میکرد در زمین

لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَٰذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ

تا بنماید او را که چگونه بپوشاند جسد برادرش را گفت ای وای بر من آیا عاجز شدم که باشم مانند این غراب پس بپوشم

[illegible]

سوءة أخي فأصبح من النادمين ﴿٣١﴾ من أجل ذلك كتبنا على بني إسرائيل أنه من قتل

جسد برادرم را پس گردید از پشیمانان از برای آن نوشتیم بر بنی اسرائیل که کسیکه کشت

نفسا بغير نفس أو فساد في الأرض فكأنما قتل الناس جميعا ومن أحياها فكأنما

تنی را بدون آنکه کشته باشد تنی را یا فسادی در زمین پس گویا کشته است مردمان را همه و کسیکه زنده گردانیدش پس گویا که

أحيا الناس جميعا ولقد جاءتهم رسلنا بالبينات ثم إن كثيرا منهم بعد ذلك

زنده گردانیده مردمان را همه و بتحقیق آمد ایشان را رسولان ما با معجزات پس بدرستیکه بسیاری از ایشان پس از آن

في الأرض لمسرفون ﴿٣٢﴾ إنما جزاء الذين يحاربون الله ورسوله ويسعون في الأرض

در زمین اسراف کارانند نیست پاداش آنانکه حرب میکنند با خدا و رسولش و میکوشند در زمین

فسادا أن يقتلوا أو يصلبوا أو تقطع أيديهم وأرجلهم من خلاف أو ينفوا من الأرض

از راه فساد مگر آنکه کشته شوند یا بردار کرده شوند یا بریده شود دستهاشان و پاهاشان از خلاف یکدگر یا رانده شوند از زمین

ذلك لهم خزي في الدنيا ولهم في الآخرة عذاب عظيم ﴿٣٣﴾ إلا الذين تابوا من قبل

آن مرایشان راست خواری در دنیا و از برای ایشانست در آخرت عذابی بزرگ مگر آنانکه توبه کردند پیش از آنکه

أن تقدروا عليهم فاعلموا أن الله غفور رحيم ﴿٣٤﴾ يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله

دست یابید برایشان پس بدانید بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست ای آن کسانیکه ایمان آوردید بترسید از خدا

وابتغوا إليه الوسيلة وجاهدوا في سبيله لعلكم تفلحون ﴿٣٥﴾ إن الذين كفروا

و بجوئید بسوی او وسیله و جهاد کنید در راه او باشد که شما رستگار شوید بدرستیکه آنانکه کافر شدند

لو أن لهم ما في الأرض جميعا ومثله معه ليفتدوا به من عذاب يوم القيامة ما

اگر آنکه باشد مرایشان را آنچه در زمین است همه و مانند آن باشد با آن که خود را باز خرند بآن از عذاب روز رستخیز که

تقبل منهم ولهم عذاب أليم ﴿٣٦﴾ يريدون أن يخرجوا من النار وما هم بخارجين منها

پذیرفته نشود از ایشان و از برای ایشانست عذابی دردناک میخواهند که بیرون روند از آتش و نیستند ایشان بیرون روندگان از آن

ولهم عذاب مقيم ﴿٣٧﴾ والسارق والسارقة فاقطعوا أيديهما جزاء بما كسبا نكالا

و مرایشان را عذابیست دائمی و مرد دزد و زن دزد پس ببرید دستهای ایشان را پاداشی بسبب آنچه کسب کردند عقوبتی

مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ

از خدا است وخدا غالب درستکار است پس آنکه توبه کرد پس از ستمش ونیکی کرد پس بدرستیکه خدا توبه پذیرد براو بدرستیکه

اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

خدا آمرزنده مهربانست آیا ندانستی که خدا مراورا است پادشاهی آسمانها وزمین عذاب میکند آنرا که خواهد

وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ

ومیآمرزد آنرا که خواهد وخدا بر همه چیز توانا است ای پیغمبر اندوهناک نکنند ترا آنانکه

يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِينَ

میشتابند درکفر از آنانکه گفتند گرویدیم بدهنهاشان ونگرویده دلهاشان واز آنانکه

هَادُوا ۛ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ

یهود شدند شنوندگانند مر دروغ را شنوندگانند مر گروهی دیگر که نیامدند ترا میگردانند سخنها از پس

مَوَاضِعِهِ ۖ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ

جاهای او میگویند اگر داده شوید این را پس بگیریدش واگر نداده شدید آنرا پس بترسید وآنکه خواهد خدا

فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا ۚ أُولٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ

آزمایش خودرا پس مالک نشوید مراورا از خدا چیزی آنگروهند آنانکه نخواسته خدا که پاک گرداند دلهای ایشانرا

لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ

مرایشانراست در دنیا خواری ومرایشانراست در آخرت عذابی بزرگ شنوندگانند مر دروغ را خورندگانند

لِلسُّحْتِ ۚ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۖ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ

مر حرام را پس اگر آمدند ترا پس حکم کن میانشان یا روی گردان از ایشان واگر رو بگردانی از ایشان پس هرگز ضرر نتوانند رسانید ترا

شَيْئًا ۖ وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ

چیزی واگر حکم کردی پس حکم کن میانشان بعدل بدرستیکه خدا دوست دارد عدالت کنندگانرا وچگونه حکم میسازند ترا

وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَاةُ فِيهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ وَمَا أُولٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

ونزد ایشانست توریة که در آنست حکم خدا پس برمیگردند پس از آن ونیستند آنگروه بگروندگان

[illegible]

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَاةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا

بدرستیکه ما فرستادیم توریة را که در آنست هدایت و نور حکم میکنند بآن پیغمبرانی که پذیرای فرمان شدند برای آنانکه یهود شدند

وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا

و خداپرستان کامل معرفت و دانایان دین دار بآنچه خواسته شدند نگاهداریش را از کتاب خدا و بودند برآن گواهان پس مترسید

النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

از مردمان و بترسید از من و بدل مگیرید بآیتهای من بهای اندک را و کسیکه حکم نکرد بآنچه فرو فرستاد خدا پس آنها ایشان

الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَ

کافرانند و نوشتیم برایشان در آن اینکه نفس بنفس است و چشم بچشم و بینی به بینی و

الْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ

گوش بگوش و دندان بدندان و جراحتها را قصاص پس کسیکه تصدق کند بآن پس آن کفاره است مر او را و کسیکه حکم نکرد

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾ وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

بآنچه فرو فرستاد خدا پس آنها ایشان ستمکارانند و از پی در آوردیم بر اثرهاشان عیسی پسر مریم را در حالیکه تصدیق کننده بود از آنچه باشد

مِنَ التَّوْرَاةِ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ وَهُدًى وَ

پیش رویش از توریة و دادیم او را انجیل که در آن هدایتی است و نوری و تصدیق کننده است مر آنچه را باشد پیش رویش از توریة و هدایت و

مَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ

پندیست برای پرهیزکاران و باید حکم کنند اهل انجیل بآنچه فرو فرستاد خدا در آن و کسیکه حکم نکرد بآنچه فرستاد خدا پس آن گروه

هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ

ایشانند فاسقان و فرو فرستادیم بتو کتاب را براستی باور دارنده مر آنچه باشد میان دو دستش از کتاب

وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلٍّ

و نگهبانست برآن پس حکم کن میانشان بآنچه فرو فرستاد خدا و پیروی مکن مرادهای ایشان را بسبب از آنچه آمد ترا از حق از برای هر یک

جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ

گردانیدیم از شما شریعتی و راه روشنی و اگر خواست خدا هر آینه کردی شما را امتی واحد و لیکن تا بیازماید شما را

فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ

در آنچه داد شمارا پس پیشی گیرید بکدیگر را بخوبیها بسوی خداست مرجع شما همه پس خبر میدهد شمارا بآنچه بودید در آن

تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ

اختلاف میکردید و آنکه حکم کن میانشان بآنچه فرو فرستاد خدا و پیروی مکن خواهشهای ایشانرا و بترس از ایشان که

يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ

بفتنه اندازندت از برخی آنچه فرو فرستاد خدا بتو پس اگر برگردند پس بدان که جز این نیست میخواهد خدا که برساند ایشانرا

بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ

ببرخی گناهانشان و بدرستیکه بسیاری از مردمان هر آینه فاسقانند آیا پس داوری نادانی پیش را میجویند

وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ

و کیست نیکوتر از خدا بداوری از برای گروهیکه یقین میکنند ای آنکسانیکه گرویدید مگیرید یهود

وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ

و ترسایان را دوستان برخیشان دوستان برخی اند و هر که دوست دارد ایشانرا از شما پس بدرستیکه او از ایشانست بدرستیکه خدا

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ

هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا پس میبینی آنانرا که در دلهاشان مرضست میشتابند در ایشان میگویند

نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا

میترسیم که برسد مارا گردش بدی پس شاید خدا که آورد گشایش یا فرمانی از نزدش پس گردند بر آنچه نهان

فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

داشتند در تنهاشان پشیمانان و گویند آنانکه گرویدند آیا این گروه آنانند که سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهاشان

إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ

که ایشان باشمایند ناچیز شد کردارهاشان پس گشتند زیانکاران ای آنانکه گرویدید آنکه برگردد از شما

عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى

از دینش پس زود باشد که بیاورد خدا گروهیرا که دوست دارد ایشانرا و دوست دارند اورا نرم دلانند بر گروندگان درشتانند بر

لِلَّذِينَ هَادُوا [illegible]

الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ

کافران کارزار میکنند در راه خدا و نمیترسند از سرزنش سرزنش کننده آنست افزونی خدا میدهدش

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ

بهرکه خواهد و خدا فراخ رحمت داناست جز این نیست که ولی شما خداست و رسولش و آنانکه گرویدند آنانکه

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ

برپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را در حالتیکه ایشان در رکوعند و آنکه دوست دارد خدا و رسولش را و آنانکه

آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا

گرویدند پس بدرستیکه گروه خدا ایشانند غالبان ای آن کسانیکه گرویدید مگیرید آنانرا که گرفتند

دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ

دین شما را بفسوس و بازیچه از آنانکه داده شدند نامه را پیش از شما و کافرانرا دوستان و بترسید از خدا

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

اگر هستید گروندگان و چون ندا میکنید بنماز میگیرند آنرا باستهزاء و بازی این بسبب آنست که ایشان

قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ

گروهی اند که در نمییابند بعقل بگو ای اهل کتاب آیا ناخوش میدارید از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرود فرستاده شد

إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكَ

بما و آنچه فرستاده شد از پیش و آنکه بیشترین شما فاسقانند بگو آیا خبر دهم شما را ببدتر از آن

مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ

در جزا نزد خدا کسیکه لعنت کرد او را خدا و خشم کرد بر او و گردانید از ایشان بوزینگان و خوکان و پرستید

الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا

طاغوت را آنها بدترند در جای و گمگشته ترند از میانهٔ راه و چون آیند شما را گویند گرویدیم

وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَىٰ

و بتحقیق داخل شدند بکفر و ایشان بتحقیق بیرون رفتند بآن و خدا داناتر است بآنچه هستند که پنهان میدارند و می بینی

وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

بسیاری از ایشانرا که میشتابند در گناه و دشمنی و خوردنشان حرام را هرآینه بد است آنچه بودند میکردند

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا

چرا باز نمیدارند ایشانرا خداپرستان و دانایان دیندار از گفتارشان بد را و خوردنشان حرام را هرآینه بد است آنچه

كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۘ بَلْ

هستند که میکنند و گفتند یهود دست خدا بسته است بسته باد دستهاشان و لعنت کرده شدند بآنچه گفتند بلکه

يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ

دو دست او گشاده است انفاق میکند چنانکه میخواهد و هرآینه بیافزاید البته بسیاری از ایشان آنچه فرو فرستاده بتو از پروردگارت

طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا

سرکشی و کفر و انداختیم میانشان دشمنی و کینه تا روز رستخیز هرگاه برافروختند آتشرا

لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَوْ أَنَّ

برای کارزار خاموش کرد آنرا خدا و میشتابند در زمین از برای فساد کردن و خدا دوست نمیدارد فسادکنندگانرا و اگر آنکه

أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾

اهل کتاب گرویده بودند و پرهیزکار شده بودند درمیگذرانیدیم از آنها بدیهاشانرا و درمیآوردیمشان در بهشتهای پرنعمت

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن

و اگر آنکه ایشان برپای داشته بودند توریة و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شد بایشان از پروردگارشان هرآینه میخوردند از بالاشان و از

تَحْتِ أَرْجُلِهِم ۚ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ

زیر پاهاشان از ایشانند گروهی میانه رو و بسیاری از ایشان بد است آنچه را میکنند ای پیغمبر برسان

مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ

آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت و اگر نکردی پس نرساینده خواهی بود پیغامهای او را و خدا نگاه میدارد ترا از

النَّاسِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا

مردمان بدرستیکه خدا هدایت نمیکند گروه کافرانرا بگو ای اهل کتاب نیستید بر چیزی تا برپای دارید

[illegible]

التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

توریة وانجیل را وآنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان وهرآینه افزون کند بسیاری ازایشان را آنچه فرو فرستاده

مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ

بتو از پروردگارت بیراهی وناسپاسی پس اندوه مدار بر گروه کافران بدرستیکه آنانکه گرویدند وآنانکه

هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا

یهود شدند واز دینی بدینی روندگان وترسایان آنکه گروید بخدا وروز بازپسین وکرد کار شایسته پس نیست

خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ

بیمی برایشان ونه ایشان اندوهناک شوند وهرآینه گرفتیم پیمان فرزندان یعقوب را وفرستادیم بسوی ایشان رسولانی

كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾ وَحَسِبُوا أَلَّا

هرگاه که آمد ایشانرا پیغمبری بآنچه نه آرزومند بود تنهای ایشان گروهیرا تکذیب کردند وگروهیرا میکشتند وپنداشتند که

تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

نباشد آزمایشی پس کور شدند وکر شدند پس توبه داد خدا برایشان پس کور شدند وکر شدند بسیاری ازایشان وخدا بیناست

بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي

بآنچه میکنند هرآینه بحقیقت کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه خدا اوست مسیح پسر مریم وگفت مسیح ای بنی

إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ

اسرائیل که بپرستید خدارا که پروردگار من پروردگار شماست بدرستیکه هرکه انباز قرار داد بخدا پس بدرستیکه حرام کرده است خدا براو

الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ

بهشت را وجای او است آتش ونیست ستمکارانرا هیچ یاری کننده هرآینه بدرستیکه کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه خدا

ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ

سیم سه است ونیست هیچ خدائی مگر خدای یگانه واگر بازنایستند ازآنچه میگویند هرآینه برسد

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ

آنانکه کافر شدند ازایشان عذابی دردناک آیا پس توبه نمیکنند بسوی خدا وآمرزش نمیخواهند ازاو وخدا آمرزنده

رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ

مهربانست نیست مسیح پسر مریم مگر پیغمبری که بحقیقت گذشتند پیش از او پیغمبران ومادرش بود بسیار راست

كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ

بودند که میخوردند طعام را بنگر که چگونه بیان میکنیم از برای ایشان آیتهارا پس بنگر که چگونه برگردانیده میشوند بگو

أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

آیا میپرستید از جز خدا آنچه مالک نمیشود از برای شما ضرری ونه سودی را وخدا اوست شنوای دانا

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا

بگو ای اهل کتاب غلو مکنید در دینتان بنا حق وپیروی مکنید خواهشهای جمعی که بحقیقت گمراه شدند

مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي

از پیش وگم کردند بسیاریرا وگمراه شدند از میانهٔ راه لعنت کرده شدند آنانکه کافر شدند از بنی

إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

اسرائیل بر زبان داود وعیسی پسر مریم این بسبب آنست که نافرمانی کردند وبودند که تعدی میکردند

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ

بودند که بازنمی ایستادند از منکری که میکردند آنرا هرآینه بد بود آنچه بودند که میکردند می بینی بسیاری از ایشانرا

يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ

که دوست میگیرند آنانرا که کافر شدند هرآینه بدبست آنچه پیش فرستاده برای ایشان نفسهاشان که خشم کرد خدا بر ایشان ودر عذاب

هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ

ایشانند جاویدان واگر بودند که میگرویدند بخدا وپیغمبر وآنچه فرو فرستاده شد باو نمیگرفتندشان

أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ

دوستان ولیکن بسیاری از ایشان نافرمانانند هرآینه خواهی یافت سختترین مردمانرا در دشمنی از برای آنان

آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۖ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا

ایمان آوردند یهودرا وآنانکه شرک آوردند وهرآینه خواهی یافت نزدیکترینشانرا در دوستی از برای آنها که گرویدند آنانکه گفتند

إِنَّا نَصَارَىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۸۲﴾ وَإِذَا

بدرستیکه ما ترسا یانیم آن باین است که از ایشانند کشیشان و صومعه نشینان و آنکه آنها سرکشی نمیکنند و چون

سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ

بشنوند آنچه فرو فرستاده شد بر رسول می بینی چشمهاشانرا که میریزد از اشک اندوه آنچه برا شناختند از حق میگویند

رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۳﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ

ای پروردگار ما گرویدیم پس بنویس ما را با شاهدان و چیست ما را که ایمان نیاوریم بخدا و آنچه آمد ما را از حق و

نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿۸۴﴾ فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي

طمع داریم که داخل گرداند ما را پروردگار ما با گروه شایستگان پس جزا دادشان خدا بآنچه گفتند بهشتهائی که میرود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

از زیر آنها نهرها جاویدانان در آن و آن پاداش نیکوکاران است و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۶﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ

آیتهای ما را آنگروه اهل دوزخند ای آنکسانیکه گرویدید حرام مکنید پاکیزه های آنچه را حلال گردانید خدا

لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا

از برای شما و از حد در مگذرید بدرستیکه خدا دوست ندارد تعدی کنندگان را و بخورید از آنچه روزی داد شما را خدا حلال

طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ

پاکیزه و بترسید از خدائی که شما باو گروندگانید مؤاخذه نمیکند شما را خدا بلغو در سوگندهاتان

وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ ۖ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ

ولیکن مؤاخذه میکند شما را بسبب بستنتان سوگندها را پس کفاره آن طعام دادن ده مسکین است از

أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ

وسط آنچه اطعام میکنید اهلتان را یا لباس آنهاست یا آزاد کردن گردنی است پس کسیکه نیابد پس روزه سه

أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ

روز است آن کفاره سوگندهای شماست چون سوگند خورید و خلاف کنید و نگاه دارید سوگندهاتانرا همچنین بیان میکند خدا برای شما

آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ

آیتهای خودرا باشد که شما شکر کنید ای آنکسانیکه گرویدید جز این نیست که شراب وقمار وبتها

وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ

وتیرهای قرعه پلید است از کردار شیطان پس دوری کنید از آنها باشد که شما رستگار شوید جز این نیست که میخواهد

الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ

شیطان که بیندازد میان شما دشمنی وکینه در خمر وقمار وبازدارد شمارا از

ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

یاد خدا واز نماز پس آیا شما هستید باز ایستادگان وفرمانبرید خدارا وفرمانبرید پیغمبررا

وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ

وحذر کنید پس اگر اعراض کنید پس بدانید که نیست بر رسول ما مگر رسانیدن آشکار نیست بر آنان

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

که گرویدند وکردند کارهای شایسته گناهی دراینچه خوردند چون پرهیزکار شدند وگرویدند وکردند کارهای شایسته

ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

پس پرهیزکار شدند وگرویدند پس پرهیزکار شدند ونیکی کردند وخدا دوست دارد نیکوکارانرا ای آنکسانیکه گرویدند

لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ

هرآینه می آزماید شمارا خدا بچیزی از شکار که میرسد بآن دستهای شما ونیزه‌های شما تا جدا نماید خدا آنرا که میترسد ازاو

بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا

درنهانی پس کسیکه تعدی کرد پس ازآن پس او راست عذابی پر درد ای آنکسانیکه گرویدید مکشید

الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ

صیدرا وشما باشید محرمان وکسیکه کشت آنرا از شما ازروی عمد پس جزا است مثل آنچه را کشت از شتر گاو وگوسفند که حکم کنند

بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ

بآن دو صاحب عدالت از شما قربانی رسنده کعبه یا کفاره است طعام مسکینان یا برابر آن

صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ

روزه تا بچشد بدی عقوبت کارش را عفو کرد خدا از آنچه گذشت و آنکه بازگشت کرد پس انتقام میکشد خدا از او و خدا

عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ

غالب صاحب انتقام است حلال کرده شد از برای شما شکار دریا و طعامش مایه تعیش برای شما و از برای قافله‌ها و حرام کرده شد

عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ

بر شما شکار بیابان مادام که باشید محرمان و بترسید از خدائی که بسوی او محشور میشوید گردانید خدا کعبه را

الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ

خانه محترم بجهت قوام مردمان و ماه حرام و قربانی را و قلاده‌ها را آن از برای اینست که بدانید که

اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اعْلَمُوا أَنَّ

خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست بدانید که

اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

خدا سخت عقوبت است و بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است نیست بر رسول مگر رسانیدن و خدا میداند

مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ

آنچه آشکار میکنید و آنچه را پنهان میدارید بگو یکسان نیست پلید و پاکیزه و اگر چه بشگفت آورده باشد ترا

الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا

بسیاری پلید پس بترسید از خدا ای صاحبان خردها باشد که شما رستگار شوید ای آنکسانیکه گرویدید مپرسید

عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ

از چیزهائی که اگر آشکار کرده شود مر شما را بد آید شما را و اگر بپرسید از آن هنگامیکه فرو فرستاده میشود قرآن آشکار شود مر شما را

عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

درگذشت خدا از آن و خدا آمرزنده بردبار است بحقیقت سؤال کردند آنرا جمعی پیش از شما پس گردیدند بآنها کافران

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ

نگردانید خدا هیچ بحیره و نه سائبه و نه وصیله و نه حامی و لیکن آنان که کافر شدند افترا میکنند

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى

بر خدا دروغ را و بیشترین ایشان در نمی یابند بعقل و چون گفته شود مر ایشانرا بیائید بسوی آنچه فرستاد خدا و بسوی

الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا

رسول گویند بس است ما را آنچه یافتیم بر آن پدران خود را و اگرچه باشد پدرانشان که ندانند چیزی را

وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ

و راه نیابند ای آنکسانیکه گرویدید بر شماست نفسهای شما زیان نمیکند شما را آنکه گمراه شد چون هدایت یابید

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ

بسوی خداست بازگشت شما همه پس خبر میدهد شما را بآنچه بودید که میکردید ای آنکسانیکه گرویدید گواهی

بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ

میانتان چون حاضر شود یکی از شما را مرگ هنگام وصیت کردن دو کس صاحبان عدالت باید از شما یا دو تای دیگر از

غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ

جز شما اگر شما سفر کردید در زمین پس رسید شما را حادثهٔ مرگ باز میدارید آندو را بعد از نماز

فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ

پس سوگند میخورند بخدا اگر شکی بهمرساینده باشید که نگرفته ایم بآن بهائیرا و اگرچه باشد صاحب قرابت و نپوشیده ایم گواهی خدا را

إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا

بدرستیکه ما آنگاه هرآینه از بدکاران باشیم پس اگر اطلاع یافته شد بر آنکه آندو مستحق شدند بدی را پس دو تای دیگر بر میخیزند بجای آن دو تا

مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا

از آنانکه مستحق شده برایشان که آندو اولی اند پس قسم میخورند بخدا که هرآینه گواهی ما سزاوارتر است از گواهی آن دو

وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا

و تعدی نکرده ایم بدرستیکه ما آنگاه هرآینه باشیم از ستمکاران آن نزدیکتر است بآنکه بیارند گواهی را بر وجهش

أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

یا بترسند که رد کرده شود سوگندهائی بعد از سوگندهاشان و بترسید از خدا و بشنوید و خدا هدایت نمیکند گروه

[illegible]

الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ

فاسقان را — روزیکه جمع میکند خدا رسولان را پس میگوید چه چیز اجابت کرده شدید گویند نیست دانشی از برای ما بدرستیکه تو توئی

عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ

دانای نهانیها — چون گفت خدا ای عیسی پسر مریم یاد کن نعمت مرا بر تو و بر مادرت

إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ

وقتی که نیرو دادم ترا بروح پاکی سخن میکردی با مردمان در گهواره و در موئی و وقتی که آموختم ترا کتاب

وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي

و حکمت و توریة و انجیل و هنگامیکه میساختی از گل چون شکل مرغی برخصت من

فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ

پس میدمیدی در آن پس میشد مرغی بفرمان من و به میگردانیدی کور مادرزاد را و پیس را بفرمان من و وقتیکه بیرون میآوردی مردگا

بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

باذن من و آنگاه که باز داشتم بنی اسرائیل را از تو وقتی که آمدی ایشان را بحجتها پس گفت آنانکه کافر شدند

مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي

از ایشان نیست این مگر جادوی آشکار — و هنگامیکه وحی فرستادم بحواریان که بگروید بمن و برسول من

قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ

گفتند ایمان آوردیم و گواه باش بآنکه ما منقادانیم — هنگامیکه گفتند حواریان ای عیسی پسر مریم آیا

يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

میتواند پروردگارت که فرود آورد بر ما خوانی آراسته از آسمان گفت بترسید از خدا اگر هستید گروندگان

﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ

گفتند میخواهیم که بخوریم از آن و بیارامد دلهای ما و بدانیم که بتحقیق راست گفتی بما و باشیم

عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ

بر آن از گواهان — گفت عیسی پسر مریم بارخدایا ای پروردگار ما فرو فرست بر ما خوانی آراسته از آسمان که

تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ

بوَد باشد از برای ما عیدی از برای اول ما و آخر ما ، و نشانی از تو و روزی ده ما را و تویی بهترین روزی دهندگان گفت خدا

إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ

بدرستیکه من فرو فرستنده ام آنرا بر شما پس هر که کافر شود پس از آن از شما پس بدرستیکه من عذاب میکنم او را عذابی که عذاب نمیکنم بآن احدی از

الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ

جهانیان را و هنگامیکه گفت خدا ای عیسی پسر مریم آیا تو گفتی مر مردمان را که فرا گیرید مرا و مادرم را دو خدا

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ

از غیر خدا گفت منزهی تو نسزد مرا که بگویم آنچه نیست مرا سزاوار اگر هستم که گفته ام آنرا پس تحقیق

عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ

دانسته آنرا میدانی آنچه در ضمیر منست و نمیدانم من آنچه در نفس توست بدرستیکه تو تویی دانای نهانیها نگفته ام

لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ

مر ایشانرا مگر آنچه فرمودی مرا بآن که بپرستید خدا را که پروردگار من و شماست و بودم بر ایشان گواه مادام که بودم

فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ

در میان ایشان پس چون برداری مرا هستی تو نگهبان بر ایشان و تو بر همه چیز گواهی اگر

تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

عذاب کنی ایشانرا پس ایشان بندگان تواند و اگر بیامرزی ایشانرا پس بدرستیکه تو تویی غالب درست کردار

قَالَ اللَّهُ هَٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

گفت خدا این روزیست سود بخشد راست گویان را راستی گفتن ایشان مر ایشانراست بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلَّهِ

جاودانیان در آن پیوسته راضی شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او آنست کامیابی بزرگ مر خدا راست

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست و او بر همه چیزی تواناست

سورة الأنعام مائة وخمس وستون آية وهي مكية

حروفها ٢٤٢٢ — كلماتها ٣٥٢ — ركوعها ٢٠

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الحمد لله الذي خلق السموت والارض وجعل الظلمت والنور ثم الذين

ستایش مرخدارا كه آفرید آسمانها وزمین را وپدید آورد تاریكیها وروشنی را پس آنانكه

كفروا بربهم يعدلون ① هو الذي خلقكم من طين ثم قضى اجلا واجل مسمى

كافر شدند بپروردگارشان برابر میكنند دیگررا · اوست كه آفرید شمارا از گل پس تقدیر كرد اجلی را واجلی است نام برده شده

عنده ثم انتم تمترون ② وهو الله في السموت وفي الارض يعلم سركم وجهركم

نزد او پس شما شك میآورید · واوست خدا در آسمانها ودر زمین میداند پنهان شما وآشكار شمارا

ويعلم ما تكسبون ③ وما تأتيهم من اية من ايت ربهم الا كانوا عنها معرضين ④

ومیداند آنچه كسب میكنید · ونمیاید ایشانرا هیچ آیتی از آیتهای پروردگارشان مگر آنكه باشند از آن رو گردانندگان

فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم انبؤا ما كانوا به يستهزءون ⑤ الم يروا

پس بتحقیق تكذیب كردند حق را چون آمد ایشانرا پس زود باشد كه آید ایشانرا خبرهای آنچه بودند بآن استهزاء میكردند · آیا ندیدند

كم اهلكنا من قبلهم من قرن مكنهم في الارض ما لم نمكن لكم وارسلنا السماء

كه چند اینرا هلاك كردیم پیش از ایشان از قرنی كه صاحب تصرف كردیم ایشانرا در زمین آنچه صاحب تصرف نكردیم شمارا وفرستادیم ابررا

عليهم مدرارا وجعلنا الانهر تجري من تحتهم فاهلكنهم بذنوبهم وانشأنا من

بر ایشان پی در پی وگردانیدیم نهرهارا كه میرود از زیر ایشان پس هلاك كردیم ایشانرا بسبب گناهانشان وآفریدیم از

بعدهم قرنا اخرين ⑥ ولو نزلنا عليك كتبا في قرطاس فلمسوه بايديهم لقال الذين

بعد ایشان قرنی دیگر · واگر فرود فرستاده بودیم بر تو كتابی در كاغذی پس بسودندی آنرا بدستهاشان هرآینه گفتندی آنانكه

كفروا ان هذا الا سحر مبين ⑦ وقالوا لولا انزل عليه ملك ولو انزلنا

كافر شدند نیست این مگر جادوی آشكار · وگفتند چرا فرو فرستاده نشد براو فرشته واگر فرود فرستاده بودیم

مَلَكًا لَّقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ﴿٨﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا

فرشته هرآینه گذارده شده بود امر پس مهلت داده نمیشدند واگر میگردانیدیمش فرشته هرآینه میگردانیدیمش بصورت مردی وهرآینه مشتبه ساختیم

عَلَيْهِم مَّا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُم

برایشان آنچه بپوشیدند وهرآینه بتحقیق استهزا کرده شد برسولان از پیش تو پس فرو گرفت آنانرا که استهزا کردند از ایشان

مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

آنچه بودند بآن استهزا میکردند بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان

﴿١١﴾ قُل لِّمَن مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُل لِّلَّهِ ۚ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ

بگو مر کراست آنچه در آسمانها و در زمین است بگو مر خدا راست نوشته بر خویش رحمت را هرآینه جمع خواهد کرد شما را

إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ

روز رستخیز نیست شکی در آن آنانکه زیان کردند در نفسهای خود پس ایشان ایمان نمیآورند و مر او راست آنچه آرمید

فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ

در شب و روز و اوست شنوای دانا بگو آیا جز خدا را بگیرم ولی پدید آورنده آسمانها

وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۗ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ ۖ وَلَا تَكُونَنَّ

و زمین و او میخوراند و خوراننده نمیشود بگو بدرستیکه من فرموده شده ام که باشم اول کسیکه مسلمان شد و مباش البته

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَّن يُصْرَفْ

از شرک آورندگان بگو بدرستیکه میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ کسیکه گردانیده میشود

عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ۚ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ

از او عذاب در آن روز پس بحقیقت رحمت کرده او را و آنست کامیابی آشکار واگر برساند ترا خدا ضرری پس نیست دفع کننده

لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ

مر آنرا مگر او واگر رساند بتو خیری پس او بر همه چیزی تواناست و اوست غالب فوق بندگانش

وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ وَأُوحِيَ

و اوست درست کردار آگاه بگو چه چیز است بزرگتر در شهادت بگو خدا گواه است میان من و میان شما و وحی فرستاده

إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُم بِهِ وَمَن بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ

بمن این قرآن تا بترسانم شمارا بآن و آنرا که برسد آیا شما هرآینه گواهی میدهید که با خدا هست الهان دیگر

قُل لَّا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ

بگو گواهی نمیدهم بگو جز این نیست او خدائی است یکتا و بدرستیکه من بیزارم از آنچه شرک میآورید آنانکه دادیم ایشان

الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ

کتاب میشناسند اورا همچنانکه میشناسند پسران خودرا آنهاکه زیان کردند از جهة نفسهای خود پس ایشان نمیگروند و کیست

أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

ستمکارتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغی را یا تکذیب کرد آیتهای اورا بدرستیکه او رستگار نمیکند ستمکاران را و روزیکه حشر کنیم ایشانرا

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُن

همه پس گوئیم از برای آنان که شرک آوردند کجایند انبازان شما که بودید گمان میبردید پس نباشد

فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ انظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ

معذرت ایشان مگر آنکه گویند بخدا قسم که پروردگار ماست که نبودیم مشرکان بنگر چگونه دروغ بستند بر خودشان

وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً

و گم شد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند و از ایشان کسی هست که گوش میدارد بتو و گردانیدیم بر دلهاشان پردها

أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ

مبادا که بفهمند آنرا و در گوشهاشان گرانی و اگر ببینند همه علامتی را نمیگروند بآن تا آنکه چون آیند ترا مجادله کنند باتو

يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ

میگویند آنانکه کافر شدند نیست این مگر افسانهای پیشینیان و ایشان بازمیدارند از آن و دوری میکنند

عَنْهُ وَإِن يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا

از آن و هلاک نمیکنند مگر نفسهای خودرا و نمیدانند و اگر ببینی هنگامیکه بازداشته شده باشند بر آتش پس گویند

يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَا لَهُم مَّا كَانُوا

ای کاش ما برگردانیده بشدیم و تکذیب نمیکردیم ما آیتهای پروردگار خودرا و بودیم از گروندگان بلکه ظاهر شد مرایشانرا آنچه بودند

يُخْفُونَ مِن قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ

از پنهان میداشتند از پیش واگر برگردانیده شوند هر آینه عود میکنند بآنچه نهی کرده شدند از آن وبدرستیکه ایشان دروغگویانند وگفتند نیست آن

إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا

مگر زندگانی ما در دنیا ونباشیم ما برانگیخته شدگان واگر به بینی هنگامیکه بازداشته باشند بر پروردگارشان گوید آیا نیست این

بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ

بحق گویند آری بحق پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب بودنتان کافران بتحقیق زیان کردند آنانکه

كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا

تکذیب کردند رسیدن بجزای خدا را تا چون آید ایشان را قیامت ناگاه گویند ای حسرت ما در آنچه تقصیر کردیم در آن

وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا

وایشان برمیدارند وزرهای خود را بر پشتهای خود آگاه باشید بد است آنچه برمیدارند بر پشت ونیست زندگانی دنیا مگر

لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ

بازی وهزل وهر آینه سرای آخرت بهتر است از برای آنانکه پرهیز کنند آیا پس در نمییابید بعقل بتحقیق میدانیم که اندوهناک میسازد

الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَ

آنچه میگویند پس بدرستیکه ایشان تکذیب نمیکنند ترا ولیکن ستمکاران بآیتهای خدا انکار میکنند و

لَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا

بتحقیق تکذیب کرده شدند رسولان چند پیش از تو پس صبر کردند بر آنچه تکذیب کرده شدند ورنجانیده شدند تا آمد ایشان را یاری ما ونیست

مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَإِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ

بدل کننده مر سخنان خدا را وبحقیقت آمد ترا از خبر فرستاده شدگان واگر چه باشد که عظیم آمده بر تو

إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُم بِآيَةٍ وَلَوْ

اعراض ایشان پس اگر توانی که بجوئی نقبی در زمین یا نردبانی در آسمان پس بیاری ایشان را علامتی واگر

شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ

خواستی خدا هر آینه جمع کردی ایشان را بر هدایت پس مباش البته از نادانان اجابت نمیکنند مگر آنانکه میشنوند

وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ

و مردگان بر میانگیزد ایشان خدا پس بسوی او برگردانیده میشوند و گفتند چرا فرو فرستاده نشد براو علامتی از پروردگارش بگو

إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي

هر آینکه خدا تواناست بر آنکه فرو فرستد معجزه ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند و نیست هیچ جنبنده در

الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُم ۚ مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِن شَيْءٍ

زمین و نه پرنده که میپرد بدو بالش مگر آنکه اصنافی چند مثال شما تقصیر نکردیم در کتاب از چیزی

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۗ مَن يَشَإِ

پس بسوی پروردگارشان حشر کرده میشوند و آنانکه تکذیب کردند آیتهای ما را کرانند و گنگانند در تاریکیها کسی را که میخواهد

اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ

خدا اضلال میکند او را و کسی را که میخواهد میگرداندش بر راه راست بگو خبر دهید اگر آید شما را عذاب

اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ

خدا یا بیاید شما را روز قیامت آیا جز خدا را میخوانید اگر هستید راستگویان بلکه او را میخوانید

فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ

پس میبرد از شما آنچه میخوانید بسوی او اگر خواهد و فراموش میکنید آنچه را شریک مینمائید و بحقیقت فرستادیم بسوی امتانی

مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُم

پیش از تو پس گرفتیم ایشانرا بسختی و رنجوری باشد که ایشان زاری کنند پس چرا چون آمد ایشانرا

بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

سختی ما زاری کردند و لیکن سخت شد دلهای ایشان و آرایش داد از برای ایشان دیو رجیم آنچه بودند که میکردند

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم

پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شدند بآن گشودیم بر ایشان درهای هر چیزی را تا آنکه چون شاد شدند بآنچه داده شدند گرفتیم ایشانرا

بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ناگاه پس آنگاه ایشان نومید اند پس بریده شد دنباله گروهی که ستم کردند و ستایش مرخدا راکه پروردگار جهانیان است

﴿٤٥﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ

بگو خبر دهید اگر گرفت خدا گوشهاتان و چشمهاتان و مهر نهاد بر دلهاتان کیست خدائی جز خدا

يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ

که بیاورد شما را آن بنگر چگونه مکرر بیاوریم آیتها را پس ایشان اعراض میکنند بگو خبر دهید اگر آید شما را

عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ

عذاب خدا بناگاه یا آشکارا آیا هلاک کرده میشود مگر گروه ستمکاران و نمیفرستیم مرسلان را

إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۖ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ

مگر بشارت دهندگان و بیم کنندگان پس آنکه گروید و شایسته شد پس نیست بیمی برایشان و نه ایشان اندوهناک شوند و آنانکه

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ

تکذیب کردند آیتهای ما را برسد ایشانرا عذاب بسبب بودنشان که فسق میکردند بگو نمیگویم مر شما را که نزد من است خزانهای

اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

خدا و نمیدانم غیب را و نمیگویم مر شما را که من فرشته‌ام پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی میشود بمن بگو آیا یکسانند

الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ

نابینا و بینا آیا پس اندیشه نمیکنید و بترسان بآن آنانرا که میترسند که محشور شوند بسوی

رَبِّهِمْ ۙ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ

پروردگارشان نیست مر ایشانرا از جز او ناصری و نه شفاعت کننده باشد که ایشان بپرهیزند و مران آنانرا که میخوانند

رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۖ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ

پروردگارشانرا بامداد و شبانگاه میخواهند رضای او را نیست بر تو از حساب ایشان هیچ چیز و نیست از حساب تو

عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا

برایشان هیچ چیز پس میرانی ایشانرا پس خواهی شد از ستمکاران و همچنین امتحان کردیم برخی از ایشانرا ببرخی هر آینه گویند

أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ

آیا این گروهند که منت نهاد خدا برایشان از میان ما آیا نیست خدا داناتر بشکرگذاران و چون آید ترا آنانکه

يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ

میگروند بآیتهای ما پس بگو سلام برشما نوشته پروردگار شما بر خودش رحمت بدرستیکه کسی که کرد از شما

سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ

بدیرا بنادانی پس توبه کرد پس از آن وصالح شد پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست وهمچنین تفصیل میدهیم آیتها را

وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

وتا روشن شود راه گناهکاران بگو بدرستیکه من نهی کرده شدم که بپرستم آنانکه میخوانید از جز خدا

قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ

بگو پیروی نمیکنم مرادهای شمارا بحقیقت گمراه شده باشم آنگاه ونباشم از جمله راه یافتگان بگو بدرستیکه من بر دلیلی روشنم

مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ

از پروردگارم وتکذیب کردید آنرا نیست نزد من آنچه را میشتابید بآن نیست حکم مگر خدارا بیان میکند حق را واوست بهترین

الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ

حکم کنندگان بگو اگر آنکه بود نزد من آنچه بشتاب میخواهید آنرا هرآینه گذارده شده بود کار میان من ومیان شما وخدا

أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

داناتر است بستمکاران ونزد اوست کلیدهای غیب نمیداند آنرا مگر او ومیداند آنچه در بیابان ودریاست

وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا

و ساقط نمیشود هیچ برگی مگر که میداند آنرا ونه دانهٔ در تاریکیهای زمین ونه تری ونه

يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ

خشکی مگر که در کتابی باشد روشن واوست که متوفی کند شمارا بشب ومیداند آنچه کسب کردید بروز

ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

پس برمیانگیزاند شمارا در روز تا تمام کرده شود اجل نام برده شده پس بسوی اوست مرجع شما پس خبر دهد شمارا بآنچه بودید

تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ

که میکردید واوست غالب فوق بندگانش ومیفرستد برشما نگهبانان تا چون بیاید یکی از شمارا

الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ

مرگ بمیرانند اورا فرستادهای ما وایشان تقصیر نمیکنند پس بازگردانیده شوند بسوی خدا خداوند شان که حق است آگاه باشید که اوراست

الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا

است حکم واوست سریعتر حساب کنندگان بگو کیست که میرهاند شمارا از تاریکیهای بر و بحر میخوانیدش بزاری

وَخُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَانَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَ

ونهانی که اگر برهاند مارا از این هرآینه باشیم از شکرگذاران بگو خدا میرهاند شمارا از آن و

مِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا

واز هر اندوهی پس شما شرک میآورید بگو اوست قادر بر آنکه برانگیزد برشما عذابی

مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ

از زبرتان یا از زیر پاهاتان یا بهم اندازدتان گروهائی غیر متفق وبچشاند برخی از شمارا آسیب برخی

انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ

بنگر چگونه میگردانیم آیتهارا باشد که ایشان بفهمند وتکذیب کردند آنرا قوم تو واوست حق بگو

لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَإٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ

نیستم برشما وکیل ازبرای هرخبری وقتی تحقیقی است ووقوع باشد که بدانید وچون ببینی کسانرا

يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ

که گفتگو میکنند بعناد در آیتهای ما پس روبگردان از ایشان تا درآیند در سخنی جز آن واگر فراموشش توگرداند شیطان

فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ

پس منشین پس از یادآمدن با گروه ستمکاران ونیست بر آنانکه میپرهیزند از حساب ایشان

مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَ

هیچ چیز ولیکن پند دادنیست باشد که ایشان بپرهیزند ووا گذار آنانرا که فرا گرفتند دینشانرا بازی وهزلی و

غَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ

فریفت ایشانرا زندگانی دنیا وپند ده بآن مبادا که گیرانیده شود نفسی بآنچه کسب کرد نیست مراورا از جز خدا

[illegible]

وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِن تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا

دوستی و نه شفاعت کننده و اگر فدا دهد هر فدائی گرفته نشود از آن آن گروه آنانند که گیرانیده شدند بانچه کسب کردند

لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَنَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ

مر ایشان راست آشامیدنی از آب جوشان و عذابی دردناک بسبب آنچه بودند کافر میشدند بگو آیا بخوانیم از غیر خدا

مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ

آنچه نفع نمیدهد ما را و ضرر نمیرساند ما را و باز پس رویم بر پاشنهای ما پس از آنکه هدایت کرد ما را خدا چون کسیکه از راه برده باشند او را

الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ

شیطانها در زمین حیران مر او را رفیقان باشند که میخوانند او را بهدایت که بیا بجانب ما بگو بدرستیکه هدایت خدا آنست

الْهُدَىٰ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ

هدایت و مامور شده ایم که گردن نهیم مر پروردگار جهانیان را و اینکه بر پای دارید نماز را و پرهیز کنید ازاو و او است آنکه بسوی

تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ

او محشور خواهید شد و او است که آفرید آسمانها و زمین را براستی و روزیکه میگوید بشو پس میشود

قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

گفتنش حق است و مر او راست پادشاهی روزیکه دمیده شود در صور دانای نهان و آشکار و او است درست کردار آگاه

﴿٧٣﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي

و هنگامیکه گفت ابراهیم مر پدرش را آزر آیا فرا میگیری بتان را خدایان بدرستیکه می بینم ترا و قوم ترا در

ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ

گمراهی روشن و همچنین مینمودیم ابراهیم را عجایب آسمانها و زمین و تا بوده باشد از یقین کنندگان

﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

پس چون تاریک شد براو شب دید ستاره را گفت این است پروردگار من پس چون غایب شد گفت دوست ندارم فرو روندگان را

﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ

پس چون دید ماه را که برآمد گفت این است پروردگار من پس چون غایب شد گفت هر آینه اگر راه ننماید مرا پروردگار من هر آینه خواهم بود

الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ

گروه ستمکاران پس چون دید آفتاب را طالع گفت این ست پروردگارم این بزرگتر ست پس چون غایب شد گفت

يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

ای قوم بدرستیکه من بیزارم از آنچه شرک میآورید بدرستیکه من متوجه گردانیدم وجهم را از برای آنکه پدید آورد آسمانها و زمین را

حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ ۚ قَالَ أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ۚ وَلَا

حق گرای و نیستم من از شرک آورندگان و مجادله کردند باو قومش گفت آیا مجادله میکنید با من در خدا و بتحقیق هدایت کرد مرا

أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ۗ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

و نمیترسم از آنچه شریک میگردانید باو مگر آنکه خواهد پروردگار من چیزیرا احاطه کرده پروردگارم همه چیزرا از راه دانش آیا پس پند نمیگیرید

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ۚ

و چگونه بترسم از آنچه شریک گرفتید و نمیترسید که شما شریک گرفتید بخدا آنچه را که فرو فرستاده نشد بآن برشما حجتی

فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُم

پس کدام یک از این دو فرقه سزاوارترند بایمن بودن اگر هستید که میدانید آنانکه گرویدند و نه آمیختند ایمانشان را

بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۚ

بستم آنگروه مرا ایشانراست ایمنی و ایشانند هدایت یافتگان و آن بود دلیل ما که دادیم آنرا بابراهیم بر قومش

نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا

بلند میگردانیم مراتب آنرا که میخواهیم بدرستیکه پروردگار تو درست کردار داناست و بخشیدیم مراورا اسحق و یعقوب همه را

هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۖ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَ

هدایت کردیم و نوح را هدایت کردیم از پیش و از فرزندانش داود و سلیمان و ایوب و یوسف و

مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۖ كُلٌّ مِّنَ

موسی و هارون و همچنین سزا دهیم نیکوکاران را و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس همه از

الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

شایستگان بودند و اسمعیل را و الیسع را و یونس را و لوطرا و همه را فزونی دادیم ما بر جهانیان

نرفع درجات [illegible]

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۖ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

واز پدرانشان وفرزندانشان وبرادرانشان وبرگزیدیشان وهدایت کردیمشان براه راست

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

آن هدایت خداست هدایت میکند بآن آنرا که میخواهد از بندگانش واگر شرک آورده بودند باطل شده بود از ایشان آنچه بودند

يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ

که میکردند آنگروه آنانند که دادیمشان کتاب وحکمت وپیغمبری پس اگر کافر شوند بآنها اینها پس

فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ ۗ

بتحقیقت بازمیداریم بآنها گروهی راکه نباشند بآنها کافران آنگروه کسانی اند که هدایت کرد خدا پس بهدایتشان اقتدا کن

قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ

بگو نمیخواهم از شما بآن مزدی نیست آن مگر پند دادنی مرجهانیان را ونشناختند خدارا سزای شناختنش

إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا

چون گفتند فرو نفرستاده خدا بر انسانی هیچ چیز را بگو کیست که فرو فرستاد توریة را که آورد آنرا موسی روشنائی

وَهُدًى لِلنَّاسِ ۖ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ۖ وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ

وهدایت از برای مردمان میگردانید آنرا پارچه کاغذها ظاهر میکنید آنهارا وپنهان میکنید بسیاری را وآموخته شدید آنچه را نمیدانستید شما

وَلَا آبَاؤُكُمْ ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ

ونه پدرانتان بگو خدا فرستاد پس بگذار ایشانرا در گفتارشان که بازی میکرده باشند واین کتابیست که فرو فرستادیم آنرا مبارک

مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

تصدیق کننده آنچیزی که باشد پیش دودستش واز برای آنکه بترسانی اهل مکه را وآنکه باشد گرداگردش وآنانکه میگروند باخرت

يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ

میگروند بآن وایشان بر نمازشان محافظت مینمایند وکیست ستمکارتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغی را یا

قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَوْ تَرَىٰ

گفت وحی کرده شد بمن ووحی کرده نشد باو چیزی وکسیکه گفت زود باشد که فرو فرستم مانند آنچه فرو فرستاد خدا واگر ببینی

[illegible]

إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ
هنگامیکه ظالمان باشند در سکرات مرگ و ملائکه باشند گشایندگان دستهای خود را که بیرون کنید جانهاتان را امروز

تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ
جزا داده شوید عذاب خواری بسبب بودنتان که میگفتید بر خدا ناحق را و بودنتان که از آیتهایش سرکشی میکردید

﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
و هر آینه بتحقیق که آمدید بسوی ما تنها چنانکه آفریدیم شما را اول بار و واگذاشتید آنچه را تملیک کرده بودیم شما را پس پشتهاتان

وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ
و نمی بینیم با شما شفیعان شما را که گمان کردید که ایشان در شما انبازانند بحقیقت بریده شد میانتان و گمشد

عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
از شما آنچه بودید گمان میکردید بدرستیکه خدا شکافنده دانه و هسته است بیرون میآورد زنده را از مرده و بیرون آورنده

الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَ
مرده است از زنده آنست خداست پس بکجا رو گردان میشوید شکافنده عمود صبح و گردانید شب را آرامگاه و

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ
و آفتاب و ماه را بشماره روندگان آن تقدیر خدای غالب داناست و اوست که گردانید برای شما ستاره‌ها را

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِي
تا راه یابید بسبب آنها در تاریکیهای خشکی و دریا بتحقیق تفصیل دادیم آیتها را برای قومی که میدانند و اوست که

أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾
آفرید شما را از یک نفس پس جای قراری است و جای بامانت بودنی بتحقیق تفصیل دادیم آیتها را برای قومیکه بفهمند

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ
و اوست که فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آوردیم بآن رستنی همه چیز را پس بیرون آوردیم از آن سبزه که بر میآوریم

مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ
از آن دانه بر یکدگر سوار و از درخت خرما از شکوفه‌اش خوشه‌ای نزدیک بهم و بوستانها از انگورها و زیتون

وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ انْظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ

وانار شبیه بهم وناشبیه بهم بنگرید بثمرش چون بار بیاورد ورسیدنش بدرستیکه در آن

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۖ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ

هرآینه نشانهاست از برای گروهی که میگروند وگردانیدند از برای خدا انبازان جن را وآفریده آنهارا وتراشیدند از برای او پسران ودختران

بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ

بدون دانشی منزه است او وبرتر است از آنچه نسبت میدهند. نخست آفریننده آسمانها وزمین است کی باشد مراورا فرزندی

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ لَا إِلَٰهَ

ونباشد مراورا زنی وآفرید همه چیزرا واو بهمه چیزی داناست آنست خدا پروردگارتان نیست خدائی

إِلَّا هُوَ ۖ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ

مگر او که آفریدگار همه چیزاست پس بپرستید اورا واو بر همه چیز کارگذاراست درنیابد اورا دیدها

وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ

واو درمییابد دیدهارا واواست باریک بین آگاه بتحقیق آمد شمارا دلیلهای بینش بخش از پروردگارتان پس هرکه بینا شد پس

وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ

برای خودش وکسیکه کورشد پس شد برخودش ونیستم من برشما نگهبان وهمچنین مکرر میآریم آیتهارا وتا مبادا گویند درس خوانده

وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَأَعْرِضْ عَنِ

وبرای آنکه بیان کنیم آنرا از برای گروهی که میدانند پیروی کن آنچه وحی کرده شد بتو از پروردگارت نیست خدائی مگر او وروی بگردان از

الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۗ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

شرک آورندگان واگر خواسته بود خدا شرک نمیآوردند ونگردانیدیم ترا برایشان نگهبان ونیستی تو برایشان

بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ

کارگذار ودشنام مدهید آنانرا که میخوانند از غیر خدا پس دشنام دهند خدارا از روی تعدی بدون

كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾

دانش همچنین آراستیم از برای هر گروهی کردارشانرا پس بسوی پروردگارشان بازگشت ایشان پس خبر دهد ایشانرا بآنچه بودند که میکردند

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ

و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهاشان که اگر آید ایشانرا آیتی هرآینه بگروند البته بآن بگو جز این نیست که آیتها نزد خداست

وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا

و چه چیز آگاه کرد شمارا که آن آیات چون آید ایشانرا ایمان نخواهند آورد و برمیگردانیم دلهاشانرا و چشمهاشانرا همچنانکه ایمان نیاوردند

بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ

بآن اول بار و وامیگذاریمشان در زیاده رویشان که سرگردان باشند و اگر آنکه ما فرو فرستاده بودیم بایشان فرشتگانرا

وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ

و سخن کرده بود باایشان مردگان و جمع آورده بودیم برایشان همه چیزرا رد برد نبودند که ایمان آورند مگر آنکه خواسته باشد خدا

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ

ولیکن بیشترین ایشان نادان میباشند و همچنین گردانیدیم از برای هر پیغمبری دشمنی شیطانهای

الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ

انس و جن میرسانند بعضی از ایشان بسوی بعضی آراسته گفتار باطل را از برای فریب و اگر خواستی پروردگار تو نکردندی آنرا

فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ

پس واگذار ایشانرا با آنچه افترا میکنند و تا میل کند بآن دلهای آنانکه نمیگروند بآخرت و تا پسند کنند آنرا

وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكُمُ

و تا کسب کنند آنچه را ایشانند کسب کنندگان . آیا پس جز خدا را بجویم حکم کننده و اوست که فرو فرستاد بشما

الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ

کتاب را تفصیل داده شد و آنانکه دادیم ایشانرا کتاب میدانند که آن فرو فرستاده شده است از پروردگارت بحق

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَّا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ

پس مباش البته از شک آرندگان و تمام شد کلمهٔ پروردگارت از روی راستی و عدالت نیست بدل کننده مر سخنانش را

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ

و اوست شنوای دانا و اگر اطاعت کنی اکثر کسانیرا که در زمینند گمراه میکنند ترا از راه خدا

إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن

پیروی نمیکنند مگر گمان را و نیستند ایشان مگر آنکه بگمان حکم میکنند بدرستیکه پروردگار تو او دست داناتر بکسیکه گم میشود از

سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِن كُنتُم بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

راهش و او دست داناتر بهدایت یافتگان پس بخورید از آنچه یاد کرده شد نام خدا بر آن اگر هستید بآیتهایش گروندگان

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا ﴿١١٨﴾

و چیست مر شما را که نخورید از آنچه یاد کرده شد نام خدا بر آن و بتحقیق که تفصیل داد از برای شما آنچه را حرام کرد بر شما مگر آنچه

اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

مضطر شدید بآن و بدرستیکه بسیاری هرآینه گمراه میکنند بخواهشهاشان بدون دانشی بدرستیکه پروردگار تو او داناتر است بتعدی کنندگان

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾

و واگذارید بیرون گناه و درونش را بدرستیکه آنها که کسب میکنند گناه را زود باشد که جزا داده شود بآنچه بودند که کسب میکردند

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ

و نخورید از آنچه یاد کرده نشد نام خدا بر آن و بدرستیکه آن هرآینه فسق است و بدرستیکه شیاطین هرآینه میرسانند پنهانی بدوستانشان

لِيُجَادِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا

تا مجادله کنند با شما و اگر اطاعت کنید ایشانرا بدرستیکه شما هرآینه باشید مشرکان آیا کسیکه بود مرده پس زنده کردیم اورا و گردانیدیم از برای او نوری

يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا

که راه میرفته باشد بآن در مردمان چون کسی است که صفت او چیست که در تاریکیها نیست بیرون آینده از آن همچنین آراسته شد از برای کافران آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ وَمَا

بودند که میکردند و همچنین گردانیدیم در هر قریه بزرگان را گناهکارانش تا مکر کنند در آن و

يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ

مکر نمیکنند مگر بخودهاشان و نمیابند و چون آید ایشانرا آیتی گویند هرگز نگرویم تا آنکه داده شویم مانند

مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۘ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ

آنچه داده شد برسولان خدا خدا داناتر است که کجا میگرداند رسالتش را زود باشد که برسد آنانرا که گناه کردند خواری

عِندَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾ فَمَن يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ
نزد خدا و عذابی سخت بسبب بودنشان که مکر میکردند پس کسیکه بخواهد خدا راه نماید اورا میگشاید

صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي
سینهٔ اورا از برای اسلام و کسی راکه بخواهد که اضلال کند اورا میگرداند سینهٔ اورا تنگ بسیار تنگ گویا بالا میرود در

السَّمَاءِ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا
آسمان همچنین میگرداند خدا عذاب را بر آنانکه نمیگروند و اینست راه پروردگار تو که راستست

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِندَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُم
بحقیقت تفصیل دادیم آیتهارا برای گروهی که پند میپذیرند از برای ایشان است سرای سلامت نزد پروردگارشان او ولی ایشان

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُم مِّنَ الْإِنسِ وَقَالَ
بانچه هستند که میکنند و روزیکه حشر کند ایشانرا همه ای گروه جن بحقیقت بسیار گردانیدید از آدمیان و گفتند

أَوْلِيَاؤُهُم مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا قَالَ
دوستانشان از آدمیان پروردگارا برخوردار شدند برخی از ما ببرخی و رسیدیم با جلمان که تعیین کردی از برای ما گفت

النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ
آتش مسکن شماست جاودانیان در آن مگر آنچه خواست خدا بدرستیکه پروردگار تو درست کردار داناست و همچنین صاحب اختیار میگردانیم برخی

الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
از ستمکارانرا بر برخی بسبب آنچه هستند که کسب میکردند ای گروه جن و انس آیا نیامد شمارا رسولانی چند از شما که

يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا
بخوانند برشما آیتهای مرا و بیم دهند شمارا از رسیدن روزتان اینروز گفتند گواهی دادیم بر خودهامان

وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَٰلِكَ أَن لَّمْ
و فریب داد ایشانرا زندگانی دنیا و گواهی دادند بر خودهاشان که ایشان بودند کافران آن از اینست که نیست

يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا
پروردگارت هلاک کننده اهل قریه‌ها را بستم و اهلشان باشند غافلان و از برای هر یک مرتبه‌هاست از آنچه کردند

[illegible]

وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ

ونیست پروردگارت غافل از آنچه میکنند و پروردگارت بی نیاز صاحب رحمت است اگر خواهد میبرد شمارا

وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ

و جانشین میگرداند از بعد شما آنچه را خواهد همچنانکه پدید آورد شمارا از فرزندان جمعی دیگر بدرستیکه آنچه وعده کرده شده

لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ

هر آینه آینده است ونیستید شما عاجز کنندگان بگو ای قوم من کار کنید بر وفق توانائی خود بدرستیکه من عمل کننده ام پس زود باشد

تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ

که بدانید کسیرا که بباشد مر او را عاقبت آن سرای بدرستیکه رستگار نمیشوند ستمگاران وگردانیدند از برای خدا از آنچه آفرید

مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ

از کشت و شتر و گاو و گوسفند بهره پس گفتند این از برای خداست بگمان فاسد شان واین از برای انبازان ماست پس آنچه باشد

لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

از برای انبازان شان پس نمیرسد بخدا و آنچه باشد از برای خدا پس آن میرسد بانبازان شان بد است آنچه حکم میکنند

﴿١٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَ

و همچنین آرایش دادند از برای بسیاری از مشرکان کشتن اولاد شانرا انبازان شان تا هلاک سازند ایشانرا و

لِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾ وَقَالُوا هَٰذِهِ

تا ملتبس گردانند برایشان دین شانرا واگر خواسته بود خدا نمیکردند آنرا پس واگذار ایشانرا با آنچه میبندند بدروغ و گفتند این

أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا

شتر و گاو و گوسفند و کشتی است که حرمت شده نخورند آنها را مگر کسیکه میخواهیم بگمان فاسد شان و شتر و گاو و گوسفند که حرام گردانیده شد پشتهای شان و شتر و گاو و گو

يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ

ست که یاد نمیکنند نام خدارا برآنها دروغ بستنی بر او زود باشد که جزا دهد ایشانرا بسبب بودن شان که افترا میکردند و گفتند آنچه در شکم

هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ

این شتر و گاو و گوسفند است خالص از برای مردان ماست و حرام است بر جفتهای ما واگر باشد مردار پس ایشان در آن انبازانند

سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ

زود باشد جزا دهد ایشان را وصف ایشان را بدرستیکه او حکیم داناست — بتحقیق زیان کردند آنانکه کشتند اولاد شان را بکم خردی بدون دانش و

حَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ

حرام گردانیدند آنچه روزی کرد شان خدا از راه دروغ بستن بر خدا بتحقیق گمراه شدند و نبودند هدایت یافتگان — واوست که پدید آورد

جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَ

بستانها را بردار بست انداختها و غیر بردار بست انداختها و درخت خرما و کشت را مختلف ثمر خوردنی او و زیتون را و

الرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا

انار را مشابه بهم و نامشابه بهم بخورید از ثمرش چون ثمر دهد و بدهید حقش را روز درویدنش و

تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ

اسراف مکنید بدرستیکه او دوست نمیدارد اسراف کنندگان را — و از شتر و گاو و گوسفند باربردار و فرشی بخورید آنچه روزی کرد شما را خدا

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ

و پیروی مکنید گامهای شیطان را بدرستیکه او مر شما را دشمن آشکار است — هشت جفت از میش دو

وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ

و از گوسفند موینه دو بگو آیا آن دو نر را حرام گردانید یا آن دو ماده را یا آنچه را مشتمل باشد بر او رحمهای آن دو ماده

نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ

خبر دهید مرا بدانش اگر هستید راستگویان — و از شتر دو و از گاو دو بگو آیا دو نر را

حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ

حرام گردانید یا دو ماده را یا آنچه را مشتمل باشد بر آن رحمهای دو ماده آیا بودید حاضران چون وصیت کرد شما را

اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

خدا باین پس کیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغ را تا گمراه کند مردم را بدون دانش بدرستیکه خدا راه نماید

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ

گروه ستمکاران را — بگو نمییابم در آنچه وحی کرده شد بمن حرام شده بر خورنده که میخورد آنرا مگر آنکه بوده باشد

داخل است جمیع درنده و جانوران شکاری والله اعلم ✲ [illegible] ستمکار [illegible] است در دوران [illegible] و نزد بعضی [illegible] ۱۴۶ ذی ظفر یعنی [illegible] بعضی مثل [illegible] است که ناخن شان [illegible] شد دار اندازه اضطرار در گرسنگی [illegible] خاتمه در سوره [illegible] رد بیان [illegible] امام عادل علیهم السلام باغی خروج کننده و عادی [illegible] ۱۴۵ غیر باغ [illegible] اهل بیت یعنی باعتبار سبب [illegible] بودن کشته شده باشد و [illegible] از آن ۱۴۵ او فسقا یعنی [illegible] بنام بتان

مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ

مردار یا خون ریخته شده یا گوشت خوک بدرستیکه آن پلید است یا فسقی که بانگ زده شده از برای غیرخدا بآن پس کسیکه

اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ

مضطر شد غیر باغی و نه تجاوزکننده پس بدرستیکه پروردگار تو آمرزنده مهربان است و بر آنانکه یهود شدند حرام کردیم هر

ذِي ظُفُرٍ ۖ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا

صاحب ناخن را و از گاو و گوسفند حرام کردیم بر ایشان پیه های آندو را مگر آنچه برداشت پشتهاشان

أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُم بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾ فَإِن كَذَّبُوكَ

یا روده ها یا آنچه آمیخته باشد باستخوان آن جزا دادیم ایشانرا بسبب ظلمشان بدرستیکه ما هر آینه راستگویانیم پس اگر تکذیب کنند ترا

فَقُل رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ

پس بگو پروردگار شما صاحب رحمت وسیع است و بازداشته نمیشود عذابش از گروه ستمکاران زود باشد بگویند آنانکه

أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ

شرک آوردند که اگر خواسته بود خدا شرک نمیآوردیم ما و نه پدرانمان و نه حرام میکردیم هیچ چیز را همچنین تکذیب کردند آنانکه بودند

مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۖ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا

پیش از ایشان تا چشیدند عقوبت ما را بگو آیا هست نزد شما هیچ علمی پس بیرون آرید آنرا برای ما پیروی نمیکنند مگر

الظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ

گمانرا و نیستید شما مگر آنکه بگمان کار میکنید بگو پس مر خدا راست حجت بالغ یعنی دلیل تمام پس اگر خواسته بود خدا هر آینه هدایت

أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا ۖ فَإِن شَهِدُوا

کرده بود شما را همه بگو بیاورید گواهانتان را آنانکه گواهی میدهند که خدا حرام کرده اینرا پس اگر شهادت دادند

فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

پس گواهی مده با ایشان و پیروی مکن خواهشهای آنانرا که تکذیب کردند آیتهای ما را و آنانکه نمیگروند بآخرت

وَهُم بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ

و ایشان به پروردگارشان برابر میکنند بتانرا بگو بیائید بخوانم آنچه حرام کرد پروردگارتان بر شما که شریک مسازید باو

شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ

چیزی را و بوالدین خوبی کردن و مکشید فرزندانتان را از ترس افلاس . ما روزی میدهیم شمارا وایشان را

وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

و پیرامون مگردید کارهای بد را آنچه ظاهر باشد از آن وآنچه باطن باشد و مکشید نفسی را که حرام گردانید خدا مگر بحق

ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

آن وصیت کرد شمارا بآن باشد که شما دریابید بعقل و پیرامون مگردید بمال یتیم را مگر بآنچه آن بهتر است

حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

تا برسد بقوه اش و تمام دهید پیمانه و ترازو را بعدالت تکلیف نمیکنیم نفسی را مگر بقدر طاقتش

وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

و چون بگوئید پس عدالت کنید واگرچه باشد صاحب قرابت و بعهد خدا وفا کنید این است وصیت کرد شمارا باشد که شما

تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ

پند گیرید وآنکه این راه من است راست پس پیروی کنید آنرا و پیروی نکنید راهها را پس جدا گرداند شمارا

عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا

از راهش این است که وصیت کرد شمارا بآن باشد که شما بپرهیزید پس دادیم موسی را کتاب برای تمامی

عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ

بر کسیکه خوبی کرد و برای تفصیل هرهمه چیزرا و برای هدایت و رحمت باشد که ایشان بلقاء پروردگارشان

يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

ایمان آرند واین قرآن کتابیست که فرو فرستادیمش مبارک پس پیروی کنید آنرا و بپرهیزید باشد که شما رحم کرده شوید

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ

که مبادا گوئید فرو فرستاده شد کتاب مگر بر دو طایفه پیش از ما و بدرستیکه بودیم از خواندنشان

لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ

هرآینه بیخبران یا گوئید اگر آنکه فرود فرستاده شده بود برما کتاب هرآینه بودیم هدایت یافته تر از ایشان پس تحقیق

آنوقت سود نخواهد داشت

آورده در حالیکه آن ایمان [illegible]

از ایشانرا نبخشد ایمان نخواهند

از نشانهای آن کردار [illegible] بسیاری

[illegible] ایشان

آنگاه کفار منتظر و چشم در راه این

محمول باشد یعنی ملائکه عذاب و [illegible]

آثار صورت [illegible] ملائکه مذکور

صاحب [illegible] تعجیل [illegible]

چون طلوع آفتاب از مغرب [illegible]

آثار و علامات قیامت است

در او بیامدن بعضی از آیات [illegible]

[illegible] ایشان الهی است

عذاب است و آن قیامت است

پروردگار آمدن همه ایشان

آمدن

جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ

آمد شمارا حجتی از پروردگارتان و هدایت و رحمتی پس کیست ستمکارتر از آنکه تکذیب کرد آیتهای خدارا و اعراض

عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿۱۵۷﴾ هَلْ

کرد از آنها بزودی جزا میدهیم آنانرا که اعراض میکنند از آیتهای ما بد عذابی بسبب بودنشان که اعراض میکردند آیا

يَنْظُرُونَ إِلَّآ أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ۗ

انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشانرا ملائکه یا بیاید پروردگارتو یا بیاید بعضی از آیتهای پروردگارت

يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ

روزی که بیاید بعضی از آیتهای پروردگارت نفع نمیدهد هر نفسی را ایمان آوردنش که نبوده ایمان آورده باشد از پیش یا کسب کرده باشد

فِيٓ إِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انْتَظِرُوٓا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿۱۵۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا

در ایمانش خیری بگو منتظر باشید بدرستیکه ما منتظرانیم بدرستیکه آنانکه متفرق ساختند دینشانرا و بودند

شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۚ إِنَّمَآ أَمْرُهُمْ إِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۱۵۹﴾

گروه گروه نیستی تو از ایشان در چیزی جز این نیست که کارشان با خداست پس خبر دهد ایشانرا بآنچه بودند که میکردند

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى إِلَّا مِثْلَهَا

کسیکه آورد نیکی را پس مر او راست ده چندان آن و کسیکه آورد بدی را پس جزا داده نشود مگر مانندش

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۶۰﴾ قُلْ إِنَّنِي هَدٰىنِي رَبِّيٓ إِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۚ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرٰهِيمَ

و ایشان ستم کرده نشوند بگو بدرستیکه من هدایت کرد مرا پروردگارم براه راست دینی درست کیش ابراهیم

حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۶۱﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿۱۶۲﴾

حق گرای و نبود از شرک آورندگان بگو بدرستیکه نماز من و عبادتم و زندگیم و مردنم مر خدایراست که پروردگار جهانیان

لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۶۳﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَبْغِي رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ

نیست شریکی مر اورا و بآن فرموده شده‌ام و من اول منقادانم بگو آیا جز خدارا بجویم پروردگار و او است پروردگار

كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ أُخْرٰى ۚ ثُمَّ إِلٰى رَبِّكُمْ

همه چیز و کسب نمیکند هر نفسی مگر براو و بر نمیدارد بردارنده بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگارتان

۱۶۰ قوله تعالی فلا یجزی الا مثلها [illegible]

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۱۶۴﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ

بازگشت شما پس خبر دهد شمارا بآنچه بودید که در آن اختلاف میکردید و او است که گردانید شمارا خلیفه ها

الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ

در زمین و برتری داد بعضی شمارا بالای بعضی بمراتب تا بیازماید شمارا در آنچه دادتان بدرستیکه پروردگار تو

سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۶۵﴾

زود عقوبت است و بدرستیکه او هر آینه آمرزنده مهربانست

سُورَةُ الْأَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسِتُّ آيَاتٍ

حروفها ۱۴۳۱۰ — کلماتها ۳۳۲۱ — رکوعها ۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

المص ﴿۱﴾ كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ

کتابی است فرو فرستاده شد بتو پس نباید که باشد در سینه تو تنگی از آن تا بترسانی بآن و پند دادنی است

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۲﴾ اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا

مر گروندگانرا پیروی کنید آنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان و پیروی مکنید از جز او دوستانرا اندکی

مَا تَذَكَّرُونَ ﴿۳﴾ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿۴﴾

پند میگیرید و بسا از قریه که هلاک گردانیدیم آنرا پس آمد آنرا عذاب ما شبهنگام یا بودند خفتگان بروز

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۵﴾ فَلَنَسْأَلَنَّ

پس نبود در خواستشان وقتیکه آمد ایشانرا عذاب ما مگر آنکه گفتند بدرستیکه ما بودیم ستمکاران پس هر آینه خواهیم پرسید

الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿۶﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا

البته از آنانکه فرستاده شد بایشان و هر آینه بپرسیم البته از فرستادگان پس هر آینه خواهیم خواند برایشان بعلم و نیستیم

غَائِبِينَ ﴿۷﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸﴾

غائبان و سنجیدن اعمال در آن روز حق است پس هر که گران آمد سنجیدنهایش پس آنها ایشانند رستگاران

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿۹﴾

و هر که سبک آید سنجیدنهایش پس آنها آنانند که زیان کردند بنفسهای خود بسبب بودنشان که بآیتهای ما ستم میکردند

(خواص سوره) در کتاب ثواب الاعمال از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام که هر که سوره اعراف را در هر ماه بخواند خواهد بود روز قیامت از آنانکه لا خوف علیهم و لا هم یحزنون و اگر در هر جمعه بخواند از آنان خواهد بود که در روز قیامت حساب نمیشوند و در آن آیات محکم است پس ترک نکنید آنرا و بخوانید زیرا که شهادت میدهد روز قیامت از برای قارئش و بهمین مضمون روایت شده از پیغمبر صلی الله علیه و آله و از برای نوشتن آن با زعفران و گلاب و آویختن بر گردن کسیکه تشنگی دارد نفعی است

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

و بتحقیق که صاحب تصرف کردیم شمارا در زمین وگردانیدیم از برای شما در آن مایه‌های تعیش اندکی شکر میکنید

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا

و بحقیقت آفریدیم شمارا پس شکل دادیم شمارا پس گفتیم مر فرشتگان را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند

إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ

مگر ابلیس که نبود از سجده کنندگان گفت چه چیز منع کرد ترا که سجده نکنی آدم را چون امر کردم ترا گفت

أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ

من بهترم از او آفریدی مرا از آتش نورانی و آفریدی او را از گل ظلمانی گفت پس فرود شو از آن پس نباشد مر ترا

أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

که تکبر کنی در آن پس بیرون رو بدرستیکه تو از ذلیلانی گفت مهلت ده مرا تا روزیکه برانگیخته میشوند

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

گفت بدرستیکه تو از مهلت دادگانی گفت پس بسبب اضلال کردن تو مرا هرآینه می‌نشینم البته از برای ایشان براه تو که راست است

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُم مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَن شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ

پس هرآینه میآیم ایشان را از میان دستهاشان و از پشت سرشان و از راستشان و از چپهاشان و نخواهی یافت

أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا لَّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ

بیشترین ایشان را شکر کنندگان گفت بیرون رو از آن نکوهیده رانده شده هرآینه آنکه پیرو شد ترا از ایشان هرآینه پر سازم البته دوزخ را

مِنكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا

از شما همه و ای آدم ساکن شو تو و جفتت در بهشت پس بخورید از هرجا که خواسته باشید و

تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا

نزدیک مشوید این درخت را پس خواهید شد از ستمکاران پس وسوسه کرد مر ایشان را شیطان تا ظاهر گرداند مر ایشان را

مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ

آنچه پوشیده بود از ایشان از عورتهاشان و گفت نهی نکرد شمارا پروردگارتان از این درخت

إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

مگر آنکه بشوید دو فرشته یا بشوید از جاودانیان و سوگند خورد از برای ایشان که من مر شما را هر آینه از نیکخواهانم

﴿٢١﴾ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ

پس فرود آورد ایشان را بفریب پس چون چشیدند از آن درخت ظاهر گشت مر ایشان را عورتهاشان و در ایستادند که بچسبانیدند

عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا

بر آن دو از برگ بهشت و ندا کرد ایشان را پروردگار ایشان که آیا نهی نکردم شما را از این درخت و نگفتم مر شما را

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا

بدرستیکه شیطان مر شما را دشمنی است آشکار گفتند پروردگارا ستم کردیم بر نفسهامان و اگر نیامرزی تو ما را

وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ

و نبخشی ما را هر آینه باشیم البته از زیانکاران گفت فرود شوید بعضی تان مر بعضی را دشمن و مر شما راست در زمین

مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِي

جای قراری و مایهٔ تعیشی تا وقتی گفت در آن زندگانی میکنید و در آن میمیرید و از آن بیرون آورده میشوید ای فرزندان

آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ

آدم بحقیقت فرو فرستادیم بر شما پوششی که بپوشد عورتهای شما را و لباس تجملی و لباس پرهیزکاری آن بهتر است آن

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ

از آیتهای خداست باشد که ایشان پند گیرند ای فرزندان آدم نباید که بفریبد شما را شیطان همچنانکه بیرون کرد والدین شما را

مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا ۗ إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ

از بهشت بر میکشید از آنها رختشان را تا بنماید ایشان را عورتهاشان را بدرستیکه او می بیند شما را او و لشکرش از جائیکه

لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً

نمی بینید ایشان را بدرستیکه ما گردانیدیم شیاطین را یاوران از برای آنها که نمیگروند و چون کنند کار بدی را

قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۖ أَتَقُولُونَ

گویند یافته ایم ما بر آن پدران خود را و خدا امر کرده ما را بآن بگو بدرستیکه خدا امر نمیکند ببدی آیا میگوئید

* ۲۶/۷ وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ... ۲۷/۷ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ... [illegible]

عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

بر خدا آنچه نمیدانید بگو امر کرد پروردگار من بعدل ودرست دارید رویهاتانرا نزد هر مسجدی

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ

وبخوانید اورا خالص کنندگان ازبرایش دین را همچنانکه نخست آفرید شمارا عود خواهید کرد گروهیرا هدایت کرد وگروهیرا چنانکه ثابت گردید برایشان گمراهی را

إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾ يَا بَنِي آدَمَ

بدرستیکه ایشان گرفتند دیوان رجیم را دوستان از غیر خدا ومی‌پندارند که ایشانند هدایت یافتگان ای پسران آدم

خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

بردارید زینت تانرا نزد هر مسجدی وبخورید وبیاشامید واسراف مکنید بدرستیکه او دوست ندارد مسرفان را

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ

بگو که حرام گردانید زینت خدارا که بیرون آورد برای بندگانش وپاکیزه‌ها از روزی بگو آن ازبرای آنهاست که گرویدند درزندگانی

الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ

دنیا خالص روز قیامت همچنین تفصیل میدهیم آیتهارا ازبرای گروهیکه میدانند بگو جزاین نیست که حرام کرد پروردگار

الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ

زشتیهارا آنچه ظاهر باشد ازآن وآنچه باطن باشد وبدیرا وستم ناحق را وآنکه شرک آورید بخدا مادام که فرونفرستاد

بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ

باشد برآن حجتی را وآنکه بگوئید بر خدا آنچه را که نمیدانید وازبرای هر امتی وقتی‌ست پس چون بیاید وقتشان

لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾ يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ

بازپس نمیمانند ساعتی ونمیتوانند پیشی گرفت ای پسران آدم چون بیایند شمارا رسولان ازشما

يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ

خواهند خواند برشما آیتهای مرا پس آنکه پرهیزکاری کرد وشایسته شد پس نباشد بیمی برایشان ونه ایشان اندوهناک شوند وآنانکه

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ

تکذیب کردند آیتهای مرا وسرکشی کردند ازآنها آنگروه اهل آتشند ایشان درآن جاودانانند پس کیست ستمکارتر

[illegible]

مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا

از آنکه افترا کرد بر خدا دروغرا یا تکذیب کرد آیتهای اورا آنگروه میرسد ایشانرا بهره ایشان از آنچه نوشته شده برای ایشان تا وقتیکه

جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا

آمد ایشانرا فرستادگان ما که جان ستانند ایشانرا گویند کجایند آنچه بودید میخواندید شما از غیر خدا گویند گم شدند از ما و گواهی دهند

عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

بر خود ایشان که ایشان بودند کافران گوید خدا داخل شوید در امتانی که بحقیقت گذشتند پیش از شما از پریان و آدمیان

فِي النَّارِ ۖ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ

در آتش هرگاه داخل شوند امتی لعنت میکنند همکیش خودرا تا وقتی که ملحق شوند بیکدیگر در آن همه گویند آخر شان از برای اولشان

رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ ۖ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

پروردگار ما اینها گمراه کردند مارا پس بده ایشانرا عذابی مضاعف از آتش گوید از برای هر یک دو چندانست و لیکن نمیدانید

﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

و گویند اول ایشان مر آخر شانرا پس نیست شمارا بر ما هیچ فضلی پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید

تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ

کسب میکردید بدرستیکه آنانکه تکذیب کردند آیتهای مارا و سرکشی کردند از آن گشوده نشود برای ایشان درهای آسمان

وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ

و داخل نمیشوند بهشت را تا وقتی که درآید شتر نر در سوراخ سوزن و همچنین سزا دهیم گنهکارانرا مر ایشانراست

مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

از دوزخ بستری و از بالاشان پوششها و همچنین سزا میدهیم ظالمانرا و آنانکه گرویدند و کردند

الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

کارهای شایسته تکلیف نمیفرمائیم نفسی را مگر باندازه طاقتش آنگروه اهل بهشتند ایشان در آن جاودانیانند

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ ۖ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا

و بیرون کشیدیم آنچه بود در سینه هاشان از کینه میرود از زیر ایشان نهرها و گویند ستایش مر خدایرا که هدایت کرد مارا

لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَآ أَنْ هَدَىٰنَا اللّٰهُ لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوٓا

باین و نبودیم که هدایت یابیم اگر نه آن بود که هدایت کرد ما را خدا بتحقیق آمدند فرستادگان پروردگار ما بحق و ندا کرده شدند

أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۴۳﴾ وَنَادَىٰٓ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ

که اینست آن بهشتی که بمیراث داده شدید آنرا بسبب آنچه بودید که میکردید و ندا کردند اهل بهشت اهل

النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ

دوزخ را که بتحقیق یافتیم آنچه وعده کرد ما را پروردگار ما حق پس آیا یافتید شما آنچه وعده کرد پروردگارتان حق گفتند آری

فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۴۴﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ

پس ندا کند ندا کننده میانشان که لعنت خدا بر ستمکاران آنانکه باز میدارند . از راه خدا

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿۴۵﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ

و میخواهند آنرا کج و ایشان بآخرت کافرانند و میان آن دو تا حجابیست. و بر اعراف مردانی اند که میشناسند

كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿۴۶﴾

همه را بعلامتشان و ندا کردند اهل بهشت که سلام بر شما داخل نشده بودند آنرا و ایشان طمع میداشتند

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و چون گردانیده شود چشمهاشان بجانب اهل آتش گویند پروردگارا مگردان ما را با گروه ستمکاران

﴿۴۷﴾ وَنَادَىٰٓ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَآ أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ

و ندا کردند اصحاب اعراف مردانیرا که میشناختند ایشانرا بعلامتشان گویند کفایت نکرد از شما جمع کردن مال و رجالتان

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿۴۸﴾ أَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ

و نه آنچه بودید که سرکشی میکردید آیا اینها کسانیند که سوگند میخوردید که نرساندشان خدا برحمتی داخل شوید بهشت را

لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿۴۹﴾ وَنَادَىٰٓ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا

نیست ترسی بر شما و نه شما اندوهناک شوید و ندا خواهند کرد اهل آتش اهل بهشت را که بریزید

عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالُوٓا إِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۵۰﴾ الَّذِينَ

بر ما از آب یا از آنچه روزی کرد شما را خدا گویند بدرستیکه خدا حرام گردانید آندو را بر ناگروندگان آنانکه

اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ

گرفتند دین شانرا بهزل و بازیچه و فریفتشان زندگانی دنیا پس امروز فراموش میسازیمشان چنانکه فراموش کردند ملاقات روزشانرا

هَٰذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى

این روز را و بودنشان که بآیتهای ما انکار میورزیدند وبتحقیق دادیم ایشانرا کتابی که تفصیل دادیم آنرا بر علم هدایت

وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ۚ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ

و رحمت از برای گروهی که میگروند آیا انتظار میبرند مگر تاویلش را روزیکه بیاید تاویلش خواهند گفت آنانکه

نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ

فراموش کردند آنرا از پیش بتحقیق آمدند رسولان پروردگار ما بحق پس آیا باشد مر ما را از شفیعان پس شفاعت کنند از برای ما یا برگردانیده شویم

فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾

بدنیا پس کنیم جز آنچه بودیم میکردیم بتحقیق زیان کردند بنفسهاشان و گمشد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

بدرستیکه پروردگار شما خدائی است که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز پس مستوی شد بر عرش

يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ

میپوشاند پرده شب روز را که میجوید آنرا شتابان و آفتاب و ماه و ستارگانرا تسخیر شده ها بامرش آگاه باشید مر او راست

الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُ لَا

آفرینش و فرمان بزرگست خدا پروردگار جهانیان بخوانید پروردگارتانرا از راه خشوع و پنهانی بدرستیکه او

يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ

دوست ندارد از حد گذرندگانرا و فساد نکنید در زمین بعد از اصلاحش و بخوانید او را از راه بیم و امید بدرستیکه

رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ

رحمت خدا نزدیکست به نیکوکاران و اوست که میفرستد بادها را بشارت دهندگان میان دو دست رحمتش

حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ

تا چون بردارد ابر گرانبار را برانیم آنرا از برای بلدی مرده پس فرو فرستیم بآن آب را پس بیرون آوریم بآن از همه

[illegible]

الثَّمَرَاتِ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ

ثمرها همچنین بیرون میآوریم مردگان را باشد که شما پند گیرید و بلد پاکیزه بیرون میآید رستنیهایش باذن

رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

پروردگارش و آنچه پلید شد بیرون نمیآید مگر اندکی بیفایده همچنین میگردانیم آیتها را از برای گروهی که شکر میکنند

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنِّي

بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او بدرستیکه من

أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ گفتند جمعی از قومش بدرستیکه ما میبینیم ترا در گمراهی آشکار

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ

گفت ای قوم من نیست بامن گمراهی ولیکن من رسولم از پروردگار جهانیان میرسانم شمارا رسالتهای

رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ

پروردگارم و پند میدهم شمارا و میدانم از خدا آنچه را نمیدانید آیا عجب داشتید که آمد شمارا ذکری از پروردگارتان

عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ

بر مردی از شما تا بیم کند شمارا و تا بپرهیزید و باشد که شما رحمت کرده شوید پس تکذیب کردند او را پس رهانیدیم او را و هرکه

مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ وَإِلَىٰ عَادٍ

با او بود در کشتی و غرق کردیم آنانرا که تکذیب کردند آیتهای ما را بدرستیکه آنها بودند گروهی کوران و فرستادیم بقوم عاد

أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ

برادرشان هود را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او آیا پس نمیپرهیزید گفتند جماعت

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

که کافر بودند از قومش بدرستیکه هرآینه ما میبینیم ترا در کم خردی و بدرستیکه ما هرآینه گمان میبریم ترا از دروغگویان

﴿٦٦﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾ أُبَلِّغُكُمْ

گفت ای قوم نیست بامن کم خردی ولیکن من رسولم از پروردگار جهانیان میرسانم شمارا

رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ

رسالتهای پروردگارم و من شمارا خیرخواه امینم آیا عجب داشتید که آمد شمارا ذکری از پروردگارتان بر مردی

مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۖ

از شما تا بترساند شمارا و یاد کنید وقتیکه گردانید شمارا جانشینان از پس قوم نوح وافزود شمارا در خلق زیادتی

فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ

پس یاد کنید نعمتهای خدارا باشد که شما رستگار شوید گفتند آیا آمدی مارا از برای آنکه بپرستیم خدارا تنها و واگذاریم آنچه را بودند

يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۖ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ

که میپرستیدند پدران ما پس بیاور بما آنچه وعده میدادی مارا اگر هستی از راستگویان گفت بتحقیق واقع شد بر شما از

رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا

پروردگارشما عذابی و خشمی آیا مجادله میکنید با من در نامهائی که نام نهاده اید آنهارا شما و پدرانتان فرو نفرستاده خدا بآن

مِنْ سُلْطَانٍ ۚ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ

هیچ حجتی پس منتظر باشید بدرستیکه من با شما از منتظرانم پس رهانیدیم اورا و آنانکه با او بودند برحمتی

مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ

از نزد ما و بریدیم دنبالهٔ آنانکه تکذیب کردند آیتهای مارا و نبودند گروندگان و فرستادیم بثمود برادرشان

صَالِحًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ

صالح را گفت ای قوم من بپرستید خدارا نیست مر شمارا هیچ الهی جز او بحقیقت آمد شمارا حجتی از پروردگارتان

هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ ۖ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ

این ناقهٔ خداست مر شمارا آیتی پس واگذاریدش که بخورد در زمین خدا و مس نکنیدش ببدی پس بگیرد شمارا

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

عذابی پردرد و یاد کنید هنگامیکه گردانید شمارا خلیفها از بعد عاد و جای دادتان در زمین

تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا ۖ فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا

که فرا میگیرید از جایهای نرمش قصرها و میتراشید از کوهها خانه‌ها پس یاد کنید نعمتهای خدارا و تبهکاری شتابید

بدل مؤمن باران انواع طاعات و عبادات از اعضای ... واعظ از سحاب کلام رب الارباب ... زمین شوره ... که باران ... زمین پاک و دل ... دل کافر را ... حق‌تعالی اراده ... بوده در شأن ... مجاهد و حسن ... والبلد الطیب ... از ابن عباس ... ابن ... برای ... از خواب بیدار شوند ... بعد از آن خواب ... حق‌تعالی روح را در تن ایشان ... اجساد ایشان تمام خلقت بود

فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا

در زمین فساد کنندگان گفتند جمعی که سرکشی میکردند از قومش مر آنانرا که ناتوان شمرده شده بودند

لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

مر آنرا که گرویده از ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده است از پروردگارش گفتند بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شده بآن گرونده گانیم

﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنتُم بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا

گفتند آنانکه سرکشی کردند بدرستیکه ما بآنچه گرویدید بآن کافرانیم پس پی کردند آن ناقه را و سر باز زدند

عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ

از امر پروردگارشان و گفتند ای صالح بیاور بما آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی از فرستادگان پس گرفتشان

الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ

آوازی مهیب پس گشتند در خانه هاشان فرو مردگان پس روی گردانید از ایشان و گفت ای قوم من بتحقیق رسانیدم بشما

رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

رسالت پروردگارم و پند دادم شما را و لیکن دوست نمیدارید پند دهندگان را و یاد کن لوط را هنگامیکه گفت مر قومش را

أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ

آیا میکنید کار زشت را پیشی نگرفته شما را بآن هیچیک از جهانیان بدرستیکه شما هر آینه میآیید مردانرا

شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا

از روی شهوت از غیر زنان بلکه شمائید گروه اسراف کاران و نبود جواب قومش مگر

أَن قَالُوا أَخْرِجُوهُم مِّن قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا

آنکه گفتند بیرون کنید ایشانرا از قریه خودتان که آنها مردمانی اند که پاک میشمارند خود را پس نجات دادیم او را و کسانش را مگر

امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

زنش را که بود از باقیماندگان بهلاکت و بارانیدیم برایشان بارانی پس بنگر چگونه بود انجام کار

الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ

گناهکاران و فرستادیم بمدین برادر شانرا شعیب گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او

قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا

بتحقیق آمد شمارا بینه از پروردگار تان پس تمام کنید پیمانه و ترازو را و کم مکنید از مردم چیزهای ایشانرا و

تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا

فساد مکنید در زمین بعد از اصلاحش آن بهتر است مر شمارا اگر هستید گروندگان و منشینید

بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا

بهر راهی که بیم دهید و باز دارید از راه خدا کسیرا که گروید بآن و خواهید اورا کژ و یاد کنید

إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ

هنگامی را که بودید اندک پس بسیار کرد شمارا و بنگرید چگونه بود انجام فساد کنندگان و اگر باشد طایفه

مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ

از شما که گرویده باشند بآنچه فرستاده شدم بآن و طایفه نگرویده باشند پس صبر کنید تا حکم کند خدا میان ما و آن

خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ

بهترین حکم کنندگان گفتند آن جمعی که سرکشی کردند از قومش هرآینه بیرون کنیم ترا ای شعیب و آنانکه

آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى

گرویدند با تو از قریه ما یا اینکه باز میگردید بکیش ما گفت آیا اگرچه باشیم کراهت دارندگان بتحقیق بسته باشیم بر

اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَّعُودَ فِيهَا إِلَّا

خدا دروغرا اگر بازگردیم در کیش شما پس از آنکه رهانید مارا خدا از آن و نسزد مارا که بازگردیم در آن مگر

أَنْ يَّشَآءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا

آنکه بخواهد خدا پروردگار ما احاطه کرده پروردگار ما بهمه چیز را از روی علم بر خدا توکل کردیم ما پروردگارا حکم کن میانه ما و میانه قوم ما

بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا

بحق و توئی بهترین حکم کنندگان و گفتند آنجمعی که کافر بودند از قومش اگر پیروی کردید شعیب را

إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا

هرآینه شما آنگاه هرآینه زیانکارانید پس گرفتشان آوازی مهیب پس گشتند در سرایشان فرو مردگان آنانکه تکذیب کردند

٨٥ [illegible]

شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ

شعیب را گویا نبودند در آن آنانکه تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان زیانکاران پس روگردانید از ایشان

وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۖ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ

و گفت ای قوم من بتحقیق رسانیدم شما را پیامهای پروردگارم و پند دادم شما را پس چگونه اندوه خورم بر گروه

كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

کافران و نفرستادیم در قریه هیچ پیغمبری مگر که گرفتیم اهل آن را بسختی و رنجوری باشد که ایشان

يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا

تضرع کنند پس تبدیل کردیم بجای بدی خوبی را تا بسیار شدند و گفتند بتحقیق مس کرد پدران ما را

الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا

رنجوری و راحت پس گرفتیم ایشان را ناگاه و ایشان نمیدانستند و اگر آنکه اهل قریه‌ها گرویده بودند

وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا

و پرهیزگار بودند هر آینه گشاده بودیم بر ایشان برکتها از آسمان و زمین و لیکن تکذیب کردند پس گرفتیم ایشان را بآنچه

كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ

بودند کسب میکردند آیا پس ایمن شدند اهل آن قریه‌ها که آید ایشان را عذاب ما شبانگاه و آنها باشند خفتگان آیا ایمن شدند

أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ

اهل آن قریه‌ها که آید ایشان را عذاب ما چاشتگاه و ایشان بازی میکنند آیا پس ایمن شدند از مکر خدا پس ایمن نشوند از مکر خدا مگر گروه

الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ

زیانکاران آیا راه ننمود مر آنها را که میراث بردند زمین را پس از اهلش که اگر بخواهیم برسانیم ایشان را بگناهانشان و مهر مینهیم بر

قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

دلهاشان پس ایشان نمی‌شنیدند این قریه‌ها میخوانیم بر تو از خبرهاشان و بتحقیق آمد ایشان را رسولانشان با معجزات

فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا

پس نبودند که بگروند بآنچه تکذیب کرده بودند از پیش همچنین مهر مینهد خدا بر دلهای کافران و

وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِم مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم

یافتیم برای بیشترین ایشان هیچ عهدی و اگرچه یافتیم اکثر ایشان را هرآینه نافرمانان پس برانگیختیم از پس ایشان

مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

موسی را آیتهای ما بسوی فرعون وجماعتش پس ستمکردند بآن پس بنگر چگونه بود انجام کار فسادکنندگان

﴿١٠٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى

وگفت موسی ای فرعون بدرستیکه من رسولم از پروردگار جهانیان سزاوار بر آنکه نگویم بر

اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُم بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِن

خدا مگر حق بتحقیق آوردهام شمارا بحجتی از پروردگارتان پس بفرست با من بنی اسرائیل را گفت اگر

كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ

هستی تو که آمده بآیتی پس بیاور آنرا اگر هستی از راستگویان پس انداخت عصای خودرا پس آنگاه آن اژدهائی

مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ

هویدا وبیرون کرد دستش را پس آنگاه آن نورانی بود مرنگرندگانرا گفتند جمعی از قوم فرعون بدرستیکه

هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَرْجِهْ

این هرآینه جادوگریست دانا میخواهد که بیرون کند شمارا از زمینتان پس چه میفرمائید گفتند بازدار او

وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ

وبرادرشرا وبفرست در شهرها جمع آورندگانرا که بیارند ترا هرجادوگر دانائی وآمدند ساحران

فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ

فرعون را گفتند هرآینه باشد از برای ما مزدی اگر باشیم ما غالبان گفت آری وبدرستیکه شما هرآینه از

الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقِيَ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا

مقربانید گفتند ای موسی یا اینست که می اندازی ویا آنکه باشیم ما اندازندگان گفت بیندازید

فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ

پس چون انداختند جادو کردند چشمهای مردمانرا وترسانیدند ایشانرا وآوردند سحری عظیم ووحی کردیم ما بسوی موسی

أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

که بینداز عصایت را پس ناگهان آن فرو میبرد آنچه را جعل میکردند بدروغ پس ثابت شد حق و باطل شد آنچه بودند که میکردند

﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوا آمَنَّا

پس مغلوب شدند آنجا و برگشتند خوار شدگان و افکنده شدند ساحران سجده کنندگان گفتند گرویدیم

بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ

بپروردگار جهانیان پروردگار موسی و هارون گفت فرعون آیا ایمان آوردید باو پیش از آنکه دستوری دهم شما را

إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾ لَأُقَطِّعَنَّ

بدرستیکه این حیله بود که حیله کردید آنرا در شهر تا بیرون کنید از آن اهلش را پس زود باشد که بدانید هرآینه خواهم برید

أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا

دستهاتان و پاهاتان را از خلاف یکدیگر پس هرآینه بر دار خواهم کرد شما را همه گفتند که ما بپروردگار مان

مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا

بازگشت کنندگانیم و بد نمیداری از ما مگر آنکه گرویدیم بآیتهای پروردگارمان چون آمد ما را پروردگار ما بریز بر ما

صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا

شکیبائی و بمیران ما را مسلمانان و گفتند آنجماعت از قوم فرعون آیا وامیگذاری موسی و قوم او را تا فساد کنند

فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ

در زمین و وا گذارد ترا و الهان ترا گفت بزودی میکشیم پسران ایشان را و باقی میگذاریم زنان شان را و بدرستیکه ما فوق ایشانیم

قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ

غالبان گفت موسی مر قومش را یاری جوئید بخدا و صبر کنید بدرستیکه زمین مر خدا راست بمیراث میدهد آنرا به

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ

هر که خواهد از بندگانش و انجام کار از برای پرهیزکاران است گفتند رنجانیده شدیم پیش از آنکه بیائی ما را و از بعد آنکه

مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

آمدی ما را گفت شاید پروردگار شما که هلاک کند دشمن شما را و جانشین کند شما را در زمین پس خواهد دید که چگونه میکنید

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾ فَإِذَا

و بتحقیق گرفتیم آل فرعون را بقحط سالها و کمی از میوه‌ها باشد که ایشان پند گیرند پس چون

جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَٰذِهِ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا

بیامد ایشان را خوبی گفتند مر ما راست این و اگر میرسید ایشان را بدی شوم میگرفتند بموسی و کسیکه بود با او آگاه باشید که

طَائِرُهُمْ عِندَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ

شآمت شان نزد خداست ولیکن اکثر ایشان نمیدانند و گفتند هرگاه بیاوری ما را بآن از آیتی

لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

تا سحر کنی ما را بآن پس نخواهیم بود مر ترا گروندگان پس فرستادیم بر ایشان طوفان و ملخ و کنه

وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا

و غوکها و خون آیتهای مفصلها پس سرکشی کردند و بودند گروهی گناهکاران و چون

وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ ۖ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا

واقع شد بر ایشان آن عذاب گفتند ای موسی بخوان برای ما پروردگارت را بآنچه عهد کرد نزد تو اگر دفع کنی از ما

الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ

عذاب را هرآینه بگرویم مر ترا و هرآینه فرستیم با تو بنی اسرائیل را پس چون دفع کردیم از ایشان عذاب را

إِلَىٰ أَجَلٍ هُم بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا

تا مدتی که ایشان رسنده‌اند آنگاه آنها پیمان میشکنند پس انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیمشان در دریا بانکه ایشان تکذیب کردند

بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ

آیتهای ما را و بودند از آنها بیخبران و میراث دادیم ما گروهی را که بودند که ضعیف شمرده شده بودند مشرقها

الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا

زمین و مغربهایش که برکت مهیا آوردیم در آن و تمام شد کلمهٔ پروردگارت که خوبست بر بنی اسرائیل بسبب

صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي

صبر کردنشان و خراب کردیم آنچه بودند که میساختند فرعون و قومش و آنچه را که بودند بر میافراشتند و در گذرانیدیم بنی

إِسْرَآءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَل لَّنَا

اسرائیل را از دریا پس گذشتند بر جمعی که پاس پرستش میداشتند بر بتانی که مر ایشانرا بود گفتند ای موسی بگردان از برای

إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ

الهی همچنانکه مر ایشانراست الهان گفت بدرستیکه شما گروهی نادانانید بدرستیکه اینها تباه گردانیده شده آنچه اینها در آنند و باطل است

مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

آنچه هستند که میکنند گفت آیا غیر خدا بجویم برای شما الهی داد افزونی داد شمارا بر جهانیان

وَإِذْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۖ يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ

و هنگامیکه رهانیدیم شمارا از آل فرعون که عذاب میکردند شمارا بدترین عذاب میکشتند پسران شمارا و زنده میگذاشتند

نِسَاءَكُمْ ۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ ۞ وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَ

زنان شمارا و در آن بلائی بود از پروردگارتان بزرگ و وعده دادیم موسی را سی شب و

أَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي

تمام گردانیدیم آنرا بده پس تمام شد وقت مقرر پروردگارش چهل شب و گفت موسی مر برادرش هارون که جانشین من را

فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ

در قوم و اصلاح کن و پیروی مکن راه فساد کنندگان را و چون آمد موسی بوقت مقرر ما و سخن کرد با او پروردگارش

قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَن تَرَانِي وَلَٰكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ

گفت ای پروردگار من بنما مرا که بنگرم بتو گفت هرگز نخواهی دید مرا ولیکن بنگر بکوه پس اگر قرار کرد در جایش

فَسَوْفَ تَرَانِي ۚ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ

پس زود باشد که ببینی مرا پس چون تجلی کرد پروردگارش مر کوه را گردانید آنرا ریزه ریزه و برو در افتاد موسی بیهوش پس چون بهوش آمد گفت

سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى

دانم پاک بودنت را بازگشتم بسوی تو و من اول گروندگانم گفت ای موسی بدرستیکه من برگزیدم ترا بر

النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي

مردمان برسالتهایم و بکلامم پس بگیر آنچه دادم ترا و باش از شکرگذاران و نوشتیم برای او در

الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا

لوحهای توریة از هر چیز پندی و بیانی از برای همه چیز پس بگیر آنرا بجد وجهد و امر کن قومت را که اخذ کنند باحسنش

سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ

زود باشد بنمایم شمارا سرای فاسقان بزودی بگردانم از آیتهایم آنانرا که کبر میورزند در زمین بناحق واگر ببینند هر

آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ

آیتی را نمیگروند بآن واگر ببینند راه حق را نمیگیرند آنرا راه واگر ببینند طریق باطل را بگیرندش

سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ

راه آن باینست که ایشان تکذیب کردند آیتهای مارا و بودند از آنها غافلان وآنانکه تکذیب کردند آیتهای مارا و رسیدن جزای آخرترا

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ

نابود شد کردارشان آیا جزا داده میشوند مگر آنچه را بودند که میکردند وگرفتند قوم موسی از بعدش از زیورهاشان

عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا

گوساله تنی را که مر او را بود آوازی مانند گاو آیا ندیدند که او نه سخن میکند ایشانرا و نه مینماید ایشانرا راهی گرفتند آنرا و بودند

ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ

ستمکاران وچون افکنده شد در دستهاشان و دیدند که ایشان بحقیقت گمراه شدند گفتند هرآینه اگر رحمت نکند مارا پروردگار ما و بیامرزد

لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا

مارا هرآینه باشیم البته از زیانکاران وچون بازگشت موسی بسوی قومش خشمگین اندوهناک گفت بد از

خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ

جانشینی که کردید مرا از بعد من آیا پیشی گرفتید امر پروردگارتانرا وافکند لوحهارا وگرفت سر برادرش را که میکشیدش بخود

قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا

گفت هرون ای پسر مادرم بدرستیکه قوم ضعیف شمردند مرا و نزدیک بود که بکشند مرا پس شاد مگردان بمن دشمنانرا و

تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ

مگردان مرا با گروه ستمکاران گفت پروردگار من بیامرز مرا و برادرم را و داخل گردان ما را در رحمت خود و توئی

أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ
رحمت کننده رحمت کنندگان بدرستیکه آنانکه گرفتند گوساله را زود باشد که برسد ایشانرا خشمی از پروردگارشان وخواری در زندگانی

الدُّنْيَا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَ
دنیا وهمچنین جزا دهیم افترا کنندگانرا وآنانکه کردند کارهای بدرا پس توبه کردند از بعد آن و

آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ
گرویدند بدرستیکه پروردگارت پس از آن هر آینه آمرزنده و مهربانست وچون ساکن شد از موسی خشم گرفت لوحهارا

وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ
ودر نوشته آنها بود هدایت ورحمت از برای آنانکه ایشان از پروردگارشان میترسیدند وبرگزید موسی از قومش هفتاد

رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ
مرد برای میقات ما پس چون گرفتشان صاعقه گفت ای پروردگارم اگر میخواستی هلاک میکردی ایشانرا از پیش ومرا هم

أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن
آیا هلاک میکنی مارا بآنچه کردند کم خردان از ما نیست آن مگر بلای تو اضلال میکنی آن کسیرا که میخواهی وراه نمائی کسیرا که

تَشَاءُ أَنتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾ وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ
میخواهی توئی صاحب اختیار ما پس بیامرز مارا ورحمت کن مارا وتوئی بهترین آمرزندگان وبنویس برای ما در این

الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي
دنیا خوبی ودر آخرت بدرستیکه ما بازگردیدیم بتو گفت عذابم میرسانم آنرا بهر که میخواهم ورحمتم

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا
فرا گرفته همه چیزرا پس زود باشد بنویسیم آنرا از برای آنانکه میپرهیزند ومیدهند زکوة را وآنانکه ایشان بآیتهای ما

يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ
میگروند آنانکه پیروی میکنند آن رسول را که نبی امیست که مییابند اورا نوشته شده نزد ایشان

فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ
در توریة وانجیل میفرماید ایشانرا بکارهای پسندیده وباز میدارد ایشانرا از ناپسندیده وحلال میکند برای ایشان پاکیزه هارا

وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ

وحرام میکند برای ایشان پلیدها را وفرو مینهد از ایشان بارگرانشان را وآن طالبعت شاقه که بود برایشان پس آنانکه

آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

گرویدند باو وتعظیم کردند اورا ویاری کردند اورا وپیروی کردند آن نوری را که فرو فرستاده شد باو آنگروه ایشانند رستگاران

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ

بگو ای مردمان بدرستیکه من رسول خدایم بشما همه آنخدائیکه مراوراست پادشاهی آسمانها وزمین

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ

نیست خدائی مگر او زنده میکند ومیمیراند پس بگروید بخدا ورسولش آن پیغمبر منسوب بام القری که میگرود بخدا و

كَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وکلماتش وپیروی کنید اورا باشد که شما هدایت یابید واز قوم موسی امتی باشند که هدایت میکنند بحق وبآن عدالت میکنند

﴿١٥٩﴾ وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ

وجداجدا کردیم ایشانرا دوازده سبط امتها ووحی کردیم بموسی چون آب خواستند ازاو

قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ

قومش که بزن بعصایت آن سنگ را پس روان شد ازآن دوازده چشمه بدرستیکه دانستند هر مردم

مَشْرَبَهُمْ ۚ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا

آبخور شانرا وسایبان کردیم برایشان ابررا وفرو فرستادیم برایشان من وسلوی را بخورید از پاکیزهای آنچه

رَزَقْنَاكُمْ ۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ

روزی کردیم شمارا وستم نکردند بما ولیکن بودند که بخودهاشان ستم میکردند وهنگامیکه گفته شد مرایشانرا ساکن شوید درین

الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ ۚ

قریه وبخورید ازآن هرجاکه بخواهید وبگوئید فرونه ازما بارگناهان مارا وداخل شوید دررا سجده کنان بیامرزیم برای شما گناهانرا

سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا

زود باشد که افزائیم اجر نیکوکارانرا پس بدل کردند آنانکه ستم کردند از ایشان گفتاری غیر آنچه گفته شد مرایشانرا پس فرستادیم

[illegible]

عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿۱۶۲﴾ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ

بر ایشان عذابی از آسمان بسبب بودنشان که ستمگر اند و بپرس ایشانرا از آن قریه که بود نزدیک

الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ

دریا هنگامیکه تعدی میکردند در شنبه چون میآمدند ماهیهاشان روز شنبهٔ ایشان ظاهر بر روی آب و در روزیکه شنبه نمیداشتند

لَا تَأْتِيهِمْ كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۱۶۳﴾ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ

نمیآمدند ایشانرا همچنین میآزمودیمشان بآنچه بودند که نافرمانی میکردند و چون گفتند جمعی از ایشان که چرا پند میدهید

قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ

گروهی را که خدا هلاک کنندهٔ ایشانست یا معذب کنندهٔ ایشانست عذابی سخت گفتند عذرخواستنی بسوی پروردگار شما و باشد که ایشان

يَتَّقُونَ ﴿۱۶۴﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوٓءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ

بپرهیزند پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شدند بآن رهانیدیم آنانرا که نهی میکردند از آن بدی و گرفتیم آنانرا که

ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَـِٔيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۱۶۵﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ

ستمکردند بعذابی سخت بسبب بودنشان که فسق میکردند پس چون سرباز زدند از آنچه نهی شدند از آن گفتیم مر ایشانرا

كُونُوا قِرَدَةً خَاسِـِٔينَ ﴿۱۶۶﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن

بشوید بوزینهای راندگان و هنگامیکه اعلام نمود پروردگارت که هر آینه برمیانگیزاند بر ایشان تا روز قیامت کسیکه

يَسُومُهُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۶۷﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ

عذاب کند ایشانرا بد عذابی بدرستیکه پروردگار تو هر آینه زود عقوبتست و بدرستیکه او هر آینه آمرزنده مهربانست و جدا جدا کردیم ایشانرا

فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُم بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّـَٔاتِ

در زمین امتها بعضیشان باشند شایستگان و بعضی ایشان غیر آن و آزمودیم ایشانرا براحتها و رنجها

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۱۶۸﴾ فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا

باشد که ایشان بازگردند پس ماندند از بعد ایشان خلفهای بدی که بمیراث گرفتند کتاب را میگیرند متاع این

الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِم

ادنی را و میگویند بزودی بیامرزند ما را و اگر آید ایشانرا متاعی مانند آن میگیرند آنرا آیا گرفته نشد بر ایشان

مِّيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۗ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ

پیمان کتاب که نگویند بر خدا مگر حق و خوانده اند آنچه در آنست و سرای آخرت بهتر است

لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ

از برای آنانکه پرهیز میکنند آیا پس در نمی یابند و آنانکه تمسک مینمایند بکتاب و برپا داشتند نماز را بدرستیکه ما ضایع نمیکنیم

أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ

مزد مصلحان را و هنگامیکه بلند کردیم کوه را بر زبر ایشان گویا که آن سایبانی بود و گمان بردند که آن فرود آینده است بآنها

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ

بگیرید آنچه دادیم شما را بقوت و یاد کنید آنچه در آنست باشد که شما پرهیز کنید و هنگامیکه گرفت پروردگار تو

مِن بَنِي آدَمَ مِن ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ ۛ

از بنی آدم از پشتهای ایشان فرزندان ایشان و گواه گرفت ایشان را بر خودهاشان آیا نیستم من پروردگار شما گفتند آری

شَهِدْنَا ۛ أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ

گواه شدیم مبادا بگوئید روز قیامت بدرستیکه بودیم از این بیخبران یا بگوئید جز این نیست شرک آوردند

آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ ۖ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَٰلِكَ

پدران ما از پیش و بودیم فرزندان از بعد ایشان آیا پس هلاک میکنی ما را بآنچه کردند تباهکاران و همچنین

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَخَ

تفصیل میدهیم آیتها را و باشد که ایشان بازگشت کنند و بخوان برایشان خبر آنکسیکه دادیم او را آیتهای ما پس بیرون آمد

مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ

از آنها پس از پی رفت او را شیطان پس شد از گمراهان و اگر میخواستیم هرآینه برتری میدادیم او را بآنها و لیکن او

أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ۚ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ

اقامت کرد بر زمین و پیروی کرد خواهش او را پس مثل او چون مثل سگ است اگر حمله کنی بر او زبان از دهن بیرون کند یا واگذاری او را

يَلْهَث ۚ ذَّٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾

زبان از دهن بیرون کند باز آن مثل گروهی است که تکذیب کردند آیتهای ما را پس بخوان قصه ها را باشد که ایشان اندیشه کنند

سَآءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ

بد شد در مثل آنگروهی که تکذیب کردند آیتهای ما را و برخود هاشان بودند که ستم میکردند کسی را که راه نماید خدا پس او راه‌یافته است

الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلْ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ

راه یافته و کسیرا که اضلال کند پس آنگروه ایشانند زیانکاران و بحقیقت آفریدیم برای دوزخ بسیاری را از

الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا

جنیان و آدمیان که مر ایشانرا است دلهائیکه نمیابند بآنها و مر ایشانرا است چشمها که نمی‌بینند بآنها و مر ایشانرا است گوشها که

يَسْمَعُونَ بِهَا أُولٰٓئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلّٰهِ الْأَسْمَآءُ

نمیشنوند بآنها آنها چون چهارپایانند بلکه ایشان گمراه‌ترند آنگروه ایشانند بیخبران و مر خدا راست نامهای

الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَآئِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾

نیکو پس بخوانیدش بآنها و واگذارید آنهارا که میل بباطل مینمایند در نامهای او بزودی جزا داده میشوند آنچه را بودند که میکردند

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

و از آنانکه آفریدیم جماعتی باشند که هدایت یابند بحق و بآن عدالت میکنند و آنانکه تکذیب کردند آیتهای ما را بزودی فرو بریم درجه درجه ایشانرا

مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ

از آنجا که ندانند و مهلت میدهم مر ایشانرا بدرستیکه گرفتن من سخت است آیا اندیشه نمیکنند که نیست صاحبشان را

مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

هیچ جنونی نیست او مگر بیم کننده آشکار آیا نمی‌نگرند در عجایب آسمانها و زمین و آنچه را

خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسٰٓى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾

آفریده است خدا از چیزی و در آنکه شاید که باشد بحقیقت نزدیک شده باشد اجلشان پس بکدام سخن پس از آن ایمان خواهند

مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ

هرکرا اضلال کرد خدا پس نیست هدایت کننده مر او را و وامیگذارد ایشانرا در زیاده رویشان که حیران میباشند میپرسند ترا از قیامت

أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوَاتِ

که کی خواهد بود وقوعش بگو نیست دانش آن مگر نزد پروردگارم ظاهر نمیکند آنرا در وقتش مگر او گران آمد در آسمانها و

وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ

زمین نیاید شمارا مگر ناگاه می‌پرسند از تو گرگویا تو دانائی از او بسیار پرسیده از آن بگو جز این نیست علم او نزد خدا

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند بگو مالک نیستم من از برای خود سودی و نه زیانی را مگر آنچه خواسته باشد خدا

وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

و اگر بودم که میدانستم غیب را هر آینه بسیار گردانیده بودم از خیر و مس نکرده بود مرا بدی نیستم من مگر بیم کننده و مژده دهنده

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا

برای قومیکه میگروند اوست که آفرید شمارا از نفس واحد و گردانید از آن جفتش را تا آرام گیرد باو

فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا

پس چون در بر گرفت آنرا برداشت باری سبک پس مستمر بود با آن پس چون گرانبار شد خواندند خدای پروردگار شانرا که اگر دهی مارا

صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى

شایسته فرزندی هر آینه خواهیم بود از شکرگزاران پس چون داد ایشانرا فرزندی شایسته گردانیدند مر اورا انبازان در آنچه داد ایشانرا پس برتر است

اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

خدا از آنچه شریک میدانند آیا شریک میگردانند آنچه را که نمیتواند آفرید چیزی را و آنها آفریده میشوند و نمیتوانند

لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ

مر ایشانرا یاری کردن و نه خود را و نه شانرا یاری میتوانند کرد و اگر بخوانید ایشانرا بسوی هدایت پیروی نمیکنند شمارا یکسان است

عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ

بر شما خواه بخوانید ایشانرا یا شما خاموشان باشید بدرستیکه آنانکه میخوانید از جز خدا بندگانید

أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا

مانند شما پس بخوانید ایشانرا پس باید اجابت کنند شمارا اگر هستید راستگویان آیا ایشانرا پاهاست که راه میروند بآن

أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا

یا مر ایشانرا دستهاست که گیرند بآنها یا مر ایشانرا است چشمهائیکه ببینند بآنها یا مر ایشانرا گوشهائی که بشنوند بآنها

قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ﴿١٩٥﴾ إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ

بگو بخوانید انبازان تانرا پس مکر کنید با من پس مهلت مدهید مرا بدرستیکه یار من خدائیست که فرو فرستاد

الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ

آن کتاب را و اوست که یاری میکند شایستگان را و آنانکه میخوانند از غیر او نمیتوانند یاری کردن شمارا

وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا ۖ وَتَرَاهُمْ يَنظُرُونَ

و نه خودهاشانرا یاری توانند کرد و اگر بخوانید ایشانرا بسوی هدایت نمی شنوند و می بینی ایشانرا که می نگرند

إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِمَّا

بسوی تو و ایشان نمی بینند بگیر عفو را و امر کن بشایسته و روی بگردان از نادانان و اگر از

يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا

جای در آورد ترا از شیطان وسوسه پس پناه گیر بخدا بدرستیکه او شنوای داناست بدرستیکه آنانکه پرهیزکارشدند

إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ

چون مس کند ایشانرا وسوسه از دیو رجیم پند گیرند پس آنگاه ایشان بینا باشند و برادرانشان میکشانند ایشانرا

فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا

در گمراهی پس کوتاهی نمیکنند و چون نیاوردی بایشان آیتی گویند چرا اختیار نکردی آنرا بگو پیروی میکنم آنچه

يُوحَىٰ إِلَيَّ مِن رَّبِّي ۚ هَٰذَا بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا

وحی میشود بمن از پروردگارم این دلیلهای بینش بخش است از پروردگارتان و هدایت و رحمت از برای گروهیکه میگروند و چون

قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ

خوانده شود قرآن پس گوش بازدارید مرآنرا و خاموش باشید شاید که شمارا رحمت کنند و یادکن پروردگارترا در نفست

تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾

از روی زاری و نهانی و غیر بلندی از گفتار بامداد و شبانگاه و مباش از بیخبران

إِنَّ الَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۩ ﴿٢٠٦﴾

بدرستیکه آنانکه نزد پروردگارتواند سرنپیچند از پرستش او و تسبیح میکنند اورا و مراورا سجده میکنند

سورة الانفال

[illegible]

سورة الانفال ست وسبعون آية وهي مدنية

حروفها ٥٢٩٤ كلماتها ١٢٣١ ركوعها ١٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوْا ذَاتَ

میپرسند ترا از غنایم دار الحرب بگو انفال مر خدا راست و رسول را پس بپرهیزید از خدا و اصلاح نمیید

بَيْنِكُمْ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ① اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ

میانهٔ خود را و اطاعت کنید خدا و رسولش را اگر هستید گروندگان جز این نیست گروندگان آنانند که چون یاد کرده شود

اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ②

خدا بترسد دلهای ایشان و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای او بیفزاید ایشان را در ایمان و بر پروردگارشان توکل میکنند

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ③ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا لَهُمْ

آنانکه برپا میدارند نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق میکنند آنگروه ایشانند گروندگان براستی مر ایشان راست

دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ④ كَمَآ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ

مرتبها نزد پروردگارشان و آمرزش و روزی خوب همچنانکه بیرون آورد پروردگارت از خانهات براستی

وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ لَكٰرِهُوْنَ ⑤ يُجَادِلُوْنَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا

و بدرستیکه پاره از گروندگان هر آینه کراهت دارندگانند مجادله میکنند ترا در حق پس از آنچه ظاهر شده بود گویا

يُسَاقُوْنَ اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ⑥ وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّآئِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَ

رانده میشوند بسوی مرگ و ایشان می بینند و هنگامیکه وعده میداد شما را خدا یکی از دو طایفه که آنها مر شما راست و

تَوَدُّوْنَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَيُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَيَقْطَعَ

دوست میداشتید که غیر صاحب شوکت بوده باشد مر شما را و میخواست خدا که ثابت گرداند حق را با سخنانش و ببرد

دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ⑦ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ⑧ اِذْ تَسْتَغِيْثُوْنَ

دنبالهٔ کافران را تا ثابت گرداند حق را و ناچیز گرداند باطل را و اگرچه کاره بودند گناهکاران و هنگامیکه استغاثه نمودید

رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ

پروردگار تانرا پس اجابت کرد مرشما را که من زیاد کننده ام شما را بهزاری از ملائکه از پی هم درآیندگان ونگردانید آنرا خدا

إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

مگر مژده وبرای آنکه بیارامد بآن دلهای شما ونیست یاری مگر از نزد خدا بدرستیکه خدا غالب درست کردار است

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ

وقتیکه عارض شد شمارا پینکی برای ایمنی از او وفرو میفرستاد برشما از آسمان آبی تا پاک سازد شمارا بآن وببرد

عَنكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى

از شما وسوسه شیطان وتا ببندد بر دلهای شما وثابت گرداند بآن قدمهارا هنگامیکه وحی میکرد پروردگارت

الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ۚ سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا

بملائکه که من باشمایم پس استواری دهید آنانرا که گرویدند زود باشد که اندازیم در دلهای آنانکه کافر شدند ترس را پس بزنید

فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَن

برزبر گردنها وبزنید از ایشان همه انگشتانرا این بسبب آنست که مخالفت کردند خدا ورسولش را وهرکه

يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ

مخالفت کند خدا ورسولش را پس بدرستیکه خدا سخت عقوبتست این است پس بچشید آنرا وبدرستیکه کافرانراست

عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ

عذاب آتش ای آنکسانیکه گرویدید چون ملاقات کنید آنانرا که کافر شدند بانبوه پس مگردانید بایشان پشتهارا

﴿١٥﴾ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ

وهرکه بگرداند بایشان در آنروز پشت خودرا مگر کناره رونده باشد برای قتال یا برای جای گرفتن بسوی گروهی از مقاتلین پس برخود گرداند

بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ

خشمی از خدارا وجایگاه او دوزخست وبد مرجعی است پس نکشتید ایشانرا ولیکن خدا کشت ایشانرا

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ

ونینداختی تو چون انداختی خاکرا ولیکن خدا انداخت وتا نعمت دهد مؤمنانرا از خود نعمتی خوب بدرستیکه خدا

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِن تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ

شنوا و داناست این است و بدرستیکه خدا سست کننده مکر کافران اگر فتح میخواستید پس بتحقیق آمد شمارا

الْفَتْحُ ۖ وَإِن تَنتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن تَعُودُوا نَعُدْ وَلَن تُغْنِيَ عَنكُمْ فِئَتُكُمْ

فتح و اگر باز ایستید پس آن بهتر است مر شمارا و اگر باز گشت میکنید باز گشت میکنیم و هرگز کفایت نمیکند از شما جماعت شما

شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

چیزیرا و اگرچه بسیار شد و بدرستیکه خدا با گرویدگان است ای آنکسانیکه گرویدید فرمان برید خدا و رسولش را

وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

و بر مگردید از او و شما میشنوید و مباشید مانند آنانکه گفتند شنیدیم و ایشان نشنیدند

﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ

بدرستیکه بدترین جنبندگان نزد خدا کران گنگانند که نمی یابند بعقل و اگر دانسته بود خدا در ایشان

خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ ۖ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا

خیری هر آینه شنوانیده بود ایشانرا و اگر شنوانیده بود شان هر آینه روی گردانیده بودند و آنها روی گردانندگان بودند ای آنکسانیکه گرویدید اجابت کنید

لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ

مر خدا و مر رسول را چون بخواند شمارا برای آنچه زنده کند شمارا و بدانید که خدا حایل میشود میانه مرد و دل او

وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ خَاصَّةً ۖ

و بدرستیکه اوست که بسوی او محشور میشوید و بترسید از فتنه که نرسد آنانرا که ستم کردند از شما تنها

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي

و بدانید که خدا سخت عقوبت است و یاد کنید هنگامیکه شما بودید اندک ناتوان شمردگان در

الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم

زمین میترسیدید که بربایند شمارا مردمان پس جای داد شمارا و تقویت کرد شمارا بنصرتش و روزی کرد شمارا

مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَ

از پاکیزه‌ها باشد که شما شکر کنید ای آنکسانیکه گرویدید خیانت مکنید با خدا و رسول و

تَخُونُوٓا أَمَٰنَٰتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَٱعْلَمُوٓا أَنَّمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَأَوْلَٰدُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ

خیانت کنید در امانتهای نازد دشما میدانید ودانید که جز این نیست مالهاتان واولادتان بلاست وهر آینه

ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِن تَتَّقُوا ٱللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَ

خدا نزدش اجری عظیم است ای آنکسانیکه گرویدید اگر بپرهیزید از خدا میگرداند برای شما تیزی و

يُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ

درمیگذراند از شما گناهان شمارا ومیآمرزد شمارا وخدا صاحب فضلی است بزرگ وهنگامیکه مکر میکردند

بِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۚ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ ٱللَّهُ ۖ

بتو آنانیکه کافرشدند که حبس کنند ترا یا بکشندت یا بیرون کنندت ومکر میکردند ومکر میکرد خدا

وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلْمَٰكِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا

وخدا بهترین مکرکنندگانست وچون خوانده شود برایشان آیتهای ما گویند بتحقیق شنیدیم اگر بخواهیم هر آینه میگفتیم

مِثْلَ هَٰذَآ ۙ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا ٱللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ

مانند این نیست این مگر افسانهای پیشینیان وهنگامیکه گفتند بارخدایا اگر باشد این آن

ٱلْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ أَوِ ٱئْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ

که حق است از نزد تو پس بباران برما سنگها از آسمان یا بیاور بما عذابی دردناک ونباشد

ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا لَهُمْ

خدا که عذاب کند ایشانرا وتو درایشانی ونباشد خدا عذاب کننده ایشان وایشان استغفار میکنند وچیست ایشانرا

أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ ٱللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَمَا كَانُوٓا أَوْلِيَآءَهُۥٓ ۚ إِنْ أَوْلِيَآؤُهُۥٓ

که عذاب نکند ایشانرا خدا وایشان بازمیدارند از مسجد الحرام ونباشند صاحبان مسجد نیستند صاحبان آن

إِلَّا ٱلْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ ٱلْبَيْتِ

مگر پرهیزکاران ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند ونباشد نمازشان نزد آنخانه

إِلَّا مُكَآءً وَتَصْدِيَةً ۚ فَذُوقُوا ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا

مگر صفیری ودست زدنی پس بچشید عذاب را بسبب بودنتان که کافر شدید بدرستیکه آنانکه کافرشدند

يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ

انفاق میکنند مالهای خود را تا بازدارند از راه خدا پس بزودی صرف میکنند آنها را پس خواهد بود بر ایشان حسرتی پس

يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ

مغلوب میشوند وآنها که کافر شدند بدوزخ محشور میشوند تا جدا سازد خدا ناپاک را از پاک و بگرداند

الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾

ناپاک را بعضیش بر بعضی پس بر سر هم جمع کند آنها را همه پس بگرداند آنرا در دوزخ آنگروه ایشانند زیانکاران

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِن يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ

بگو مر آنانرا که کافر شدند اگر باز بایستند بیامرزد مر ایشانرا آنچه پیش گذشت واگر برگردند پس بحقیقت گذشت

سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ

طریقهٔ پیشینیان وکارزار کنید با ایشان تا نباشد فتنه وباشد دین همهٔ آن از برای خدا پس اگر

انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ

باز ایستند پس بدرستیکه خدا بآنچه میکنند بیناست واگر اعراض کنند پس بدانید بدرستیکه خدا مولای شماست

نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ

خوب مولائیست وخوب ناصریست وبدانید که آنچه غنیمت گرفتید از چیزی پس بدرستیکه از برای خداست پنجیکش واز برای رسول

وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ آمَنتُم بِاللَّهِ وَمَا أَنزَلْنَا

واز برای صاحب قرابت ویتیمان ودرماندگان ورهگذر بان محتاج اگر هستید ایمان آورده اید بخدا وآنچه فرو فرستادیم

عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ أَنتُم

بر بندهٔ خود روز تمیز روزیکه بهم رسیدند آن دو جماعت وخدا بر همه چیز تواناست هنگامیکه شما بودید

بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُم بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ

در کنارهٔ نزدیکتر وایشان بودند بکنارهٔ دورتر وسواران قافله پایین تر بودند از شما واگر وعده کرده بودید

لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَٰكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن

هرآینه خلاف کردید در وعده ولیکن تا بفعل آورد خدا کاری را که بنهایت کرده شود تا آنکه هلاک شود کسیکه هلاک شد از

بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ

روی دلیل و حجت و زنده شود کسیکه زنده شد از روی دلیل و بدرستیکه خدا هر آینه شنوای داناست هنگامیکه نمود تو ایشان را خدا در خواب

قَلِيلًا ۖ وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

اندک و اگر نموده بود ایشان را تو بسیار هر آینه سستی کرده بودید و نزاع کرده بودید در آن امر ولیکن خدا بسلامت داشت بدرستیکه او داناست

الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي

بذات سینه‌ها و هنگامیکه نمود بشما ایشان را چون بهم رسیدید در چشمهای شما اندک و کم گردانید اندک شما را در

أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

چشمهای ایشان تا بفعل آورد خدا کاری را که بود کرده شده و بخدا برگردانیده میشود امرها ای آن کسانیکه

آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ

ایمان آوردید چون ملاقات کنید گروهی را پس ثابت قدم باشید و یاد کنید خدا را بسیار باشد که شما رستگار شوید و فرمان برید خدا را

وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ ۖ وَاصْبِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾

و رسولش را و نزاع مکنید پس سستی خواهید کرد و خواهد رفت دولت شما و صبر کنید بدرستیکه خدا با صبر کنندگانست

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ

و مباشید چون آنانکه بیرون آمدند از دیارشان بشادی تمام و وانمود مردمان و منع میکردند از راه

اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ

خدا و خدا بآنچه میکنند فرا رسنده است و هنگامیکه بیاراست برای ایشان دیو رجیم کردار ایشان را و گفت نیست غلبه کننده

لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ ۖ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ

مر شما را امروز از مردمان و بدرستیکه من پناه دهنده‌ام شما را پس چون نمودار شدند آن دو فوج برگشت بر دو پاشنه اش و گفت

إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۚ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ

بدرستیکه من بیزارم از شما بدرستیکه من می‌بینم آنچه را نمی‌بینید بدرستیکه من میترسم از خدا و خدا سخت عقوبتست هنگامیکه

يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ ۗ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

میگفتند دو رویان و آنانکه در دلهای ایشان بود بیماری که فریفته است اینها را دین ایشان و هرکه توکل میکند بر خدا

[illegible]

فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ

پس بدرستیکه خدا غالب درستکارست واگر ببیندی هنگامی راکه میمیرانند آنانرا که کافر شدند ملائکه میزدند

وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ

برروبهاشان ویشتهاشان وبچشید عذاب سوزان آن بسبب آنچیزیست که پیش فرستاد دستهای شما

اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ

و بدرستیکه خدا نیست بیداد کننده مر بندگانرا چون شیوهٔ فرعونیان و آنانکه بودند پیش از ایشان کافر شدند بآیتهای

اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ

خدا پس گرفت ایشانرا خدا بگناه ایشان بدرستیکه خدا نیرومند سخت عقوبتست آن باینست که خدا

لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

نباشد تغییر دهنده نعمتی راکه احسان کرد آنرا بر جمعی تاآنکه تغییر دهند آنچه را باشد در نفسهاشان و بدرستیکه خدا شنوای داناست

﴿٥٣﴾ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم

چون شیوهٔ فرعونیان و آنانکه بودند پیش از ایشان تکذیب کردند آیتهای پروردگارشانرا پس هلاک کردیمشان

بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ

بگناهانشان و غرق کردیم فرعونیان را وهمه بودند ستمکاران بدرستیکه بدترین جنبندگان نزد خدا

الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ

آنانند که کافر شدند پس ایشان ایمان نیاورند آنانکه پیمان گرفتی از ایشان پس میشکنند پیمان خودرا در هر

مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ

بار و ایشان نپرهیزند پس اگر دریابی ایشانرا در حرب پس پراکنده ساز بایشان کسی راکه باشد از پس آنها باشد که ایشان

يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا

پندگیرند واگر بترسی البته از جمعی خیانتی پس بینداز بسوی ایشان بر یکسانی بدرستیکه خدا

يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾ وَأَعِدُّوا

دوست ندارد خیانتکارانرا وهرآینه نپندارند البته آنانکه کافر شدند که پیشی گرفتند بدرستیکه ایشان عاجز نمیکنند و آماده سازید

لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

برای ایشان آنچه بتوانید از اسباب توانائی واز بستن اسپان که بترسانید بآن دشمن خدا ودشمنان را

وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ودیگران از غیر ایشان نمیدانید ایشان را خدا میداند ایشان را وآنچه انفاق میکنید از چیزی در راه خدا

يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ

تمام داده میشود بشما وشما ستمکرده نشوید واگر میل کردند مر صلح را پس میل کن مر آن را وتوکل کن بر خدا بدرستیکه

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ

اوست شنوای دانا واگر بخواهند که مکر کنند با تو پس بدرستیکه کافیست ترا خدا اوست که تقویت کرد ترا

بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ

بنصرتش ودیگر وندگان والفت داد میان دلهاشان اگر صرف میکردی آنچه در زمین است همه الفت نمیکردی

بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ

میان دلهاشان ولیکن خدا الفت افکند میانشان بدرستیکه اوست غالب درست کردار ای پیغمبر بس است ترا خدا

وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ

وآنکه پیروی کرد ترا از مؤمنین ای پیغمبر ترغیب کن مؤمنان را بر کارزار اگر بوده باشد

مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ

از شما بیست صبرکنندگان غالب شوند بر دویست واگر باشد از شما صد غالب شوند بهزار از آنانکه

كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ

کافر شدند بسبب آنکه ایشان گروهی اند که نمیفهمند اکنون تخفیف داد خدا از شما ودانست که در شما ناتوانی است پس اگر

يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ

باشد از شما صد صبرکننده غالب میشوند بر دویست واگر بوده باشد از شما هزار غالب میشوند بر دو هزار بدستوری خدا

وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ

وخدا با صبرکنندگانست نسزد مر پیغمبری را که باشد مر او را اسیران تا آنکه کشش بسیار کند در زمین میخواهند

عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ

متاع دنیا را و خدا میخواهد آخرت را و خدا غالب درست کردار است اگر نبود نوشته از خدا که پیش گذشته بود هر آینه میرسید

فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

بود شما را در آنچه گرفتید عذابی بزرگ پس بخورید از آنچه غنیمت گرفتید حلال پاکیزه و بپرهیزید از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده

رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ

مهربان است ای پیغمبر بگو مر آنکسانیرا که در دستهای شمایند از اسیران اگر داند خدا در دلهای شما

خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا

خیری را بدهد شما را بهتر از آنچه گرفته شد از شما و بیامرزد شما را و خدا آمرزنده مهربانست و اگر اراده کنند

خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ الَّذِينَ

خیانت با تو پس بتحقیق خیانت کردند خدا را از پیش پس توانائی داد بر ایشان و خدا دانای درست کردار است بدرستیکه آنانکه

آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا

گرویدند و هجرت کردند و جهاد کردند بمالهاشان و جانهاشان در راه خدا و آنانکه جای دادند

وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ

و یاری کردند آنها بعضیشان دوستان بعضی اند و آنانکه گرویدند و هجرت نکردند نیست شما را از

وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ

دوستی ایشان هیچ چیز تا هجرت کنند و اگر یاری طلبند شما را در دین پس بر شماست یاری کردن مگر بر

قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

جمعی که میانه شما و میانه ایشان پیمانی است و خدا بآنچه میکنید بیناست و آنانکه کافر شدند بعضی از ایشان دوستان

بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ

بعضی اند اگر نکنید آنرا خواهد شد فتنه در زمین و فسادی بزرگ و آنانکه گرویدند و

هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ

هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا و آنانکه جای دادند و یاری کردند آنگروه ایشانند گروندگان

[illegible]

حَقًّا لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ

براستی مرایشان راست آمرزشی و روزی خوب و آنانکه گرویدند از بعد و هجرت گزیدند و جهاد کردند با شما

فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

پس آنها از شمایند و صاحبان رحمها بعضی از ایشان اولی باشند ببعضی در کتاب خدا بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست

سورة التوبة مائة وثلاثون آية وهي نزلت بالمدينة

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ

بیزاریست از خدا و رسولش بسوی آنانکه پیمان بستید از مشرکان پس سیر کنید در زمین

أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾ وَأَذَانٌ

چهار ماه و بدانید که شما غیر عاجز کننده خدائید و بدرستیکه خدا رسوا کننده کافرانست و اعلانیست

مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ

از خدا و رسولش بمردمان روز حج اکبر بدرستیکه خدا بیزار است از مشرکان و رسولش نیز بیزار است

فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ

پس اگر توبه کردید پس آن بهتر است مر شما را و اگر اعراض کردید پس بدانید که شما غیر عاجز کننده خدائید و بشارت ده آنانرا

كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ

که کافر شدند بعذابی دردناک مگر آنانکه پیمان بستید از مشرکان پس نقصان نرسانیدند شما را چیزی و نه

يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

هم پشت شدند بر شما احدی را پس تمام گردانید با ایشان پیمانشانرا تا مدتشان بدرستیکه خدا دوست دارد پرهیزکارانرا

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَ

پس چون منقضی شود شهرهای حرام پس بکشید مشرکان را هر جا بیابید و بگیرید شان و

احْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا

حبس کنیدشان و بنشینید برای ایشان بهر رهگذری پس اگر توبه کردند و بر پای داشتند نماز را و دادند زکوة را پس خالی سازید

سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ

راه ایشانرا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست واگر یکی از مشرکان پناه آورد بتو پس پناه ده او را تا

يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ كَيْفَ يَكُونُ

بشنود کلام خدا را پس برسان او را بامانش این بآنست که ایشان گروهی اند که نمیدانند چگونه باشد

لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

مر مشرکانرا عهدی نزد خدا و نزد رسولش مگر آنانکه عهد بستید نزد مسجد الحرام

فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ

پس مادام که استقامت ورزند برای شما پس استقامت ورزید برای ایشان بدرستیکه خدا دوست دارد پرهیزکارانرا چگونه واگر غالب شوند بر شما

لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ

نگاه نمیدارند در شما سوگندی و نه عهدی راضی و خوشنود میسازند شما را بدهنهاشان و اباء دارد دلهاشان و بیشترین ایشانند فاسقان

﴿٨﴾ اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

عوض گرفتند بآیتهای خدا بهای اندک را پس بازداشتند از راه او بدرستیکه ایشان بد است آنچه را عمل میکنند

﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَإِنْ تَابُوا

نگاه نمیدارند در مؤمنی سوگندی و نه پیمانی و آنگروه ایشانند از حد درگذرندگان پس اگر توبه کردند

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

و برپا داشتند نمازرا و دادند زکوة را پس برادران شمایند در دین و تفصیل میدهیم آیتهارا از برای گروهیکه میدانند

﴿١١﴾ وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ

واگر شکستند سوگندهاشانرا از بعد پیمانشان وطعن زدند در دینتان پس کارزار کنید با پیشوایان کفر

إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَ

بدرستیکه ایشان نیست سوگندها شانرا باشد که آنها بازایستند آیا کارزار نمیکنید با جمعی که شکستند پیمانشانرا و

هَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ

قصد کردند به بیرون کردن رسول و آنها پیشی گرفتند شمارا اول بار آیا میترسید از ایشان پس خدا سزاوارتر است که بترسید از او اگر

كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۳﴾ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ

هستید گروندگان کارزار کنید با ایشان که عذاب میکند ایشانرا خدا بدستهای شما و رسوا میکند ایشانرا و یاری میدهد شمارا بر ایشان

وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۴﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ

و شفا میدهد سینه‌های جمعی گروندگانرا و میبرد خشم دلهاشانرا و توبه میپذیرد خدا از آنکه میخواهد

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۵﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَلَمْ

و خدا دانای درست کردار است آیا پنداشتید که واگذاشته شوید و هنوز ندانسته خدا آنانرا که جهاد کردند از شما و

يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾

نگرفتند از غیر خدا و غیر رسولش و غیر مؤمنان دوست همرازی و خدا آگاهست بآنچه میکنید

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ

نباشد مر مشرکانرا که عمارت کنند مسجدهای خدارا گواهی دهندگان بر خودهاشان بکفر آنها

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿۱۷﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ

ناچیز شد کردارشان و در آتش ایشانند جاودانیان جز این نیست که عمارت میکند مسجدهای خدارا کسیکه گروید بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ ۖ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا

و روز بازپسین و برپا داشت نمازرا و داد زکوةرا و نترسید مگر از خدا پس شاید آنها که باشند

مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿۱۸﴾ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

از راه یافتگان آیا گردانیدید آب دادن حاج و عمارت مسجد الحرام را چون کسیکه گروید بخدا و روز

الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَا يَسْتَوُونَ عِندَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

بازپسین و جهاد کرد در راه خدا یکسان نباشند نزد خدا و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا

﴿۱۹﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ

آنانکه گرویدند و هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا بمالهاشان و جانهاشان بزرگترند

دَرَجَةً عِندَ اللَّهِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۲۰﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ

برتبه نزد خدا و آنگروه ایشانند کامیابان مژده میدهد ایشانرا پروردگارشان برحمتی از او و خشنودی

وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

و بهشتهائی از برای آنها که در آنهاست نعمتی دائمی جاودانیان در آن همیشه بدرستیکه خدا نزد او هست مزدی بزرگ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى

ای آنکسانیکه گرویدید مگیرید پدرانتانرا و برادرانتانرا دوستان اگر گزیدید کفررا بر

الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ

ایمان و کسیکه دوست گیردشان از شما پس آنها ایشانند ستمکاران بگو اگر باشند پدرانتان

وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ

و پسرانتان و برادرانتان و جفتهاتان و خویشانتان و مالهائیکه اندوخته اید آنهارا و بازرگانی که

تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي

میترسید از کاسد شدنش و مساکنی که خوشنود بید از آنها دوستتر هست بشما از خدا و رسولش و جهاد کردن در

سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ

راهش پس انتظار برید تا بیاورد خدا فرمانش را و خدا هدایت نمیکند گروه نافرمانبران را بتحقیق یاری کرد شما را

اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا

خدا در جاهای بسیار و در روز حنین هنگامیکه بشگفت آورد شمارا بسیاری شما پس کفایت نکرد از شما چیزی

وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ

و تنگ شد بر شما زمین با فراخیش پس برگشتید پشت گردانندگان. پس فرو فرستاد خدا آرامش را بر

رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ

رسولش و بر گروندگان و فرو فرستاد لشکرهائیکه ندیدیدشان و عذاب کرد آنانرا که کافر شدند و آنست پاداش

الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

کافران پس توبه میپذیرد خدا پس از آن بر هرکه میخواهد و خدا آمرزنده مهربانست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا

ای آنکسانیکه گرویدید جز این نیست مشرکان پلیدند پس نباید که نزدیک شوند بمسجد الحرام پس از سالشان این سال

[illegible]

وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا

واگر ترسید از درویشی پس زود باشد بی نیاز کند شمارا خدا از فضلش اگر خواهد بدرستیکه خدا دانای حکیمست کارزار کنید

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ

با آنانکه نمیگروند بخدا ونه بروز بازپسین وحرام نمیکنند آنچه را حرام گردانید خدا ورسولش وقبول نمیکنند

دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ

دین حق را از آنانکه داده شدند کتاب را تاآنکه بدهند جزیه را بدست خود وایشان باشند خواران وگفتند

الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ

یهود که عزیر پسر خداست وگفتند ترسایان مسیح پسر خداست این گفتار شانست بدهنهاشان مانند میشوند

قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ

گفتار آنانرا که کافر شدند از پیش کشت ایشانرا خدا چگونه برگردانیده میشوند گرفتند دانایانشانرا وزاهدانشانرا

أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا لَا إِلَٰهَ إِلَّا

صاحبهای خود نه خدارا ومسیح پسر مریم وفرموده نشدند مگر آنکه پرستش کنند الهی یگانه را نیست خدائی مگر

هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا

او منزه است از آنچه شرک میآورند میخواهند که فرونشانند نور خدارا بدهنهاشان وابا دارد خدا مگر

أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ

آنکه تمام کند نور خودرا واگرچه کراهت دارند کافران اوست که فرستاد رسولش را بهدایت ودین حق

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ

تا غالب گرداند آنرا بر دین همه اش واگرچه کراهت دارند شرک آورندگان ای آنکسانیکه گرویدید بدرستیکه بسیاری از دانایان

وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ

وزاهدان هرآینه میخورند مالهای مردمانرا بباطل وبازمیدارند از راه خدا وآنانکه

يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

نهفته مینهند طلا ونقره را وانفاق نمیکنند آنهارا در راه خدا پس بشارت ده ایشانرا بعذابی دردناک

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ

روزیکه افروخته میشود برآنها در آتش دوزخ پس داغ کرده میشود بآنها پیشانیهاشان و پهلوهاشان و پشتهاشان این است آنچه نهادید نهفته

لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا

برای خودهاتان پس بچشید آنچه بودید نهفته مینهادید بدرستیکه شمار ماهها نزد خدا دوازده است

فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا

در کتاب خدا روزیکه آفرید آسمانها و زمین را از آنها چهار حرامست این است دین درست پس

تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ

ستم مکنید در آنها برخودهاتان و کارزار کنید با مشرکان همگی همچنانکه کارزار میکنند با شما همگی و بدانید که

اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا

خدا با پرهیزکاران است جز این نیست تغییر دادن ماههای حرام زیادتیست در کفر اضلال کرده میشوند بآن آنانکه کافر شدند حلال میگردانند آنرا سالی

وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ ۚ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ

و حرام میگردانند آنرا سالی تا موافقت نمایند با شمار آنچه حرام گردانیده خدا پس حلال میگردانند آنچه را حرام کرد خدا آراسته شد مر ایشانرا بدیها کردارشان

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا

و خدا راه ننماید گروه ناگروندگانرا ای آنکسانیکه گرویدید چیست مر شمارا چون گفته شود مر شمارا که بیرون روید

فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ۚ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ

در راه خدا سنگین میشوید بزمین آیا راضی شدید بزندگانی دنیا از آخرت پس نیست بهرهٔ زندگانی

الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا

دنیا در آخرت مگر اندکی اگر بیرون نروید عذاب میکند شمارا عذابی دردناک و بدل شما میگیرد گروهی

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ

غیر شمارا و ضرر نمیرسانید اورا چیزی و خدا بر همه چیز تواناست اگر یاری نکنید اورا پس بحقیقت یاری کرد اورا خدا

إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ

وقتیکه بیرون کردندش آنانکه کافر شدند بود دوم دو نفر وقتیکه آن دو در غار بودند هنگامیکه میگفت مر همراهش را که اندوه مخور

إِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا فَأَنزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ

بدرستیکه خدا با ماست پس فرو فرستاد خدا آرامش را براو وتقویت کردش بلشکرها ئیکه نمیدیدید آنهارا وگردانید کلمه آنانرا که

كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾ انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا

کافر شدند پایین وکلمه خدا آنست بالا وخدا غالب درست کردار است. بیرون روید سبک وگران وجهاد کنید

بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ

بمالهاتان وجانهاتان در راه خدا آن بهتر است شمارا اگر باشید بدانید اگر بودی

عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ

متاعی قریب الوصول وسفری آسان هرآینه پیروی کرده بودند ترا ولیکن دور شد برایشان مسافت وبزودی سوگند خواهند خورد بخدا

لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ عَفَا

که اگر توانسته بودیم هرآینه بیرون آمده بودیم با شما هلاک میکردانند نفسهای خودرا وخدا میداند که ایشانند هرآینه دروغگویان عفو کرد

اللّٰهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾

خدا از تو چرا دستوری دادی ایشانرا تا آنکه ظاهر میشد مرترا آنانکه راست گفتند ومیدانستی دروغگویانرا

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ

دستوری نمیخواهند از تو آنانکه میگروند بخدا وروز بازپسین که جهاد کنند بمالهاشان و

أَنفُسِهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

جانهاشان وخدا داناست بپرهیزکاران جز این نیست دستوری میخواهند از تو مگر آنانکه نمیگروند بخدا وروز

الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا

بازپسین وشک کرد دلهاشان پس ایشان در شکشان مترددمیباشند واگر اراده کرده بودند بیرون رفتن را هرآینه آماده

لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِن كَرِهَ اللّٰهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾

کرده بودند مرآنرا سازبرگی ولیکن ناخوش داشت خدا برانگیختن ایشانرا پس بازداشت ایشانرا وگفته شد بنشینید با نشینندگان

لَوْ خَرَجُوا فِيكُم مَّا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ

اگر بیرون آمده بودند در شما نیفزودند شمارا مگر فساد وهرآینه شتافته بودند میانتان که بجویند برای شما فتنه وباشند در شما

سَمّٰعُونَ لَهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظّٰلِمِينَ ﴿٤٧﴾ لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ

سخن چینان مرایشانرا وخدا داناست بستمکاران بتحقیق جستند فتنه را از پیش ودیگرگردانیدند برای تو

الْأُمُورَ حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كٰرِهُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا

امرها را تا آمد حق وظاهر شد فرمان خدا وایشان بودند ناخوش داران وازایشان کیست که میگوید دستوری ده مرا و

تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكٰفِرِينَ ﴿٤٩﴾ إِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ

بفتنه میفکن مرا آگاه باش که درفتنه افتادند وبدرستیکه دوزخ هرآینه احاطه کننده بکافرانست اگر برسد ترا خوبی

تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

بدمیآید ایشانرا واگر برسد ترا مصیبتی میگویند بتحقیق گرفتیم کارها را ازپیش وبرگردند وایشان باشند شادمانان

﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا هُوَ مَوْلٰىنَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

بگو هرگز نمیرسد ما را مگر آنچه نوشت خدا برما اوست صاحب اختیار ما وبرخدا پس باید توکل کنند گروندگان

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللّٰهُ

بگو آیا انتظار میبرید بما مگر یکی از دو خوب را که نصرت یا شهادتست وما انتظار میبریم بشما که برساند بشما خدا

بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا

عذابی از نزدش یا بدستهای ما پس انتظار کشید بدرستیکه ما باشما انتظار کشندگانیم بگو انفاق کنید خواه

أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فٰسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ

یا نخواه که پذیرفته نخواهد شد ازشما بدرستیکه شما هستید گروهی نافرمانبران ومنع نکرد ایشانرا که قبول کرده شود ازایشان

نَفَقٰتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلٰوةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا

نفقه های ایشان مگر آنکه ایشان کافرشدند بخدا وبرسولش ونمیآیند بنماز مگر در حال کسالت و

يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كٰرِهُونَ ﴿٥٤﴾ فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوٰلُهُمْ وَلَا أَوْلٰدُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ

انفاق نمیکنند مگر باکراهت پس بشگفت نیاورد ترا مالهای ایشان ونه فرزندانشان میخواهد خدا

لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ

مگر اینکه عذاب کند ایشانرا بآنها در زندگانی دنیا وهلاک شود نفسهاشان وآنها باشند کافران وسوگند میخورند بخدا

إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُم مِّنكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ

که ایشان هرآینه از شمااند و نیستند ایشان از شما ولیکن ایشان گروهی اند که میترسند اگر بیابند پناهی یا غارها

أَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ

یا سوراخ درخزیدنی هرآینه عدول کرده بودند بآن و ایشان شتابندگانند و از ایشان کسی است که عیب میکند ترا در صدقه ها پس اگر

أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ

داده شدند از آنها خوشنود گشتند و اگر داده نشدند از آنها آنگاه ایشان خشم میکنند و اگر آنکه ایشان راضی شده بودند بآنچه داد ایشانرا

اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِن فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ

خدا و رسولش و گفتندی بس است ما را خدا زود باشد که بدهد ما را خدا از فضلش و رسول او بدرستیکه ما بسوی خدا

رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ

رغبت دارندگانیم جز این نیست صدقه ها از برای درویشانست و درماندگان و کارکنان بر جمع صدقات و آنانکه بدست آورده دلهاشان

وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

و در آزاد کردن گردنها و قرض داران مفلسان و در راه خدا و راه گذریان محتاج فرض کردنی از خدا و خدا دانای

حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ

درست کردار است و از ایشان کسانی اند که میرنجانند پیغمبر را و میگویند که او شنوای سخن هرکسی است بگو گوش خیر است مر شما را

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ

میگرود بخدا و تصدیق میکند گروندگانرا و رحمتی است از برای آنانکه گرویدند از شما و آنانکه میرنجانند رسول

اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَن يُرْضُوهُ

خدا را از برای ایشانست عذابی دردناک سوگند میخورند بخدا برای شما تا خوشنود کنند شما را و خدا و رسولش سزاوارترند که خوشنود کنند

إِن كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

اگر هستند گروندگان آیا ندانسته اند که هرکه مخالفت میکند با خدا و رسولش پس بدرستیکه از برای اوست آتش دوزخ

خَالِدًا فِيهَا ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَن تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ

جاوید در آن اینست رسوائی بزرگ میترسند منافقان که فرو فرستاده شود بر ایشان سوره که

تُنَبِّئُهُم بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِءُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ

آگاه گرداند ایشان را بآنچه در دلهای ایشانست بگو استهزاء کنید بدرستیکه خدا ظاهر کننده است آنچه را میترسید و هر آینه اگر پرسی از ایشان

لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ

هر آینه گویند جز این نیست بودیم که صحبت میداشتیم و بازی میکردیم بگو آیا بخدا و آیتهایش و در رسولش بودید که استهزاء میکردید

﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن نَّعْفُ عَن طَائِفَةٍ مِّنكُمْ نُعَذِّبْ

عذر مخواهید بتحقیق که کافر شدید پس از ایمانتان اگر عفو کنیم از پاره از شما عذاب خواهیم کرد

طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّن بَعْضٍ يَأْمُرُونَ

پاره را بسبب آنکه ایشان باشند گناهکاران مردان بانفاق و زنان بانفاق بعضی ایشانند از بعضی امر میکنند

بِالْمُنكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ

بناشایسته و نهی میکنند از شایسته و بهم میآرند دستهاشانرا فراموش کردند خدا را پس فراموش کرد شانرا بدرستیکه منافقان

هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

ایشانند فاسقان وعده کرده خدا مردان بانفاق و زنان بانفاق و کافران را آتش دوزخ جاودانیان در آن

هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾ كَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنكُمْ

آن کافیست ایشانرا و لعنت کرد ایشانرا خدا و از برای ایشانست عذابی پاینده مانند آنانکه از پیش شما بودند سخت‌تر از شما

قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُم بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ

بقوت و بیشتر بمالها و فرزندان پس کام جستند بنصیبشان پس کام جستید بنصیبتان همچنانکه کام جستند

الَّذِينَ مِن قَبْلِكُم بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

آنانکه بودند پیش از شما بنصیبشان و درآمد کردید همچنانکه درآمد کردند آنگروه ناچیز شد کردارشان در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ

و آخرت و آنگروه ایشانند زیانکاران آیا نیامد ایشانرا خبر آنانکه بودند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و

وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ

ثمود و قوم ابراهیم و اصحاب مدین و آن شهرهای زیر و زبر شده آمد ایشانرا رسولانشان با معجزات پس نبود خدا

[illegible]

لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ

که ستم کند ایشانرا ولیکن بودند که بخود ایشان ستم میکردند و مردان گرونده و زنان گرونده برخی از ایشانند دوستان برخی

يَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ

امر میکنند بکارهای شایسته ونهی میکنند از ناشایسته وبرپا میدارند نمازرا ومیدهند زکوة را

وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْمُؤْمِنِينَ

وفرمان میبرند خدا ورسولش را آنگروه زود باشد رحمت کند ایشانرا خدا بدرستیکه خدا غالب حکیم است وعده داد خدا مردان گرونده

وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنَّٰتِ عَدْنٍ ۚ

وزنان گرونده را بهشتهائی که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان درآن ومسکنهای پاکیزه دربهشتهای باقامت دائمی

وَرِضْوَٰنٌ مِّنَ ٱللَّهِ أَكْبَرُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ

وخوشنودی از خدا بزرگتر است آنست آن کامیابی بزرگ ای پیغمبر جهادکن باکافران

وَٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ مَا قَالُوا۟

ومنافقان وسخت گیر برایشان وجایگاه ایشان دوزخست وبدجای بازگشتی است سوگند میخورند بخدا که نگفتند

وَلَقَدْ قَالُوا۟ كَلِمَةَ ٱلْكُفْرِ وَكَفَرُوا۟ بَعْدَ إِسْلَٰمِهِمْ وَهَمُّوا۟ بِمَا لَمْ يَنَالُوا۟ ۚ وَمَا نَقَمُوٓا۟ إِلَّآ

وبتحقیق گفتند کلمهٔ کفررا وکافرشدند بعد از اسلامشان وخواهش کردند بآنچه نرسیدند وکینه نورزیدند مگر

أَنْ أَغْنَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ مِن فَضْلِهِۦ ۚ فَإِن يَتُوبُوا۟ يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۖ وَإِن يَتَوَلَّوْا۟ يُعَذِّبْهُمُ

آنکه بی نیاز کرد ایشانرا خدا ورسول او از فضلش پس اگر توبه کنند باشد بهتر مرایشانرا واگر روگردانند عذاب کند ایشانرا

ٱللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُم

خدا عذابی دردناک دردنیا وآخرت ونباشد مرایشانرا درزمین هیچ دوستی ونه یاری کننده وازایشان

مَّنْ عَٰهَدَ ٱللَّهَ لَئِنْ ءَاتَىٰنَا مِن فَضْلِهِۦ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّآ

کسی است که پیمان کرد باخدا که اگر دهد مارا از فضلش هرآینه صدقه دهیم البته وهرآینه خواهیم شد البته از شایستگان پس چون

ءَاتَىٰهُم مِّن فَضْلِهِۦ بَخِلُوا۟ بِهِۦ وَتَوَلَّوا۟ وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِى قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ

داد ایشانرا از فضلش بخیلی کردند بآن وروگردانیدند وایشان بودند اعراض کنندگان پس ازپی آورد ایشانرا نفاقی دردلهاشان تا

يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

روزیکه بیابند آنرا بسبب آنچه خلاف کردند با خدا آنچه وعده کردند او را و بسبب آنچه بودند که دروغ میگفتند آیا ندانستند که خدا

يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ

میداند پنهانشانرا و رازشانرا و بدرستیکه خدا دانای پنهانهاست آنانکه عیب میکنند افزون دهندگانرا از

الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ

گروندگان در صدقه‌ها و کسانیرا که نمی‌یابند مگر طاقتشانرا پس استهزاء میکنند از ایشان استهزاء کرد خدا

مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ

از ایشان و از برای آنهاست عذابی دردناک خواهی آمرزش خواه برایشانرا و خواهی آمرزش مخواه از برای ایشان اگر آمرزش خواهی برای ایشان هفتاد

مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

بار پس هرگز نیامرزد خدا ایشانرا آن باینست که ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و خدا راه ننماید گروه

الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ

فاسقانرا شاد شدند بازگذاشتگان بنشستنشان از بعد فرستاده خدا و ناخوش داشتند که جهاد کنند بمالهاشان

وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

و جانهاشان در راه خدا و گفتند مروید در گرما بگو آتش دوزخ سخت‌تر است در گرمی اگر باشند بیابند

﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ

پس باید که بخندند اندک و باید که بگریند بسیاری پاداشی بآنچه بودند که کسب میکردند پس اگر بازگرداند ترا خدا

إِلَىٰ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا

بسوی پاره از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای بیرون رفتن پس بگو هرگز بیرون نخواهید آمد با من هیچگاه و هرگز کارزار نخواهید کرد

مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ

با من دشمنی را بدرستیکه شما راضی شدید بنشستن اول بار پس بنشینید با بازماندگان و نماز مگذار بر

أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

یکی از ایشان که مرد هرگز و نایست بر فراز گورش بدرستیکه آنها کافر شدند بخدا و رسولش و مردند و ایشان بودند فاسقان

۱۰۰ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ

﴿٨٤﴾ وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ

وبشگفت نیاورد ترا مالهای ایشان ونه فرزندان ایشان جز این نیست میخواهد خدا که عذاب کند شان بآنها در دنیا و هلاک شود

أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ

نفسهاشان وایشان باشند کافران وچون فرستاده شود سوره که ایمان آورید بخدا وجهاد کنید با رسولش

اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾ رَضُوا بِأَنْ

دستوری خواهند از تو صاحبان ثروت از ایشان وگویند واگذار مارا که باشیم با نشستگان راضی شدند بآنکه

يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا

باشند با بازماندگان ومهر زده شد بر دلهاشان پس ایشان نمیفهمند لیکن رسول وآنانکه گرویدند

مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

بااو جهاد کردند بمالهاشان وجانهاشان وآنگروه مرایشانراست خیرات وآنگروه ایشانند رستگاران

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَ

مهیا کرده خدا برای ایشان بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان درآن آنست کامیابی بزرگ و

جَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ

آمدند عذرگویندگان از بادیه نشینان که دستوری داده شود مرایشانرا ونشستند آنانکه دروغ بستند برخدا ورسولش زود باشد که برسد

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ

آنانرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک نیست بر ناتوانان ونه بر بیماران ونه بر آنانکه

لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ

نمییابند آنچه را صرف میکنند گناهی چون خالص شدند مرخدا ورسولش نباشد بر نیکوکاران هیچ راهی و خدا

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ

آمرزنده مهربانست ونه بر آنانکه چون آمدند ترا که سوار کنی ایشانرا گفتی نمییابم آنچه سوار کنم شمارا بران

تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

برگشتند وچشمهاشان میریخت از اشک از غم که نمییافتند آنچه را صرف کنند جز این نیست که راه گرفت بر کسانی است که

يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

دستوری میطلبند از تو و آنها توانگرانند راضی شدند باآنکه باشند با بازماندگان و مهر نهاد خدا بر دلهاشان

فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾ يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ ۚ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ

پس ایشان نمیدانند بعذرخواهی خواهند آمد بسوی شما چون بازگردید بسوی ایشان بگو عذر نخواهید که هرگز باور نداریم

لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ ۚ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ

شمارا بحقیقت خبر داده مارا خدا از خبرهای شما بزودی خواهد دید خدا کار شمارا و رسولش پس بازگردانیده خواهید شد بسوی دانای

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ

نهان و آشکار پس آگاهی دهد شمارا بآنچه بودید که میکردید بزودی سوگند خواهند خورد بخدا از برای شما چون بازگردید

إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ إِنَّهُمْ رِجْسٌ ۖ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا

بسوی ایشان تا رو گردانید از ایشان پس روی بگردانید از ایشان بدرستیکه ایشان پلیدند و جایگاهشان دوزخست پاداشی بسبب آنچه بودند

يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۖ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ

کسب میکردند سوگند میخورند برای شما تا خشنود شوید از ایشان پس اگر خوشنود شوید از ایشان پس بدرستیکه خدا خوشنود نخواهد شد از

الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ

گروه فاسقان بادیه‌نشینان سخت‌ترند از روی کفر و نفاق و سزاوارترند که ندانند حدهای آنچه را فرو فرستاد

اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ

خدا بر رسولش و خدا دانای درستکار است و از بادیه‌نشینان کسی است که میگیرد آنچه را صرف میکند جای تاوان و چشم میدارد

بِكُمُ الدَّوَائِرَ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

بشما گردشهای روزگار بر ایشان است گردش بد و خدای شنوای داناست و از بادیه‌نشینان کسی است که میگرود بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ۚ

و روز بازپسین و آنچه در راه خدا صرف میکند موجب تقرب میشمارد و دعاهای رسول را نیز آگاه باشید که آنها نزدیکیست برای آنها

سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ

زود باشد که درآورد ایشان را خدا در رحمتش بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست و سبقت داران نخستان از مهاجران

وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ

و انصار و آنانکه پیروی کردند ایشانرا به نیکوئی خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او و مهیا کرده برای ایشان بهشتها

تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ

که میرود زیر شان نهرها جاودانیان در آن همیشه آنست کامیابی بزرگ و از آنانکه پیرامون شمایند

مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ

از بادیه نشینان منافقانند و از اهل مدینه ایستاده اند بر نفاق نمیدانی ایشانرا ما

نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ

میدانیم ایشانرا زود باشد عذاب کنیم ایشانرا دو بار پس برگردانیده میشوند بسوی عذابی بزرگ و دیگران اقرار کردند بگناهان شان

خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ

آمیختند کرداری نیکو و دیگری بد شاید خدا که توبه پذیرد از ایشان بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست بگیر

مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ

از مالهاشان صدقه که پاک سازی ایشانرا و پاکیزه گردانی بصدقه و دعا کن بایشان بدرستیکه دعای تو مایه آرام است مرایشانرا

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ

و خدا شنوای داناست آیا ندانسته اند که خدا اوست که میپذیرد توبه را از بندگانش و میگیرد صدقه ها را

وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ

و بدرستیکه خدا اوست توبه پذیر مهربان و بگو بکنید پس بزودی ببیند خدا عمل شمارا و رسولش و گروندگان

وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ

و زود باشد که باز گردانیده شوید بسوی دانای نهان و آشکار پس آگاه کند شمارا بآنچه بودید که میکردید و دیگران

مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾ وَالَّذِينَ

موقوف اند مرفرمان خدا را یا عذاب میکند ایشانرا یا توبه پذیرد از ایشان و خدا دانای درست کارست و آنانکه

اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ

گرفتند مسجدی را برای ضرر رسانیدن و کفر و جدائی افکندن میان گروندگان و انتظار مرکسیرا که حرب کرد با خدا

وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

و رسولش از پیش و هرآینه سوگند خواهند خورد که نخواستیم مگر خوبیرا و خدا گواهی میدهد که ایشان هرآینه دروغگویانند

﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ

مایست در آن هرگز هرآینه مسجدی که بنا نهاده شد بر پرهیزکاری از اول روز سزاوارتر است که بایستی در آن

فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ

در آن باشند مردانیکه دوست دارند که پاک شوند و خدا دوست میدارد پاک شوندگانرا آیا پس آنکه اساس نهاده باشد بنایشرا بر

تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ

پرهیزکاری از خدا و خوشنودی بهتر است یا آنکه اساس نهاده باشد بنایشرا بر کنار گودال سیل خالی شده شکست خورده پس فرو افکند

جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ

در آتش دوزخ و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا همیشه باشد بناشان که ساختند شکی در دلهاشان

إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَ

مگر آنکه پاره شود دلهاشان و خدا دانای درستکار است بدرستیکه خدا خرید از گروندگان جانهاشان و

أَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي

و مالهاشانرا بآنکه مر ایشانرا باشد بهشت کارزار میکنند در راه خدا پس میکشند و کشته میشوند وعده دادنی بر آن حق در

التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ

توریة و انجیل و قرآن و کیست وفاکننده تر بعهدش از خدا پس شاد شوید بسبب فروختنتان که مبایعت کردید

بِهِ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾ التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ

بآن و آنست آن کامیابی بزرگ آن توبه کنندگان پرستندگان ستایش کنندگان آن روزه داران آن رکوع کنندگان

السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ

آن سجده کنندگان آن امر کنندگان بمعروف و نهی کنندگان از منکر و آن نگهدارندگان مرحدهای خدارا و مژده ده

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ

گروندگانرا نباشد مر پیغمبررا و آنانیکه گرویدند که آمرزش خواهند از برای مشرکان و اگرچه باشند صاحب قرابت

ابراهیم لابیه در سوره ممتحنه احتمال [illegible] در تفسیر [illegible] از برای جهت [illegible] آمرزش [illegible] آن حضرت [illegible] از برای او آمرزش خواهد [illegible] ابراهیم [illegible] ایمان [illegible] دعاکان استغفار [illegible] قوله ١١٤ [illegible]

مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا

از بعد ظاهر شدن مر ایشان را که ایشانند اهل آتش و نبود آمرزش خواستن ابراهیم از برای پدرش مگر

عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِّلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ

از وعده که وعده داده بود آنرا باو پس چون ظاهر شد مر او را که او دشمن است مر خدا را بیزار شد از او بدرستیکه ابراهیم زاری کننده

حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ إِنَّ

بردبار و نباشد خدا که اضلال کند جمعی را پس از آنکه هدایت کردشان تا آنکه بیان کند برای ایشان آنچه پرهیز کنند

اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُم مِّن

بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست بدرستیکه خدا مراوراست پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و نیست مرشما را از

دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَّقَد تَّابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنصَارِ الَّذِينَ

غیر خدا هیچ دوستی و نه یاری کننده بتحقیق توبه پذیرفت خدا بر پیغمبر و مهاجران و انصار و آنانکه

اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ

پیروی کردند او را در زمان دشواری بعد از آنکه نزدیک بود برگردد دلهای پاره از ایشان پس پذیرفت توبه از ایشان بدرستیکه

بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ

با ایشان مهربان رحیم است و بر آن سه که گذاشته شدند تا چون تنگ شد برایشان زمین

بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ

با آن فراخی و تنگ آمد برایشان نفسهاشان و یقین کردند که نیست پناهی از خدا مگر بسوی او پس توبه پذیرفت از ایشان

لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

تا ثابت بر توبه باشند بدرستیکه خدا اوست توبه پذیر مهربان ای آنکسانیکه گرویدید بپرهیزید از خدا و باشید با راستگویان

﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ

نسزد مر اهل مدینه را و کسیکه پیرامون ایشان باشد از بادیه نشینان که باز مانند از رسول خدا

وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ

و نه آنکه بگذرند بسبب نفسهاشان از نفس او این بسبب آنست که ایشان نرسد ایشان را تشنگی و نه تعبی و نه گرسنگی

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ

در راه خدا وگام ننهند گامی که بخشم آورد کافرانرا ونیابند از دشمنی یافتنی مگر آنکه نوشته شود

لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً

برای ایشان بآن کار خوبی بدرستیکه خدا ضایع نسازد مزد نیکوکارانرا وانفاق نمیکنند نفقهٔ کوچکی

وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ونه بزرگ بسیاری وقطع نمیکنند وادیرا مگر آنکه نوشته شد از برای ایشان تا جزا دهد ایشانرا خدا نیکوتر از آنچه بودند که میکردند

﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ

ونباشند گروندگان که بروند همگی پس چرا نرفتند از هر گروهی از ایشان پاره

لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

تا دانش آموزند در دین وتا بیم کنند قومشانرا چون بازگردند بسوی ایشان باشد که آنها بترسند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا

ای آنکسانیکه گرویدید کارزار کنید با آنانکه نزدیکند بشما از کافران و باید بیابند در شما سختی وبدانید

أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِ

که خدا با پرهیزکاران است وچون فرو فرستاده شود سوره پس از ایشان کسی است که میگوید کدام از شما افزود اورا این سوره

إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

ایمانی پس اما آنانکه گرویدند پس افزود ایشانرا ایمانی وایشان شاد میشوند بسیار واما آنانکه در دلهاشان

مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ

مرضی است پس افزودشان بدیرا ببدی ایشان ومردند وایشان بودند کافران ایا نمی بینند که ایشان

يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا

آزموده میشوند در هر سالی یکبار یا دوبار پس نه توبه میکنند ونه ایشان پند میگیرند وچون

أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ

فرو فرستاده شود سوره مینگرند بعضی از ایشان ببعضی آیا می بینند شمارا هیچ احدی پس برگشتند گردانید خدا

[illegible] ... کونوا مع الصادقین ... [illegible]

قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ

دلهاشان را بانکه ایشانند گروهی که نمیفهمند جقیق آمد شمارا رسول از خود تان که سخت است

عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ

براو رنج کشیدنتان حریص است برشما بگروندگان مهربان رحیم است پس اگر اعراض کنند پس بگو

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

بس است مرا خدا نیست خدائی مگر او براو توکل کردم و او است پروردگار عرش بزرگ *

سورة يونس عليه السلام مائة وتسع آيات وهي مكية

حروفها ۷۵۶۲ — كلماتها ۱۸۳۲ — ركوعها ۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ *

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الر ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ

این آیتهای کتاب باحکمت است آیا باشد مر مردمانرا تعجبی که وحی فرستادیم بمردی از ایشان که

أَنذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِندَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ

بترسان مردمانرا و مژده بده آنانرا که گرویدند که مرایشانراست سابقهٔ حق نزد پروردگارشان گفتند کافران بدرستیکه

هَٰذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ

این هرآینه جادوییست آشکارا بدرستیکه پروردگارشما خدائی است که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز پس

اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۖ مَا مِن شَفِيعٍ إِلَّا مِن بَعْدِ إِذْنِهِ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

مستولی شد بر عرش تدبیر میکند کار کاینات را نیست هیچ شفیعی مگر پس از دستوری او آنست خدا پروردگارشما

فَاعْبُدُوهُ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا ۚ إِنَّهُ يَبْدَأُ

پس بپرستید او را آیا پس پند نمیگیرید بسوی او است بازگشت شما همه وعده داده از خدا حق بدرستیکه او نخست آفریده

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

خلق را پس بازمیگرداندش تا جزا دهد آنانرا که گرویدند و کردند کارهای شایسته بعدالت و آنانکه کافر شدند

لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ

مر ایشانراست شربتی از آب جوشان و عذابی دردناک بسبب بودنشان که کافر میشدند او است که گردانید آفتاب را

ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ

روشنائی و ماه را روشنی و مقرر داشتش منزلها تا بدانید شمار سالها و حساب را نیافرید خدا

ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

آنرا مگر بحق تفصیل میدهد آیتهارا برای جمعی که بدانند بدرستیکه در اختلاف شب و روز

وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

و آنچه آفرید خدا در آسمانها و زمین هرآینه آیتهاست از برای جمعی که بپرهیزند بدرستیکه آنانکه امید نمیدارند

لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ

ملاقات ما را و راضی شدند بزندگانی دنیا و آرمیدند بآن و آنانکه ایشان از آیتهای ما بیخبرانند آنها

مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ

جایگاهشان آتش است بسبب آنچه بودند که کسب میکردند بدرستیکه آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته راه نماید ایشانرا

رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ

پروردگارشان بسبب ایمانشان میرود از زیرشان نهرها در بهشتهای با نعمت خواندنشان در آن سبحانک

اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ يُعَجِّلُ

اللهم است و درودشان در آن سلام است و آخر خواندنشان اینکه الحمد لله رب العالمین و اگر تعجیل میکرد

اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

خدا از برای مردمان شر را تعجیل ایشان بخیر هرآینه رانده شده بود بسوی ایشان اجلشان پس وامیگذاریم آنانرا که امید ندارند

لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا

ملاقات ما را در زیادرویشان که حیران و بیهوده باشند و چون مس کند انسانرا ضرری میخواند ما را خوابیده بپهلویش یا نشسته

أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ مَسَّهُ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ

یا ایستاده پس چون رفع کردیم از او ضررش را میگذرد گویا که نخوانده است ما را برای ضرری که مس کرده بود او را همچنین آراسته شد از برای مسرفان

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم

آنچه بودند که میکردند و بحقیقت هلاک کردیم اهل زمانها را از پیش شما چون ستم کردند و آمد ایشانرا رسولانشان

بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۳﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ

با معجزات و نبودند که ایمان آورند همچنین جزا دهیم گروه گناهکارانرا پس گردانیدیم شما را جانشینان

فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ

در زمین از بعد ایشان تا ببینیم چگونه میکنید و چون خوانده میشود بر ایشان آیتهای روشن ما میگویند آنانکه

لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَاءِ

امید نمیدارند ملاقات ما را بیاور قرآنی غیر این یا تبدیل کنش بگو نسزد مرا که تبدیل کنم آنرا از پیش

نَفْسِي ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۖ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۵﴾ قُل

خودم پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی کرده میشود بمن بدرستیکه من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ بگو

لَّوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُم بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا

اگر خواسته بود خدا نخوانده بودم آنرا بر شما و نه اعلام کرده بودم شما را بآن پس بحقیقت درنگ کردم در شما عمری پیش از آن آیا پس

تَعْقِلُونَ ﴿۱۶﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

نمییابید بعقل پس کیست ستمکارتر از آنکه بربست بر خدا دروغی را یا تکذیب کرد آیتهای او را بدرستیکه رستگار نشوند گناهکاران

﴿۱۷﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا

و میپرستند از غیر خدا آنچه ضرر نمیرساند ایشانرا و نفع نمیدهد ایشانرا و میگویند اینها شفیعان مایند

عِندَ اللَّهِ ۚ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ

نزد خدا بگو آیا خبر میدهید خدا را بآنچه نمیداند در آسمانها و نه در زمین منزه است او و برتر است

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۱۸﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

از آنچه شریک میدانند و نبودند مردمان مگر امتت واحد پس اختلاف کردند و اگر نبود کلمه که پیشی یافته

مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۹﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ

از پروردگارت هرآینه حکم کرده شده بود میانشان در آنچه در آن اختلاف میکردند و میگویند چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی

مِن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا

از پروردگارش پس بگو نیست غیب مگر خدا را پس منتظر باشید بدرستیکه من با شما از منتظرانم و چون بچشانیم

النَّاسَ رَحْمَةً مِّن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا

مردمانرا رحمتی از پس سختی رنجی که رسید ایشانرا ناگاه مر ایشانرا مکریست در آیتهای ما بگو خدا زودتر است در مکر

إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنتُمْ

بدرستیکه فرستادگان ما مینویسند آنچه مکر میکنید او هست که میگرداند شما را در بر و بحر تا چون باشید

فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِن كُلِّ

در کشتیها و جاری شوند با ایشان بباد پاکیزه و شاد شوند بآن بیاید آنها را بادی سخت و بیاید ایشانرا موج از هر

مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِ

جا و دانند که ایشان احاطه کرده شد بایشان خوانند خدا را خالص گردانندگان برای او دین را که اگر نجات دادی ما را از این

لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

هر آینه باشیم از شکرگزاران پس چون نجات داد ایشانرا ناگاه ایشان ستم میکنند در زمین بناحق ای مردمان

إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنفُسِكُم مَّتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ

نیست ستم شما مگر بر خود تان در مایهٔ تعیش زندگانی دنیا پس بسوی ماست بازگشت شما پس آگاه گردانیم شما را بآنچه بودید

تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ

که میکردید جز این نیست مثل زندگانی دنیا چون آبی است که فرو فرستادیمش از آسمان پس آمیخت بآن رستنی

الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَ

زمین از آنچه میخورند مردمان و چهارپایان تا چون گرفت زمین پیرایه اش را و زینت یافت و

ظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن

گمان بردند اهلش که ایشان قدرت دارندگانند بر آن آمد آنرا امر ما شبی یا روزی پس گردانیدیم آنرا درو شده گویا که

لَّمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ

نرسته بود در زمان پیش همچنین تفصیل میدهیم آیتها را از برای قومی که اندیشه میکنند و خدا میخواند بسوی سرای سلامت

وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ

و راه مینماید کسیرا که میخواهد بسوی راه راست از برای آنها که نیکی کردند نیکی است و زیادتی و نپوشد

وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا

رویهاشانرا گردی و نه خواری آنها اهل بهشتند ایشان در آن جاودانانند و آنانکه کسب کردند

السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَا

بدیهارا جزای بدی بمثل آنست و فرو میگیرد ایشانرا خواری نباشد ایشانرا از خدا هیچ نگهدارنده گویا

أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ

پوشانیده شد رویهاشان پارهٔ از شب تیره آنها اهل آتشند ایشانند در آن جاودانان و روزیکه

نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ

محشور میسازیمشان همه پس میگوئیم از برای آنانکه شرک آوردند باشید برجاتان شما و انبازانتان پس جدائی میاندازیم میانشان و خواهند

شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا

انبازانشان نبودید که ما را میپرستیدید پس کافی است خدا گواه میان ما و میان شما که بودیم

عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ

از پرستیدن شما هرآینه بیخبران آنجا بیابد هر نفسی آنچه پیش فرستاده و بازگردانیده شوند بسوی خدا که صاحب اختیار

الْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ

ایشانست بحق و گم شد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند بگو کیست روزی میدهد شمارا از آسمان و زمین یا که مالک میشود

السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ

گوش و دیده‌ها را و که بیرون میآورد زنده را از مرده و بیرون میآورد مرده را از زنده و که تدبیر میکند کارها را

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا

پس زود میگویند خداست پس بگو آیا پس نمی‌پرهیزید پس آن خدا پروردگار شماست بحق پس چیست بعد از حق مگر

الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا

گمراهی پس کجا برگردانیده میشوید همچنین لازم شد کلمهٔ پروردگارت بر آنانکه فسق ورزیدند بدرستیکه ایشان

يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ

نمیگروند بگو آیا از شریکان شما کیست که بیافریند خلق را پس باز بیارد اورا بگو خدا بیافریند خلق را

ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي

پس باز بیارد اورا پس بکجا برگردانیده میشوید بگو آیا از انبازان شما کیست که هدایت میکند بسوی حق بگو خدا راه مینماید

لِلْحَقِّ أَفَمَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَن يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهِدِّي إِلَّا أَن يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ

مرحق را آیا پس کسیکه راه مینماید بسوی حق سزاوارتر است که پیروی کرده شود یا کسیکه هدایت نیابد مگر آنکه هدایت کرده شود پس چیست شمارا چگونه

تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

حکم میکنید و پیروی نمیکنند بیشترشان مگر گمان را بدرستیکه گمان کفایت نمیکند از حق چیزی را بدرستیکه خدا داناست

بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَن يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي

بآنچه میکنند و نباشد این قرآن که بدروغ بسته شود از غیر خدا ولیکن تصدیق آنچیزیست که

بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ

باشد پیش او و تفصیل این کتاب و نیست شکی در آن از پروردگار جهانیان آیا میگویند بربست بدروغ آنرا

قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ

بگو پس بیاورید سوره مانندش و بخوانید هرکرا توانید از غیر خدا اگر هستید راستگویان بلکه

كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَانظُرْ

تکذیب کردند آنچه را احاطه نکردند بدانستنش و هنوز نیامده ایشانرا تاویلش همچنین تکذیب کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس بنگر

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُم مَّن يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُم مَّن لَّا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ

چگونه بود انجام ستمکاران و از ایشان کسیست که میگرود بآن و از ایشان کسیست که نمیگرود بآن و پروردگار تو

أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنتُم بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ

داناتر است به تباهکاران و اگر تکذیب کردند ترا پس بگو مرمراست کردار من و مر شماراست کردار شما بیزارانید از آنچه من میکنم

وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا

و من بیزارم از آنچه شما میکنید و از ایشان کسیست که گوش مینهد بتو آیا پس تو میشنوانی کرانرا و اگر باشند

إنما مثل الحيوة الدنيا [illegible]

والله يدعوا إلى دار السلام [illegible]

لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمِنْهُم مَّن يَنظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾

اگر نباشند بعقل — واز ایشان کسی هست که نگاه میکند بتو آیا پس تو راه بینائی کورانرا واگرچه باشند که نه بینند

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ

بدرستیکه خدا ظلم نمیکند مردمانرا چیزی ولیکن مردمان بخود ایشان ظلم میکنند وروزیکه حشر کند ایشانرا گویا که

يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا

درنگ نکردند مگر ساعتی از روز شناخت یکدگر دارند میان خود بتحقیق زیان کردند آنانکه تکذیب کردند ملاقات جزای خدارا

كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

ونبودند هدایت یافتگان — واگر بنمائیم ترا برخی از آنچه وعده میدهیم ایشانرا یا بمیرانیم ترا پس بسوی ماست بازگشت ایشان

ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم

پس خدا گواه است بر آنچه میکنند وازبرای هر امتی رسولی هست پس چون آمد رسول ایشان حکم کرده شود میان ایشان

بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُل لَّا

بعدالت وایشان ستم کرده نمیشوند ومیگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان بگو

أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا

مالک نیستم ازبرای خود ضرری ونه نفعی را مگر آنچه خواست خدا ازبرای هر امتی اجلی هست چون آمد اجل ایشان پس نه

يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ

واپس مانند ساعتی ونه پیشی توانند گرفت بگو خبر دهید اگر آید شمارا عذابش شبهنگامی یا

نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنتُم بِهِ آلْآنَ وَقَدْ كُنتُم

روزی چه چیزرا بشتاب خواهند خواست از آن گنهکاران آیا پس چون بوقوع آمد میگروید بآن اکنون وبتحقیق بودید

بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا

آنرا بشتاب میخواستید پس گفته شود مرآنانرا که ستم کردند بچشید عذاب جاویدرا آیا جزا داده میشوید مگر بآنچه

كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنبِئُونَكَ أَحَقٌّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ

بودید که کسب میکردید وخبر میپرسند از تو که آیا حق است آن بگو آری بحق پروردگارم که آن حق است ونیستید شما عاجزکنندگان

۞ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۗ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا

واگر آنکه میبود ازبرای هر نفسی که ستم کرده آنچه در زمین است هرآینه فدا دادی بآن و پوشیده داشتند پشیمانی را چون

رَأَوُا الْعَذَابَ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۵۴﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

دیدند عذاب را وحکم کرده شد میانشان بعدل وایشان ستم کرده نمیشوند آگاه باشید بدرستیکه مر خدا راست آنچه در آسمانها

وَالْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۵﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

و زمین است آگاه باشید بدرستیکه وعده خدا حق است ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند او زنده میکند و میمیراند

وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵۶﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي

و بسوی او باز میگردید ای مردمان بحقیقت آمدتان پندی از پروردگارتان و شفائی برای آنچه در

الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۷﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا

سینه‌هاست و هدایت و رحمتی ازبرای گروندگان بگو بکرم خدا و برحمتش پس بآن پس باید شاد شوند

هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۵۸﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَ

آن بهتر است از آنچه جمع میکنند بگو خبر دهید آنچه فرو فرستاد خدا برای شما از روزی پس گردانیدید از آن حرامی و

حَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿۵۹﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى

حلالی بگو آیا خدا رخصت داد برای شما یا بر خدا دروغ می‌بندید وچیست گمان آنانکه می‌بندند بر

اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

خدا دروغ را روز قیامت بدرستیکه خدا هرآینه صاحب کرم است بر مردمان ولیکن بیشترین ایشان شکر نمیکنند

﴿۶۰﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ

و نه باشی تو در امری و نخوانی از آن هیچ خواندنی و نکنید هیچ کاری مگر آنکه باشیم بر شما

شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

گواهان هنگامیکه شروع میکنید در آن و پنهان نماند از پروردگارت هم وزن ذره‌ای در زمین و نه در

السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۶۱﴾ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ

آسمان و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر مگر در کتابی است روشن آگاه باشید که دوستان خدا

در کتب ... الا ان اولیاء الله ... تفسیر عیاشی ...
علی بن ابیطالب صلوات الله علیه
صلی الله علیه وآله ورحمتش
و مراد از فضل خدا رسول است
از امام محمد باقر علیه السلام روایت
هم است و در مجمع البیان روایت
بفضل الله است چون قرآن روایت
خیر مما یجمعون یعنی آنچه
لافتدت به یعنی خود را باز خرید از عذاب *
مجرم از آن عذاب ... یعنی آنرا بسیار
بشتاب ... یا دفع آن
الحال خود ... استهزاء عذاب
ماذا یستعجل یعنی
نزول بسجاده ۵

لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۲﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۶۳﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي

باشد ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک میشوند آنانکه گرویدند و بودند که پرهیزکاری میکردند مر ایشانراست بشارت در

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۶۴﴾ وَلَا

زندگانی دنیا و در آخرت نیست تبدیلی مر سخنان خدا را آنست آن کامیابی بزرگ و نباید

يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۚ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۶۵﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ

اندوهگین کند ترا گفتار ایشان بدرستیکه عزت مر خدا راست همگی اوست شنوای دانا آگاه باشید بدرستیکه مر خدا راست هر که در آسمانها

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ

و هر که در زمین است و پیروی نمیکنند آنانکه میخوانند از غیر خدا شریکان را پیروی نمیکنند مگر گمان را

وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۶۶﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ

و نیستند ایشان مگر آنکه دروغ میگویند اوست که گردانید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بینش دهنده بدرستیکه

فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿۶۷﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۗ سُبْحَانَهُ ۖ هُوَ الْغَنِيُّ ۖ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

در آن هر آینه آیتهاست از برای جمعی که میشنوند گفتند گرفت خدا فرزندی و دانم پاکیش او هست بی نیاز مر او راست آنچه در آسمانها

وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَٰذَا ۚ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۸﴾ قُلْ إِنَّ

و آنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ حجتی باین آیا میگوئید بر خدا آنچه نمیدانید بگو بدرستیکه

الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۶۹﴾ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ

آنانکه می بندند بر خدا دروغ را رستگار نمیشوند مایهٔ تمتعی است در دنیا پس بسوی ماست بازگشت ایشان پس

نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۷۰﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

میچشانیم ایشانرا عذاب سخت ببودنشان که کافر میشدند و بخوان بر ایشان خبر نوح چون گفت مر قومش را

يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ

ای قوم من اگر باشد که عظیم آمده باشد بر شما اقامتم و پند دادنم بآیتهای خدا پس بر خدا توکل کردم پس گرد آورید کار تانرا

وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿۷۱﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ

و انبازانتانرا پس نباید که باشد کارتان بر شما پوشیده باندوه پس گذارش دهید بسوی من و مهلت مدهید مرا پس اگر اعراض کردید

فَمَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ

پس نخواستم از شما هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر خدا و فرموده شدم که باشم از مسلمانان پس تکذیب کردندش

فَنَجَّيْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

پس رهانیدیم او را و هر که بود با او در کشتی و گردانیدیم ایشان را جانشینان و غرق کردیم آنهارا که تکذیب کردند آیتهای مارا

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُم

پس بنگر چگونه بود انجام کار بیم داده شدگان پس برانگیختیم از بعد او رسولان بسوی قومشان پس آمدند ایشان را

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِن قَبْلُ كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

بآیتها پس نبودند که بگروند بآنچه تکذیب کرده بودند آنرا از پیش همچنین مهر مینهیم بر دلهای تعدی کنندگان

﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَ

پس برانگیختیم از بعد ایشان موسی و هارون را بسوی فرعون و جماعتش بآیتهای ما پس سرکشی کردند و

كَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾

بودند گروهی گناهکاران پس چون آمد ایشان را حق از نزد ما گفتند هر آینه این هر آینه سحریست آشکار

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا

گفت موسی آیا میگوئید مر حق را چون آمد شمارا آیا سحر است این و رستگار نمیشوند جادوگران گفتند آیا آمدی مارا

لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا

تا بگردانی مارا از آنچه یافتیم بر آن پدران خودرا و باشد مرشما دورا بزرگی در زمین و نیستیم ما مرشما دو را

بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ

گروندگان و گفت فرعون بیاورید نزد من هر ساحر داناییرا پس چون آمدند ساحران گفت مرایشانرا موسی

أَلْقُوا مَا أَنتُم مُّلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ

بیندازید آنچه شمائید اندازندگان پس چون انداختند گفت موسی آنچه آوردید آنرا سحر است هر آینه خدا زود باشد که باطل کند آنرا

اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَا

هر آینه خدا بسامان نیاورد کار فساد کنندگانرا و ثابت میگرداند خدا حق را بکلمات خویش و اگرچه ناخوش داشته باشند گناهکاران پس

فَمَآ ءَامَنَ لِمُوسَىٰٓ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِۦ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ ۚ وَإِنَّ

ایمان نیاورد بموسی مگر فرزندانی از قومش بر ترسی از فرعون و جماعت خویشان که بیاسیب کند ایشان را و بدرستیکه

فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰقَوْمِ إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم

فرعون هرآینه غالب بود در زمین و بدرستیکه او بود هرآینه از اسراف کاران و گفت موسی ای قوم من اگر هستید ایمان آورده

بِٱللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوٓا۟ إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا

بخدا پس بر او توکل کنید اگر هستید منقادان پس گفتند بر خدا توکل کردیم پروردگارا مگردان ما را

فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ

فتنه از برای گروه ستمکاران و نجات ده ما را برحمت خود از گروه کافران و وحی کردیم ما بسوی

مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَٱجْعَلُوا۟ بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ۗ وَ

موسی و برادرش که جای بازگشت گیرید از برای قومتان بمصر خانه‌ها و بگردانید خانه‌های خود را قبله و برپای دارید نماز را و

بَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَآ إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُۥ زِينَةً وَأَمْوَٰلًا فِى

مژده ده گروندگان را و گفت موسی پروردگارا بدرستیکه تو داده فرعون و جماعتش را مایهٔ آرایشی و مالهائی در

ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ رَبَّنَا لِيُضِلُّوا۟ عَن سَبِيلِكَ ۖ رَبَّنَا ٱطْمِسْ عَلَىٰٓ أَمْوَٰلِهِمْ وَٱشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

زندگانی دنیا پروردگارا تا گمراه گردانند از راه تو پروردگارا ناچیز کن بر مالهاشان و سخت گیر بر دلهاشان

فَلَا يُؤْمِنُوا۟ حَتَّىٰ يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾ قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا فَٱسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَآنِّ

پس ایمان نیارند تا ببینند آن عذاب دردناک را گفت بتحقیق اجابت کرده شد دعای شما پس ثابت باشید و از پی مروید

سَبِيلَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ ۞ وَجَٰوَزْنَا بِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُۥ بَغْيًا

راه آنانرا که نمیدانند و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس از پی رسید ایشان را فرعون و لشکرهایش از روی ستم

وَعَدْوًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدْرَكَهُ ٱلْغَرَقُ قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱلَّذِىٓ ءَامَنَتْ بِهِۦ بَنُوٓا۟ إِسْرَٰٓءِيلَ

و تعدی تا چون دریافتش غرق گفت ایمان آوردم که نیست الهی مگر آنکه گرویدند باو فرزندان یعقوب

وَأَنَا۠ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَآلْـَٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ مِنَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَٱلْيَوْمَ نُنَجِّيكَ

و من از منقادانم اکنون و بتحقیق نافرمانی کردی پیش و بودی از فسادکنندگان پس امروز بیاندازیم بر بلندی که

بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿۹۲﴾ وَلَقَدْ

ببدنت تا باشی برای کسان بعد از خود آیتی و بدرستیکه بسیاری از مردان از آیتهای ما هر آینه بیخبرانند و بحقیقت

بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۚ

فرود آوردیم بنی اسرائیل را در منزل خوب و روزی دادیم ایشانرا از پاکیزه ها پس اختلاف نکردند تا آمد ایشانرا علم

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۹۳﴾ فَإِن كُنتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا

بدرستیکه پروردگار تو حکم میکند میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند پس اگر باشی در شکی از آنچه

أَنزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِن قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ

فرو فرستادیم بتو پس بپرس از آنها که میخوانند کتاب را پیش از تو بتحقیق آمد ترا حق از پروردگارت

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۹۴﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ

پس مباش از شک کنندگان و مباش البته از آنها که تکذیب کردند آیتهای خدا پس خواهی بود از زیانکاران

﴿۹۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۶﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ

بدرستیکه آنانکه لازم شد بر ایشان کلمهٔ پروردگار تو ایمان نخواهند آورد و اگر آمده باشد ایشانرا هر آیتی تا آنکه

يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۹۷﴾ فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا

ببینند عذاب پر درد را پس چرا نبود قریهٔ که ایمان آورده باشد پس نفعی کرده باشد آنرا ایمانش مگر قوم یونس چون

آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۹۸﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ

گرویدند دفع کردیم از ایشان عذاب رسوائی را در زندگی دنیا و برخوردار کردیم ایشانرا تا وقتی و اگر خواسته بود پروردگار تو

لَآمَنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۚ أَفَأَنتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۹۹﴾ وَمَا كَانَ

هر آینه گرویده بود هر که در زمین هست همهٔ آنها تمام آیا پس تو اکراه میکنی مردمانرا تا باشند گروندگان و نسزد

لِنَفْسٍ أَن تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۰۰﴾ قُلِ انظُرُوا مَاذَا

مر نفسی را که بگرود مگر بدستوری خدا و میگرداند ناپاکی را بر آنها که نمیابند بگو بنگرید که چیست

فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۱﴾ فَهَلْ يَنتَظِرُونَ

در آسمانها و زمین و کفایت نمیکند آیتها و بیم کنندگان از گروهی که نمیگروند پس آیا انتظار میبرند

إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ ۚ قُلْ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي

مگر مانند روزهای آنانکه گذشتند پیش از ایشان بگو پس منتظر باشید بدرستیکه من باشما از منتظرانم پس میرهانیم

رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا ۚ كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ

رسولانمانرا و آنهاکه گرویدند همچنین است ثابت بودن برما که نجات دهیم گرودگانرا بگو ای مردمان اگر باشید

فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي

در شک از دین من پس نمیپرستم آنانرا که میپرستید از غیر خدا ولیکن میپرستم خدایرا که

يَتَوَفَّاكُمْ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ

میمیراند شمارا و فرموده شدم که باشم از گروندگان و اینکه راست گردان وجهت را برای دین حق گرای و نباش البته

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۖ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ

از شرک آورندگان و مخوان از غیر خدا آنچه نفع نمی بخشد ترا و ضرر نمیرساند ترا پس اگر کردی پس بدرستیکه تو

إِذًا مِّنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ

دراین هنگام خواهی بود از ستمکاران واگر مس کند ترا خدا بضرری پس نیست رفع کننده مرآنرا مگر او واگر خواهد بتو خیری

فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا

پس نباشد منع کننده مرفضل اورا میرساند آنرا بهرکه بخواهد از بندگانش واوست آمرزنده مهربان بگو ای

النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا

مردمان بحقیقت آمد شمارا حق از پروردگارتان پس کسیکه هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یافت برای خودش و هرکه گمراه شد پس جز این نیست

يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ

گمراه میشود برخود و نیستم من برشما کارگذار و پیروی کن آنچه وحی میشود بسوی تو و صبر کن تا آنکه حکم کند خدا

وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

و اوست بهترین حکم کنندگان

سورة هود مكية وهي مائة وثلاث وعشرون آية

حروفها	كلماتها	ركوعها
٧٥٦٧	١٩١٥	١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشنده مهربان

الٓر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ① أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ

کتابیست که محکم گردانیده آیتهایش پس تفصیل داده شد از نزد درست کردار آگاه که نپرستید مگر خدارا

إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ② وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُم مَّتَاعًا حَسَنًا

بدرستیکه من مرشمارا از آن بیم کننده و مژده دهنده ام و آنکه آمرزش خواهید از پروردگار تا پس بازگشت کنید بسوی او که برخوردار کند شمارا برخورداری نیکو

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۖ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

تا مدتی نامبرده شده و میدهد هر صاحب فضلی را فضلش و اگر روگردانید پس بدرستیکه من میترسم بر شما از عذاب

يَوْمٍ كَبِيرٍ ③ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ④ أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ

روز بزرگ بسوی خداست بازگشت شما و او بر همه چیز تواناست آگاه باشید که آنها شکن میدهند سینه هاشانرا

لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ ۚ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

تا پوشیده دارند از او آگاه باشید هنگامیکه بر سر میکشند جامه های خودرا میداند آنچه پنهان میدارند و آنچه اشکار میکنند بدرستیکه او دانا است بذات

الصُّدُورِ ⑤ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ

سینه ها و نیست هیچ جنبنده در زمین مگر بر خداست روزیش و میداند قرارگاهش را و

مُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ⑥ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

امانتگاهش را همگی باشد در کتابی روشن و او است که آفرید آسمانها و زمین را در شش

أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِن قُلْتَ إِنَّكُم مَّبْعُوثُونَ

روز و بود عرش او بر آب تا بیازماید شمارا که کدامتان نیکوترید در کردار و اگر بگوئید بدرستیکه شما باشید برانگیخته شدگان

مِن بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ⑦ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ

از پس مرگ هرآینه گویند آنانکه کافر شدند نیست این مگر جادوی آشکار و هرآینه اگر باز پس اندازیم از ایشان

الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ

عذاب را تا مدتی شمرده شده هرآینه میگویند چه بازداشت آنرا آگاه باشید روزیکه بیاید ایشانرا نخواهد شد گردانیده از ایشان

وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑧ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا

و فرود آمد بایشان آنچه بودند که بآن استهزاء میکردند و هرآینه اگر بچشانیم انسانرا از خود رحمتی پس برداریم آنرا

مِنْهُ ۚ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ

از او بدرستیکه او هر آینه نومید ناسپاس است و هر آینه اگر بچشانیم او را نعمتی پس از سختی رنجی که مس کرد او را هر آینه میگوید البته که رفت

السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۚ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ

بدیها از من بدرستیکه او هر آینه شادان نازنده است مگر آنانکه صبر کردند و کردند کارهای شایسته آنها مر ایشان راست

مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ

آمرزش و مزدی بزرگ پس شاید تو ترک کننده باشی برخی از آنچه وحی فرستاده میشود بتو و تنگ میشود بآن سینه ات

أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

که میگویند چرا فرستاده نشد براو گنجی یا بیامد براو فرشته جز این نیست که تو بیم کننده . و خدا بر همه چیزی

وَكِيلٌ ﴿١٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ

وکیل است یا میگویند بدروغ بربسته آنرا بگو پس بیاورید ده سوره مانند آن بربافته شدها و بخوانید هر کرا

اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾ فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ

توانستید از جز خدا اگر هستید راستگویان پس اگر اجابت نکردند مر شما را پس بدانید که آنچه فرو فرستاده شد

بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ

بعلم خداست و آنکه نیست خدائی مگر او پس آیا شما منقادشوید کسیکه باشد که بخواهد زندگی دنیا و

زِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي

و زینت آنرا تمام بدهیم بایشان کردارهاشان را در آن و ایشان در آن کم کرده نشوند آنها آنانند که نیست مر ایشان را در

الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ

آخرت مگر آتش و نابود شد آنچه کردند در آن و ناچیز است آنچه بودند که میکردند آیا پس کسیکه باشد بر بینه

مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ

از پروردگارش و بخواند آنرا شاهدی از آن و از پیشش کتاب موسی پیشوا و رحمتی آنگروه میگروند بآن

وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ ۚ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

و هر که کافر شود بآن از گروههای دشمن پس آتش وعده گاه او است پس مباش در شکی از آن بدرستیکه آن حق است از پروردگارت

وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۚ أُولٰئِكَ

ولیکن اکثر مردمان نمیگروند وکیست ستمکارتر از آنکه بربافت بر خدا دروغ را آنها

يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ

عرض کرده میشوند بر پروردگارشان و گویند گواهان اینگروه آنانند که دروغ بستند بر پروردگارشان آگاه باشید لعنت خدا

عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ

بر ستمکاران آنانکه بازمیدارند از راه خدا و میخواهند آنرا کج و ایشانند بآخرت ایشان

كَافِرُونَ ﴿١٩﴾ أُولٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ

کافران آنها نباشند عاجزکنندگان در زمین ونباشد مرایشانرا از جز خدا هیچ

أَوْلِيَاءَ ۘ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

دوستان مضاعف کرده میشود برای ایشان عذاب نیستند که بتوانند شنیدن و نیستند که ببینند

أُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ

آنگروه آنانند که زیان کردند بر نفسهای خود وگمشد از ایشان آنچه بودند که دروغ می بستند ناچار است بدرستیکه ایشان در آخرت

هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولٰئِكَ

ایشانند زیانکارتران بدرستیکه آنها که گرویدند و کردند کارهای شایسته و آرمیدند بسوی پروردگارشان آنگروه

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ

اهل بهشتند ایشان در آن جاویدانند مثل آن دو گروه چون کور و کر و بینا و شنوا است

هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ

آیا یکسان میباشند بمثل آیا پس پند نمیگیرید وبحقیقت فرستادیم نوح را بسوی قومش بدرستیکه من مرشما را بیم کننده

مُبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللّٰهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ

روشنم اینکه نپرستید مگر خدارا بدرستیکه من میترسم برشما از عذاب روزی دردناک پس گفتند آنجمعی

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ

که کافرشدند از قومش نمی بینیم ترا مگر انسانی مانند ما و نمی بینیم ترا که پیروی کرده باشند ترا مگر آنانکه ایشانند

أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ

فرومایگان ما در مبدء اندیشه ونمی بینیم مرشمارا برخود هیچ زیادتی بلکه گمان میبریم شمارا دروغگویان گفت

يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ

ای قوم من خبر دهید اگر باشم بر حجتی از پروردگارم و داده باشد مرا رحمتی از نزدش پس پوشیده باشد بر شما

أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا

آیا جبر کنیم شمارا بآن وشما باشید مرآنرا ناخوشش دارندگان وای قوم من نمیطلبم از شما برآن مالی نیست مزد من مگر

عَلَى اللَّهِ ۚ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ إِنَّهُم مُّلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾

بر خدا ونیستم من راننده آنانکه گرویدند بدرستیکه ایشانند ملاقات کنندگان خداشان ولیکن می بینمتان گروه نادانان

وَيَا قَوْمِ مَن يَنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَدتُّهُمْ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي

و ای قوم من کیست که یاری کند مرا از خدا اگر برانم ایشانرا آیا پس پند نمیگیرید ونمیگویم مرشمارا که نزد من است

خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ

خزانهای خدا ونمیدانم غیب را و نمیگویم بدرستیکه من فرشته ام ونمیگویم مرایشانرا که بخواری مینگرد چشمهای شما

لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنفُسِهِمْ ۖ إِنِّي إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ

که هرگز ندهد ایشانرا خدا خیری خدا داناتر است بآنچه در نفسهای ایشانست بدرستیکه من آنگاه از ستمکاران باشم گفتند ای نوح بتحقیق

جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ إِنَّمَا

با ما مجادله کردی پس بسیار گردانیدی جدال با ما پس بیاور بما آنچه وعده داری اگر هستی از راستگویان گفت جز این نیست

يَأْتِيكُم بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدتُّ أَنْ أَنصَحَ

که آورد بشما آنرا خدا اگر خواهد ونیستید عاجز کنندگان وسود نبخشد شمارا پند دادنم اگر خواهم که پند دهم

لَكُمْ إِن كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغْوِيَكُمْ ۚ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ

شمارا اگر خواسته باشد خدا که غایب گرداند شمارا اوست پروردگار شما و بسوی او باز میگردید بلکه میگویند بر بافته آنرا

قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾ وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن

بگو اگر بر بافته باشم آنرا پس برمنست وبال گناه من ومن بیزارم از آنچه گناه میکنید ووحی کرده شد بسوی نوح که ایمان

يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۳۶﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ

نخواهند آورد از قومت هرگز مگر آنکه بدرستیکه ایمان آورده پس اندوهگین مباش بآنچه هستند که میکنند و بساز کشتی را

بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿۳۷﴾ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا

بنگاهداشت ما و وحی ما و درخواست مکن مرا درباره آنها که ستم کردند بدرستیکه ایشان غرق شدگانند و میساخت کشتی را و هرگاه که

مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ

بگذشتندی براو جماعتی از قومش استهزاء کردند براو گفت اگر استهزاء کنید با ما پس بدرستیکه ما نیز استهزاء میکنیم بشما چنانکه استهزاء

﴿۳۸﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿۳۹﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ

میکنید پس زود باشد که بدانید آنکس را که آید اورا عذابیکه رسوا گرداند اورا و فرود آید براو عذابی دایم تا وقتیکه آمد

أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ

فرمان ما و برجوشید آن تنور گفتیم بردار در کشتی از هر نر و ماده دو تا و کسانت را مگر آنکه پیشی گرفته

عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿۴۰﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا

براو گفتار و نیز بردار هرکه گرویده و نگرویده بودند با او مگر اندکی و گفت سوار شوید در آن بنام خدا است روانه شدنش

وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۴۱﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ

و وقت بازایستادنش بدرستیکه پروردگارم آمرزنده مهربانست و آن میبرد ایشانرا در میان موجها که بود چون کوهها و آواز داد نوح پسرش را

وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿۴۲﴾ قَالَ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ

و بود در کناره از کشتی که ای پسرک من سوار شو با ما و مباش با کافران گفت زود باشم که پناه برم بکوهی

يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ

که نگاه دارد مرا از آب گفت نیست نگاهدارنده امروز از فرمان خدا مگر آنرا که ببخشد و حایل شد میانشان موج پس شد

مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿۴۳﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ

از غرق شدگان و گفته شد ای زمین فرو بر آب خود را و ای آسمان بازگیر آبت را و کم کرده شد آب و گذارده شد کار

وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۴۴﴾ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ

و قرار گرفت بر کوه جودی و گفته شد دوری از رحمت باد مر گروه ستمکاران را و برخواند نوح پروردگارش را پس گفت ای پروردگار

إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ

بدرستیکه پسرم از کسان من است و بدرستیکه وعده تو حق است و تو حکم کننده ترین حکم کنندگانی گفت ای نوح بدرستیکه او نیست

مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ

از کسان تو بدرستیکه او صاحب کرداری ناشایسته پس مخواه از من آنچه نیست مر ترا بآن دانش بدرستیکه من پند میدهم ترا که باشی

مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي

از نادانان گفت ای پروردگار من بدرستیکه من پناه میبرم بتو که سؤال کنم از تو آنچه نیست مرا آن دانش و اگر نیامرزی مرا

وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ

و رحم نکنی مرا باشم از زیانکاران گفته شد ای نوح فرود آی بسلامی از ما و برکتها بر تو و بر گروهی چند

مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا

از آنها که با تو اند و گروهی چند که برخوردار کنیمشان پس برسد ایشان را از ما عذابی دردناک این از خبرهای نهان است وحی میکنیم آنرا

إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

بسوی تو نبودی که بدانی آنرا تو نه و نه قومت پیش از وحی پس صبر کن بدرستیکه انجام نیک مر پرهیزکاران است

وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

و فرستادیم بقوم عاد برادر شان هود را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او نیستید شما مگر افترا کنندگان

﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ وَيَا قَوْمِ

ای قوم من نمیطلبم از شما بر آن مزدی نیست مزد من مگر بر آنکه بیافرید مرا آیا پس در نمییابید بعقل و ای قوم من

اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى

آمرزش خواهید از پروردگارتان پس توبه کنید بسوی او تا فرستد از آسمان بر شما باران پی در پی و بیفزاید شما را قوتی با

قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا

قوت شما و اعراض مکنید در حالیکه اصرار کنید بر گناهان گفتند ای هود نیاوردی بما حجتی روشن و نیستیم ما واگذارندگان خدایان خود

عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ

از گفتار تو و نیستیم ما مر ترا گروندگان نمیگوییم مگر آنکه رسانیده اند ترا برخی خدایان ما ببدی گفت

إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِن دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا

بدرستیکه من گواه میگیرم خدا را و گواه باشید که من بیزارم از آنچه شرک میآورید از جز او پس مکر کنید بمن همه پس

تُنظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُم مَّا مِن دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا

مهلت مدهید مرا بدرستیکه من توکل کردم بر خدا که پروردگار من و شماست نیست هیچ جنبنده مگر او گیرنده است موی پیشانی او را

إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَ

بدرستیکه پروردگار من بر راه راست است پس اگر اعراض کنید پس بحقیقت رسانیدم شما را آنچه فرستاده شدم بآن بسوی شما و

يَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ

و جانشین گرداند پروردگار من گروهی را غیر شما و ضرر نمیرسانید او را چیزی بدرستیکه پروردگار من بر همه چیزی نگهبان است و چون آمد

أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ

فرمان ما رهانیدیم هود را و آنانکه گرویده بودند با او برحمتی از ما و رهانیدیم ایشانرا از عذاب درشت و این قوم

عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَأُتْبِعُوا فِي

هود انکار کردند آیتهای پروردگار را و نافرمانی کردند پیغمبران او را و پیروی کردند فرمان هر سرکش حق ناپذیر را و پی آورده شدند در

هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ

این دنیا لعنت را و روز قیامت آگاه باشید بدرستیکه عاد کافر شدند پروردگار شان را آگاه باشید هلاک باد مر عاد را که قوم هود

﴿٦٠﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُم

و بسوی ثمود برادر شان را صالح را گفت ای قوم بپرستید خدا را نیست شما را هیچ خدائی جز او او آفرید شما را

مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا

از زمین و عمر داد شما را در آن پس آمرزش خواهید از او پس باز گشت کنید بسوی او بدرستیکه پروردگار من نزدیک است اجابت کننده

يَا صَالِحُ قَدْ كُنتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَا أَتَنْهَانَا أَن نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ

گفتند ای صالح بدرستیکه بودی در ما امید داشته شده پیش از این آیا نهی میکنی ما را از آنکه پرستیم آنچه را میپرستیدند پدران ما و بدرستیکه ما هر آینه در شکیم

مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً

از آنچه میخوانی ما را بآن شک افکنده بگمان بد اندازنده گفت ای قوم خبر دهید مرا اگر باشم بر حجتی از پروردگارم و داده باشد مرا از خود رحمتی

فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۖ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ

پس کیست که یاری کند مرا از خدا اگر نافرمانی کنم او را پس نمی‌افزایید مرا جز نسبت زیانکاری وای قوم این ناقهٔ خدا

لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾

مر شما را آیتی است پس بگذارید‌ش بخورد در زمین خدا و دست مکنیدش به بدی پس خواهد گرفت شما را عذابی نزدیک

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ

پس پی کردند او را پس گفت زیست کنید در خانه‌هاتان سه روز آن وعده‌ایست بغیر دروغ پس چون آمد

أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

فرمان ما نجات دادیم صالح را و آنانکه گرویدند با او برحمتی از ما و از رسوائی آن روز بدرستیکه پروردگار تو او

الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٦٧﴾ كَأَنْ

نیرومند غالب و گرفت آنانرا که ستم کردند فریاد مهلک پس گشتند در خانه‌هاشان بر جای ماندگان گویا

لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا

اقامت نه نشستند در آن آگاه باشید بدرستیکه ثمود کافر شدند بپروردگار خود بدانید هلاک باد مر ثمود را و بتحقیق آمدند فرستادگان ما

إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ ۖ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ

ابراهیم را بمژدهٔ فرزند گفتند سلاما گفت سلام پس درنگ نکرد که آورد گوساله‌ای را بریان در زیر سنگ پخته شده پس چون دید

أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۚ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ

دستهاشان نمیرسد بآن ناخوش گرفت ایشانرا و در دل گرفت از ایشان ترسی گفتند مترس بدرستیکه ما را فرستاده‌اند بسوی قوم

لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾ قَالَتْ

لوط و زن او ایستاده بود پس خندید پس مژده دادیم او را باسحق و از پس اسحق یعقوب گفت

يَا وَيْلَتَىٰ أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعْلِي شَيْخًا ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ

ای وای من آیا فرزند آورم و من پیره‌زنم و این شوهر من است که پیر مردیست بدرستیکه این هر آینه چیزی است عجب گفتند آیا تعجب میکنی از

أَمْرِ اللَّهِ ۖ رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ۚ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ

امر خدا رحمت خدا و برکتهای او بر شما اهل این خانه بدرستیکه او ستوده بزرگوار است پس چون رفت از

إِبْرٰهِيمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ۞ إِنَّ إِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوّٰهٌ مُّنِيبٌ

ابراهیم ترس و آمد اورا مژدهٔ فرزند سخن میکرد با ما در بارهٔ شفاعت قوم لوط بدرستیکه ابراهیم بردبار ناله کننده بازگشت کننده

﴿۷۵﴾ يٰٓإِبْرٰهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هٰذَآ إِنَّهُۥ قَدْ جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿۷۶﴾

ای ابراهیم روی بگردان از این شفاعت بدرستیکه آمد فرمان پروردگارت و بدرستیکه آینده ایشانست عذابی که رد نخواهد شد

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿۷۷﴾ وَجَآءَهُۥ

و چون آمدند رسولان ما لوط را محزون شد بایشان و تنگ شد بایشان در طاقت و گفت این روزیست سخت و آمدند او را

قَوْمُهُۥ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِن قَبْلُ كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ ۚ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى هُنَّ

قومش که بشتاب رانده میشدند بسوی او و از پیش بودند که میکردند بدیها را گفت ای قوم اینگروه دختران من ایشان

أَطْهَرُ لَكُمْ ۖ فَاتَّقُوا۟ اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِىٓ ۖ أَلَيْسَ مِنكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ﴿۷۸﴾ قَالُوا۟ لَقَدْ

پاکیزه ترند برای شما پس بترسید از خدا و رسوا مکنید مرا در مهمانانم آیا نیست در شما مردی هدایت یافته گفتند بدرستیکه

عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿۷۹﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً أَوْ ءَاوِىٓ

دانسته که نیست ما را در دختران تو هیچ حقی و بدرستیکه تو هرآینه میدانی آنچه را میخواهیم گفت کاش بودی مرا بشما قوتی یا منزل میکردم

إِلٰى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿۸۰﴾ قَالُوا۟ يٰلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوٓا۟ إِلَيْكَ ۖ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ

بجایی سخت گفتند ای لوط بدرستیکه ما رسولان پروردگار توئیم نخواهند رسید هرگز بتو پس شب روی کن با کسانت

بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ ۖ إِنَّهُۥ مُصِيبُهَا مَآ أَصَابَهُمْ ۚ إِنَّ

در پارهٔ از شب و نباید که ملتفت شود از شما احدی جز زنت بدرستیکه رسنده اوست آنچه رسید بایشان بدرستیکه

مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۚ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿۸۱﴾ فَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عٰلِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا

وعده گاه ایشان صبح است آیا نیست صبح نزدیک پس چون آمد فرمان ما گردانیدیم زبر آنرا زیر آن و بارانیدیم

عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ ﴿۸۲﴾ مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِىَ مِنَ الظّٰلِمِينَ بِبَعِيدٍ

بر آن سنگهائی از سنگ گل بر هم نهاده شده نشان کرده نزد پروردگارت و نیست آن از ستمکاران دور

﴿۸۳﴾ وَإِلٰى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا۟ اللّٰهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ وَلَا

و بسوی مدین برادر ایشان شعیب را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ الهی جز او و

[illegible]

تَنقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُم بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾

کم مکنید پیمانه را و ترازو را بدرستیکه من می بینم شما را با مال خیر بسیار و بدرستیکه من میترسم بر شما از عذاب روزیکه احاطه کننده است

وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي

و ای قوم تمام دهید پیمانه و ترازو را بعدالت و کم مکنید از مردمان چیزهای ایشان را و تباهی مکنید در

الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا

زمین افساد کنندگان باقی گذاشته خدا بهتر است از برای شما اگر باشید گروندگان و نیستم من بر شما نگهبان گفتند

يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَن نَّفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ

ای شعیب آیا نماز تو یعنی دعای تو فرمود ترا که ترک کنیم آنچه را میپرستیدند پدران ما یا آنکه بکنیم در مالهامان آنچه میخواهیم

إِنَّكَ لَأَنتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي

بدرستیکه تو هرآینه توئی بردبار هدایت یافته گفت ای قوم خبر دهید که اگر بوده باشم بر حجتی از پروردگارم و روزی کرده باشد مرا

مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ

از آن روزی خوب و نمیخواهم که خلاف کنم شما را در آنچه نهی میکنم شما را از آن نمیخواهم مگر شایسته گردانیدن

مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾ وَيَا قَوْمِ لَا

بقدر آنچه توانم و نیست توفیق من مگر بخدا بر او توکل کردم و باو بازگشت میکنم و ای قوم

يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَن يُصِيبَكُم مِّثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا

بر آن ندارد شما را مخالفت با من که برسد شما را مثل آنچه رسید قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح را و

قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُم بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

نباشد قوم لوط از شما دور و آمرزش خواهید از پروردگارتان پس بازگشت کنید بسوی او بدرستیکه پروردگار من مهربان و دوست دارنده است

قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ ﴿٩٠﴾

گفتند ای شعیب نمیفهمیم بسیاری را از آنچه میگوئی و بدرستیکه ما هرآینه می بینیم ترا در میان خود ناتوان و اگر نبودی جماعت تو

لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ

هرآینه سنگسار میکردیم ترا و نیستی تو بر ما غالب گفت ای قوم آیا جماعت من عزیزترند بر شما از خدا و گرفتید آنرا

وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ

از قفاتان پس پشت افتاده بدرستیکه پروردگار من بآنچه میکنید فرارسنده است وای قوم بکنید بر توانائیتان بدرستیکه من کننده ام

سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

زود باشد که بدانید که کیست بیاید او را عذابی که رسوا کند او را و کیست که او دروغگوست و چشم در راه باشید که من با شما چشم در راهم

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

و چون آمد امر ما رهانیدیم شعیب را و آنانکه گرویدند با او برحمتی از ما و گرفت آنانرا که ستم کردند

الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩٤﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ

فریاد مهلک پس گردیدند در خانهاشان بر جای ماندگان که گویا اقامت نداشتند در آنها آگاه باشید هلاک مر مدین را همچنانکه هلاک شد

ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا

ثمود و بدرستیکه فرستادیم موسی را بآیتهای ما و حجتی روشن بسوی فرعون و جماعتش پس پیروی کردند

أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ

امر فرعون را و نبود امر فرعون درست پیشرو میشود قومش را روز قیامت پس در آورد ایشانرا در آتش

وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾

و بد است آبشخور ورود که درود یافته شده و از پی کرده شدند در این وقت لعنت را و در روز قیامت بد است آن عطیه که عطا کرده شده

ذَٰلِكَ مِنْ أَنبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن

این از اخبار قریه‌هاست که میخوانیم آنرا بر تو از آنها برپاست و از آنها درویده شده و ظلم نکردیم ایشانرا ولیکن

ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مِن شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ

ظلم کردند بخودهاشان پس کفایت نکرد از ایشان خدایانشان که میخواندند از غیر خدا هیچ چیز چون آمد فرمان پروردگارت

وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ

و نیفزودند ایشانرا جز هلاکت و همچنین است گرفتن پروردگارت چون گرفت قریه‌ها را و آنها ظالم بودند بدرستیکه گرفتن او

أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ

دردناک سخت است بدرستیکه در آن هر آینه نشانی است برای آنکه ترسید از عذاب آخرت این روزی است که جمع کرده شوند برای آن مردم

منها قائم وحصيد

یعنی از آن قریه‌ها بعضی باقی است

وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا

داین روزیست حاضر کرده شده و تاخیر نمیکنیم آنرا مگر برای وقتی معین روزیکه بیاید سخن نمیکند نفسی مگر

بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾

بدستوری او پس از ایشان باشد بدبخت و نیکبخت پس اما آنانکه بدبخت شدند پس در آتش مر ایشانراست در آن فریاد سخت و ناله زار

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

جاودانیان در آن تا باقی است آسمانها و زمین مگر آنچه خواست پروردگار تو بدرستیکه پروردگار تو کننده است آنچه خواهد

وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ

و اما آنانکه نیکبخت شدند پس باشند در بهشت جاودانیان در آن مادام که باقی است آسمانها و زمین مگر آنچه خواست

رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَٰؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا

پروردگار تو بخششی غیر مقطوع پس مباش در شک از آنچه میپرستند اینها نمی پرستند مگر چنانکه

يَعْبُدُ آبَاؤُهُم مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

میپرستیدند پدرانشان از پیش و ما هرآینه تمام دهنده ایشانیم بهره ایشانرا بدون کم و کاست و بحقیقت دادیم موسی را توریة

فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ

پس اختلاف کرده شد در آن و اگر نبود کلمه که پیشی یافته از پروردگارت هرآینه حکم کرده شده بود میان ایشان و بدرستیکه آنها در شکی باشند از آن

مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾ وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ

بگمان در اندازنده است و بدرستیکه همه را جمیعا هرآینه تمام خواهد داد ایشانرا پروردگارت جزای اعمال ایشانرا که او بآنچه میکنند آگاه است پس ثابت باش

كَمَا أُمِرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ

چنانکه مامور شده و کسیکه توبه کرد با تو و از حد در مگذرید بدرستیکه او بآنچه میکنید بیناست و میل مکنید بسوی آنانکه

ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ

ظلم کردند پس برسد شما را آتش و نباشد مر شما را از جز خدا هیچ دوستان پس یاری کرده نشوید و برپای دار نماز را

طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّاكِرِينَ

دو طرف روز و ساعتهای نزدیک از شب بدرستیکه خوبیها میبرند بدیها را آن پند است مر پندگیرندگان را

﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا

وصبر کن پس بدرستیکه خدا ضایع نمیکند مزد نیکوکاران را پس چرا نبودند از قرنها پیش از شما صاحبان

بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا

فضل که نهی کنند از فساد در زمین مگر اندکی از آنانکه رهانیدیم از ایشان و پیروی کردند آنانکه ستم کردند

مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا

آنچه را متنعم کرده شدند در آن و بودند گناهکاران ونباشد پروردگار تو که هلاک کند قریه‌ها را بستم واهل آنها

مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾

باشند مصلحان واگر خواستی پروردگار تو هرآینه گردانیدی مردمان را امت واحد وهمیشه باشند اختلاف کنندگان

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ

مگر آنرا که رحم کرد پروردگار تو واز برای آن آفرید ایشانرا وتمام شد سخن پروردگار تو که هرآینه پر کنم البته دوزخ را از

الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ ۚ

جنیان ومردمان همه وهمه را میخوانیم برتو از اخبار رسولان آنچه ثابت میگردانیم بآن دلت را

وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

وآمد ترا در این حق وپندی ونصیحت از برای گروندگان وبگو از برای آنانکه نمیگروند

اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿١٢١﴾ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ

کارکنید بر توانائیتان بدرستیکه ما کنندگانیم ومنتظر باشید بدرستیکه ما منتظرانیم ومر خدا راست نهانی آسمانها

وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

وزمین وبسوی او بازمیگردد امر همه آن پس بپرست اورا وتوکل کن براو ونیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنید

سورة يوسف عليه السلام مائة وإحدى عشرة آية وهي مكية

حروفها ۷۱۶۶ — كلماتها ۱۷۲۶ — ركوعها ۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ① اِنَّآ اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

این آیتهای کتابیست روشن بدرستی ما فرو فرستادیم آنرا قرآنی بلغت تازی باشد کرشما دریابید

② نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ وَاِنْ

ما ما میخوانیم برتو نیکوترین حکایتهارا بآنچه وحی کردیم بتو این قرآن را بدرستیکه

كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ③ اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِاَبِيهِ يَآ اَبَتِ اِنِّي رَاَيْتُ اَحَدَ

بودی تو پیش ازآن هرآینه از بیخبران هنگامیکه گفت یوسف مر پدر خودرا ای پدر من بدرستیکه من دیدم درخواب

عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ④ قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ

یازده ستاره و آفتاب را و ماه را دیدمشان مرا سجده کنندگان گفت ای پسرک من مخوان خواب خودرا

عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا اِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ⑤ وَكَذٰلِكَ

بر برادرانت پس مکر کنند برای تو مکری بدرستیکه دیو رجیم مرآدمیرا دشمنی است هویدا و همچنین

يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوبَ

برگزیند ترا پروردگارت و بیاموزد ترا از تأویل خوابها و تمام کند نعمت خودرا برتو و برآل یعقوب

كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑥ لَقَدْ كَانَ فِي

همچنانکه تمام کردش بر دو پدرت از پیش ابراهیم و اسحق بدرستیکه پروردگار تو دانای درستکار است. البته که هست در

يُوسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيَاتٌ لِلسَّآئِلِينَ ⑦ اِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَاَخُوهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِينَا مِنَّا

قصهٔ یوسف و برادرانش نشانهای قدرت مر پرسندگان را هنگامیکه گفتند هرآینه یوسف و برادرش دوستتر ند بسوی پدر ما از ما

وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّ اَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑧ اُقْتُلُوا يُوسُفَ اَوِ اطْرَحُوهُ اَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ

وحال آنکه ما ایم جماعتی کارزار بدرستیکه پدر ما هرآینه در خیال غلطی است هویدا بکشید یوسف را یا بیندازید در زمین دور تا خالی شود برای شما

وَجْهُ اَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صَالِحِينَ ⑨ قَالَ قَآئِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ

روی پدرتان و بشوید پس ازآن گروهی شایستگان گفت گوینده از ایشان که نکشید یوسف را

وَاَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ⑩ قَالُوا يَآ اَبَانَا

و بیندازید اورا در قعر چاه تا برگیرد اورا برخی از کاروانیان اگر هستید کنندگان گفتند ای پدر ما

مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ

چیست مر ترا که ایمن نمیدانی ما را بر یوسف و بدرستیکه ما مر او را از خیر خواهانیم بفرست او را با ما فردا تا بر چهد و بازی کند

وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ

و بدرستیکه ما مر او را نگهبانانیم گفت بدرستیکه من غمناک میکند مرا که ببرید او را و میترسم که بخورد او را گرگ

وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿١٤﴾

و شما باشید از او بیخبران گفتند هر آینه اگر خورد او را گرگ و حال آنکه ما جماعت کارزاریم بدرستیکه آنگاه زیانکارانیم

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ

پس چون بردند او را و اتفاق کردند که اندازندش در قعر چاه و وحی کردیم بسوی یوسف که هر آینه آگاه کنی ایشان را

بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا

بکار ایشان این و ایشان ندانند که تو یوسفی و آمدند نزد پدر خود شبانگاه گریه میکردند گفتند ای پدر ما بدرستیکه ما

ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ ۖ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا

رفتیم که اسب تازیم و تیر اندازیم و واگذاشتیم یوسف را نزد اسباب خود پس خوردش گرگ و نیستی تو باور دارنده مر ما را

وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ ۚ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ

و اگر چه باشیم راستگویان و آوردند بر زبر پیراهن او خون دروغ گفت بلکه زینت داده در نظر های شما نفسهای شما

أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا

کار بزرگی پس صبر من صبر بزرگیست و خداست یاری خواسته شده بر آنچه می ستایید و آمدند کاروانیان پس فرستادند

وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُ ۖ قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَامٌ ۚ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

آب آورنده شان را پس فرو نهاد دلو خود را بچاه گفت ای مژده این پسری است و پنهان داشتندش جهت سرمایه خود و خدا داناست بآنچه میکنند

﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِي

و فروختند او را ببهای اندک بچند درهم شمرده شده و بودند در آن از بی رغبتان و گفت آنکه

اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۚ وَكَذَٰلِكَ

خرید او را از مصر با زن خود عزیز و نیکو دار جایگاه او را شاید که فایده بخشد ما را یا گیریم او را بجای فرزند و همچنین

مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ

کنت و قوت دادیم یوسف را در زمین و تا بیاموزیم او را از تعبیر خوابها و خبر کتب و خدا غالب است بر کار خود ولیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بیشتر مردمان نمیدانند و چون رسید بنهایت جوانی خود دادیم او را علم شریعت و دانش و همچنین سزا دهیم نیکوکاران را

﴿٢٢﴾ وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ

و آمد و رفت میکرد نزد او زنیکه یوسف در سرای او بود از نفس یوسف و محکم بست درها را و گفت بشتاب بسوی چیزیکه آماده است ترا گفت

مَعَاذَ اللَّهِ ۖ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا

پناه میبرم بخدا بدرستیکه او هست پروردگار من نیکو کرده جایگاه مرا بدرستیکه رستگار نمیشوند ستمکاران و هرآینه خواهش آن کار زشت کرد بان

لَوْلَا أَن رَّأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ

اگر نبودی که دیدی حجت پروردگار خود را همچنین کردیم تا بگردانیم از او گناه و کار زشت بدرستیکه او از بندگان ما بود که پاک کرده از زشتها

﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِن دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ ۚ قَالَتْ

و پیش گرفتند آن زن و یوسف در خانه را و پاره کرد پیراهن او را از پس سر و یافتند شوهر زلیخا را در در خانه گفت آن زن

مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَن يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي

نیست سزای کسیکه خواهد که کند بازن تو کار بدی مگر آنکه محبوس شود یا عذابی پر درد گفت یوسف این زن حیله کرد بمن

عَن نَّفْسِي ۚ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِن قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ

جهة تحصیل کام خود از من و گواهی داد گواهی از خویشان زلیخا که اگر باشد پیراهن یوسف پاره شده است از پیش پس راست گفته زلیخا و یوسف

مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِن دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

از دروغگویان است و اگر باشد پیراهن او که پاره شده از پس سر پس دروغ گفته زلیخا و یوسف از راستگویان است

فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ قُدَّ مِن دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِن كَيْدِكُنَّ ۖ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ

پس چون دید عزیز که پیراهن او پاره شده از پس سر گفت این کار از مکر شما زنان است بدرستیکه مکر شما زنان بزرگست ای یوسف رو بگردان

عَنْ هَٰذَا ۚ وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ ۖ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ

از این کار زشت و آمرزش خواه ای زلیخا برای گناه خود بدرستیکه تو از زنان هستی از خطاکاران و گفتند جمعی از زنان در مصر

امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ؕ اِنَّا لَنَرٰىهَا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۰﴾ فَلَمَّا

که زن عزیز آمد و رفت میکند با غلام برای تحصیل کام خود از نفس او بتحقیق شیفته کرد این غلام او را از راه عشق بدرستیکه ما می بینیم او را در گمراهی آشکارا پس چون

سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا

شنید زلیخا مکر ایشان را فرستاد بدعوت ایشان و مهیا کرد برای ایشان تکیه گاهی و داد بدست هر یک از ایشان کاردی

وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗۤ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ۫ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا

و گفت بیرون آی برای ایشان پس چون دیدند او را بزرگ داشتندش و بریدند دستهای خود را و گفتند پاکست خدا نیست این

بَشَرًا ؕ اِنْ هٰذَاۤ اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ﴿۳۱﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ ؕ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ

آدمی نیست این مگر فرشته بزرگوار گفت زلیخا پس این غلام است که ملامت میکردید مرا در عشق او و هر آینه بدرستیکه کردم با او بجهة

نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ؕ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَاۤ اٰمُرُهٗ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿۳۲﴾ قَالَ رَبِّ

تحصیل کام از تن او پس خود را نگاهداشت و هر آینه اگر نکند آنچه فرمایم او را هر آینه محبوس شود البته و هر آینه خواهد شد از خوار شدگان گفت ای پروردگار من

السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِيْۤ اِلَيْهِ ۚ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ

زندان دوست تر است بسوی من از آنچه میخوانند بسوی آن و اگر نگردانی از من مکر ایشان را میل میکنم بسوی ایشان و باشم

مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۳۳﴾ فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۳۴﴾

از نادانان پس پذیرفت دعای او را پروردگارش پس بگردانید از او مکر ایشان را بدرستیکه اوست شنوای دانا

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۳۵﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيٰنِ ؕ

پس ظاهر شد مر ایشان را پس از آنکه دیدند علامات عصمت یوسف که البته در زندان کنندش تا زمان مرگ و در رفتند با او در زندان دو جوان

قَالَ اَحَدُهُمَاۤ اِنِّيْۤ اَرٰىنِيْۤ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّيْۤ اَرٰىنِيْۤ اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِيْ خُبْزًا تَاْكُلُ

گفت یکی از ایشان بدرستیکه من دیدم خود را در خواب که میفشردم شرابرا و گفت آن دیگری بدرستیکه من دیدم خود را که بر داشته بودم بر زبر سر خود نانی که میخورد

الطَّيْرُ مِنْهُ ؕ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۳۶﴾ قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖۤ اِلَّا

مرغی از آن آگاه کن ما را بتعبیرش بدرستیکه ما می بینیم ترا از جمله نیکوکاران گفت نیاید شما را طعامی که روزی داده شوید آنرا مگر

نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيْلِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ؕ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ؕ اِنِّيْ تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ

که آگاه کردم شما را بتعبیر این خواب پیش از آنکه بیاید آن طعام شما را این از جمله علمهاییست که آموخته مرا پروردگارم بدرستیکه من واگذاشتم کیش گروهی که نمیگروند

بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۚ مَا

بخدا وایشان بآخرت ایشانند کافران و پیروی کردم کیش پدرانم را ابراهیم و اسحق و یعقوب

كَانَ لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

نسزد مارا که انباز قرار دهیم بخدا هیچ چیزرا این از فضل خداست برما و بر مردمان ولیکن بیشتر

النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ؕ

مردمان شکر نمیکنند ای دو رفیق من در زندان آیا خدایان متعدد بهترند یا خدای یگانه غالب برهمه

﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ

نمیپرستید از جز او مگر صاحبان نامهائرا که نامیده اید آنهارا شما و پدرانتان فرونفرستاده خدا بآن هیچ

سُلْطٰنٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ ؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ

حجتی نیست حکم مگر خدارا فرموده است که نپرستید مگر اورا این است دین راست و درست ولیکن

اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٠﴾ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِيْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ

اکثر مردمان نمیدانند ای دو یار من در زندان اما یکی از شما پس بیاشاماند خواجه خود را شراب و اما آن دیگری

فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ ؕ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِيْ

پس بردار کرده شود پس بخورد مرغ از سر او حکم کرده شد کاریکه در باب آن تعبیر میخواستید و گفت یوسف مرآنرا که

ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِيْ عِنْدَ رَبِّكَ ۫ فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي

میدانست که او رستگار میشود از آندو نفر که یاد آوری کن مرا نزد خواجه خود پس از یاد برد اورا دیو رجیم یاد کردن مرا نزد خواجه خود پس درنگ کرد

السِّجْنِ بِضْعَ سِنِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْٓ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ

زندان هفت سال و گفت پادشاه بدرستیکه من می بینم در خواب هفت گاو فربه میخوردند آنهارا هفت

عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ؕ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ

گاو لاغر و هفت خوشه گندم سبز و هفت خوشه دیگر همه خشک ای گروه مهتران فتوی دهید مرا در خواب من اگر هستید که

لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ﴿٤٣﴾ قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾

خوابهارا تعبیر میکنید گفتند این خوابهای آشفته است و نیستیم ما بتعبیر خوابهای آشفته دانایان

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿۴۵﴾

و گفت آنکه رهائی یافته بود از آندو و بخاطرش آمد سخن یوسف پس از مدتی من آگاه کنم شمارا بتعبیرش پس بفرستید مرا نزد یوسف

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ

ای یوسف ای بسیار راستگوی اعلام نمای تعبیر را درباره هفت گاو فربه که میخوردشان هفت گاو لاغر و هفت

سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۴۶﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ

خوشه گندم همه سبز و هفت دیگر خشکها باشد که من برگردم بسوی مردمان باشد که ایشان بدانند گفت میکارید

سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿۴۷﴾ ثُمَّ يَأْتِي

هفت سال برعادت مستمر پس آنچه را درو کردید پس واگذارید آنرا در خوشه آن مگر اندکی از آنچه میخورید پس بیاید

مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿۴۸﴾ ثُمَّ يَأْتِي

از پس آن هفت سال سخت که بخورید آنچه را که پیش انداخته اید از برای آنها مگر اندکی از آنچه نگاه میدارید پس بیاید

مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿۴۹﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ

از پس آن سالیکه در آن فریادرسیده شوند مردمان و در آن نجات بیابند و گفت پادشاه بیارید نزد من اورا

فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ

پس چون آمد اورا فرستاده گفت بازگرد بسوی خواجه خود پس بپرس از او که چه بود حال آن زنانی که بریدند دستهای خودرا

إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿۵۰﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ

بدرستیکه پروردگار من بمکر آنها داناست گفت چه بود حالتان هنگامیکه کامجو شدید بفریب یوسف را از نفسش گفتند حاشا

لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ

لله ندانستیم براو هیچ بدی گفت زن عزیز اکنون ثابت شد حق من کامجو شدم بفریب او را از نفسش

وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۵۱﴾ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ

و بدرستیکه او هر آینه از راستگویانست این برای آنکه بداند که من خیانت نکردم اورا به پنهانی و بدرستیکه خدا هدایت نمیکند حیله

الْخَائِنِينَ ﴿۵۲﴾ وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ

خیانت کنندگانرا و بری نمیدارم نفسم را بدرستیکه نفس آینه امرکننده است ببدی مگر آنکه رحم کرد پروردگارم بدرستیکه پروردگارم آمرزنده

رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا

مهربان است و گفت پادشاه بیارید نزد من او را تا خاص گردانم او را برای خودم پس چون سخن کرد با او گفت بدرستیکه تو امروز نزد ما

مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا

با منزلت و با امانتی گفت بگردان مرا بر خزانهای زمین که من نگاه دارنده دانایم و همچنین تمکین دادیم

لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

مر یوسف را در زمین که منزل گزیند از آن هرجاکه خواهد میرسانیم برحمت خود آنراکه خواهیم و ضایع نسازیم مزد نیکوکاران را

﴿٥٦﴾ وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا

و هرآینه مزد آخرت بهتر است از برای آنانکه گرویدند و بودند که پرهیز میکردند و آمدند برادران یوسف پس داخل شدند

عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ

براو پس شناخت ایشان را و ایشان بودند مر او را ناشناسندگان و چون ساخته کرد ایشان را بساز سفرشان گفت بیارید مرا برادری که مر شما راست از

أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ

پدرتان آیا نمی بینید که من تمام میدهم پیمانه را و من بهترین فرود آورندگانم پس اگر نیارید نزد من او را پس نباشد پیمانه

لَكُمْ عِندِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ

مر شما را نزد من و نزدیک مشوید مرا گفتند بزودی چاره جوئی میکنیم از او پدرش را و بدرستیکه ما هرآینه کنندگانیم و گفت مر غلامانش را که

اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

بگذارید مایهٔ تجارتشان را در رحلهاشان باشد ایشان بشناسند آنرا چون باز گردند بسوی کسانشان باشد که ایشان باز گشت کنند

﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ

پس چون باز گشتند بسوی پدرشان گفتند ای پدر ما باز داشته شد از ما پیمانه پس بفرست با ما برادر ما را تا پیمانه گیریم

وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾ قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَاللَّهُ

و بدرستیکه ما مر او را نگهدارندگانیم گفت آیا امین گردانم شما را براو مگر همچنانکه امین کردم شما را بر برادرش از پیش پس خدا

خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ

بهتر است از راه نگهدارنده بودن و او رحم کننده ترین رحم کنندگانست و چون گشادند متاعشان را یافتند مایهٔ تجارتشان را گردانیده شده و بازگردانیده شده

إِلَيْهِمْ ۚ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي ۖ هَٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ۖ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا

بایشان گفتند ای پدر ما چه میخواهیم این است مایهٔ تجارتمان که باز پس داده شده بما و بیاریم طعامی برای اهلمان نگهداری میکنیم برادرمانرا

وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ۖ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا

و زیاده میکنیم پیمانهٔ شتری را این پیمانه ایست اندک گفت هرگز نخواهم فرستاد او را با شما تا آنکه بدهید مرا پیمانی

مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ ۖ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ

از خدا که هرآینه بیارید البته نزد من مگر آنکه احاطه کرده شود بشما پس چون دادند پیمانشانرا گفت خدا بر آنچه میگوییم

وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا

وکیل است و گفت ای پسران من داخل نشوید از یک دروازه و داخل شوید از درهای جداگانه و

أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۖ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

کفایت نمیکنم از شما از خدا هیچ چیز نیست حکم مگر خدا را بر او توکل کردم و بر او پس توکل میکنند توکل کنندگان

﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي

و چون داخل شدند از جائیکه فرموده ایشانرا پدرشان نشد که کفایت کند از ایشان از خدا هیچ چیز جز حاجتی در

نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

نفس یعقوب که بجا آورد آنرا و بدرستیکه او هرآینه صاحب علم است مر آنچه تعلیم دادیم او را و لیکن اکثر مردمان نمیدانند

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ ۖ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و چون داخل شدند بر یوسف کشید در بر خود برادرش را گفت بدرستیکه منم برادرت پس غمگین مباش بآنچه بودند که میکردند

﴿٦٩﴾ فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ

پس چون سامان کرد ایشانرا بساز سفرشان گذاشت آبخوره را در رحل برادرش پس ندا کرد نداکننده که ای قافله

إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ

بدرستیکه شما هرآینه دزدانید گفتند و روی کردند برایشان که چه گم کرده اید گفتند میجوییم آبخوره ملک را

وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي

و برای کسیکه آورد آنرا بار شتری است و منم بآن کفیل گفتند بخدا که بتحقیق دانستید که نیامده ایم تا فساد کنیم در

الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿۷۳﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿۷۴﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ

زمین و نیستیم دزدان گفتند پس چیست پاداش آن اگر باشید دروغگویان گفتند جزایش کسیکه

وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿۷۵﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ

یافت شد در متاعش پس آنکس جزای آنست همچنین جزا میدهیم ستمکارانرا پس ابتدا کرد بنظر فهای ایشان پیش از ظرف برادرش

ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ

پس بیرون آوردآنرا از ظرف برادرش همچنین حیله کردیم برای یوسف نبود که بگیرد برادرشرا در دین

الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿۷۶﴾ قَالُوا

پادشاه جز آنکه خواهد خدا بلند گردانیم مرتب آنرا که خواهیم و بالای هر صاحب دانش دانائیست گفتند

إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ

اگر دزدی کند پس تحقیق که دزدی کرد برادری مراورا از پیش پس پنهان داشت آنرا یوسف در نفس خود و ظاهر نکرد آنرا برای ایشان

قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿۷۷﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا

گفت شما بدترید از راه منزلت و خدا داناترست بآنچه وصف میکنید گفتند ای عزیز بدرستیکه مراوراست پدر پیری بزرگ

فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۷۸﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا

پس بگیر یکی از ما را بجای او بدرستیکه ما می بینیم ترا از نیکوکاران گفت معاذ الله که بگیریم مگر کسیرا که یافته ایم

مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ﴿۷۹﴾ فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ

متاع ما را نزد وی بدرستیکه ما آنهنگام باشیم هرآینه از ستمکاران پس چون نومید شدند از او بیکطرف شدند رازگویان گفت بزرگشان آیا

تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ

نمیدانید بدرستیکه پدرتان بتحقیق گرفت برشما پیمانی از خدا و از پیش آنچه تقصیر کردید در یوسف پس هرگز

أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿۸۰﴾ ارْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ

نروم از این زمین تا دستوری دهد مرا پدرم یا حکم کند خدا برای من و او هست بهترین حکم کنندگان بازگردید بسوی پدرتان

فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿۸۱﴾

و بگوئید ای پدر ما بدرستیکه پسر تو دزدی کرد و گواهی ندهیم مگر بآنچه دانستیم و نباشیم مر نهانیرا نگاهدارندگان

وَسْئَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۸۲﴾ قَالَ بَلْ

و بپرس از آن قریه که بودیم در آن و قافله که آمدیم در آن و بدرستیکه ما هر آینه راستگویانیم گفت بلکه

سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ

خوب وانمود برای شما نفسهاتان امری را پس صبریست نیکو شاید خدا که بیاورد نزد من ایشانرا همه بدرستیکه او وست او دانای

الْحَكِيمُ ﴿۸۳﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَى عَلَى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۸۴﴾

درست کردار و روی گردانید از ایشان و گفت ای اندوه بر یوسف و سفید شد دو چشمش از اندوه پس او بود خشم خورنده

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿۸۵﴾ قَالَ إِنَّمَا

گفتند بخدا که همیشه باشی یاد کنی یوسف را تا شوی بیمار یا شوی از هلاک شدگان گفت جز این نیست

أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۶﴾ يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ

شکایت میکنم پریشانی حالم را و اندوهم را بخدا و میدانم از خدا آنچه نمیدانید ای پسران من بروید پس تفحص کنید از

يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ

یوسف و برادرش و نومید مشوید از رحمت خدا بدرستیکه نومید نمیشود از رحمت خدا مگر گروه کافران

﴿۸۷﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ

پس چون داخل شدند بر او گفتند ای عزیز مس کرد ما را و کسان ما را آزار و آوردیم مایه تجارت اندکی

فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿۸۸﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ

پس تمام نمای ما را پیمانه و تصدق کن بر ما بدرستیکه خدا جزا میدهد صدقه دهندگانرا گفت آیا دانستید آنچه را کردید

بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿۸۹﴾ قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي

بیوسف و برادرش هنگامیکه شما بودید نادانان گفتند آیا بدرستیکه تو هر آینه توئی یوسف گفت منم یوسف و اینست برادرم

قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۹۰﴾ قَالُوا تَاللَّهِ

بدرستیکه بخشش کرد خدا بر ما بدرستیکه کسیکه پرهیزکاری میکند و صبر نماید پس بدرستیکه خدا ضایع نمیکند مزد نیکوکارانرا گفتند بخدا

لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿۹۱﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ

که بتحقیق برگزید ترا خدا بر ما و بدرستیکه ما بودیم هر آینه خطاکاران گفت نیست سرزنشی بر شما امروز میآمرزد خدا

[illegible]

لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾ اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا

شما را و او رحم کننده‌ترین رحم کنندگانست ببرید پیراهن مرا این پس بیندازیدش بر روی پدرم که بیاید بینا

وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ

و بیاورید نزد من کسان شما را همه و چون جدا شد قافله گفت پدرشان بدرستیکه من هر آینه مییابم بوی یوسف را

لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ

اگر آنکه بنقصان عقل منسوب نسازیدم گفتند بخدا بدرستیکه تو هر آینه باشی در حیرتت که سابق بود پس چون آمد او را مژده دهنده

أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

انداخت آنرا بر رویش پس گشت بینا گفت آیا نگفتم مر شما را که من میدانم از خدا آنچه نمیدانید

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۖ

گفتند ای پدر ما آمرزش خواه برای ما گناهان ما را که ما هستیم خطاکاران گفت زود باشد که آمرزش طلبم برای شما از پروردگارم

إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا

بدرستیکه اوست آمرزنده مهربان پس چون داخل شدند بر یوسف کشید در بر خود والدینش را و گفت داخل شوید

مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَا أَبَتِ

در مصر اگر خواسته باشد خدا ایمنان و بالا برد والدینش را بر تخت و بر او افتادند برادرانش او را سجده کنان و گفت ای پدر من

هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ

این است تعبیر خوابم از پیش بحقیقت گردانید آنرا پروردگارم حق و بتحقیق خوبی کرد بمن هنگامیکه بیرون کرد مرا از

السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي

زندان و آورد شما را از بادیه پس از آنکه افساد کرد شیطان میان من و میان برادرانم بدرستیکه پروردگارم

لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ

لطف کننده است مر آنرا که خواهد بدرستیکه اوست دانای درست کردار پروردگار من بدرستیکه دادی مرا از پادشاهی و آموختی مرا از

تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي

تاویل حدیثها پدید آورنده آسمانها و زمین تو ولی یاور منی در دنیا و آخرت بمیران مرا

[illegible]

مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ

مسلمان وملحق کن مرا بشایستگان آن از چیزهای نهانست که وحی میکنیم آنرا بتو ونبودی تو

لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

نزد ایشان هنگامیکه اتفاق میکردند در کارشان وآنها مکر میکردند ونباشند اکثر مردمان واگرچه حریص باشی تو گروندگان

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ

ونمیخواهی از ایشان بر آن هیچ مزدی نیست آن مگر پندی از برای جهانیان وبسا از نشانه در آسمانها

وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ

وزمین که میگذرند بر آنها وایشان از آنها اعراض کنندگانند وایمان نمیآورند اکثرشان بخدا مگر وایشان

مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً

مشرکانند آیا پس ایمن شدند که آید ایشانرا فروگیرنده از عذاب خدا یا بیاید ایشانرا قیامت ناگاه

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ

وایشان ندانند بگو این است راه من میخوانم بسوی خدا بر بینائی من وآنکه پیروی کرد مرا ومنزه است

اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ

خدا ونیستم من از مشرکان ونفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی میکردیم بایشان از اهل قریها

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ

آیا پس سیر نمیکنند در زمین پس بنگرند چگونه بود انجام آنانکه بودند پیش از ایشان وهرآینه سرای آخرت بهتر است

لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا

از برای آنانکه پرهیزکردند آیا پس در نمییابید بعقل تا چونکه نومید شدند رسولان ودانستند که ایشان تکذیب کرده شدند آمد ایشانرا نصرت ما

فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي

پس رهانیده شد آنکه خواستیم وبازگردانیده نشود عذاب ما از گروه گناهکاران هرآینه باشد در قصه های ایشان پندی مرصاحبان

الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ

خردها را نباشد حدیثی که بدروغ بسته شود ولیکن تصدیق آنچیزیست که باشد میان دو دستش وبیان همه چیز

وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

وهدایت ورحمت از برای گروهی که میگروند

سورة الرعد مدنية وهي ثلاث واربعون اية

حروفها ٣٥٠٦ — كلماتها ٨٥٥ — ركوعها ٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

الٓمٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِيٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

این آیتهای کتابست وآنچه فرستاده شد بتو از پروردگارت حق است ولیکن اکثر مردمان

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ

نمیگروند خداست که برافراشت آسمانها را بی ستون که می بینید آنها را پس مستولی شد بر عرش

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِاَجَلٍ مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ

و مسخر کرد آفتاب وماه را هریک میروند تا وقتی نام برده شده تدبیر میکند کارها را بیان میکند آیتها را باشد که شما

بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ

برسیدن جزای پروردگارتان یقین کنید واوست که بگسترد زمین را وگردانید در آن کوهها ونهرها واز همه

الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

ثمرها گردانید در آن دوصنف دوتا میپوشاند پرده از شب روز بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست ازبرای گروهی که تفکر میکنند

﴿٣﴾ وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ اَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ

ودر زمین حصه هاست نزدیک بهم وبوستانها از انگورها وزراعت ودرختهای خرما دوتا ازیک اصل رسته وجزآنکه

يُسْقٰى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

آب داده میشود بیک آب وزیادتی میدهیم برخی از آنها را بربرخی در ثمر بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست ازبرای گروهی که دریابند

﴿٤﴾ وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا ءَاِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

واگر عجب میداری پس عجب است گفتارشان که آیا چون باشیم خاک آیا بدرستیکه ما هرآینه در آفرینش تازه ایم آنگروه آنانند که کافر شدند

بِرَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ الْاَغْلَالُ فِي اَعْنَاقِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

بپروردگارشان وآنگروه باشد غلها در گردنهاشان وآنها اهل آتشند ایشان در آن جاودانانند

٥ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ
و بشتاب میخواهند از تو بدیرا پیش از خوبی و بدرستیکه گذشت پیش از ایشان عقوبتها و بدرستیکه

رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ٦ وَيَقُولُ الَّذِينَ
پروردگار تو هر آینه خداوند آمرزش است مر مردمانرا بر ستمشان و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه سخت عقوبتست و میگویند آنانکه

كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ٧ اللَّهُ يَعْلَمُ
کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگارش جز این نیست که تو بیم کننده و از برای هر قومی رهنمائیست خدا میداند

مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ٨ عَالِمُ الْغَيْبِ
آنچه بر میدارد هر ماده و آنچه را میکاهد رحمها و آنچه را می افزاید و همه چیز نزد او باندازه است دانای نهان

وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ٩ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ
و آشکار است بزرگست برتر است یکسان است از شما کسیکه پوشید گفتار را و کسیکه آشکار کرد آنرا و کسیکه او

مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ١٠ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
پنهانست بشب و آشکار است بروز مراوراست از پی هم در آیندگان از پیش روی او و از پس پشت او که نگاه میکنند

مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا
از امر خدا بدرستیکه خدا تغییر نمیدهد آنچه با جمعیت تا وقتیکه تغییر دهند آنچه در نفسهای ایشانست و چون خواهد خدا بجمعی بدی

فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ١١ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ
پس برگرداننده نباشد مر آنرا و نباشد مر ایشانرا از غیر خدا هیچ مددکاری او است که مینماید شمارا برق برای بیم دادن و امیدوار کردن و پدید

السَّحَابَ الثِّقَالَ ١٢ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
مینماید ابرهای گرانبار را و تسبیح میکند رعد بستایش او و فرشتگان از ترس او و میفرستد صاعقها را

فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ١٣ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ
پس میرساند آنرا بهر که میخواهد و ایشان مجادله میکنند در خدا و او سخت عقوبتست مراوراست دعوت حق

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ
و آنانکه میخوانند از غیر او اجابت نمیکنند مر ایشانرا بچیزی مگر چون گشاینده دو کفش بسوی آب تا برسد

فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ ۚ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ

بدهنش ونیست آن رسنده بآن ونیست خواندن کافران جز در گراهی ومرخدارا سجده میکند هرکه در آسمانها

وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ

ودرزمین است خواه و ناخواه وسایه‌هاشان در بامداد وشبانگاهها بگو کیست پروردگار آسمانها و

الْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ

زمین بگو خداست بگو آیا پس گرفتید از غیراو دوستان که مالک نمیباشند از برای خودشان سودی ونه زیانی

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۗ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ

بگو آیا مساوی میباشند نابینا وبینا یا آیا مساوی میباشند تاریکیها وروشنی یا گردانیدند برای خدا انبازانیکه

خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾

آفریدند چون آفریدن او پس مشتبه شد آفریده برایشان بگو خدا آفریننده همه چیزاست واوست یکتای قهرکننده

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا ۚ وَمِمَّا

فرو فرستاد از آسمان آبرا پس روان شد رودخانها از آن آب باندازهٔ خود پس برداشت این آب روان کف بلندرا واز آنچه

يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ

میافروزند برآن درآتش از برای طلب پیرایه یا مایهٔ تعیش کفست مثل آن همچنین میزند خدا

الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۚ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۖ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ ۚ

حق و باطل‌را پس اما کف پس میرود انداخته شده واما آنچه نفع میدهد مردم‌را پس دیر میماند درزمین

كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا

همچنین میزند خدا آن مثلهارا از برای آنانکه اجابت نمودند مر پروردگارشان خوبیست وآنانکه اجابت نکردند

لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ

مراورا اگر آنکه بود مرایشانرا آنچه درزمین است همه ومثلش باآن هرآینه فدا داده بودند بآن آنها از برای ایشان است بدی حساب

وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ

ومنزل ایشان دوزخست وبدبست آن بستر آیا پس آنکه بداند که آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت حق است چون

[illegible]

هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ

نیست کراو کوراست پند نمیگیرند صاحبان خردها آنانکه وفا میکنند به پیمان خدا و نمیشکنند

الْمِيثَاقَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ

پیمان را و آنانکه میپیوندند آنچه را امر کرده خدا بآن که پیوند کرده شود و میترسند از پروردگارشان و بیم دارند

سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا

از بدی حساب و آنانکه صبر کردند برای طلب وجه پروردگارشان و برپای داشتند نماز را و انفاق نمودند از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾

روزی دادیمشان نهان و آشکار و دفع میکنند بخوبی بدی را آنها مرایشان راست عاقبت آن سرای

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَن صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ

بهشتهای اقامت دائمی که داخل میشوند آنها و کسیکه شایسته شد از پدرانشان و جفتهاشان و فرزندانشان و ملائکه

يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ

داخل میشوند برایشان از هر دری سلام برشما بسبب آنچه صبر کردید پس خوبست انجام آن سرای و آنانکه

يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ

میشکنند پیمان خدا را پس از استوار کردنش و میبرند آنچه را امر کرده خدا بآن که وصل کرده شود و فساد میکنند

فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

در زمین آنها مرایشان راست لعنت و مرایشان راست بدی آن سرای خدا وسیع میکند روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ میکند

وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا

و شاد شدند بزندگانی دنیا و نیست زندگانی دنیا در آخرت مگر متاعی و میگویند آنانکه کافر شدند

لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ

چرا فرو فرستاده نشد براو آیتی از پروردگارش بگو بدرستیکه خدا گمراه میکند آنرا که میخواهد و هدایت میکند بسوی خود آنرا که بازگشت کرد

﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا

آنانکه گرویدند و میارامد دلهاشان بذکر خدا آگاه باشید بذکر خدا میآرامد دلها آنانکه گرویدند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ﴿۲۹﴾ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ

و کردند کارهای شایسته خوش باد مر ایشان را و نیکوئی بازگشت همچنین فرستادیم ترا در امتی که گذشتند

مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَٰنِ ۚ قُلْ هُوَ رَبِّي

از پیش آنها امتها تا بخوانی بر ایشان چیزی را که وحی فرستادیم بتو و ایشان کافر میشوند بخدای بخشنده بگو اوست پروردگار

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿۳۰﴾ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ

نیست الهی مگر او براو توکل کردم و باوست بازگشت من و اگر آنکه بود قرآنی که برفتار در آورده شدی بآن کوهها

أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ ۗ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا ۗ أَفَلَمْ يَيْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا

یا پاره پاره شدی بآن زمین یا بسخن در آورده شدی بآن مردگان بلکه مر خدا راست امر همگی آیا پس ندانستند آنانکه گرویدند

أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا ۗ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا

که اگر میخواست خدا هر آینه هدایت کرده بود مردمان را همه و همیشه آنانکه کافر شدند میرسد ایشان را بسبب آنچه کردند

قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿۳۱﴾

مصیبتی سخت یا فرود میآئی نزدیک بخانهٔ ایشان تا بیاید وعدهٔ خدا بدرستیکه خدا خلاف نمیکند وعده را

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ

و بتحقیق استهزاء کرده شد برسولان پیش از تو پس مهلت دادم مر آنانرا که کافر شدند پس گرفتمشان پس چگونه باشد

عِقَابِ ﴿۳۲﴾ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ ۚ

عقوبت من آیا پس کسیکه او نگهبان است بر هر نفسی بآنچه کسب کرد و گردانیدند از برای خدا شریکان بگو نام برید آنها را

أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ ۗ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

بلکه خبر میدهید او را بآنچه نمیداند در زمین بلکه بظاهریست از گفتار بلکه آراسته شد از برای آنها که کافر شدند

مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۳۳﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ

حیلهٔ ایشان و باز داشته شدند از راه و کسیرا که اضلال کرد خدا پس نباشد مر او را راهنمائی مر آنها راست عذابی در زندگانی

الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿۳۴﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ

دنیا و هر آینه عذاب آخرت سخت تر است و نباشد ایشان را از خدا هیچ نگاهدارنده مثل بهشتی که وعده داده شد

الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا

پرهیزکاران میرود از زیرش نهرها میوه‌اش دائمی است و سایه‌اش اینست انجام آنانکه پرهیزکار شدند

وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَ

و انجام کافران آتش است و آنانکه دادیم ایشانرا کتاب شاد میشوند بآنچه فرو فرستاده شد بتو و

مِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ

از طایفه‌های دشمن کسی است که انکار میکند برخی از آنرا بگو جز این نیست فرموده شدم که بپرستم خدا را و شرک نیاورم باو بسوی او

أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ﴿٣٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا

میخوانم و بسوی اوست بازگشت و همچنین فرو فرستادیم آنرا حکمی عربی و اگر از پیروی خواهشهای ایشانرا پس از آنچه

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ

آمد ترا از دانش نباشد مرترا از خدا هیچ یاری و نه نگاهدارنده و بتحقیق فرستادیم رسولان چند از

قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ

پیش تو و گردانیدیم از برای ایشان زنان و فرزندان و نباشد مر رسولیرا که بیاورد آیتی را مگر بدستوری

اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ

خدا از برای هر اجلی نوشته‌ایست محو میکند خدا آنچه خواهد و ثابت میدارد و نزد اوست اصل کتاب و اگر

مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

بنمایم ترا بعضی از آنچه وعده میدهیم ایشانرا یا بمیرانیم ترا پس جز این نیست بر تست رسانیدن و بر ماست حساب

﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ

آیا ندیدند که ما میآییم زمین را کم میکنیم آنرا از اطرافش و خدا حکم میکند نیست رد کننده مر حکم او را

وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا

و اوست زود حساب و بدرستیکه مکر کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس مر خدا راست مکر همه میداند آنچه

تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا

کسب میکند هر نفسی و زود باشد که بدانند کافران که مر کراست انجام آنسرای و میگویند آنانکه کافر شدند

لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

نیستی تو فرستاده شده بگو کافی است خدا گواه میان من و میان شما و کسیکه نزد او است دانش کتاب

سورة ابرهيم عليه السلام اثنتان وخمسون آية

حروفها ٣٤٣٤ — كلماتها ٨٣١ — ركوعها ٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الٓر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَاطِ

کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بتو تا بیرون آوری مردمانرا از تاریکیها بروشنائی باذن پروردگارشان بسوی راه

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ

غالب ستوده خدائیکه مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و وای مر کافران را

مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ

از عذاب سخت آنانکه برمیگزینند زندگانی دنیارا بر آخرت و باز میدارند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ

از راه خدا و میخواهند آنرا کج آنها در گمراهی دورند و نفرستادیم هیچ

رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

رسولی را مگر بزبان قومش تا بیان کند برای ایشان پس گمراه میگذارد خدا آنرا که میخواهد و هدایت میکند آنرا که خواهد

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ

و او است غالب درست کردار و بدرستیکه فرستادیم موسی را بآیتهای ما که بیرون آور قومت را از تاریکیهای کفر

إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾ وَإِذْ

بنور ایمان و پند ده ایشانرا بروزهای خدا بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست از برای هر صبرکننده شکرگذاری و چون

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ

گفت موسی مر قومش را که یاد کنید نعمت خدارا برشما چون نجات داد شما را از فرعونیان که عذاب میکردند شمارا

سُوٓءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ

بدترین عذابی و میکشتند پسرانشما را و باقی میگذاشتند زنان شما را و در آن بلائی بود از پروردگارشما

عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي

بزرگ و هنگامیکه اعلام کرد پروردگارشما که اگر شکر کنید هرآینه زیاده میدهم شما را و اگر کافر شوید بدرستیکه عذاب من

لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِن تَكْفُرُوٓا أَنتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ

هرآینه سخت است و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هرکه در زمین است همه پس بدرستیکه خدا هرآینه بی نیاز

حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِن

ستوده است آیا نیامد شما را خبر آنانکه بودند پیش از شما قوم نوح و عاد و ثمود و آنانکه بودند

بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوٓا أَيْدِيَهُمْ فِيٓ أَفْوَاهِهِمْ وَ

بعد از ایشان نمیداند ایشان را مگر خدا آمد ایشان را رسولانشان بمعجزات پس برگردانیدند دستهاشان در دهنهاشان و

قَالُوٓا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَآ إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾ قَالَتْ

گفتند بدرستیکه ما کافر شدیم بآنچه فرستاده شده اید بآن و بدرستیکه ما در شکیم از آنچه میخوانید ما را بآن که بگمان اندازنده است گفتند

رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ

رسولانشان آیا باشد در خدا شکی که پدید آورنده آسمانها و زمین است میخواند شما را تا بیامرزد شما را از گناهانتان

وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوٓا إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا

و باخیر اندازد شما را تا وقتیکه نام برده شده و گفتند نیستید شما مگر انسانی مانند ما میخواهید که باز دارید ما را از آنچه

كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ

بودند که میپرستیدند پدران ما پس بیاورید بما حجتی روشن گفتند مر ایشان را رسولانشان نیستیم ما مگر انسانی

مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَمَا كَانَ لَنَآ أَن نَّأْتِيَكُم بِسُلْطَٰنٍ

مانند شما و لیکن خدا منت مینهد بر آنکه میخواهد از بندگانش و نباشد مر ما را که بیاوریم بشما حجتی

إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَآ أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ

مگر باذن خدا و بر خدا پس باید که توکل کنند گروندگان و چیست ما را که توکل نکنیم بر خدا و بدرستیکه

هَدٰىنَا سُبُلَنَا ۚ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُوْنَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿١٢﴾

هدایت کرد ما را براههای ما و هرآینه صبر خواهیم کرد البته بر آنکه رنجانید بد ما را و بر خدا پس باید توکل کنند توکل کنندگان

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ۗ فَاَوْحٰٓى

و گفتند آنانکه کافر شدند مر رسولانشرا هرآینه بیرون کنیم شما را از زمین خود یا هرآینه برگردید در کیش ما پس وحی فرستاد

اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۗ ذٰلِكَ لِمَنْ

بایشان پروردگارشان که هرآینه هلاک میکردانیم ظالمانرا و ساکن میگردانیم شما را در آن زمین از پس ایشان آن از برای کسی است که

خَافَ مَقَامِيْ وَخَافَ وَعِيْدِ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوْا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿١٥﴾ مِّنْ وَّرَآئِهٖ

ترسید از مقام من و ترسید از وعده عذابم و طلب فتح کردند و نومید شدند هر سرکش حق ناپذیری و از پیش رویش

جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ صَدِيْدٍ ﴿١٦﴾ يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ وَيَاْتِيْهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ

دوزخ است و آب داده میشود از آبیکه خون جراحت است جرعه جرعه بیاشامد آنرا و نزدیک نباشد که فرو برد آنرا بآسانی و بیاید او را مرگ از همه

مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ وَمِنْ وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ غَلِيْظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ

جا و نیست او مرده و از پیش رویش عذابیست سخت مثل آنانکه کافر شدند بپروردگارشان کردارشان

كَرَمَادِ ﹰاشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ ۗ لَا يَقْدِرُوْنَ مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى شَيْءٍ ۗ ذٰلِكَ

چون خاکستریست که سخت بوزد بر آن باد در روزیکه باد سخت بیآمده باشد قادر نباشند از آنچه کسب کرده باشند بر چیزی آنست

هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٨﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ

آن گمراهی دور آیا ندانید که خدا آفرید آسمانها و زمین را براستی اگر خواهد ببرد شما را

وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿١٩﴾ وَّمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا

و بیاورد خلقی تازه و نیست آن بر خدا دشوار و ظاهر شدند بر خدا همگی پس گفتند ضعیفان

لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ قَالُوْا

مر آنانرا که طلب بزرگی کردند بدرستیکه ما بودیم مر شما را پیروان پس آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما عذاب خدا هیچ چیز گفتند

لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ ۗ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطٰنُ

اگر هدایت کرده بود ما را خدا هدایت کرده بودیم شما را یکسانست بر ما خواه جزع نموده باشیم یا صبر کرده باشیم که نیست ما را هیچ گریزگاهی و گوید شیطان

لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ

چون گزارده شد امر بدرستیکه خدا وعده داد شمارا وعده راست درست و وعده دادم شمارا پس خلاف کردم شمارا و نبود مرا بر شما

مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ

هیچ تسلطی مگر آنکه خواندم شمارا پس اجابت کردید مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید نفسهای خودرا نیستم من فریادرس شما

وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و نیستید شما فریادرس من بدرستیکه من کافر شدم بآنکه شریک گردانیده مرا از پیش بدرستیکه ظالمان مر ایشانرا عذابیست پر درد

﴿٢٢﴾ وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

و درآورده میشود آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان

فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً

در آن باذن پروردگارشان درودشان در آنها سلام است آیا نمی‌بینی که چگونه زد خدا مثلرا کلمهٔ پاکیزه

كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾ تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا

چون درخت پاکیزه است که اصلش ثابت است و فرعش در آسمان داده میشود میوه اش هر حین باذن پروردگارش

وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ

و میزند خدا مثلهارا از برای مردمان باشد که ایشان پند گیرند و مثل کلمهٔ پلید چون درخت

خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ

پلیدیست که ریشه کن شده باشد از بالای زمین که نباشد مر آنرا هیچ قراری ثابت میگرداند خدا آنانرا که گرویدند بگفتار

الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾

ثابت در زندگانی دنیا و در آخرت و اضلال میکند خدا ستمکارانرا و میکند خدا آنچه میخواهد

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ

آیا نگریستی بآنانکه تبدیل کردند نعمت خدارا بکفر و فرود آوردند قومشانرا بسرای هلاک که دوزخست

يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ

درآیند آنرا و بد است آنجای قرار و گردانیدند ند از برای خدا مانندها تا گمراه گردانند از راهش بگو کامرانی کنید پس بدرستیکه

مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ

بازگشت شما باتش است بگو مربندگان مرا آنانکه گرویدند که برپای دارند نمازرا وانفاق کنند ازآنچه روزی دادیم ایشانرا

سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ

نهان وآشکار پیش ازآنکه بیاید روزیکه نباشد بیعی درآن ونه دوستی خداست که آفرید

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ

آسمانها وزمین را وفرو فرستاد از آسمان آبرا پس بیرون آورد بآن از میوه روزی از برای شما ورام کرد

لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهٰرَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

برای شما کشتی را تا روان شود دردریا بامرش ورام کرد برای شما نهرها ومسخر کرد برای شما آفتاب وماه را

دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾ وَآتٰىكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا

دوکوشنده دائم ورام کرد برای شما شب وروزرا وداد تان از هر آنچه خواستید آنرا واگر بشمارید

نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ

نعمت خدارا احصا نتوانید کرد آنرا بدرستیکه انسان هرآینه سخت ستمکار ناسپاس است وچون گفت ابراهیم ای پروردگار من بگردان

هٰذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ

این شهر مکه را ایمن ودوردار مرا وپسرانم را ازآنکه بپرستیم بتانرا ای پروردگار من بدرستیکه آنها گمراه کردند بسیاری را از

النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ

مردمان پس هرکه پیروی کرد مرا پس بدرستیکه او ازمن است وهرکه نافرمانی کرد مرا پس بدرستیکه تو آمرزنده مهربانی ای پروردگار من بدرستیکه من ساکن گردانیدم

مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ

برخی از فرزندانم را بدرهٔ کوهی غیر خداوند زراعت نزد خانهٔ تو که حرام گردانیده شده پروردگارا تا برپا دارند نمازرا پس بگردان

أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا

دلهای برخی از مردمان را که بشتابد بسوی ایشان وروزی ده ایشانرا از ثمرها باشد که ایشان شکرگزاری کنند ای پروردگار

إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾

بدرستیکه تو میدانی آنچه پنهان میداریم وآنچه آشکار میکنیم وپوشیده نمیباشد بر خدا هیچ چیز در زمین ونه در آسمان

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى وَهَبَ لِى عَلَى ٱلْكِبَرِ إِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ إِنَّ رَبِّى لَسَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ

ستایش مر خدا را که بخشید بمن در بزرگی اسمعیل و اسحق را بدرستیکه پروردگار من هر آینه شنونده دعائی ای پروردگار

ٱجْعَلْنِى مُقِيمَ ٱلصَّلَوٰةِ وَمِن ذُرِّيَّتِى رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لِى وَلِوَٰلِدَىَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

بگردان مرا برپادارنده نماز و از فرزندانم ای پروردگار من و قبول کن دعای مرا پروردگارا بیامرز مرا و والدینم و مومنان را

يَوْمَ يَقُومُ ٱلْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱللَّهَ غَٰفِلًا عَمَّا يَعْمَلُ ٱلظَّٰلِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ

روزیکه قائم شود حساب و مپندار البته خدا را بیخبر از آنچه میکنند ستمکاران جز این نیست پس میاندازیم

لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ ٱلْأَبْصَٰرُ ﴿٤٢﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِى رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَ

ایشانرا برای روزیکه گشاده بماند در آن چشمها شتابندگان بالا دارندگان سرهاشانرا برنمیگردد بسوی ایشان چشمهاشان و

أَفْـِٔدَتُهُمْ هَوَآءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنذِرِ ٱلنَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ ٱلْعَذَابُ فَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ رَبَّنَآ

دلهاشان باشد خالی و بیم کن مردمانرا از روزیکه آید ایشانرا عذاب پس گویند آنانکه ستم کردند ای پروردگار

أَخِّرْنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ ٱلرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوٓا۟ أَقْسَمْتُم مِّن قَبْلُ مَا

باز پس دار ما را تا مدتی نزدیک تا اجابت نمائیم دعوت ترا و پیروی کنیم رسولانرا آیا نبودید که سوگند میخوردید از پیش که نیست

لَكُم مِّن زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنتُمْ فِى مَسَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا

مر شما را هیچ زوالی و ساکن شدید در مسکنهای آنانکه ستم کردند بر خودهاشان و ظاهر شد مر شما را که چگونه کردیم

بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ ٱلْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا۟ مَكْرَهُمْ وَعِندَ ٱللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِن كَانَ

با ایشان و زدیم برای شما داستانها و بدرستیکه حیله کردند مکرشانرا و نزد خداست جزای مکرشان و اگرچه بود

مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ ٱلْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ ٱللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِۦ رُسُلَهُۥٓ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ

مکرشان که زایل شود از آن کوهها پس مپندار البته خدا را خلاف کننده وعده اش بر رسولانش بدرستیکه خدا غالب

ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ ٱلْأَرْضُ غَيْرَ ٱلْأَرْضِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُ وَبَرَزُوا۟ لِلَّهِ ٱلْوَٰحِدِ ٱلْقَهَّارِ

صاحب انتقام است روزیکه تبدیل کرده میشود زمین بغیر این زمین و آسمانها و ظاهر شده از برای خدای یکتای غالب

﴿٤٨﴾ وَتَرَى ٱلْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِى ٱلْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ

و می بینی گناهکارانرا آنروز قرین کرده شدگان در غلها پیراهنهاشان از قطران و بپوشد

وُجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَٰذَا

رویهاشان را آتش تا جزا دهد خدا هر نفسی آنچه کسب کرده بدرستیکه خدا زود حسابست این

بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

کفایتست مر مردمان را و تا ترسانیده شوند بآن و تا بدانند که جز این نیست که اوست خدای یکتا و تا پند گیرند صاحبان خردها

سورة الحجر تسع وتسعون آية وهي مكية

حروفها ۲۷۷۱ — كلماتها ۶۵۴ — ركوعها ۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا

این آیتهای کتاب و قرآنیست روشن بسا که آرزو کنند آنها که کافر شدند که کاش بودند

مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَمَا

مسلمانان واگذار ایشان را تا بخورند و کامرانی کنند و مشغول کند ایشان را آرزو پس زود باشد که بدانند و

أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ

هلاک نکردیم هیچ قریه را مگر و بود او را نوشته معلوم پیشی نگیرد هیچ امتی از اجلش و باز پس نمانند

﴿٥﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ

و گفتند ای آنکه فرو فرستاده شده بر او ذکر بدرستیکه تو هر آینه دیوانه چرا نمیآری بما فرشتگان را

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ ﴿٨﴾

اگر هستی از راستگویان فرو نمیفرستیم ملائکه را مگر بحق و نباشند آنگاه از مهلت دادگان

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ

بدرستیکه ما فرو فرستادیم ذکر را و بدرستیکه ما مر او را نگاهدارندگانیم و بدرستیکه فرستادیم پیش از تو در گروههای پیشینیان

﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾ كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

و نمی آمد ایشان را هیچ رسولی مگر که بودند بآن استهزا میکردند همچنین در میآریم آنرا در دلهای گناهکاران

(١٢) لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ (١٣) وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ

ایمان نمیآورند بآن و بدرستیکه گذشته است آئین پیشینیان و اگر میگشادیم برایشان دری از آسمان

فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ (١٤) لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ (١٥)

پس پیوسته همه روزه که در آن بالا میرفته باشند هرآینه میگفتند جز این نیست بسته شده چشمهای ما بلکه ایم گروهی سحر کرده شدگان

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ (١٦) وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ

و بدرستیکه گردانیدیم در آسمان برجها و آراستیم آنرا برای نگرندگان و نگاهداشتیم آنرا از هر

شَيْطَانٍ رَجِيمٍ (١٧) إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ (١٨) وَالْأَرْضَ

شیطان رانده شده مگر آنکه بدزدیده گوش فرا داشت پس از پی رفته او را شهابی روشن و زمین

مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ (١٩) وَجَعَلْنَا لَكُمْ

بسط دادیم آنرا و افکندیم در آن کوههای استوار و رویانیدیم در آن از هر چیز سنجیده و ساختیم برای شما

فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ (٢٠) وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا

در آن مایه‌های تعیش و کسی را که نیستید مراورا روزی دهندگان و نیست هیچ چیز مگر اینکه نزد ما است خزینهایش و

نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ (٢١) وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

نمیفرستیم آنرا مگر باندازهٔ دانسته شده و فرستادیم بادها را بارگرفتها پس فرو فرستادیم از آسمان آب را

فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ (٢٢) وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

پس نوشانیدیم شما را از آن و نیستید شما مرآنرا خزانه داران و بدرستیکه هرآینه ایم که زنده کنیم و بمیرانیم و مائیم وارثان

(٢٣) وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ (٢٤) وَإِنَّ رَبَّكَ

و بتحقیق دانستیم پیش رفتگان را از شما و بتحقیق دانستیم واپس ماندگان را و بدرستیکه پروردگار تو

هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (٢٥) وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (٢٦)

او محشور میکند ایشانرا که او درستکار داناست و بتحقیق که آفریدیم انسانرا از گل خشک شده از لای ریخته شده

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ (٢٧) وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ

و پدر پریان آفریدیمش از پیش از آتش سوزان و هنگامیکه گفت پروردگار تو مر ملائکه را بدرستیکه من آفریننده‌ام

[illegible]

بَشَرًا مِّن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا

انسانیرا از گل خشک از لای ریخته شده پس چون راست کردم اورا و دمانیدم دران از روحم پس بیفتید

لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَن يَكُونَ

مراورا سجده کنان پس سجده کردند مراورا فرشتگان کلشان همگی مگر شیطان ابا نمود که باشد

مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُن لِّأَسْجُدَ

با سجده کنندگان گفت ای شیطان چیست مرترا که نباشی با سجده کنندگان گفت نیستم من که سجده کنم

لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ

مر انسانیرا که آفریدی اورا از گل خشک شده از لای ریخته شده گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستیکه تو رانده شده و بدرستیکه

عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ

بر توست لعنت تا روز جزا گفت ای پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزیکه برانگیخته شوند گفت پس بدرستیکه تو

مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

از مهلت دادگانی تا روز وقت دانسته شده گفت پروردگار من بآنکه اغوا کردی مرا هرآینه آرایش کنم برای ایشان در زمین

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾

و هرآینه بازدارم ایشانرا همگی مگر بندگان تو از ایشان که مخلصانند گفت این راهی است بر من راست

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ

بدرستیکه بندگان من نیست مرترا برایشان تسلطی مگر آنکه پیروی کرد ترا از گمراهان بدرستیکه دوزخ هرآینه وعده‌گاه

أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

ایشانست همه مرآنراست هفت در مر هر دری راست از ایشان پاره قسمت کرده شده بدرستیکه پرهیزکاران باشند در بهشتها و چشمه‌ها

﴿٤٥﴾ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾

داخل شوید آنهارا بسلامتی ایمنان و بیرون کشیدیم آنچه بود در سینه‌های ایشان از کینه برادران بر سریرهای روی بهم دارندگان

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُم مِّنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَ

نمیرسد ایشانرا در آنها تعبی و نباشند ایشان از آنها بیرون شدگان خبرده بندگان مرا که بدرستیکه منم آمرزنده مهربان و

إِنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا

بدرستیکه عذاب من آنست عذاب دردناک و خبرده ایشانرا از مهمانان ابراهیم هنگامیکه داخل شدند براو پس گفتند

سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي

سلام گفت بدرستیکه از شما ترسندگانیم گفتند مترس بدرستیکه ما مژده میدهیم ترا به پسری دانا گفت آیا بشارت دادید مرا

عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾

بر آنکه مس کرد مرا پیری پس بچه چیز بشارت میدهید مرا گفتند مژده دادیم ترا براستی پس مباش از نومیدان

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

گفت وکیست که نومید شود از رحمت پروردگارش مگر گمراهان گفت پس چیست کار شما ای فرستادگان

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ

گفتند بدرستیکه ما فرستاده شده ایم بسوی گروهی گناهکاران مگر خاندان لوط بدرستیکه ما رهاننده ایشانیم همه مگر زنش

قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ

تقدیر کردیم که او هرآینه باشد از بازماندگان پس چون آمد آل لوط را فرستادگان گفت بدرستیکه شمائید گروه ناشناخته

﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾

گفتند بلکه آوردیم ترا بآنچه بودند در آن شک میکردند و آورده ایم ترا حق و بدرستیکه ما هرآینه راستگویانیم

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ

پس بیرون بر اهلت را در پاره از شب و تابع شو قفاهای ایشانرا و نباید که التفات کند از شما احدی و بروید جائیکه

تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلُ

مامور شده اید و گزارش دادیم بسوی او این امر را که بدرستیکه دنبال اینها است بریده شده صبح کنندگان و آمد اهل

الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ

شهر شادمانی میکردند گفت بدرستیکه اینها مهمان منند پس رسوا مکنید مرا و بترسید از خدا و خوار مسازید مرا

﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ

گفتند آیا منع نکردیم ترا از جهانیان گفت این است دختران من اگر هستید کنندگان بجان تو که ایشان

لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۷۲﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿۷۳﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا

هرآینه در مستی شان حیران میزیستند پس گرفتشان فریاد مهلک داخل درروزشدگان پس گردانیدیم زبرش زیرش را و بارانیدیم

عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿۷۴﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿۷۵﴾ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ

برایشان سنگها از سنگ گل بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست مراهل فراست را و بدرستیکه آن هرآینه براه ثابت

﴿۷۶﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۷﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿۷۸﴾ فَانْتَقَمْنَا

بدرستیکه در آن هرآینه آیتی است مرگروندگانرا واگرچه بودند یاران ایکه هرآینه ستمکاران پس انتقام کشیدیم

مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ ﴿۷۹﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۸۰﴾ وَآتَيْنَاهُمْ

ازایشان وبدرستیکه آندو هرآینه درراه روشنند وبتحقیق تکذیب کردند اصحاب حجر رسولانرا و دادیمشان

آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۸۱﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿۸۲﴾ فَأَخَذَتْهُمُ

آیتهای خود پس بودند از آنها اعراض کنندگان و بودند میتراشیدند از کوهها خانه ها ایمنان پس گرفت ایشانرا

الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿۸۳﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸۴﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

فریادی مهلک بامدادکنندگان پس کفایت نکرد ازایشان آنچه بودند که کسب میکردند و نیافریدیم آسمانها و زمین را

وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ ۖ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿۸۵﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ

و آنچه میان آنهاست مگر بحق و بدرستیکه قیامت هرآینه آینده است پس درگذر درگذشتنی خوب بدرستیکه پروردگارتو او است آفریدگار

الْعَلِيمُ ﴿۸۶﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿۸۷﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ

دانا وبتحقیق دادیم ترا هفت آیه ازسوره که دوبار نازل شده و قرآن عظیم مگشای بخواهش البته دو چشمت را

إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۸﴾ وَقُلْ

بآنچه کامرانی دادیم بآن اصنافرا ازایشان و اندوه مخور برایشان و فرود آور بالت را ازبرای گروندگان و بگو

إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿۸۹﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿۹۰﴾ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿۹۱﴾

بدرستیکه من منم بیم کننده آشکار همچنانکه فرو فرستادیم برآنکه قرآنرا پاره پاره جزءجزء کردند آنانکه گردانیدند قرآنرا پاره پاره یا سحر یا کهانت

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۹۲﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۳﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ

پس بپروردگارتو قسم که هرآینه خواهیم پرسید ایشانرا همه از آنچه بودند که میکردند پس آشکار کن بآنچه مامور شده و روبگردان

عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَسَوْفَ

از مشرکان به‌درستیکه ما کفایت میکنیم از تو استهزاء کنندگان ترا آنانکه میگردانند با خدا خدائی دیگر پس زود باشد

يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ

که بدانند و بتحقیق میدانیم که تو تنگ میشود سینه‌ات بآنچه میگویند پس تسبیح کن بستایش پروردگارت و باش

مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

با سجده کنندگان و بپرست پروردگارت را تا بیاید ترا مرگ

سورة النحل مائة وثمان وعشرون آية وهي نزلت بمكة

حروفها ۷۷۰۷ کلماتها ۱۸۴۱ رکوعاتها ۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ

آمد فرمان خدا پس طلب تعجیل مکنید آنرا دانم پاک بودنش را و برتر آمده از آنچه شرک میآورند فرو میفرستد ملائکه را با روح

مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ

از امرش بر آنکه میخواهد از بندگانش که بیم دهید به‌درستیکه نیست الهی مگر من پس بترسید از من آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا

آسمانها و زمین را براستی برتر آمده از آنچه شرک میآورند آفرید انسانرا از نطفه پس اکنون

هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا ۗ لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾

او هست جدال کننده آشکار و شتر و گاو و گوسفند آفرید آنها را برای شما در آنهاست گرمی و منفعتها و از آنها میخورید

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا

و برای شما هست در آنها تجملی در وقتیکه بیارید از چراگاه و هنگامیکه سر میدهید و بر میدارند بارهای گران شما را و میبرند بشهریکه نباشید

بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ

رسنده آن مگر بتعب نفسها به‌درستیکه پروردگار شما هرآینه مهربان رحیم است و اسبها و استرها و خرها را

[illegible]

لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ

تا سوار شوید آنها را و باشد آرایشی و میآفریند آنچه را نمیدانید و بر خداست راستی راه و بعضی از آن منحرفست و اگر

شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ

خواستی هر آینه هدایت کردی شما را همه اوست که فرو فرستاد از آسمان آب را برای شما از آنست نوشیدنی و از آنست درختی

فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ

که در آن میچرانید میرویاند برای شما بآن کشت را و زیتون و درختان خرما و انگورها و از همه

الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

ثمرها بدرستیکه در آن هر آینه آیتی است برای گروهی که اندیشه میکنند و مسخر کرد برای شما شب را و روز را

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

و آفتاب و ماه را و ستارهها مسخر شدگانند بفرمان او بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست از برای گروهیکه دریابند بعقل

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾

و آنچه را آفرید برای شما در زمین که مختلف است اقسامش بدرستیکه در آن هر آینه آیتی است مر جمعی را که فکر میکنند

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى

و اوست که مسخر کرد دریا را تا بخورید از آن گوشتی تازه و بیرون آرید از آن پیرایه که میپوشید آنرا و می بینی

الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾ وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ

کشتیها را شکافندگان آب بسینه در آن و تا بجوئید از فضلش و باشد که شما شکر کنید و افکند در زمین کوههای استوار

أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ

مبادا که میل کند با شما و نهرها و راهها باشد که شما راه یابید و علامتها و بستاره ایشان

يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ

راه مییابند آیا پس آنکه میآفریند چون کسی هست که نمیآفریند آیا پس پند نمیگیرید و اگر بشمارید نعمت

اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾

خدا را بشمار نتوانید آوردش بدرستیکه خدا هر آینه آمرزنده مهربانست و خدا میداند آنچه را پنهان میدارید و آنچه را آشکار میکنید

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ

و آنانرا که میخوانند از جز خدا نمیتوانند آفرید چیزی را و ایشان آفریده میشوند مرده گانند نه زندگان

وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

و نمیدانند که کی برانگیخته میشوند خدای شما خدائیست یگانه پس آنانکه نمیگروند باخرت

قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

دلهای ایشان ناشناساست و ایشان سرکشانند ناچار بدرستیکه خدا میداند آنچه پنهان میدارند و آنچه آشکار میکنند

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

بدرستیکه او دوست ندارد سرکشانرا و چون گفته شود مرایشانرا چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما گویند افسانهای پیشینیان

﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا

تا بردارند بارهای گناه خود را تمام روز قیامت و از بارهای گناه آنانکه گمراه میکنند ایشانرا بدون علمی آگاه باشید

سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ

بد است آنچه بر میدارند بتحقیق مکر کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس آمد فرمان خدا بناهای ایشانرا از بیخ پس فرود آمد

عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

برایشان بام از بالاشان و آمد ایشانرا عذاب از آنجا که نمیدانستند پس روز قیامت

يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

خوار میکند ایشانرا و میگوید کجا یند انبازان من که بودید مخالفت میورزیدید در آنها گفتند آنانکه داده شدند دانش را

إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ

بدرستیکه رسوائی امروز و بدی بر کافرانست آنکه قبض روح میکنند شان فرشتگان ظلم کنندگان خودشان

فَأَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ

پس در اندازند آشتی را که نبودیم میکردیم هیچ بدی آری بدرستیکه خدا داناست بآنچه بودید که میکردید پس در آئید درهای

جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ

دوزخ را جاودانیان در آن پس هر آینه بد است آرامگاه تکبر کنندگان و گفته شد مر آنانرا که پرهیزگار شدند چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما

قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ

گفتند خیر یعنی قرآن ازبرای آنانکه نیکوئی کردند در این دنیا نیکوئیست وهرآینه سرای آخرت بهتر است وهرآینه خوبست سرای

الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ

پرهیزکاران بهشتهای اقامت دائمی داخل میشوند آنرا میرود از زیر آنها نهرها مرایشانراست درآنها آنچه میخواهند

كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ

همچنین جزا میدهد خدا پرهیزکارانرا آنانکه بمیرانند شان ملائکه پاکیزه‌ها میگویند سلام برشما درآئید بهشت را

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ

بسبب آنچه بودید که میکردید آیا انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشانرا ملائکه یا بیاید فرمان پروردگار تو همچنین کردند آنانکه

مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا

بودند پیش ازایشان وستم نکرد ایشانرا خدا ولیکن بودند که بخودهاشان ظلم میکردند پس رسید شانرا بدیهای آنچه کردند واحاطه کرد بایشان آنچه

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا

بودند که بآن استهزا میکردند وگفتند آنانکه شرک آوردند اگر میخواست خدا نمیپرستیدیم ازغیر او هیچ چیزرا ما ونه

آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ

پدران ما وحرام نمیکردیم بغیر حکم او هیچ چیزرا همچنین کردند آنانکه بودند پیش ازایشان پس آیا باشد بر رسولان مگر رسانیدن

الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ

آشکار وبتحقیق برانگیختیم در هرامتی رسول که بپرستید خدارا ودوری گزینید از طاغوت پس ازایشان کسی است که هدایت کرد

وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

وازایشان کسیست که ثابت شد براو گمراهی پس گردید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان

إِنْ تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَ

اگر حرص ورزی بر هدایت ایشان پس بدرستیکه خدا هدایت نمیکند کسی را که اضلال میکند ونیست مرایشانرا هیچ یاری کنندگان و

أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ

سوگند خوردند بخدا سخت‌ترین سوگند ایشانرا که برنینگیزد خدا کسی را که بمیرد آری وعده دادنی است براو حق ولیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا

بیشترین مردمان نمیدانند تابیان کند از برای ایشان آنچه اختلاف میکردند در آن و تا بداناید آنانرا که کافر شدند

أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

که ایشان بودند دروغگویان جز این نیست گفتار ما مر چیزی را چون بخواهیم آنرا آنکه بگوییم مر اورا که بشو پس میشود

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ

و آنانیکه هجرت کردند در راه خدا از بعد آنکه ستمکرده شدند هر آینه جای میدهیم ایشانرا در دنیا جای خوب و هر آینه اجر

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمَا

آخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند آنانکه صبر کردند و بر پروردگارشان توکل میکنند و

أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

نفرستادیم پیش از تو مگر مردانیرا که وحی میکردیم بسوی ایشان و بپرسید از اهل ذکر اگر باشید که ندانید

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ

بحجتها و کتابها و فرو فرستادیم بتو ذکر را تا بیان کنی از برای مردم آنچه فرو فرستاده شد بایشان و باشد که ایشان

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ

اندیشه کنند آیا پس ایمن شدند آنانکه مکر کردند بدیها را که زیر زبر کند خدا بایشان زمین را یا بیاید ایشانرا

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ

عذاب از جاییکه ندانند یا بگیرد ایشانرا در گردیدنشان پس نیستند ایشان عاجز کنندگان یا بگیرد ایشانرا

عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ

بر ترسی پس بدرستیکه پروردگار شما هر آینه مهربان رحیم است آیا ندیدند بسوی آنچه آفرید خدا از چیزی که میگردد سایه‌هایش

عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

از راست و چپها سجده کنندگان مر خدا را و ایشان ذلیلانند و مر خدا را سجده میکنند آنچه در آسمانها و آنچه

فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ

در زمین است از جنبنده و ملائکه و ایشان سرکشی نمیکنند میترسند از پروردگارشان از

فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۩ (٥٠) وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۖ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ

بالای شان و میکنند آنچه مامور میشوند و گفت خدا که مگیرید دو اله را که دو تا است جز این نیست که او اله

وَاحِدٌ ۖ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ (٥١) وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا ۚ أَفَغَيْرَ اللَّهِ

یکتا است پس از من پس بترسید و مراورا است آنچه در آسمانها و زمین است و مراورا است دین کردنی است آیا پس جز خدا

تَتَّقُونَ (٥٢) وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۖ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ (٥٣) ثُمَّ إِذَا

پرهیز میکنید و آنچه با شما است از نعمتی پس از خدا است پس چون برسد شما را ضرری پس باو مینالید پس چون

كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ (٥٤) لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ ۚ فَتَمَتَّعُوا ۖ

رفع کرد ضرر را از شما هانگاه پاره از شما بپروردگارشان شرک میآورند تا کفران ورزند بآنچه دادیمشان پس برخورید

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ (٥٥) وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۗ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا

پس زود باشد که بدانید و میگردانند برای آنچه نمیدانند بهره از آنچه روزی دادیمشان بخدا سوگند هرآینه پرسیده میشوید از آنچه

كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ (٥٦) وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ ۙ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ (٥٧) وَإِذَا بُشِّرَ

بودید افترا میکردید و میگردانند برای خدا دختران را پاک بودنش را و مرایشان راست آنچه میخواهند و چون مژده داده شود

أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ (٥٨) يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ

یکی از ایشان بمونث میگردد رویش سیاه کرده شده و او باشد پر از خشم پنهان شود از قوم از بدی آنچه مژده داده شد بآن

أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (٥٩) لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

که آیا نگه داردش برخواری یا پنهان کندش در خاک آگاه باشید بد است آنچه حکم میکنند از برای آنانکه نمیگروند بآخرت

مَثَلُ السَّوْءِ ۖ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٦٠) وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ

مثل بد است و از برای خدا است مثل برتر و او است غالب درست کردار و اگر مؤاخذه میکرد خدا مردمان را بستمشان

مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ

نگذاشته بود بر روی زمین هیچ جنبنده ولیکن باز پس میدارد ایشان را تا وقتی که نام برده شده پس چون آید اجلشان باز پس نمانند

سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ (٦١) وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ

ساعتی و پیش نمیافتند و میگردانند از برای خدا آنچه ناخوش میدارند و وصف میکند زبانهاشان دروغرا که

لَهُمُ الْحُسْنٰى لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُفْرَطُوْنَ ﴿۶۲﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى اُمَمٍ

مرایشانراست خوبی ناچار بدرستیکه مرایشانراست آتش وبدرستیکه ایشانند پیش فرستادگان بخدا سوگند بحقیقت فرستادیم بسوی امتانی

مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۶۳﴾

پیش از تو پس آراسته کرد برای ایشان دیو رجیم کردار ایشانرا پس اوست دوست ایشان امروز ومرایشانراست عذابی دردناک

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوْا فِيْهِ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ

ونفرستادیم ما بر تو کتاب را مگر از برای آنکه بیان کنی برای ایشان آنچه اختلاف کردند در آن وهدایت ورحمت از برای قومی

يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۶۴﴾ وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً

که بگروند وخدا فرو فرستاد از آسمان آب را پس زنده کرد بآن زمین را پس از مردنش بدرستیکه در آن هرآینه آیتی است

لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿۶۵﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهِ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ

برای قومی که میشنوند وبدرستیکه مرشماراست در شتر وگاو وگوسفند عبرتی میآشامانیم شمارا از آنچه در شکمهای آنها از میانه سرگین وخون

لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿۶۶﴾ وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا

شیری بیغش گوارا مرآشامندگانرا واز ثمرهای درختان خرما وانگورها میگیرید از آن شکری

وَّرِزْقًا حَسَنًا اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۶۷﴾ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِىْ

وروزی خوب را بدرستیکه در آن هرآینه آیت است برای قومی که دریابند بعقل ووحی فرستاد پروردگار تو بسوی زنبور که بگیر

مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ﴿۶۸﴾ ثُمَّ كُلِىْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِىْ سُبُلَ

از کوهها خانها واز درخت واز آنچه بسازند از چوب پس بخور از همه ثمرها پس برو راههای

رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْۢ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ

پروردگارت را رام شدگان بیرون میآید از شکمهای آنها آشامیدنی که مختلف است رنگهایش در آن شفائیست برای مردمان بدرستیکه در آن

لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۶۹﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ

هرآینه نشانی هست مرقومی راکه فکر میکنند وخدا آفرید شمارا پس میمیراند شمارا واز شما کسی است که رد کرده میشود بسوی فرومایه ترعمر

لِكَىْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿۷۰﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِى

تا نداند پس از دانستن چیزی بدرستیکه خدا دانای تواناست وخدا افزونی داد برخی از شمارا بر برخی در

الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ

روزی پس نباشند آنانکه افزونی داده شده‌اند برگرداننده‌گان روزیشان بر آنچه مالک شد دستهاشان پس ایشان در آن یکسانند آیا پس نعمت

اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ

خدا انکار میکنند و خدا گردانید برای شما از خودتان جفتها و گردانید برای شما از جفتهاتان پسران

وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

و نوادگان و روزی داد شما را از پاکیزه‌ها آیا پس بباطل میگروند و بنعمت خدا ایشان کفران میورزند

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

و میپرستیدند از غیر خدا آنچه مالک نمیباشد برای ایشان روزی از آسمان و زمین چیزی را و توانائی ندارند

﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا

پس مزنید برای خدا مثلها را بدرستیکه خدا میداند و شما نمیدانید زد خدا مثلی بنده

مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا

درم خریده که قادر نیست بر چیزی و کسیکه روزی دادیم او را از خود روزی خوبی پس او انفاق میکند از آن پنهان و آشکار

هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا

آیا یکسان میباشند ستایش مر خدا را بلکه بیشترین ایشان نمیدانند و زد خدا مثلی دو مرد که یکی از آن دو

أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي

گنگ است که قادر نیست بر چیزی و او گران است بر صاحبش هر کجا که متوجه میگرداندش نمیآرد خیری آیا یکسانست

هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

او و کسیکه میفرماید بعدالت و او است بر راه راست و مر خدا راست نهانی آسمانها و زمین

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ

و نیست فرمان قیامت مگر چون نظر انداختن چشم یا آن نزدیکتر است بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست و خدا بیرون آورد شما را

مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ

از شکمهای مادرانتان که نمیدانستید چیزی را و گردانید برای شما گوش و دیده‌ها و دلها باشد که شما

تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي

شکر کنید آیا نمی‌بینند بسوی پرنده رام شدگان در میان آسمان نگه نمیدارد ایشان مگر خدا بدرستیکه در

ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ

آن هر آینه آیتهاست برای جمعی که ایمان می‌آورند و خدا گردانید شما را از خانهاتان آرامگاه و گردانید برای شما از پوستهای

الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا

شتر و گاو و گوسفند خانها که سبک میشمارید آنها را روز کوچتان و روز اقامتتان و از پشمهای آنها و کرکهای شان

وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ

و مویهاشان پوشش و فرش و مایه تجارت تا هنگامی و خدا گردانید برای شما از آنچه آفرید سایبانها و گردانید برای شما از

الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ

کوهها خانهای پنهان بودن و گردانید برای شما پیراهنها که نگاه دارد تان از گرما و پیراهنهای جنگ که نگاه دارد شما را از سیب شما همچنین تمام میکند نعمت خود را

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ

بر شما باشد که شما منقاد شوید پس اگر رو گردانند پس نیست بر تو مگر رسانیدن آشکار میشناسند نعمت

اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ

خدا را پس انکار میکنند آنرا و بیشترینشان کافرانند و روزیکه برانگیزیم از هر امتی شاهدی را پس

لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا

داده نشود از برای آنانکه کافر شدند و نه ایشان طلب رضاجوئی کرده شوند و چون بینند آنانرا که ستم کردند عذاب پس

يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ

سبک نشود از ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند و چون بینند آنانرا که شرک آوردند انباز ایشانرا گویند پروردگار ما آنها

شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾

شریکان ما اند که بودیم میخواندیم از غیر تو پس بیندازند بایشان گفتار را بدرستیکه شما هر آینه دروغگویانید

وَأَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا

و بیندازند با خدا آنروز صلح را و گم شد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند آنانکه کافر شدند و باز داشتند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي

از راه خدا افزوديم ايشانرا عذاب بربالاى عذاب بسبب آنچه بودند كه افساد ميكردند وروزيكه برميانگيزيم در

كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

هر امتى شاهدى برايشان از خودهاشان وآورديم ترا شاهد بر آنها وفرو فرستاديم بر تو اين كتاب را

تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ

بيانى كامل مرهمه چيزرا وهدايت ورحمت وبشارت مرمسلمانانرا بدرستيكه خدا ميفرمايد بعدالت و

الْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ

نيكوكارى وبعطا كردن بصاحب قرابت ونهى ميكند از كارزشت وناپسند وظلم پند ميدهد شمارا باشد كه شما

تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَ

پند گيريد ووفا كنيد بعهد خدا چون عهد كرديد ومشكنيد سوگندهارا بعد از استوار كردنش و

قَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ

بحقيقت گردانيد شما خدا بر خودتان گواه بدرستيكه خدا ميداند آنچه ميكنيد ومباشيد چون زنيكه گردانيد

غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى

رشته را از بعد محكمى تارهاى تاب بازداده ميگيريد سوگندهاتانرا مفسده ميانتان كه باشيد گروهى افزونتر

مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

از گروهى جز اين نيست كه ميآزمايد شمارا خدا بآن وهرآينه بيان خواهد كرد براى شما روز قيامت آنچه بوديد درآن اختلاف ميكرديد

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَ

واگر خواسته بود خدا هرآينه گردانيده بود شمارا امت واحد وليكن گمراه ميكند آنرا كه خواهد وهدايت ميكند آنرا كه خواهد و

لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا

هرآينه پرسيده ميشويد البته از آنچه بوديد كه ميكرديد وفرا مگيريد سوگندهاتانرا مفسده ميانتان پس بلغزد قدمى بعد از ثباتش

وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ

وبچشيد اندوه را بآنچه بازداشتيد از راه خدا وازبراى شما عذابى است بزرگ وعوض مگيريد بربيمان خدا

ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ ۖ وَمَا عِنْدَ

بهای اندک را بدرستیکه آنچه نزد خداست بهتر است مر شما را اگر باشید که بدانید آنچه نزد شماست سپری میشود و آنچه نزد

اللَّهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا

خداست پاینده است و هر آینه جزا میدهیم آنانرا که صبر کردند مزدشانرا به بهتر از آنچه بودند که میکردند هر که کند کردار شایسته

مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا

از مرد یا زن و او مؤمن باشد پس زندگانی دهیم او را زندگانی پاکیزه و جزا دهیم ایشانرا مزدشان بهتر از آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ

بودند که میکردند پس چون بخوانی قرآن را پس پناه جوی بخدا از شیطان رانده شده بدرستیکه

لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ

نیست مر او را تسلطی بر آنانکه گرویدند و بر پروردگارشان توکل میکنند نیست تسلطش مگر بر آنانکه

يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ ۙ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ

دوست میدارندش و آنانکه ایشان باو شرک آورندگانند و چون تبدیل کنیم آیه را بجای آیه و خدا داناتر است بآنچه فرو فرستد

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ

گویند جز این نیست که تو افترا کننده بلکه بیشتر ایشان نمیدانند بگو فرود آوردش روح پاک از پروردگارت

بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ

بحق تا ثابت گرداند آنانرا که گرویدند و از برای هدایت و بشارت از برای مسلمانان و هر آینه میدانیم بدرستیکه ایشان میگویند

إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ۗ لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ

جز این نیست که میآموزد او را انسانی زبان کسیکه میگردانند گفتار را بسوی او اعجمیست و این زبانیست عربی روشن بدرستیکه

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ

آنانکه نمیگروند بآیتهای خدا راه ننماید ایشانرا خدا و از برای ایشان عذابیست دردناک جز این نیست که می‌بندند دروغرا

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ

آنانکه نمیگروند بآیتهای خدا و آنگروه ایشانند دروغگویان کسیکه کافر شد بخدا از بعد ایمان آوردن

إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ

جز آنکه جبر کرده شد و دلش آرمیده بود بایمان ولیکن کسیکه بازشد بکفر از سینه پس برایشانست خشمی

مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ

از خدا و از برای ایشانست عذابی بزرگ آن باعث که ایشان اختیار کردند زندگانی دنیا را بر آخرت و بدرستیکه خدا

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ

هدایت نمیکند گروه کافرانرا آنگروه آنانند که مهر نهاد خدا بر دلهاشان و گوششان و چشمهاشان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ

و آنگروه ایشانند بیخبران ناچار بدرستیکه ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران پس بدرستیکه پروردگارتو از برای

هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٠﴾

آنانکه هجرت کردند از بعد آنکه عذاب کرده شدند پس جهاد کردند و صبر نمودند بدرستیکه پروردگارتو از بعد آن هرآینه آمرزنده مهربانست

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ

روزیکه آید هر نفسی که جدال کند از خودش و تمام داده شود هر نفسی جزای آنچه کرد و ایشان ستم کرده نشوند و زد

اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ

خدا مثل قریه که بود امن آرمیده میآمد روزیش فراوان از همه جا پس کفران ورزید

بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ

بنعمتهای خدا پس چشانیدش خدا پوشش گرسنگی و بیم بآنچه بودند که میکردند و بحقیقت آمد ایشانرا

رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا

رسولی از ایشان پس تکذیب کردند او را پس گرفت ایشانرا عذاب و ایشان بودند ستمکاران پس بخورید از آنچه روزی داد شما را خدا حلال

طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ

پاکیزه و شکر کنید نعمت خدا را اگر هستید او را میپرستید جز این نیست حرام کرد بر شما مردار و خون

وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و گوشت خوک و آنچه بانگ زده شد برای غیر خدا بآن پس آنکه مضطر شد که نه باغی باشد و نه عادی پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَٰذَا حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ

ونگوئید برای وصف کردن زبانشان دروغ را که این حلال است واین حرام تا ببندید بر خدا

الْكَذِبَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ

دروغ را بدرستیکه آنانکه میبندند بر خدا دروغرا رستگار نمیشوند مایهٔ تعیش کمی است وازبرای ایشانست عذاب

أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِن قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا

پردرد وبر آنانکه یهود شدند حرام کردیم آنچه خواندیم برتو از پیش وستم نکردیم ایشانرا ولیکن بودندکه

أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ

بخودشان ستم میکردند پس بدرستیکه پروردگارتو است مرآنانراکه کردند بدیرا بنادانی پس توبه کردند پس ازآن

وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٩﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِّلَّهِ حَنِيفًا

وبسامان آمدند بدرستیکه پروردگارتو پس ازآن هرآینه آمرزندهٔ مهربانست بدرستیکه ابراهیم بود پیشوا مطیع ازبرای خدا حق گرای

وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ ۚ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَ

ونبود از مشرکان شکرکننده مرنعمتهای اورا برگزیدش وهدایت کردش براه راست و

آتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ

دادیمش در دنیا خوبی وبدرستیکه اوست درآخرت هرآینه ازشایستگان پس وحی فرستادیم بسوی تو که پیروی کن

مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ

کیش ابراهیم را حق گرای ونبود از شرک آورندگان جزاین نیست گردانیده شد شنبه بر آنانکه اختلاف کردند درآن

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ

وبدرستیکه پروردگارتو هرآینه حکم میکند میانشان روز قیامت درآنچه بودند درآن اختلاف میکردند بخوان براه پروردگار

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۖ وَجَادِلْهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ

بحکمت وپند خوب ومجادله کن باایشان آنچه آن خوبتراست بدرستیکه پروردگارتو اوست داناتر بآنکه گمشد

عَن سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُم بِهِ ۖ وَلَئِن

ازراهش واوست داناتر بهدایت یافتگان واگر عقوبت کنید پس عقوبت کنید بمانند آنچه عقوبت کرده شدید بآن واگر

صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ﴿۱۲۶﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي

صبر کشیده هر آینه آن بهتر است از برای صبرکنندگان و صبر کن و نیست صبر تو مگر بتوفیق خدا و اندوه مخور برایشان و مباش در

ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿۱۲۷﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوا وَّالَّذِينَ هُم مُّحْسِنُونَ ﴿۱۲۸﴾

تنگی از آنچه مکر میکنند بدرستیکه خدا با آنانست که پرهیزکار شدند و آنانکه ایشان نیکوکارانند

سورة بني اسرائيل مائة واحدى عشرة آية وهي مكية

رکوعها ۱۲ — حروفها ۶۴۰۶ — کلماتها ۱۹۲۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ

دانم پاک بودن آنکه برد شب بنده اش را شبی از مسجد الحرام بمسجد اقصی که برکت دادیم پیرامونش

لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۱﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي

تا بنمایم اورا از آیتهای خود بدرستیکه او ست او شنوای بینا و دادیم موسی را توریة و گردانیدیمش هدایت از برای

إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا ﴿۲﴾ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا

فرزندان یعقوب که مگیرید از غیر من کارگذاری فرزندان آنکه حمل کردیم با نوح بدرستیکه او بود بنده

شَكُورًا ﴿۳﴾ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا

شکرگذار و اعلام نمودیم ببنی اسرائیل در کتاب که فساد خواهید کرد البته در زمین دو بار و هر آینه سرکشی خواهید کرد

كَبِيرًا ﴿۴﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ

سرکشی بزرگ پس چون بیاید وعده نخستین آن دو بیفرستیم بر شما بندگانی مرمارا صاحبان قوت سخت پس بودند جستجو میانه

الدِّيَارِ ۚ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿۵﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُم بِأَمْوَالٍ وَ

خانها و بود وعده کرده شده پس برگردانیدیم برای شما نصرت را برایشان مدد کنیم شمارا بمالها و

بَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿۶﴾ إِنْ أَحْسَنتُمْ أَحْسَنتُمْ لِأَنفُسِكُمْ ۖ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۚ

پسران و گردانیدیم شمارا بسیارتر از راه شمار اگر خوب کردید خوب کردید برای خودهاتان و اگر بد کردید پس برخودها تا زاست

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا

پس چون بیاید وعده دیگر تا بد سازند رویهاتانرا و تا داخل شوند در مسجد همچنانکه داخل شدند آنرا اول بار و تا تباه گردانند

مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ⑦ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ ۚ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

آنچه را که غالب شده تباه گردانیدنی شاید پروردگار شما که رحم کند شما را و اگر عود کنید عود خواهیم کرد و گردانیدیم دوزخرا از برای کافران

حَصِيرًا ⑧ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ

جای حبس بدرستیکه این قرآن هدایت میکند بآنچه آن درست ترست و بشارت میدهد آن مؤمنانرا که میکنند کارهای شایسته

أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ⑨ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ⑩

اینکه مر ایشانراست مزدی بزرگ و بدرستیکه آنانکه ایمان نمیآورند بآخرت مهیا کرده ایم برای ایشان عذابی دردناک

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ ۖ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ⑪ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ

و درخواست میکند انسان شر را مثل درخواست کردنش خیر را و بود انسان شتاب کننده و گردانیدیم شب را

وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ

و روز را دو آیت پس محو کردیم آیت شب را و گردانیدیم آیت روز را نور دهنده چشم تا بجوئید فضل را از پروردگارتان

وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ⑫ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ

و تا بدانید شمار سالها و حساب را و هر چیزی تفصیل دادیم آنرا تفصیل دادنی و هر انسانی لازم گردانیدیم او را

طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ⑬ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ

عملش در گردنش و بیرون آوردیم برای او روز قیامت نامه که خواهد دید آنرا گشوده بخوان نامه اترا بس است

بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ⑭ مَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا

نفس تو امروز بر تو حساب کننده آنکه هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یافت برای خودش و آنکه گمراه شد پس جز این نیست

يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ⑮ وَ

گمراه میشود بر خودش و برنمیدارد هیچ بردارنده بار گناه دیگریرا و نباشیم عذاب کنندگان تا آنکه بفرستیم رسولیرا و

إِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا

چون خواهیم که هلاک کنیم قریه را امر فرمائیم بطاعت بنازپرورده سرشدگانشرا پس نافرمانی میکنند در آن پس ثابت میشود در آن حکم پس هلاک میکردیم آنرا

تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ

هلاک کردنی و بسیار هلاک گردانیدیم از قرنها از بعد نوح و کافیست پروردگارت بگناه بندگانش

خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا

آگاه بینا کسیکه خواهد آن شتابنده را تعجیل میکنیم برای او در آن آنچه میخواهیم از برای آنکه میخواهیم پس میگردانیم

لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ

برایش دوزخ را که در شود در آن نکوهش کرده شده رانده شده و کسیکه خواست آخرت را و کوشش کرد برای آن کوشش خودرا و او

مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ

مؤمن است پس آنها باشد سعی ایشان مقبول هریکرا مدد میکنیم آنهارا و اینهارا از بخشش پروردگارتو

وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلَلْآخِرَةُ

و نباشد بخشش پروردگارتو بازداشته شده بنگر چگونه افزونی دادیم برخی از ایشانرا بر برخی و هرآینه آخرت

أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا

بزرگتر است بمراتب و بزرگتر است از جهت افزونی دادن مگردان با خدا خدای دیگر پس بنشینی نکوهش کرده شده تنها واگذاشته شده

﴿٢٢﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ

و حکم کرد پروردگارت که نپرستید مگر اورا و بوالدین نیکوئی کردن اگر برسند نزد تو به پیری

أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا

یکیشان یا هردوشان پس مگوی مرآن دورا اُف و زجرمکن آن دورا و بگوی مرآن دورا گفتنی خوب و فرود آور برای آن دو تا

جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي

بال تواضع را از مهربانی و بگو پروردگارا رحمت کن آندو تا را همچنانکه تربیت کردند مرا که بودم خرد پروردگار شما داناتر است بانچه در

نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ

نفسهای شماست اگر باشید نیکوکاران پس هرآینه او باشد مر بازگشت کنندگانرا آمرزنده و بده صاحب قرابت را حقش

وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ

و بیچاره را و در راه گذر را و مپاش پاشیدنی باسراف بدرستیکه پاشندگان باسراف باشند برادران شیاطین

وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾ وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا

و باشد شیطان مر پروردگارش را ناسپاس و اگر اعراض کنی از ایشان برای طلب رحمتی از پروردگارت که امید میداری

فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ

پس بگو مر ایشان را گفتاری نرم و مگردان دستت را بربسته بگردنت و مگشایش همگی گشادن

فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ كَانَ

پس بنشینی ملامت کرده شده مغموم بدرستیکه پروردگارت گشاده میگرداند روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ میگرداند بدرستیکه او باشد

بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ

به بندگانش آگاه بینا و مکشید فرزندانتان را از بیم تنگدستی ما روزی میدهیم ایشان را و شما را

إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ ۖ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

بدرستیکه کشتن ایشان باشد گناهی بزرگ و پیرامون مگردید زنا را بدرستیکه آن باشد کاری زشت و بدست از جهة راه

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا

و مکشید نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق و کسیکه کشته شد مظلوم پس بحقیقت گردانیدیم از برای وارثش تسلطی

فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

پس نباید که اسراف کند در قتل بدرستیکه او باشد یاری کرده شده و پیرامون مگردید مال یتیم را مگر بآنکه آن بهتر است

حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ

تا برسد بکمال قوتش و وفا کنید به پیمان بدرستیکه پیمان باشد پرسیده شده و تمام کنید پیمانه را چون بپیمائید

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ

و وزن کنید بترازو و باقپان درست آن بهتر است و خوبتر بحسب عاقبت و پیرو مشو آنچه نباشد مر ترا

بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي

بآن دانش بدرستیکه گوش و چشم و دل همه آنها باشد از آن پرسیده شونده و راه مرو در

الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ

زمین از راه کبر و ناز بدرستیکه تو رخنه نتوانی کرد زمین را و هرگز نخواهی رسید بکوهها در بلندی همه آن باشد بدیش

عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذٰلِكَ مِمَّآ أَوْحٰٓى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ

نزد پروردگار تو ناخوش داشته شده آن از آنچیز است که وحی فرستاد بتو پروردگارت از حکمت و مگردان با خدا

إِلٰهًا أٰخَرَ فَتُلْقٰى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ

الهی دیگر پس انداخته شوی در دوزخ ملامت کرده شده رانده شده آیا پس مخصوص کرد شما را پروردگار شما به پسران و گرفت از

الْمَلٰٓئِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ

فرشتگان دختران هر آینه شما هر آینه میگوئید سخنی بزرگ و بتحقیق بیان کردیم مکرر در این قرآن

لِيَذَّكَّرُوا ۖ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾ قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهُ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلٰى

تا پند گیرند و نیفزود ایشانرا مگر نفرت بگو اگر بود با او الهان همچنانکه میگویند آنگاه هر آینه جسته بودند بسوی

ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ

صاحب عرش راهی منزه است او و برتر است از آنچه میگویند برتری بزرگی تسبیح میکند مر او را آسمانهای

السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۗ

هفتگانه و زمین و هر که در آنهاست و نیست هیچ چیز مگر که تسبیح میکند بستایش او و لیکن نمیفهمید تسبیح ایشانرا

إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بدرستیکه او باشد بردبار آمرزنده و چون بخوانی قرآنرا میگردانیم میان تو و میان آنانکه نمیگروند

بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِيٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ

باخرت پرده پوشیده و گردانیدیم بر دلهاشان پوششها مبادا که بفهمند آنرا و در گوشهاشان گرانی

وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلٰٓى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ

و چون ذکر کنی پروردگارترا در قرآن تنها برگردند بر پشتهاشان رمندگان ما داناتریم بآنچه گوش میدارند

بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوٰٓى إِذْ يَقُولُ الظّٰلِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾

بآن هنگامیکه گوش میدارند بسوی تو و آنگاه که ایشان در راز گوئی آنگاه که میگویند ظالمان پیروی نمیکنید مگر مردیرا سحر کرده شده

انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوٓا أَإِذَا

بنگر چگونه زدند برای تو مثلهارا پس گمراه شدند پس نمیتوانند یافت راهی و گفتند آیا چون

كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾

باشیم استخوانها و ریزه ریزه آیا ما هرآینه برانگیخته شدگانیم بآفرینش تازه بگو باشید سنگها یا آهن

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ

یا خلقی از آنچه عظیم آید در سینه‌هاتان پس بزودی خواهند گفت کیست که باز میآورد ما را بگو آنکسیکه پدید آورد شما را اول

مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾

بار پس بزودی بجنبانند بسوی تو سرهاشان را و میگویند خواهد بود آن بگو شاید که بوده باشد نزدیک

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي

روزیکه میخواند تان پس اجابت میکنید بستایش او و گمان میبرید که درنگ نکرده اید مگر اندکی و بگو مر بندگان مرا

يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ

که گویند آنچه آن خوبتر است بدرستیکه دیو رجیم فساد میکند میانشان بدرستیکه شیطان باشد مر انسان را

عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ

دشمنی آشکار پروردگار شما داناتر است بشما اگر خواهد رحم کند شما را یا اگر خواهد عذاب کند شما را و نفرستادیم ترا

عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ

بر ایشان کارگذار و پروردگار تو داناتر است بکسیکه در آسمانها و در زمین است و بتحقیق که افزونی دادیم بعضی

النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ

از پیغمبران را بر بعضی و دادیم داود را زبور بگو بخوانید آنانرا که دعوی کرده اید از غیر او پس مالک نباشند

كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ

رفع ضرر را از شما و نه تغییر را آنها که میخوانند میجویند بسوی پروردگارشان وسیله

أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

هر کدام ایشان که نزدیکتر و امید میدارند رحمتش را و میترسند از عذابش بدرستیکه عذاب پروردگارت باشد حذر کرده شده

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ

و نیست هیچ قریه مگر که مائیم هلاک کننده آنها پیش از روز قیامت یا عذاب کننده آنها عذابی سخت باشد

ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿۵۸﴾ وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ

آن در کتاب نوشته شده و باز نداشت ما را که بفرستیم آیتها را مگر آنکه تکذیب کردند آنرا پیشینیان

وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيْفًا ﴿۵۹﴾ وَاِذْ قُلْنَا

و دادیم ثمود را ناقه بینا کننده پس ستم کردند بآن و نمی‌فرستیم آیتها را مگر برای بیم دادن و هنگامیکه گفتیم

لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَ

مر ترا بدرستیکه پروردگار تو احاطه کرده بمردمان و نگردانیدیم آن خوابرا که نمودیم ترا مگر ابتلائی برای مردمان و

الشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِي الْقُرْاٰنِ ۭ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ﴿۶۰﴾ وَاِذْ قُلْنَا

آن درخت لعنت کرده شده در قرآن و بیم میدهیم ایشانرا پس نمی‌افزاید ایشانرا مگر زیاده روی عظیمی و چون گفتیم

لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ﴿۶۱﴾

مر فرشتگانرا سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس گفت آیا سجده کنم از برای آنکه آفریدی از گل

قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَ عَلَيَّ ۡ لَىِٕنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهٗٓ

گفت خبر ده مرا که این کسیکه تفضیل دادی برمن هرآینه اگر باز پس داری مرا تا روز رستخیز هرآینه بنیاد براندازم البته فرزندان

اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۶۲﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاۗؤُكُمْ جَزَاۗءً مَّوْفُوْرًا ﴿۶۳﴾

مگر اندکی گفت برو پس کسیکه پیروی شود ترا از ایشان پس بدرستیکه دوزخ جزای شماست جزای تمام

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ

و بلغزان از کسی را که توانی از ایشان باواز خود و فریاد زن برایشان با سواران خود و پیادگان خود و انباز شو ایشانرا

فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۭ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿۶۴﴾ اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ

در مالها و اولاد و وعده ده ایشانرا و وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر فریب بدرستیکه بندگان من نیست

لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ ۭ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيْلًا ﴿۶۵﴾ رَبُّكُمُ الَّذِيْ يُزْجِيْ لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوْا

مرترا برایشان تسلطی و بس باشد پروردگار تو کارساز پروردگار شما آنست که میراند برای شما کشتی را در دریا تا بجوئید

مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿۶۶﴾ وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُوْنَ اِلَّآ اِيَّاهُ ۚ

از فضلش بدرستیکه او باشد بشما مهربان و چون مس کند شما را ضرر در دریا گم شود آنکه میخوانید از غیراو

فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ

پس چون نجات داد شما را بسوی بیابان روی گردان شدید و باشد انسان ناسپاس آیا پس ایمن شدید که فرو برد با شما طرف

الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً

بر را یا فرستد بر شما تند باد سنگریزه باری را پس نیابید برای خود حافظی را آیا ایمن شدید که باز گرداند شما را در آن بار

أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ

دیگر پس فرستد بر شما درهم شکننده از باد پس غرق کند شما را بسبب آنکه کافر شدید پس نیابید برای خود بر ما بآن

تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

از پی آینده و بتحقیق گرامی گردانیدیم فرزندان آدم را و برداشتیم ایشان را در بیابان و دریا و روزی دادیم ایشان از پاکیزه‌ها

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ

و افزونی دادیم ایشان را بر بسیاری از آنکه آفریدیم افزونی دادنی روزی که میخوانیم هر مردمانی را با امامشان پس آنکه داده شد

كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ فِي هَٰذِهِ

کتابش بدست راستش پس آنها میخوانند نامهٔ خود را و ستم کرده نمیشوند مقدار فتیلی و کسیکه باشد در این دنیا

أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا

کور پس او هست در آخرت کور و گمراه تر است و بدرستیکه نزدیک بودند که بفتنه اندازند ترا از آنچه وحی کردیم

إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ

بسوی تو تا افترا بندی بر ما جز آنچه وحی کردیم آن را و آنگاه بگیرند ترا دوست و اگر نه اینکه ثبات دادیم ترا هر آینه نزدیک بود

تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذًا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ

که میل کنی بسوی ایشان چیزی را اندک آنگاه هر آینه میچشانیم ترا دو چندان عذاب زندگی و دو چندان عذاب مردن پس نیابی

لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا ۖ وَإِذًا لَا يَلْبَثُونَ

برای خود در دفع عذاب یاری کننده و بدرستیکه نزدیک بود که بلغزانند ترا از زمین تا بیرون کنند ترا از آن و آنگاه درنگ نمیکردند

خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا ۖ وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا

پس از تو مگر اندکی بدستور آنانکه بحقیقت فرستادیم پیش از تو از رسولان ما و نیابی مر دستور ما را

[illegible]

تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ الصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ

تغییری برپا دارید نمازرا وقت زوال آفتاب تا تاریکی شب و خواندن صبح را بدرستیکه خواندن صبح

كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰٓ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا

باشد حاضر شده ملائکه شب و روز و از شب پس بیدار شو بآن زیادتی مر ترا شاید که جای دهد ترا پروردگارت بجایگاه

مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِى مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِى مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّى مِن لَّدُنكَ

ستوده و بگو پروردگارمن داخل کن مرا داخل کردن راستی و بیرون آور مرا بیرون آوردن راستی و بگردان از برای من از نزد

سُلْطَـٰنًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَـٰطِلُ إِنَّ الْبَـٰطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ

تسلطی یاور و بگو آمد حق و ناچیز شد باطل بدرستیکه باطل باشد ناچیز و فرو فرستیم

مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّـٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَآ

از قرآن آنچه آن شفاست و رحمتی است از برای گروندگان و نمی افزاید ستمکاران را جز زیان و چون

أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَـٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَـُٔوسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ

انعام میکنیم بر انسان روی بگرداند و دور شود بیکطرفش و چون مس کند او را شر و سختی باشد ناامید بگو هرکس میکند

عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ

بمانند سرشتش پس پروردگار شما داناتر است بآنکه او درست تر است از جهة راه و میپرسند ترا از روح بگو

الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّى وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِىٓ

روح از امر پروردگار من است و داده نشدید از دانش مگر اندک و اگر بخواهیم هرآینه ببریم آنچه

أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِۦ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُۥ

وحی کردیم بتو پس نیابی برای خود بآن بر ما کارگذاری مگر رحمتی از پروردگارت بدرستیکه فضل او

كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِمِثْلِ هَـٰذَا الْقُرْءَانِ

باشد بر تو بزرگ بگو هرآینه اگر جمع شوند آدمیان و پریان بر آنکه بیاورند مانند این قرآن را

لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِى هَـٰذَا

نیاورند مانندش را و اگرچه باشند بعضی شان مر بعضی را هم پشت و بتحقیق مکرر گردانیدیم برای مردمان در این

الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ

قرآن از هر داستانی پس سر باز زدند اکثر مردمان مگر ناسپاسی وگفتند ایمان نیاریم مرترا تاآنکه روان کنی

لَنَا مِنَ الْاَرْضِ يَنْۢبُوْعًا ﴿٩٠﴾ اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا

برای ما از زمین چشمه یا باشد مرترا از بوستانی از خرمابنان وانگور پس روان سازی نهرها را درمیانش

تَفْجِيْرًا ﴿٩١﴾ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيْلًا

روان ساختنی یا بیفکنی آسمان را چنانکه دعوی کردی برما پاره پاره یا بیاوری خدا وفرشتگان را کفیل یا شاهد

﴿٩٢﴾ اَوْ يَكُوْنَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِى السَّمَآءِ وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ

یا باشد مرترا خانهٔ از طلا یا بالاروی در آسمان و باور نداریم هرگز مر بالارفتن ترا تاآنکه فرودآوری

عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ

برما کتابیکه بخوانیم آنرا بگو منزه است پروردگارم آیا هستم مگر انسانی رسول ومنع نکرد مردمانرا که

يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَّوْ كَانَ فِى الْاَرْضِ

ایمان آرند چون آمد ایشانرا هدایت مگر آنکه گفتند آیا برانگیخت خدا انسانیرا رسول بگو اگر بودی در زمین

مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ

ملائکه که راه میرفتند آرمیدگان هرآینه فرود فرستاده بودیم برایشان از آسمان ملکی را رسول بگو بس است خدا

شَهِيْدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿٩٦﴾ وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ

گواه میان من ومیان شما بدرستیکه او باشد به بندگانش آگاه بینا وکسیرا که هدایت کند خدا پس اوست راه یافته

وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا

وکسیرا که گمراه گذارد پس هرگز نخواهی یافت برایشانرا یاوران از غیرش وحشر کنیم ایشانرا روز قیامت بر روهاشان کوران

وَّبُكْمًا وَّصُمًّا مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ﴿٩٧﴾ ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا

وگنگان وکران جایگاهشان دوزخست هرگاه فرونشیند زیاده کنیم ایشانرا از جهة افروختن آتش آن جزای آنهاست بسبب آنکه ایشان کافر شدند

بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٩٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ

بآیتهای ما وگفتند آیا چون باشیم استخوانها ودرپره ریزه آیا مائیم هرآینه برانگیخته شدگان خلقی تازه آیا ندیدند جز بدرستیکه

اللّه الذى خلق السّموت والارض قادر على ان يخلق مثلهم وجعل لهم اجلا لا
خدائی که آفرید آسمانها و زمین را تواناست بر آنکه بیافریند مانند ایشانرا و گردانید برای ایشان اجلی نیست

ريب فيه فابى الظّلمون الّا كفورا ﴿٩٩﴾ قل لو انتم تملكون خزائن رحمة ربّى اذا
شکی در آن پس سر باز زدند ستمکاران مگر ناسپاسی بگو اگر شما مالک بودید خزینه های رحمت پروردگار مرا

لامسكتم خشية الانفاق وكان الانسان قتورا ﴿١٠٠﴾ ولقد اتينا موسى تسع ايات
هر آینه امساک میکردید شما از ترس نفقه کردن و باشد انسان بخیل و بحقیقت دادیم موسی را نه نشانه

بيّنات فسـل بنى اسرائيل اذ جاءهم فقال له فرعون انّى لاظنّك يموسى مسحورا ﴿١٠١﴾
روشن پس بپرس از بنی اسرائیل وقتیکه آمد ایشانرا پس گفت مر او را فرعون بدرستیکه من هر آینه گمان برم ترا ای موسی جادو کرده شده

قال لقد علمت ما انزل هؤلاء الّا ربّ السّموت والارض بصائر وانّى لاظنّك يفرعون مثبورا
گفت بتحقیق دانسته که فرو نفرستاده اینها را مگر پروردگار آسمانها و زمین دلیلهای روشن بدرستیکه من هر آینه گمان میبرم ترا ای فرعون هلاک کرده شده

﴿١٠٢﴾ فاراد ان يستفزّهم من الارض فاغرقناه ومن معه جميعا ﴿١٠٣﴾ وقلنا من بعده لبنى
پس خواست که برکنده کند ایشانرا از زمین پس غرق کردیمش و هر که با او بود همه و گفتیم ما پس از او مر بنی

اسرائيل اسكنوا الارض فاذا جاء وعد الاخرة جئنا بكم لفيفا ﴿١٠٤﴾ وبالحقّ انزلناه و
اسرائیل را که ساکن شوید آن زمین را پس چون آید وعده آخرت آوریم شما را آمیخته باهم و بحق فرو فرستادیم قرآنرا و

بالحقّ نزل وما ارسلناك الّا مبشّرا ونذيرا ﴿١٠٥﴾ وقرانا فرقناه لتقراه على النّاس على
بحق فرود آمد و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده و قرآنی که جدا جدا کردیم آنرا تا بخوانی آنرا بر مردمان

مكث ونزّلناه تنزيلا ﴿١٠٦﴾ قل امنوا به او لا تؤمنوا انّ الّذين اوتوا العلم من قبله
بآرام و فرود فرستادیم آنرا فرو فرستادنی بگو بگروید بآن یا نگروید بدرستیکه آنانکه داده شدند علم را پیش از آن

اذا يتلى عليهم يخرّون للاذقان سجّدا ﴿١٠٧﴾ ويقولون سبحن ربّنا ان كان وعد ربّنا
چون خوانده میشود بر ایشان برو میافتند بذقنها سجده کنان و میگویند منزه است پروردگار ما بدرستیکه باشد وعده پروردگار

لمفعولا ﴿١٠٨﴾ ويخرّون للاذقان يبكون ويزيدهم خشوعا ﴿١٠٩﴾ قل ادعوا اللّه او ادعوا الرّحمن
هر آینه کرده شده و بر رو میافتند بزنخها میگریند و میافزاید ایشانرا تضرع بگو بخوانید خدا را باسم الله یا بخوانید بنام رحمن

أيا ما تدعوا فله الأسماء الحسنى ولا تجهر بصلاتك ولا تخافت بها وابتغ بين ذلك

هرکدام که بخوانید پس مراوراست نامهای نیک و بلند مکن نمازت را و آهسته مکن آنرا و بجوی میانهٔ آن

سبيلا ﴿١١٠﴾ وقل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له

طریقی و بگوی ستایش مر خدایرا که نگرفت فرزندی و نبوده مراورا انبازی در پادشاهی و نبوده مراورا

ولي من الذل وكبره تكبيرا ﴿١١١﴾

یاوری از خواری و تعظیم کن اورا تعظیم کردنی

سورة الكهف مائة وعشر آيات وهي نزلت بالمكة

عددها ٢٣٦٠ (as read) — كلماتها ١٥٧٢ — ركوعها ١٢

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الحمد لله الذي أنزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا ﴿١﴾ قيما لينذر بأسا

ستایش مر خدایرا که فرو فرستاد بر بنده‌اش کتاب را و نگردانید مرآنرا کژی راست درست تا بترساند عذابی

شديدا من لدنه ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات أن لهم أجرا حسنا ﴿٢﴾

سخت از نزد او و مژده دهد گروندگانرا که میکنند کارهای شایسته که مرایشانراست مزدی نیکو

ماكثين فيه أبدا ﴿٣﴾ وينذر الذين قالوا اتخذ الله ولدا ﴿٤﴾ ما لهم به من علم ولا

مکث کنندگان در آن همیشه و بیم دهد آنانرا که گفتند گرفت خدا فرزند نباشد مرایشانرا بآن هیچ علمی و نه

لآبائهم كبرت كلمة تخرج من أفواههم إن يقولون إلا كذبا ﴿٥﴾ فلعلك باخع

مر پدرانشانرا عظیم آمد آن کلمه که بیرون میآید از دهنهای ایشان نمیگویند مگر دروغی را پس شاید تو هلاک کننده

نفسك على آثارهم إن لم يؤمنوا بهذا الحديث أسفا ﴿٦﴾ إنا جعلنا ما على الأرض

خودت را بر اثرهای ایشان اگر ایمان نیاورند باین کلام از راه اندوه بسیار بدرستیکه ما گردانیدیم آنچه بر زمین است

زينة لها لنبلوهم أيهم أحسن عملا ﴿٧﴾ وإنا لجاعلون ما عليها صعيدا جرزا ﴿٨﴾

زینتی مرآنرا تا آزمائیم ایشانرا که کدامشان خوبتراست از راه کردار و بدرستیکه ما هر آینه گردندگانیم آنچه را بر آن هست زمین ساده

أم حسبت أن أصحاب الكهف والرقيم كانوا من آياتنا عجبا ﴿٩﴾ إذ أوى الفتية إلى الكهف

بلکه پنداشتی که بدرستیکه اصحاب کهف و رقیم بودند از آیتهای ما عجب هنگامیکه جای گزیدند جوانان بسوی غار

* أن أصحاب الكهف ...

فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ

پس گفتند ای پروردگار ما بده ما را از نزد خود رحمتی و آماده گردان برای ما از کار ما راه یافتن بحق پس زدیم بر گوشهاشان

فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَّحْنُ

در آن غار سالها بشماره پس برانگیختیم ایشانرا تا بدانیم که کدام از آن دو گروه شماره نگاهدارنده تر است مر آنچه درنگ کردند از زمانه ما

نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ

میخوانیم بر تو خبر ایشانرا بحق هر آینه ایشان بودند جوانانیکه گرویدند بپروردگار خود و افزودیم ایشانرا هدایت و بستیم بر

قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَ مِن دُونِهِ إِلَٰهًا

دلهاشان هنگامیکه برخاستند پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز نخوانیم از غیر او خدائی

لَّقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً لَّوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم

هر آینه گفته باشیم آنگاه دور از صواب را اینها قوم ما گرفتند از غیر او الهان چرا نمیآرند بر ایشان

بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾ وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ

حجتی روشن پس کیست ظالمتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغی را و چون کناره گیرید از ایشان و آنچه میپرستند

إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنشُرْ لَكُمْ رَبُّكُم مِّن رَّحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُم مِّنْ أَمْرِكُم مِّرْفَقًا

از جز خدا پس جای گیرید بآن غار تا بگستراند برای شما پروردگار شما از رحمتش و آماده کند برای شما از کار شما مایه انتفاع را

﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَت تَّزَاوَرُ عَن كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَت تَّقْرِضُهُمْ

و می بینی آفتاب را چون برآید منحرف شود از غارشان بجانب راست و چون فرو شود قطع کند ایشانرا

ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن

بجانب چپ و ایشان بودند در فراخنای از آن آن از آیتهای خداست کسیرا که هدایت کند خدا پس او هست راه یافته و کسیرا

يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ

که اضلال کند پس هرگز نیابی مراو را یاوری ارشاد دهنده و می پنداری ایشانرا بیداران و ایشان خفتگان بودند و میگردانیم ایشانرا بجانب راست

وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُم بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ

و بجانب چپ و سگشان گستراننده بود دو ساعدش با ستانه آن در غار اگر دیده ور میشدی بر ایشان پشت میگردانیدی

فِرَارًا وَّلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ لِيَتَسَآءَلُوْا بَيْنَهُمْ ۚ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ

از آنها بگریختن و هر آینه پر کرده میشدی از ایشان از ترس و همچنین برانگیختیم ایشانرا تا پرسش کنند میانشان گفت گوینده از ایشان

كَمْ لَبِثْتُمْ ۖ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۚ قَالُوْا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ۖ فَابْعَثُوْا اَحَدَكُمْ

که چند درنگ کردید گفتند درنگ کردیم یک روز یا بعضی از روز گفتند پروردگار شما داناتر است بآنچه درنگ کردید پس بفرستید یکی تان را

بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖ اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَا اَزْكٰى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ

با درمشان این بسوی شهر تا ببیند که کدام از اهل شهر پاکیزه‌تر است طعامش پس بیاورد تان روزی از آن

وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ﴿١٩﴾ اِنَّهُمْ اِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوْكُمْ اَوْ يُعِيْدُوْكُمْ

باید که نرمی و تلطف کند و نباید که آگاهی دهد بشما احدیرا بدرستیکه ایشان اگر دست یابند بر شما سنگسار کنند شما را یا باز گردانند شما را

فِيْ مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْٓا اِذًا اَبَدًا ﴿٢٠﴾ وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ

در کیش خود و هرگز رستگار نشوید آنگاه هرگز و همچنین واقف گردانیدیم بر ایشان تا بدانند بدرستیکه وعده خدا

حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا ۚ اِذْ يَتَنَازَعُوْنَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْهِمْ

حق است و بدرستیکه قیامت نیست شکی در آن هنگامیکه نزاع میکردند میان خود در کار ایشان پس گفتند بنا کنید بر ایشان

بُنْيَانًا ۗ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ ۗ قَالَ الَّذِيْنَ غَلَبُوْا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾

بنائی پروردگار ایشان داناتر است بایشان گفتند آنانکه غالب شدند بر امر ایشان هر آینه میسازیم بر ایشان مسجدی

سَيَقُوْلُوْنَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًاۢ بِالْغَيْبِ ۚ

بزودی میگویند سه تا بودند چهارمشان بود سگشان و میگویند پنج تن بودند ششم ایشان بود سگشان انداختن به ناپیدا

وَيَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ قُلْ رَّبِّيْٓ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ ۬ فَلَا

و میگویند هفت تن بودند و هشتم ایشان بود سگشان بگو پروردگارم داناتر است بشمار ایشان نمیدانند ایشانرا مگر اندکی پس

تُمَارِ فِيْهِمْ اِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا ۖ وَّلَا تَسْتَفْتِ فِيْهِمْ مِّنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُوْلَنَّ لِشَايْءٍ اِنِّيْ

جدال مکن در ایشان مگر جدالی ظاهر و فتوی مجوی در ایشان از آنها احدیرا و مگوی البته مر چیزی را که من

فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۫ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ اِذَا نَسِيْتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ

کننده‌ام آنرا فردا مگر آنکه خواهد خدا و یاد کن پروردگارت را چون فراموش کردی و بگو شاید که

يَهْدِيَنِ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ

هدایت کند مرا پروردگارم تا نزدیک شوم باین از راه هدایت یافتن و درنگ کردند در غار شان سیصد سال

وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَ

وافزودند نه را بگو خدا داناتر است بآنچه درنگ کردند مراو راست نهانی آسمانها و زمین چه بیناست او و

أَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ

چه شنواست نیست ایشانرا از غیر او هیچ یاری و شریک نمیکند در حکمش احدیرا و بخوان آنچه وحی فرستاده شد بتو

مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ

از کتاب پروردگارت نیست بدل کننده مر کلمه های اورا و هرگز نیابی از غیر او پناهی و شکیبا گردان نفست را

مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ

با آنانکه میخوانند پروردگارشانرا بامداد و شبانگاه میخواهند رضای اورا و نباید در گذرد دو چشمت

عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ

از ایشان که میخواسته باشی آرایش زندگانی دنیارا و اطاعت مکن کسیرا که غافل کردیم دل اورا از یاد خود و پیروی

هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ

آرزوی خویش را و باشد کار او تباه و بگو حق . از پروردگار شماست پس هر که خواهد پس بگرود و هر که خواهد پس کافر شود

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ

بدرستیکه ما آماده کرده ایم برای ستمکاران آتشی را که احاطه کرده بآنها سراپرده آن و اگر فریادرسی جویند فریادرسیده شوند بآبی چون فلز گداخته

يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

که بریان میکند رویهارا بد است آن آشامیدنی و بد است از جهت تکیه گاه بدرستیکه آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته

إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ

بدرستیکه ما ضایع نسازیم اجر کسی را که خوب شد از راه کردار آنها مر ایشانراست بهشتهای جای اقامت دائمی میرود از زیر آنها نهرها

يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ

پیرایه کرده شوند در آنها از دستوانها از زر و میپوشند جامه های سبز از دیبای نازک و دیبای سطبر

مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ ۚ نِعْمَ ٱلثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ

تکیه زنندگان درآنها بر تختها خوبست از ثواب و نیکوست تکیه گاه و بزن برای ایشان مثلی را دو مرد

جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَٰبٍ وَحَفَفْنَٰهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا

که گردانیدیم برای یکی از ایشان دو بستان از انگورها و فرو گرفتیم آنهرا بدرخت خرما و گردانیدیم میان آنهردو کشت زار هردو

ٱلْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْـًٔا ۚ وَفَجَّرْنَا خِلَٰلَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُۥ ثَمَرٌ

بستان آوردند ثمر خودرا و کم نکردند از آن چیزیرا و روان کردیم میان آندو تا نهری و بود مراورا ثمری

فَقَالَ لِصَٰحِبِهِۦ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَنَا۠ أَكْثَرُ مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾ وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ

پس گفت مر صاحبش را و او گفتگو میکرد باوی که من بیشترم از تو در مال و افزونترم از تو در گروه و داخل شد در بوستانش و او

ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن

ظلم کننده بود برنفسش گفت گمان نمیبرم که خالی شود از این هرگز و گمان نمیبرم قیامت را قائم و اگر

رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّى لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ

برگردانیده شوم بسوی پروردگارم هرآینه بیابم بهتر از اینها جای بازگشت گفت مراورا رفیقش و او گفتگو میکرد باو

أَكَفَرْتَ بِٱلَّذِى خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾ لَّٰكِنَّا۠ هُوَ ٱللَّهُ

آیا کافر شدی بآنکه آفریدت از خاک پس از نطفه پس درست ساخت ترا بصورت مردی لیکن من میگویم او خداست

رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَآ إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ

پروردگارم و شریک نمیگردانم بپروردگارم احدیرا و چرا هنگامیکه داخل شدی بر بوستانت نگفتی آنچه خواست خدا نیست قوتی

إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّىٓ أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ

مگر بخدا اگر بینی مرا که من کمترم از تو در مال و فرزند پس شاید پروردگارم که بدهد مرا بهتر از بوستان تو

وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا

و بفرستد برآنها صاعقه ها از آسمان پس گردد زمینی ساده یا گردد آبش بزمین فرو رفته

فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا وَهِىَ

پس نتوانی هرگز مراورا جستن و احاطه کرده شد بثمرش پس گردید که برمیگردانید دو کفش را برآنچه صرف کرده بود در آن و آن

خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِئَةٌ

افتاده بود بر سقفهایش و میگفت ای کاشکی من شریک نکرده بودم بپروردگارم احدیرا و نبود مراورا گروهی

يَنصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا

که یاری کنندش از غیر خدا و نبود منع کننده آنجا سلطنت مر خدا راست که حق است او بهتر از راه جزا

وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ

و خیر و بهتر از راه عاقبت و بزن برای ایشان مثل زندگانی دنیارا که چون آبی است که فرستادیمش از آسمان پس آمیخت بآن

نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

رستنی زمین پس گردید درهم شکسته که پراکنده میکند اورا بادها و باشد خدا بر همه چیزی توانا

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا

مال و پسران آرایش زندگانی دنیاست و باقیهای شایسته بهتراست نزد پروردگارت از راه ثواب

وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ

و بهتراست از راه امید و روزیکه روان میگردانیم کوههارا و بینی زمین را ظاهر و حشر کنیم ایشانرا پس وانگذاریم از ایشان

أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ

احدی را و عرض کرده شوند بر پروردگارت صف کشیده بتحقیق آمدید مارا همچنانکه آفریدیم شمارا اول بار بلکه ادعا کردید

أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ

که هرگز نمیگردانیم برای شما وقت وعده و گذاشته شد کتاب پس بینی گناهکاران را که ترسندگانند از آنچه در آنست و میگویند

يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَٰذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا

ای وای بر ما چیست مراین نامه را که وانگذاشته گناه خردی را و نه بزرگیرا مگر آنکه در شمار آورده آنرا و یافتند آنچه

عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا

کرده بودند حاضر و ستم نمیکند پروردگارت هیچکس را و هنگامیکه گفتیم مر فرشتگانرا سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند

إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي

مگر ابلیس که بود از جن پس بیرون رفت از امر پروردگارش آیا پس میگیرید اورا و فرزندانشرا دوستان از غیر من

وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ۚ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا

واایشان مرشمارا دشمنند بد بست مرستمکارانرا بدل آنچه بجای خدا گزیدید حاضر نکردیم ایشانرا در آفرینش آسمانها و زمین و نه در

خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ

آفریدن خودهاشان و نبودم گیرنده گمراه کنندگانرا مددکار و روزیکه گوید ندا کنید انبازان مرا که

زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا

دعوی کردید پس ندا کردند ایشانرا پس جواب ندادند مرایشانرا و گردانیدیم میان ایشان جای هلاک شدنی و دیدند گناهکاران آتش را پس دانستند

أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ

که ایشان افتادنیانند دران و نیافتند از آن جای برگشتنی و بتحقیق مکرر آوردیم دراین قرآن از برای مردمان از

كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ

هر داستانی و باشد انسان بیشتر چیزی از راه جدل و منع نکرد مردمانرا که بگروند وقتیکه آمد ایشانرا

الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾

هدایت و آمرزش خواهند از پروردگارشان مگر اینکه آید ایشانرا عادت پیشینیان یا آید ایشانرا عذاب روی باروی

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ

و نمیفرستیم فرستادگانرا مگر بشارت دهندگان و بیم کنندگان و جدال میکنند آنانکه کافر شدند بباطل

لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ ۖ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ

تا زایل گردانند بآن حق را و گرفتند آیتهای مرا و آنچه را بیم کرده شدند باستهزاء و کیست ستمکارتر از آنکه پند داده شد بآیتهای

رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ

پروردگارش پس روگردانید از آنها و فراموش کرد آنچه را پیش فرستاده دو دستش بدرستیکه ما گردانیدیم بر دلهاشان پوششها مبادا که بفهمند آنرا

وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ

و در گوشهای ایشان گرانی و اگر بخوانی ایشانرا بسوی هدایت پس هدایت نیابند آنگاه هرگز و پروردگار تو هست آمرزگار

ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۚ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ

صاحب رحمت اگر مواخذه میکرد ایشانرا بآنچه کسب کردند هرآینه تعجیل مینمود برای ایشان عذابرا بلکه مرایشانراست وقت وعده که نیابند از

دُونِهِ مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَ

غیر او پناهی و این قریه‌ها هلاک کردیم ایشان را چون ستم کردند و گردانیدیم برای هلاک شان وقت وعده و

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ

هنگامیکه گفت موسی مر جوانمردش را پیوسته خواهم رفت تا برسم بمحل جمع شدن دو دریا یا بروم روزگاری پس چون رسیدند بمجمع

بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا

میانه آن دو فراموش کردند ماهی شان را پس فرا گرفت راهش را در دریا نقبی پس چون گذشتند گفت موسی مر جوانش بیار مارا چاشت ما

لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ

بدرستیکه دیدیم از سفر ما این تعبی گفت یوشع آیا دیدی هنگامیکه منزل کردیم بآن سنگ پس بدرستیکه من فراموش کردم

الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ ۚ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ

ماهی را و از یاد من نبرد آنرا مگر شیطان که مذکور سازم اورا و گرفت راهش را در دریا عجیبی گفت

ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۚ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً

آنست آنچه ما بودیم که می جستیم پس برگشتند بر اثرهاشان پی جویان پس یافتند بنده از بندگان ما را که داده بودیم اورا رحمتی

مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا

از نزد ما و آموخته بودیم اورا از نزد ما علمی گفت مر اورا موسی آیا پیروی کنم ترا بر آنکه بیاموزی مرا از آنچه

عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا

آموخته شده برای رسیدن بحق گفت بدرستیکه تو هرگز نمیتوانی با من صبر کردن و چگونه صبر میکنی بر آنچه احاطه نکرده بآن از روی دانش

﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي

گفت زودی بیابی مرا اگر خواسته باشد خدا صبر کننده و نافرمانی نکنم مر ترا در کاری گفت پس اگر پیرو شوی مرا پس مپرس مرا

عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۖ

از چیزی تا آنکه ابتدا کنم برای تو از آن بیان را پس رفتند تا چون سوار شدند در کشتی سوراخ کرد آنرا

قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ

گفت آیا سوراخ کردی آنرا تا غرق کنی اهلش را بدرستیکه آوردی چیزی ناشایسته گفت آیا نگفتم بدرستیکه تو هرگز نمیتوانی

مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا

با من صبر کردن گفت مؤاخذه مکن مرا بآنچه فراموش کردم و مرسان مرا از کارم دشواری را پس رفتند تا چون

لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾ قَالَ

دیدند پسری را پس کشت او را گفت آیا کشتی نفسی پاک را بغیر قصاص نفسی هر آینه بحقیقت آوردی چیز قبیحی را گفت

أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي

آیا نگفتم مر ترا بدرستیکه تو هرگز نتوانی با من صبر کردن گفت اگر بپرسم ترا از چیزی پس از آن رفاقت مکن با من

قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا

بحقیقت رسیدی از نزد من بعذر پس رفتند تا چون رسیدند باهل قریه خواستند طعام از اهلش

فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ

پس ابا کردند که مهمانی کنند آندو را پس یافتند در آن دیواری که میخواست که فرود آید پس راست کرد آنرا گفت اگر خواسته بودی هر آینه گرفته بودی

عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ

بروی بر آن مزدی گفت این است جدائی میان من و میان تو بزودی خبر دهم ترا بتفسیر آنچه نتوانستی بر آن

صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَ

صبر کردن اما کشتی پس بود از مسکینانی که کار میکردند در دریا پس خواستم که معیوب کنم آنرا و

كَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ

بود در پیش روی ایشان پادشاهی که میگرفت هر کشتی را بغصب و اما پسر پس بود والدینش دو مؤمن

فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً

پس ترسیدیم که تکلیف کند آندو را زیاده روی در طغیان و کفر پس خواستیم که بدل دهد آندو را پروردگارشان بهتر از او در پاکی

وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ

و نزدیکتر در عطوفت و اما دیوار پس بود از دو پسر که دو یتیم بودند در شهر و باشد در زیرش

كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا

گنجی از آندو و بودند والدین این دو نیکوکار پس خواست پروردگار تو که برسند بقوتشان و بیرون آورند گنجشان را

رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُۥ عَنْ أَمْرِى ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

برحمتی از پروردگار تو ونکردم آنرا از رای خود این است تفسیر آنچه نتوانستی بآن صبرکردن

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَن ذِى ٱلْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا۟ عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ

ومیپرسند ترا از ذی القرنین بگو بزودی خواهم خواند برشما ازاو بیانی بدرستیکه ماتمکین دادیم مراورا

فِى ٱلْأَرْضِ وَءَاتَيْنَٰهُ مِن كُلِّ شَىْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ ٱلشَّمْسِ

در زمین ودادیمش از هر چیزی سببی پس ازپی رفت سببی را تا چون رسید بجای غروب کردن آفتاب

وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِى عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِندَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِمَّآ أَن

یافت آنرا که غروب میکند درچشمهٔ لای دار ویافت نزد آن گروهیرا گفتیم ای ذوالقرنین یا

تُعَذِّبَ وَإِمَّآ أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُۥ ثُمَّ يُرَدُّ

عذاب میکنی ایشانرا ویااینکه میگیری درایشان نیکوئیرا گفت اما آنکه ظلم کرد پس زود باشد که عذاب کنیم اورا پس گردانیده

إِلَىٰ رَبِّهِۦ فَيُعَذِّبُهُۥ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَلَهُۥ جَزَآءً ٱلْحُسْنَىٰ ۖ

بسوی پروردگارش پس عذاب کند اورا عذابی سخت واما آنکه ایمان آورد وکرد کارخوب پس مراوراست پاداش نیکی

وَسَنَقُولُ لَهُۥ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ ٱلشَّمْسِ وَجَدَهَا

وبزودی خواهیم گفت مراورا ازفرمان خود آسانی پس ازپی رفت سببی را تا چون رسید بجای برآمدن آفتاب یافت آنرا

تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

که برمیآید بر گروهی که نگردانیده بودیم برای ایشان ازپیش آن پوششی همچنین وبتحقیق احاطه داشتیم بآنچه بود نزد او از راه آگاهی

﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ ٱلسَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ

پس ازپی رفت سببی را تا چون رسید میانهٔ دو سد یافت از پیش آن دو گروهیرا که نزدیک نبود

يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا۟ يَٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ

که بفهمند سخنی را گفتند ای ذوالقرنین بدرستیکه یاجوج و ماجوج فسادکنندگانند در زمین

فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰٓ أَن تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّى فِيهِ رَبِّى

پس آیا بگردانیم برای تو خرجی برآنکه بسازی میانهٔ ما ومیانهٔ ایشان سدی گفت آنچه تمکن داده مرادرآن پروردگار

خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ

بهتر است پس مدد کنید مرا بقوتی که بسازم میانهٔ شما و میانهٔ ایشان سدی بیارید نزد من پارچه های آهن تا وقتیکه برابر شود

بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا

میانهٔ آن دو کوه گفت بدمید تا وقتیکه گردانید آنرا آتش گفت بیارید نزد من تا بریزم بر آن مس گداخته پس

اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾ قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ

نتوانستند که بالا روند آنرا و نتوانستند مر او را سوراخ کردن گفت این رحمتی است از پروردگارم پس چون آید

وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي

وعدهٔ پروردگار من میگرداندش ریزه ریزه و باشد وعدهٔ پروردگار من حق و وامیگذاریم بعضی ایشان را آنروز که باضطراب در شوند

بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ

بعضی و دمیده شد در صور پس جمع کردیم ایشان را جمع کردنی و نمودار کردیم دوزخ را آنروز برای کافران نمودار کردنی آنانکه

كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا

بود چشمهاشان در پرده از یاد من و بودند که نمیتوانستند شنیدن آیا پس پنداشتند آنانکه کافر شدند

أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ

که بگیرند بندگان مرا از غیر من صاحبان بدرستیکه ما آماده کرده ایم دوزخ را برای کافران حضری بگو آیا خبر دهیم شما را

بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

بزیانکارتران در کردارها آنانکه ضایع شد سعیشان در زندگی دنیا و ایشان می‌پندارند که ایشان

يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

خوب میکنند کار را آنها آنانند که کافر شدند بآیتهای پروردگارشان و ملاقاتش پس ناچیز شد کردارهاشان

فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا

پس قرار نمیدهیم برای ایشان روز قیامت وزنی اینست پاداش ایشان دوزخ بسبب آنکه کافر شدند و گرفتند

آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ

آیتهای مرا و رسولان مرا باستهزاء بدرستیکه آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته باشد برای ایشان بهشتهای فردوس

نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ

منزلی جاودان درآنها که نجویند ازآنها انتقالی بگو اگر بودی دریا مداد ازبرای سخنان

رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ

پروردگارم هرآینه آخر شدی دریا پیش ازآنکه آخر شود کلمات پروردگارم واگرچه آورده بودیم مثل آنرا مدد بگو جز این نیست که من آدمی

مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا

مثل شما که وحی فرستاده میشود بمن که نیست خدای شما مگر خدای یکتا پس کسیکه باشد که امید دارد ملاقات پروردگارش پس باید بکند کار شایسته و

يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

شریک نسازد در پرستش پروردگارش را احدی

سُورَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ وَتِسْعُونَ آيَةً

حروفها ٣٨٠٢ — كلماتها ٩٦٢ — ركوعها ٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

كهيعص ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ

بیان مرحمت کردن پروردگار تو است بنده اش را زکریا هنگامیکه خواند پروردگارش را خواندنی پنهان گفت

رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾

پروردگارا بدرستیکه سست شد استخوان ازمن و مشتعل شد سر از راه پیری و نبوده ام بخواندن تو ای پروردگارم محروم

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾

و بدرستیکه من میترسم از بنی اعمام از بعدم و باشد زنم نازاینده پس ببخش مرا از نزدت ولیی

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ

که میراث بردازمن و میراث برد از آل یعقوب و بگردانش ای پروردگارم پسندیده ای زکریا بدرستیکه ما مژده میدهیم ترا بپسری که نامش

يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا

یحیی است که نگردانیدیم مراورا از پیش همنامی گفت ای پروردگار من از کجا میشود مرا پسری و باشد زنم نازاینده

وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ

و بدرستیکه رسیده ام از پیری بنهایت ناتوانی گفت همچنین گفت پروردگارت که آن برمن آسانست و بتحقیق آفریدم ترا

مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ

از پیش و نبودی چیزی گفت پروردگارم بگردان برای من علامتی گفت علامت تو آنست که سخن نکنی با مردمان سه

لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلٰي قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿١١﴾ يٰـيَحْيٰى

شب تمام پس بیرون رفت بر قومش از محراب پس اشاره کرد بایشان که تسبیح کنید بامداد و شبانگاه ای

خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۭ وَاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَّحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً ۭ وَكَانَ

یحیی بگیر آن کتاب را به نیروی یزدانی و دادیمش حکم در کودکی و رحمتی از نزد خود و پاکیزگی و بود

تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَّبَرًّۢا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ

پرهیزکار و نیکوکننده با والدینش و نبود سرکش نافرمان و سلام بر او روزیکه زاده شد و روزیکه بمیرد

وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ ۘ اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾

و روزیکه برانگیخته میشود زنده و یاد کن در کتاب مریم هنگامیکه کناره گزید از اهلش در جائی شرقی

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا ۣ فَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ

پس گرفت از پیش ایشان ستری پس فرستادیم بسویش روح خود جبرئیل را پس شد مر او را انسانی درست اندام گفت

اِنِّىْٓ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَآ اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكِ ڰ لِاَهَبَ لَكِ

بدرستیکه من پناه میبرم بخدای بخشنده از تو اگر هستی پرهیزکار گفت نیستم من مگر فرستاده پروردگار تو تا ببخشم مر ترا

غُلٰمًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكِ ۚ

پسری پاکیزه گفت از کجا باشد مرا فرزندی و دست نکرده مرا انسانی و نبوده‌ام بدکار گفت همچنین

قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۚ وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾

گفت پروردگار تو که آن بر من آسان است و تا بگردانیم آنرا آیتی از برای مردمان و رحمتی از ما و باشد امری قرار داده شده

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَاۗءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ يٰلَيْتَنِيْ

پس بارگرفت باو پس کناره گزید باو در جائی دور پس آوردش درد زادن بسوی تنه درخت خرما گفت ای

لَيْتَنِيْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادٰىهَا مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِيْ قَدْ جَعَلَ

کاش من مرده بودم پیش از این و بودم فراموش شده از یاد رفته پس ندا کرد او را عیسی یا جبرئیل از زیرش که اندوه مدار که بخشش کرده

رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾ وَهُزِّيٓ إِلَيْكِ بِجِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ تُسَٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

پروردگار تو در زیرت نهری و بجنبان بسوی خود تنهٔ درخت خرما را که فرو میریزاند بر تو رطب تازه چیده

فَكُلِي وَٱشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ ٱلْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِيٓ إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ

پس بخور و بیاشام و روشن باشد چشم تو پس اگر ببینی از انسان احدی را پس بگو بدرستیکه من نذر کرده‌ام برای خدای بخشنده

صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ ٱلْيَوْمَ إِنسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَأَتَتْ بِهِۦ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُۥ قَالُوا۟ يَٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ

روزه پس سخن نیکنم امروز آدمیرا پس آورد او را نزد قومش که برداشته بود او را گفتند ای مریم بحقیقت آوردی

شَيْـًٔا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَٰٓأُخْتَ هَٰرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ ٱمْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

چیزی عجب ای خواهر هرون نبود پدرت مرد بدی و نبود مادرت بدکار

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا۟ كَيْفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِي ٱلْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ ٱللَّهِ ءَاتَىٰنِيَ

پس اشاره کرد باو گفتند چگونه سخن گوییم باکسیکه باشد در گهواره کودک گفت بدرستیکه منم بندهٔ خدا داده مرا

ٱلْكِتَٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ وَأَوْصَٰنِي بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱلزَّكَوٰةِ

کتاب و گردانیده مرا پیغمبر و گردانیده مرا بابرکت هر جا باشم و وصیت کرد مرا بنماز و زکوة

مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّۢا بِوَٰلِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَٱلسَّلَٰمُ عَلَيَّ يَوْمَ

مادامیکه باشم زنده و نیکوکار بمادرم و نگردانید مرا سرکش بدبخت و سلام برمن روزیکه

وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَٰلِكَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ ٱلْحَقِّ ٱلَّذِي

زاده شوم و در روزیکه بمیرم و در روزیکه برانگیخته شوم زنده آنست عیسی پسر مریم گفتن درست که

فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٍ سُبْحَٰنَهُۥٓ إِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ

در آن شک میکنند نباشد مر خدای را که فرا گیرد هیچ فرزندی منزه است او چون قرار آفریدن دهد امری را پس جز این نیست

كُن فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَٱخْتَلَفَ

مر او را بشو پس میشود و بدرستیکه خدا پروردگار من و پروردگار شماست پس بپرستید او را این است راه راست پس اختلاف کردند

ٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ

طایفه‌ها از میانشان پس وای مر آنانرا که کافر شدند از حضور روزی بزرگ چه شنوایند بایشان و چه بینا

يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظّٰالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ

روزیکه آیند مارا لیکن ستمکاران باشند آنروز در گمراهی آشکار وبیم ده ایشانرا از روز حسرت چون گذارش داده

الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا

کار وایشانند در غفلتی وایشان نمیگروند بدرستیکه ما میراث میبریم زمین را وکسیکه برآنست وبسوی ما

يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا

باز میگردند ویادکن درکتاب ابراهیم را بدرستیکه او بود راستگوی پیغمبری چون گفت مر پدرخود را ای

أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي

پدرمن چرا میپرستی آنچه نمیشنود ونمی بیند وکفایت نمیکند ازتو چیزیرا ای پدرمن بدرستیکه آمد مرا

مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ

از دانش آنچه نیامد ترا پس پیروی کن مرا تا هدایت کنم ترا براه راست ای پدرمن مپرست دیو رجیم را بدرستیکه

الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ

شیطان باشد مرخدای بخشنده را نافرمان ای پدرمن بدرستیکه من میترسم که مس کند ترا عذابی از خدای بخشنده

فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ

پس باشی مرشیطانرا قرین گفت آیا درگذرنده تو از خدایان من ای ابراهیم هرآینه اگر باز نایستی هرآینه سنگسار کنم ترا

وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَأَعْتَزِلُكُمْ

و دوری کن از من مدتی مدید گفت سلام وداع بر تو بزودی آمرزش میخواهم برای تو از پروردگارم بدرستیکه او باشد بمن مهربان وکناره میگیرم از شما

وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ

و آنچه میخوانید از جز خدا ومیخوانم پروردگارم را شاید نبوده باشم بخواندن پروردگارم بدبخت پس چون کناره گزید از ایشان

وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَ

و آنچه میپرستیدند از جز خدا بخشیدیم مراو را اسحق ویعقوب وهمه را گردانیدیم پیغمبر و

وَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ

بخشیدیم مرایشانرا از رحمت خود وگردانیدیم برای ایشان زبان راستی که بلند است ویادکن درکتاب موسی را بدرستیکه او

كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾ وَنَادَيْنَاهُ مِن جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

بود خالص گردانیده شده وبود رسول وپیغمبر وندا کردیم اورا از جانب ایمن طور ونزدیک کردیم اورا راز گوینده

وَوَهَبْنَا لَهُ مِن رَّحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ

وبخشیدیم مراورا از رحمت خود برادرشرا هارون پیغمبری ویاد کن در کتاب اسمعیل را بدرستیکه او بود

صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ

راست وعده وبود رسول نبی وبود امر میکرد کسانشرا بنماز وزکوة وبود

عِندَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ

نزد پروردگارش پسندیده ویاد کن در کتاب ادریس را بدرستیکه او بود راستگوی نبی وبالا بردیم اورا

مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ

بجائی بلند آنها آنانند که انعام کرد خدا برایشان از پیغمبران از فرزندان آدم واز آنانکه

حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ

برداشتیم با نوح واز فرزندان ابراهیم واسرائیل واز آنانکه هدایت کردیم وبرگزیدیم چون خوانده شود برایشان

آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَ

آیتهای خدای بخشنده بروی در افتند سجده کنان وگریه کنندگان پس باز ماندند از بعد ایشان خلفهائی که ضایع کردند نماز را و

اتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ

وپیروی کردند خواهشها را پس زود باشد که ببینند شر را مگر کسیکه توبه کرد وگروید وکرد کاری شایسته پس آنها

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ

داخل میشوند بهشت را وستم کرده نمیشوند چیزی بهشتهای با اقامت دائمی که وعده کرد خدای بخشنده بندگانشرا بنا پیدا

إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا

بدرستیکه باشد وعده او بجای آورده شده نشنوند در آنها لغوی مگر سلام ومر ایشانراست روزیشان در آن

بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا

بامداد وشبانگاه اینست آن بهشتی که میراث میدهیم از بندگان خود آنرا که باشد پرهیزکار و

وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ وَمَا كَانَ

فرود نیاییم مگر بامر پروردگار تو مر او راست آنچه میان دستهای ماست و آنچه در پس ماست و آنچه میان آنست و نباشد

رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ

پروردگار تو فراموشکار پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست پس بپرست او را و پایدار باش بر پرستش او آیا

تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوَلَا يَذْكُرُ

میدانی مر او را مانندی و میگوید آدمی آیا چون بمیرم هر آینه بیرون آورده شوم زنده آیا فکر نمیکند

الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ

انسان که ما آفریدیم او را از پیش و نبود چیزی پس بحق پروردگار تو که حشر کنیم ایشان را با شیاطین پس

لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَٰنِ

حاضر خواهیم کرد ایشان را گرداگرد دوزخ بزانو درآینده پس هر آینه بیرون میکنیم از هر گروهی هر کدام ایشان سخت‌ترست بر خدا

عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا

از راه نافرمانی پس هر آینه مائیم داناتر بآنان که ایشان سزاوارترند او را بآمدن در آن و نیست از شما مگر که وارد شونده است

كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾

باشد بر پروردگار تو واجب حکم کرده شده پس میرهانیم آنان را که پرهیزکاری کردند و میگذاریم ظالمان را در آن بزانو درآینده

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ

و چون خوانده شود برایشان آیتهای ما که روشن است گفتند آنانکه کافر شدند مر آنانرا که گرویدند کدام یک از دو گروه بهترند

مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا ﴿٧٤﴾

از راه جای و خوبترند از راه مجلس و چه بسیار هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از جمعی که آنها نیکوتر بودند در اثاث و هیئت

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا

بگو کسیکه باشد در گمراهی پس باید مهلت دهد او را خدای بخشنده مهلت دادنی تا چون که ببینند آنچه وعده داده میشوند یا

الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ

عذاب و یا قیامت پس زود باشد که بدانند کیست که بدترست جای او و ضعیف‌ترست لشکر او و افزون میکند

اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ

خدا آنانرا که هدایت یافتند هدایتی و کردارهای پاینده شایسته بهتر است نزد پروردگارتو در ثواب و بهتر است

مَرَدًّا ﴿٧٦﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ

در بازگشت آیا پس دیدی آنرا که کافر شد بآیتهای ما و گفت هرآینه داده شوم البته مال را و فرزند را آیا اطلاع یافته بر غیب

أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

یا فراگرفت از نزد خدای بخشاینده پیمانی نه چنانست بزودی بنویسیم آنچه میگوید و طول میدهیم برای او از عذاب طول دادنی

وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

و وارث شویم او را آنچه میگوید و بیاید بسوی ما تنها و گرفتند از غیر خدا الهان تا باشند از برای ایشان ارجمندی

كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ

نه چنانست بزودی انکار کنند پرستش ایشانرا و باشند برایشان ضد آیا ندیدی که ما فرستادیم شیاطین را

عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ

بر کافران که در جنبانند ایشانرا جنبانیدنی پس شتاب مبر برایشان جز این نیست شمار میکنیم برای ایشان شمردنی روزیکه حشر میکنیم

الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ

پرهیزکارانرا بسوی خدای بخشنده سواران وارد شده و میرانیم گناهکاران را بسوی دوزخ تشنگان مالک نمیباشند شفاعت را

إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا

مگر کسیکه گرفت از نزد خدای بخشنده پیمانی و گفتند گرفت خدای بخشنده فرزندی بدرستیکه آوردید چیزی

إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا

سخت نزدیک شد آسمانها پاک چاک شود از آن و بشکافد زمین و برو در افتند کوهها فرو ریختنی بجهة خواندن ایشان

لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

برای خدای بخشنده فرزند و سزاوار نیست مر خدای بخشنده را که بگیرد فرزندی نیست هر آنکه در آسمانها و زمین است

إِلَّا آتِي الرَّحْمَٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

جز آنکه آینده خدای بخشاینده است بنده بدرستیکه بضبط در آورده ایشانرا و شمرده ایشانرا شمردنی و همه ایشان آینده اویند روز رستاخیز

فَرْدًا ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ

تنها بدرستیکه آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته بزودی میگرداند خدا برای ایشان دوستی را پس جز این نیست که آسان گردانیدیم

بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا

بزبان تو تا مژده دهی بآن پرهیزکاران را و بیم دهی بآن گروهی سخت خصومت را و بسیار هلاک کردیم

قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

پیش از ایشان از قرنی آیا مییابی از ایشان هیچکس یا میشنوی مر ایشان را آوازی

سُورَةُ طٰهٰ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَثَلٰثُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

حروفها ٥٢٤٢ — کلماتها ١٣٤١ — رکوعها ٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

طه ﴿١﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ﴿٢﴾ إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٣﴾ تَنزِيلًا مِّمَّنْ

ای پیغمبر برگزیده فرو نفرستادیم بر تو قرآن را که تعب کشی لیکن پند دادنیست برکسیکه میترسد فرو فرستادنی از آنکه

خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾ الرَّحْمَٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

آفرید زمین را و آسمانهای بلند را خدای بخشنده بر عرش مستولی شد مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه

فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ ﴿٦﴾ وَإِن تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى

در زمین است و آنچه میان آندو تا است و آنچه زیر طبقهٔ آخرین زمین است و اگر آشکار کنی گفتار را پس بدرستیکه او میداند پنهان و پنهانتر را

﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿٩﴾ إِذْ رَأَىٰ

خدا است نیست خدائی مگر او مر او راست نامهای نیکو و بدرستیکه آمد ترا حکایت موسی چون دید

نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى

آتشی پس گفت مر کسانش را درنگ کنید بدرستیکه من دیدم آتشی را باشد که بیارم شما را از آن گیرانده شعله یا بیابم بر آن آتش هدایتی

﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَىٰ ﴿١١﴾ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۖ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ

پس چون آمد آنرا ندا کرده شد که ای موسی بدرستیکه منم پروردگار تو پس بیرون کن نعلین خود را بدرستیکه تو بوادی پاکیزه

(لتشقی)

طُوًى ﴿١٢﴾ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي

طوا ی | و من برگزیدم ترا پس گوش بدار مرآنچه وحی کرده شود | بدرستیکه منم خدائی که نیست خدائی مگر من پس بپرست مرا

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾

و برپا دار نماز را برای ذکر من | بدرستیکه قیامت آینده است میخواهم پنهان دارمش تا جزا داده شود هر تنی بآنچه میکوشد

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ

پس باز ندارد ترا از آن کسیکه ایمان نمیآورد بآن و پیروی کرد خواهش را پس هلاک شوی | و چیست آنچه در دست راست توست

يَا مُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ

ای موسی | گفت آن عصای منست تکیه میکنم بر آن و فرو میریزم برگ درختان را بر گوسفندم و مرا هست در آن مطالب

أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا

دیگر | گفت بینداز آنرا ای موسی | پس انداخت آنرا پس آنگاه ماری بود که میشتافت | گفت بگیرش

وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ

و مترس زود باشد که بازدهیم آنرا خلقتش را که اول بود | و بپیوند دستترا ببالت یا گریبانت که بیرون بیاید سفید نورانی

مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ

از غیر پیسی که آیت دیگر است | تا بنمایم ترا از آیتهای ما که بزرگست | برو بسوی فرعون بدرستیکه

طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

زیاده روی کرده در عصیان | گفت پروردگارا گشاده کن برای من سینه‌ام را | و آسان کن برای من کارم را | و بگشای گره از زبان من

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي

که بفهمند گفتار مرا | و بگردان برای من وزیری از اهلم | هارون برادرم را | قوی ساز با او پشتم را

﴿٣١﴾ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا

و انباز کن او را در کار من | تا تسبیح کنیم ترا بسیار | و یاد کنیم ترا بسیار | بدرستیکه تو هستی بحال ما

بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

بینا | گفت بدرستیکه داده شده خواسته ات را ای موسی | و بدرستیکه منت نهادیم ترا بار دیگر

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ

هنگامیکه وحی فرستادیم بمادرت آنچه وحی فرستاده میشود که در آورش در تابوت پس بیندازش در دریا

فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ

پس باید که بیندازد او را دریا بکنار تا بگیرد او را دشمنی که مراست و دشمنی که او راست و انداختم بر تو مهری از خود و تا تربیت کرده

عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ

شوی بر نگهداری من هنگامیکه میرفت خواهرت پس میگفت آیا دلالت کنم شما را بر کسیکه پایندانی کند او را پس بازگردانیدیم ترا بمادرت

كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ

تا بیاساید چشمش و اندوهناک نباشد و کشتی تنی را پس رهانیدیم ترا از غم و آزمودیم ترا آزمودنی پس ماندی

سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

سالها در اهل مدین پس آمدی بر اندازه ای موسی و گزین کردم ترا برای خودم

اذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

برو تو و برادرت با آیتهای من و سستی مکنید در ذکر من بروید بسوی فرعون بدرستیکه او زیاده روی کرد

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفْرُطَ

پس بگوئید مر او را گفتنی نرم شاید که او پند گیرد یا بترسد گفتند پروردگارا بدرستیکه ما میترسیم که پیش گیری کند

عَلَيْنَا أَوْ أَن يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا ۖ إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا

برما یا آنکه زیاده روی کند در عصیان گفت مترسید بدرستیکه من با شمایم میشنوم و می بینم پس آئید او را پس گفتند بدرستیکه

رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ

دو فرستاده پروردگار توایم پس بفرست با ما بنی اسرائیل را و عذاب مکن ایشانرا بحقیقت آمدیم ترا با آیتی از پروردگارت

وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَ

و سلام بر آنکه پیرو شد هدایت را بدرستیکه ما وحی فرستاده شد بما که عذاب بر کسی است که تکذیب کرد و

تَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ

روی گردانید گفت پس کیست پروردگار شما ای موسی گفت پروردگار ما آن کسی است که داد بهر چیزی خلقتش را

[illegible]

ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾ قَالَ عِلْمُهَا عِندَ رَبِّي فِي كِتَابٍ ۖ لَّا

پس هدایت کرد گفت چیست حال قرنهای نخستین گفت علم آن نزد پروردگار من هست در کتابی که

يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ﴿٥٢﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا

خطا نمی‌نماید پروردگار من و فراموش نمیکند آنکه گردانید برشما زمین را بستری و بدید آورد برای شما در آن راهها

وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿٥٣﴾ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ

و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آوردیم بآن اصنافی از رستنی جداگانه بخورید و بچرانید شتر و گاو و گوسفند را

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَىٰ ﴿٥٤﴾ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا

بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست برای صاحبان خردها از آن آفریدیم شمارا و در آن باز میبریم شمارا و از آن

نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا

بیرون میآوریم شمارا بار دیگر و بحقیقت نمودیم فرعون را آیتهای ما همه آنرا پس تکذیب کرد و ابا نمود گفت آیا آمده مارا

لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا

تا بیرون کنی مارا از زمین ما بسحر خود ای موسی پس هرآینه آوریم ترا بسحر مانند آن پس بگردان میان ما

وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ

و میان تو وعده‌گاهی که خلاف نکنیم آنرا ما و نه تو بجای هموار گفت وعده‌گاه شما روز

الزِّينَةِ وَأَن يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾ قَالَ

آرایش است و آنکه جمع کرده شوند مردمان چاشتگاه پس بازگشت فرعون پس فراهم آورد مکرش را پس آمد گفت

لَهُم مُّوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ

مرایشان را موسی وای برشما بلند بید بر خدا دروغ را پس براندازد شمارا بعذابی و بدرستیکه نومید شد آنکه

افْتَرَىٰ ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِنْ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ

افترا بست پس کشاکش نمودند بنزاع کارشان را میانه خود و پنهان داشتند راز را گفتند بدرستیکه این دو هر آینه ساحرند

يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ﴿٦٣﴾ فَأَجْمِعُوا

میخواهند که بیرون کنند شمارا از زمینتان بسحرشان و براندازند آیین شمارا که خوبتر است پس جمع کنید

كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ

مکرتانرا پس بیائید صف کشیده و بدرستیکه کامیاب شد امروز آنکه غالب آمد گفتند ای موسی یا اینست که بیاندازی

وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ

ویا آنکه باشیم ما اول کسیکه اندازد گفت بلکه بیندازید پس آنگاه ریسمانهاشان و عصاهاشان وانموده شد

إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا

بموسی از سحر ایشان که آنها میشتابند پس یافت در خودش بیمی موسی گفتیم

تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا

مترس تو توئی برتر وبینداز آنچه در دست راست تو هست تا فرو برد آنچه را ساخته اند بدرستیکه آنچه را ساخته اند

كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ

حیلهٔ ساحر هست و کامیاب نمیشود ساحر هرجا آید پس درافکنده شدند ساحران بسجده کنان گفتند گرویدیم بپروردگار

هَارُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ

هارون و موسی گفت آیا ایمان آوردید مراورا پیش از آنکه دستوری دهم شمارا پس بدرستیکه آن هرآینه بزرگ شماست که آموخت شمارا

السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ

سحر پس هرآینه خواهم برید البته دستهای شمارا و پاهای شمارا از خلاف یکدیگر و هرآینه بردار کشم شمارا در تنه های درخت خرما

وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ

وهرآینه خواهید دانست که کدام از ما سخت است از راه عذاب و پاینده تر گفتند هرگز اختیار نخواهیم کرد ترا بر آنچه آمد مارا از حجتهای روشن

وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا

قسم بآنکه آفرید مارا پس حکم کن آنچه تو حکم کننده جز این نیست حکم میرانی درین زندگانی دنیا بدرستیکه ما گرویدیم بپروردگارمان

لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مَنْ

تا بیامرزد برای ما گناهانمارا و آنچه را که بجبر واداشتی مارا بر آن از سحر و خدا بهتر است و پاینده تر بدرستیکه آنکه

يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ

آید پروردگارش را گناهکار پس مراورا است دوزخ نمیرد درآن و نه زندگانی میکند و آنکه آید اورا باایمان که بجای کرده باشد

الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿۷۵﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

کارهای شایسته پس آنها برای ایشانست مرتبهای بلندتر بهشتهای جای اقامت دائمی که میرود از زیر آنها نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿۷۶﴾ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي

جاودانیان در آن و آن پاداش کسی است که پاک باشد و هر آینه بتحقیق وحی کردیم بموسی که بشب ببر بندگان مرا

فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿۷۷﴾ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ

پس بزن برای ایشان راهی در دریا خشک بیم نخواهی داشت دریافتن و نخواهی ترسید پس از پی رفتشان فرعون

بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿۷۸﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿۷۹﴾ يَا بَنِي

با لشکرهایش پس دریافت ایشانرا از دریا آنچه دریافت ایشانرا و گمراه کرد فرعون قومش را و هدایت نکرد ای پسران

إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ

یعقوب بدرستیکه رهانیدیم شمارا از دشمنانتان و وعده دادیم شمارا بجانب طور ایمن و فرو فرستادیم بر شما

الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ﴿۸۰﴾ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي

من و سلوی را بخورید از پاکیزه های آنچه روزی دادیم شمارا و تعدی مکنید در آن پس فرود آید بر شما سخط من

وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿۸۱﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا

و هر که فرود آید براو سخط من پس بدرستیکه هلاک شد و بدرستیکه من آمرزنده ام مرآنرا که توبه کرد و گروید و کرد کاری شایسته

ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿۸۲﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿۸۳﴾ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ

پس هدایت یافت و چه چیز بشتاب آورد ترا از قومت ای موسی گفت ایشانند اینان بر اثر من و شتافتم

إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿۸۴﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

بسوی تو ای پروردگار من تا خوشنود شوی گفت پس بدرستیکه ما مبتلا نمودیم قوم ترا از بعد تو و گمراه کرد ایشانرا سامری

﴿۸۵﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ

پس بازگشت موسی بسوی قومش خشمناک بسیار غضب آلوده گفت ای قوم آیا نه وعده داد شمارا پروردگار شما وعده ای نیکو

أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ﴿۸۶﴾

آیا پس دراز شد بر شما آن زمان یا خواستید که فرود آید بر شما سخطی از پروردگارتان پس خلاف کردید وعده مرا

قالوا ما اخلفنا موعدك بملكنا ولكنا حملنا اوزارا من زينة القوم فقذفناها

گفتند خلاف نکردیم وعده ترا باختیار ما ولیکن ما بارکرده شدیم احمال را از پیرایهٔ قوم پس انداختیم آنها

فكذلك القى السامري ﴿٨٧﴾ فاخرج لهم عجلا جسدا له خوار فقالوا هذا الهكم واله

پس همچنین انداخت سامری پس بیرون آورد برای ایشان گوساله کالبدی که بود مر او را فریاد گوساله پس گفتند این است خدای شما و

موسى فنسي ﴿٨٨﴾ افلا يرون الا يرجع اليهم قولا ولا يملك لهم ضرا ولا نفعا ﴿٨٩﴾ ولقد

خدای موسی پس فراموش کرد آیا پس نمی بینند که بر نمیگرداند بسوی ایشان سخن را و مالک نمیباشد برای ایشان زیانی و نه سودی را و بتحقیق

قال لهم هرون من قبل يا قوم انما فتنتم به وان ربكم الرحمن فاتبعوني واطيعوا

گفت مر ایشان را هارون از پیش ای قوم جز این نیست مبتلا شده بآن و بدرستیکه پروردگار شما خداست پس پیروی کنید مرا و اطاعت

امري ﴿٩٠﴾ قالوا لن نبرح عليه عاكفين حتى يرجع الينا موسى ﴿٩١﴾ قال يا هرون ما

نمائید امر مرا گفتند همیشه خواهیم بود بر آن مقیمان تا بازگردد بسوی ما موسی گفت ای هارون چه

منعك اذ رايتهم ضلوا ﴿٩٢﴾ الا تتبعن افعصيت امري ﴿٩٣﴾ قال يبنؤم لا تاخذ

بازداشت ترا وقتی که دیدی ایشان را که گمراه شدند که پیروی نکردی مرا آیا پس عصیان ورزیدی امر مرا گفت ای پسر مادر من مگیر

بلحيتي ولا براسي اني خشيت ان تقول فرقت بين بني اسراءيل ولم ترقب قولي ﴿٩٤﴾

محاسنم را و نه سرم را بدرستیکه من ترسیدم که بگوئی جدائی افکندی میان بنی اسرائیل و رعایت نکردی سخن مرا

قال فما خطبك يا سامري ﴿٩٥﴾ قال بصرت بما لم يبصروا به فقبضت قبضة

گفت پس چه بود کار تو ای سامری گفت دیده ور شدم بآنچه دیده ور نشدند بآن پس گرفتم مشتی

من اثر الرسول فنبذتها وكذلك سولت لي نفسي ﴿٩٦﴾ قال فاذهب فان لك

از اثر آن فرستاده پس انداختم آن را و همچنین خوب وانمود برای من نفسم گفت پس برو بدرستیکه مر تراست

في الحيوة ان تقول لا مساس وان لك موعدا لن تخلفه وانظر الى الهك الذي

در زندگی که بگوئی روا نیست مس کردن من و بدرستیکه مر تراست وعده که خلاف کرده نشوی آن را و بنگر بالهت که

ظلت عليه عاكفا لنحرقنه ثم لننسفنه في اليم نسفا ﴿٩٧﴾ انما الهكم الله الذي

گشتی تمام روز بر آن مقیم پرستش هر آینه میسوزانیم آن را پس هر آینه میافشانیمش در دریا افشاندنی نیست اله شما جز خدائی که

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾ كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ

نیست الهی مگر او احاطه کرده همه چیز را از راه دانش همچنین میخوانیم بر تو از چیزهائی آنچه بحقیقت گذشته

وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا

وبدرستیکه دادیمت از نزد خود قرآن یا نام نیک کسیکه روی گرداند از آن پس بدرستیکه او بر میدارد روز قیامت بارگرانی

﴿١٠٠﴾ خَالِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ ۚ وَنَحْشُرُ

جاودانیان در آن وبدبست آن مر ایشانرا روز قیامت باری روزیکه دمیده شود در صور وحشر نمائیم

الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ

گناهکاران را روزی چنین کبود چشمان پنهان گویند میان خود که درنگ نکردید مگر ده روز ما داناتریم

بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ

بآنچه میگویند هنگامیکه خواهند گفت خوبترشان در مسلک که درنگ نکردید مگر روزی ومیپرسند ترا از

الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا

کوهها پس بگو بر افشاند آنرا پروردگارم بر افشاندنی پس واگذارد آنرا ساده هموار که نبینی در آن کژی

وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَٰنِ فَلَا

ونه برآمدگی روزی چنین پیرو میشوند خواننده را نباشد انحرافی برایش وپست میشود آوازها برای خدای بخشنده پس

تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

نشنوی مگر آواز آهسته آنروز سود نکند شفاعت مگر آنکسرا که دستوری داده باشد مر او را خدای بخشنده و رضا داده با

﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ

مراو گفتار میداند آنچه باشد میان دستهاشان و آنچه باشد پس پشتشان واحاطه نمیکنند باو از راه دانش وخوار شد رویها

لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا

برای خدای زنده پاینده وبدرستیکه نومید شد آنکه برداشت ظلم را وکسیکه بکند از خوبیها و او هست مؤمن

يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ

پس نخواهند ترسید از ستمی ونه شکستی وهمچنین فرو فرستادیم آنرا قرآنی عربی وتکرار آوردیم در آن از وعید

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ

باشد که ایشان بپرهیزند یا پدید آرد برای ایشان پندگرفتنی پس برتر آمد خدا پادشاه حق و شتاب مکن بقرآن

مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ

پیش از آنکه گزارش داده شود بتو وحیش و بگو ای پروردگار من زیاده کن مرا دانش و بدرستیکه عهد کردیم با آدم

مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا

از پیش پس واگذاشت و نیافتیم مراو را عزمی و هنگامیکه گفتیم مر ملائکه را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ

مگر ابلیس که سر باز زد پس گفتیم ای آدم بدرستیکه این دشمن است مر ترا و جفتت را پس نباید که بیرون کند شما را از

الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا

بهشت پس بتعب کشی بدرستیکه مر تراست که نه گرسنه شوی در آن و نه برهنه شوی بدرستیکه نه تو تشنه شوی در آن و نه

تَضْحَىٰ ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ

در آفتاب پس وسوسه کرد مراو را شیطان گفت ای آدم آیا دلالت کنم ترا بر درخت جاودانی و پادشاهی

لَا يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ

که کهنه نشود پس خوردند آندو از آن پس ظاهر شد مر آنها را عورتهاشان و شروع نمودند بپوشانیدند بر آندو از برگ بهشت

وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا

و نافرمانی کرد آدم پروردگارش پس بی بهره شد پس برگزید او را پروردگارش پس توبه پذیرفت از او و هدایت کرد گفت فرو شوید

مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا

از آن همه بعضی از شما مر بعضی را دشمن پس اگر آید شما را از من هدایتی پس آنکه پیروی کند هدایت مرا پس

يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ

گمراه نمیشود و تعب نمیکشد و آنکه روگردانید از ذکر من پس بدرستیکه مراو راست زیستنی تنگ و حشر میکنیم او را روز

الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾ قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتْكَ

قیامت نابینا گفت پروردگار من چرا حشر کردی مرا نابینا و بدرستیکه بودم بینا گفت همچنین آمد ترا

اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾ وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ

آیتهای ما پس واگذاشتی آنرا وهمچنین امروز واگذاشته شوی وهمچنین جزا میدهیم آنرا که اسراف کرد ونگروید

بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ۗ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

بآیتهای پروردگارش وهرآینه عذاب آخرت سختتر وپاینده تر است آیا پس هدایت نکردشان که بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان

مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

از قرنها که میروند در مسکنهای ایشان بدرستیکه در آن هرآینه آیتهاست مرصاحبان خرد را واگر نبود کلمه

سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

که پیش رفته از پروردگارت هرآینه بود لازم ومدتی نام برده شده پس صبر کن بر آنچه میگویند وتسبیح کن بستایش

رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا ۚ وَمِنْ اٰنَآئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ

پروردگارت پیش از برآمدن آفتاب وپیش از فرو شدنش واز ساعتهای شب پس تسبیح کن واطراف روز

لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ

باشد که تو خوشنود شوی ومگشای بخواهش پیشه دو چشمت را بسوی آنچه کامیاب کردیم بآن صنفها را از ایشان خوشی زندگانی

الدُّنْيَا ۙ لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۗ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٣١﴾ وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ

دنیا تا مفتون سازیمشان در آن وروزی پروردگار تو بهتر وپاینده تر است وامر کن کسانت را بنماز وصبر کن

عَلَيْهَا ۗ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ۗ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا يَاْتِيْنَا

بر آن نمیخواهیم از تو روزی ما روزی میدهیم ترا وانجام نیک مرپرهیزکاریراست وگفتند چرا نمیآورد مارا

بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ۗ اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ اَنَّآ اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ

آیتی از پروردگارش ایا نیامد ایشانرا حجت آنچه بود در کتابهای نخستین واگر آنکه ما هلاک کردیم ایشانرا بعذاب

مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ وَ

از پیش آن هرآینه میگفتند پروردگارا چرا نفرستادی بما رسولی پس پیروی میکردیم آیتهای ترا از پیش آنکه خوار شویم و

نَخْزٰى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٥﴾

ورسوا گردیم بگو هریک منتظریم پس انتظار کشید پس بزودی خواهید دانست که کیست اصحاب راه راست وکیست که هدایت یافت

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ مِائَةٌ وَاثْنَا عَشَرَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

حروفها ۴۸۹۰ — کلماتها ۱۱۶۸ — رکوعاتها ۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ

نزدیک شد مر مردمانرا حسابشان وایشان باشند در بیخبری اعراض کنندگان نمی‌آید ایشانرا هیچ پندی از پروردگارشان

مُحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

تازه آورده شده مگر که شنیدند آنرا وایشان بازی میکردند غفلت ورزنده دلهاشان وپنهان داشتند رازرا آنانکه ظلم کردند

هَلْ هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ

آیا این باشد مگر انسانی مانند شما آیا پس بیائید سحررا وشما می بینید گفت پروردگار من میداند گفتاررا

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ

در آسمان ودر زمین واوست شنوای دانا بلکه گفتند فراهم آورده خوابهاست بلکه بدروغ بست آنرا بلکه او

شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

شاعراست پس باید که بیاورد ما را آیتی چنانکه فرستاده شدند پیشینیان نگرویدند پیش از ایشان هیچ قریه که هلاک کردیم آنرا

أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ

آیا پس ایشان میگروند ونفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی کردیم بایشان پس بپرسید از اهل ذکر

إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾

اگر هستید که نمیدانید ونکردیم ایشانرا جسدی که نخورند طعام را ونبودند جاودانیان

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا

پس راست کردیم ایشانرا وعده پس رهانیدیم ایشانرا وکسی را که بخواهیم وهلاک کردیم مسرفانرا بحقیقت فرستادیم

إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً

بر شما کتابی که در آنست پند شما آیا پس در نمی‌یابید بعقل وبسیار درهم شکستیم از قریه که بود ستمکار

* ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ یعنی پیغمبران را آنچه وعده داده بودیم از نصرت بر اعداء وظهور دین وهلاک کفار بظهور
* وَمَنْ نَشَاءُ چنانکه در تفسیر علی بن ابراهیم مذکور است یعنی ایمان بیاوردند تا هلاک نشدند بماندند ومال آنکه بعضی از ایشان ایمان بیاوردند
* أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ یعنی اگر ایشان بعد از معجزه که میخواهند ایمان نیاورند هلاک خواهند شد
* أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ یعنی فراهم آورده باشد اضغاث احلام آنکه درهم وپراکنده باشد از خوابهای جمعی

وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُم مِّنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا تَرْكُضُوا

و بدید آوردیم پس از آن گروهی دیگر را پس چون احساس کردند عذاب ما را آنگاه ایشان از آن میگریختند مگریزید

وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا

و باز گردید بسوی آنچه تنعم شدید در آن و مسکنهاتان باشد که شما پرسیده شوید گفتند ای وای بر ما بدرستیکه ما بودیم

ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَت تِّلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا

ستمکاران پس بود پیوسته این نداشان تا گردیدیمشان درویده و برگ افسردگان با فسردگان و نیافریدیم

السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَن نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنَاهُ مِن

آسمان و زمین را و آنچه باشد میان آندو تا بازی کنندگان اگر میخواستیم که فراگیریم لهوی را هرآینه فرا میگرفتیم آنرا از

لَّدُنَّا إِن كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَ

نزد خود اگر بودیم کنندگان بلکه میاندازیم حق را بر باطل پس میشکند آنرا پس آنگاه آن باشد ناچیز و

لَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَلَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِندَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

بر شماست وای از آنچه وصف میکنند و مر او راست هر که در آسمانها و زمین است و آنکه نزد اوست سرکشی نمیکنند

عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمِ اتَّخَذُوا

از پرستش او و مانده نمیشوند تسبیح میکنند شب و روز سست نمیشوند بلکه فرا گرفتند

آلِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ

إلهانی را از زمین که ایشان نشر کنند اگر بودی در آن دو تا إلهان که غیر خدااند هرآینه تباه شده بود آندو پس منزه است خدا

رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ

پروردگار عرش از آنچه وصف میکنند پرسیده نمیشود از آنچه میکند و ایشان پرسیده میشوند بلکه گرفتند از غیر او

آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَٰذَا ذِكْرُ مَن مَّعِيَ وَذِكْرُ مَن قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ

خدایان بگو بیارید دلیل خود را این است ذکر کسانی که با منند و ذکر کسانیکه پیش از من بودند بلکه اکثر ایشان نمیدانند حق را

فَهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا

پس ایشان روی گردانندگانند و نفرستادیم پیش از تو رسولی مگر وحی میفرستادیم باو که نیست خدائی مگر

[illegible]

أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ۗ سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا

من پس پرستید مرا و گفتند فرا گرفت خدای بخشنده فرزندی دانم پاک بودنش بلکه بندگانید گرامی داشتگان

يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا

پیش نمیگیرند اورا بگفتار و ایشان بامر او کار میکنند میداند آنچه بود میان دستهاشان و آنچه باشد پشتشان و

يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُم مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِّن

شفاعت نمیکنند مگر برای کسیکه راضی باشد و ایشان از ترس او باشند خائفان و آنکه بگوید از ایشان که منم الهی از

دُونِهِ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ

جز او پس آن سزا میدهیمش دوزخ همچنین سزا میدهیم ستمکارانرا آیا ندیدند آنانکه کافر شدند که

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

آسمانها و زمین بودند بسته پس گشاده کردیم آنها و گردانیدیم از آب هر چیز زنده را آیا پس نمیگروید

﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

و گردانیدیم در زمین کوههای استوار مبادا که میل کند بایشان و گردانیدیم در آن گریوهای وسیع که راهها است باشد که ایشان هدایت یابند

﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي

و گردانیدیم آسمانرا بامی محفوظ و ایشان باشند از آیتهای آن روگردانندگان و او است که

خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا

آفرید شب و روز را و آفتاب و ماه را هر یکند در گردونی که میروند و نگردانیدیم

لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَإِن مِّتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۗ

مر آدمی را پیش از تو بودن جاوید را آیا پس اگر بمیری تو پس ایشان جاودانانند هر تنی چشنده مرگست

وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن

و میآزمائیم شمارا بشر و خیر آزمودنی و بسوی ما بازگردانیده میشوید و چون ببینند ترا آنانکه کافر شدند

يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

نمیگیرندت مگر استهزاء آیا این است که ذکر میکند الهان شما و ایشان بذکر خدای بخشنده ایشانند کافران

[illegible]

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا

آفریده شد انسان از شتاب زود باشد بنمایم شمارا آیتهای خود پس شتاب مکنید با من و میگویند کی خواهد بود این

الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ

وعده اگر هستید راستگویان اگر بدانند آنانکه کافر شدند وقتی را که باز نمیتوانند داشت از رویهاشان

النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا

آتش را و نه از پشتهاشان و نه ایشان یاری کرده شوند بلکه میآید ایشانرا ناگهان پس متحیر میگرداندشان پس

يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ

نتوانستند برگردانیدن آنرا و نه ایشان مهلت داده شوند و بتحقیق استهزاء کرده شد برسولانی از پیش تو پس احاطه کرد

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

بآنان که استهزاء کردند از ایشان آنچه بودند بآن استهزاء میکردند بگو که نگاه میدارد شمارا شب و روز

مِنَ الرَّحْمَٰنِ ۗ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا ۚ

از خدای بخشنده بلکه ایشانند از ذکر پروردگارشان روی گردانندگان بلکه مر ایشانرا است الهان که کفایت میکنند ایشانرا بغیر ما

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ

نمیتوانند یاری کردن خودهاشانرا و نه ایشان از ما همراهی کرده میشوند بلکه کامیاب کردیم اینهارا و پدرانشانرا

حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ أَفَهُمُ

تا دراز شد برایشان مدت زندگانی آیا پس نمی بینند که ما میآئیم زمین را که کم میکنیم آنرا از اطرافش آیا پس ایشانند

الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۚ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنْذَرُونَ

غالبان بگو جز این نیست که بیم میکنم شمارا بوحی و نمیشنوند کران خواندنرا چون بیم کرده میشوند

﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ

و اگر مس کند ایشانرا وزیدن بوئی از عذاب پروردگارت هرآینه میگویند البته ای وای بر ما بدرستیکه بودیم ستمکاران و میگذاریم

الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ۖ وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ

ترازوهای درست برای روز قیامت پس ستم کرده نشود نفسی چیزی را و اگر باشد مقدار دانه از

خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَ

خردل بیاریم آنرا و بسیم ما حساب کنندگان و بدرستیکه دادیم موسی و هارون را جداکننده حق از باطل

ضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُم مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

و نور و پندی مر پرهیزکاران را آنانکه میترسند از پروردگارشان در نهانی و ایشان باشند از قیامت ترسندگان

﴿٤٩﴾ وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ ۚ أَفَأَنتُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ

و این ذکریست با برکت که فرو فرستادیم آنرا آیا پس شما مر آنرا انکار کنندگانید و بتحقیق دادیم ابراهیم را رشدش

مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنتُمْ لَهَا

از پیش و بودیم باو دانایان چون گفت مر پدرش را و قومش را چیست این تمثالها که شما مر آنها را

عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي

مقیمان پرستش گفتند یافتیم پدرانمان را مر آنها را پرستندگان گفت بتحقیق باشید شما و پدرانتان در

ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ

گمراهی آشکار گفتند آیا آمدی ما را براستی یا هستی تو از بازی کنندگان گفت بلکه پروردگار شما پروردگار

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ

آسمانها و زمین است که آفرید آنها را و منم بر آن از شاهدان و بخدا قسم که هر آینه چاره خواهم کرد البته

أَصْنَامَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ

بتان شما را بعد از آنکه برگردید پشت کنندگان پس گردشان پاره پاره مگر بت بزرگی که بود مر آنها را باشد که ایشان باو

يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَن فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ

رجوع کننده گفتند که کرد این را بالهان ما بدرستیکه او هر آینه باشد از ستمکاران گفتند شنیدیم جوانی که بدی یاد میکرد

يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أَأَنتَ

آنها را گفته میشود مر او را ابراهیم گفتند پس بیاورید آنرا برابر چشمهای مردمان باشد که ایشان شهادت دهند گفتند آیا تو

فَعَلْتَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِن كَانُوا

کردی آنرا بالهان ما ای ابراهیم گفت بلکه کرد آنرا بزرگشان این پس بپرسید از ایشان اگر هستند

يَنطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ

سخن میگویند پس رجوع کردند بخودهاشان پس گفتند بدرستیکه شمائید شما ظالمان پس نگون کرده شدند بر سرهاشان

لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ يَنطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا

بدرستیکه میدانی که نباشند اینها که سخن کنند گفت آیا پس میپرستید از غیر خدا آنچه سود نکند شمارا چیزی و

يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا

زیان نکند شمارا اف مر شمارا و بر آنچه میپرستید از جز خدا پس در نمییابید بعقل گفتند بسوزانید اورا و یاری کنید

آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَأَرَادُوا

الهان خودرا اگر هستید کنندگان گفتیم ای آتش باش سرد و سلامت بر ابراهیم و خواستند

بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

باو مکری پس کردیم ایشانرا زیانکارتران و رهانیدیم اورا ولوطرا بسوی زمینی که برکت دادیم ما در آن از برای جهانیان

﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً

و بخشیدیم مراورا اسحق و یعقوب که نواده بود و همه‌را گردانیدیم شایستگان و گردانیدیمشان امامانی

يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ ۖ وَكَانُوا

که هدایت میکرده باشند بامرما و وحی کردیم بایشان کردن کارهای خوب‌را و برپای داشتن نمازرا و دادن زکوة‌را و بودند

لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَت تَّعْمَلُ

مرمارا عبادت کنندگان و لوطرا دادیمش حکم و علم و نجات دادیم اورا از قریهٔ که بودند میکردند

الْخَبَائِثَ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

بدیهارا بدرستیکه ایشان بودند گروه بدان فاسقان و داخل کردیم اورا در رحمت خود بدرستیکه او بود از شایستگان

﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

و نوح را هنگامیکه ندا کرد از پیش پس اجابت کردیم مراورا پس رهانیدیم اورا و اهلش را از اندوه بزرگ و

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

یاری دادیم اورا از آنقوم که تکذیب کردند آیتهای مارا بدرستیکه ایشان بودند گروه بدی پس غرق کردیم ایشانرا همه

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ

و داود را و سلیمان را هنگامیکه حکم میکردند در کشت وقتیکه چرید بشب در آن گوسفند قوم و بودیم مر حکم ایشان را

شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ

شاهدان پس فهمانیدیم آنرا بسلیمان و هر یکرا دادیم حکم و علم و مسخر کردیم با داود کوهها را

يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ

که تسبیح میکردند و پرنده را و باشیم کنندگان و آموختیم او را ساختن لباس جنگ برای شما تا نگاهدارد شمارا از آسیب شما پس آیا

أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَ

شما شکر کنندگانید و مر سلیمان را باد که تند بود میرفت بفرمانش بآن زمین که برکت دادیم ما در آن

كُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ

و هستیم ما بهمه چیز دانا و از دیوان کسانیکه بدریا فرو میشدند برایش و میکردند کاری غیر آن

وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾

و بودیم مر ایشان را نگاهدارندگان و ایوب را هنگامیکه ندا کرد پروردگارش را که مس کرد مرا آزار و تو رحم کننده ترین رحم کنندگانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا

پس اجابت کردیم مر او را پس رفع نمودیم آنچه با او بود از آزار و دادیم او را اهلش و مثل ایشان با ایشان رحمتی از نزد ما

وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾ وَ

و پندی مر پرستندگان را و اسمعیل و ادریس و ذا الکفل همه بودند از صبر کنندگان و

أَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ

در آوردیم ایشان را در رحمت خود بدرستیکه ایشان بودند از شایستگان و صاحب ماهی را چون رفت خشمناک پس گمان کرد

أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ

که هرگز تنگ نخواهیم گرفت بر او پس ندا کرد در تاریکیها که نیست خدائی مگر تو منزهی تو بدرستیکه من هستم از

الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا إِذْ

ستمکاران پس اجابت کردیم مر او را و رهانیدیم او را از اندوه و همچنین میرهانیم گروندگان را و زکریا چون

نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ

ندا کرد پروردگارش را ای پروردگار من وامگذار مرا تنها و تویی بهترین وارثان پس اجابت کردیم مر او را و بخشیدیم مر او را یحیی

وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا

و شایسته کردیم برای او جفت او را بدرستیکه ایشان بودند پیشی میکنند در خیرات و میخواندند ما را از راه امید و بیم و بودند

لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾ وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا

مر ما را خضوع کنندگان و آنرا که نگاهداشت فرجش را پس دمیدیم در او از روح خود و گردانیدیم او و پسرش را

آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا

آیتی برای عالمیان بدرستیکه این ملت شما که دین واحد است و منم پروردگار شما پس بپرستید مرا و پاره پاره کردند

أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ

امر شان را میانشان همه باشند بسوی ما بازگشت کنندگان پس آنکه کرد از کارهای شایسته و او هست مؤمن پس نیست انکاری

لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

مر سعیش را و بدرستیکه مائیم مر او را نویسندگان و حرام است بر قریه که هلاک گردانیدیم آنرا آنکه ایشان رجوع نکنند

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُم مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ

تا چون گشاده شود یاجوج و ماجوج و ایشان از هر بلندی میشتابند و نزدیک شود وعدهٔ

الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا

درست پس هرگاه آن بازمانده باشد دیده های آنانکه کافر شدند ای وای برما بدرستیکه بودیم در غفلتی از این

بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَارِدُونَ

بلکه بودیم ستمکاران بدرستیکه شما و آنچه میپرستید از غیر خدا مایهٔ برافروختن دوزخید شما مر او را وارد شوندگان

لَوْ كَانَ هَٰؤُلَاءِ آلِهَةً مَّا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ ﴿٩٨﴾

اگر میبودند آنها الهان وارد نمیشدند آنرا و همه باشند در آن جاویدان مر ایشان راست در آن ناله زار و ایشان

فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

در آن نمیشنوند بدرستیکه آنانکه سبقت یافته مر ایشانرا از ما خوبی آنها باشند از آن دور کرده شدگان

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ
نمیشنوند صدای جوشش آنرا و ایشان باشند در آنچه خواست نفسهاشان جاویدان نمگین نسازد ایشانرا فزع

الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي
اکبر و ملاقات کنند ایشانرا ملائکه این روز شماست که بودید که وعده کرده میشدید روزیکه در می‌نوردیم

السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ
آسمانرا چون در نوردیدن طومار برای نامه‌ها همچنانکه آفریدیم اول خلق را اعاده میکنیم آنرا وعده کردنی بر ما بدرستیکه ما باشیم کنندگان

﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ
و بتحقیق نوشتیم در زبور از بعد ذکر آنکه زمین بارث میبرندش بندگان من که شایسته‌اند

﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾
بدرستیکه در این هر آینه کفایتیست مر گروه پرستندگانرا و نفرستادیم ترا مگر رحمتی مر عالمیان را

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنتُكُمْ
بگو جز این نیست که وحی کرده میشود بمن که نیست اله شما مگر اله واحد پس آیا هستید شما مسلمانان پس اگر روی گردانند پس بگو آگاه کردم

عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا
شمارا بر یکسانی و نمیدانم که آیا نزدیک یا دور است آنچه وعده داده میشوید بدرستیکه او میداند آشکار از گفتار را و میداند آنچه

تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ
پنهان میدارید و نمیدانم شاید که آن فتنه باشد مر شمارا و کامیابی تا وقتی گفت پروردگار من حکم کن بحق

وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾
و پروردگار ما بخشاینده است که یاری خواسته شده بر آنچه وصف میکنید

سُورَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ آيَةً (٢٢)

رکوعها ٩ — کلماتها ١٢٩١ — حروفها ٥١٧٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ
ای مردمان بترسید از پروردگارتان بدرستیکه زلزله قیامت چیزیست عظیم روزیکه خواهید دید آنرا غافل شود

كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى وَمَا

هر شیر دهنده از آنچه شیر داد و بیفکند هر صاحب حملی حملش را و می‌بینی مردمان را مستان و نباشند

هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ

ایشان مستان ولیکن عذاب خدا سخت است و از مردمان کسی هست که مجادله میکند در خدا بدون دانش

وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ

و پیروی میشود هر شیطان سرکش را نوشته شد براو که کسیکه تابع شد او را پس او گمراه میکندش و راه مینمایدش

إِلٰى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾ يَآ أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ

بسوی عذاب آتش سوزان ای مردمان اگر هستید در شک از بعث پس بدرستیکه ما آفریدیم شما را

مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ

از خاک پس از منی پس از پارچهٔ خون بسته پس از پارچهٔ گوشت تمام خلقت و غیر تمام خلقت تا بیان کنیم

لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَآءُ إِلٰى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ

برای شما و قرار میدهیم در رحمها آنچه میخواهیم تا مدتی نام برده شده پس بیرون میآوریم شما را کودکی پس تا برسید بکمال توان

وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلٰى أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا

و از شما کسی هست که متوفی میشود و از شما کسی هست که رد کرده میشود بفرومایه ترین زندگانی تا آنکه نداند از بعد دانستن چیزی را

وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَآ أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ

و می‌بینی زمین را خشک افسرده پس چون فرو فرستیم بر آن آب را حرکت کند و افزونی پذیرد و بر دیاند از هر

زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتٰى وَأَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

صنفی که خوش نما است آن بسبب این است که خدا او هست حق و آنکه او زنده میگرداند مردگان را و آنکه او بر همه چیز توانا است

﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ

و آنکه قیامت آینده است نیست شکی در آن و آنکه خدا بر میانگیزد آنان را که باشند در قبرها و از مردمان

مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ

کسی هست که مجادله میکند در خدا بدون دانشی و نه هدایتی و نه کتابی نور دهنده منحرف سازندهٔ بخش تا گمراه گرداند

عَنْ سَبِيلِ ٱللَّهِ لَهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا خِزْىٌ وَنُذِيقُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ﴿٩﴾ ذَٰلِكَ

از راه خدا مر او راست در دنیا رسوائی و بچشانیم او را روز قیامت از عذاب آتش سوزان این

بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَعْبُدُ ٱللَّهَ

بسبب آنچیزی است پیش فرستاده دو دست تو و بدرستیکه خدا نیست ستمکار مر بندگان را و از مردمان کسی است که میپرستد خدا را

عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُۥ خَيْرٌ ٱطْمَأَنَّ بِهِۦ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ ٱنقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِۦ

بر کناری پس اگر برسید او را خیر آرمید بآن و اگر رسید او را بلائی برگشت بر رویش

خَسِرَ ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْخُسْرَانُ ٱلْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُۥ

زیان کرد در دنیا و آخرت آنست آن زیان آشکارا میخواند از غیر خدا آنچه ضرر نمیرساندش

وَمَا لَا يَنفَعُهُۥ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا۟ لَمَن ضَرُّهُۥٓ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِۦ

و آنچه سود نمیدهدش آنست آن گمراهی دور میخواند مر آنکسی را که ضررش نزدیکتر است از نفعش

لَبِئْسَ ٱلْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ ٱلْعَشِيرُ ﴿١٣﴾ إِنَّ ٱللَّهَ يُدْخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ

هرآینه بد خداوندگاریست و هرآینه بد معاشریست بدرستیکه خدا درمیآورد آنانرا که گرویدند و کردند کارهای شایسته در بهشتهائی که

تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ ٱللَّهُ

میرود از زیر آنها نهرها بدرستیکه خدا میکند آنچه میخواهد کسیکه باشد که گمان برد که هرگز یاری نخواهد کرد او را خدا

فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى ٱلسَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ

در دنیا و آخرت پس بگو که دراز کند ریسمانی بر آسمان پس قطع کند پس نظر کند که آیا میبرد

كَيْدُهُۥ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ وَأَنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يُرِيدُ ﴿١٦﴾ إِنَّ

حیله اش آنچه را بخشم میآورد و همچنین فرو فرستادیم آنرا آیتهای روشن و بدرستیکه خدا هدایت میکند آنکسی را که میخواهد بدرستیکه

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلصَّٰبِـِٔينَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ وَٱلْمَجُوسَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُوٓا۟ إِنَّ

آنانکه ایمان آوردند و آنانکه یهود شدند و صابیان و ترسایان و گبران و آنانکه شرک آوردند بدرستیکه

ٱللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَسْجُدُ لَهُۥ

خدا حکم میکند میانشان روز قیامت بدرستیکه خدا بر همه چیز گواه است آیا ندیدی که خدا سجده میکند مر او را

مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَ

هرکه در آسمانها وهرکه در زمین است وآفتاب وماه وستارگان وکوهها ودرخت و

الدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ

جنبندگان وبسیاری از مردمان وبسیاری ثابت شد براو عذاب وکسیکه خوار کند خدا پس نیست مراو را هیچ عزت دهنده

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ

بدرستیکه خدا میکند آنچه میخواهد این دو خصم خصومت کردند در پروردگارشان پس آنانکه کافر شدند بریده میشود

لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَ

برای ایشان جامهها از آتش ریخته میشود از بالای سرهاشان آب گرم که گداخته میشود بآن آنچه در شکمهای ایشانست

الْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا

وپوستهاشان ومرایشانراست گرزها از آهن هرگاه اراده کنند که بیرون روند از آن از آزردگی بازگردانیده شوند

فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

درآن وبچشید عذاب آتش سوزان بدرستیکه خدا درمیآورد آنانراکه گرویدند وکردند کارهای شایسته

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ

دربهشتهائیکه میرود از زیر آنها نهرها زیور میکنند درآن از دست برنجها از زر و مروارید وپوشش ایشان

فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾ وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَىٰ صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾ إِنَّ

درآن حریر است وهدایت کرده شدند بپاکیزه از گفتار وهدایت کرده شدند براه خدای سزاوار ستایش بدرستیکه

الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ

آنانکه کافر شدند وبازمیدارند از راه خدا ومسجد الحرام که گردانیدیم آنرا برای مردمان

سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

که یکسان باشد مقیم درآن ووارد ازخارج وکسیکه اراده کند درآن کجروی را از حق بظلم بچشانیم او را از عذاب پردرد

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ

وهنگامیکه تعیین کردیم برای ابراهیم جای آنخانه که شریک مگردان بامن چیزیرا وپاک گردان خانه مرا برای طواف کنندگان

وَالْقَآئِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ

وایستادگان ورکوع کنان ساجدان وندا ده در مردمان بحج تا بیایند ترا پیادگان وبر هر شتری لاغر

يَأْتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِّيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ

که آیند از هر راه دوری تا حاضر شوند منافعی که برای ایشانست و یاد کنند نام خدارا در روزهای معلوم بر

مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوا

آنچه روزی گردانیدشان از زبان بسته شتر وگاو وگوسفند پس بخورید از آنها وبخورانید سختی کشیده درویش را پس باید ازاله نمایند

تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ

کثافاتشان را وباید وفا کنند بنذرهاشان وطواف کنند خانهٔ دیرینه را آنست وکسیکه تعظیم کند حرمتهای خدارا پس آن

خَيْرٌ لَّهُ عِندَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ

بهتر است مراورا نزد پروردگارش وحلال شده برای شما چهارپایان مگر آنچه خوانده میشود بر شما پس اجتناب کنید پلید بهارا از

الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾ حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ

بتان واجتناب کنید قول دروغرا مخلصان مر خدایرا غیر شرک آورندگان باو وکسیکه شرک آورد بخدا

فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾ ذَٰلِكَ

پس گویا که درافتاده از آسمان پس ربایدش پرنده یا فرود آوردش باد در جائی دور آنست و

وَمَن يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى

کسیکه تعظیم کند علامتهای خدارا پس بدرستیکه از پرهیزکاری دلهاست مرشماراست در آنها منفعتها تا مدتی نام برده شده

ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ

پس محل آن بسوی بیت عتیق است وبرای هر امتی گردانیدیم قربانی را تا یاد کنند نام خدارا بر

مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ

آنچه روزی داد ایشانرا از زبان بسته شتر وگاو وگوسفند پس اله شما اله واحدیست پس مراورا منقاد شوید وبشارت ده فروتنانرا آنانکه

إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا

چون ذکر کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان وشکیبایان بر آنچه رسید ایشانرا وبرپای دارندگان نماز واز آنچه

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا

روزی دادیمشان انفاق میکنند و شتران تنومند گردانیدیم آنهارا برای شما از علامتهای خدا مرشمارا است در آنها منافع پس یاد کنید

اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ

که نام خدارا برآنها صف زده ها پس چون فرود آید پهلوهاشان پس بخورید ازآنها و بخورانید قانع و معتر را

كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا

همچنین مسخر کردیم آنهارا برای شما باشد که شما شکر کنید هرگز نمیرسد خدارا گوشتهای آنها و نه خونهای آنها

وَلَٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ

ولیکن میرسد پرهیزکاری از شما همچنین مسخر کرد آنهارا برای شما تا بزرگ دارید خدارا بر آنچه هدایت کرد شمارا و مژده ده

الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾ أُذِنَ

نیکوکاران را بدرستیکه خدا کفایت میکند از آنانکه ایمان آوردند بدرستیکه خدا دوست نمیدارد هر خیانتکار ناسپاسی را دستوری داده

لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ

شد مر آنانرا که کارزار کرده شدند بسبب آنکه ایشان ستم کرده شدند و بدرستیکه خدا بر نصرت ایشان هرآینه تواناست آنانکه بیرون کرده شدند از

دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ

سراهاشان بغیر حق جز آنکه میگفتند پروردگار ما خداست واگر نبودی دفع خدا مردمانرا بعضی ازایشانرا ببعضی

لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ

هرآینه ویران کرده شده بود صومعه ها و معبدها و نمازها و مسجدها که ذکر کرده میشود در آن نام خدا بسیار و هرآینه یاری خواهد کرد

اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا

خدا البته کسی را که یاری میکند اورا بدرستیکه خدا هرآینه توانای غالبست آنانکه اگر تمکین گردانیمشان در زمین برپای دارند

الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

نمازرا و دهند زکوة را و امر کنند بمعروف و نهی کنند از منکر و مر خدا راست انجام کارها

﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ

و اگر تکذیب میکنند ترا پس بتحقیق تکذیب کردند پیش ازایشان قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و قوم

لُوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ

لوط واصحاب مدین وتکذیب کرده شد موسی پس مهلت دادم مر کافران را پس گرفتم ایشان را پس چگونه بود

نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ

انکارم پس بسا از قریه که هلاک گردانیدیم آنرا و آن بود ظالم پس آن فرود آمده است بر سقفهایش و چاه

مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا

معطل مانده و کوشک رفیع آیا پس نرفتند در زمین پس بوده باشد مر ایشان را دلهایکه دریابند بآنها

أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

یا گوشهائی که بشنوند بآنها پس بدرستیکه نباشند کوران دیده‌ها ولیکن کور باشند آن دلها که در آن سینه‌هاست

﴿٤٦﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ۚ وَإِنَّ يَوْمًا عِندَ رَبِّكَ كَأَلْفِ

و بشتاب میخواهند از تو عذاب را و هرگز خلاف نکند خدا وعده خود را و بدرستیکه روزی نزد پروردگار تو چون هزار

سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا

سال است از آنچه میشمارید و بسا از قریه که مهلت دادیم مر آنرا و او بود ظالم پس گرفتم او را

وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

و بسوی منست بازگشت بگو ای مردمان جز این نیست که منم مر شما را بیم دهنده آشکار پس آنانکه ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ

کارهای شایسته مر ایشان راست آمرزش و روزی خوب و آنانکه شتافتند در کوشش با ابطال یا انکار آیتهای ما طالبان عاجز گردانیدن آنها

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ

اهل دوزخند و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی و نه پیغمبری مگر آنکه چون تلاوت کرد یا آرزو نمود انداخت شیطان

فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

در تلاوتش یا آرزویش پس زایل میکند خدا آنچه را می‌اندازد شیطان پس محکم میسازد خدا آیتهایش را و خدا هست دانای درست کار

لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ

تا بگرداند آنچه را می‌اندازد شیطان بلا از برای آنانکه در دلهاشان مرض است و سخت است دلهاشان و بدرستیکه

[illegible]

الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا

ستمکاران هرآینه باشند در خلافی دور و تا بدانند آنانکه داده شدند علم را که آن حق است از پروردگار تو پس ایمان آورند

بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ

بآن پس نرم شود برای آن دلهاشان و بدرستیکه خدا هرآینه راه نماینده است آنانرا که ایمان آوردند بسوی راه راست و همیشه باشند

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ

آنانکه کافر شدند در شکی از آن تا بیاید ایشانرا قیامت ناگاه یا بیاید ایشانرا عذاب روزی نازاینده

﴿٥٥﴾ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

پادشاهی در چنین روز مر خدا راست حکم میکند میانشان پس آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته باشند در بهشتهای با ناز و نعمت

﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا

و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما را پس آنها مر ایشانراست عذابی خوار کننده و آنانکه هجرت کردند

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ

در راه خدا پس کشته شدند یا مردند هرآینه روزی دهد ایشانرا خدا روزی نیکو و بدرستیکه خدا هرآینه اوست بهترین

الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذَٰلِكَ وَمَنْ

روزی دهندگان هرآینه درمیآورد ایشانرا درآوردنی که پسندند آنرا و بدرستیکه خدا هرآینه دانای بردبار است این است و کسیکه

عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾

عقوبت رساند بمانند آنچه عقوبت رسانیده شده بآن پس ستم کرده شد براو هرآینه یاری میکند او را خدا بدرستیکه خدا هرآینه درگذرنده آمرزنده است

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾

آن باین است که خدا داخل میکرداند شب را در روز و داخل میکرداند روز را در شب و آنکه خداست شنوای بینا

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ

آن باین است که خدا اوست حق و اینکه آنچه را میخوانند از غیر او آنست باطل و آنکه خدا اوست رفیع

الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ

بزرگ آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آب را پس میگردد زمین سبز بدرستیکه خدا باریک بین

خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ

آگاه است مراو راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستیکه خدا اوست بی نیاز ستوده آیا ندیدی بدرستیکه

اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ

خدا رام گردانید برای شما آنچه در زمین است و کشتی میرود در دریا بفرمان او و نگاه میدارد آسمان را از آنکه افتد

عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

بر زمین مگر بدستوری او بدرستیکه خدا بمردمان هرآینه مهربان رحیم است و اوست که زنده کرد شما را پس میمیراند شما را

ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا

پس زنده میکند شما را بدرستیکه انسان هرآینه ناسپاس است از برای هر امتی گردانیدیم طریقه که ایشان سلوک کننده اند آنرا پس

يُنَازِعُنَّكَ فِي الْأَمْرِ ۚ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾ وَإِنْ جَادَلُوكَ

نباید که نزاع کنند با تو در آن امر و بخوان بسوی پروردگارت بدرستیکه تو هرآینه بر راه راستی و اگر مجادله کنند با تو

فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ

پس بگو خدا داناتر است بآنچه میکنید خدا حکم میکند میان شما روز قیامت در آنچه بودید در آن

تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ

اختلاف میکردید آیا ندانستی که خدا میداند آنچه در آسمان و زمین است بدرستیکه آن در لوح محفوظ است

إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا

بدرستیکه آن بر خدا آسان است و میپرستند از جز خدا آنچه فرو فرستاده نشد بآن حجتی و آنچه

لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ

نیست مر ایشان را بآن دانشی و نیست مر ستمکاران را هیچ یاوری و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که روشن اند بشناسی

فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۖ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۗ

در رویهای آنانکه کافر شدند اثر انکار را نزدیک باشند که حمله کنند بآنانکه میخوانند بر ایشان آیتهای ما را

قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكُمُ ۗ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

بگو آیا پس خبر دهم شما را ببدتر از آن آن آتش وعده داده است آنرا خدا بآنانکه کافر شدند و بد است آن جای بازگشت

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا

ای مردمان زده شد مثلی پس گوش بازدارید مرآنرا بدرستی که آنانکه میخوانید از جز خدا هرگز نتوانند آفرید

ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ ۖ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ

مگسی را و اگرچه اجتماع نمایند مرآنرا و اگر برباید از ایشان مگس چیزیرا نمیتوانند استخلاص کرد آنرا از آن ناتوان آمد

الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي

طالب و مطلوب نشناختند خدارا حق شناختن او بدرستیکه خدا هرآینه توانای غالبست خدا برمیگزیند

مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

از ملائکه رسولان و از مردمان بدرستیکه خدای شنوای بیناست میداند آنچه را میانهٔ دستهاشان و آنچه

خَلْفَهُمْ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا

باشد پس پشتشان و بسوی خدا بازگردد کارها ای آنکسانیکه گرویدید رکوع کنید و سجود کنید و بپرستید

رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۩ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ

پروردگار خود را و بکنید خیر را باشد که شما رستگار شوید و جهاد نمائید در راه خدا حق جهادش او برگزید شمارا

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ

و نگردانید بر شما در دین هیچ تنگی کیش پدرتان ابراهیم او نام نهاد شمارا مسلمانان از پیش

وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا

و در این تا باشد رسول گواه بر شما و باشید شما گواهان بر مردمان پس برپا دارید

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

نماز را و بدهید زکوة را و متوسل شوید بخدا اوست خداوند شما پس خوبست آن خداوند و خوبست آن یاور

سورة المؤمنون مائة وثمان عشرة آية وهي نزلت بمكة

حروفها ٤٨٠٢ — كلماتها ١٠٤٥ — ركوعها ٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ

بتحقیق رستگار شدند گروندگان آنانکه ایشانند در نمازشان خضوع کنندگان و آنانکه ایشانند از لغو

مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ

روی گردانندگان و آنانکه ایشانند مر زکوة را اداکنندگان و آنانکه ایشانند مر عورتهاشان نگاهدارندگان مگر بر

أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ

زوجهاشان یا آنچه را مالک شد دستهاشان پس بدرستیکه ایشانند غیر ملامت کرده شدگان پس آنکه جوید سوای آن پس آنها

هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ

ایشانند تعدی کنندگان و آنانکه ایشانند مر امانتهاشانرا و پیمانشانرا رعایت کنندگان و آنانکه ایشانند که بر نمازشان

يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

محافظت میکنند آنگروه ایشانند وارثان آنانکه بمیراث میبرند فردوس را ایشان باشند در آن جاودانیان

﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ

وبتحقیق که آفریدیم انسانرا از صاف کشیده از گل پس گردانیدیم آنرا نطفه در قرارگاهی استوار

﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا

پس گردانیدیم آن نطفه را پارچه خونی بسته پس گردانیدیم آن پارچه خون بسته را پارچه گوشتی پس گردانیدیم آن پارچه گوشت را استخوانها پس پوشانیدیم

الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ

آن استخوانها را گوشتی پس آفریدیم او را آفریدن دیگر پس برتر آمد خدا که بهترین آفرینندگانست پس بدرستیکه شما میشوید بعد از آن

لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا

هرآینه مردگان پس بدرستیکه شما روز قیامت برانگیخته میشوید وبتحقیق آفریدیم بر زبر شما هفت طبقات بالای هم و نباشیم

عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ

از خلق بیخبران و فرو فرستادیم از آسمان آب را باندازه پس ساکن گردانیدیم آنرا در زمین و بدرستیکه ما بر بردن

بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ

آن هرآینه توانائیم پس پدید آوردیم برای شما بآن بستانها از خرمابنان و انگورها مر شماراست در آنها میوهای بسیار

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ⑲ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْآكِلِينَ

و از آنها میخورید و درختی را که بیرون میآید از طور سینا میروید با روغن و نان خورش برای خورندگان

⑳ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ

و بدرستیکه مر شمار است در شتر و گاو و گوسفند هر آینه عبرتی میاشامانیم شما را از آنچه در شکمهای آنهاست و مر شماراست در آن منفعتهای بسیار

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ㉑ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ㉒ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ

و از آنها میخورید و بر آنها و بر کشتی بار کرده میشوید و بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قومش

فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ㉓ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ

پس گفت ای قوم من بپرستید خدارا نیست مر شمارا هیچ الهی جز او آیا پس نمی پرهیزید پس گفتند انجمن که

كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ

کافر شدند از قومش نیست این مگر انسانی مانند شما میخواهد که افزونی یابد بر شما و اگر خواسته بود خدا هر آینه فرود آورده

مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ㉔ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ

بود ملائکه را نشنیدیم این را در پدرانمان که پیشینیانند نیست او مگر مردی که با اوست جنونی پس انتظار برید باو تا

حِينٍ ㉕ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ㉖ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا

وقتی گفت پروردگار من یاری ده مرا بسبب آنکه تکذیب کردند مرا پس وحی کردیم باو که بساز کشتی را بنگاهداشت ما

وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ

و وحی ما پس چون آید فرمان ما و بجوشد تنور پس درآور در آن از هر یک دو صنف جفت هم که دو تا هست و اهل خود را

إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ㉗ فَإِذَا

مگر کسیکه سبقت گرفته براو گفتار از ایشان و مخاطبه مکن با من در آنها که ستم کردند که ایشانند غرق کرده شدگان پس چون

اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ㉘

برآمدی تو و آنکه باشد با تو بر کشتی پس بگوی ستایش مر خدا را که رهانید ما را از گروه ستمکاران

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ㉙ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

و بگو پروردگار من فرود آور مرا فرود آوردنی با برکت و تو بهترین فرود آورندگانی بدرستیکه باشد در آن هر آینه آیتها و بدرستیکه بودیم هر آینه آزماینده

٣٠ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ٣١ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا

پس آفریدیم از بعد ایشان گروهی دیگر پس فرستادیم درایشان رسولی ازایشان که بپرستید

اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣٢ وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

خدا را نیست مرشما را هیچ الهی جزاو آیا پس نمیپرهیزید وگفتند آنجمع از قومش آنانکه کافر شدند وتکذیب کردند

بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ

ملاقات آخرت را ومتنعم کردیم ایشانرا در زندگانی دنیا نیست این مگر انسانی مانندشما میخورد ازآنچه میخورید ازآن

وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ٣٣ وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ٣٤ أَيَعِدُكُمْ

ومیآشامید ازآنچه میآشامید واگر فرمان برید انسانی مثل خودرا بدرستیکه شما آنگاه هرآینه زیانکارانید آیا وعده میدهد شمارا

أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ ٣٥ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ

که شما چون مردید وشدید خاک واستخوانها بدرستیکه شمائید بیرون آورده شدگان دوراست دور مرآنچه وعده داده میشوید

٣٦ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ٣٧ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ

نیست این مگر زندگانی ما در دنیا میمیریم وزنده میشویم ونباشیم برانگیخته شوندگان نیست او مگر مردی که

افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ٣٨ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ٣٩

می‌بندد بر خدا دروغ ونیستیم ما مراورا گروندگان گفت پروردگارمن یاری ده مرا بسبب آنکه تکذیب کردند مرا

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ٤٠ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا

گفت ازآنچه گذشت اندکی هرآینه میگردند البسته پشیمان پس گرفت ایشانرا فریاد مهلک بحق پس گردیم ایشانرا خاشاک برروی سیل پس هلاک

لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٤١ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ٤٢ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا

باد مرگروه ستمگاران را پس آفریدیم ما از بعد ایشان جماعتهای دیگر پیش نگیرد هیچ امتی اجلش را

وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ٤٣ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا

وباز پس نمیمانند پس فرستادیم رسولان مارا ازپی هم هرگاه آمد امتی را رسولشان تکذیب کردند اورا پس از پی آوردیم

بَعْضَهُم بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ٤٤ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ

بعضی ازایشان بعضی را وگردانیدیم ایشانرا حکایتها پس هلاک مرگروهیراکه ایمان نمیآورند پس فرستادیم موسی

یا معنی که هریک از ایشان در زمان خود در ازمنه مختلفه بوده اند بلکه ... یا ایها الرسل خطاب به ... ۵۱ * والله یعلم * ... بجهت آنکه ... و مراد ... عليهما السلام ... بعضی از مفسرین ... زمین بیت المقدس یا ... از ذوات ... * ذات قرار ۵۰ ... ۴۰

وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿۴۵﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا

و برادرش را هارون با نشانهای ما و حجتی روشن بسوی فرعون و جماعتش پس گردنکشی کردند و بودند

قَوْمًا عَالِينَ ﴿۴۶﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿۴۷﴾ فَكَذَّبُوهُمَا

گروهی متکبران پس گفتند آیا ایمان آوردیم مر دو آدمی را که باشند مانند خود ما و قوم آنها مر ما را پرستندگانند پس تکذیب کردند آنها را

فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿۴۸﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۴۹﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ

پس شدند از هلاک کردگان و بتحقیق دادیم موسی را توریت باشد که ایشان راه یابند و گردانیدیم پسر

مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿۵۰﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ

مریم و مادر او را آیتی و جای ساختیم آندو را بمکانی رفیع صاحب آرامگاه و آب جاری ای پیغمبران بخورید از

الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۵۱﴾ وَإِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا

پاکیزه‌ها و بکنید کار شایسته بدرستیکه من بآنچه میکنید دانایم بدرستیکه این ملت شماست که ملت واحدیست و منم

رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿۵۲﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۵۳﴾ فَذَرْهُمْ

پروردگار شما پس بپرهیزید از من پس جدا جدا کردند امر شان را میانشان پاره‌ها هر گروهی باشند بآنچه نزد ایشانست شادمانان پس فرو گذار ایشانرا

فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۵۴﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿۵۵﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي

در غفلتشان تا وقتی آیا می پندارند که آنچه مدد میکنیم ایشانرا بآن از مال و پسران میشتابیم برای ایشان در

الْخَيْرَاتِ ۚ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿۵۷﴾ وَالَّذِينَ هُمْ

خوبیها بلکه نمیدانند بدرستیکه آنانکه ایشان از ترس پروردگارشان خائفانند و آنانکه ایشان

بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۸﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿۵۹﴾ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا

بآیتهای پروردگارشان میگروند و آنانکه ایشان بپروردگارشان شرک نمیآرند و آنانکه میدهند آنچه را داده‌اند از صدقات

وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿۶۰﴾ أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا

و دلهای ایشان ترسانست که ایشان بسوی پروردگارشان بازگشت کنندگانند آنها میشتابند در خوبیها و ایشانند مر آنها را

سَابِقُونَ ﴿۶۱﴾ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۶۲﴾

پیشی گیرندگان و تکلیف نمیکنیم نفسی را مگر طاقتش و نزد ما کتابیست که سخن میکند بحق و ایشان ظلم کرده نمیشوند

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا

بلکه دلهاشان در غفلت است ازاین و مرایشانراست کردارها از غیر آن که ایشان باشند مرآنهارا کنندگان تا چون بگیریم

مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ ﴿٦٤﴾ لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ

متنعمان ایشانرا بعذاب آنگاه ایشان زاری کنند زاری مکنید امروز بدرستیکه شما از ما یاری کرده نخواهید شد بدرستیکه

كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا

بود آیتهای من که خوانده میشد برشما پس بودید بر پاشنه هاتان پس پس برمیگشتید تکبر کنان بآن افسانه در شب

تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ

گویان که هذیان میگفتند آیا پس تأمل نمیکردند آن گفتاررا یا آمد ایشانرا آنچه نیامد پدران ایشانرا که بودند پیشینیان یا نمی

يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ

شناختند رسول شانرا پس ایشان بودند مر اورا ناشناسندگان آیا میگفتند با او جنونی است بلکه آمد ایشانرا بحق واکثرشان

لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن

مرحق را ناخوش دارندگان واگر پیروی کردی حق مرادهای ایشانرا هرآینه تباه شده بودی آسمانها و زمین و هرکه

فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ

درآنهاست بلکه دادیم ایشانرا ذکرشان پس ایشانند از ذکرشان روی گردانندگان آیا درخواست میکنی از ایشان مزدی پس مزد

رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ

پروردگار تو بهتراست واوست بهترین روزی دهندگان و بدرستیکه تو هرآینه میخوانی ایشانرا براه راست و بدرستیکه

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ﴿٧٤﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن

آنانکه نمیگروند بآخرت از راه هرآینه بیرون روندگانند واگر بخشایش میکردیم ایشانرا ودرفع نمائیم آنچه بایشان رسیده از

ضُرٍّ لَّلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ

ضرر هرآینه لجاج کنید در زیاده رویشان که حیران باشند وبتحقیق گرفتیم ایشانرا بعذاب پس ذلیل نشدند مر پروردگارشان

وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾

وزاری نمیکردند تا چون گشادیم برایشان دری صاحب عذاب سخت آنگاه ایشان درآن بودند ناامیدان

وَهُوَ الَّذِيٓ أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْـِٔدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي

داوست که آفرید برای شما گوش و دیده‌ها و دلها کم شکر می‌کنید داوست که

ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ

آفرید شمارا در زمین و بسوی او حشر کرده میشوید داوست که زنده میکند و میمیراند و مراوراست اختلاف شب

وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوٓا أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا

و روز آیا پس در نمییابید بعقل بلکه گفتند مانند آنچه گفتند پیشینیان گفتند آیا چون بمیریم و باشیم

تُرَابًا وَعِظَامًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا هَٰذَا مِن قَبْلُ إِنْ هَٰذَآ

خاک و استخوانها آیا مائیم برانگیخته شوندگان بحقیقت وعده داده شدیم ما و پدران ما ایرا پیش ازین نیست این

إِلَّآ أَسَٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُل لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَآ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ

مگر افسانهای پیشینیان بگو مرکراست زمین و آنکه درآنست اگر هستید که میدانید بزودی خواهند گفت

لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَٰوَٰتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾

مرخدا راست بگو آیا پس پند نمیگیرید بگو کیست پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش عظیم

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنۢ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ

بزودی خواهند گفت مرخدا راست بگو آیا پس نمیپرهیزید بگو کیست که بدست اوست پادشاهی همه چیز و او پناه میدهد و پناه داده

عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾ بَلْ أَتَيْنَٰهُم بِالْحَقِّ

نمیشود براو اگر هستید که میدانید بزودی خواهند گفت مرخدا راست پس از کجا فریب داده میشوید بلکه دادیم ایشانرا حق

وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِن وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُۥ مِنْ إِلَٰهٍ إِذًا لَّذَهَبَ

و هر آینه ایشانند هرآینه دروغگویان فرا نگرفت خدا هیچ فرزندی و نباشد با او هیچ الهی آنگاه هرآینه برده بود

كُلُّ إِلَٰهٍۭ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَٰنَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَٰلِمِ الْغَيْبِ

هر الهی آنچه آفریده و هرآینه برتری جسته بود برخی‌شان بر برخی دانم پاک بودن خدا از آنچه وصف میکنند دانای نهان

وَالشَّهَٰدَةِ فَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُل رَّبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا

و آشکار پس برتر آمد از آنچه شرک آورند بگو پروردگار من اگر بنمائی مرا آنچه وعده داده میشوند پروردگار من پس

۹۱ إِذاً لَذَهَبَ [illegible]

تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ ادْفَعْ بِالَّتِي

مگردان مرا در گروه ستمگاران و بدرستیکه ما بر آنکه بنمائیم ترا آنچه وعده میدهیم ایشانرا هر آینه توانائیم دفع کن بآنچه

هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾

آن خوبتر است بدیرا ما داناتریم بآنچه وصف میکنند و بگو پروردگار من پناه میبرم بتو از وسوسه های شیاطین

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾

و پناه میبرم بتو ای پروردگار من از آنکه حاضر شوند مرا تا چون آید احدی از ایشانرا مرگ گوید پروردگار من برگردان مرا

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ۚ كَلَّا ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا ۖ وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ

شاید بکنم من کار خوبی در آنچه واگذاشتم نچنانست بدرستیکه آن کلمه ایست که گوینده آنست و از پیش ایشان حائلی است تا روزیکه

يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ

برانگیخته شوند پس چون دمیده شود در صور پس نباشد نسبها میان ایشان روزی چنین و نپرسند از یکدگر پس آنکه سنگین است

مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا

ترازوهای او پس آنگروه ایشانند رستگاران و آنکه سبک است ترازوهای او پس آنگروه آنانند که زیان کردند

أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾ أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي

در نفسهاشان در دوزخند جاودانیان میسوزاند روهاشانرا آتش و ایشان باشند در آن ترش رویان آیا نبود آیتهای من

تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا

که خوانده میشد بر شما پس بودید که آنها تکذیب میکردید گفتند پروردگارا غالب شد برما بدبختی ما و بودیم گروهی

ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾

گمراهان پروردگارا بیرون آور ما را از آن پس اگر عود کنیم پس بدرستیکه ما ستمکاران باشیم گوید دور شوید در آن و سخن نگوئید با من

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

بدرستیکه بودند گروهی از بندگان من که میگفتند ای پروردگار ما گرویدیم پس بیامرز ما را و ببخشای ما را و توئی بهترین بخشایندگان

﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ

پس گرفتید ایشانرا استهزاء تا فراموش گردانیدند شما را ذکر من و بودید از ایشان بخندیدید بدرستیکه من جزا دادم ایشانرا امروز

[illegible]

بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا

بآنچه صبر کردند که ایشانند ایشان بکام رسیدگان گوید چند درنگ کردید در زمین بشمار سالها گویند درنگ کردیم

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾

یکروز یا بعضی از روز پس بپرس از شمرندگان گوید درنگ نکردید مگر اندکی اگر آنکه شما باشید که بدانید

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا

آیا پس پنداشتید که آفریدیم شما را ببعث و آنکه شما بسوی ما باز نمیگردید پس برتر آمد خدا پادشاه بحق نیست

إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا

خدائی مگر او که پروردگار عرش کریم است و کسیکه بخواند با خدا خدائی دیگر که نیست حجتی مر او را بآن پس جز این نیست

حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

که حسابش نزد پروردگار است بدرستیکه رستگار نشوند کافران و بگو پروردگار من بیامرز و رحمت کن و توئی بهترین رحمت کنندگان

سورة النور اربع وستون آية وهي مدنية

حروفها ٥٦٨٠ كلماتها ١٣١٦ ركوعها ٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ الزَّانِيَةُ

سوره ایست که فرو فرستادیم آنرا و فرض کردیم آنرا و فرو فرستادیم در آن آیتهای واضح باشد که شما پند گیرید زن زناکار

وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ

و مرد زناکار پس بزنید هریک از آن دو را صد تازیانه و نباید که بگیرد شما را در آن دو رأفتی در دین خدا اگر

كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الزَّانِي

هستید که میگروید بخدا و روز بازپسین و باید که حاضر شوند عذاب آندو را گروهی از گروندگان مرد زناکار

لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى

نکاح نمیکند مگر زن زناکار یا زن مشرک را و زن زناکار نکاح نمیکند او را مگر مرد زناکار یا مشرک و حرام کرده شده آن بر

الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ

گروندگان وآنانکه نسبت زنا دهند بزنان باعفت پس نیاوردند چهار گواه پس بزنید ایشانرا

ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۴﴾ إِلَّا الَّذِينَ

هشتاد تازیانه وقبول مکنید مرایشانرا گواهی هرگز وآنگروه ایشانند فاسقان مگر آنانکه

تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ

توبه کردند پس از آن وصالح شدند پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست وآنانکه نسبت زنا دهند بجفتهاشان

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ ۙ إِنَّهُ لَمِنَ

ونباشد مرایشانرا شاهدان مگر خودهاشان پس گواهی یکیشان چهار گواهی بخداست که اوست هرآینه

الصَّادِقِينَ ﴿۶﴾ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۷﴾ وَيَدْرَأُ

از راستگویان وپنجمین آنکه لعنت خدا براو اگر باشد از دروغگویان ودفع کند

عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ ۙ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۸﴾ وَالْخَامِسَةَ

از آن زن عذاب که گواهی دهد چهار گواهی بخدا که اوست هرآینه از دروغگویان وپنجمین

أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۹﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

آنکه خشم خدا برآن زن اگر باشد آنمرد از راستگویان واگر نبود فضل خدا برشما ورحمت او

وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا

وآنکه خدا توبه پذیر درست کردارست بدرستیکه آنانکه آوردند دروغ بزرگ جماعتی اند از شما مپندارید آنرا شر

لَكُمْ ۖ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۚ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ ۚ وَالَّذِي تَوَلَّىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ

برای شما بلکه آن خیرست برای شما از برای هر مردی هست از ایشان آنچه را کسب کرد از بدی وآنکه برخود گرفت معظم آنرا از ایشان

لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۱﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا

مراوراست عذابی بزرگ چرا هنگامیکه شنیدید آنرا ظن نبردند مؤمنان ومؤمنات بخودهاشان خیررا وگفتند

هَٰذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ﴿۱۲﴾ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ ۚ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ

این دروغ بزرگیست آشکار چرا نیاوردند برآن چهار گواه پس وقتیکه نیاوردند آنگواهانرا پس آنگروه

عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝١٣ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

نزد خدا ایشانند دروغگویان و اگر نبود فضل خدا برشما و رحمت او در دنیا و آخرت

لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝١٤ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ

هرآینه مس میکرد شمارا در آنچه گفتگو کردید در آن عذابی بزرگ هنگامیکه فرا میگرفتید آنرا بزبانهاتان و میگفتید بدهنهاتان

مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمٌ ۝١٥ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا

آنچه نیست مر شمارا بآن دانشی میپنداشتید آنرا سهل و آن نزد خدا بزرگست و چرا وقتیکه شنیدید آنرا نگفتید

يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَا سُبْحَانَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۝١٦ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ

نباشد مر مارا که سخن گوئیم باین منزهی تو این بهتانی است بزرگ پند میدهد شمارا خدا مبادا که عود کنید بمانند آن

أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝١٧ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝١٨ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ

هرگز اگر هستید گروندگان و بیان میکند خدا برای شما آیتهارا و خدا دانای درستکار است بدرستیکه آنانکه دوست دارند

أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

که فاش شود نسبت زشتکاری در آنانکه ایمان آوردند مر ایشانراست عذابی پر درد در دنیا و آخرت و خدا میداند و شما

لَا تَعْلَمُونَ ۝١٩ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللّٰهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝٢٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

نمیدانید و اگر نبود تفضل خدا برشما و رحمتش و بدرستیکه خدا مهربان رحیم است ای آنکسانیکه

آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَ

گرویدید پیرو مشوید گامهای شیطان را و کسیکه پیروی کند گامهای شیطانرا پس بدرستیکه او امر میکند بکار زشت و

الْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَىٰ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّي

ناپسند و اگر نبود تفضل خدا برشما و رحمتش پاک نمیشد از شما هیچکس هرگز ولیکن خدا پاک میکرد

مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝٢١ وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي

آنرا که میخواهد و خدا شنوای داناست و باید سوگند نخورند صاحبان افزونی از شما و توانگری که ندهند بصاحبان

الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ

قرابت و درماندگان و هجرت کنندگان در راه خدا و باید که درگذرند و عفو کنند آیا دوست نمیدارید که بیامرزد

اللّٰهُ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا

خدا شمارا وخدا آمرزنده مهربانست بدرستیکه آنانکه نسبت زنا میدهند بزنان عفیفه بیخبر گرویدگان لعنت کرده شدند

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَ

در دنیا وآخرت وازبرای ایشانست عذابی بزرگ روزیکه گواهی میدهد برایشان زبانهاشان ودستهاشان و

أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللّٰهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللّٰهَ هُوَ

پاهاشان بآنچه بودند که میکردند روزی چنین تمام میدهد ایشانرا خدا جزاشان که حق است ومیدانند که خدا اوست

الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ

حق آشکار پلیدها برای پلیدانست وپلیدان برای پلیدهاست وپاکیزه‌ها برای پاکانست

وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا

وپاکان برای پاکیزه‌ها آنگروه منزه‌اند ازآنچه میگویند مرایشانراست آمرزش وروزی خوب ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ

آنکسانیکه گرویدید داخل نشوید درخانهائی که غیر خانهٔ خودتانست تاآنکه دستوری طلبید وسلام کنید بر اهلش آن بهترست

لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِن

برای شما باشد که شما پند گیرید پس اگر نیابید در آن احدی را پس داخل مشوید آنهارا تا اذن دهند شمارا واگر

قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَّيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

گفته شود مرشمارا که بازگردید پس بازگردید آن پاکیزه‌ترست مرشمارا وخدا بآنچه میکنید داناست نیست مرشمارا گناهی

أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

که داخل شوید خانهائی غیر مسکون که در آنها متاعی است مرشمارا وخدا میداند آنچه آشکار میکنید وآنچه پنهان میدارید

﴿٢٩﴾ قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ

بگو مرمؤمنانرا که فروگیرند دیده‌هاشانرا ونگاهدارند عورتهاشانرا آن پاکیزه‌ترست برای ایشان بدرستیکه خدا آگاه

بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ

بآنچه میکنند وبگو مرزنان باایمانرا که فروگیرند دیده‌هاشانرا ونگاهدارند عورتهاشانرا وظاهر نسازند

زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا

پیرایهٔ خود را مگر آنچه آشکار آمد از آن و باید که فرو گذارند مقنعه‌هاشان را بر گریبانهاشان و ظاهر نسازند پیرایهٔ خود را مگر

لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ

برای شوهرانشان یا پدرانشان یا پدران شوهرانشان یا پسرانشان یا پسران شوهرانشان یا برادرانشان

أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ

یا پسران برادرانشان یا پسران خواهرانشان یا زنانشان یا آنچه را مالک باشد یمینهاشان یا پیروان

غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ

غیر صاحب حاجت از مردان یا کودکان که اطلاع نیافته‌اند بر عورتهای زنان و نباید که بزنند

بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

بپاهاشان تا دانسته شود آنچه پنهان میدارند از پیرایه‌شان و بازگشت کنید بسوی خدا همه ای مؤمنان باشد که شما

تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ

رستگار شوید و تزویج نمائید بی‌جفتان را از شما و نیکوکاران را از بندگانتان و کنیزانتان اگر باشند درویشان

يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ

غنی میسازد خدا از فضلش و خدا فراخ رحمت داناست و باید که عفت ورزند آنانکه نمییابند نکاحی تا آنکه

يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ

غنی کند ایشانرا خدا از فضلش و آنانکه طلب میکنند مکاتبه را از آنچه مالک شد یمینهاتان پس مکاتبه کنید ایشانرا اگر

عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ

دانسته باشید در ایشان خیری و بدهید ایشانرا از مال خدا که دادتان و بجبر باز ندارید کنیزانتانرا بر زنا

إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ

اگر اراده داشته باشند عفت را تا بجوئید متاع زندگانی دنیا را و کسیکه اکراه کند ایشانرا پس بدرستیکه خدا از بعد

إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا

اکراه ایشان آمرزنده مهربانست و بدرستیکه فرستادیم بشما آیتهای روشن و مثلی از آنانکه گذشتند

مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكٰوةٍ

پیش از شما و پندی از برای پرهیزکاران خدا نور آسمانها و زمین است مثل نورش چون چراغدانی است

فِيهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ

که در آن باشد چراغی که آن چراغ باشد در آبگینه که آن آبگینه گویا باشد ستاره درخشان که برافروخته میشود از درخت با برکت

زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلٰى نُورٍ

زیتون که نه شرقیست و نه غربی نزدیک باشد روغنش که روشنائی بخشد و اگر چه مس نکرده باشد آنرا آتش نوریست بر نور

يَهْدِي اللّٰهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

هدایت میکند خدا برای نورش کسی را که میخواهد و میزند خدا مثلها را برای مردمان و خدا بهمه چیزی داناست

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللّٰهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

در خانهائیکه اذن داد خدا که بلند کرده شود و ذکر کرده شود در آنها نامش تسبیح میکنند مر او را در آنها بامدادان و شبانگاهان

﴿٣٦﴾ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَإِقَامِ الصَّلٰوةِ وَإِيتَاءِ الزَّكٰوةِ

مردانیکه باز نمیدارد ایشانرا بازرگانی و نه خرید و فروختی از ذکر خدا و برپا داشتن نماز و دادن زکوة

يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ

بیم دارند روزی که میگردد در آن دلها و دیده ها تا جزا دهد ایشانرا خدا بهتر از آنچه کردند و

يَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ

زیاده دهد ایشانرا از کرم خود و خدا روزی میدهد آنرا که میخواهد بدون حساب و آنها که کافر شدند کردارهاشان

كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتّٰى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهُ فَوَفّٰهُ

چون سرابی است در زمین همواری که گمان میبرد آنرا تشنه آب تا چون آمد آنرا نیافتش چیزی و یافت خدا را نزد خود پس تمام داد

حِسَابَهُ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشٰهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ

حسابش و خدا است زود حساب یا چون تاریکیهائی در دریائی عمیق که فرو پوشد او را موجی که باشد از بالایش موجی

مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرٰهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ

از بالایش ابری تاریکیهاست بعضی شان بالای بعضی چون بیرون آرد دستش را نزدیک نیست که ببیندش و کسیکه نگردانید

اللّٰهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ

خدا برایش نوری پس نباشد مراو را هیچ نوری آیا ندیدی که خدا تسبیح میکنند مراو را آنکه در آسمانها و زمین است و پرنده

صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

بال گشادگان در هوا همه بتحقیق دانسته نماز خود را و تسبیحش را و خدا داناست بآنچه میکنند و مر خداراست پادشاهی آسمانها

وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ

و زمین و بسوی خداست بازگشت آیا ندیدی که خدا آهسته میراند ابر را پس فراهم میآورد میانش را پس میگرداند آنرا

رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ

بالای هم آینده پس می‌بینی باران را که بیرون میآید از میانش و فرود میفرستد از آسمان از کوههائی که باشد در آن از تگرگ پس ضرر میرساند

بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾ يُقَلِّبُ اللّٰهُ

بآن کسی را که میخواهد و میگرداند آنرا از کسیکه میخواهد نزدیک است تابش برقش ببرد چشمها را میگرداند خدا

اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ

شب و روز را بدرستیکه در آن هرآینه عبرتی است مر صاحبان دیده‌ها را و خدا آفرید هر جنبنده را از آب

فَمِنْهُم مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُم مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُم مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ

پس بعضی از آنهاست که راه میرود بر شکمش و بعضی از آنهاست که راه میرود بر دو پای و بعضی از آنها که راه میرود بر چهار پای میآفریند

اللّٰهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَّقَدْ أَنزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَاللّٰهُ يَهْدِي مَن

خدا آنچه میخواهد بدرستیکه خدا بر همه چیزی تواناست بتحقیق که فرستادیم آیتهای روشن و خدا هدایت میکند آنرا که

يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ

میخواهد براه راست و میگویند ایمان آوردیم بخدا و برسول و اطاعت کردیم پس برمیگردند

فَرِيقٌ مِّنْهُم مِّن بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَا أُولٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ

پاره از ایشان از بعد آن و نباشند آنها مؤمنان و چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ

تا حکم کند میانشان آنگاه باشند پاره از ایشان اعراض کنندگان و اگر باشد مرایشانرا حق همی آیند بسوی او فرمانبرداران

﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۚ بَلْ أُولَٰئِكَ

آیا باشد در دلهاشان مرض یا شک کردند یا میترسند که جور کند خدا برایشان و رسولش بلکه آنها

هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ

ایشانند ستمکاران جز این نباشد سخن مؤمنان چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش تا حکم کند میانشان

أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ

که گویند شنیدیم و اطاعت کردیم و آنگروه ایشانند رستگاران و هر که فرمانبرد خدا و رسولش را و بترسد

اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۖ

از خدا و بپرهیزد از او پس آنگروه ایشانند برادر رسیدگان و سوگند یاد کردند بخدا سخت‌ترین سوگندهاشان که اگر فرموده بودی ایشان را هرآینه

قُلْ لَا تُقْسِمُوا ۖ طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ

بیرون شدند بگو سوگند مخورید طاعتی هست معروف بدرستیکه خدا آگاهست بآنچه میکنید بگو فرمانبرید خدا را و فرمانبرید رسول را

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۖ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۚ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ

پس اگر روی گردانند پس جز این نیست که بر اوست آنچه بار کرده شده و بر شماست آنچه بار کرده شده‌اید و اگر اطاعت کنید او را راه یابید و نیست بر رسول

إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ

مگر رسانیدن آشکار وعده کرده خدا آنانرا که گرویدند از شما و کردند کارهای شایسته که هرآینه خلیفه خواهد کرد ایشانرا

فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَ

در زمین چنانکه خلیفه کرد آنانرا که بودند پیش از ایشان و هرآینه متمکن خواهد کرد برای ایشان دینشان را که پسندید برای ایشان و

لَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ

هرآینه تبدیل خواهد کرد برای ایشان از بعد خوفشان ایمنی پرستند مرا شریک نسازند بمن چیزیرا و آنکه کافر شد پس از آن

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ

پس ایشانند آنها بیرون رفتگان از فرمان و برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمانبرید رسول را باشد که شما

تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ

رحم کرده شوید مپندار البته آنانرا که کافر شدند عاجز کنندگان در زمین و جایگاه ایشان آتش است و هرآینه بد است جای بازگشت

از امام زین العابدین ... و فرمود ... این آیه ... صاحب الامر عجل الله تعالی فرجه ... نازل شده ... در حق قائم آل محمد ... در زمین ... از اخبار بیان شده * ... اوصیا ... ایشان ... نموده ...

٥٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ
ای آنکسانیکه ایمان آوردید باید که دستوری خواهند از شما آنانکه مالک شد یمینهاتان و آنانکه نرسیده اند بحد احتلام

مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ
از شما سه بار پیش از نماز صبح و وقتیکه می نهید جامه هاتان از میان روز و از

بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ
بعد نماز خفتن سه عورتست مرشما را نیست برشما و نه برایشان گناهی بعد از آنها

طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٨
گردندگان باشند برشما بعضیتان بر بعضی همچنین بیان میکند خدا برشما آیتهارا و خدا دانای راست کردارست

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ
و چون رسند کودکان از شما بحد بلوغ پس باید دستوری خواهند همچنانکه دستوری خواستند آنانکه بودند پیش از ایشان همچنین

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٩ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
بیان میکند خدا برای شما آیتهایش را و خدا دانای درستکارست و نشستگان از زنانیکه امید ندارند تزویجی را

فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ
پس نیست برایشان گناهی که بنهند جامه هاشانرا غیر ظاهرسازندگان زینتی را و اینکه عفت جویند بهترست

لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٦٠ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
مرایشانرا و خدا شنوای داناست نیست بر کور گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار

حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
گناهی و نه بر خودهاتان که بخورید از خانه هاتان یا خانه های پدرانتان یا خانه های مادرانتان

أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
یا خانه های برادرانتان یا خانه های خواهرانتان یا خانه های عموهاتان یا خانه های عمه هاتان یا خانه های

أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
خالوهاتان یا خانه های خاله هاتان یاآنکه مالک شدید کلیدهای آنرا یا دوستانتان نیست برشما گناهی که

تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۚ فَإِذَا دَخَلْتُم بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ اللَّهِ

بخورید باهم یا جدا جدا پس چون داخل شوید درخانهها پس سلام کنید بر خودهاتان سلام کردنی از نزد خدا

مُبَارَكَةً طَيِّبَةً ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ

بابرکت پاکیزه همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتهارا باشد که شما دریابید بعقل جزاین نیست که مؤمنان

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ

آنانند که گرویدند بخدا و رسولش و چون باشند با او بر کاری جمع آورنده نمیروند تا وقتیکه دستوری خواهند ازاو

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ

بدرستیکه آنانکه دستوری خواهند از تو آنگروه آنانند که میگروند بخدا و رسولش پس چون دستوری خواهند ازتو

لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَّا

برای بعضی کارهاشان پس دستوری ده مرآنرا که خواهی از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست

تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُم بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ

مگردانید خواندن رسول را میانتان چون خواندن برخی از شما برخی را بتحقیق میداند خدا آنانرا که میروند آهسته آهسته

مِنكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ

از شما از راه پناه گرفتن پس باید بترسند آنانکه مخالفت میورزند از فرمانش که برسد ایشانرا بلائی یا برسد ایشانرا عذابی

أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ

دردناک آگاه باشید بدرستیکه مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بتحقیق میداند آنچه را شما بر آنید و روزیکه بازگردانیده میشوند

إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

بسوی او پس خبر میدهد ایشانرا بآنچه کردند و خدا بهمه چیز داناست

سُورَةُ الْفُرْقَانِ سَبْعٌ وَسَبْعُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

حروفها ٣٧٥٣ — کلماتها ٨٩٢ — رکوعها ٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

(در ثواب القرائة) در ثواب اعمال از حضرت امام [illegible] علیه السلام روایت است که هرکه سوره الفرقان بخواند خدا تعالی او را عذاب نکند [illegible] ابی بن کعب از آنحضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله روایت است که هرکه این سوره را بخواند [illegible] * بجای بهشت برند * [illegible] ابن عباس [illegible]

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ① الَّذِي لَهُ مُلْكُ

افزون آمد آنکه فرو فرستاد جدا کننده حق از باطل را بر بنده اش تا بوده باشد مر عالمیان را بیم دهنده آنکه مر او راست پادشاهی

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ

آسمانها و زمین و فرا نگرفت فرزندی و نبود مر او را انبازی در پادشاهی و آفرید همه چیز را

فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ② وَاتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ

پس تقدیر کردش تقدیر کردنی و فرا گرفتند از غیر او الهائی که نیافرینند چیزی را و آنها آفریده میشوند و مالک نمیباشند

لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ③ وَقَالَ الَّذِينَ

برای خودهاشان ضرری و نه منفعتی و مالک نمیباشند مرگ را و نه زندگی را و نه حشری را و گفتند آنانکه

كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ ۖ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ④

کافر شدند نیست آن مگر دروغی که بر بافت آنرا و یاری دادند او را بر آن گروهی دیگران پس بحقیقت آمدند ستمی را و باطلی را

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ⑤ قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِي

و گفتند افسانه های پیشینیان است که نویسانید آنرا پس آن را خوانده میشود بر او بامداد و شبانگاه بگو فرو فرستاد آنرا آنکه

يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ⑥ وَقَالُوا مَالِ هَٰذَا الرَّسُولِ

میداند پنهان را در آسمانها و زمین بدرستیکه او باشد آمرزنده مهربان و گفتند چیست مر این رسول را

يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ ۙ لَوْلَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا ⑦

که میخورد خوردنی را و راه میرود در بازارها چرا فرو فرستاده نشد باو فرشته پس باشد با او بیم کننده

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۚ وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا

یا چرا انداخته نمیشود بسوی او گنجی یا چرا نمیباشد مر او را بوستانی که میخورده باشد از آن و گفتند ظالمان که پیروی نمیکنید مگر

رَجُلًا مَّسْحُورًا ⑧ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

مردی را سحر کرده شده ببین چگونه زدند برای تو مثلها پس گمراه شدند پس نمیتوانند یافت راهی

⑨ تَبَارَكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّن ذَٰلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

افزون آمد آنکه اگر خواهد گرداند برای تو بهتر از آن بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها

وَيَجْعَل لَّكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

و بسازد برای تو قصرها بلکه تکذیب نمودند قیامت را و آماده کردیم برای آنکه تکذیب کرد قیامت آتش سوزان

﴿١١﴾ إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا

چون بیند ایشانرا از جائی دور شنوند مرآنرا جوش خشم و خروش را و چون افکنده شوند از آن جای

ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَّا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا

تنگ قرین کرده شدگان میخوانند در آنجا هلاک را مخوانید امروز هلاک واحد را و بخوانید

ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً

هلاک بسیار بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاودانی که وعده کرده شدند پرهیزکاران باشد مرایشانرا پاداش

وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَّهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ

و بازگشت مرایشانرا است در آن آنچه میخواهند جاودانیان باشد بر پروردگارت وعده خواسته شده و روزیکه

يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ

حشر کنند ایشانرا و آنچه میپرستند از غیر خدا پس گوید آیا شما گمراه کردید بندگان مرا اینان یا ایشان خود

ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنبَغِي لَنَا أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ

گم کردند راه را گفتند منزهی تو نباشد سزاوار مرما را که فراگیریم از غیر تو از دوستان

وَلَٰكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُم بِمَا

ولیکن کامیاب کردی ایشانرا و پدرانشانرا تا فراموش کردند ذکررا و بودند گروهی تباه پس بتحقیق تکذیب نمودند شمارا بآنچه

تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَا

میگوئید پس نتوانند گردانیدن و نه یاری کردن و هرکه ستم کند از شما بچشانیم اورا عذابی بزرگ و

أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ

نفرستادیم پیش از تو از رسولان مگر آنکه ایشان هرآینه میخوردند خوردنی و راه میرفتند در بازارها

وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

وگردانیدیم بعضیشانرا برای بعضی مایه آزمایش آیا صبر میکنید و باشد پروردگار تو بینا و گفتند آنانکه امید ندارند

لِقَآءَنَا لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ ٱسْتَكْبَرُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْ

ملاقات ما را چرا فرود فرستاده نشد بر ما ملائکه یا چرا نمی بینیم پروردگار ما را بتحقیق زیاده طلب شدند در نفسهاشان و تمرد کردند

عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا

تمردی بزرگ روزیکه بینند فرشتگان را نیست بشارتی روز چنین برای گناهکاران و میگویند حرامی

مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا۟ مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَٰهُ هَبَآءً مَّنثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ

ممنوع و متوجه شدیم بسوی آنچه کردند از کردار پس گردانیدیم او را ذره در هوا پراکنده اهل بهشت روزی چنین

خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ ٱلسَّمَآءُ بِٱلْغَمَٰمِ وَنُزِّلَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ

بهترند از راه جای قرار و خوبترند از جهة جای آسایش و روزیکه میشکافد آسمان با ابر و فرود فرستیم ملائکه را

تَنزِيلًا ﴿٢٥﴾ ٱلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ ٱلْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ

فرود فرستادنی پادشاهی روز چنین حق است مر خدای بخشاینده را و باشد روزی بر کافران دشوار و روزیکه

يَعَضُّ ٱلظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَٰلَيْتَنِى ٱتَّخَذْتُ مَعَ ٱلرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَٰوَيْلَتَىٰ

بدندان میگزد ظالم بر دو دستش میگوید ای کاشکی فرا گرفته بودم با رسول راه را ای وای

لَيْتَنِى لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَّقَدْ أَضَلَّنِى عَنِ ٱلذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَآءَنِى ۗ وَكَانَ ٱلشَّيْطَٰنُ

کاشکی نگرفته بودم فلان را دوست بتحقیق گم گردانید مرا از ذکر بعد از آنکه آمد مرا و باشد دیو رجیم

لِلْإِنسَٰنِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ ٱلرَّسُولُ يَٰرَبِّ إِنَّ قَوْمِى ٱتَّخَذُوا۟ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ مَهْجُورًا

مر انسان را فرو گذارنده و گفت آن رسول ای پروردگار من بدرستیکه قوم من گرفتند این قرآن را متروک

﴿٣٠﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا مِّنَ ٱلْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

و همچنین گردانیدیم برای هر نبی دشمنی را از گناهکاران و بس باشد پروردگار تو راه نماینده و یاری دهنده

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ٱلْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَٰحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِۦ

و گفتند آنانکه کافر شدند چرا فرود فرستاده نشد بر او قرآن همه یکدفعه همچنین تا ثابت داریم بآن

فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَٰهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

دل ترا و بیانی فرستادیمش بیانی فرستادنی و نیاوردند ترا مثلی مگر آنکه آوردیم ترا بحق و خوبتر از راه بیان

[illegible]

۝٣٣ الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝٣٤

آنانکه حشر کرده میشوند بر روهاشان بسوی دوزخ آنها بدترند از جهة جای وگمترند از جهة راه

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ۝٣٥ فَقُلْنَا اذْهَبَا

وبتحقیق دادیم موسی را توریة وگردانیدیم باو برادرش هارون را وزیر پس گفتیم بروید شما دوتا

إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ۝٣٦ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ

بسوی آن قومی که تکذیب کردند آیتهای ما را پس هلاک کردیم ایشانرا هلاک کردنی و قوم نوح چون تکذیب کردند رسولانرا

أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝٣٧ وَعَادًا وَثَمُودَا

غرق کردیشان وگردانیدیم ایشانرا از برای مردمان آیتی وآماده کردیم برای ستمکاران عذابی دردناک وعادرا وثمودرا

وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ۝٣٨ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا

واصحاب رس را وقرنهای میان آنها بسیار وهمه را زدیم برای آن مثلها وهمه را نیست کردیم

تَتْبِيرًا ۝٣٩ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ ۚ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا ۚ بَلْ

نیست کردنی وبتحقیق گذشتند بر قریه که باریده شد باران بد آیا پس نبودند که ببینند آنرا بلکه

كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝٤٠ وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي بَعَثَ

باشند که امید نمیدارند حشررا وچون ببینند ترا نمیگیرند ترا مگر باستهزاء آیا اینست آنکه برانگیخت

اللَّهُ رَسُولًا ۝٤١ إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۚ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ

خدا رسول بدرستیکه نزدیک بود که هرآینه گمراه کند مارا از الهانمان اگر نه آن بود که صبر کرده بودیم برآنها وزود باشد که بدانند وقتی که

يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝٤٢ أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ

می بینند عذاب را که کیست گمگشته تر در راه آیا دیدی آنکه گرفت الهش را خواهش نفس خود آیا پس تو باشی براو

وَكِيلًا ۝٤٣ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ ۖ بَلْ هُمْ

وکیل یا پنداری که بیشتر ایشان میشنوند یا میابند بعقل نیستند ایشان مگر مثل چهارپایان بلکه ایشان

أَضَلُّ سَبِيلًا ۝٤٤ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا

گمگشته ترند در راه آیا ندیدی بسوی پروردگارت چگونه پهن گردانید سایه را واگر خواسته بود هرآینه گردانیده بود آنرا ساکن پس گردانیدیم

٢٥ بالغمام یعنی بسبب ابری ... از آسمان فرود ... ان یأتیهم الله فی ظلل ... ربعی ... الذیة ٥٦ ... تتبیرا یعنی ... ٥٩ ... ازبان تقدیر الرحمن ...

الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ

آفتاب را برآن دلیل پس فراگرفتیم آنرا بسوی خود فراگرفتنی آسان و اوست آنکه گردانید برای شما شب را

لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ

پوشش و خواب را آسایش و گردانید روز را برانگیختن و اوست آنکه فرستاد بادها را بشارت پیش دردست

رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا

رحمتش و فرو فرستادیم از آسمان آبی پاک گردانند تا احیا کنیم بآن بلده مرده را و بیاشامیم از آنچه آفریدیم

أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

چهارپایان را و مردمان بسیار وبتحقیق مکرر گردانیدیم آنرا میانشان تا پند گیرند پس ابا نمودند اکثر مردمان مگر ناسپاسی را

﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا

واگر خواسته بودیم هرآینه برانگیخته بودیم در هر قریه بیم دهنده را پس طاعت مکن کافرانرا و جهاد کن باایشان بقرآن جهادی

كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا

بزرگ و اوست که بهم آمیخت دو دریا را این شیرین است بسیار شیرین و این شور است بسیار شور و گردانید میان آنها

بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ

حایلی و مانعی صاحب منع و اوست آنکه آفرید از آب انسانرا پس گردانیدش نژادی و پیوندی و باشد

رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ

پروردگار تو توانا و میپرستند از غیر خدا آنچه را نه منفعت میدهد ایشانرا و نه مضرت میرساند ایشانرا و باشد کافر

عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ

بر پروردگارش هم‌پشت و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده بگو نمیخواهم از شما برآن هیچ

أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ

مزدی جز آنکه خواست که فراگیرد بسوی پروردگارش راهی و توکل کن بر خدای زنده که نمیرد و تسبیح گوی

بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي

بحمدش و بس است او بگناهان بندگانش آگاه آنکه آفرید آسمانها و زمین را و آنچه میان آنها است در

سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَٰنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا

در شش روز پس مستوی شد بر عرش خداوند بخشنده پس بپرس از آن آگاهی را و چون گفته شد مر ایشانرا که سجده کنید

لِلرَّحْمَٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَٰنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي

مر خدای بخشنده را گویند و چیست رحمن آیا سجده کنیم مر آنچه بفرمائی ما را و افزود ایشانرا نفرت افزون آمد آنکه گردانید در

السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً

آسمان برجها و گردانید در آن چراغی و ماهی نور دهنده و اوست که گردانید شب و روز را از پی هم آینده

لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَٰنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا

برای آنکه خواست پند گیرد یا خواست شکر گذاری را و بندگان خدای بخشنده آنانکه میروند بر زمین بآرام و آهستگی و چون

خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ

خطاب کنند ایشانرا نادانان گویند سلامی و آنانکه شب بروز میآرند برای پروردگارشان سجده کنندگان و برپای ایستادگان و آنانکه

يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا

میگویند پروردگارا بگردان از ما عذاب دوزخرا بدرستیکه عذابش باشد لازم بدرستیکه آن بد است از راه قرارگاه

وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

و مقام و آنانکه چون انفاق کنند اسراف ننمایند و تنگ نگیرند و باشد میان آن اعتدالی

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَ

و آنانکه نمیخوانند با خدا الهی دیگر را و نمیکشند تنی را که حرام گردانید خدا مگر بحق و

لَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ

زنا نمیکنند و کسیکه میکند آنرا میابد عقوبت را مضاعف میکند او را در عذاب روز قیامت و جاوید باشد

فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ

در آن خوار مگر آنکه بازگشت نمود و گروید و کرد کار شایسته را پس آنها بدل میکند خدا بدیهاشانرا

حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

بنکوییها و باشد خدا آمرزنده مهربان و آنکه توبه نمود و کرد نیکی پس بدرستیکه او بازگشت مینماید بسوی خدا

مَئَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا

بازگشتنی و آنانکه حاضر نمیشوند باطل را و چون بگذرند بلغو بگذرند کریمان و آنانکه چون

ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا

پند داده شوند بآیتهای پروردگارشان بر وی نیفتند بر آنها کران و کوران و آنانکه میگویند پروردگارا ببخش ما را

مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ

از جفتهامان و فرزندانمان آسایش چشمها و بگردان ما برای پرهیزکاران پیشوا آنها جزا داده میشوند درجه بلند

بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾

بسبب آنچه صبر کردند و رسانیده میشوند در آن دعای خیر و سلام را جاودانیان در آن خوبست از روی آرامگاه و مقام

قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

بگو چه کند و چه قدر و ارزش و قدر نهد شما را پروردگارم اگر نباشد دعای شما پس بتحقیق تکذیب کردید پس بزودی میشود لازم

سورة الشعراء مائتان وثمان وعشرون آية وهي مكية

حروفها ٥٥٤٢ — كلماتها ١٢٩٦ — ركوعها ١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

طسم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

این آیتهای کتاب واضح کننده است شاید که باشی هلاک کننده خود را از بهر آنکه نشوند مؤمنان

﴿٣﴾ إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا

اگر خواهیم فرو فرستیم برایشان از آسمان آیتی پس گردد گردنهاشان مر آنرا خضوع کنندگان و

يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَٰنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ

نمی آید ایشانرا هیچ ذکری از خدای بخشنده نو پدید آورده شده مگر آنکه باشند از آن روی گردانندگان پس بتحقیق تکذیب نمودند پس بزودی بیاید ایشانرا

أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

اخبار آنچه بودند بآن استهزاء میکردند آیا ندیدند بسوی زمین که چندان رویانیدیم در آن از هر صنفی

* در ثواب الاعمال [illegible] از حضرت صادق علیه السلام [illegible]

كَرِيمٍ ۝٧ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۝٨ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

نیکو بدرستیکه در آن هر آینه آیتی هست و نباشند اکثرشان گروندگان و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه اوست غالب

الرَّحِيمُ ۝٩ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝١٠ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا

مهربان و هنگامیکه ندا کرد پروردگار تو موسی را که برو بسوی گروه ستمکاران قوم فرعون آیا نمی

يَتَّقُونَ ۝١١ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ۝١٢ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنطَلِقُ

پرهیزند گفت پروردگارمن بدرستیکه من میترسم که تکذیب کنند مرا و تنگ میشود سینه ام و نمی گشاید

لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ۝١٣ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنبٌ فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ۝١٤ قَالَ كَلَّا ۖ

زبانم پس بفرست بسوی هارون و مر ایشان راست بر من گناهی پس میترسم که بکشند مرا گفت نه چنین است

فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّا مَعَكُم مُّسْتَمِعُونَ ۝١٥ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١٦

پس بروید شما دو تا با آیتهای ما بدرستیکه ما با شما شنوندگان پس آیند فرعون را پس گفتند بدرستیکه ما هم رسول پروردگار جهانیان

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝١٧ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ

که بفرست با ما بنی اسرائیل را گفت آیا نپروریدیم تورا در میان خود کودک و ماندی گزران در میان ما از عمرت

سِنِينَ ۝١٨ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝١٩ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا

سالها و کردی کردهٔ خودرا که کردی و تو ئی از ناسپاسان گفت کردم آنرا آنگاه

وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۝٢٠ فَفَرَرْتُ مِنكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ

و من بودم از گمراهان پس گریختم از شما چون ترسیدم از شما پس بخشید مرا پروردگار حکم و گردانید مرا از

الْمُرْسَلِينَ ۝٢١ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝٢٢ قَالَ فِرْعَوْنُ

مرسلان و این نعمتی است که منت مینهی آنرا بر من که بنده گردانیدی بنی اسرائیل را گفت فرعون

وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝٢٣ قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ۝٢٤

و چیست پروردگار جهانیان گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست اگر هستید یقین کنندگان

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ۝٢٥ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝٢٦ قَالَ إِنَّ

گفت مر آنانرا که بودند پیرامونش آیا نمیشنوید گفت پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پیشینیانند گفت بدرستیکه

فعلتها اذا ... یعنی آنرا کردم ... در حالی که ... [illegible] ... من الضالین

رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ

رسول شما که فرستاده شده بسوی شما هر آینه دیوانه است گفت پروردگار مشرق و مغرب و آنچه در میان آنهاست اگر

كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ

هستید که دریابید بعقل گفت هر آینه اگر فرا گرفتی الهی جز من هر آینه خواهم گردانید ترا البته از زندانی کرده شدگان گفت

أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ

آیا اگرچه آوردم ترا چیزی روشن گفت پس بیاور آنرا اگر هستی از راستگویان پس انداخت عصای خود را

فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ

پس آنگاه آن بود اژدهای آشکار و برآورد دست خود را پس آنگاه آن بود سفید نورانی مر نگاه کنندگان را گفت مر جماعت را که بود پیرامون او

إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا

بدرستیکه این هر آینه جادوگریست دانا میخواهد که بیرون کند شما را از زمینتان بسحر خویش پس چه میفرمایید گفتند

أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ

باز دارید او را و برادرش را و بفرست در شهرها جمع آورندگان را که بیارند ترا هر ساحری دانا پس جمع کرده شدند ساحران

لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنتُم مُّجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِن

برای وعده گاه روزی معلوم و گفته شد مر مردمان را آیا که شما هستید اجتماع کنندگان باشد که ما پیروی کنیم ساحران را اگر

كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

باشند ایشان غالبان پس چون آمدند ساحران گفتند مر فرعون را که آیا بدرستیکه باشد برای ما مزدی اگر باشیم ما غالبان

﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنتُم مُّلْقُونَ ﴿٤٣﴾

گفت آری و بدرستیکه شما باشید آنگاه هر آینه از نزدیکان گفت مر ایشان را موسی بیفکنید آنچه را شما باشید اندازنده

فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ

پس انداختند ریسمانهاشان را و عصاهاشان را و گفتند بعزت فرعون بدرستیکه ما هر آینه ماییم غلبه کنندگان پس انداخت موسی

عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ

عصای خود را پس آنگاه آن میربود آنچه را مینمودند بدروغ پس در افکنده شدند ساحران سجده کنندگان گفتند گرویدیم بپروردگار

الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٧﴾ رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ

جهانیان پروردگار موسی و هارون گفت آیا ایمان آوردید مر او را پیش از آنکه دستوری دهم شما را هر آینه او بزرگ شماست که

عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۬ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُصَلِّبَنَّكُمْ

آموخته است شما را سحر پس هر آینه زود باشد که بدانید هر آینه خواهم برید دستهای شما را و پاهای شما را از خلاف یکدیگر و هر آینه بردار خواهم کرد شما را

اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٩﴾ قَالُوْا لَا ضَيْرَ ۡ اِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿٥٠﴾ ۚ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطٰيٰنَاۤ

همه گفتند نیست باکی هر آینه ما بسوی پروردگار خود بازگشت کنندگانیم هر آینه ما طمع داریم که بیامرزد ما را پروردگار ما گناهان ما را

اَنْ كُنَّاۤ اَوَّلَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥١﴾ ۠ وَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰى مُوْسٰۤى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْۤ اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٥٢﴾ فَاَرْسَلَ

که هستیم اول مؤمنان از قوم فرعون با حضار و وحی کردیم بموسی که بشب ببر بندگان مرا هر آینه شما از پی رفته شدگان پس فرستاد

فِرْعَوْنُ فِى الْمَدَاۤئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿٥٣﴾ ۚ اِنَّ هٰۤؤُلَاۤءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيْلُوْنَ ﴿٥٤﴾ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَاۤئِظُوْنَ

فرعون در شهرها جمع کنندگان هر آینه اینها هر آینه فرقه باشند اندک و هر آینه ایشان ما را هر آینه بخشم آورندگان

﴿٥٥﴾ وَاِنَّا لَجَمِيْعٌ حٰذِرُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٥٧﴾ وَّكُنُوْزٍ وَّمَقَامٍ

و هر آینه ما همه آمادگان با حزم داندگان پس بیرون کردیم ایشان را از بوستانها و چشمه سارها و گنجها و جای

كَرِيْمٍ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ ۗ وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِيْۤ اِسْرَاۤءِيْلَ ﴿٥٩﴾ ۚ فَاَتْبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِيْنَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا تَرَاۤءَا

خوب همچنین و میراث دادیم آنرا به بنی اسرائیل پس از پی رفتند ایشان طلوع دریافتگان پس چون دیدند

الْجَمْعٰنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوْسٰۤى اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ ﴿٦١﴾ ۚ قَالَ كَلَّا ۚ اِنَّ مَعِيَ رَبِّيْ سَيَهْدِيْنِ

یکدیگر را آن دو جماعت گفتند اصحاب موسی هر آینه ما هر آینه دریافته شدگانیم گفت نه چنین است هر آینه با من است پروردگار من زود راه نماید

﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰى مُوْسٰۤى اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ ۗ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ

مرا پس وحی کردیم بسوی موسی که بزن بعصایت دریا را پس شکافته شد پس بود هر پاره چون کوه

الْعَظِيْمِ ﴿٦٣﴾ ۚ وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِيْنَ ﴿٦٤﴾ ۚ وَاَنْجَيْنَا مُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗۤ اَجْمَعِيْنَ ﴿٦٥﴾ ۚ ثُمَّ اَغْرَقْنَا

بزرگ و جمع کردیم آنجا دیگران را و نجات دادیم موسی را و هر که با او بود همه پس غرق کردیم

الْاٰخَرِيْنَ ﴿٦٦﴾ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۗ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٦٧﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ

دیگران را هر آینه در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان گروندگان و هر آینه پروردگار تو هر آینه اوست

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

غالب مهربان — و برخوان برایشان خبر ابراهیم را — هنگامیکه گفت مر پدرش را و قومش را که چه میپرستید

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

گفتند میپرستیم بتانی را پس میکردیم مر آنها را تمام روز مقیمان پرستش — گفت آیا میشنوند از شما هنگامیکه دعا میکنید

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ

یا نفع میدهند شما را یا ضرر میرسانند — گفتند بلکه یافتیم پدران ما را که اینچنین میکردند — گفت

أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا

آیا دیدواید آنچه را که بودید میپرستید — شما و پدرانتان که پیشینیانند — پس بدرستیکه ایشان دشمنند مرا جز

رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا

پروردگار جهانیان — آنکه آفرید مرا پس او هدایت کند مرا — و آنکه او میخوراند مرا و میآشاماند مرا — و چون

مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي

بیمار شوم پس او شفا میدهد مرا — و آنکه میمیراند مرا پس زنده میکند مرا — و آنکه طمع دارم که بیامرزد مرا

خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾ وَاجْعَلْ لِي

گناهانم روز جزا — پروردگارا عطا کن مرا حکمی و در رسان مرا بشایستگان — و بگردان مرمرا

لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِأَبِي

زبان راستی در آخران — و بگردان مرا از وارثان بهشت با ناز و نعمت — و بیامرز پدر مرا

إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ

بدرستیکه او بود از گمراهان — و رسوا مگردان مرا روزیکه برانگیخته میشوند — روزیکه نفع نمیدهد مال و نه پسران

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٨﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٩﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ

مگر کسیکه آمد خدا را با دل درست — و نزدیک گردانیده شد بهشت برای پرهیزکاران — و ظاهر شد دوزخ

لِلْغَاوِينَ ﴿٩٠﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩١﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ

از برای گمراهان — و گفته شد مر ایشان را که کجاست آنچه بودید میپرستیدید — از غیر خدا — آیا یاری میکنند شما را

أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾

یا یاری میدهند پس بروی افکنده شوند در آن ایشان و گمراهان و لشکرهای شیطان همه

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ

گفتند و ایشان در آن خصومت میکردند بخدا قسم که هرآینه بودیم ما در گمراهی آشکار هنگامیکه برابر میکردیم شما را با پروردگار

الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ

جهانیان و گمراه نکردند ما را مگر گناهکاران پس نباشد ما را هیچ شفاعت کنندگان و نه دوستی

حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

نزدیک پس کاش بودی مر ما را بازگشتی پس بشدیم از گروندگان بدرستیکه در آن هرآینه آیتی هست و نباشد

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

اکثر ایشان مؤمنان و بدرستیکه پروردگار تو اوست غالب مهربان تکذیب کردند قوم نوح فرستادگان را

﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ

چون گفت مر ایشان را برادر ایشان نوح آیا نمیپرهیزید بدرستیکه من مر شما را رسولی امینم پس بترسید از خدا و

أَطِيعُونِ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا

فرمانبرید مرا و نمیخواهم از شما برآن هیچ مزدی نیست مزدم مگر بر پروردگار عالمیان پس بپرهیزید

اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا

از خدا و اطاعت کنید مرا گفتند آیا ایمان بیاوریم مر ترا و پیروی کردند ترا فرومایگان گفت و نیست دانشم بآنچه هستند که

يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

میکنند نیست حساب ایشان مگر بر پروردگارم اگر دانید و نیستم من راننده گروندگان

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾

نباشم من مگر بیم دهنده آشکارا گفتند هرآینه اگر باز نه ایستادی ای نوح هرآینه خواهی شد از سنگسار شدگان

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

گفت پروردگار من بدرستیکه قوم من تکذیب کردند مرا پس حکم کن میان من و میان ایشان حکمی و نجات ده مرا و آنکه با منست از گروندگان

﴿۱۱۸﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿۱۱۹﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿۱۲۰﴾ إِنَّ فِي

پس نجات دادیم او را و هر که با او بود در کشتی پر پس غرق کردیم بعد از آن ماندگان را بدرستیکه در

ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۲۱﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۲﴾ كَذَّبَتْ

آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان مؤمنان و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان تکذیب کردند

عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۲۳﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۲۴﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۲۵﴾

عاد مرسلان را هنگامیکه گفت مر ایشان را برادرشان هود آیا نمی پرهیزید بدرستیکه من مر شما را رسولی امینم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿۱۲۶﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ

پس بپرهیزید از خدا و فرمان برید مرا و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار

الْعَالَمِينَ ﴿۱۲۷﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿۱۲۸﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

جهانیان آیا بنا میکنید بهر جای بلندی علامتی که بازی کنید و فرا میگیرید قصرهای محکم باشد که شما جاوید بمانید

﴿۱۲۹﴾ وَإِذَا بَطَشْتُم بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿۱۳۰﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿۱۳۱﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُم

و چون حمله میکنید حمله میکنید ستمکاران پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا و بپرهیزید از آنکه امداد کرد شما را

بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۳۲﴾ أَمَدَّكُم بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿۱۳۳﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۱۳۴﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

بآنچه میدانید امداد کرد شما را بچهارپایان و پسران و بوستانها و چشمه ها بدرستیکه من میترسم بر شما

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۳۵﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ الْوَاعِظِينَ ﴿۱۳۶﴾ إِنْ هَٰذَا

عذاب روزی بزرگ را گفتند یکسانست بر ما خواه پند داده باشی یا نبوده باشی از پند دهندگان نیست آن

إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۳۷﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿۱۳۸﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

مگر عادت پیشینیان و نباشیم ما عذاب کرده شدگان پس تکذیب کردند او را پس هلاک کردیم ایشان بدرستیکه در آن

لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۳۹﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۴۰﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ

آیتی است و نباشند اکثرشان مؤمنان و بدرستیکه پروردگار تو اوست غالب مهربان تکذیب کردند ثمود

الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۴۱﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۴۲﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۴۳﴾ فَاتَّقُوا

مرسلان را چون گفت مر ایشان را برادرشان صالح آیا نمی پرهیزید بدرستیکه منم مر شما را رسولی امین پس بترسید

اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٤٤﴾ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٤٥﴾

از خداوند واطاعت کنید مرا ونمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزدم مگر بر پروردگار جهانیان

اَتُتْرَكُوْنَ فِيْ مَا هٰهُنَآ اٰمِنِيْنَ ﴿١٤٦﴾ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿١٤٧﴾ وَّزُرُوْعٍ وَّنَخْلٍ طَلْعُهَا

آیا واگذاشته میشوید در آنچه هست آنجا ایمنان در بوستانها وچشمه ها و زرعها ونخلی که شگوفه اش

هَضِيْمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا فٰرِهِيْنَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٥٠﴾

لطیف است ومیتراشید از کوهها خانه ها ماهران پس بترسید از خدا وفرمانبرید مرا

وَلَا تُطِيْعُوْٓا اَمْرَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٥١﴾ الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوْٓا اِنَّمَآ

و اطاعت نکنید امر اسراف کنندگان را آنانکه فساد میکنند در زمین واصلاح نمیکنند گفتند جز این نیست

اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿١٥٣﴾ مَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٥٤﴾

که تویی از سحر بسیار کرده شدگان نیستی تو مگر انسانی مانند ما پس بیاور آیتی اگر هستی از راستگویان

قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ

گفت این است ناقه مر او راست آب خورش ومر شما راست آب خورش روزی معین ودست مکنیدش بیدی پس بگیرد شمارا

عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ ﴿١٥٧﴾ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

عذاب روزی بزرگ پس پی کردند اورا پس گردیدند پشیمانان پس گرفت ایشانرا عذاب بدرستیکه در آن

لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٥٩﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ

هر آینه آیتی است ونباشند اکثرشان گروندگان وبدرستیکه پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان تکذیب کردند قوم

لُوْطِ ِالْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٦٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٦١﴾ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ

لوط مرسلان را چون گفت مرایشانرا برادرشان لوط آیا نمی پرهیزید بدرستیکه من مرشمارا رسولی امینم

﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٦٣﴾ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ

پس بپرهیزید از خدا وفرمانبرید مرا ونمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان

﴿١٦٤﴾ اَتَاْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُوْنَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَلْ

آیا میآیید ذکرانرا از جهانیان ووا میگذارید آنچه را آفرید برای شما پروردگارتان از جفتهاتان بلکه

أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُم

شمایید گروهی تعدی کنندگان گفتند هر آینه اگر باز نایستی ای لوط هر آینه خواهی شد از بیرون شدگان گفت بدرستیکه من کردار شما

مِّنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا عَجُوزًا

از دشمنانم پروردگار من برهان مرا و اهلم را از آنچه میکنند پس رهانیدیم او را و اهلش را همه مگر پیرزنی

فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ

در باز ماندگان پس هلاک کردیم دیگران را و بارانیدیم برایشان بارانی پس بد بود باران بیم کرده شدگان

﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

بدرستیکه در آن هر آینه آیتی است و نباشد اکثرشان گروندگان و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه اوست عزیز رحیم

كَذَّبَ أَصْحَابُ لْئَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

تکذیب کردند اصحاب ایکه مرسلان را چون گفت مر ایشان را شعیب آیا نپرهیزید بدرستیکه من مر شما را رسولی امین باورم

﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس بپرهیزید از خدا و فرمانبرید مرا و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزدم مگر بر پروردگار جهانیان

﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا

تمام کنید پیمانه را و نباشید از زیان رسانندگان و وزن کنید با ترازو و یا قپان درست و

تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ

کم مکنید مردمان را چیزهاشان و تباهکاری مکنید در زمین افساد کنندگان و بپرهیزید از آنکه آفرید شما را

وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن

و خلق پیشینیان را گفتند جز این نیست که تویی از سحر بسیار کرده شدگان و نیستی تو مگر انسانی مانند ما و بدرستیکه

نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ

گمان میبریم ترا که هر آینه از دروغگویانی پس فرود آور بر ما پاره‌ها از آسمان اگر هستی از راستگویان گفت

رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ

پروردگار من داناتر است بآنچه میکنید پس تکذیب کردند او را پس گرفت ایشان را عذاب روز سایبان بدرستیکه آن بود عذاب روزی

عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

بزرگ — بدرستیکه در آن هر آینه آیتی است و نباشد اکثر شان — گروندگان — و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ

و بدرستیکه آن فرو فرستادن پروردگار عالمیانست — فرود آورد آنرا روح الامین — بر دلت — تا بوده باشی

مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ

از بیم دهندگان — بلغت — تازی — واضح — و بدرستیکه آن هر آینه باشد در کتب پیشینیان — آیا نباشد مر ایشانرا

آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ

آیتی — اینکه میدانند آنرا دانایان بنی اسرائیل — و اگر فرو فرستاده بودیم آنرا بر بعضی — عجمان — پس خوانده بود آنرا بر ایشان

مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ

نبودند — آن گروندگان — همچنین سلوک دادیم آنرا در دلهای گناهکاران — ایمان نمیآورند — آن — تا آنکه

يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ

به بینند عذاب . پردرد — پس بیاید ایشانرا ناگاه و ایشان ندانند — پس گویند — آیا مائیم مهلت دهندگان

﴿٢٠٣﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا

آیا پس عذاب ما را بشتاب میخواهند — آیا دیده که اگر کامیاب سازیم ایشانرا سالها — پس آید ایشانرا — چه هستند که

يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا

وعده داده میشوند — کفایت نکند از ایشان آنچه بودند کامیاب کرده میشوند — و هلاک نگردانیدیم — هیچ — قریه را مگر بودند مر آنرا

مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي

بیم دهندگان — پند دادنی — و نباشیم ستمکاران — و فرود نیاوردند آنرا — شیاطین — و نمی سزد

لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ

مر ایشانرا — و نمیتوانند — بدرستیکه ایشانند از شنیدن هر آینه عزل شدگان — پس مخوان — با — خدا — الهی دیگر — پس باشی

مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ

از عذاب کرده شدگان — و بیم کن خویشانت را . که نزدیکترند — و فرود آور — بالت را — برای آنکه پیروی شد ترا

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۱۵﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۱۶﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿۲۱۷﴾

از گروندگان پس اگر نافرمانی کنند ترا پس بگوی بدرستیکه من بیزارم از آنچه میکنید و توکل کن بر غالب مهربان

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿۲۱۸﴾ وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ﴿۲۱۹﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۲۲۰﴾

آنکه می بیند ترا وقتیکه برخیزی و گردیدنت از حالی بحالی در سجده کنندگان بدرستیکه اوست شنوای دانا

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿۲۲۱﴾ تَنَزَّلُ عَلَى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿۲۲۲﴾ يُلْقُونَ

آیا خبر دهم شما را بر کسیکه نازل میشود بر او شیاطین نازل میشود بر هر دروغگوی گناهکاری میاندازند

السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿۲۲۳﴾ وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿۲۲۴﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي

گوش و اکثرشان دروغگویانند و شاعران پیروی میکنند ایشانرا گمراهان آیا ندیدی که ایشان در

كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿۲۲۵﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿۲۲۶﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

هر وادی سرگشته میروند و آنکه ایشان میگویند آنچه را که نمیکنند جز آنانکه ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا

و کردند کارهای شایسته و یاد کردند خدا را بسیار و انتقام کردند از بعد آنکه ظلم کرده شدند

وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿۲۲۷﴾

و بزودی خواهند دانست آنانکه ستم کردند که بکدام جای بازگشت برمیگردند

سُورَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَتِسْعُونَ آيَةً

۲۷

حروفها ۴۷۹۹ کلماتها ۱۱۴۰ رکوعها ۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

طس تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۱﴾ هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۲﴾ الَّذِينَ

این آیتهای قرآن و کتاب واضح هدایت است و بشارت برای مؤمنان آنانکه

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا

برپای میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان بآخرت ایشان یقین میدارند بدرستیکه آنانکه

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ

ایمان نمیآرند بآخرت آراستیم برای ایشان کارهاشان پس ایشان حیران میباشند آنها آنانند که برای ایشانست بدی

الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ

عذاب وایشان در آخرت ایشانند زیانکاران و بدرستیکه تو هر آینه فراداده میشوی قرآنرا از نزد درستکار

عَلِيمٍ ﴿٦﴾ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ

دانا هنگامیکه گفت موسی مر اهلش را بدرستیکه من دیدم آتشی را بزودی بیاورم شمارا از آن خبری یا آرم شمارا شعله

قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا

گیرانیده باشد که شما گرم شوید پس چون آمد آنرا ندا کرده شد که برکت داده شد آنکه باشد در آن آتش و آنکه باشد پیرامون

وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَأَلْقِ

آن و منزه است خدا پروردگار جهانیان ای موسی بدرستیکه منم خدای غالب درست کردار و بیفکن

عَصَاكَ ۚ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَا مُوسَىٰ لَا تَخَفْ

عصایت را پس چون دید آنرا که حرکت میکند گویا که آن ماریست باریک برگشت بازپس رونده و التفات نمود ای موسی مترس

إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي

بدرستیکه نمیترسند نزد من مرسلان مگر آنکه ظلم کرد پس بدل آورد نیکی را پس از بدی پس بدرستیکه من

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۖ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ

آمرزنده مهربانم و داخل کن دستت در گریبانت که بیرون آید سفید نورانی از غیر بدی که در نه گانه آیتها بسوی

فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا

فرعون و قومش بدرستیکه ایشان بودند گروهی فاسقان پس چون آمد ایشانرا آیتهای ما که بینا کننده است گفتند

هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

این است جادوی آشکار و انکار کردند آنرا و یقین دانستند آنرا نفسهاشان از راه ستم و کبر پس بنگر چگونه باشد

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا ۖ وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

انجام کار فسادکنندگان و بتحقیق دادیم داوود را و سلیمان را دانش و گفتند ستایش مر خدا که

ذکر ۱۶ ... وزر سجاده ...

فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا

افزونی دادمارا بر بسیاری از بندگانش که مؤمنانند و وارث شد سلیمان داوودرا وگفت ای

النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَيْءٍ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ

مردمان آموختند مارا نطق پرنده وداده شدیم از همه چیز بدرستیکه این هرآینه آن مزیتی است آشکار وجمع کردانیده شد

لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ

برای سلیمان لشکرهایش از جن وانس وپرنده پس ایشان بازداشته میشوند پس چون آمدند بوادی مور

قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ

گفت مورچهٔ ای موران داخل شوید در مسکنهاتان که نه درهم شکند شمارا سلیمان ولشکرهایش وایشان

لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ

ندانسته پس تبسم نمود خندان از گفتارش وگفت پروردگارمن الهام کن مرا که شکر کنم نعمت تورا

الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ

که انعام کردی برمن وبر والدینم وآنکه بکنم نیکی را که پسندی آنرا وداخل کن مرا برحمتت در بندگانت

الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾

که شایسته اند وجویا شد پرنده را پس گفت چیست مرا که نمی بینم هدهد یا باشد از غایبان

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ

هرآینه عذاب کنمش البته عذابی سخت یا هرآینه بکشم اورا البته یا هرآینه بیاورد مرا البته حجتی روشن پس درنگ نمود نه

بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾ إِنِّي وَجَدتُّ امْرَأَةً

دور پس گفت احاطه کردم بآنچه احاطه نکرده بآن وآوردهام ترا از سبا خبری حقیقی بدرستیکه من یافتم زنی را

تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ

که پادشاهی میکند ایشانرا وداده شده از همه چیز ومراوراست تختی بزرگ یافتم اورا وقومش را که سجده میکنند

لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ

مرآفتاب را از جز خدا وبیاراست برای ایشان شیطان کارهاشانرا پس بازداشتشان از راه

فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ

پس ایشان راه نمی‌یابند چرا سجده نمیکنند مر خدا را که بیرون می‌آورد پنهان را در آسمانها و زمین و میداند

مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۩ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ

آنچه را پوشیده میدارید و آنچه آشکار میکنید خدا نیست الهی مگر او که پروردگار عرش بزرگست گفت بزودی نظر خواهم کرد

أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اذْهَبْ بِكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ

که آیا راست گفته یا هستی از دروغگویان ببر نامهٔ مرا این پس بینداز‌ش بر ایشان پس روبگردان از ایشان

فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾

پس ببین چه جواب میگویند گفت ای جماعت بدرستیکه من افگنده شد بسوی من نامهٔ گرامی

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي

بدرستیکه آن است از سلیمان و بدرستیکه آن است بنام خدای بخشاینده مهربان که رفعت مجوئید بر من و بیائید مرا

مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ

منقادان گفت ای جماعت فتوی دهید مرا در کارم نیستم عزم جزم کننده کاری را تا

تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي

حاضر نشوید مرا گفتند مائیم صاحبان قوت و صاحبان کارزار سخت و کار با تو است پس نظر کن که

مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا

چه میفرمائی گفت بدرستیکه پادشاهان چون داخل شوند قریه را تباه میسازند آنرا و میگردانند عزیزان اهل آنرا

أَذِلَّةً ۖ وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

ذلیلان و همچنین میکنند و بدرستیکه من فرستنده‌ام بسوی ایشان هدیه پس نظر کننده‌ام که بچه برمیگردند فرستادگان

﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ

پس چون آمد سلیمان را گفت آیا مدد میکنید مرا بمال پس آنچه داد مرا خدا بهتر است از آنچه داد شما را بلکه

أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ

شمائید که بهدیهٔ تان شاد میباشید برگرد بسوی ایشان پس خواهیم آورد ایشان را لشکرهائی که طاقت نباشد ایشان را بآنها و بیرون کنیم

مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿۳۷﴾ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَؤُا أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي

از دبستان ایشان را از آن ذلیلا و ایشان باشند خواران گفت ای جماعت کدامتان میآرد مرا تختش پیش از آنکه آیند مرا

مُسْلِمِينَ ﴿۳۸﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي

منقادان گفت دیوی از جن من میآرم ترا باو پیش از آنکه برخیزی از جایت و بدرستیکه منم

عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿۳۹﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ

بر آن هر آینه قوی امین گفت آنکه بود نزدش علمی از کتاب من میآرم بتو آنرا پیش از آنکه برگردد

إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ

بسوی تو چشم تو پس چون دید آنرا قرار یافته نزدش گفت این از تفضل پروردگار من است تا بیازماید مرا آیا شکر میکنم یا

أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿۴۰﴾ قَالَ نَكِّرُوا

ناسپاسی میکنم و کسیکه شکر کند پس جز این نیست که شکر میگوید برای خودش و کسیکه ناسپاسی کرد پس بدرستیکه پروردگار من بی نیاز کریم است گفت ناشناخت

لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۴۱﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَٰكَذَا

کنید برای او تختش را ببینیم آیا میباید یا باشد از آنکه نمییابند پس چون آمد گفته شد آیا اینچنین است

عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿۴۲﴾ وَصَدَّهَا مَا

تخت تو گفت گویا آنست و داده شدیم علم را پیش از آن و بودیم مسلمانان و باز داشته بود او را آنچه

كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿۴۳﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ

بود که میپرستید از غیر خدا بدرستیکه او بود از گروه کافران گفته شد مر او را داخل شو در صحن

فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ

پس چون دید آنرا پنداشتش آب بسیار و بالا زد دامن جامه از دو ساقش گفت بدرستیکه آن صحنی است ساده از آبگینه ها

قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۴﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

گفت پروردگار من بدرستیکه من ستم کردم بر خود و اسلام آوردم با سلیمان مر خدا را که پروردگار جهانیانست و بحقیقت فرستادیم

إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿۴۵﴾ قَالَ يَا قَوْمِ

بسوی ثمود برادر شان را صالح که بپرستید خدا را پس آنگاه ایشان دو فرقه شدند که نزاع میکردند گفت ای قوم

لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۴۶﴾

چرا بشتاب میخواهید بدیرا پیش از خوبی چرا آمرزش نمیخواهید از خدا باشد که شما رحمت کرده شوید

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿۴۷﴾ وَكَانَ

گفتند شوم گرفتیم بتو و بآنکه باتو است گفت شگون شما نزد خداست بلکه شما هستید گروهی که مبتلا میشوید و بودند

فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿۴۸﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ

در شهر نه نفر گروه فساد میکردند در زمین و اصلاح نمیکردند گفتند سوگند خوردیم باهم بخدا

لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۴۹﴾

هرآینه شبیخون بزنیم او را و اهلش را پس هرآینه بگوئیم مر وارثش را که حاضر نبودیم در جای هلاک اهل او و بدرستیکه مائیم هرآینه راستگویان

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۰﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ

و مکر کردند مکر کردنی و مکر کردیم مکر کردنی و ایشان نمیدانستند پس بنگر چگونه بود انجام مکر ایشان

أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۱﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

که ما هلاک کردیم ایشان را و قوم شان را همه پس اینست خانهای شان فروریخته بسبب آنکه ستم کردند بدرستیکه در آن

لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۵۲﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۵۳﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ

هرآینه آیتی است از برای گروهیکه میدانند و رهانیدیم آنانرا که ایمان آوردند و بودند پرهیز میکردند و لوط را هنگامیکه گفت

لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿۵۴﴾ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ

مر قومش را آیا میآئید آن کار زشت را و شما می‌بینید آیا بدرستیکه شما هرآینه میآئید بمردان از روی شهوت از

دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿۵۵﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

غیر زنان بلکه شمائید گروهی جهل میورزید پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند

أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿۵۶﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا

بیرون کنید آل لوط را از قریهٔ خودتان بدرستیکه ایشان مردمانی اند که پاک میخواهند باشند پس رهانیدیم او را و اهلش را مگر

امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۵۷﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۸﴾

زنش را که مقرر داشتیم او را که باشد از آن بازماندگان و بارانیدیم برایشان بارانی پس بد بود باران بیم داده شدگان

[illegible]

قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفٰى ءَآللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ اَمَّنْ خَلَقَ

بگو ستایش مرخدارا و سلام بر بندگانش که برگزید آیا خدا بهتر است یا آنچه شرک میاورید یا آنکه آفرید

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَنْبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ

آسمانها و زمین را و فرو فرستاد برای شما از آسمان آب را پس رویانیدیم بآن باغهای صاحب بهجت

مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾ اَمَّنْ جَعَلَ

نباشد مر شمارا که برویانید درخت آنهارا آیا الهی هست با خدا بلکه ایشان گروهی اند که عدول میکنند آیا آنکه گردانید

الْاَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَآ اَنْهٰرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا

زمین را مستقر و گردانید میانش را نهرها و گردانید مرآنرا کوههای ثابت و گردانید میان دو دریا حایلی

ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ اَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ

آیا با خدا خدائی هست بلکه اکثر ایشان نمیدانند آیا آنکه اجابت میکند مضطر را چون بخواند اورا و دفع میکند

السُّوٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ الْاَرْضِ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ اَمَّنْ يَهْدِيكُمْ

بدیرا و میگرداند شمارا جانشینان در زمین آیا الهی با خداست اندکی پند میگیرید آیا آنکه راه مینماید شمارا

فِي ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ تَعٰلَى اللّٰهُ

در تاریکیهای بیابان و دریا و آنکه میفرستد بادهارا بشارت میان دو دست رحمتش آیا الهی با خداست برتر آمد خدا

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾ اَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهٗ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ءَاِلٰهٌ

از آنچه شریک میدانند آیا آنکه نخست آفرید خلق را پس اعاده میکندش و آنکه روزی میدهد شمارا از آسمان و زمین آیا الهی

مَعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

با خداست بگو بیاورید دلیلتانرا اگر هستید راستگویان بگو نمیداند آنکه باشد در آسمانها و زمین

الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَمَا يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي

غیب را مگر خدا و نمیدانند که کی برانگیخته میشوند بلکه بکمال رسید علمشان در آخرت بلکه ایشانند در

شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا وَاٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا

شک از آن بلکه ایشانند از آن کوران و گفتند آنانکه کافر شدند آیا چون باشیم خاک و پدران ما آیا بدرستیکه

لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِن قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

هرآینه بیرون آورده شدگانیم هرآینه بدرستیکه وعده داده شدیم این را ما و پدران ما پیش ازاین نیست این مگر افسانهای پیشینیان

﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ

بگو بروید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار گناهکاران و اندوهگین مباش

عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ

برایشان و مباش در تنگی از آنچه مکر میکنند و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ

راستگویان بگو شاید باشد که برسد شمارا برخی از آنچه بشتاب میخواهید و بدرستیکه پروردگار

لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ

هرآینه صاحب تفضل است بر مردمان ولیکن بیشترین ایشان شکر نمیکنند و بدرستیکه پروردگار تو هرآینه میداند آنچه پنهان میکند

صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

سینهای ایشان و آنچه آشکار میکنند و نیست هیچ نهانی در آسمان و زمین مگر که هست در کتابی آشکار

﴿٧٥﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

بدرستیکه این قرآن میخواند بر بنی اسرائیل اکثر آنچه ایشان در آن اختلاف میکنند

وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

و بدرستیکه آن هرآینه هدایت و رحمت مر مؤمنان را بدرستیکه پروردگار تو داوری میکند میان ایشان بحکم خود و اوست غالب

الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ

دانا پس توکل کن بر خدا بدرستیکه تویی بر حق آشکار بدرستیکه تو نمیشنوانی مردگانرا و نمیشنوانی

الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَن ضَلَالَتِهِمْ إِن

کرانرا ندا چون برگردند پشت برگردانندگان و نیستی تو راهنماینده کوران از گمراهیشان

تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُم مُّسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ

نمیشنوانی مگر آنرا که میگرود بآیتهای ما پس ایشان منقادانند و چون واقع شود گفتار برایشان بیرون آریم برای ایشان

[illegible]

دَآبَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ

جنبنده از زمین که سخن کند با ایشان که مردمان بودند که بآیتهای ما یقین نمیکردند و روزیکه حشر بکنیم

مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّن يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ

از هر امتی گروهی را از آنکه تکذیب کرد آیتهای ما را پس ایشان بازداشته میشوند تا چون آیند گوید

أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا

آیا تکذیب کردید آیتهای مرا و احاطه نکردید بآن از راه دانش آیا چه چیز بود که بودید میکردید و بوقوع آمد گفتار بر ایشان بسبب آنکه

ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ

ظلم کردند پس ایشان سخن نمیکنند آیا ندیدند که ما گردانیدیم شب را تا آرام گیرند در آن و روز را بینش بخش بدرستیکه

فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن

در آن هرآینه آیتهاست از برای گروهی که میگروند و روزیکه دمیده شود در صور پس هراسان شود هر که در آسمانها و هر که

فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ

در زمین است مگر کسیکه خواست خدا و همه آیند او را ذلیلان و ببینی کوهها را پنداری آنها را ساکن و آنها

تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۚ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾ مَن جَاءَ

میروند روش ابر کردن خدائی که درست ساخت همه چیز را بدرستیکه او آگاه است بآنچه میکنید آنکه آورد

بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُم مِّن فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾ وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ

خوبی را پس مر او راست بهتر از آن و ایشان از هراس روز چنین ایمنانند و آنکه آورد بدی را پس نگونسار کرده شود

وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ

رویهای ایشان در آتش آیا جزا داده میشوید جز آنچه بودید که میکردید جز این نیست فرموده شدم که بپرستم پروردگار

هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ

این بلده را که حرام گردانید او را و مر او راست همه چیز و فرموده شدم که باشم از منقادان و آنکه

أَتْلُوَ الْقُرْآنَ ۖ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ

بخوانم قرآن را پس آنکه هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت مییابد برای خودش و آنکه گمراه شد پس بگو جز این نیست که من از

الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

بیم کنندگان و بگو ستایش مرخدارا بزودی بنماید شمارا آیتهایش پس بشناسیدآنرا و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنید

سُورَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانُونَ آيَةً

١٢٨

حروفها ٥٨٠٠ كلماتها ١٣٤١ ركوعها ٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

طسم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ مِن نَّبَإِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ

این است آیتهای کتاب واضح میخوانیم برتو از خبر موسی و فرعون

بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا

بحق برای گروهی که میگروند بدرستیکه فرعون برتری یافت درزمین و گردانید اهل آنرا گروه گروه

يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

ضعیف میداشت گروهی را ازایشان میکشت پسران ایشانرا و باقی میگذاشت زنان ایشانرا بدرستیکه او بود از فسادکنندگان

﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ

و میخواستیم که منت بگذاریم برآنانکه ضعیف داشته شده بودند درزمین و بگردانیمشان پیشوایان و بگردانیم ایشانرا

الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا

وارثان و تمکین دهیم مرایشانرا در زمین و بنمائیم فرعون را و هامان را و لشکرهای آن دورا

مِنْهُم مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ

ازایشان آنچه بودند که بیم میداشتند و وحی کردیم بمادر موسی که شیرده اورا پس چون بترسی براو

فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۖ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

پس بیندازش در دریا و مترس و اندوهگین مشو بدرستیکه ما بازگردانندهایم اورا بسوی تو و گردانندهایم اورا از مرسلان

﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا

پس برگرفتند اورا کسان فرعون تا باشد مرایشانرا دشمنی و اندوهی بدرستیکه فرعون و هامان و لشکرهای آندو

* عجل الله تعالى فرجه * بزمان حضرت صاحب الامر علیه السلام معلوم میشود که این آیه بشارت است جعفر صادق علیه السلام مستفاد و روایت معانی الاخبار (۱۰) و نجانی از امام محمد باقر علیه السلام و ابن بابویه اصول کافی و تفسیر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام شیخ در امالی صدوق و نهج البلاغه معصومین و شیخ طوسی در غیبت و نرید ان نمن (ق/۵) و نیز کتب دیگر مذکور است * شده با جعفر ... از اول الی مقام نازل القرآن

كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ

بودند خطاکاران وگفت زن فرعون آسایش چشم است مرا و مرترا مکشید اورا شاید

أَن يَنفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِن

که نفع دهد مارا یا برگیریمش فرزند وایشان نمیدانستند وگردید دل مادر موسی تهی از شادی یا از نه

كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ

بدرستیکه نزدیک بود که هرآینه آشکار کند اورا اگر نه آن بود که ببستیم بر دلش تا باشد از مؤمنان وگفت

لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ

مرخواهرشرا که از پی برو اورا پس دیدش از دور وایشان نمیدانستند وحرام گردانیدیم براو شیردهندگانرا

مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ

از پیش پس گفت خواهرش آیا دلالت کنم شمارا برکسان خانه که بر خود گیرند پروردن ورا برای شما وایشان باشند مراورا خیرخواهان پس بازگردانیدیم

إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا

اورا بسوی مادرش تا بیاساید چشمش واندوهگین نباشد وتا بداند که وعده خدا راست است ولیکن اکثر ایشان

يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

نمیدانند وچون رسید بکمال قوتش واعتدال یافت دادیم اورا حکمت ودانش وهمچنین جزا میدهیم نیکوکارانرا

﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا

وداخل شد در شهر بوقت غفلتی از اهل آن پس یافت در آن دو مرد را که کارزار میکردند این

مِن شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِن شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ

از شیعه او واین از دشمنش پس بیاری طلبید اورا آنکه بود از شیعه اش بر آنکه بود از دشمنش

فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

پس مشت زد اورا موسی پس کشت اورا گفت این بود از کار شیطان بدرستیکه اوست دشمن اضلال کننده آشکار

﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ

گفت پروردگار من بدرستیکه من ستم کردم بر خودم پس بیامرز مرا پس آمرزید اورا بدرستیکه اوست آمرزنده مهربان گفت پروردگار

بِمَآ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا

بآنچه انعام کردی برمن پس نشوم هرگز هم پشت گناهکاران پس گشت در آن شهر ترسان مترصد میبود پس ناگاه

الَّذِي اسْتَنصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰٓ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّآ أَنْ

آنکه یاری طلبیده بود اورا دیروز بفریادرسی میخواست اورا گفت مراورا موسی بدرستیکه تو گمراهی آشکار پس چون

أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰٓ أَتُرِيدُ أَن تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا

خواست که حمله بکند باآنکه او دشمن بود مرآندو را گفت ای موسی میخواهی که بکشی مرا همچنانکه کشتی نفسی را

بِالْأَمْسِ إِن تُرِيدُ إِلَّآ أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ

دیروز نمیخواهی جز اینکه باشی ستمکار در زمین و نمیخواهی که باشی از اصلاح کنندگان

﴿١٩﴾ وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰٓ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ

و آمد مردی از انتهای آن شهر که میشتافت گفت ای موسی بدرستیکه جماعت مشورت میکنند در باب تو

لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي

که بکشندت پس بیرون رو بدرستیکه من مرترا از خیرخواهانم پس بیرون رفت از آن ترسان که مترصد میبود گفت ای پروردگار من برهان مرا

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّيٓ أَن يَهْدِيَنِي سَوَآءَ

از گروه ستمکاران و چون متوجه شد بسوی مدین گفت شاید که پروردگار من هدایت کند مرا میان

السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِن

راه و چون وارد شد بآب مدین یافت برآن گروهیرا از مردمان که آب میدادند مواشی خودرا و یافت از

دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَآءُ وَأَبُونَا

فرود ایشان دو زن را منع میکردند گفت چیست کار شما گفتند آب نمیدهیم تا آنکه بازگردند شبانان و پدر ما

شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰٓ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَآ أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ

پیریست بزرگ پس آب داد برای آندو پس برگشت بسوی سایه پس گفت پروردگار من بدرستیکه من برای آنکه فرود فرستادی بر من از

خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَآءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَآءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ

خیر محتاجم پس آمد اورا یکی از آندو که راه میرفت باآزرم و شرم گفت بدرستیکه پدر من میخواند ترا که پاداش دهد ترا

أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ۚ فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ ۖ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ

مزد آنچه آب دادی برای ما پس چون آمد اورا و خواند براو قصه هارا گفت مترس نجات یافتی از گروه

الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ ۖ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ

ستمکاران گفت یکی از آن دو ای پدر من بمزدوری گیر اورا بدرستیکه بهتر کسیست که بمزدوری گرفتی توانای امین است

﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ

گفت بدرستیکه من میخواهم که تزویج کنم بتو یکی از دو دخترم این دو تا بر آنکه مزدور شوی مرا هشت سال

فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۖ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ ۚ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ

پس اگر تمام کردی ده را پس از نزد تو هست و نمیخواهم که رنج نهم بر تو زود باشد که بیابی مرا اگر خواسته باشد

اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۖ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ

خدا از شایستگان گفت این هست میان من و میان تو که هر کدام از آن دو مدت را که بپایان رسانیدم پس نباشد تعدی

عَلَيَّ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ

بر من و خدا بر آنچه میگوئیم وکیل است پس چون بپایان رسانید موسی آن مدت را و روان شد با اهلش دید از جانب

الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ

طور آتشی را گفت مر اهلش را که درنگ نمائید بدرستیکه من دیدم آتشی را شاید که آورم بشما از آن خبری یا گیرانیده شعله از آتش

لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ

باشد که شما گرم شوید پس چون آمد آنرا ندا کرده شد از کنار آن وادی که جانب راست بود در قطعه زمینی برکت داده شده از

الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ

آن درخت که ای موسی بدرستیکه من منم خدا که پروردگار جهانیانم و آنکه بینداز عصایت را پس چون دید آنرا که حرکت میکرد

كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَا مُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۖ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ اسْلُكْ

گویا آن بود مار باریکی برگشت بازپس رونده و رجوع نکرد ای موسی بیا و مترس بدرستیکه تو ای از ایمنان در آر

يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ

دستت را در گریبانت که بیرون آید سفید نورانی از غیر بدی و فراهم آور بسوی خود دلت را از ترس

فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾

پس این دو تا دو دلیلند از پروردگارت بسوی فرعون و جماعتش بدرستیکه ایشان باشند گروهی تباهکاران

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي

گفت ای پروردگار من بدرستیکه من کشتم از ایشان تنی را پس میترسم که بکشند مرا و برادرم هارون اوست فصیح تر از من

لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۖ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ

بزبان پس بفرست اورا با من مددکار که تصدیق نماید مرا بدرستیکه من میترسم که تکذیب کنند مرا گفت زود باشد که قوی گردانیم بازوی

بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا

برادرت و بگردانیم برای شما تسلطی پس نخواهند رسید بشما دو تا بسبب آیتهای ما شما دو تا و آنکه پیروی کرد شمارا

الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا

غالب آیند پس چون آمد ایشانرا موسی بآیتهای ما که روشن بودند گفتند نیست این مگر جادوئی بربافته شده و

سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ

نشنیدیم اینرا در پدرانمان که پیشینیانند و گفت موسی پروردگار من داناتر است بکسی که آمد بهدایت از نزدش

وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا

و کسیکه باشد مراورا عاقبت آنسرای بدرستیکه رستگار نشوند ستمکاران. و گفت فرعون ای جماعت نمی

عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ

دانم مرشمارا هیچ الهی غیر من پس برافروز برای من ای هامان بر گل پس بساز برای من کوشکی باشد که من اطلاع یابم

إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

بر الٰه موسی و بدرستیکه من هر آینه گمان میبرم اورا از دروغگویان و بزرگی کردند او و لشکرهایش در زمین بنا حق

وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

و گمان کردند که ایشان بسوی ما برگردانیده نمیشوند پس گرفتیم اورا و لشکرهایش را پس انداختیم ایشانرا در دریا پس بنگر چگونه باشد

عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾

انجام کار ستمکاران و گردانیدیم ایشانرا پیشوایان که بخوانند بسوی آتش و در روز قیامت یاری کرده نمیشوند

وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُم مِّنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى

ودر پی کردیم ایشان را در این دنیا لعنت و روز قیامت ایشانند از زشت کرده شدگان و بتحقیق دادیم موسی را

الْكِتَابَ مِن بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

آن کتاب از بعد آنکه هلاک گردانیدیم قرنهای پیشین را که دلیلهای بینش بخش است برای مردمان و هدایت و رحمتی است باشد که ایشان پند گیرند

﴿٤٣﴾ وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾

و نبودی در جانب غربی هنگامیکه گذاردیم دادیم بسوی موسی امر را و نبودی از حاضران

وَلَٰكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ

ولیکن آفریدیم قرنها پس دراز شد برایشان مدت زندگانی و نبودی مقیم در اهل مدین که بخوانی برایشان

آيَاتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ

آیتهای ما را ولیکن ما بودیم فرستندگان و نبودی بجانب طور هنگامیکه ندا کردیم ولیکن رحمتی است از پروردگار

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ

تا بیم دهی گروهی را که نیامد ایشان را هیچ بیم دهنده پیش از تو باشد که ایشان پند گیرند و اگر نبود آنکه میرسید ایشان را مصیبتی

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ

بسبب آنچه پیش فرستاد دستهاشان پس میگفتند پروردگار ما چرا نفرستادی بسوی ما رسولی پس پیروی میکردیم آیتهایت را و میبودیم از

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ ۚ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا

گروندگان پس چون آمد ایشان را حق از نزد ما گفتند چرا داده نشد مانند آنچه داده شد بموسی آیا کافر نشدند

بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۖ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ

بآنچه داده شد بموسی از پیش گفتند دو سحرند که هم پشت شدند و گفتند هر آینه ما بهمه کافرانیم بگو پس بیارید کتابی

مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ

از نزد خدا که آن هدایت کننده تر باشد از آندو که پیروی کنم آنرا اگر هستید راستگویان پس اگر اجابت نکردند مر ترا پس بدان

أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

جز این نیست پیروی میکنند خواهشهاشان را و کیست گمراه تر از آنکه پیروی کرد هوای خود را بدون هدایتی از خدا بدرستیکه خدا هدایت نمیکند

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ

گروه ستمکاران را و بتحقیق پیوسته گردانیدیم برای ایشان گفتار را باشد که ایشان پند گیرند آنانکه دادیم ایشان را

الْكِتَابَ مِن قَبْلِهِ هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا

کتاب پیش از آن ایشان بآن ایمان میآورند و چون خوانده شود بر ایشان گویند ایمان آوردیم بآن که آن حق است از پروردگار

إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ

بدرستیکه ما بودیم پیش از آن منقادان آنگروه داده شوند مزد شان را دو مرتبه بسبب آنکه صبر کردند و دفع میکنند

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا

بخوبی بدی را و از آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق میکنند و چون بشنوند لغو را اعراض نمایند از آن و گویند

لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ

مر ما راست کردار ما و مر شما راست کردار شما سلام بر شما نمیجوئیم نادانان را بدرستیکه تو هدایت نمیکنی آنرا که

أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ

دوست داری ولیکن خدا هدایت میکند آنرا که میخواهد و او داناتر است بهدایت یافتگان و گفتند اگر پیروی کنیم هدایت را

مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا

با تو ربوده شویم از زمین خود آیا جای ندادیم مر ایشان را حرمی ایمن که برده میشود بسوی آن ثمرهای همه چیز روزی

مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا

از نزد ما ولیکن اکثر ایشان نمیدانند و بسا که هلاک گردانیدیم از قریه که بکفران انجامید معیشتش

فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَن مِّن بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ

پس اینست مسکنهای شان که مسکون نشد از بعد ایشان مگر اندکی و هستیم ما وارثان و نباشد

رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي

پروردگار تو که هلاک کند قریه ها را تا برانگیزد در اصلش رسولی که بخواند بر ایشان آیتهای ما را و نیستیم ما هلاک گردانندگان

الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا

قریه ها مگر و اهل آنها باشند ظالمان و آنچه داده شدید از چیزی پس بهره عیش زندگانی دنیاست و پیرایه اش و آنچه

عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن

نزد خداست بهتر و پاینده‌تر است آیا پس نمیابید بعقل آیا پس کسیکه وعده دادیمش وعده خوب پس او یابنده آنست چون کسی

مَّتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ

که دادیم او را مایهٔ تعیش زندگانی دنیا پس او است روز قیامت از حاضر کرده شدگان و روزیکه ندا کند ایشان را پس گوید

أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ

کجایند شریکان من که بودید گمان میبردید گفتند آنانکه لازم آمد بر ایشان قول پروردگارا اینهااند که

أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ ۖ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا

گمراه کردیم گمراه کردیم ایشانرا چنانکه گمراه شدیم بیزاری نموده برگشتیم بسوی تو نبودند که ما را میپرستیدند و گفته شد بخوانید

شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ

شریکان خود را پس بخوانند ایشانرا پس جواب ندادند مر ایشانرا و دیدند عذاب را اگر آنکه ایشان بودند که هدایت مییافتند و روزیکه

يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ

ندا کند ایشانرا پس گوید چه جواب دادید مرسلان را پس کور شود بر ایشان خبرها روزی چنین پس ایشان سؤال نکنند

﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ

پس اما کسیکه توبه کرد و ایمان آورد و کرد کار شایسته پس شاید که بوده باشد از رستگاران و پروردگار تو میآفریند

مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ

آنچه میخواهد و اختیار میکند نباشد مر ایشانرا اختیار لازم پاک بودن خدا را و برتر آمد از آنچه شریک میآورند و پروردگار تو میداند

مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۖ

آنچه را پنهان میدارد سینه‌های ایشان و آنچه آشکار میکنند و اوست خدا نیست الهی مگر او مر او راست ستایش در دنیا و آخرت

وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ

و مر او راست حکم و بسوی او بازگردانیده میشوید بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا بر شما شب را پاینده تا روز

الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ ۖ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ

قیامت کیست الهی جز خدا که بیاورد شما را روشنائی آیا پس نمیشنوید بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا

عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ

بر شما روز را پاینده تا روز قیامت کیست خدائی جز خدا که بیاورد بشما شبی که آرام گیرید در آن

أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ

پس آیا نمی بینید و از رحمت خود گردانید برای شما شب و روز را تا بیارامید در آن و تا بجوئید از

فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

فضلش و باشد که شما شکر کنید و روزیکه ندا کند ایشانرا پس گوید کجایند انبازان من که بودید که گمان میبردید

﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ

و برآوردیم از هر امتی شاهدی پس گفتیم بیاورید دلیلتانرا پس دانستند که حق مر خدا راست و گمشد

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ

از ایشان آنچه بودند که افترا میکردند بدرستیکه قارون بود از قوم موسی پس تفوق جست برایشان و دادیم اورا از

الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ

گنجها آنچیز که کلیدهایش یا مخزنهایش هرآینه گرانی میکرد بگروهی انبوه صاحبان زور هنگامیکه گفتند مر اورا قومش که شاد مباش

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ

بدرستیکه خدا دوست نمیدارد بسیار شادانرا و بجوی در آنچه داد ترا خدا سرای آخرت و فراموش مکن بهره اترا

مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا

از دنیا و احسان کن همچنانکه احسان کرد خدا بتو و مجوی فساد را در زمین بدرستیکه خدا

يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ

دوست نمیدارد فساد کنندگانرا گفت جز این نیست که داده شدم آنرا بر دانشی که نزد من است آیا ندانست که خدا بحقیقت هلاک کرد

مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ

پیش از او از قرنها آنکه او سخت تر بود از او از راه قوت و بیشتر بود از راه جمعیت و پرسیده نمیشوند از گناهانشان

الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ

گناهکاران پس بیرون آمد بر قومش در زینتش گفتند آنانکه میخواستند زندگانی دنیا را ای کاش

[illegible]

لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ

بودی برای ما مثل آنچه داده شد بقارون بدرستیکه او هرآینه صاحب بهرهٔ عظیم است و گفتند آنانکه داده شده دانش را وای بر شما

ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَ

ثواب خدا بهتر است از برای آنکه گروید و کرد نیکوئیرا و داده نمیشوند آنرا مگر شکیبایان پس فرو بردیم اورا و

بِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

خانه‌اش را بزمین پس نبود مر اورا هیچ گروهی که یاری کنند اورا از غیر خدا و نبود از نصرت یافتگان

﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

و بامداد نمودند آنانکه آرزو کردند مرتبه اشرا در دیروز میگفتند آیا نمیدانی بتحقیق که خدا گشاده میکند روزی را برای آنکه

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

میخواهد از بندگانش و تنگ میگرداند اگر آن نبود که منت نهاد خدا بر ما هرآینه فرو برده بود ما را آیا نمیدانی که رستگار نمیشوند کافران

﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَ

این است سرای آخرت میگردانیم آنرا از برای آنانکه نمیخواهند تفوقی در زمین و نه فسادی و

الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا

انجام نیک برای پرهیزکاران است آنکه آورد خوبی را پس مر اوراست بهتر از آن و آنکه آورد بدیرا پس

يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ

جزا داده نمیشوند آنانکه کردند بدیهارا جز آنچه هستند که میکنند بدرستیکه آنکه واجب ساخت بر تو قرآنرا

لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا

هرآینه بازگرداننده تو است بجای بازگشت بگو پروردگار من داناتر است بآنکه آورد هدایترا و آنکه اوست در گمراهی آشکار و

كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ

نبودی تو که امید داشته باشی که القا کرده شود بتو کتاب را مگر رحمتی از پروردگارت پس مباش البته معین مر کافران را

﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ

و نباید که باز دارند ترا از آیتهای خدا پس از آنکه فرو فرستاده شد بسوی تو و بخوان بسوی پروردگارت و مباش البته

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

از شرک آورندگان و مخوان با خدا الهی دیگر را نیست الهی مگر او همه چیز هلاک و زوال پذیرد مگر ذات او

لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

مراو راست حکم و بسوی او برگردانیده میشوید

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَسِتُّونَ آيَةً

حروفها ٤١٩٥ كلماتها ٩٨٠ ركوعها ٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الم ﴿١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا

آیا پنداشتند مردمان که واگذاشته میشوند که بگویند ایمان آوردیم و ایشان امتحان کرده نشوند و بتحقیق امتحان کردیم

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ

آنانرا که بودند پیش از ایشان پس هرآینه بداند البته خدا آنانرا که راست گفتند و هرآینه بداند البته دروغگویانرا آیا پنداشتند آنانکه

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ

میکنند بدیهارا که عاجز کنند مارا بد است آنچه حکم میکنند کسیکه باشد که امید میدارد ملاقات خدارا پس بدرستیکه

أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ

وقت مقدر خدا هرآینه آینده است و اوست شنوای دانا و کسیکه مجاهده کند پس جز این نیست مجاهده میکند برای خودش بدرستیکه خدا

لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ

هرآینه بی نیاز است از جهانیان و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته هرآینه محو کنیم از ایشان گناهانشانرا و

لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ

هرآینه جزا دهیم ایشانرا خوبتر از آنچه بودند که میکردند و وصیت کردیم انسانرا بوالدینش خوبی را و اگر

جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا

بجد تکلیف کنند ترا که شریک سازی بمن آنچه نیست مر ترا بآن علمی پس اطاعت مکن آندو را بسوی من است بازگشت شما پس خبر دهم شمارا بآنچه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾

بودید که میکردید و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته هرآینه داخل میکنیم ایشانرا در صالحان و

فی ثواب القرآن: در ثواب الاعمال بروایت از حضرت صادق علیه السلام مذکور است که هرکه بخواند سوره عنکبوت و روم را در شب بیست و سوم ماه رمضان [illegible]

قوله: وان جاهداك ... در سبب نزول [illegible] سعد بن ابی وقاص [illegible] اسلام آورد مادرش [illegible]

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ

از مردمان کسی هست که میگوید ایمان آوردیم بخدا پس چون آزار رسانیده شود در خدا میگرداند بلای مردمانرا چون عذاب خدا

وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ

واگر آید نصرتی از پروردگار تو هر آینه گویند البته بدرستیکه ما بودیم با شما آیا و نیست خدا داناتر بآنچه باشد در سینه‌های

الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

جهانیان و هر آینه میداند البته خدا آنانرا که ایمان آوردند و هر آینه میداند البته خدا منافقانرا و گفتند آنانکه کافر شدند

لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ

مرآنانرا که ایمان آوردند که متابعت کنید طریق ما را و باید که برداریم گناهان شما را و نباشند ایشان بردارندگان از گناهانشان هیچ چیز

إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

بدرستیکه ایشانند هر آینه دروغگویان و هر آینه برمیدارند البته بارهای گناهان خود را و بارهای گناهان با بارهای گناهانشان و هر آینه پرسیده میشوند روز قیامت

عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا

از آنچه بودند که افترا می بستند و بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قومش پس درنگ کرد در ایشان هزار سال جز

خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَ

پنجاه سال پس گرفت ایشانرا طوفان و ایشان بودند ستمکاران پس رهانیدیم او را و اهل کشتی را و

جَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ

گردانیدیم آنرا آیتی برای جهانیان و ابراهیم چون گفت مر قومش را پرستید خدا را و بپرهیزید از او آن

خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا

بهتر است از برای شما اگر باشید که بدانید جز این نیست که میپرستید از غیر خدا بتانرا و می‌بندید دروغ بزرگ را

إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ

بدرستیکه آنانکه میپرستید از جز خدا مالک نمیباشند برای شما روزی را پس بجوئید نزد خدا روزی را و

وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ

بپرستید او را و شکر کنید مر او را بسوی او بازگردانیده میشوید و اگر تکذیب میکنید پس بتحقیق تکذیب کردند گروهانی پیش از شما

وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

و نیست بر رسول مگر رسانیدن آشکار آیا ندیدند که چگونه میآفریند خدا خلق را پس اعاده میکند

إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ

بدرستیکه آن بر خدا آسانست بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید که چگونه آغازید خلق را پس خدا

يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ

پدید می آرد پدید آوردن بازپسین بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست عذاب میکند آنرا که بخواهد و رحمت میکند آنرا که بخواهد

وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ

و بسوی او برگردانیده میشوید و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نه در آسمان و نیست شما را از غیر خدا

مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِن رَّحْمَتِي

هیچ یاوری و نه یاری دهنده و آنانکه کافر شدند بآیتهای خدا و رسیدن بجزای او آنگروه نومید شدند از رحمت من

وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ

و آنگروه مرایشان راست عذابی دردناک پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانیدش

فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن

پس رهانید او را خدا از آتش بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست برای گروهی که میگروند و گفت جز این نیست فرا گرفتید از

دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ

غیر خدا بتانرا دوستی میانتان در زندگانی دنیا پس روز قیامت انکار خواهد کرد برخی از شما برخی را

وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ

و لعنت خواهد کرد بعضی تان بعضی را و جایگاه شمان آتش است و نباشد مر شما را هیچ یاری کنندگان پس گروید مر او را لوط

وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَ

و گفت بدرستیکه من هجرت کننده ام بسوی پروردگارم بدرستیکه اوست غالب درستکار و بخشیدیم مر او را اسحق و یعقوب و

جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ

گردانیدیم در فرزندان او پیغمبری و کتاب را و دادیم او را مزدش را در دنیا و بدرستیکه او در آخرت هر آینه از

الصَّالِحِينَ ﴿۲۷﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ

شایستگان است و لوط را هنگامیکه گفت مر قومش را بدرستیکه شما هر آینه میآیید کار زشت را پیش نگرفته شما را بآن هیچ احدی

مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۲۸﴾ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ

از جهانیان آیا بدرستیکه شما هر آینه میآیید مردان را و قطع میکنید راه را و میآیید در انجمنتان

الْمُنْكَرَ ۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

ناپسند را پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بیاور بما عذاب خدا را اگر هستی از راستگویان

﴿۲۹﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿۳۰﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ

گفت پروردگارمن یاری کن مرا بر گروه فساد کنندگان و چون آمدند فرستادگان ما ابراهیم را بشارت

قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُو أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۳۱﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا

گفتند بدرستیکه ما هلاک کنندگانیم اهل این قریه را بدرستیکه اهلش باشند ستمکاران گفت بدرستیکه در آنست

لُوطًا ۚ قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۖ لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۳۲﴾

لوط گفتند ما داناتریم بآنکه در آنست هر آینه نجات میدهیم او را و اهلش را مگر زنش که باشد از بازماندگان

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۖ

و چون که آمدند فرستادگان ما لوط را محزون شد بایشان و تنگ شد بایشان در طاقت و گفتند مترس و نه اندوهگین شو

إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۳۳﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ

بدرستیکه ما رهاننده ایم ترا و اهلت را مگر زنت را که باشد از بازماندگان بدرستیکه ما فرود آورندگانیم بر اهل این قریه

رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۳۴﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۳۵﴾

عذابی از آسمان بسبب آنکه هستند که تباهکاری میکنند و بتحقیق واگذاشتیم از آن علامتی آشکار از برای گروهی که دریابند بعقل

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي

و بسوی مدین برادرشانرا شعیب پس گفت ای قوم من بپرستید خدا را و آرزو کنید روز بازپسین را و تباهکاری مکنید در

الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۳۶﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿۳۷﴾

زمین فساد کنندگان پس تکذیب کردند او را پس گرفتشان زلزله پس گردیدند در خانه ایشان برجای ماندگان و

وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَقَد تَّبَيَّنَ لَكُم مِّن مَّسَٰكِنِهِمْ ۖ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ فَصَدَّهُمْ

و عاد را و ثمود را و بتحقیق ظاهر شد بر شما از مسکنهاشان و بیاراست برای ایشان دیو رجیم کردار ایشانرا پس بازداشت ایشانرا

عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَكَانُوا۟ مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَٰرُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ ۖ وَلَقَدْ جَآءَهُم

از راه و بودند بینندگان و قارون را و فرعون را و هامان را و بتحقیق آمد ایشانرا

مُّوسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا كَانُوا۟ سَٰبِقِينَ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنۢبِهِۦ ۖ

موسی بمعجزه‌ها پس سرکشی کردند در زمین و نبودند پیشی گیرندگان پس هر یکرا گرفتیم بگناه او

فَمِنْهُم مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُم مَّنْ أَخَذَتْهُ ٱلصَّيْحَةُ وَمِنْهُم مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ

پس بعضی ازیشان کسی بود که فرستادیم برباد تند بار با سنگریزه و بعضی ازایشان کسی بود که گرفت او را صدای جبرئیل و بعضی از ایشان کسی بود که فرو بردیم او را

ٱلْأَرْضَ وَمِنْهُم مَّنْ أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾

بزمین و بعضی ازیشان کسی که غرق کردیم او و نبود خدا ستم کند ایشانرا و لیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند

مَثَلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ ٱلْعَنكَبُوتِ ٱتَّخَذَتْ بَيْتًا ۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ

مثل آنانکه فرا گرفتند از غیر خدا دوستان مانند مثل عنکبوتی است که گرفت برای خود خانه را و بدرستیکه سست‌ترین

ٱلْبُيُوتِ لَبَيْتُ ٱلْعَنكَبُوتِ ۖ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ

خانه‌ها هر آینه خانهٔ عنکبوت است اگر باشید که بدانید بدرستیکه خدا میداند آنچه را میخوانند از غیر او

مِن شَىْءٍ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۖ وَمَا يَعْقِلُهَآ إِلَّا

از چیزی و اوست غالب درستکردار و این مثلها میزنیم آنهارا برای مردمان و نمییابند آنرا بعقل مگر

ٱلْعَٰلِمُونَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ ٱتْلُ مَآ

دانایان آفرید خدا آسمانها و زمین را براستی بدرستیکه در آن هر آینه آیتی است از برای گروندگان بخوان آنچه

أُوحِىَ إِلَيْكَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ ۖ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنْهَىٰ عَنِ ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ

وحی کرده میشود بتو از کتاب و برپای دار نمازرا بدرستیکه نماز نهی میکند از کارهای زشت و ناپسند و هر آینه ذکر

ٱللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَا تُجَٰدِلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ

خدا بزرگتر است و خدا میداند آنچه میکنید و مجادله مکنید با اهل کتاب مگر با آنچه آن بهتر است

إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ ۖ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَاحِدٌ

مگر آنانکه ستمکردند از ایشان و بگوئید ایمان آوردیم بانچه فرو فرستاده شد بما و فرو فرستاده شد بشما و اله ما و اله شما یکی است

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ۚ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ

و ما ایم مراورا منقادان و همچنین فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را پس آنانکه دادیمشان کتاب ایمان میآورند

بِهِ ۖ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ

بآن و از اینها یعنی کفار قریش و اهل مکه کسی هست که میگرود بآن و انکار نمیورزند بآیتهای ما مگر کافران و نبودی که میخوانده باشی

قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ ۖ إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي

پیش از آن هیچ کتابی و نمی نوشتی آنرا بدست راست که آنهنگام هرآینه شک کنند باطل کیشان بلکه آن آیتهائی است ظاهر در

صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ

سینه های آنانکه داده شدند علم را و انکار نمیورزند بآیتهای ما مگر ستمکاران و گفتند چرا فرو فرستاده نشد براو

آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ

آیتها از پروردگارش بگو جز این نیست که آن آیتها نزد خداست و جز این نیست من که بیم کننده آشکار آیا

يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ

کافی نبود ایشانرا که ما فرو فرستادیم بر تو آن کتاب را که خوانده میشود بر ایشان بدرستیکه در آن هرآینه رحمتی و پندیست از برای گروهیکه

يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۖ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا

میگروند بگو کافی است خدا میان من و میان شما گواه میداند آنچه در آسمانها و زمین است و آنانکه ایمان آوردند

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۚ وَلَوْلَا أَجَلٌ

بباطل و کافر شدند بخدا آنگروه ایشانند زیانکاران و بشتاب میخواهند از تو عذاب را و اگر نبود وقتی

مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ

نام برده شده هرآینه آمده بود ایشانرا عذاب و هرآینه خواهد آمد ایشانرا ناگهان و ایشان ندانند بشتاب میخواهند از تو عذاب را

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ

و بدرستیکه دوزخ هرآینه احاطه کننده است بکافران روزیکه فراگیرد ایشانرا عذاب از بالاشان و از زیر پاهاشان

وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ

و گوید بچشید آنچه را بودید که میکردید ای بندگان من که ایمان آوردید بدرستیکه زمین من فراخست پس مرا

فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

بپرستید هر نفسی چشنده مرگست پس بسوی ما برگردانیده میشوند و آنانکه ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ

کارهای شایسته هرآینه جای میدهیم ایشانرا از بهشت غرفهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن خوبست پاداش

الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا

عمل کنندگان آنانکه صبر کردند و بر پروردگارشان توکل میکنند و بسا از جنبنده که برنمیدارد روزیشرا

اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

خدا روزی میدهد او را و شما را و اوست شنوای دانا و هرآینه اگر بپرسی از ایشان که کیست آفریده آسمانها و زمین را

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ

و مسخر کرد آفتاب و ماه را هرآینه گویند خدا پس بکجا برگردانیده میشوند خدا گشاده میکند روزی را برای آنکه میخواهد از

عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

بندگانش و تنگ میکرداند برایش بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست و هرآینه اگر بپرسی از ایشان که کیست که فرو فرستاد از آسمان آبی را

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

پس زنده گردانید بآن زمین را از بعد موتش هرآینه گویند خدا بگو ستایش مر خدا را بلکه اکثر ایشان نمییابند بعقل

وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

و نیست این زندگانی دنیا جز هزل و بازی و بدرستیکه سرای بازپسین هرآینه آنست سرای زندگانی اگر باشند که بدانند

﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ

پس چون سوار شوند در کشتی بخوانند خدا را بینش دارندگان برای او دین را پس چون نجات داد ایشانرا بسوی دشت آنگاه ایشان

يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا

شرک میآورند تا کفران ورزند بآنچه دادیم ایشانرا و تا کامیاب شوند پس بزودی خواهند دانست آیا ندیدند که ما گردانیدیم

* ایمن گردانیدیم * نسب و غارت در اطراف ایشان * تقدیر اینست ... * ایضا یعنی با وجود ناتوانی در خوردن ... * مانند زنده گان ... * کانن من دابة یعنی بسیارند ... * ... روزی ... * وکاین من دابة ... * [illegible]

حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾

حرمیرا امن در بوده میشوند مردمان از پیرامونشان آیا پس بباطل میگروند و بنعمت خدا کفران میورزند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى

و کیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغرا یا تکذیب کرد حق را چون آمد او را آیا نیست در دوزخ جای اقامت

لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

برای کافران و آنانکه مجاهده کردند در ما هرآینه هدایت میکنیم ایشانرا راههای خودرا و بدرستیکه خدا هرآینه با نیکوکارانست

سُورَةُ الرُّومِ سِتُّونَ آيَةً وَهِيَ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ

حروفها ٣٥٣٤ — كلماتها ٨١٩ — ركوعها ٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الم ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿٢﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾ فِي بِضْعِ

سوگند باین حروف مغلوب شدند روم در نزدیکترین زمین و ایشان از بعد مغلوب شدنشان بزودی غالب میشوند در اندك

سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللَّهِ

سالی که میان سه تا نه باشد مر خدا راست امر از پیش و از پس و در روزی چنین شاد میشوند گروندگان بیاری خدا

يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ

یاری میکند آنرا که خواهد و اوست غالب مهربان وعده کردن خدا خلاف نمیکند خدا وعده اش را ولیکن بیشتر

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾

مردم نمیدانند میدانند ظاهری را از زندگانی دنیا یعنی محسوسات و مشتهیات و ایشان از آخرت ایشانند غافلان

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا

آیا تفکر نمیکنند در خودهاشان که نیافرید خدا آسمانها و زمین را و آنچه میان آندوست مگر

بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا

بحق و مدتی نام برده شده و بدرستیکه بسیاری از مردمان بملاقات پروردگارشان هرآینه کافرانند آیا نرفتند

فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ

در زمین پس بنگرند چگونه بود انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان بودند سختتر از ایشان در توانائی و

أَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ

برگردانیدند زمین را و آباد کردند آنرا بسیارتر از آنچه آباد کردند ش و آمد ایشانرا رسولانشان با معجزات روشن پس نبود خدا

لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوأَىٰ

که ظلم کند بر ایشان ولیکن بودند که بر خودهاشان ستم میکردند پس باشد عاقبت آنانکه بد کردند بدتر

أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ

که تکذیب کردند آیتهای خدارا و بودند که بآن استهزا میکردند خدا میآفریند خلق را پس اعاده میکندش پس بسوی او

تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُم مِّن شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ

برگردانیده میشوید و روزیکه قایم شود قیامت نومید شوند گناهکاران مشرکان و نباشد مر ایشانرا از شریکانشان شفیعان

وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ

و باشند بشریکانشان انکار ورزندگان و روزیکه قایم میشود قیامت روزی چنین متفرق میشوند (یعنی مؤمنان از کافران جدا میشوند) پس اما

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس ایشانند در چمنی که مسرور میشوند و اما آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند

بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ

آیتهای مارا و ملاقات آخرت را پس ایشانند در عذاب حاضرشدگان پس تسبیح خدارا هنگامیکه بشبانگاه میکنید

وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾

و هنگامیکه بامداد میکنید و مر او راست ستایش در آسمانها و زمین و طرف آخر روز و هنگامیکه ظهر میکنید

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ وَكَذَٰلِكَ

بیرون میآورد زنده را از مرده و بیرون میآورد مرده را از زنده و زنده میگرداند زمین را پس از موت آن و همچنین

تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنتُم بَشَرٌ تَنتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ

بیرون آورده میشوید و از آیتهایش آنکه آفرید شمارا از خاک پس آنگاه شما انسانید که پراکنده میشوید و از

ءَايَٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا لِّتَسْكُنُوٓا۟ إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً

آیتهایش آنکه آفرید برای شما از خودهاتان جفتها تا آرام گیرید بسوی آنها وگردانید میانتان دوستی ومهربانی

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦ خَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ

بدرستیکه درآن هرآینه آیتهاست برای گروهی که تفکر میکنند وازآیتهایش آفریدن آسمانهاست وزمین و

وَٱخْتِلَٰفُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَٰنِكُمْ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّلْعَٰلِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦ مَنَامُكُم

اختلاف زبانهای شما ورنگهای شما بدرستیکه درآن هرآینه آیتهاست برای دانایان وازآیتهایش خواب شماست

بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱبْتِغَآؤُكُم مِّن فَضْلِهِۦٓ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ

بشب وروز وجستن شماست از فضلش بدرستیکه درآن هرآینه آیتهاست برای گروهیکه میشنوند واز

ءَايَٰتِهِۦ يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَيُحْىِۦ بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ

آیتهایش آنکه مینماید شمارا برق ازراه بیم واُمید وفرود میفرستد از آسمان آبرا پس زنده میگرداند بآن زمین را بعداز موت

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَن تَقُومَ ٱلسَّمَآءُ وَٱلْأَرْضُ بِأَمْرِهِۦ ثُمَّ

بدرستیکه درآن هرآینه آیتهاست برای گروهیکه میابند بعقل وازآیتهایش آنکه برپای بباشد آسمان وزمین بامرش پس

إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ إِذَآ أَنتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ

چون خواند شمارا خواندنی از زمین آنگاه شما بیرون میآیید ومراوراست هرکه درآسمانها وزمین است

كُلٌّ لَّهُۥ قَٰنِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ ٱلْمَثَلُ

همه مراورا فرمانبرانند واوست آنکه میآفریند خلق را پس اعاده میکند آنرا وآن آسانترست براو ومراوراست وصف

ٱلْأَعْلَىٰ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَل لَّكُم

برتر درآسمانها وزمین واوست غالب درستکار زد برای شما مثلی ازخودهاتان آیا مرشماراست

مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُم مِّن شُرَكَآءَ فِى مَا رَزَقْنَٰكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَآءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ

ازآنچه مالک شد بینهاتان از شریکان درآنچه روزی دادیمتان پس شما باشید درآن یکسان که بترسید ازایشان چون بیم وترسیدنتان

أَنفُسَكُمْ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ ٱتَّبَعَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَهْوَآءَهُم

ازخودهاتان همچنین تفصیل میدهیم آیتهارا ازبرای گروهیکه میابند بعقل بلکه پیروی کردند آنانکه ظلم کردند خواهشهاشانرا

بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

بدون دانشی پس که هدایت میکند آنرا که اضلال کرد خدا ونیست مرایشانرا هیچ یاری کنندگان پس راست گردان رو براى دين حق گرا

فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ

آفرينش خدارا كه آفريد خلق را برآن نيست تغييرى مرآفرينش خدارا اينست آن دين راست ودرست وليكن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بيشترين مردمان نميدانند بازگشت كنندگان بسوى او وبپرهيزيد ازاو وبرپاى داريد نمازرا ومباشيد ازشرك آرندگان

﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾ وَإِذَا مَسَّ

از آنانكه پاره پاره كردند دينشانرا وشدند گروهها هر گروهى بآنچه نزد ايشان است شادمانند وچون مس كند

النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ

انسانرا ضررى ميخوانند پروردگارشانرا بازگشت كنندگان بسوى او پس چون چشانيد ايشانرا ازخود رحمتى . آنگاه پاره از ايشان بپروردگارشان

يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا

شرك مياورند تا كفران ورزند بآنچه داديمشان پس كامرانى كنيد پس زود باشد كه بدانيد يا فرو فرستاديم برايشان حجتى

فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ

پس او سخن كند بآنچه هستند كه بآن شرك مياورند وچون چشانيم مردمرا رحمتى شادشوند بآن واگر رسد ايشانرا

سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

سختى بسبب آنچه پيش فرستاده دستهاشان آنگاه ايشان نوميد ميشوند آيا نديدند كه خدا گشاده ميكرداند روزى را براى آنكه

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ

ميخواهد وتنگ ميگرداند براى آنكه درآن هرآينه آيتهاست براى گروهيكه ميگروند پس بده صاحب قرابت را حقش ودرمانده

وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا

وابن سبيل را آن بهتر است مرآنانرا كه ميخواهند خوشنودى وقرب خدارا وآنگروه ايشانند رستگاران وآنچه

آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ

ميدهيد از زيادتى تا بيفزايد درمالهاى مردمان پس افزون نميشود نزد خدا وآنچه داديد از زكواتى كه ميخواهيد

[illegible]

وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ

خوشنودی خدا را پس آنها ایشانند فزون کنندگان خدا آنست که آفرید شما را پس روزی داد شما را پس بمیراند شما را پس

يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا

زنده کند شما را آیا از شریکان شما هست کسیکه بکند از آن هیچ چیز منزه است او و برتر است از آنچه

يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ

شرک میآورند ظاهر شد تباهی در بر و بحر بسبب آنچه کسب کردند دستهای مردمان تا بچشاند ایشانرا برخی

الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

از آنچه کردند باشد که ایشان برگردند بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید که چگونه بود انجام کار آنها که بودند

مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ

از پیش بودند اکثر ایشان مشرکان پس راست دار روی خود را برای دین راست و درست پیش از آنکه بیاید روزیکه

لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا

نیست بازگردانیدن مر او را از خدا روزی چنین جدا میشوند آنکه کافر شد پس بر اوست کفرش و آنکه کرد کار شایسته

فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ

پس برای خود ایشان آماده میکنند تا جزا دهد آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از فضل و کرمش بدرستیکه او

لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ

دوست نمیدارد کافران را و از آیتهایش آنکه میفرستد بادها را بشارت دهندگان و تا بچشاند شما را از رحمتش

وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

و تا جاری کند کشتی را بامرش و تا بجوئید از فضلش و باشد که شما شکر گزارید و بتحقیق فرستادیم

مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ

پیش از تو رسولان بسوی قومشان پس آمدند ایشانرا با آیتها پس انتقام کشیدیم از آنانکه گناه کردند و باشد

حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ

ثابت بر ما یاری کردن گروندگان خدا آنست که میفرستد بادها را پس برمیانگیزد ابر را پس پهن میکندش در آسمان

كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ

چگونه که بخواهد و دیگر داندش پاره‌ها پس می‌بینی باران را که بیرون می‌آید از رخنهایش پس چون برساند به آن او را که خواهد

مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ

از بندگانش آنگاه ایشان شادی میکنند و اگرچه بودند پیش از آنکه فرو فرستاده شود برایشان پیش از آن

لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي

هرآینه نومید اند پس بنگر بسوی اثرهای رحمت خدا چگونه زنده میکند زمین را پس از مردن آن بدرستیکه آن زنده کننده

الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ

مردگانست و او بر هرچیز تواناست و هرآینه اگر فرستادیم بادی را پس دیدند او را زرد گردیده شده هرآینه گردیدند از بعد آن

يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾

که کفران میورزیدند پس بدرستیکه تو نمیشنوانی مردگان را و نمیشنوانی کران را خواندن چون برگردند پشت کنندگان

وَمَا أَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهی ایشان نمیشنوانی مگر آنرا که بگرود بآیتهای ما پس ایشانند گردن نهندگان

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا

خدا آنست که آفرید شما را از ناتوانی پس گردانید پس از ناتوانی توانائی پس گردانید از پس توانائی ناتوانی

وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ

و پیری بیافریند آنچه را که بخواهد و اوست دانای توانا و روزیکه قایم میشود قیامت سوگند میخورند گناهکاران

مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ

که درنگ نکردند جز یکساعت همچنین بودند که برگردانیده میشدند و گفتند آنانکه داده شدند دانش و ایمان را بتحقیق

لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ

که درنگ کردید در کتاب خدا تا روز رستخیز پس اینست روز رستخیز ولیکن شما بودید که نمیدانستید پس روزی چنین

لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ

سود نکند آنانکه ستم کردند عذرخواهی ایشان و نه ایشان خوانده میشوند بآنچه عتاب زائل کند و بتحقیق زدیم ما برای مردم در این قرآن

[illegible]

مِن كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِن جِئْتَهُم بِآيَةٍ لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَٰلِكَ

از هر مثلی و اگر آوری ایشانرا آیتی هر آینه گویند آنانکه کافر شدند نیستید شما جز باطل کیشان همچنین

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ

مهر مینهد خدا بر دلهای آنانکه نمیدانند. پس صبر کن بدرستیکه وعده خدا حق است و نباید که از جای در آورند ترا

الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

آنانکه یقین نمیکنند

سُورَةُ لُقْمَانَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٣﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ

این است آیتهای آن کتاب محکم هدایت و رحمت از برای نیکوکاران آنانکه بر پای میدارند

الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ

نماز را و میدهند زکوة را و ایشان بآخرت ایشانند که یقین میکنند آنها اند بر هدایت از پروردگارشان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ

و آنها ایشانند رستگاران و از مردمان کسی است که میخرد هزل کلام را تا گم گرداند از راه خدا بدون

عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا

علمی و بگیرد آنرا استهزاء آنها مر ایشانراست عذابی خوارکننده و چون خوانده شود براو آیتهای ما روی گرداند تکبرکنان

كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

گویا که نشنیده آنرا گویا که در گوشش گرانی است پس مژده ده او را بعذابی پر درد بدرستیکه آنانکه گرویدند و کردند

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾ خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ

کارهای شایسته مر ایشانراست بهشتهای با ناز و نعمت جاودانیان در آن وعده کردنی از خدا براستی و او است غالب درست کردار آفرید

السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ

آسمانها را بغیر ستونی که ببینند آنرا و افکند در زمین کوههای ثابت مبادا که بگردد با شما و پراکند در آن از هر جنبنده

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَٰذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
و فرو فرستادیم از آسمان آب را پس رویانیدیم در آن از هر صنفی نیکو این است خلق خدا پس بنمائید مرا که چه چیز

خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ
آفریدند آنانکه باشند از غیر او بلکه ظالمانند در گمراهی آشکار و بتحقیق که دادیم لقمان را حکمت که

اشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ
شکر کن مر خدا را و آنکه شکر میکند پس جز این نیست که شکر میکند برای خودش و آنکه کفران نماید پس بدرستیکه خدا بی نیاز ستوده است و هنگامیکه گفت لقمان

لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ
مر پسرش را و او پند میدادش ای پسرک من شرک میار بخدا بدرستیکه شرک هر آینه ظلمی است بزرگ و وصیت کردیم انسان را

بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ
درباب خوبی کردن بوالدینش برداشت او را مادرش سستی بر سستی و باز گرفتنش از شیر باشد در دو سال که شکر کن مر مرا و والدینت را بسوی من است

الْمَصِيرُ ﴿١٤﴾ وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبْهُمَا
بازگشت و اگر بکوشش خواهند که بازدارند ترا بر آنکه شریک گردانی با من آنچه نیست ترا بآن دانش پس اطاعت مکن آندو را و همراهی کن بر دو

فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
در دنیا بخوبی و پیروی کن راه آنکه بازگشت کرد بسوی من پس بسوی من است بازگشت شما پس خبر دهم شما را بآنچه بودید

تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُن فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ
که میکردید ای پسرک من بدرستیکه آن اگر باشد مقدار دانه از خردل پس بوده باشد در گران سنگی یا در آسمانها

أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ
یا در زمین بیارد آنرا خدا بدرستیکه خدا باریک بین آگاه است ای پسرک من برپای دار نماز را و امر کن بمعروف

وَانْهَ عَنِ الْمُنكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ
و نهی کن از منکر و صبر کن بر آنچه رسید ترا بدرستیکه آن از کارهائی است که سهل نباید انگاشت و مگردان از تکبر رویت را

لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ فِي
برای مردمان و راه مرو در زمین از روی فخر بدرستیکه خدا دوست نمیدارد هر متکبر خودستا نازش دارنده را و میانه گزین در

مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ

رفتارت و باز کم کن از آوازت بدرستیکه ناخوشترین آوازها هر آینه آواز خران است آیا ندیدید که

اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ

خدا رام کرد برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و تمام گردانید بر شما نعمتهایش را ظاهری و باطنی و از

النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا

مردمان کسی است که مجادله میکند در خدا بدون دانش و نه هدایتی و نه کتابی روشن کننده و چون گفته شود مر ایشان را که پیروی کنید

أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ

آنچه فرو فرستاد خدا گویند بلکه پیروی میکنیم آنچه را یافتیم بر آن پدران خود را آیا و اگرچه بوده باشد دیو رجیم که میخواند ایشان را بسوی

عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۗ

عذاب آتش سوزان و کسیکه باخلاص میآورد رویش را بسوی خدا و اوست نیکوکار پس بتحقیق چنگ در زد بدستگیره محکم

وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا

و بسوی خداست انجام کارها و کسیکه کفر ورزید پس نباید که غمگین سازد ترا کفرش بسوی ما است بازگشت ایشان پس خبر خواهیم داد ایشانرا

عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ

بآنچه کردند بدرستیکه خدا داناست بسرایر سینها کامیاب میگردانیم ایشان اندکی پس مجبور میسازیم ایشان بسوی عذاب سخت

﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ

و هر آینه اگر بپرسی از ایشان که کی آفرید آسمانها و زمین را میگویند خدا بگو ستایش مر خدا را بلکه اکثر ایشان

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي

نمیدانند مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بدرستیکه خدا اوست بی نیاز ستوده و اگر آنکه باشد آنچه در

الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ ۗ إِنَّ

زمین است از درخت قلمها و دریا مداد مید او را از بعدش هفت دریا بآخر نمیرسید کلمه های خدا بدرستیکه

اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾ أَلَمْ تَرَ

خدا عزیز حکیم است نیست آفریدن شما و نه برانگیختن شما مگر چون نفس واحد بدرستیکه خدا شنوای بیناست آیا ندیدی

[illegible]

اَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِيٓ

که خدا درمی‌آورد شب را در روز و داخل میکرداند روز را در شب و مسخر گردانید آفتاب و ماه را هریک میروند

اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ

تا مدتی نام برده شده و بدرستیکه خدا بآنچه میکنید آگاه است آن بانست که خدا اوست حق واینکه آنچه را میخوانند

مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ

از غیر او باطلست واینکه خدا اوست رفیع بزرگ آیا ندیدی که کشتی میرود در دریا بنعمت

اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِّنْ اٰيٰتِهِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ

خدا تا بنماید شمارا از آیتهایش بدرستیکه درآن هرآینه آیتهاست برای هر صبرکننده شکرگزاری وچون فروگیرد ایشانرا موجی

كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا

چون سایه‌گستر بخوانند خدارا خالص دارندگان برای او دین را پس چون رهانید ایشانرا بسوی بر پس برخی از ایشانند ثابت بر طریقه حق

يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا

وانکار نمیکند آیتهای ما را مگر هر غدرکننده کفران ورزنده ای مردمان بپرهیزید از پروردگارتان وبترسید از روزیکه

يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِهِ شَيْئًا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا

کفایت نکند پدری از فرزندش ونه زاده شده او کفایت کننده است از پدرش چیزیرا بدرستیکه وعده خدا حق است پس

تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ

نباید که فریب دهد شمارا زندگانی دنیا ونباید که فریب دهد شمارا بخدا آن فریب دهنده بدرستیکه خدا نزد اوست علم قیامت

وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا

و فرو میفرستد باران را ومیداند آنچه در رحمهاست ونمیداند هیچ نفسی که چه کسب میکند فردا و

تَدْرِي نَفْسٌ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوتُ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

نمیداند هیچ نفسی که بکدام زمین میمیرد بدرستیکه خداست دانای آگاه

سُورَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُونَ اٰيَةً

حروفها ١٥١٢ — کلماتها ٣٨٠ — رکوعها

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الٓمّٓ ① تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ② اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ

فرو فرستادن آن کتابست نیست شک در آن از پروردگار عالمیان آیا میگویند بدروغ بست آنرا بلکه آن حقست

مِنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ③ اَللّٰهُ الَّذِيْ

از پروردگارت تا بیم کنی گروهیرا که نیامد ایشانرا هیچ بیم کننده پیش از تو باشد که ایشان هدایت یابند خدایست آنکه

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِّنْ

آفرید آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دوست در شش روز پس مستوی شد بر عرش نیست مرشمارا از

دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا شَفِيْعٍ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ④ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ

غیر او هیچ یاوری و نه شفاعت کننده آیا پس چرا پند نمیگیرید سامان انجام میدهد امر را از آسمان بسوی زمین پس

يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ⑤ ذٰلِكَ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَ

عروج میکند بسوی او در روزیکه باشد مقدارش هزار سال از آنچه میشمارید آن دانای غایب و

الشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑥ الَّذِيْٓ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِيْنٍ

حاضرست عزیزست و رحیمست آنکه نیکو ساخت هر چیزی که آفرید آنرا و ابتدا کرد آفریدن انسانرا از گل

⑦ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهٗ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ⑧ ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِهٖ وَجَعَلَ

پس گردانید نسلش را از صاف کشیده از آبی خوار داشته شده پس راست کرد او را و دمید در آن از روحش و گردانید

لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ⑨ وَقَالُوْٓا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ

برای شما گوش و چشمها و دلها اندکی سپاس میکنید و گفتند آیا چون گم شویم در زمین

ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كٰفِرُوْنَ ⑩ قُلْ يَتَوَفّٰىكُمْ مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِيْ وُكِّلَ

آیا هر آینه هستیم در آفرینش تازه بلکه ایشانند بملاقات پروردگارشان ناگروندگان بگو متوفی میسازد شمارا فرشته مرگ که موکل شده

بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ⑪ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُوْنَ نَاكِسُوْا رُءُوْسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَآ

بشما پس بسوی پروردگارتان بازگردانیده میشوید و اگر ببینی آنهنگام که گناهکاران بزیر افکنده باشند سرهای شانرا نزد پروردگارشان پروردگارا

أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا

دیدیم و شنیدیم پس برگردان ما را تا کنیم کار شایسته بدرستیکه ما یقین کنندگانیم و اگر میخواستیم هرآینه داده بودیم هر نفسی را هدایتش

وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ

ولیکن ثابت شد سخن از من که هرآینه پر سازم البته دوزخ را از جنیان و مردمان همه پس بچشید بسبب آنچه فراموش کرده بودید ملاقات

يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ

روز شما این روز بدرستیکه ما واگذاشتیم شما را و بچشید عذاب دائمی را بسبب آنچه بودید که میکردید جز این نیست که ایمان میآرند بآیتهای ما

إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ

آنانکه چون پند داده شوند بآنها بروی در افتند سجده کنان و تسبیح کنند بحمد پروردگار خود و ایشان سرکشی نمیکنند برخیزد پهلوهاشان از

الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ

خوابگاهها میخوانند پروردگار خود را از راه بیم و امید و از آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق میکنند پس نمیداند نفسی آنچه پنهان کرده شد برای

مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ

ایشان از آسایش چشمها پاداش بسبب آنچه بودند که میکردند آیا پس کسیکه باشد مؤمن چون کسی هست که باشد فاسق یکسان نیستند

﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

اما آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را پس برای ایشانست بهشتهای جای اقامت ماحضری بسبب آنچه بودند که میکردند

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ

و اما آنانکه فسق کردند پس جایگاه ایشان آتش است هرگاه خواهند که بیرون آیند از آن برگردانیده شوند در آن و گفته شود

لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ

مر ایشان را بچشید عذاب آتشی را که بودید آن را تکذیب میکردید و هرآینه بچشانیم ایشان البته از آن عذاب نزدیکتر

دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ

غیر عذاب عظیمتر باشد که ایشان بازگشت کنند و کیست ظالمتر از آنکه پند داده شد بآیتهای پروردگارش پس

أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ

روی گردانید از آن بدرستیکه ما از گناهکاران انتقام کشنده گانیم و بتحقیق دادیم موسی را توریة پس مباش در شک

مِّن لِّقَآئِهِۦ ۖ وَجَعَلْنَٰهُ هُدًى لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿۲۳﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا

از ملاقاتش وگردانیدیم آنرا هدیت از برای بنی اسرائیل وگردانیدیم از ایشان پیشوایانی که هدیت میکردند بفرمان ما چون

صَبَرُوا۟ ۖ وَكَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا يُوقِنُونَ ﴿۲۴﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟

صبر کردند و بودند که بآیتهای ما یقین میکردند بدرستیکه پروردگار تو او حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۲۵﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْقُرُونِ يَمْشُونَ فِى مَسَٰكِنِهِمْ ۚ

در آن اختلاف میکردند آیا هدایت نکرد ایشانرا که چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها که میرفتند در مسکنهاشان

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَٰتٍ ۖ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿۲۶﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا نَسُوقُ ٱلْمَآءَ إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلْجُرُزِ فَنُخْرِجُ

بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست آیا پس نمیشنوند آیا ندیدند که ما میرانیم آبرا بزمین بی گیاه پس بیرون میآوریم

بِهِۦ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَٰمُهُمْ وَأَنفُسُهُمْ ۖ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿۲۷﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْفَتْحُ إِن

بآن زرعی را که میخورند از آن چهارپایانشان و خودهاشان آیا پس نمی بینند و میگویند کی خواهد بود این فتح اگر

كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿۲۸﴾ قُلْ يَوْمَ ٱلْفَتْحِ لَا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِيمَٰنُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۲۹﴾

هستید راستگویان بگو روز فتح سود نکند آنانرا که کافر شدند ایمان آوردنشان و نه ایشان مهلت داده شوند

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَٱنتَظِرْ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ﴿۳۰﴾

پس رو گردان شو از ایشان و منتظر باش بدرستیکه ایشان منتظرانند

سورة الاحزاب مدنية وهي ثلث وسبعون آية

حروفها ۵۸۹۶ — کلماتها ۱۲۸۸ — رکوعها ۹

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ ٱتَّقِ ٱللَّهَ وَلَا تُطِعِ ٱلْكَٰفِرِينَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱﴾

ای پیغمبر بپرهیز از خدا و اطاعت مکن کافران و منافقانرا بدرستیکه خدا باشد دانای درست کردار

وَٱتَّبِعْ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۲﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ

و پیروی کن آنچه وحی کرده میشود بتو از پروردگارت بدرستیکه خدا باشد بآنچه میکنید آگاه و توکل کن بر خدا و کافیست

بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿۳﴾ مَّا جَعَلَ ٱللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِى جَوْفِهِۦ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَٰجَكُمُ ٱلَّٰٓـِٔى

خدا کارگذار نجات نگردانیده خدا برای مردی هیچ دو دل در درونش و نگردانیده جفتهای شمارا که

تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ

ظهار میکنید از ایشان مادرانتان و نگردانید پسرخواندهای تان پسرانتان آن گفته ای شماست بدهنهاتان و خدا

يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا

میگوید راست را و او هدایت میکند راه را بخوانید ایشانرا بپدرانشان که آن درست تر است نزد خدا پس اگر ندانید

آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ

پدرانشانرا پس برادران شمایند در دین و دوستان شما و نیست برشما گناهی در آنچه خطا کردید در آن و لیکن آنچه تعمد کند

قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ

دلهاتان و باشد خدا آمرزنده مهربان نبی اولی است بمؤمنان از خودهاشان و زنهایش مادران ایشانند

وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ

و صاحبان رحمها بعضیشان اولی باشند ببعضی در کتاب خدا از مؤمنان و مهاجران مگر آنکه بکنید

أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ

بدوستانتان خوبی را باشد آن در آن کتاب نوشته شده و هنگامیکه گرفتیم از پیغمبران پیمانشانرا

وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾ لِيَسْأَلَ

و از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان پیمانی سخت تا بپرسد

الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ

راستگویانرا از راستیشان و آماده کرده از برای کافران عذابی دردناک ای آن کسانیکه ایمان آوردید یاد کنید نعمت

اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

خدارا برشما هنگامیکه آمد شمارا لشکرها پس فرستادیم برایشان بادی و لشکرهائی که ندیدید آنهارا و بود خدا بآنچه میکردید

بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ

بینا هنگامیکه آمدند شمارا از بالای شما و از پائین تر از شما و هنگامیکه حیران شد چشمها و رسید دلها

الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾

بحنجرها و گمان میبردید بخدا گمانها آنجا امتحان کرده شدند مؤمنان و لرزانیده شدند لرزشی سخت

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾

و هنگامیکه گفتند منافقان و آنانکه بود در دلهای ایشان مرض وعده نکرد ما را خدا و رسولش مگر فریب

وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ

و هنگامیکه گفتند گروهی از ایشان ای اهل یثرب نیست جای اقامت برشما پس بازگردید و دستوری میخواستند پاره از ایشان

النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ

از نبی میگفتند بدرستیکه خانهای ما استوار نیست یا جای ترس است و نبودند آنها نا استوار نمیخواستند مگر گریز را و اگر درآمده شده بود

عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا

برایشان از اطراف مدینه پس خواسته شده بودند ارتداد و نفاق از کفار هرآینه آورده بودند آنرا و درنگ نمیکردند بآن مگر اندکی و بتحقیق بودند که

عَاهَدُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾ قُل لَّن يَنفَعَكُمُ

عهد کردند با خدا از پیش که نگردانند پشتها را و باشد عهد خدا پرسیده شده بگو هرگز سود ندهد شما را

الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُم مِّنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَّا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَن ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم

گریز اگر بگریزید از مردن یا کشته شدن و آنگاه کام داده نشوید مگر اندکی بگو کیست که نگاه دارد شما را

مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا

از خدا اگر خواسته باشد بشما بدی یا خواسته باشد بشما رحمتی و نیابند برای خود از غیر خدا صاحبی یا دوستی و نه

نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ

یاوری بتحقیق میداند خدا بازدارندگان را از شما و گویندگان مر برادران شان را که بیائید بسوی ما و نیایند

الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ

کارزار را مگر اندکی. بخیلان برشما پس چون آمد بیم بینی ایشان را که مینگرند بسوی تو میگردد چشمهاشان

كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُم بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ

چون کسیکه بیهوشی طاری شده باشد براو از سکرات موت پس چون رود بیم خسته سخن کنند شما را بزبانهای تیز بخیلان بر خیر

أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ

آنها ایمان نیاوردند پس ناچیز گردانید خدا کردار ایشان را و باشد آن بر خدا آسان می پندارند آن طایفه های جمع

لَمْ يَذْهَبُوا ۖ وَإِن يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُم بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنبَائِكُمْ ۖ

که نرفته اند و اگر آیند طایفه های دشمن دوست میدارند که کاش ایشان بادیه نشینان در عربان صحرانشین که خبر پرسیده باشند از خبرهای شما

وَلَوْ كَانُوا فِيكُم مَّا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ

و اگر بودند در شما کارزار نمیکردند مگر اندکی بتحقیق بود مر شمارا در رسول خدا اقتدائی خوب مر کسی را که بود

يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا

که میخواست خدارا و روز بازپسین را و ذکر کرد خدارا بسیار و چون دیدند مؤمنان آن طایفه های دشمن را گفتند این است آنچه

وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾ مِّنَ

وعده داد مارا خدا و رسولش و راست گفت خدا و رسولش و نیفزود ایشان را جز ایمان و انقیاد از

الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ ۖ

مؤمنان مردانی اند که راست گردانیدند آنچه پیمان بستند با خدا بر آن پس از ایشان کسی است که بسر آورد مدتش را و از ایشان کسی است که انتظار میکشد

وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ لِّيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ

و تغییر ندادند تغییر دادنی تا پاداش دهد خدا راستان را براستی ایشان و عقوبت کند منافقان را اگر خواهد

أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا

یا در پذیرد توبه از ایشان هر آینه خدا باشد آمرزنده مهربان و برگردانید خدا آنان را که کافر شدند با خشم خود و نشان که نیافتند

خَيْرًا ۚ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُم مِّنْ

خیری و کفایت کرد خدا مؤمنان را کارزار و باشد خدا توانای غالب و فرود آورد آنان را که پشتی کردند ایشان را از

أَهْلِ الْكِتَابِ مِن صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾

اهل کتاب از حصارهاشان و انداخت در دلهای ایشان هراس پاره را می کشتید و اسیر میکردید پاره را

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَئُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾

و بمیراث داد شمارا از زمینشان و سراهاشان و مالهاشان و زمینی را که نه نوردیده بودید آنرا و باشد خدا بر همه چیز توانا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ

ای پیغمبر بگوی مر زنانت را اگر هستید که میخواهید زندگانی دنیا و پیرایه آنرا پس بیائید

أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ

تا سرمایه دهم شمارا ورها کنم شمارا رها کردنی خوب وا گر هستید که میخواهید خدا و رسولش را و سرای بازپسین را

فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ

پس بدرستیکه خدا آماده کرده برای نیکوکاران از شما مزدی بزرگ را ای زنان پیغمبر آنکه آرد از شما

بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

کار بد یعنی گناه کبیره آشکارا را افزوده میشود برای او عذاب دوچندان و باشد آن بر خدا آسان

وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُّؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا

وآنکه طاعت ورزد از شما مر خدارا و رسولش را وکند کار شایسته را میدهیم او را مزدش دوبار وآماده کرده ایم برایش روزی

كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ ۚ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ

نیکو ای زنان پیغمبر نیستید چون احدی از زنان اگر پرهیزکاری میکنید پس نرمی نکنید بگفتار پس طمع کند

الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ

آنکه در دلش مرض است و بگوئید گفتنی پسندیده و قرار گیرید در خانهاتان و ظاهر مسازید زینت برای بیگانه ظاهر ساختن ایام جاهلیت

الْأُولَىٰ ۖ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ

پیشین و برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمانبرید خدا و رسولش را جز این نیست که میخواهد خدا که ببرد از شما

الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ۚ

پلیدرا اهل بیت و پاک گرداند شمارا پاک گردانیدنی و یاد کنید آنچه خوانده میشود در خانهای شما از آیتهای خدا و حکمت

إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ

بدرستیکه خدا باشد صاحب لطف آگاه بدرستیکه مردان گردن نهندگان و زنان گردن نهنده و مردان مؤمن و زنان مؤمنه و مردان پرستار

وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ

و زنان پرستار و مردان راستگو و زنان راستگو و مردان شکیبا و زنان شکیبا و مردان با خضوع و زنان با خضوع

وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ

و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان نگاهدارنده فرجهای خود و زنان نگهدارنده

وَالذّٰكِرِينَ اللّٰهَ كَثِيرًا وَّالذّٰكِرٰتِ أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَّأَجْرًا عَظِيمًا ﴿۳۵﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ

و مردان یادکنندگان خدا را بسیار و زنان یادکننده شمرده خدا مر ایشان را آمرزش و مزدی بزرگ و نیباشد مرد با ایمان را

وَّلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَن يَعْصِ اللّٰهَ وَ

و نه زن با ایمان را چون گذارش دهد خدا و رسول او امری را که بوده باشد مر ایشان را اختیاری از امر ایشان و کسیکه نافرمانی کند خدا را و

رَسُولَهُۥ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِينًا ﴿۳۶﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِىٓ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ

پیغمبر او را پس بتحقیق که گمراه شد گمراه شدنی هویدا و چون میگفتی مر آنرا که احسان کرد خدا بر او و احسان کردی بر او نگاهدار

عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِى فِى نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللّٰهُ أَحَقُّ أَن

با خود جفت خود را و پرهیز از خدا و پنهان داشتی در نفس خود آنچه را خدا ظاهر کننده آنست و بیم داشتی از مردم و خدا سزاوارتر است

تَخْشٰىهُ ۖ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَىْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِىٓ أَزْوٰجِ

آنکه بیم نمائی آنرا پس چون گذارد زید از او حاجت را تزویج کردیم بتو او را تا نبوده باشد بر مؤمنان باکی در جفتهای

أَدْعِيَآئِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿۳۷﴾ مَّا كَانَ عَلَى النَّبِىِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا

پسر خواندهای ایشان چون گذاردند از ایشان حاجت را و میباشد فرمان خدا کرده شده نمیباشد بر پیغمبر هیچ باکی در آنچه که

فَرَضَ اللّٰهُ لَهُۥ ۖ سُنَّةَ اللّٰهِ فِى الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلُ ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ﴿۳۸﴾ الَّذِينَ

مقرر داشته خدا برایش دستور خدا در آنانکه گذشتند پیش از این و میباشد امر خدا فرمایشی فرموده شده آنانکه

يُبَلِّغُونَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهُۥ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللّٰهَ ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيبًا ﴿۳۹﴾ مَّا كَانَ

میرسانند رسالتهای خدا را و میترسند او را و نمیترسند از کسی مگر خدا و بس است خدا حساب کننده نمیباشد

مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلٰكِن رَّسُولَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّـۧنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿۴۰﴾

محمد (ص) پدر یکی از مردان شما و لیکن پیغمبر خدا و ختم پیغمبران است و میباشد خدا بهر چیزی دانا

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿۴۱﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿۴۲﴾ هُوَ الَّذِى

ای گروه آنانکه گرویدند یادکنید خدا را یاد کردنی بسیار و تسبیح کنید او را در بامداد و شبانگاه اوست آنکه

يُصَلِّى عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهُۥ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمٰتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿۴۳﴾

صلوات میفرستد بر شما و فرشتگان او تا بیرون کند شما را از تاریکیها بسوی نور و میباشد بگرویدگان مهربان

۳۷ در سجانه وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِى یعنی زید بن حارثه که خدا تعالی او را با اسلام هدایت کرد و حضرت اسلام فرمود آزاد بنده بود و تو او را آزاد کردی ... زینب بنت جحش ... تزویج نمودی ... در طلاق دادن

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا

تحیتشان روزیکه ملاقات میکنندش سلام است وآماده کرد برای ایشان پاداش خوب ای پیغمبر بدرستیکه ما فرستادیم ترا گواه

وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ

وبشارت دهنده وبیم کننده وخواننده بسوی خدا باذنش وچراغی نوربخش ومژده ده مؤمنانرا باآنکه مرایشانراست

مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

از خدا افزونی بزرگ واطاعت مکن کافران ومنافقانرا ووا گذار آزار شانرا وتوکل کن بر خدا

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ

وبس باشد خدا آنکه کارها باو گذاشته میشود ای آن کسانیکه ایمان آوردید چون نکاح کنید زنان باایمانرا پس طلاق دهید آنهارا پیش از آن

أَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

که مس کنید ایشانرا پس نیست مرشمارا بر آنها هیچ عده که بشمار در آرید آنرا پس متاعی دهید آنهارا ورها کنید ایشانرا رها کردنی نیکو

﴿٤٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ

ای پیغمبر بدرستیکه ما حلال گردانیدیم برای تو جفتهایت را که دادی آنهارا مهرهاشان وآنچه را مالک شد یمینت

مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي

از آنچه غنیمت گردانید خدا بر تو ودختران عمت را ودختران عمهایت را ودختران خالت را ودختران خالهایت را آنانکه

هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا

هجرت کردند با تو وزن باایمان را اگر ببخشد نفسش را مر نبی را اگر خواهد پیغمبر که نکاح کند اورا

خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ

خاص است مرترا از غیر مؤمنان بتحقیق دانسته ایم آنچه را فرض گردانیدیم برایشان در جفتهاشان وآنچه مالک شد

أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾ تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَ

یمینهاشان تا نبوده باشد بر تو تنگی وباشد خدا آمرزنده مهربان باز پس میداری آنرا که خواهی از ایشان

تُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ

وجای میدهی بسوی خود آنرا که میخواهی وآنرا که خواستی از آنانکه عزل کردی پس نیست گناهی بر تو این نزدیکتر است بآنکه آرام گیرد

أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ ءَاتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِى قُلُوبِكُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ

چشمهاشان و غمگین نشوند و خوشنود گردند بآنچه دادی ایشانرا همه ایشان و خدا میداند آنچه در دلهای شماست و باشد خدا

عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَّا يَحِلُّ لَكَ ٱلنِّسَآءُ مِنۢ بَعْدُ وَلَآ أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَٰجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ

دانای بردبار حلال نمیشود مرترا زنان از بعد و نه اینکه بدل کنی ایشانرا بجفتهائی و اگرچه خوش آید ترا

حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ رَّقِيبًا ﴿٥٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟

حسن شان جز آنچه مالک شد یمین تو و باشد خدا بر همه چیزی نگهبان ای آنکسانیکه ایمان آوردند

لَا تَدْخُلُوا۟ بُيُوتَ ٱلنَّبِىِّ إِلَّآ أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَٰظِرِينَ إِنَىٰهُ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ

داخل مشوید در خانهای نبی مگر آنکه دستوری داده شود مرشمارا بسوی طعام غیر انتظارکنندگان رسیدنش را ولیکن چون خوانده

فَٱدْخُلُوا۟ فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَٱنتَشِرُوا۟ وَلَا مُسْتَـْٔنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِى ٱلنَّبِىَّ فَيَسْتَحْىِۦ

شوید پس درآئید پس چون خوردید پس پراکنده شوید و نه انس جویندگان بحکایتی بدرستیکه آن باشد که رنجه میسازد نبی را پس شرم میکند

مِنكُمْ ۖ وَٱللَّهُ لَا يَسْتَحْىِۦ مِنَ ٱلْحَقِّ ۚ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَٰعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٍ ۚ ذَٰلِكُمْ

از شما و خدا شرم نمیکند از حق و چون خواهید از ایشان متاعی پس بخواهید از ایشان از پشت پرده آن

أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُوا۟ رَسُولَ ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓا۟ أَزْوَٰجَهُۥ مِنۢ

پاکیزه تر است مر دلهای شمارا و دلهای ایشانرا و نباشد مرشمارا که برنجانید رسول خدارا و نه آنکه نکاح کنید جفتهایش را از

بَعْدِهِۦٓ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِن تُبْدُوا۟ شَيْـًٔا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ

بعد او هرگز بدرستیکه آن باشد نزد خدا بزرگ اگر آشکار کنید چیزیرا یا پنهان دارید آنرا پس بدرستیکه خدا باشد بهمه

شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾ لَّا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِىٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ إِخْوَٰنِهِنَّ

چیزی دانا نیست گناهی برایشان در پدرانشان و نه پسرانشان و نه برادرانشان و نه پسران برادرانشان

وَلَآ أَبْنَآءِ أَخَوَٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ ۗ وَٱتَّقِينَ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ

و نه پسران خواهرانشان و نه زنانشان و نه آنچه را مالک باشد یمینهاشان و بترسید از خدا بدرستیکه خدا باشد بر

كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِىِّ ۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ صَلُّوا۟

همه چیزی گواه بدرستیکه خدا و ملائکه او صلوات میفرستند بر پیغمبر ای آنکسانیکه ایمان آوردید رحمت

[illegible] ابن ام [illegible] نازل شد
صلوا علیه [illegible] در روایت
۵۶ [illegible] رحمت
مقرر شده بود [illegible]
بنی المصطلق [illegible]
بنت حیی بن اخطب از سبایای
زینب بنت جحش [illegible] و میمونه
دو [illegible] دیگر [illegible]
بنت زید از سبایای بنی نضیر
[illegible] ریحانه بنت شمعون را
[illegible]
شمعون [illegible] ابن ابراهیم [illegible]
[illegible]
زنان که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
۵۰ مما افاء الله علیک

عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

رسید براو و سلام کنید سلام کردنی بدرستیکه آنانکه میرنجانند خدا و رسولش را لعنت کرد ایشانرا خدا در دنیا و آخرت

وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا

و آماده کرد برای ایشان عذابی خوار کننده و آنانکه میرنجانند مردان با ایمان و زنان با ایمان را بدون آنچه کسب کردند

فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ

پس بتحقیق متحمل شدند بهتانی و گناهی آشکار را ای پیغمبر بگو مر جفتهایت را و دخترانت را و زنان

الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ

مؤمنان را که فرو پوشند برخود از چادرهاشان آن نزدیکتر است بآنکه شناخته شوند پس رنجانیده نشوند و باشد

اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ

خدا آمرزنده مهربان هر آینه اگر باز نایستند منافقان و آنانکه در دلهاشان مرضی است و اراجیف سازان

فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ ۖ أَيْنَمَا

در مدینه هر آینه برگماریم البته ترا بایشان پس مجاور نشوند ترا در آن مگر اندکی لعنت کرده شدگان هر کجا

ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ

یافته شوند گرفته گردند و کشته شوند کشتنی بلیغ بدستور خدا در آنانکه گذشتند از پیش و هرگز نیابی

لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾ يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَمَا

مر دستور خدا را تغییری میپرسند ترا مردمان از قیامت بگو جز این نیست که علمش نزد خداست و چه چیز

يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾

آگاه میکند ترا شاید که قیامت باشد نزدیک بدرستیکه خدا لعنت کرد کافرانرا و آماده کرد برای ایشان آتش سوزان

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ

جاودانیان در آن همیشه نمیابند صاحبی و نه ناصری روزی که گردانیده شود رویهاشان در آتش گویند

يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا

ای کاشکی که ما فرمانبرده بودیم خدا را و فرمانبرده بودیم رسول را و گویند پروردگارا بدرستیکه ما اطاعت کردیم سرکردگان ما را و بزرگان ما را پس گمراه کردند

السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

مارا از راه پروردگارا بده ایشانرا دو چندان از عذاب ولعنت کن ایشانرا لعنتی بزرگ ای آنکسانیکه گرویدند

لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا ۚ وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

مباشید مانند آنانکه رنجانیدند موسی را پس بری ساخت او را خدا از آنچه گفتند وبود نزد خدا گرامی ای آنکسانیکه

آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَ

ایمان آوردند بپرهیزید از خدا وبگوئید گفتنی صواب که شایسته گرداند برای شما کردارهای شما را وبیامرزد مر شما را گناهان شما و

مَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَ

هرکه اطاعت کند خدا ورسولش را پس بتحقیق کامیاب شد کامیاب شدنی بزرگ بدرستیکه ما عرض کردیم امانت را بر آسمانها و

الْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ ۖ إِنَّهُ كَانَ

زمین و کوهها پس اباء نمودند که بردارند آنرا وترسیدند از آن وبرداشتش انسان بدرستیکه او باشد

ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ

ستمکار نادان تا عذاب کند خدا مردان با نفاق وزنان با نفاق ومردان شرک آورنده وزنان شرک آورنده

وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

وتوبه پذیرد خدا از مردان گرونده وزنان گرونده وباشد خدا آمرزنده مهربان

سورة سبأ مكية وهي أربع وخمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حروفها ٣٥١٢ كلماتها ٨٨٣ ركوعها ٦

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

ستایش مر خدا را که مر اوراست آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است ومر اوراست ستایش در آنجهان واو درست کردار آگاه

﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ

میداند آنچه داخل میشود در زمین وآنچه بیرون میآید از آن وآنچه فرود میآید از آسمان وآنچه عروج میکند در آن واوست

(فوائد القرآنية) [illegible]

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ [illegible]

الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿۲﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ ۖ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ

مهربان آمرزنده وگفتند آنانکه کافر شدند نمی‌آید ما را قیامت بگو آری قسم به پروردگارم که البته خواهد آمد شما را

الْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا

که داناى غیبست مستور نباشد ازاو مقدار ذره در آسمانها ونه در زمین ونیست خردتر از آن ونه

أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۳﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

بزرگتر جز که باشد در کتابی واضح تا جزا دهد آنانرا که ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته را آنگروه برای ایشانست آمرزش

وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۴﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ﴿۵﴾

وروزی خوب وآنانکه شتافتند در آیتهای ما طالبان عاجز کردن آنگروه برای ایشانست عذاب از عقوبت پردرد

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ

ومی‌بینند آنانکه داده شدند علم را که آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت آن حق است وهدایت میکند براه خدای غالب

الْحَمِيدِ ﴿۶﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ

ستوده وگفتند آنانکه کافر شدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردی که خبر دهد شما را چون پاره کرده شدید هر پاره کردنی هر آینه شما

لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۷﴾ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۗ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي

هر آینه در آفرینش تازه آیا بست بر خدا دروغ یا با وست جنونی بلکه آنانکه ایمان نیاورند بآخرت در

الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿۸﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ

عذاب وگمراهی دور اند آیا پس نگریستند بسوی آنچه باشد میان دستهاشان وآنچه باشد پشت سرشان از آسمان

وَالْأَرْضِ ۚ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

وزمین اگر خواهیم فرو بریم ایشانرا بزمین یا فرو اندازیم برایشان پاره‌ها از آسمان بدرستیکه در آن

لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿۹﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ ۖ

هر آینه نشانی است مر هر بنده بازگشت کننده را وبتحقیق دادیم داود را از خود مزیتی ای کوهها تسبیح گویید با او ومرغ

وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿۱۰﴾ أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ ۖ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۖ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

ونرم گردانیدیم برایش آهن را که بساز زرههای رسا واندازه نگاهدار در بافتن وبکنید کار شایسته بدرستیکه من بآنچه میکنید بینا

﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۚ وَاَسَلْنَا لَهٗ عَيْنَ الْقِطْرِ ؕ وَمِنَ الْجِنِّ

و مر سلیمان را باد بامدادرفتنش ماهی بود و شبانگاهش ماهی و جاری کرده بودیم برایش چشمهٔ مس گداخته و از جن

مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ؕ وَمَنْ يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿١٢﴾

کس بود که کار میکرد پیش رویش باذن پروردگارش و آنکه سرمی پیچید از ایشان از فرمان ما میچشانیدیم او را از عذاب آتش سوزان

يَعْمَلُوْنَ لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحَارِيْبَ وَتَمَاثِيْلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُوْرٍ رّٰسِيٰتٍ ؕ اِعْمَلُوْٓا

میساختند برای او آنچه میخواست از غرفه ها یا مسجدها یا قصرها و تمثالها و کاسه ها چون حوضها و دیگهای برقرار یعنی از بزرگی نقل و تحویل نشد بکنید

اٰلَ دَاوٗدَ شُكْرًا ؕ وَقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُوْرُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى

آل داود شکر و اندکی از بندگان من شاکرند پس چون گزاردیم براو مرگ را دلالت نکرد ایشان را بر

مَوْتِهٖٓ اِلَّا دَآبَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَاَتَهٗ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ

مرگش مگر جنبندهٔ زمین که آن را ارضه و چوبخوار گویند که میخورد عصایش را پس چون بروی درافتاد ظاهر شد جن را که اگر بودند که میدانستند غیب را

مَا لَبِثُوْا فِى الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿١٤﴾ لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فِيْ مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتٰنِ عَنْ يَّمِيْنٍ وَّ

نمیماندند در عذاب خوار کننده بتحقیق که بود مر سبا را در مسکنهاشان آیتی دو بوستان از راست و

شِمَالٍ ؕ كُلُوْا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَّرَبٌّ غَفُوْرٌ ﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا

چپ . بخورید از روزی پروردگارتان و شکر کنید مر او را بلدی پاکیزه و پروردگاری آمرزنده پس روی گردانیدند پس فرستادیم

عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنٰهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَّاَثْلٍ وَّشَيْءٍ مِّنْ

بر ایشان سیل باران سخت و بدل دادیم ایشان را از دو باغشان دو باغ صاحبان ثمری تلخ و شوره گز و چیزی از

سِدْرٍ قَلِيْلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ؕ وَهَلْ نُجٰزِيْٓ اِلَّا الْكَفُوْرَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ

کنار اندکی آن جزا دادیم ایشان را بسبب آنچه کفران ورزیدند و آیا جزا میدهیم جز ناسپاس را و گردانیدیم میانهٔ ایشان

وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَّقَدَّرْنَا فِيْهَا السَّيْرَ ؕ سِيْرُوْا فِيْهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا

و میان قریه هائی که برکت دادیم در آن قریه های ظاهر یعنی بر سر راه و مقرر داشتیم در آنها رفتن را سیر کنید در آنها شبها و روزها

اٰمِنِيْنَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوْا رَبَّنَا بٰعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ وَمَزَّقْنٰهُمْ

ایمنان پس گفتند پروردگارا دوری افکن میانهٔ سفرهای ما و ستم کردند بر خودهاشان و گردانیدیم ایشان حکایتها و پراکنده کردیم ایشان

كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ

هر پراگنده کردنی بدرستیکه درآن هرآینه آیتهاست مر هر شکیبای شکرگذار را وبتحقیق راست گرداند برایشان ابلیس گمان خود را

فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ

پس پیروی کردند او را جز پاره از گروندگان ونبود مر اورا برایشان هیچ تسلطی مگر برای آنکه بدانیم آنرا که میگرود

بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ

بآخرت از آنکه او ازآن در شک است وپروردگار تو بر همه چیز نگهبان است بگو بخوانید آنانرا که گمان بردید از

دُونِ اللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ

غیر خدا نمیباشند مالک مقدار ذره در آسمانها ونه در زمین ونباشد مرایشانرا درآن دو هیچ شرکتی ونباشد مراو را

مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا

از ایشان هیچ مددکاری وسود نمیدهد شفاعت نزد او مگر برای آنکه دستوری داد برایش تا چون برداشته شود ترس از دلهاشان گویند

مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا الْحَقَّ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ

بیکدیگر (یعنی) چه گفت پروردگار شما گویند حق واوست رفیع بزرگ بگو کیست که روزی میدهد شمارا از آسمانها وزمین

قُلِ اللَّهُ ۖ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ

بگو خدا وبدرستیکه ما یا شما هرآینه بر راهیم یا در گمراهی آشکار بگو پرسیده نمیشوید از آنچه جرم کردیم وپرسیده نمیشویم

عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِيَ

از آنچه میکنید بگو جمع میکند میان ما پروردگار ما پس حکم میکند میان ما بحق واوست حکم کننده دانا بگو بنمائید مرا

الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ ۖ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ

آنانکه برسانید باو انباز ان نه چنین است بلکه اوست خدای غالب درست کردار ونفرستادیم ترا مگر عام مر مردمانرا

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ

مژده دهنده وبیم کننده ولیکن اکثر مردمان نمیدانند ومیگویند کی باشد این وعده اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ

راستگویان بگو مر شماراست وعده روزی که باز پس نمیمانید ازآن ساعتی وپیش نمی افتید وگفتند

الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ

آنانکه کافر شدند نمیگرویم باین قرآن ونه بآنچه باشد میان دودستش واگر ببینی هنگامیکه ستمکاران بازداشته شدگانند

عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

نزد پروردگارشان برمیگردانند بعضیشان ببعضی سخن را میگویند آنانکه ضعیف گرفته شدند مر آنانرا که بزرگی جستند

لَوْلَا أَنتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ

اگر نه شما بودید هر آینه بودیم گروندگان گفتند آنانکه بزرگی جستند مر آنانرا که ضعیف گرفته شدند آیا ما بازداشتیم شما را از

الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُم ۖ بَلْ كُنتُم مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ

هدایت بعد از آنکه آمد شما را بلکه بودید گناهکاران وگفتند آنانکه ضعیف گرفته شدند مر آنانرا که بزرگی جستند بلکه حیله

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَن نَّكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا ۚ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا

شب وروز هنگامیکه میفرمودید ما را که کافر شویم بخدا وبگردانیم مراورا همتایان وپنهان داشتند پشیمانی را چون دیدند

الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

عذاب را وگردانیدیم غلها را در گردنهای آنانکه کافر شدند آیا جزا داده میشوند مگر آنچه بودند که میکردند

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ

ونفرستادیم در هیچ قریهٔ هیچ بیم کننده مگر گفتند نعمت پروردگانش بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شدید بآن کافرانیم وگفتند ما

أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

بیشتریم در اموال واولاد ونباشیم ما عذاب کرده شدگان بگو بدرستیکه پروردگارم فراخ میکند روزیرا برای آنکه بخواهد وتنگ

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُم بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ

میگرداند ولیکن اکثر مردمان نمیدانند ونیست مالهای شما ونه فرزندانتان بچیزی که نزدیک گرداند شما را نزد ما نزدیک کردنی

إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٧﴾

لیکن آنکه گروید وکرد کار شایسته را پس آنگروه مر آنهاراست جزای افزون بآنچه کردند وایشان باشند در غرفه‌ها ایمنان

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ

وآنانکه میشتابند در آیتهای ما طالبان عاجز کردن آنها باشند در عذاب احضار کرده شدگان بگو بدرستیکه پروردگارم فراخ میکند

[illegible] ... امام جعفر صادق علیه السلام روایت ... [illegible]

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ؕ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَیْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٣٩﴾

روزی را برای آنکه میخواهد از بندگانش و تنگ میکند برایش و آنچه را انفاق کردید از چیزی پس او عوض میدهد آنرا و او است بهترین روزی دهندگان

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ يَقُوْلُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿٤٠﴾ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ

و روزی که حشر میکند ایشانرا همه پس میگوید مر ملائکه را آیا اینها شما را بودند که میپرستیدند گفتند پاکی بود ترا

اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ

توئی صاحب ما از غیر ایشان بلکه بودند میپرستیدند جن را اکثر ایشان بودند بآنها گروندگان پس امروز مالک نمیباشد

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَّلَا ضَرًّا ؕ وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّتِیْ كُنْتُمْ بِهَا

بعضی از شما مر بعضی را سودی و نه زیانی و میگوئیم آنانرا که ستم کردند بچشید عذاب آتشی را که بودید آنرا

تُكَذِّبُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰی عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ يُّرِيْدُ اَنْ يَّصُدَّكُمْ

تکذیب میکردید و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که روشنها است گفتند نیست این مگر مردی میخواهد که باز دارد شما را

عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ ۚ وَقَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًی ؕ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ

از آنچه بودند که میپرستیدند پدران شما و گفتند نیست این مگر دروغی افترا کرده شده و گفتند آنانکه کافر شدند مر حق را چون آمد ایشانرا

اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٤٣﴾ وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ

نیست این مگر سحری آشکار و ندادیم ایشانرا از کتابها که بدرس خوانده باشند آنها را و نفرستادیم بایشان پیش از تو

مِنْ نَّذِيْرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوْا مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوْا رُسُلِیْ ۫ فَكَيْفَ

هیچ بیم کننده و تکذیب کردند آنانکه بودند پیش از ایشان و نرسیدند بده یک آنچه دادیم ایشانرا پس تکذیب کردند رسولان مرا پس چگونه

كَانَ نَكِيْرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ اَنْ تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَثْنٰی وَفُرَادٰی ثُمَّ تَتَفَكَّرُوْا ۫ مَا

بود انکار من بگو جز این نیست پند میدهم شما را بیک طریقی که برخیزید مر خدا را دو دو و یک یک پس اندیشه کنید که نیست

بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَیْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ

صاحب شما را هیچ جنونی نیست او مگر بیم کننده برای شما میانه دو دست عقوبت سخت بگو آنچه خواستم از شما از

اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ؕ اِنْ اَجْرِیَ اِلَّا عَلَی اللّٰهِ ۚ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ شَهِيْدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّیْ يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ

مزد پس آن مر شما راست نیست مزد من مگر بر خدا و او است بر همه چیز شاهد بگو بدرستیکه پروردگار من القا میکند حق

عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۴۸﴾ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿۴۹﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا

دانای غیبهاست بگو آمد حق ونمی آفریند باطل را ونه اعاده میکند بگو اگر گمراه شدم پس

أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿۵۰﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ

گمراه نشوم مگر برخودم واگر هدایت یافتم پس بانچیزیست که وحی میکند بمن پروردگارم بدرستیکه او شنوای نزدیکست واگر ببینی هنگامیکه

فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿۵۱﴾ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ

بترسند پس نباشد فوتی وگرفته شوند از جائی نزدیک وگویند ایمان آوردیم باو واز کجا باشد مرایشانرا تناول از

مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿۵۲﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿۵۳﴾

جائی دوری وبتحقیق کافر شدند بآن از پیش ومیاندازند غیب را از جائی دوری

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿۵۴﴾

وجدائی افکنده شد میانشان ومیان آنچه میخواهند چنانکه کرده شد باشکال ایشان از پیش بدرستیکه ایشان بودند در شکی تهمت اندازنده

سورة فاطر مكية وهي خمس وأربعون آية

ركوعها ۵ كلماتها ۷۷۷ حروفها ۳۱۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ

ستایش مرخدارا پدید آرنده آسمانها وزمین گرداننده فرشتگان رسولان صاحبان بالها دوتا دوتا وسه تا سه تا

وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱﴾ مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ

وچهار چهار بیفزاید درآفرینش آنچه میخواهد بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست آنچه را بگشاید خدا برای مردمان از

رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲﴾

رحمت پس نیست بازگیرنده مرآنرا وآنچه را بازگیرد پس نیست فرستنده مرادرا پس ازاو واوست عزیز درست کردار

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

ای مردمان یاد کنید نعمت خدارا برشما آیا هیچ باشد آفریننده جز خدا که روزی دهد شمارا از آسمان

وَالْأَرْضِ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنّٰى تُؤْفَكُونَ ③ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ

و زمین نیست الهی مگر او پس بکجا برگردانیده میشوید واگر تکذیب میکنند ترا پس بتحقیق تکذیب کرده شد رسولانرا

قَبْلِكَ وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ④ يَآ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ

پیش از تو و بخدا برگردانیده میشود امرها ای مردمان بدرستیکه وعده خدا حق است پس باید البته فریفته نکند شمارا زندگی

الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ⑤ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا

دنیا ونباید که فریفته کند البته شمارا بخدا آن فریب دهنده بدرستیکه شیطان مر شمارا است دشمن پس بگیرید اش دشمن جز این نیست

يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑥ اَلَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ

میخواند گروه اشرا تا باشند از اهل آتش سوزان آنانکه کافر شدند مر ایشانراست عذابی سخت و آنانکه

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑦ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاٰهُ حَسَنًا

ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته مر ایشانراست آمرزش و اجری بزرگ آیا پس آنکه آراسته شد برایش بدی کردارش پس دید آنرا خوب

فَإِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِي مَنْ يَّشَآءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ إِنَّ اللّٰهَ

پس بدرستیکه خدا ضلال میکند آنرا که میخواهد و هدایت میکند آنرا که میخواهد پس نباید که هلاک شود نفست برایشان از راه حسرتها بدرستیکه خدا

عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ⑧ وَاللّٰهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ

داناست بآنچه میکنند و خدا آنست که فرستاد بادهارا پس برمیانگیزد ابررا پس راندیم آنرا بسوی بلدی مرده

فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذٰلِكَ النُّشُورُ ⑨ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا

پس زنده گردانیدیم بآن زمین را پس از مردنش همچنین است حشر کردن آنکس که باشد که خواهد عزت را پس مر خدار است عزت همگی

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ

بسوی او بالا میرود سخن پاکیزه و کردار شایسته بالا میبرد آنرا و آنانکه می اندیشند بدیهارا از برای ایشانست عذابی

شَدِيدٌ وَّمَكْرُ أُولٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ ⑩ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ

سخت و حیله آنها او ناچیز میشود و خدا آفرید شمارا از خاک پس از نطفه پس گردانید شمارا

أَزْوَاجًا وَّمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثٰى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي

جفتها و برنمیدارد هیچ زنی و نمی نهد جز بعلم او و عمر داده نمیشود هیچ عمر داده شده و کم کرده نمیشود از عمرش جز آنکه

كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَ

کتابیست بدرستیکه آن بر خدا آسانست و یکسان نیستند دو دریا این شیرین است بسیار شیرین که گواراست آشامیدنش و

هَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ

این شور است بسیار شور تلخ مزه و از همه میخورید گوشتی تازه و بیرون میآورید پیرایه که میپوشید آنرا و می‌بینی کشتیها را در آن

مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي

شکافندهای آب بسینه تا بجوئید از احسانش و باشد که شما شکر کنید داخل میکند شب را در روز و در میآورد روز را در

اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ

شب و رام گردانید آفتاب و ماه را هریک سیر میکند تا وقتی نامبرده شده آنست خدا پروردگار شما مر او راست پادشاهی و آنانرا

تَدْعُونَ مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا

که میخوانید از غیر او مالک نمیباشند از پوست هسته خرمائی اگر بخوانیدشان نشنوند ندای شما را و اگر شنیدند

مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا

اجابت نکردند مر شما را و در روز قیامت انکار میآورند بشرک شما و خبر نمیدهد ترا مانند آگاه ای

النَّاسُ أَنتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

مردمان شمائید محتاجان بسوی خدا و خدا اوست بی‌نیاز ستوده اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد خلقی نو

﴿١٦﴾ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا

و نیست آن بر خدا دشوار و بر ندارد هیچ بردارنده گناه دیگری را و اگر بخواند گرانبار شده بسوی برداشتنش

يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

برداشته نشود از آن چیزی و اگرچه باشد صاحب قرابت جز این نیست بیم میکنی آنهارا که میترسند از پروردگارشان بنهانی و برپای داشتند نماز را

وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ

و آنکه پاکیزه شد پس جز این نیست پاکیزه میشود برای خودش و بسوی خداست بازگشت و یکسان نمیباشد نابینا و بینا و نه تاریکیها

وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ

و نه روشنائی و نه سایه و نه سموم و نباشد یکسان زندها و نه مردها و بدرستیکه خدا میشنواند

الهی باعث رفع عمل صالح است — از بهر جبت چه قول او دو است — در قول راجح بکلم الطیب است — سه قسم است — بقول فاعل رفع ضمیر — تا باد و غیره — عطف بر اول — نقل بجنس — و افکند دو — مراد قبیح جرسل

مَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا

آنرا که بخواهد و نیستی تو شنوا کننده آنانکه در قبرها اند نیستی تو مگر بیم کننده بدرستیکه ما فرستادیم ترا بحق مژده دهنده

وَنَذِيرًا ۚ وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

و بیم کننده و نیست هیچ امتی مگر آنکه گذشت در آن بیم کننده و اگر تکذیب کنند ترا پس بتحقیق تکذیب کردند آنانکه بودند از پیش ایشان

جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَكَيْفَ

آمد ایشانرا رسولان ایشان با بینه ها و با صحیفها و با کتاب روشن گرداننده پس گرفتم آنانرا که کافر شدند پس چگونه

كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا

بود انکار من آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی را پس بیرون آوردیم بآن ثمرهائی که مختلف است رنگهای آنها

وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ

واز کوهها راهها سفیدها و سرخها که مختلف است رنگهاشان و سیاهان بسیار واز مردمان و جنبنده ها

وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَٰلِكَ ۗ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

و شتر و گاو و گوسفند که مختلف است رنگهایش اینچنین است جز این نیست که میترسند از خدا از بندگانش دانایان بدرستیکه خدا غالب آمرزنده است

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً

بدرستیکه آنانکه میخوانند کتاب خدا را و بر پای داشتند نماز را و انفاق کردند از آنچه روزی دادیم ایشانرا نهان و آشکار

يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

امید میدارند بازرگانی که هرگز تباه نشود تا تمام دهد ایشانرا مزدهاشان و بیفزاید ایشانرا از احسانش بدرستیکه او آمرزنده شکر پذیر است

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ

و آنچه را که وحی کردیم بتو از کتاب آنست حق تصدیق کننده مر آنچه را باشد میان دو دستش بدرستیکه خدا به بندگانش آگاه

بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۖ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ

بیناست پس میراث دادیم آنکتاب را بآنانکه برگزیدیم از بندگان خود پس بعضیشان ستم کننده اند مر نفسش و بر بعضیشان

مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ

میانه روند و اند و بعضیشان پیشی گیرنده اند بخوبیها باذن خدا اینست آن فضل بزرگ بهشتهای جای اقامت

يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا

درروند آنرا زیور کنند درآنها از دستوانها از طلا و مروارید و پوشش ایشان درآنها پرنیانست و گویند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ

ستایش مرخدارا که برد از ما اندوه را بدرستیکه پروردگار ما هرآینه آمرزنده شکرپذیر است آنکه درآورد ما را بسرای

الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ

اقامت از احسانش مس نمیکند ما را درآن تعبی و مس نمیکند ما را درآن خستگی و آنانکه کافر شدند برای ایشانست

جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾ وَ

آتش دوزخ نه حکم کرده میشود برایشان پس بمیرند و نه تخفیف داده میشود از ایشان هیچ عذابش همچنین جزا میدهیم هر ناسپاسی را و

هُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ

ایشان فریاد میکنند درآن که پروردگارا بیرون آور ما را تا کنیم کار شایسته جز آنچه بودیم که میکردیم آیا عمر ندادیم شمارا آنقدر که پند گیرد

فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ

درآن کسیکه پند گرفت و آمد شمارا بیم کننده پس بچشید پس نیست مر ستمکاران را هیچ یاوری بدرستیکه خدا دانای

غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي

نهان آسمانها و زمین است بدرستیکه او دانا بضمایر سینه‌ها او است که گردانید شمارا خلیفه‌ها در

الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا

زمین پس آنکه کافر شد پس بر اوست کفرش و زیاده نمیکند کافرانرا کفرشان نزد پروردگارشان جز دشمنی و نمی

يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

افزاید کافرانرا کفرشان جز زیانکاری بگو خبر دهید از شریکانتان آنانکه میخوانید از جز خدا

أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ

بنمایید مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا مرایشانراست انبازی در آسمانها یا دادیمشان کتابی پس ایشانند بر حجتی

مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَ

از آن بلکه وعده نمیدهند ستمکاران بعضیشان بعضی را جز فریب بدرستیکه خدا نگاه میدارد آسمانها و

باشد چنانکه علی بن ابراهیم [illegible] عارف بامام و مسابق [illegible] امام علیه السلام باشد و مقتصد [illegible] ایشان ظالم [illegible] [illegible] اهل بیت [illegible] از حضرت صادق علیه السلام و در روایت مجمع البیان [illegible] الاخبار از حضرت باقر علیه السلام [illegible] رضا علیهما السلام و در روایت معانی [illegible] اصول کافی از حضرت صادق [illegible] معانی از روایت سعد [illegible] الذین اصطفینا مراد [illegible] * [illegible]

الْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾

زمین را از آنکه زایل شوند و هرآینه اگر زایل شوند نگاه ندارد آنها را هیچکس پس از او بدرستیکه او باشد بردبار آمرزنده

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهاشان که اگر آید ایشانرا بیم کننده هرآینه باشند هدایت یافته تر از هریک از امتها پس چون آمد ایشانرا

نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ

بیم کننده نیفزود ایشانرا جز نفرت از راه سرکشی در زمین و از اندیشیدن بدی و احاطه نکند اندیشیدن بد

إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۖ وَلَنْ

مگر باهلش پس آیا انتظار میبرند جز دستور پیشینیانرا پس هرگز نیابی مر دستور خدارا تغییری و هرگز

تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ

نیابی مر دستور خدارا گردیدنی آیا و سیر نکردند در زمین پس بنگرند که چگونه بود انجام آنانکه بودند

قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ

پیش از ایشان و بودند سخت تر از ایشان در توانائی و نباشد خدا که عاجز کند اورا هیچ چیز در آسمانها و نه در زمین بدرستیکه او

كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ

باشد دانای توانا و اگر مؤاخذه کردی خدا مردمانرا بسبب آنچه کسب کردند نگذاشتی بر پشتش هیچ جنبنده

وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

ولیکن بازپس میدارد ایشانرا تا وقتی نامبرده شده پس چون آید اجلشان پس بدرستیکه خدا باشد به بندگانش بینا

سورة يس مكية وهي ثلث وثمانون آية

حروفها ۳۰۵۵ — كلماتها ۷۲۲ — ركوعها ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يس ﴿١﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيلَ

ای سید عالم قسم بدین قرآن مشتمل بر حکمت بدرستیکه تو هرآینه از پیغمبرانی بر راه راست فرو فرستادن

الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ

غالب مهربان تا بیم دهی گروهی را آنچنانکه بیم داده شدند پدرانشان پس ایشان غافلانند بتحقیق ثابت شد سخن بر

أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُم

اکثرشان پس ایشان نمیگروند بدرستیکه ما گردانیدیم در گردنهاشان غلها پس آن تا ذقنهاست پس ایشان

مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

سر بهوا کنندگانند و گردانیدیم از میان دستهاشان سدی و از پس سرشان سدی پس فرو انداختیم پرده برایشان پس ایشان

﴿٩﴾ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ

نمی بینند و یکسانست برایشان خواه بیم داده باشی ایشانرا و خواه بیم نداده باشی ایشانرا ایمان نمی آورند جز این نیست که بیم میدهی کسیرا که پیروی کند ذکر را

وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا

و بترسد از خدای بخشنده در نهان پس مژده ده او را بآمرزش و پاداش خوب بدرستیکه ما زنده میسازیم مردگانرا و مینویسیم آنچه را

قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ

پیش فرستاده اند و اثرهاشانرا و همه چیز ضبط کردیم آنرا در مقتدای بیان کننده و بزن برای ایشان مثلی اصحاب

الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا

قریه هنگامیکه آمدند ایشانرا فرستاده شدگان وقتیکه فرستادیم بسوی ایشان دو کس پس تکذیب کردند آندو را پس تقویت کردیم آندو را بسیمی پس گفتند

إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَٰنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ

بدرستیکه ما نیم بسوی شما فرستاده شدگان گفتند نیستید شما مگر انسانی مانند ما و فرو نفرستاده خدای بخشنده هیچ چیزرا نیستید شما

إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

مگر دروغ میگوئید گفتند پروردگار ما میداند که ما بسوی شمائیم هر آینه فرستاده شدگان و نیست بر ما مگر رسانیدن آشکار

﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۖ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا

گفتند بدرستیکه ما فال بد گرفتیم بشما اگر باز نه ایستید سنگسار میکنیم البته شمارا و هر آینه مس میکند البته شمارا از ما عذابی دردناک گفتند

طَائِرُكُم مَّعَكُمْ ۚ أَئِن ذُكِّرْتُم ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ

شئامت شما باشماست آیا اگر پند داده شدید بلکه شمائید گروه اسرافکاران و آمد از دورترین جای آن شهر مردی که میشتافت

۱۹ طائرکم معکم [illegible] عند الله در اعراف و یحیین [illegible] طائرکم عند الله در نمل [illegible] ✻ لا تقال [illegible] ✻ [illegible]

قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَا

گفت ای گروه پیروی کنید مرسلان را پیروی کنید آن را که نمیخواهد از شما مزدی و ایشانند هدایت یافتگان و چیست مرا که

أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِ آلِهَةً إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ

نپرستم آن را که پدید آورد مرا و بسوی او بازگردانیده میشوید آیا بگیرم از غیر او الهانی که اگر بخواهد بمن خدای بخشاینده گزندی

لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي آمَنتُ بِرَبِّكُمْ

کفایت نکند از من درخواست ایشان چیزی را و نه رهانند مرا بدرستیکه من آنگاه هر آینه در گمراهی آشکارا بدرستیکه من گرویدم بپروردگار

فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۖ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي

شما پس بشنوید از من گفته شد که داخل شو در بهشت گفت ای کاش قوم من آگاهی میداشتند بآنکه آمرزید مرا پروردگارم و گردانید مرا

مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُندٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ﴿٢٨﴾

از گرامی داشتگان و فرو نفرستادیم بر قومش از بعد او هیچ لشکری از آسمان و نبودیم فرو فرستندگان

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ

نبود جز فریادی واحد پس آنگاه ایشان شدند افسردگان مرگ ای دریغ بر بندگان که نیاید ایشان را هیچ رسولی

إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

جز آنکه هستند بآن استهزاء میکنند آیا ندیدند که بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها که ایشان بسوی ایشان برنمیگردند

﴿٣١﴾ وَإِن كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا

و نیستند همه مگر جمع کرده شده نزد ما حاضر گردانیدگان و نشانی است مر ایشان را زمین مرده که زنده کردیم آن را و بیرون آوردیم

مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

از آن دانه را پس از آن میخورند و گردانیدیم در آن بستانها از خرمابنان و انگورها و روان کردیم در آن از چشمه‌ها

﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ

تا بخورند از ثمرش و نساخت آن را دستهاشان آیا پس شکر نمیکنند دانم پاک بودن آنکه آفرید اصناف را

كُلَّهَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَآيَةٌ لَّهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ

همه آنها از آنچه میرویاند زمین و از خودهاشان و از آنچه نمیدانند و آیتی است مر ایشان را شب بیرون میکشیم از آن روز را

فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ

پس آنگاه ایشان داخلانند در تاریکی و آفتاب سیر میکند برای جای قراری که مراوراست آن قرار دادن خدای غالب داناست و ماه را مقرر کردیم

مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ

منزلها تا آنکه بازگشت کند چون چوب خوشهٔ خرمای کهنه نه آفتاب میسزد مرآنرا که دریابد ماه را و نه شب

سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

پیشی از روز است و هریک در گردونی آمد و رفت میکنند و آیتی است مرایشانرا که ما بار کردیم فرزندان ایشانرا در کشتی پرکرده شده

﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ

و آفریدیم برای ایشان از مثل آن آنچه سوار میشوند و اگر خواهیم غرق میکردانیم ایشانرا پس نیست فریادرسی مرایشانرا و نه ایشان

يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا

خلاص کرده میشوند مگر رحمتی از ما و تمتیعی تا وقتی و چون گفته شود مرایشانرا که بپرهیزید از آنچه میان دستهای شماست

خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

و آنچه پس پشت شماست باشد که شما رحمت کرده شوید و نمیآید ایشانرا هیچ آیتی از آیتهای پروردگارشان مگر که باشند از آن روی گردانندگان

﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ

و چون گفته شود مرایشانرا که انفاق کنید از آنچه روزی کرده شما را خدا گویند آنانکه کافر شدند مرآنانرا که ایمان آوردند آیا خوراک دهیم کسیرا که اگر

يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ

بخواست خدا خوراک داده بود او را نیستید شما مگر در گمراهی روشن و میگویند کی باشد این وعده اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

راستگویان انتظار نمیبرند مگر فریادی واحد را که خواهد گرفت ایشانرا و ایشان خصومت میکرده باشند پس نتوانند

تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

وصیت کردن و نه بسوی کسانشان بر میگردند و دمیده شد در صور پس آنگاه ایشان از قبرها بسوی پروردگارشان میشتابند

﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

گفتند ای وای بر ما که برانگیخت ما را از خوابگاه ما اینست آنچه وعده داده بود ما را خدای بخشنده و درست گفتند رسولان

[illegible]

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا

نباشد جز فریادی واحد پس آنگاه ایشانند جمیع کرده شده نزد ما حاضر کرده شدگان پس امروز ظلم کرده نشود نفسی هیچ چیز

وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾

و جزا داده نشوید جز آنچه هستید که میکنید بدرستیکه اهل بهشت امروزند در کاری شادی کنان

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ

ایشانند و جفتهاشان در سایه‌ها بر سریرها تکیه زنندگان مر ایشانراست در آن میوه و مر ایشانراست آنچه خواهش میکنند

﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ

سلام گفتنی از پروردگار مهربان و جدا شوید امروز ای گناهکاران آیا پیمان نفرستادم بسوی شما

يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ

ای بنی آدم که نپرستید شیطانرا بدرستیکه او مر شماراست دشمنی آشکار و اینکه بپرستید مرا و اینست راه

مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

راست و بتحقیق گمراه کرد از شما خلق بسیار آیا پس نبودید که دریابید بعقل اینست دوزخی که

كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ

بودید وعده داده میشدید بچشید حرارتشرا امروز بسبب آنچه بودید که کفر میورزیدید امروز مهر میکنیم بر دهنهاشان

وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ

و سخن میکند با ما دستهاشان و گواهی میدهد پاهاشان بآنچه بودند که کسب میکردند و اگر بخواهیم هر آینه ره محو کشیده بودیم بر چشمهاشان

فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا

پس پیشی گرفته بودند راه را پس کجا میدیدند و اگر بخواهیم هر آینه مسخ میکردیم ایشانرا بر جایشان پس نتوانستندی

مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ

رفتن و نه بر میگشتند . و کسی را که عمر دراز میدهیمش نگون میگردانیمش در خلق آیا پس در نمییابند بعقل و نیاموختیم اورا

الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ

شعر و نسزد مر اورا نیست آن مگر پندی و قرآنی واضح تا بیم دهد کسیرا که باشد زنده و ثابت شود سخن

عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٧٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُونَ ﴿٧١﴾

بر کافران — آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخت دستهای ما شتر و گاو و گوسفند پس ایشانند مر آنها را مالکان

وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مَنٰفِعُ وَمَشٰرِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

و رام گردانیدیم آنها را برای ایشان پس از آنهاست سواری ایشان و از آنها میخورند — و مر ایشان راست در آنها منفعتها و آشامیدنها پس آیا شکر نمیکنند

﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ ءَالِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ

و گرفتند از غیر خدا الهها باشد که ایشان یاری کرده شوند — نمیتوانند یاری کردن ایشان را و ایشان مر آنها را

جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرَ

سپاهی اند حاضر کردگان — پس نباید که اندوهگین سازد ترا گفتار ایشان بدرستیکه ما میدانیم آنچه را مخفی میدارند و آنچه را ظاهر میکنند — آیا ندید

الْإِنْسٰنُ أَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ

انسان که ما آفریدیم او را از منی پس آنگاه او خصومت کننده ایست آشکار — و زد برای ما مثلی و فراموش کرد آفرینشش را

قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظٰمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

گفت که زنده میگرداند استخوانها را و آنهاست پوسیده — بگو زنده میکندش آنکه آفرید آنها را نخستین بار و او است بهر خلق دانا

﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ

آنکه گردانید برای شما از درخت سبز آتش را پس آنگاه شما از آن بر میافروزید — آیا و نیست آنکه آفرید

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِقٰدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ

آسمانها و زمین را توانا بر آنکه آفریند مثل ایشان آری و او است آفریدگار دانا — جز این نیست امرش چون خواهد

شَيْـًٔا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحٰنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

چیزی را آنکه میگوید مر او را بشو پس میشود — پس دائم پاک بودن آنکه بدست او است پادشاهی همه چیز و بسوی او برگردانیده میشوید

سورة الصّٰفّٰت مكّيّة وهي مائة واثنتان وثمانون آية

حروفها ٣٨٢۶ — كلماتها ٨۶٠ — ركوعها ٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

* ثواب قرائت آن * در ثواب الاعمال و مجمع البیان از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسی سوره والصافات را ... [illegible]

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾

بصف زدگان صف زدنی پس زجر کنندگان زجر کردنی پس قرائت کنندگان ذکر برا بدرستیکه إله شما هر آینه یکی است

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آندوتاست و پروردگار مشرقهاست بدرستیکه ما آراستیم آسمان نزدیکتر را بزینتی که ستارهاست

﴿٦﴾ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ

و نگهداشتنی از هر شیطان سرکش گوش فرا نتوانند داشت بسوی جماعت بالاتر و انداخته میشوند از هر

جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ

سوئی برای راندن و برای ایشانست عقوبت دایم در آخرت مگر آنکه بدزدیده ربوده ربودنی پس از پی در آمد او را شعله فروزان روشن

﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا ۚ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَ

پس طلب بیان کن که آیا ایشان سخت ترند از راه آفرینش یا آنانرا که آفریدیم بدرستیکه ما آفریدیم ایشانرا از گل چسبنده بلکه تعجب نمودی و

يَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾ وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا

استهزاء میکنند و چون پند داده شوند پند نمیگیرند و چون ببینند آیتی استهزاء میکنند و گویند نیست این

إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾

مگر جادوئی آشکار آیا چون بمیریم و بشویم خاک و استخوانها آیا ما هر آینه برانگیخته شدگان یا پدران ما که پیشینیانند

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَٰذَا

بگو آری و شمائید خواران پس نیست این جز فریادی واحد پس آنگاه ایشان بنگرند و میگویند ای وای بر ما اینست

يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢٠﴾ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾ احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ

روز جزا اینست روز تمیزی که بودید آنرا تکذیب میکردید جمع کنید آنانرا که ستم کردند و همنفسانشانرا

وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ ۖ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ

و آنچه بودند که میپرستیدند از غیر خدا پس دلالت کنید ایشانرا براه دوزخ و بازدارید ایشانرا بدرستیکه ایشانند پرسیده شدگان

﴿٢٤﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

چیست شما را که یاری یکدگر نمیکنید بلکه ایشانند آنروز انقیاد کنندگان و روی آورند بعضیشان بر بعضی میپرسند از یکدگر

قَالُوٓا۟ إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ ٱلْيَمِينِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا۟ بَل لَّمْ تَكُونُوا۟ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا

گفتند بدرستیکه شما بودید که میآمدید از راست یعنی از راه خیرخواهی گفتند بلکه نبودید مؤمنان یعنی باختیار خود و نبود مر مارا

عَلَيْكُم مِّن سُلْطَٰنٍۭ ۖ بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَآ ۖ إِنَّا لَذَآئِقُونَ ﴿٣١﴾

بر شما هیچ تسلطی بلکه بودید گروهی زیاده روان پس ثابت شد بر ما سخن پروردگار ما بدرستیکه مائیم هرآینه چشندگان

فَأَغْوَيْنَٰكُمْ إِنَّا كُنَّا غَٰوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِى ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ

پس گمراه کردیم شمارا بدرستیکه ما بودیم گمراهان پس بدرستیکه ایشان روزی چنین در عقوبت انباز اند بدرستیکه ما چنین میکنیم

بِٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوٓا۟ إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا

با گنهکاران بدرستیکه ایشان بودند چون گفته شد مر ایشانرا که نیست الهی جز خدا سرکشی میکردند و میگفتند آیا ما

لَتَارِكُوٓا۟ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍۭ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَآءَ بِٱلْحَقِّ وَصَدَّقَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَآئِقُوا۟

ترک کنندگانیم الهانمانرا برای شاعری دیوانه بلکه آمد بحق و تصدیق نمود مرسلانرا بدرستیکه شمائید هرآینه چشندگان

ٱلْعَذَابِ ٱلْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

عذاب پر درد و جزا داده نمیشوید جز آنچه بودید که میکردید مگر بندگان خدا که خالص کرده شدگانند

أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَٰكِهُ ۖ وَهُم مُّكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِى جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ

آنها مر ایشانراست روزی معلوم میوه ها و ایشانند گرامی داشتگان در بهشتهای با ناز و نعمت بر تختها

مُّتَقَٰبِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِم بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍۭ ﴿٤٥﴾ بَيْضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشَّٰرِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا

روبروی یکدیگر بگردش در آورده میشود برایشان پیاله از شراب جاری سفید که لذتست مر آشامندگانرا نه در آنست

غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾

فسادی و نه ایشان از آن مست میشوند و نزد ایشانست زنان فرو هشته چشم فراخ حدقه گویا ایشان بیضهای شترمرغ در ساز نگهداشته

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّى كَانَ لِى قَرِينٌ ﴿٥١﴾ يَقُولُ أَءِنَّكَ

پس روی آورد بعضی ایشان بر بعضی میپرسید از یکدیگر گفت گوینده از ایشان بدرستیکه بود مرا همنشینی که میگفت آیا تو هرآینه

لَمِنَ ٱلْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ

از تصدیق کنندگانی که آیا چون بمیریم و بشویم خاکی و استخوانهائی آیا مائیم هرآینه جزا داده شدگان گفت آیا شمائید فرو نگرندگان

[illegible marginal notes]

﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ

پس فرانگریست پس دید اورا در میانهٔ دوزخ — گفت بخدا که هرآینه نزدیک بود که هلاک گردانی مرا — واگر نبود نعمت پروردگارم هرآینه بودم

مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَٰذَا

از احضار شدگان — آیا پس نباشیم ما مردگان — جز مردن ما نخست — و نباشیم ما عذاب کرده شدگان — بدرستیکه نیست

لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾

هرآینه آن کامیابی بزرگ — برای مثل این پس باید بکنند کنندگان — آیا آن بهتر است در مایهٔ ضیافت یا درخت زقوم

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ

بدرستیکه ما گردانیدیم آنرا بلائی برای ستمکاران — بدرستیکه آن درختی است که بیرون میآید در قعر دوزخ — شکوفه اش گویا که سرهای

الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ

دیوها است — پس بدرستیکه ایشان هرآینه خورندگانند از آن پس پرکنندگانند از آن شکمهارا — پس بدرستیکه مرایشانراست بر آن هرآینه آمیختنی از

حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ

آب گرم — پس بدرستیکه بازگشت ایشانست هرآینه بسوی دوزخ — بدرستیکه ایشان یافتند پدرانشانرا گمراهان — پس ایشان بر اثرهاشان

يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾

بشتاب میروند — وبتحقیق گمراه شدند پیش از ایشان اکثر پیشینیان — وبتحقیق فرستادیم در ایشان بیم کنندگان

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ

پس بنگر چگونه — بود — انجام بیم کرده شدگان — جز بندگان — خدا که خالص کرده شدگانند — وبتحقیق خواند بنده مارا — نوح

فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ

پس هرآینه خوب اجابت کنندگانیم — ونجات دادیم اورا و اهلش را از اندوه — بزرگ — وگردانیدیم — اولادشرا — ایشانرا بازماندگان

﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

و واگذاشتیم براو در پسینیان — درود بر نوح در جهانیان — بدرستیکه ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکارانرا

﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾

بدرستی او است از بندگان ما که مؤمنانند — پس غرق کردیم دیگرانرا — وبدرستیکه از پیروان اوست هرآینه ابراهیم

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَئِفْكًا آلِهَةً

وقتی که آمد بپروردگارش با دلی درست چون گفت مر پدرش را و قومش را که چه چیز را می‌پرستید آیا از راه دروغ الهان

دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي

غیر خدا میخواهید پس چیست گمان شما بپروردگار جهانیان پس نگریست نگریستنی در نجوم پس گفت بدرستیکه من

سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا

بیمارم پس اعراض کردند از او پشت کنندگان پس بچاره جوئی رفت بسوی الهه ایشان پس گفت آیا چرا نمیخورید چیست مر شما را که

تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ

سخن نمیگوئید پس رفت بر ایشان زدنی بدست راست پس روآوردند بسوی او بشتافتند گفت آیا می‌پرستید

مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾

آنچه را که میتراشید و خدا آفرید شما را و آنچه را که میسازید گفتند بنا کنید برای او بنائی پس بیندازید او را در آتش بسیار شعله‌ور

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾

پس خواستند باو چاره پس کردیم ایشان را پایینان و گفت که من رونده بسوی پروردگارم زود باشد که راه بنماید

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ

پروردگارا من بخش مرمرا از شایستگان پس مژده دادیمش به پسری بردبار پس رسید باو کوشش را گفت ای پسرکم

إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِي

بدرستیکه من می‌بینم در خواب که ذبح میکنم ترا پس بنگر که چه می‌بینی گفت ای پدر من بکن آنچه فرموده شده زود باشد که بیابی

إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٤﴾

اگر خواسته باشد خدا از شکیبایان پس چون گردن نهادند و رام گشت او را بیکطرف پیشانی و ندا کردیم او را که ای ابراهیم

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا ۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ

بتحقیق راست گردانیدی خواب را بدرستیکه ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را بدرستیکه اینست هر آینه آن امتحانی هویدا و فدا دادیم

بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

او را بذبحی بزرگ و واگذاشتیم براو در پسینیان سلام بر ابراهیم همچنین جزا دادیم نیکوکاران را

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٠﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ

بدرستیکه اوست از بندگان ما که مؤمنانند و بشارت دادیم اورا باسحق پیغمبری از شایستگان و برکت کردیم براو

وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ ۚ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَ

و بر اسحق و از نسل آن دوتا نیکوکار است و ستم کننده مر نفسش را آشکارا و بحقیقت منت نهادیم بر موسی و

هَارُونَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾

هارون و نجات دادیم آن دوتارا و قومشانرا از غمی بزرگ و یاری کردیم ایشانرا پس بودند ایشان غالبان

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي

و دادیم آندوتارا کتابی واضح و هدایت کردیم آندوتارا براه راست و واگذاشتیم برایشان در

الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا

پسینیان سلام بر موسی و هارون بدرستیکه ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکارانرا بدرستیکه آندوتا اند از بندگان

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ أَتَدْعُونَ بَعْلًا

ما که گروندگانند و بدرستیکه الیاس هرآینه از مرسلان است چون گفت مر قومش را آیا نمی‌پرهیزید آیا میخوانید بعل را

وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾ اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ

و وا میگذارید بهترین آفرینندگانرا خدا پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پیشینیانند پس تکذیب کردند او را پس بدرستیکه

لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ

ایشانند حاضر کردگان مگر بندگان خدا که خالص کرده شدند و واگذاشتیم براو در پسینیان سلام بر ال یاسین

﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

بدرستیکه ما همچنین پاداش دهیم نیکوکارانرا بدرستیکه اوست از بندگان ما که گروندگانند و بدرستیکه لوط هرآینه بود از مرسلان

﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَ

هنگامیکه رهانیدیم اورا و اهل اورا همه جز پیرزنی در بازماندگان پس هلاک کردیم دیگرانرا و

إِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِاللَّيْلِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

بدرستیکه شما هرآینه میگذرید برایشان بامداد کنندگان و بشب آیا پس در نمییابید بعقل و بدرستیکه یونس هرآینه از مرسلانست

﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ

وقتی که گریخت بسوی کشتی پر کرده شده پس قرعه زد پس شد از انداخته شدگان پس فرو بردش ماهی

وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾

و او بود ملامت کننده پس اگر نه اینکه او بود از تسبیح کنندگان هر آینه بماند در شکمش تا روزیکه برانگیخته میشوند

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ

پس انداختیمش در جائی بی پناه و او بود بیمار و رویانیدیم براو درختی از کدو و فرستادیم او را بسوی صد

أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ

هزار یا زیاد میآمدند پس ایمان آوردند پس کامران گردانیدیمشان تا وقتی پس طلب بیان کن از ایشان آیا مر پروردگار تراست دختران و مر ایشانرا

﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾

پسران یا آفریدیم فرشتگانرا زنها و ایشان بودند حاضران آگاه باش که ایشان از دروغشان هر آینه خواهند گفت

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

فرزندان آورد خدا و بدرستیکه ایشانند هر آینه دروغگویان آیا برگزید دختران را بر پسران . چیست مر شمارا چگونه حکم میکنید

﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾

آیا پس پند نمیگیرید آیا مر شماراست حجتی روشن پس بیارید کتابتانرا اگر هستید راستگویان

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ

و گردانیدند میانه او و میانه جن نسبی و بتحقیق دانستند جن که هر آینه ایشانند احضار کرده شدگان دائم پاک بودن خدا را

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ

از آنچه وصف میکنند مگر بندگان خدا که خالص کرده شدگانند پس بدرستیکه شما و آنچه میپرستید نیستید شما براو تباه کنندگان

﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾

مگر آنرا که اوست در آینده در دوزخ و نیست از ما جز که مر او راست مقامی معین و بدرستیکه مائیم هر آینه صف زنندگان

وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾

و بدرستیکه مائیم هر آینه تسبیح کنندگان و اگر چه بودند که هر آینه میگفتند اگر اینکه بود نزد ما ذکری از پیشینیان

لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۱۶۹﴾ فَكَفَرُوْا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۷۰﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا

هر آینه بودیم از بندگان خدا که از اهل اخلاص‌اند — پس کافر شدند بآن پس زود باشد که بدانند — و بتحقیق که پیشی گرفت کلام ما

لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۷۱﴾ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُوْرُوْنَ ﴿۱۷۲﴾ وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۱۷۳﴾ فَتَوَلَّ

مر بندگان ما را که مرسلانند — بدرستیکه ایشان هر آینه ایشانند یاری شدگان — و بدرستیکه لشکر ما ایشانند غالبان — پس روی بگردان

عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۱۷۴﴾ وَّاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿۱۷۵﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿۱۷۶﴾ فَاِذَا نَزَلَ

از ایشان تا وقتی — و ببین ایشان را پس زود باشد که ببینند — آیا پس بعذاب ما را بشتاب میخواهند — پس چون فرود آید

بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۱۷۷﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۱۷۸﴾ وَّاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿۱۷۹﴾

بفضای ایشان پس بد حالت صباح بیم شدگان — و روی بگردان از ایشان تا هنگامی — و ببین پس زود باشد که ببینند

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۱۸۰﴾ وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۸۱﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۸۲﴾

دانم پاک بودن پروردگار تو پروردگار عزت از آنچه وصف میکنند — و سلام بر مرسلان — و ستایش مر خدا را که پروردگار جهانیان است

سورة ص مكية وهي ثمان وثمانون آية

حروفها ۳۰۶۹ — كلماتها ۷۳۱ — ركوعها ۵

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِى الذِّكْرِ ﴿۱﴾ بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِىْ عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ ﴿۲﴾ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ

قسم بقرآن صاحب ذکر — بلکه آنانکه کافر شدند در سرکشی و مخالفتند — بسا که هلاک گردانیدیم از پیش ایشان

مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ حِيْنَ مَنَاصٍ ﴿۳﴾ وَعَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا

از اهل روزگار گذشته پس ندا کردند و نبود آنهنگام هنگام گریز — و عجب داشتند که آمد ایشان را بیم کننده از ایشان — و گفتند کافران که این

سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿۴﴾ اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ ﴿۵﴾ وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ

جادوگریست بسیار دروغگو — آیا گردانید الهها را اله واحد — بدرستیکه این هر آینه باشد چیزی عجیب — و رفتند آن جمع از ایشان

اَنِ امْشُوْا وَاصْبِرُوْا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ يُّرَادُ ﴿۶﴾ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِى الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَآ

که بروید و شکیبائی ورزید بر الهانتان — بدرستیکه این هر آینه چیزیست که خواسته میشود — نشنیدیم این را در کیش آخرین — نیست این

إِلَّا اخْتِلَاقٌ ⑦ أَءُنزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِن بَيْنِنَا ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّن ذِكْرِي ۖ بَل لَّمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ

جز دروغ ساختن آیا فرود فرستاده شد براو ذکر از میان ما بلکه ایشانند در شک از ذکر من بلکه هنوز نچشیده اند عذاب مرا

⑧ أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ⑨ أَمْ لَهُم مُّلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

آیا نزد ایشانست خزینهای رحمت پروردگار تو که غالب بخشاینده است یا برای ایشانست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه

بَيْنَهُمَا ۖ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ⑩ جُندٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ ⑪ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ

میان آنهاست پس باید که بالا روند در سببها لشکری اند آنجا شکسته شده از طایفه های دشمن تکذیب کردند پیش از ایشان قوم

نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ⑫ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ ۚ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ

نوح و عاد و فرعون صاحب میخها و ثمود و قوم لوط و اهل ایکه آنها بودند طایفه های دشمن

⑬ إِن كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ⑭ وَمَا يَنظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا

نبودند همه جز که تکذیب نمودند رسولان را پس لازم شد عقوبت من و انتظار نمیبرند آنها جز فریادی واحد که نیست مر آنرا

مِن فَوَاقٍ ⑮ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑯ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

هیچ زیستنی و گفتند پروردگارا زود بده مر ما را حصه ما را پیش از روز شمار صبر کن بر آنچه میگویند و

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ⑰ إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ

یاد کن بنده ما را داود صاحب قوت بدرستیکه او بود رجوع کننده بدرستیکه ما رام کردیم کوهها را که با او تسبیح میگفتند شبانگاه و

الْإِشْرَاقِ ⑱ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۖ كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ ⑲ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ

وقت برآمدن آفتاب و پرنده را جمع کرده شده همه بودند مر او را رجوع کننده و محکم گردانیدیم پادشاهیش را و دادیم او را حکمت و تمیز گفتار یعنی

الْخِطَابِ ⑳ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ㉑ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ

بیان روشن پیغمبرانه و آیا آمد ترا خبر منازعان هنگامیکه بالا رفتند بدیوار عبادتخانه وقتی که داخل شدند بر داود پس ترسید

مِنْهُمْ ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا

از ایشان گفتند مترس که دو فرقه منازعیم ستمکرده بعضی ما بر بعضی پس حکم کن میان ما بحق و جور مکن و هدایت کن ما را

إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ㉒ إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا

بسوی راه راست بدرستیکه این برادر من مراو راست نود و نه میش و مراست میش واحد پس گفت واگذار بمن آنرا

وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ

و مغلوب کرد مرا در آن خطاب گفت بتحقیق ستمکرده بتو بخواستن میش تو بسوی میشهای خود و بدرستیکه بسیاری از

الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۗ وَظَنَّ

باهم آمیختگان هر آینه ستم میکنند بعضیشان بر بعضی مگر آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته داندکی اند ایشان و گمان برد

دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۩ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا

داود که آزمودیم او را پس آمرزش خواست از پروردگارش و بروی در افتاد در رکوع کنان و بازگشت نمود پس آمرزیدیم برای او آن و بدرستیکه مراورا است نزد ما

لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٢٥﴾ يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ

هر آینه قرب و خوبی بازگشت ای داود بدرستیکه گردانیدیم ترا خلیفه در زمین پس حکم کن میان مردمان بحق

وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ

و پیروی مکن خواهش نفس را پس بیرون برد ترا از راه خدا بدرستیکه آنانکه بیرون میروند از راه خدا مر ایشانراست عقوبتی

شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ

سخت بآنکه فراموش کردند روز حساب را و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه میانه آنهاست بیهوده اینست

ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

گمان آنانکه کافر شدند پس وای برآنانکه کافر شدند از آتش یا میگردانیم آنانرا که گرویدند و کردند

الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ

کارهای شایسته چون فسادکنندگان در زمین یا میگردانیم پرهیزکاران را چون نابکاران کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بتو

مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ ۚ نِعْمَ

برکت داده شده تا تامل کنند در آیتهایش و تا پند گیرند صاحبان خردها و بخشیدیم مر داود را سلیمان خوب

الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ

بنده بود بدرستیکه او بود رجوع کننده هنگامیکه عرض کرده شد باو طرف عصر اسبان بتمام سم زده و یکدست گذارنده تیزرو پس گفت بدرستیکه من دوست داشتم

حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

دوستی اسب از ذکر پروردگارم تا پنهان شد در حجاب برگردانید آنهارا بمن پس شروع کرد مسح کردن بساقها و گردنها

﴿۳۳﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَٰنَ وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿۳۴﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ

و بتحقیق آزمودیم سلیمان را و انداختیم بر کرسیش بدنیرا پس رجوع کرد گفت پروردگار من بیامرز مرا و ببخش

لِي مُلْكًا لَّا يَنبَغِي لِأَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِيٓ ۖ إِنَّكَ أَنتَ الْوَهَّابُ ﴿۳۵﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَآءً

مرا پادشاهی که سزاوار نباشد برای احدی پس از من بدرستیکه تو توئی بنهایت بخشاینده پس مسخر کردیم برای او باد که میرفت بفرمان او بآهستگی

حَيْثُ أَصَابَ ﴿۳۶﴾ وَالشَّيَٰطِينَ كُلَّ بَنَّآءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿۳۷﴾ وَءَاخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿۳۸﴾

هرجاکه اراده کرده بود و دیوها را هر بنا کننده و هر فرو رونده بدریا و دیگرانرا قرین کرده شدگان در غلها

هَٰذَا عَطَآؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۹﴾ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿۴۰﴾

اینست بخشش ما پس عطا کن یا نگاهدار بدون شمار و بدرستیکه مر او راست نزد ما هر آینه قربی و خوبی بازگشت

وَاذْكُرْ عَبْدَنَآ أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَٰنُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿۴۱﴾ ارْكُضْ

و یاد کن بنده ما ایوب را هنگامیکه خواند پروردگار خود را که مس کرد مرا شیطان برنجی و آزاری بزن پایت را

بِرِجْلِكَ ۖ هَٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿۴۲﴾ وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرَىٰ

بزمین این چشمه ایست بجهت شستشوی سرد است و آشامیدنی و بخشیدیم او را کسانش را و مثلشانرا با ایشان رحمتی از ما و پندی

لِأُولِي الْأَلْبَٰبِ ﴿۴۳﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِب بِّهِۦ وَلَا تَحْنَثْ ۗ إِنَّا وَجَدْنَٰهُ صَابِرًا ۚ نِّعْمَ

مر صاحبان خردها را و بگیر بدستت دسته پس بزن بآن و خلاف سوگند مکن بدرستیکه ما یافتیم او را شکیبا خوب

الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿۴۴﴾ وَاذْكُرْ عِبَٰدَنَآ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَٰرِ ﴿۴۵﴾

بنده بود بدرستیکه او بود رجوع کننده و یاد کن بندگان ما ابراهیم و اسحق و یعقوب را صاحبان قوتها در دین و معرفت در دینها

إِنَّآ أَخْلَصْنَٰهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿۴۶﴾ وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿۴۷﴾

بدرستیکه ما خالص گردانیدیم ایشانرا بخصلت بیغشی که ذکر آنسرا است و بدرستیکه ایشان نزد ما هر آینه از برگزیدگان که نیکانند

وَاذْكُرْ إِسْمَٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿۴۸﴾ هَٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ

و یاد کن اسمعیل و الیسع و ذوالکفل را و همه از نیکانند این ذکری است بدرستیکه برای پرهیزکاران است

لَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿۴۹﴾ جَنَّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْأَبْوَٰبُ ﴿۵۰﴾ مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا

هر آینه خوبی بازگشت بهشتهای جای اقامت دائم گشاده شده برای ایشان درها تکیه زنندگان در آنها بخواهند در آنها

بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِندَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ

میوهٔ بسیار و شراب را و نزد ایشانست زنان فرو هشته چشم هم سن اینست آنچه وعده داده میشدید

لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾ هَٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ﴿٥٥﴾

برای روز شمار هر آینه اینست هر آینه روزی ما نیست مر آنرا هیچ بآخر رسیدن اینست و هر آینه از برای زیاده روان در عصیان است بدی بازگشت

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَآخَرُ مِن شَكْلِهِ

دوزخست که داخل میشوند در آن پس بد بستریست اینست پس باید که بچشید آنرا آب جوشانست و چرک جراحت و دیگری از شکل او

أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾ هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَالُو النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا بَلْ أَنتُمْ لَا مَرْحَبًا

که اصنافست آن جمعیست انبوه داخل کرده شده با شما خوش مباد ایشانرا که ایشانند در آینده گان آتش گفتند بلکه شمائید مباد مرحبا

بِكُمْ ۖ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۖ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا

شما را شما پیش فرستادید آنرا برای ما پس بد قرارگاهیست گفتند پروردگارا کسیکه پیش فرستاد برای ما اینرا پس زیاده کن عقوبت او را دو چندان

فِي النَّارِ ﴿٦١﴾ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ

در آتش و گفتند چیست ما را که نمی بینیم مردانیرا که بودیم میشمردیمشان از شریران آیا گرفتیم ایشانرا باستهزاء یا

زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ ۖ وَمَا

گردید از ایشان دیده ها هر آینه این هر آینه راستست که منازعهٔ اهل آتش است بگو جز این نیست که من بیم کننده ام و نیست

مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

هیچ الهی جز خدا که یگانه قهر کننده است پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان دو تاست غالبیست که آمرزنده است

﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ إِذْ

بگو آن خبریست بزرگ که شما از آن روگردانندگانید نبود مرا هیچ دانشی بجمع برتر هنگامیکه

يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي

گفتگو میکردند وحی کرده نمیشود بمن مگر آنکه البته منم بیم دهنده روشن وقتی که گفت پروردگار تو مر ملائکه را هر آینه من

خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ

آفریننده ام انسانیرا از گل پس چون درست کردمش و دمیدم در آن از روحم پس بروی درافتید مر او را سجده کنان پس سجده کرد

الْمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّآ إِبْلِيسَ ٱسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ يَٰٓإِبْلِيسُ

فرشتگان همهٔ ایشان همگی جز ابلیس که سرکشی نمود و بود از ناگروندگان گفت ای ابلیس

مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ ٱلْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ

چه بازداشت ترا از آنکه سجده کنی مر آنچه را آفریدم به دو دست قدرتم تکبر کردی یا بودی از بلندمرتبگان گفت من بهترم از او

خَلَقْتَنِى مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَٱخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِىٓ

آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستیکه تو ئی رانده‌شده و بدرستیکه بر تو است لعنت من

إِلَىٰ يَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَىٰ

تا روز جزا گفت پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزیکه برانگیخته شوند گفت بدرستیکه توئی از مهلت‌داده‌شدگان تا

يَوْمِ ٱلْوَقْتِ ٱلْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ ٱلْمُخْلَصِينَ

روز آن وقت معلوم گفت پس بعزت تو که هرآینه گمراه خواهم کرد ایشان را همه جز بندگان ترا از ایشان که خالص کرده‌شدگانند

﴿٨٣﴾ قَالَ فَٱلْحَقُّ وَٱلْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَآ أَسْـَٔلُكُمْ

گفت پس راست است و راست میگویم که هرآینه پر خواهم کرد البته دوزخ را از تو و از کسیکه پیروی کند ترا از ایشان همگی بگو نمیخواهم از شما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُۥ بَعْدَ حِينٍۭ ﴿٨٨﴾

بر آن هیچ مزدی و نیستم من از برخودبستگان نیست آن مگر پندی مر جهانیان را و هرآینه خواهید دانست خبرش را پس از هنگامی

سُورَةُ ٱلزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

حروفها ۴۷۰۸ — کلماتها ۱۱۷۲ — رکوعاتها ۸

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ فَٱعْبُدِ ٱللَّهَ

فروفرستادن آن کتابست از خدای غالب درست‌کردار بدرستیکه ما فروفرستادیم بتو آن کتاب را براستی پس بپرست خدا را

مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلْخَالِصُ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ مَا

خالص دارنده برایش دین را دانسته باشید که برای خداست دین خالص و آنانکه فرا گرفتند از غیرش دوستان

﴿في ثواب القراءة﴾ ابی بن کعب از حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم روایت کرده که هر که سورهٔ الزمر را بخواند حق تعالی امید او را از رحمت خود قطع نگرداند و ثواب خائفین را عطا فرماید ...

نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ

نمی‌پرستیم ایشان را جز برای اینکه نزدیک کنند ما را بخدا نزدیک گردانیدنی بدرستیکه خدا حکم میکند میانشان در آنچه ایشان در آن اختلاف میکنند بدرستیکه

اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝٣ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

خدا هدایت نمیکند کسیرا که او دروغگوی ناسپاس اگر خواسته بود خدا که بگیرد فرزندی هر آینه برگزیده بود از آنچه بیافریند آنچه بخواهد

سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝٤ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ

دائم پاک بود او را او است خدای یگانه قهر کننده آفرید آسمانها و زمین را براستی میافزاید شب را بر روز

وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

و میافزاید روز را بر شب و مسخر کرد آفتاب و ماه را همه میروند برای وقتی نامبرده شده دانسته باشید که او عزیز آمرزنده

۝٥ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ

آفرید شما را از نفسی واحد پس برگردانید از آن جفتش را و فرو فرستاد برای شما از شتر و گاو و گوسفند هشت جفت

يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ

میآفریند شما را در شکمهای مادرانتان آفریدنی از بعد آفریدنی در تاریکیهای سه گانه این است خدا پروردگار شما مر او راست پادشاهی

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ۝٦ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ

نیست الهی جز او پس کجا برگردانیده میشوید اگر کافر شوید پس بدرستیکه خدا بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگانش

الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ

کفر را و اگر شکر کنید می پسندد آنرا برای شما و بر نمیدارد باربردارنده بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگار شماست بازگشت شما

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝٧ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا

پس خبر دهد شما را بآنچه بودید که میکردید بدرستیکه او داناست بذات سینها و چون مس کند انسان را ضرری بخواند

رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ

پروردگارش را بازگشت کنان باو پس چون دهد او را نعمتی از خود فراموش کند آنچه را که بود میخواند بآن از پیش و گردانید برای خدا

أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۝٨ أَمَّنْ هُوَ

همتایان تا گمراه کند از راه او بگو برخور بکفرت اندکی بدرستیکه تو از اهل آتشی آیا کسیکه او است

قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ

عبادت کننده در اوقات شب سجده کننده و ایستاده بیم دارد از آخرت و امید میدارد بخشش پروردگار خود را بگو آیا یکسانست آنانکه

يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا

میدانند و آنانکه نمیدانند جز این نیست که پند میگیرند صاحبان خردها بگو ای بندگان من آنانکه ایمان آورده اید

اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ

پرهیز کنید از پروردگارتان برای آنانکه خوبی کردند در این دنیا خوبی است و زمین خدا وسیع است جز این نیست تمام داده میشوند صبر کنندگان

أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ

مزد شانرا بدون شمار بگو بدرستیکه من فرموده شده ام که بپرستم خدارا خالص دارنده برایش دین را و فرموده شده ام که باشم

أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ

اول مسلمانان بگو بدرستیکه من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ بگو خدا را میپرستم

مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

خالص کننده برایش دینم را. پس بپرستید آنچه را خواهید از غیر او بگو بدرستیکه زیانکاران آنانند که زیان کردند در نفسهاشان

وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ

و کسانشان روز قیامت دانسته باشید که آن است آن زیان آشکار مرایشانراست از بالاشان سایبانها از آتش و از

تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ

زیرشان سایبانها آن بیم میدهد خدا بآن بندگانشرا ای بندگان من پرهیز بدارید از من و آنانکه اجتناب کردند از طاغوت

أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ

که بپرستند آنرا و بازگشت نمودند بخدا مرایشانراست مژدگانی پس مژده ده بندگان مرا آنانکه میشنوند سخن را پس پیروی میکنند

أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ

خوبترینشرا آنها آنانند که هدایت کرد ایشانرا خدا و آنها ایشانند صاحبان خردها آیا پس آنکه لازم شد براو سخن

الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾ لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ

عذاب آیا پس تو نجات میدهی آنرا که باشد در آتش لیکن آنانکه ترسیدند از پروردگارشان برای ایشانست غرفهائی که بالای آنهاست غرفه‌ها

مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ

بنا کرده شده که میرود از زیر آنها نهرها وعده داده خدا خلاف نمیکند خدا وعده را آیا نمی بینی که خدا فرو فرستاده از

السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا

آسمان آبرا پس روان گردانید آنرا چشمه‌ها در زمین پس بیرون آورد بآن کشتی را که مختلف است اصنافش پس خشک میشود پس می‌بینی آنرا زرد

ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾ أَفَمَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

پس میگرداند آنرا شکسته ریزه‌ها بدرستیکه در آن هر آینه پندیست مر صاحبان خردها را آیا پس کسیکه گشاده گردانید خدا سینه اش را برای اسلام

فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

پس اوست بر نوری از پروردگارش پس وای برآنانکه سخت است دلهای ایشان از یاد خدا آنها اند در گمراهی روشن

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

خدا فرو فرستاد بهترین سخن را کتابی متشابه مثانی که میلرزد از آن پوستهای آنانکه میترسند از پروردگارشان

ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلِ

پس نرم میشود پوستهاشان و دلهاشان بذکر خدا آن ارشاد خداست که هدایت میکند بآن کسیرا که میخواهد و کسیرا که ضلال کند

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ

خدا پس نیست مر او را هیچ هدایت کننده آیا پس کسیکه نگاهداری کند بروی خود از بدی عذاب روز قیامت و گفته شد مر ظالمان را که

ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

بچشید آنچه بودید که کسب میکردید تکذیب کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس آمد ایشانرا عقوبت از جائیکه نمیدانستند

﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

پس چشانید ایشانرا خدا خواری در زندگانی دنیا و هرآینه عذاب آخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ

و بتحقیق زدیم از برای مردمان در این قرآن از هر مثلی باشد که ایشان پند گیرند قرآن عربی نه

ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا

صاحب کجی باشد که ایشان بپرهیزند زد خدا مثلی مردی در آن شریکانند مخالفان یکدیگر و مردی خالص

لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

مر مردی را آیا یکسانند در حالت ستایش مر خدا را بلکه اکثر ایشان نمیدانند بدرستیکه تو میرنده و بدرستیکه ایشانند میرندگان

﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ

پس بدرستیکه شما روز قیامت نزد پروردگارتان نزاع میکنید پس کیست ظالمتر از آنکه دروغ بست بر خدا و تکذیب نمود

بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ

راست را چون آمد او را آیا نیست در دوزخ مقام مر کافران را و آنکه آورد صدق را و تصدیق نمود آن را

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ

آنگروه ایشانند پرهیزکاران مر ایشانراست آنچه خواهند نزد پروردگارشان آنست پاداش نیکوکاران تا محو کند خدا

عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ

از ایشان بدترین آنچه کردند و پاداش دهد ایشان را مزدشان بخوبترین آنچه بودند که میکردند آیا نیست خدا کفایت کننده

عَبْدَهُ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ

بنده اش را و میترسانند ترا بآنانکه از غیر اویند و کسیرا که اضلال کرد خدا پس نیست مر او را هیچ هدایت کننده و کسیرا که هدایت کند

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

خدا پس نیست مر او را هیچ گمراه کننده آیا نیست خدا غالب صاحب انتقام و اگر بپرسی از ایشان که آفرید آسمانها

وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ

و زمین را هر آینه خواهند گفت البته خدا است بگو آیا پس خبر دهید آنچه میخوانید از غیر خدا اگر خواست بمن خدای ضرری آیا ایشانند

كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ ۚ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ۖ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ

دفع کننده ضررش یا خواست بمن رحمتی آیا ایشانند نگاهدارندگان رحمتش بگو بس است مرا خدا بر او توکل میکنند

الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ مَنْ يَأْتِيهِ

توکل کنندگان بگو ای گروه بکنید بر توانائیتان بدرستیکه من کننده ام پس زود باشد که بدانید کسیرا که آیدش

عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۖ فَمَنِ

عذابی که خوار کند او را و فرود آید بر او عذابی پاینده بدرستیکه ما فرو فرستادیم بر تو آن کتاب را برای مردمان بحق پس کسیکه

اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى

هدایت یافت پس باشد برای نفسش و کسیکه گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود در آن و نیستی تو بر ایشان نگهبان خدا قبض میکند

الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ

روحها را وقت مردنش و آنکه نمرده است در خوابش پس نگاه میدارد آنرا که گزارش داد بر آن مرگ را و میفرستد دیگری را

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ

تا وقتی نامبرده شده بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست برای گروهیکه فکر میکنند آیا گرفتند از غیر خدا شفیعان

قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُل لِّلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا ۖ لَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

بگو آیا و اگرچه باشند که مالک نباشند چیزی را و نه فهمند بگو مر خدا راست شفاعت همگی مر او راست پادشاهی آسمانها

وَالْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

و زمین پس بسوی او برگردانیده میشوید و چون ذکر کرده شود خدا تنها درهم شود دلهای آنان که ایمان نمی آورند

بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَ

بآخرت و چون ذکر کرده شوند آنانکه از غیر اویند آنگاه ایشان شاد میشوند بگو بار خدایا پدید آورنده آسمانها و

الْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

زمین دانای غیب است و حضور تو حکم میکنی میان بندگانت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِن سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ

و اگر آنکه بودی مر آنانرا که ستم کردند آنچه در زمین است همگی و مثلش با او هر آینه فدا میدادند بآن از بدی عقوبت روز

الْقِيَامَةِ ۚ وَبَدَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِم

قیامت و ظاهر شد مر ایشانرا از خدا آنچه نبودند که گمان بردند و ظاهر شد مر ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند و احاطه کرد بایشان

مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا

آنچه بودند که بآن استهزاء میکردند پس چون مس کند انسانرا ضرری بخواند ما را پس چون دادیم او را نعمتی از ما گوید جز این نیست

أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ۚ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا

که داده شدم آنرا بر علمی بلکه آن بلائیست و لیکن اکثر ایشان نمیدانند بتحقیق گفتند آنرا آنانکه بودند پیش از ایشان پس

أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا ۚ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ

کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند پس رسید ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند و آنانکه ستم کردند از اینها

سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن

بزودی میرسد ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند و نیستند ایشان عاجز کنندگان آیا ندانستند که خدا گشاده میگرداند روزیرا برای هرکه

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ

میخواهد و تنگ میگرداند بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست مر گروهی را که ایمان میآورند بگو ای بندگان من که اسراف کردند بر

أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾

خودهاشان نومید مشوید از رحمت خدا بدرستیکه خدا میآمرزد گناهانرا همه بدرستیکه او اوست آمرزنده مهربان

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا

و بازگشت کنید بسوی پروردگارتان و انقیاد ورزید مر او را پیش از آنکه آید شما را عذاب پس یاری کرده نشوید و پیروی کنید

أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

بهترین آنچه فرود فرستاده شد بشما از پروردگارتان پیش از آنکه آید شما را عذاب ناگاه و شما ندانسته باشید

أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ﴿٥٦﴾ أَوْ تَقُولَ

آنکه گوید نفسی ای اندوه و پشیمانی بر آنچه تقصیر کردم در قرب خدا و بدرستیکه بودم هر آینه از استهزاء کنندگان یا گوید

لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ

اگر آنکه خدا هدایت کرده بود مرا هر آینه بودم از پرهیزکاران یا گوید وقتی که بیند عذابرا کاش بودی مرا بازگشتی پس باشم

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

از نیکوکاران آری بتحقیق آمد ترا آیتهای من پس تکذیب نمودی آنرا و سرکشی کردی و شدی از کافران

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى

و روز قیامت خواهی دید آنهارا که دروغ بستند بر خدا رویهاشان سیاه شده آیا نیست در دوزخ مقام

لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ

مر متکبر کنندگان را و میرهاند خدا آنانرا که پرهیزکار شدند بوسیله رستگاریشان مس نکند ایشانرا بدی و نه ایشان اندوهناک شوند خدا است

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

آفریننده همه چیز و اوست بر همه چیزی نگهبان مراوراست کلیدهای آسمانها و زمین و آنانکه کافر شدند

بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَ

بآیتهای خدا آنها ایشانند زیانکاران بگو آیا پس غیر خدارا میفرمائیدم که پرستم ای نادانان و

لَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ

بتحقیق وحی کرده شد بتو و بآنهائی که بودند پیش از تو که اگر شرک آوری هرآینه نابود خواهد شد عملت و هرآینه خواهی شد البته از

الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا

زیانکاران بلکه خدارا پس بپرست و باش از شکرکنندگان و نشناختند خدارا حق شناختنش و زمین همه

قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾ وَنُفِخَ فِي

گرفته شده در دستش روز قیامت و آسمانها پیچیده شدگانند در دست راستش پاکا او و برتر آمد از آنچه شریک میگردانند و دمیده شد در

الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا

صور پس بیهوش شد آنکه بود در آسمانها و آنکه بود در زمین جز آنکه خواهد خدا پس دمیده شد در آن دیگر پس آنگاه

هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ

ایشانند ایستادگان که مینگرند و روشن شد زمین بنور پروردگارش و نهاده شد کتاب و آورده شدند پیغمبران

وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ

و شهیدان و حکم کرده شد میانشان براستی و ایشان ظلم کرده نمیشوند و تمام داده شد هر نفسی آنچه را که کرده بود و اوست

أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا

داناتر بآنچه میکنند و رانده شدند آنانکه کافر شدند بسوی دوزخ فوج فوج تا چون آمدند آنرا گشوده شد درهایش

وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ

و گفتند مرایشانرا خازنانش آیا نیامد شمارا رسولانی از شما که میخواندند بر شما آیتهای پروردگارتانرا و بیم میکردند شمارا

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا

ملاقات روزتان این گفتند آری ولیکن لازم آمد سخن عقوبت بر کافران گفته شد که داخل شوید

أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى

درهای دوزخ جاودانیان درآن پس بدبست مقام تکبرکنندگان درانده شدند آنانکه ترسیدند از پروردگارشان بسوی

الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا

بهشت فوج فوج تا چون آمدند آنرا وگشوده شد درهایش وگفتند مرایشانرا خازنانش سلام برشما پاک شدید پس داخل شوید

خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ

جاودانیان وگفتند ستایش مرخدایرا که راست گردانید با ما وعده خودرا ومیراث داد ما را آن زمین که مسکن سازیم از بهشت

حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ

هرجاکه خواهیم پس خوبست مزد عمل کنندگان وبینی فرشتگانرا فروگرفتگان از پیرامون عرش

يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

تسبیح میکنند بستایش پروردگارشان وحکم کرده شد میانشان براستی وگفته شد ستایش مرخدارا که پروردگار جهانیان است

سورة المؤمن مكية وهي خمس وثمانون آية

حروفها ۴۹۶۰ — کلماتها ۱۱۹۹ — رکوعها ۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

حم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ

فرو فرستادن کتاب از خدای غالب دانا آمرزنده گناه و پذیرنده توبه سخت عقوبت

ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

صاحب نعمت نیست الهی جز او بسوی اوست مرجع مجادله نمیکند در آیتهای خدا مگر آنانکه کافر شدند

فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ

پس نباید که فریب دهد ترا گردیدنشان در شهرها تکذیب کردند پیش ازایشان قوم نوح وطوایف دشمن از بعد ایشان وقصد کردند

كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ

هر امتی برسولشان که بگیرند اورا ومجادله کردند بباطل تا باطل کنند بآن حق را پس گرفتم ایشانرا پس چگونه بود

عِقَابِ ⑤ وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ⑥ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ

عقوبت من . و همچنین لازم شد سخن پروردگار تو بر آنانکه کافر شدند که ایشانند اهل آتش آنانکه بر میدارند

الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ

عرش را و آنانکه پیرامون شند تسبیح میکنند بستایش پروردگارشان و میگروند بان و آمرزش میطلبند از برای آنانکه گرویدند پروردگارا گنجانیدی

كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ⑦ رَبَّنَا

همه چیز را از راه بخشش و دانش پس بیامرز مر آنانرا که توبه کردند و پیروی نمودند راه ترا و نگهدار شان از عذاب دوزخ پروردگارا

وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ

و در آور شان در بهشتهای جای اقامت و آنکه وعده دادی ایشانرا و آنرا که شایسته شد از پدرانشان و جفتهاشان . و اولادشان بدرستیکه تو

أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑧ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَٰلِكَ

توئی غالب حکیم و نگهدار شان از بدیها . و هر که را که نگهداری از بدیها در روز چنین پس بتحقیق بخشیدی او را و نیست

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑨ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ

آن کامیابی بزرگ بدرستیکه آنانکه کافر شدند ندا کرده شوند که هر آینه دشمنی کردن خدا بزرگتر است از دشمنی شما با خودهاتان

إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ⑩ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ

هنگامیکه خوانده میشدید بایمان پس کافر میشدید گفتند پروردگارا میرانیدی ما را دو بار و زنده گردانیدی ما را دو بار

فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ⑪ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ

پس اعتراف کردیم بگناهانمان پس آیا باشد بسوی بیرون آمدن هیچ راهی این بآنست که چون خوانده شد خدا تنها انکار کردید

وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ⑫ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ

و اگر شریک کرده شد باو میگرویدید پس حکم مر خدا راست که رفیع بزرگست اوست که مینماید بشما آیتهایش را و فرو میفرستد برای شما از

السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ⑬ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ

آسمان روزی را و پند نمیگیرد جز کسی که بازگشت مینماید پس بخوانید خدا را خالص کنندگان برای او دین را و اگر چه ناخوش داشتند

الْكَافِرُونَ ⑭ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

کافران بلند مراتب صاحب عرش میافکند روح را از امرش بر آنکه میخواهد از بندگانش

لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُم بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ

تا بیم کند روز ملاقات را روزیکه ایشانند ظاهران پوشیده نباشد بر خدا از ایشان چیزی مر کراست پادشاهی امروز مر خدا راست

الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾ الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

که یکتای قهر کننده است امروز جزا داده میشود هر نفسی بآنچه کسب کرد نیست ستمی امروز بدرستیکه خدا زود حسابست

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ

و بیم کن ایشان را از روز آن نزدیک وقتی که دلهاست نزد حلقها خشم فرو خورندگان نیست مر ظالمان را هیچ خویشی و نه در خواهنده که

يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ

اطاعت کرده شود میداند خیانت چشمها را و آنچه را پوشیده میدارند سینه‌ها و خدا حکم میکند بحق و آنان را که میخوانند

مِن دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا

از غیر او حکم نمیتوانند کرد بچیزی بدرستیکه خدا اوست شنوای بینا آیا و سیر نکردند در زمین پس بنگرند

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ

چگونه بود انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان بودند آنها سخت‌تر از ایشان در توانائی و اثرها در زمین پس گرفت ایشانرا

اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ

خدا بگناهان ایشان و نبود مر ایشانرا از خدا هیچ نگهدارنده آن بسبب آنستکه ایشان بودند که میآمد ایشانرا رسولان ایشان با معجزات

فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ

پس کافر شدند پس گرفت ایشانرا خدا بدرستیکه او نیرومند سخت عقوبتست و بتحقیق فرستادیم موسی را بآیتهای ما و حجتی

مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ

روشن بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند ساحریست بسیار دروغگو پس چون آورد ایشانرا حق از

عِندِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي

نزد ما گفتند بکشید پسران آنانکه گرویدند باو و زنده گذارید زنان ایشانرا و نیست حیله کافران مگر در

ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ

گمراهی و گفت فرعون بگذارید مرا که بکشم موسی را و باید که بخواند پروردگار خود را بدرستیکه من میترسم که بدل کند دین شما را یا

[illegible]

أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿۲۶﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ

آنکه بظهور آورد در زمین تباهی را وگفت موسی بدرستیکه من پناه میبرم بپروردگارم و پروردگار شما از هر تکبر کننده که نمیگرود

بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿۲۷﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ

بروز شمار وگفت مردی گرونده از کسان فرعون که پنهان میداشت ایمان خود را آیا میکشید مردیرا که

يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ۖ وَإِنْ

میگوید پروردگار من خداست وبتحقیق آورده است شما را بینتها از پروردگارتان واگر باشد دروغگوی پس بر اوست دروغش واگر

يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿۲۸﴾ يَا قَوْمِ

باشد راستگوی برسد شما را برخی از آنچه وعده میدهد شما را بدرستیکه خدا هدایت نمیکند کسیرا که اوست اسراف کننده دروغگوی ای جماعت

لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ

مر شما راست پادشاهی امروز غالبان در زمین پس کیست که یاری کند ما را از عذاب خدا اگر آید ما را گفت فرعون که

مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿۲۹﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي

نمی نمایم شما را جز آنچه می بینم و هدایت نمیکنم شما را مگر راه راستی وگفت آنکه ایمان آورد ای جماعت بدرستیکه

أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿۳۰﴾ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ

میترسم بر شما مثل روز طایفهای دشمن مانند شیوه قوم نوح وعاد وثمود وآنانکه بودند از بعد ایشان

وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿۳۱﴾ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿۳۲﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ

ونیست خدا که بخواهد ستمی مر بندگان را وای جماعت بدرستیکه من میترسم بر شما روز یکدیگر را ندا کردن را روزیکه برگردانیده شوند

مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۳۳﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ

واپس روندگان نباشد مر شما را از خدا هیچ نگهدارنده وهر کرا اضلال کند خدا پس نیست مر او را هیچ راه نماینده وبتحقیق آمد شما را

يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ

یوسف از پیش با بینتها پس پیوسته بودید در شک از آنچه آورد شما را بآن تا چون هلاک شد گفتید هرگز

يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿۳۴﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ

برنه انگیزد خدا از بعد او رسول همچنین اضلال میکند خدا کسیرا که اوست اسراف کننده شک آورنده آنانکه جدال میکنند

فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ ۖ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ

در آیتهای خدا بدون حجتی که آمد ایشان را عظیم آمد از راه دشمنی نزد خدا و نزد آنانکه گرویدند همچنین مهر میکند او

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ

خدا بر هر دل تکبر کننده جفاکاری . و گفت فرعون ای هامان بنا کن برای من بنائی رفیع باشد که برسم

الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا ۚ وَكَذَٰلِكَ

بوسیله ها وسیله های آسمانها پس آگاهی یابم بالهٔ موسی و بدرستیکه من هر آینه گمان میبرم او را دروغگوی و همچنین

زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ

آراسته شد از برای فرعون بدی کردارش و باز داشته شد از راه و نیست چاره گری فرعون مگر در زیانکاری و گفت

الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ

آنکه ایمان آورد ای قوم من پیروی کنید مرا تا هدایت کنم شما را براه راستی ای جماعت بر این نیست که این زندگانی دنیا بهره کمی است

وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا

و بدرستیکه آخرت آنست سرای آرام آنکه کرد بدیرا پس جزا داده نمیشود مگر مانندش و آنکه کرد کاری شایسته

مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

از مذکر یا مؤنث و او گرونده است پس ایشان داخل میشوند در بهشت روزی داده میشوند در آن بیشمار

وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ

و ای جماعت چیست مرا که میخوانم شما را بسوی نجات و میخوانید مرا بسوی آتش میخوانید مرا که کافر شوم بخدا و شریک گردانم

بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ

باو آنچه نیست مرا بآن دانشی و من میخوانم شما را بسوی خدای غالب آمرزنده ناچار است که آنچه را میخوانید مرا بسوی آن نیست مر او را

دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

خواندنی در دنیا و نه در آخرت و اینکه بازگشت ما بسوی خداست و اینکه اسراف کنندگان ایشانند اهل آتش

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ ۚ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَاهُ

پس بزودی یاد خواهید کرد آنچه میگویم مر شما را و باز میگذارم کارم را بخدا بدرستیکه خدا بیناست بندگان پس نگهداشت او را

وقال الذي آمن: از امام ابو عبد الله جعفر بن محمد صادق روایت ... که تقیه از دین منست و دین پدران من ... [illegible] ... آل فرعون ...

ولقد جاءكم يوسف: ... از امام محمد باقر ... یعنی ابن یعقوب ... یوسف علیه السلام یا یوسف بن ... ابراهیم ابن یوسف بن یعقوب علیه السلام [illegible]

اللهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿۴۵﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا

خدا از بدیهای آنچه اندیشیدند واحاطه کرد بکسان فرعون بدی عقوبت آتش عرض کرده میشوند بر آن بامداد

وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿۴۶﴾ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي

و شبانگاه وروزیکه قائم شود قیامت داخل کنید کسان فرعون را در سخترین عقوبت وهنگامیکه منازعه میکنند در

النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا

آتش پس میگویند ضعیفان مرآنانرا که بزرگی کردند بدرستیکه ما بودیم مرشمارا پیروان پس آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما بهره ای را

مِنَ النَّارِ ﴿۴۷﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿۴۸﴾ وَقَالَ

از آتش گفتند آنانکه بزرگی کردند بدرستیکه ما همه در آنیم بدرستیکه خدا بتحقیق حکم کرد میان بندگان وگفتند

الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿۴۹﴾ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ

آنانکه در آتشند مرخازنان دوزخ را بخوانید پروردگارتانرا سبک گرداند از ما روزی از عذاب را گفتند آیا نبود که

تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿۵۰﴾

بیامد شمارا رسولانتان با بینتها گفتند آری گفتند پس بخوانید و نیست خواندن کافران مگر در گمراهی

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿۵۱﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ

بدرستیکه ما هرآینه یاری کنیم رسولانمانرا وآنانکه گرویدند در زندگانی دنیا وروزیکه ایستاده میشوند شاهدان روزیکه سود نبخشد

الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿۵۲﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا

ظالمانرا عذرشان ومرایشانراست لعنت ومرایشانراست بدی آنسرای وبتحقیق دادیم موسی را هدایت ومیراث دادیم

بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿۵۳﴾ هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۵۴﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ

بنی اسرائیل را آنکتاب هدایتی وپندی مرصاحبان خردهارا پس صبرکن بدرستیکه وعده خدا حق است وآمرزش خواه

لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿۵۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ

مرگناهت را وتسبیح کن بستایش پروردگارت بشبانگاه وبامداد بدرستیکه آنانکه مجادله میکنند در آیتهای خدا بدون

سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

حجتی که آمده باشد ایشانرا نیست در سینه هاشان مگر بزرگی نباشند ایشان رسندگان بآن پس پناه جوی بخدا بدرستیکه اوست شنوای

الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

بینا هر آینه آفریدن آسمانها و زمین عظیمتر است از آفریدن مردمان و لیکن بیشترین مردمان نمیدانند

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمٰى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا

و یکسان نیستند نابینا و بینا و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته و نه بدکار اندکی

تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

پند میگیرند هر آینه قیامت هر آینه آینده است نیست شکی در آن و لیکن اکثر مردمان ایمان نمی آورند

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ

و گفت پروردگار شما بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را هر آینه آنانکه سرکشی کنند از عبادت من زود باشد که داخل شوند

جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللّٰهَ لَذُو

دوزخ را ذلیلان خداست آنکه گردانید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بینش بخش هر آینه خدا هر آینه

فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا

فضل است بر مردمان و لیکن بیشترین مردمان شکر نمیکنند آنست خدا پروردگار شما آفریننده همه چیز نیست

إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾ اللّٰهُ

خدائی مگر او پس کجا برگردانیده میشوید همچنین برگردانیده میشوند آنانکه بودند که بآیتهای خدا انکار میورزیدند خداست

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ

که گردانید برای شما زمین را آرامگاهی و آسمان را بنائی و تصویر کرد شما را پس خوب ساخت پیکر شما را و روزی داد شما را

مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ

از پاکیزه ها آنست خدا پروردگار شما پس افزون آمد خدا که پروردگار جهانیانست اوست زنده که نیست خدائی مگر او

فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ

پس بخوانید او را خالص گردانندگان برای او دین را ستایش مر خدا راکه پروردگار جهانیانست بگو هر آینه نهی کرده شدم از آنکه بپرستم آنانرا

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَّبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

که میخوانید از غیر خدا چون آمد مرا بینه ها از پروردگارم و فرموده شدم که منقاد شوم مر پروردگار جهانیانرا

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا

اوست که آفرید شمارا از خاک پس از نطفه پس از خون بسته پس بیرون میآورد شمارا کودک پس تا برسید

أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ

بکمال قوت خود پس تا بشوید پیران و از شما کس است که متوفی میشود از پیش و تا برسید بوقتی نامبرده شده و باشد که شما

تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ

دریابید بعقل اوست که زنده میکند و میمیراند پس چون قرار دهد امری را پس جز این نیست که میگوید مر او را بشو پس میشود آیا ندیدی

إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا

بسوی آنانکه منازعه میکنند در آیتهای خدا که بکجا برگردانیده میشوند آنانکه تکذیب نمودند کتاب را و آنچه را که فرستادیم

بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي

بآن رسولانمانرا پس زود باشد که بدانند هنگامیکه طوقهاست در گردنهای ایشان و زنجیرها کشیده میشوند در آب گرم پس در

النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل

آتش انداخته میشوند پس گفته شود مر ایشانرا کجاست آنچه بودید که شریک میساختید از غیر خدا گفتند گم شدند از ما بلکه

لَّمْ نَكُن نَّدْعُو مِن قَبْلُ شَيْئًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَٰلِكُم بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ

نبودیم که میخواندیم از پیش چیزیرا همچنین اضلال میکند خدا کافرانرا آن بسبب آنست که بودید شادمانی میکردید

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى

در زمین بناحق و بسبب آنچه که بودید مینازیدید داخل شوید در درهای دوزخ جاودانیان در آن پس بد است مقام

الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ

تکبر کنندگان پس صبر کن بدرستیکه وعده خدا حق است پس یا بنمائیم ترا برخی از آنچه وعده میدهیم ایشانرا یا متوفی میسازیم ترا

فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُم مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُم

پس بسوی ما بازگردانیده میشوند و بتحقیق فرستادیم رسولانی را پیش از تو از ایشان کس است که خواندیم قصه ایشانرا بر تو و از ایشان

مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ

کسیاست که نخواندیم بر تو و نسزد مر رسولی را که بیاورد آیتی مگر باذن خدا پس چون بیاید فرمان خدا

قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۷۸﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا

حکم کرده شود بحق وزیان میکنند آنجا باطل کیشان خداست آنکه گردانید برای شما چهارپایان را تا سوار شوید برخی از آنها

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۷۹﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى

و برخی از آنها را بخورید و مر شما راست در آنها منفعتها و تا برسید بر سواری آنها بحاجتی که باشد در سینه‌هاتان و بر آنها و بر

الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿۸۰﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿۸۱﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

کشتی بار کرده میشوید و مینماید شما را آیتهایش پس بکدام آیات خدا انکار میکنید آیا پس نرفتند در زمین

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي

پس بنگرند چگونه بود انجام آنانکه از پیش ایشان بودند بیشتر از ایشان و سخت‌تر از راه توانائی و اثرها در

الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸۲﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا

زمین پس کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند کسب میکردند پس چون آمد ایشان را رسولانشان با حجتها شاد شدند بآنچه

عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۸۳﴾ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا

بود نزد ایشان از دانش و احاطه کرد بایشان آنچه بودند بآن استهزاء میکردند پس چون دیدند عذاب ما را گفتند گرویدیم

بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿۸۴﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا

بخدا تنها و کافر شدیم بآنچه بودیم بآن مشرکان پس نباشد که سود دهد ایشان را ایمانشان چون دیدند

بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿۸۵﴾

عذاب ما را دستور خدا که بحقیقت گذشت در بندگانش و زیان کردند آنجا کافران

سُورَةُ فُصِّلَتْ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

حروفها ۳۳۵۰ کلماتها ۷۹۶ رکوعها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

حم ﴿۱﴾ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿۲﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳﴾

فرو فرستادنی است از خدای بخشنده مهربان کتابیست تفصیل داده شده آیتهایش قرآنی عربی برای گروهی که میدانند

خواص سوره: از ابی بن کعب روایت که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که هر که بخواند حم سجده را عطا کنند او را بعدد هر حرفی ده حسنه ... و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که بخواند حم سجده را باشد از برای او نوری در روز قیامت ... و در دنیا محمود ...

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا

مژده دهنده و بیم کننده پس روی گردانیدند اکثر شان پس ایشان نمیشنوند و گفتند دلهای ما در حجابست از آنچه میخوانید ما را

إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ ﴿٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ

بآن و در گوشهای ما گرانی است و از میان ما و میان تو مانعی است پس عمل کن که ما نیز عمل کنندگان بگو جز این نیست که من انسان

مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ

مثل شما وحی کرده میشود بمن جز این نیست که الٰه شما الٰهی است یکتا پس روآورید باو و آمرزش خواهید از او و وای مر مشرکانی را

﴿٦﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

که نمیدهند زکوة را و ایشان بآخرت ایشانند کافران بدرستیکه آنها که گرویدند و کردند کارهای شایسته

لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ

مر ایشانراست پاداشی غیر مقطوع بگو آیا شما هر آینه کافر میشوید بآنکه آفرید زمین را در دو روز و میگردانید مر او را

أَنْدَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا

همتایان آنست پروردگار جهانیان و گردانید در آن کوههای استوار از بالای آن و برکت داد در آن و تقدیر کرد در آن

أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلسَّائِلِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ

خوردنیهای آنرا در چهار روز مساوی برای خواهندگان پس پرداخت آسمان و آن بود دودی پس گفت

لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ

مرآنرا و مر زمین را که بیائید خواه یا ناخواه گفتند آمدیم فرمانبرداران پس قرار داد آنها را هفت آسمان

فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ

در دو روز و وحی کرد در هر آسمان کار آنرا و آراسته کردیم آسمان دنیا را بچراغها و حفاظتی اینست

تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَ

قرار داد خدای غالب دانا پس اگر روی گردانیدند پس بگو بیم دادم شما را صاعقه مثل صاعقهٔ عاد و

ثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ

ثمود هنگامیکه آمد ایشانرا رسولان از میان دستهاشان و از پس سرشان که نپرستید مگر خدا را گفتند اگر

شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا

خواسته بود پروردگار ما فرستاده بود ملائکه را پس بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شده اید بآن کافرانیم پس اما عاد پس سرکشی کردند

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ

در زمین بناحق و گفتند کیست سخت تر از ما در توانائی آیا ندیدند که خدائی که آفرید ایشانرا اوست سخت تر

مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ

از ایشان در توانائی و بودند آیتهای ما را انکار میکردند پس فرستادیم برایشان بادی پرخروش در روزهای شوم

لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٦﴾

تا بچشانیم ایشان عذاب خواری در زندگانی دنیا و هرآینه عذاب آخرت خوارکننده تر است و ایشان یاری کرده نشوند

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ

واما ثمود پس هدایت کردیم ایشانرا ایشان اختیار کردند کوری را بر هدایت پس گرفت ایشانرا صاعقه عذاب خوار

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ

بسبب آنچه بودند کسب میکردند و نجات دادیم آنانرا که ایمان آوردند و بودند پرهیز میکردند و روزیکه حشر کرده شوند دشمنان خدا

إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّى إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ

بسوی آتش پس ایشان بازداشته میشوند تا چون آمدند آنرا گواهی داد برایشان گوش ایشان و دیدهای ایشان و پوستهای ایشان

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ

بآنچه بودند که میکردند و گفتند مر پوستهای خود را چرا گواهی دادید بر ما گفتند بسخن آورد ما را خدائی که بسخن آورد

كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ

هر چیزرا و او آفرید شما را نخستین بار و بسوی او بازگردانیده میشوید و نبودید که پنهان میشدید که گواهی میدهد

عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

بر شما گوش شما و نه دیدهای شما و نه پوستهای شما و لیکن گمان کردید که خدا نمیداند بسیاری را از آنچه میکنید

﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا

و آن بود گمان شما که گمان کردید بپروردگارتان هلاک گردانید شما را پس گردیدید از زیانکاران پس اگر صبر کنند

[illegible]

فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۖ وَإِن يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُم مِّنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿۲۴﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُم

پس آتش مقام است مرایشان‌را و اگر طلب خوشنودی کنند پس نباشند از عذر پذیرفته شدگان و برگماشتیم برای ایشان رفیقان پس آراستند مرایشان را

مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَ

آنچه بودند میانه دستهای شان و آنچه بود پس سرایشان و ثابت شد برایشان سخن در امتانی که بحقیقت گذشتند پیش از ایشان از جن و

الْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۲۵﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ

انس بدرستیکه ایشان بودند زیانکاران و گفتند آنانکه کافر شدند مشنوید مراین قرآن را و هرزه درائی کنید در آن

لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿۲۶﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا

باشد که شما غالب شوید پس هرآینه بچشانیم البته آنانرا که کافر شدند عذابی سخت و هرآینه جزا دهیم ایشان بدترین آنچه بودند

يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ ۖ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ ۖ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

که میکردند اینست جزای دشمنان خدا آتش مرایشانراست در آن سرای جاودانی پاداش بسبب آنچه بودند آیتهای ما را انکار میکردند

﴿۲۸﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا

و گفتند آنانکه کافر شدند پروردگارا بنمای ما را آندو کسرا که گمراه کردند ما را از جن و انس تا بگردانیم آندو را در زیر قدمهای ما

لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿۲۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ

تا باشند از فروتران بدرستیکه آنهاکه گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند فرود میاید برایشان ملائکه

أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۰﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ

که مترسید و اندوهگین مشوید و شادمان شوید به بهشتی که بودید وعده داده میشدید مائیم دوستان شما در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۖ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿۳۱﴾ نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ

دنیا و در آخرت و مرشماراست در آن آنچه میخواهد نفسهای شما و مرشماراست در آن آنچه میخواهید ما حضری از خدای آمرزنده

رَّحِيمٍ ﴿۳۲﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۳﴾

مهربان و کیست خوبتر در سخن از کسیکه خواند بسوی خدا و کرد کار شایسته و گفت بدرستیکه من از مسلمانانم

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ

و یکسان نیست خوبی و نه بدی دفع کن بآنچه آنست بهتر پس آنگاه کسیکه میانه تو و میانه اوست

عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۳۴﴾ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿۳۵﴾

دشمنی گویا که اوست دوستی مهربان و داده نشوند آنرا مگر آنانکه صبر کردند و داده نشوند آنرا جز صاحب بهرهٔ بزرگ

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۶﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ

و اگر از جای در آورد ترا از شیطان وسوسه پس پناه بر بخدا بدرستیکه اوست شنوای دانا واز آیتهایش

اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ

شب است و روز و آفتاب و ماه سجده مکنید مر آفتاب را و نه مر ماه را و سجده کنید مر خدائی را که آفرید آنها را

إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۷﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَ

اگر هستید او را میپرستید پس اگر سرکشی کنند پس آنانکه نزد پروردگار تواند تسبیح میکنند مر او را بشب و

النَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿۳۸﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

روز و ایشان ملول نمیشوند واز آیتهایش اینکه تو می بینی زمین را فرسوده افسرده پس چون فرو فرستیم بر آن آب را

اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ

حرکت کند و افزونی پذیرد بدرستیکه آنکه زنده گردانید آنرا هرآینه زنده کننده مردگانست بدرستیکه او بر همه چیز تواناست بدرستیکه آنانکه میل بباطل میکنند

فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا

در آیتهای ما پوشیده نباشند بر ما آیا پس کسیکه انداخته شود در آتش بهتر است یا کسیکه بیاید ایمن روز قیامت بکنید آنچه را

شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۴۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿۴۱﴾

خواستید بدرستیکه او بآنچه میکنید بیناست بدرستیکه آنانکه کافر شدند بآن ذکر چون آمد ایشان را و بدرستیکه آن هرآینه کتابیست گرامی

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿۴۲﴾ مَا يُقَالُ لَكَ

نیاید آنرا باطل از میانهٔ دو دستش و نه از پس سرش فرو فرستادنی است از درستکار ستوده گفته نمیشود مر ترا

إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿۴۳﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ

مگر آنچه بحقیقت گفته شد مر رسولانرا پیش از تو بدرستیکه پروردگار تو هرآینه صاحب آمرزش است و صاحب عقوبت پر درد و اگر میگردانیدیم

قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ

قرآنی عجمی هرآینه میگفتند چرا بیان کرده نشد آیتهایش آیا قرآن عجمی است و مخاطب عرب بگو آن از برای آنانکه گرویدند هدایت و شفاست

بسم الله الرحمن الرحیم [illegible]

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

و آنانکه ایمان نیاوردند در گوشهاشان گرانی هست و او بر ایشان کوری است آنها نداکرده میشوند از جائی دور

﴿۴۴﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ

و بتحقیق دادیم ما موسی را توریة پس اختلاف کرده شد در آن و اگر نبود کلمهٔ که پیش رفته از پروردگار تو هر آینه حکم کرده شده بود

بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿۴۵﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ

میان ایشان و بدرستیکه ایشان هر آینه در شکی اند از آن که بگمان اندازنده است کسیکه کرد کار شایسته را پس برای خودش است و آنکه بد کرد پس بر خودش است و نیست پروردگار تو

بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿۴۶﴾ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى

ستمکار مر بندگان را بسوی او برگردانیده میشود دانش قیامت و آنچه بیرون بیاید از ثمرها از غلافهایش و بار نگیرد هیچ مؤنثی

وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿۴۷﴾ وَضَلَّ

و ننهد جز بعلم او و روزیکه ندا کند ایشان را که کجایند انبازانم گویند اعلام نمودیم ترا که نیست از ما هیچ گواهی و گمشد

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿۴۸﴾ لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ

از ایشان آنچه بودند که میخواندند از پیش و گمان بردند که نیست برای ایشان هیچ گریزگاهی ملول نمیشود انسان از دعاء خیر

وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ﴿۴۹﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ

و اگر مس کند او را شری پس نا امید است نا امید و هر آینه اگر در چشانیم او را رحمتی از خود از پس سختی که مس کرد او را هر آینه خواهد گفت

هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ

البته که این مراست و گمان ندارم قیامت را قائم و هر آینه اگر بازگردانیده شوم بسوی پروردگارم بدرستیکه مراست نزد او هر آینه خوبتر پس هر آینه خبر خواهیم کرد آنانرا که

كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿۵۰﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ

کافر شدند بآنچه کردند و هر آینه بچشانیم البته ایشانرا از عذابی درشت. و چون انعام کنیم بر انسان روی گرداند و دور کشد

بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿۵۱﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ

جانبش را و چون مس کند او را شر پس صاحب دعائیست پهن بگو خبر دهید که اگر باشد از نزد خدا پس کافر شده باشید بآن

مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۵۲﴾ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ

کیست گمراهتر از آنکه اوست در مخالفتی دور از حق بزودی بنمائیم ایشانرا آیتهای خود در آفاق و در خودهاشان تا آشکار گردد مر ایشانرا که او است حق

أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ﴿٥٤﴾

آیا کافی نیست پروردگارت که او بر همه چیزی گواه دانسته باش که ایشان در شکند از ملاقات پروردگار شان دانسته باش که او بهمه چیز احاطه کننده است

سُورَةُ الشُّورَىٰ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

حروفها ٣٥٨٨ — كلماتها ٨٦٠ — ركوعها ٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

حم ﴿١﴾ عسق ﴿٢﴾ كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ لَهُ مَا

همچنین وحی میفرستد بسوی تو و بسوی آنانکه بودند پیش از تو خدای غالب درست کردار مراو راست آنچه

فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ ۚ

در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست بلندمرتبه بزرگ نزدیکست که آسمانها چاک چاک شوند از بالا شان

وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ

و ملائکه تسبیح میکنند بستایش پروردگار شان و آمرزش میطلبند برای آنکه در زمین است دانسته باش که خدا اوست آمرزنده

الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦﴾

مهربان و آنانکه گرفتند از غیر او دوستان خداست نگهبان بر ایشان و نیستی تو بر ایشان گماشته

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ

و همچنین وحی کردیم بتو قرآنی عربی تا بیم کنی اصل قریه‌ها را و آنکه پیرامون آنست و بیم کنی از روز جمعیت نیست شک

فِيهِ ۚ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ

در آن پاره باشند در بهشت و پاره باشند در دوزخ و اگر خواسته بود خدا هرآینه گردانیده بود ایشانرا امتی واحد ولیکن داخل میکند

مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۖ

آنرا که خواهد در رحمتش و ستمکاران نیست ایشانرا هیچ دوستی و نه یاری کننده آیا گرفتند از غیر او دوستان

فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ

پس خدا اوست خداوند و او زنده میکند مردگان را و او بر همه چیزی تواناست و آنچه اختلاف کردید در آن از چیزی

في ثواب القراءة

[illegible]

فَحُكْمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبِّى عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾ فَاطِرُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ

پس حکمش بخداست آنست خدای پروردگارم بر او توکل کردم و بسوی او بازگشت مینمایم پدید آورنده آسمانها و زمین

جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا وَمِنَ ٱلْأَنْعَٰمِ أَزْوَٰجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ

گردانید برای شما از خودتان جفتها و از شتر و گاو و گوسفند جفتها بسیار میگرداند شما را در آن نیست مانند او چیزی و او ست

ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُۥ

شنوای بینا مر او راست کلیدهای آسمانها و زمین گشاده میکند روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ میکند بدرستیکه او

بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ ۞ شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحًا وَٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا

بهمه چیز داناست آئین نهاد برای شما از دین آنچه وصیت کرد بآن نوح را و آنچه وحی کردیم بتو و آنچه وصیت کردیم

بِهِۦٓ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓ ۖ أَنْ أَقِيمُوا۟ ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا۟ فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى ٱلْمُشْرِكِينَ مَا

بآن ابراهیم و موسی و عیسی که برپای دارید دین را و جدائی مکنید در آن گران آمد بر مشرکان آنچه

تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ ٱللَّهُ يَجْتَبِىٓ إِلَيْهِ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِىٓ إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوٓا۟ إِلَّا مِنۢ

میخوانید ایشانرا بآن از توحید خدا میکشد بسوی آن آنرا که میخواهد و هدایت میکند بسوی آن آنکسی را که بازگشت مینماید و متفرق نشدند مگر

بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِىَ

پس از آنچه آمد ایشانرا دانش از روی ستمی که بود میانشان و اگر نبود کلمهٔ که پیشی رفته از پروردگارت تا مدتی نام برده هرآینه حکم کرده شده

بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُورِثُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِنۢ بَعْدِهِمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذَٰلِكَ فَٱدْعُ ۖ

بود میانشان و بدرستیکه آنانکه بمیراث داده شدند کتاب را از بعد ایشان هرآینه در شکی اند از آن بگمان اندازنده پس برای آن پس بخوان

وَٱسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ ۖ وَقُلْ ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِن كِتَٰبٍ ۖ وَأُمِرْتُ

و ثابت باش چنانکه فرموده شده و پیروی مکن مرادهای ایشانرا و بگوی گرویدم بآنچه فرو فرستاد خدا از کتاب و فرموده شدم

لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ ۖ ٱللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ لَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ ۖ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ ۖ

که عدالت کنم میان شما خداست پروردگار ما و پروردگار شما ما راست کردار ما و مر شما راست کردارتان نیست خصومتی میان ما و میان شما

ٱللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۖ وَإِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ وَٱلَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِى ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا ٱسْتُجِيبَ لَهُۥ

خدا جمع میکند میان ما و بسوی او ست بازگشت و آنانکه خصومت میکنند در خدا از بعد آنچه اجابت کرده شد مر او را

حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ

حجت ایشان باطلست نزد پروردگار ایشان و بر ایشان غضبی و مر ایشانراست عذابی سخت خداست که فرو فرستاد

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا

کتاب را بحق و میزان را و چه چیز آگاه گرداند ترا شاید که باشد قیامت نزدیک بشتاب میخواهند آنرا آنانکه

يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ

نمیگروند بآن و آنانکه گرویدند ترسندگانند از آن و میدانند که آن حق است آگاه باشید هر آینه آنانکه شک میکنند

فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

در قیامت هر آینه در گمراهی دوری اند خدا صاحب لطف است به بندگان خویش روزی میدهد آنرا که میخواهد و اوست توانای غالب

﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ

کسیکه اراده میکند زراعت آخرت را بیافزائیم مراورا در زراعتش و کسیکه اراده میکند زراعت دنیا را میدهیمش

مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ

از آن و نیست مراورا در آخرت هیچ بهره بلکه مر ایشانراست شریکان آئین نهادند برای ایشان از دین آنچه را دستوری نداد

بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى

بآن خدا و اگر نبود کلمه فصل یعنی تقدیر تأخیر هر آینه حکم کرده شده بود میان ایشان و هر آینه ستمکاران مر ایشانراست عذابی دردناک می بینی

الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي

ستمکارانرا ترسندگان از آنچه کسب کردند و آن واقعست بر ایشان و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته در

رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ ذَٰلِكَ الَّذِي

باشند در چمنهای بهشتها مر ایشانراست آنچه خواهند نزد پروردگار ایشان آنست آن فضل بزرگ اینست آنچه

يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا

مژده میدهد خدا بندگان خود را آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بگو نمیخواهم از شما بر آن مزدی مگر

الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾

دوستی در قرابت و کسیکه کسب کند خوبی را بیافزائیم مراورا در آن خوبی هر آینه خدا آمرزنده شکر پذیر است

[illegible]

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ فَإِن يَشَإِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَ

یا میگویند بست بر خدا دروغ را پس اگر خواهد خدا مهر کند بر دلت و محو میکند خدا باطل را و

يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۲۴﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

ثابت میگرداند حق را بکلمات خویش بدرستیکه او داناست باسرار سینه ها و او است که قبول میکند توبه را از بندگانش

وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۲۵﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

و در میگذرد از بدیها و میداند آنچه میکنید و اجابت میکند آنانرا که گرویدند و کردند کارهای شایسته

وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿۲۶﴾ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ

و زیاده میدهد ایشانرا از فضلش و کافران مر ایشانراست عذابی سخت و اگر فراخ کرده بود خدا روزی را برای بندگانش

لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿۲۷﴾ وَهُوَ الَّذِي

هر آینه ستم کردندی در زمین و لیکن فرو میفرستد باندازه آنچه خواهد بدرستیکه او به بندگانش آگاه بیناست و او است که

يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِن بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُ ۚ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۲۸﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ

فرو میفرستد باران را بعد از آنکه نومید شدند و منتشر میگرداند رحمتش را و او است خداوند ستوده و از آیتهای او ست آفریدن

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿۲۹﴾ وَمَا أَصَابَكُم

آسمانها و زمین و آنچه پراکنده کرد در آنها از جنبنده و او بر جمع کردنشان چون خواهد تواناست و آنچه برسد شما را

مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ﴿۳۰﴾ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُم

از حادثه پس بآنست که کسب کرد دستهای شما و در میگذرد از بسیاری و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نیست شما را

مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۳۱﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿۳۲﴾ إِن يَشَأْ يُسْكِنِ

از غیر خدا هیچ دوستی و نه یاری کننده و از آیتهای او کشتیهای رونده است در دریا چون کوهها اگر خواهد ساکن گرداند

الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿۳۳﴾ أَوْ يُوبِقْهُنَّ

باد را پس گردند ایستاده ها بر پشتش بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست مر هر صبر کننده و شکر گزار را یا هلاک گرداند آنها را

بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَن كَثِيرٍ ﴿۳۴﴾ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿۳۵﴾ فَمَا أُوتِيتُم

بآنچه کسب کردند و عفو کند از بسیاری و میدانند آنانکه مجادله میکنند در آیتهای ما که نیست مر ایشانرا هیچ گریزگاهی پس آنچه داده شده

مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَمَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

از چیزی پس مایهٔ تعیش زندگانی دنیاست و آنچه نزد خداست بهتر و پاینده‌تر است از برای آنها که گرویدند و بر پروردگارشان توکل میکنند

﴿۳۶﴾ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ

و آنانکه اجتناب میکنند از کبیره‌های گناه و کارهای زشت و چون خشم میگیرند ایشان عفو میکنند و آنانکه

اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِينَ

اجابت نمودند مر پروردگارشانرا و بر پای داشتند نماز را و کارشان مشورتست میان خود و از آنچه روزی دادیمشان نفقه میکنند و آنانکه

إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنتَصِرُونَ ﴿۳۹﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ

چون رسید ایشانرا ستمی ایشان انتقام کشند و پاداش بدی بدیست مانند آن پس آنکه عفو کرد و صلاح نمود پس مزدش

عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۴۰﴾ وَلَمَنِ انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ ﴿۴۱﴾

بر خداست که او دوست ندارد ستمکارانرا و هر آینه آنکه انتقام کشید پس از ظلم او پس آنها نیست بر ایشان هیچ راهی

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

جز این نیست راه بر آنانست که ستم میکنند مردمانرا و فساد میکنند در زمین بناحق آنگروهست ایشانرا عذاب پر درد

﴿۴۲﴾ وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۴۳﴾ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن وَلِيٍّ مِّن

و هر آینه آنکه صبر کرد و عفو نمود بدرستیکه آنست هر آینه از کارهای قوی و آنرا که اضلال کرد خدا پس نباشد مر او را هیچ یاوری از

بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ﴿۴۴﴾ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ

بعد آن و ببینی ظالمانرا که چون بینند عذاب را گویند آیا باشد بسوی بازگشتن هیچ راهی و بینی ایشانرا عرض کرده میشوند

عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنظُرُونَ مِن طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ

بر آن خشوع کنندگان از خواری می بینند از نگریستن پنهان و گفتند آنانکه ایمان آوردند بدرستیکه زیانکاران آنانند که

خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿۴۵﴾ وَمَا كَانَ لَهُم

زیان کردند بخودهاشان و کسانشان روز قیامت دانسته باشید که ظالمان در عذاب پاینده‌اند و نباشد مر ایشانرا

مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنصُرُونَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن سَبِيلٍ ﴿۴۶﴾ اسْتَجِيبُوا

هیچ دوستان که یاری کنند ایشانرا از غیر خدا و آنرا که اضلال کرد خدا پس نباشد مر او را هیچ راهی اجابت کنید

۲۳ قوله تعالی: قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ... در شأن [illegible] ... از ابن عباس ... نقل است که ... حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله ... چون انصار ... بمجلس ایشان ... ای معشر انصار ... حقتعالی شما را ... گفتند بلی یا رسول الله ... هجرت کرد ... بار رسول الله بعد از آن ... [illegible]

لِرَبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّن مَّلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٍ ﴿۴۷﴾

مر پروردگار تانرا پیش از آنکه آید روزیکه نباشد بازگردانیدنی مراورا از خدا نباشد مرشمارا هیچ پناهی روزی چنین ونباشد مرشمارا هیچ انکاری

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنسَانَ

پس اگر روی گردانند پس نفرستادیم ترا برایشان نگهبان نیست برتو جز رسانیدن وبدرستیکه ما چون چشانیدیم انسانرا

مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنسَانَ كَفُورٌ ﴿۴۸﴾

از خود رحمتی شاد میشود بآن واگر برسد ایشانرا ضرری بسبب آنچه پیش فرستاد دستهاشان پس بدرستیکه انسان سخت ناسپاس است

لِّلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ

مر خدا راست پادشاهی آسمانها وزمین میآفریند آنچه بخواهد میبخشد مرآنرا که بخواهد مؤنثها ومیبخشد مرآنرا که بخواهد مذکرها

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿۴۹﴾ ﴿۵۰﴾ وَمَا كَانَ

یا هردو میدهد ایشانرا مذکرها ومؤنثها ومیگرداند آنرا که بخواهد نازاینده بدرستیکه اوست دانای توانا ونباشد

لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا

مر انسانیرا که سخن کند اورا خدا مگر بوحی یا از پس حجاب یا بفرستادن رسولی پس وحی کند باذنش آنچه

يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿۵۱﴾ وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ

خواهد بدرستیکه اوست رفیع حکیم وهمچنین وحی فرستادیم بتو روحی از امرخود نبودی که بدانی چیست کتاب

وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ

ونه ایمان ولیکن گردانیدیم آنرا نوری که هدایت میکنیم بآن آنرا که خواهیم از بندگان خود وبدرستیکه هرآینه راه مینمائی براه

مُّسْتَقِيمٍ ﴿۵۲﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿۵۳﴾

راست راه خدائی که مراوراست آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است دانسته باشید که بخدا بازمیگردد کارها

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ آيَةً

حروفها	کلماتها	رکوعها
۳۴۰۰	۸۳۳	۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

حمٓ ① وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ② إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ③ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ

بحق کتاب روشن بدرستیکه ما گردانیدیم آنرا قرآنی عربی باشد که شما دریابید بعقل و بدرستیکه آن در اصل

الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ④ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ⑤

کتاب نزد ما هرآینه بلند مرتبه با حکمت است آیا پس بگردانیم از شما ذکر را باعراض از بهر آنکه هستید گروهی اسرافکاران

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑥ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑦ فَأَهْلَكْنَا

و بسیار فرستادیم از پیغمبری در پیشینیان . و نمیآمد ایشانرا هیچ پیغمبری مگر که بودند بآن استهزاء میکردند پس هلاک کردیم

أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ⑧ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

سخت‌تر از ایشانرا در قوت و گذشت داستان پیشینیان و هرآینه اگر بپرسی از ایشان که آفرید آسمانها و زمین را

لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑨ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا

هرآینه خواهند گفت البته آفرید آنها را خدای غالب دانا آنکه گردانید برای شما زمین را بستری و گردانید برای شما در آن

سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑩ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً

راهها باشد که شما هدایت یابید و آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی باندازه پس زنده گردانیدیم بآن جای

مَيْتًا كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ⑪ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ

مرده را همچنین بیرون آورده میشوید و آنکه آفرید اصناف را همهٔ آنها و گردانید برای شما از کشتیها و چهارپایان

مَا تَرْكَبُونَ ⑫ لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا

آنچه سوار میشوید تا قرار گیرید بر پشتهای آن پس یاد کنید نعمت پروردگارتانرا چون قرار گیرید بر آن و بگوئید

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ⑬ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ⑭ وَجَعَلُوا

دانم پاک بودن آنکه رام گردانید برای ما اینرا و نبودیم مرآنرا توانائی دارندگان و بدرستیکه ما بسوی پروردگار مان بازگردندگانیم و گردانیدند

لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ ⑮ أَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ

مراورا از بندگانش بهره بدرستیکه انسان هرآینه ناسپاس است هویدا آیا گرفت از آنچه آفریده دختران و برگزید شمارا

بِالْبَنِينَ ⑯ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ⑰

به پسران و چون مژده داده شود یکیشان بآنچه زد برای خدای بخشنده مثل گردد رویش سیاه و او است پرخشم

أَوَمَن يُنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَٰئِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ
آیا و آنکه تربیت یافته میشود در زینت و او در مخاصمه ناآشکار کننده و گردانیدند ملائکه را که ایشانند بندگان

الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَٰنُ
خدای بخشاینده مونثها آیا حاضر بودند آفریدن ایشان را بزودی نوشته شود گواهی ایشان و پرسیده شوند و گفتند اگر خواسته بود خدای بخشاینده

مَا عَبَدْنَاهُم مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُم
نمیپرستیدیم ایشان را نیست مر ایشان را بآن هیچ علمی نیستند ایشان جز آنکه دروغ میگویند یا دادیم ایشان را کتابی پیش از آن پس ایشانند

بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾
بآن چنگ درزنندگان بلکه گفتند که یافتیم پدرانمان را بر طریقه و بدرستیکه مائیم بر اثر ایشان هدایت یافتگان

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا
و همچنین نفرستادیم پیش از تو در قریه هیچ بیم دهنده مگر گفتند متنعمانش بدرستیکه ما یافتیم پدرانمان را

عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكُم بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمْ عَلَيْهِ
بر طریقه و بدرستیکه مائیم بر اثرهای ایشان اقتدا کنندگان گفت آیا و اگرچه آوردم شما را هدایت نماینده تر از آنچه یافتید بر آن

آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
پدرانتان را گفتند که ما بآنچه فرستاده شده بآن کافرانیم پس انتقام کشیدیم از ایشان پس بنگر چگونه بود انجام کار

الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي
تکذیب کنندگان و هنگامیکه گفت ابراهیم مر پدرش را و قومش را بدرستیکه من بیزارم از آنچه میپرستید جز آنکه

فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾
پدید آورد مرا پس بدرستیکه او بزودی راه نماید مرا و گردانید آنرا کلمه باقی در عقبش باشد که ایشان بازگشت کنند

بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَٰذَا
بلکه کامرانی دادیم اینها را و پدرانشان را تا آمد ایشان را حق و رسولی ظاهر و چون آمد ایشان را حق گفتند این

سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾
جادوئیست و بدرستیکه ما بآن کافرانیم و گفتند چرا فرو فرستاده نشد این قرآن برمردی از آن دو قریه که بزرگست

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ

آیا ایشان قسمت میکنند رحمت پروردگارترا ما قسمت کردیم میانشان وجه معاش ایشانرا در زندگانی دنیا و بلند گردانیدیم بعضی ایشانرا

فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۲﴾ وَلَوْلَا

بالای بعضی در مراتب تا بگیرند برخیشان برخی را بکار بازداشته و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه جمع میکنند و اگر نه

أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ

آن بودی که بشوند مردمان جماعتی واحد هر آینه گردانیده بودیم برای آنانکه کافر میشوند بخدا برای خانهاشان سقفها از نقره و نردبانها

عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿۳۳﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ ﴿۳۴﴾ وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَٰلِكَ

که بر آن بر آیند و برای خانهاشان درها و سریرها که بر آن تکیه کنند و زینتها و نباشد همه آن

لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۳۵﴾ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ

مگر مایه تعیش زندگانی دنیا و آخرت نزد پروردگارت برای پرهیزکاران است و کسیکه اعراض کند از ذکر خدا

نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿۳۶﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

بگماریم برای او شیطانرا پس اوست مر او را رفیق و بدرستیکه آنها باز میدارند ایشانرا از راه و می پندارند که ایشانند

مُهْتَدُونَ ﴿۳۷﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ﴿۳۸﴾

هدایت یافتگان تا چون آید ما را گوید ای کاش بودی میان من و میان تو دوری مشرقین پس بد رفیقی بودی

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿۳۹﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ

و هرگز سود نبخشد شما را امروز چون ستم کردید که شما در عذاب شریکانید آیا پس تو میشنوانی کرانرا یا

تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۴۰﴾ فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿۴۱﴾

راه نمائی کورانرا و آنکه باشد در گمراهی آشکار پس اگر ببریم ترا پس بدرستیکه مائیم از ایشان انتقام کشندگان

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿۴۲﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ

یا بنمائیم البته ترا آنچه وعده کردیم ایشانرا پس مائیم بر ایشان قدرت دارندگان پس چنگ در زن بآنچه وحی کرده شد بتو

إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۳﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿۴۴﴾ وَسْئَلْ

بدرستیکه توئی بر راه راست و بدرستیکه آن هر آینه ذکریست مر ترا و مر قوم ترا و زود باشد که پرسیده شوید و بپرس

مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَٰنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ

از آنکه فرستادیم پیش از تو از رسولان ما آیا گردانیدیم از غیر خدای بخشاینده الهانیکه پرستیده شوند و بتحقیق

أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

فرستادیم موسی را با آیتهای ما بسوی فرعون و جماعتش پس گفت بدرستیکه منم فرستاده پروردگار جهانیان پس چون آورد بدیشان

بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ

آیتهای ما را آنگاه ایشان از آن خنده میکردند و نمینمودیم ایشانرا هیچ آیتی مگر آن بزرگتر بود از مثلش و گرفتیم ایشانرا

بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ

بعذاب باشد که آنها بازگشت کنند و گفتند ای جادوگر بخوان برای ما پروردگارترا بآنچه پیمان کرده نزد تو

إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ

بدرستیکه مائیم هدایت یافتگان پس چون دفع کردیم از ایشان عذاب را آنگاه ایشان پیمان میشکستند و ندا کرد فرعون در قومش

قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا

گفت ای قوم من آیا نیست مرا ملک مصر و این نهرها میرود از زیرم آیا پس نمی بینید بلکه من

خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ

بهترم از این کس که اوست خوار و نزدیک نیست که بیان تواند کرد پس چرا انداخته نشد بر او دستوانها از زر

أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

یا بیامدند با او فرشتگان بهم پیوستگان پس از جای بر آورد قومش را پس اطاعت کردند او را که ایشان بودند گروهی فرمان بردار نان

﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

پس چون بخشم آوردند ما را انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیم ایشانرا همگی پس کردیم ایشان سابقان و مثلی برای پسینیان

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا أَآلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۚ مَا

و چون زده شد پسر مریم مثلی آنگاه قوم تو از آن فریاد بر آوردند و گفتند آیا الهان ما بهترند یا او

ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ

نزدند آنرا برای تو جز جدل بلکه ایشانند گروهی خصومت کنندگان نیست او جز بنده که احسان کردیم بر او و گردانیدیم او را

مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنكُم مَّلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ

مثلی برای بنی اسرائیل و اگر خواهیم هر آینه گردانیم از شما ملائکه را در زمین که جانشین باشند و بدرستیکه او هر آینه

لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ ۖ إِنَّهُ

علمی برای قیامت پس شک میارید در آن و پیروی کنید مرا اینست راه راست و باز ندارد البته شما را شیطان بدرستیکه او

لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُم بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُم

مر شماراست دشمنی آشکار و چون آورد عیسی معجزات را گفت تحقیق آوردم بشما حکمت را و تا بیان کنم برای شما

بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ

بعضی از آنچه اختلاف کنید در آن پس بترسید از خدا و فرمانبرید مرا بدرستیکه خدا اوست پروردگار من و شما پس بپرستید او را

هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِن بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ

اینست راه راست پس اختلاف کردند طایفه‌ها از میان ایشان پس وای مر آنان که ستم کردند از عذاب روزی

أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ

پر درد آیا انتظار میکشند جز قیامت را که آید ایشان را ناگاه و ایشان ندانند دوستان روزی چنین

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾

بعضی از ایشان مر بعضی را دشمنند مگر پرهیزکاران ای بندگان من نیست ترسی بر شما امروز و نه شما اندوهگین میشوید

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾

آنانکه گرویدند بآیتهای ما و بودند منقادان در آیید در بهشت شما و جفتهاتان که برافروخته نشاط میبوده باشید

يُطَافُ عَلَيْهِم بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ۖ

گردانیده میشود بر ایشان کاسه‌هایی که از طلاست و کوزه‌های بی دسته‌گیره و در آنست آنچه خواهش دارد آن نفسها و لذت میبرد چشمها

وَأَنتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا

و شما باشید در آن جاودانیان و اینست آن بهشتی که بارث داده شدید آنرا بسبب آنچه بودید که میکردید مر شماراست در آن

فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ

میوه بسیار که از آن میخورید بدرستیکه گناهکارانند در عقوبت دوزخ جاودانیان تخفیف داده نشود از ایشان

[illegible]

وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ

وایشان در آن نومید انند و ستم نکردیم ایشان را ولیکن بودند ایشان ستمکاران و ندا کردند که ای مالک

لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ

باید که بمیراند ما را پروردگار تو گفت بدرستیکه شما درنگ کنندگانید بدرستیکه آوردیم بشما حق را ولیکن اکثر شما بودید مر حق را

كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۚ بَلَىٰ

ناخوش دارندگان بلکه محکم گردانیدند کاری را پس ما نیز محکم گردانندگان یا می پندارند که ما نمی شنویم پنهان ایشان و راز ایشان را آری

وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ

و رسولان ما اند نزد ایشان می نویسند بگو اگر باشد مر خدای بخشاینده را فرزندی پس منم اول پرستندگان لائق پاک بودن

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا

پروردگار آسمانها و زمین پروردگار عرش از آنچه وصف میکنند پس واگذار ایشان را که صحبت دارند و بازی کنند تا آنکه ملاقات کنند

يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَٰهٌ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

روز شان را که وعده داده میشوند و اوست آنکه در آسمان اله است و در زمین اله است و اوست درست کردار دانا

﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ

و افزون آمد آنکه مر اوراست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست و نزد اوست دانش قیامت و بسوی او

تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ

باز گردانیده میشوید و مالک نمیباشند آنانکه میخوانند از غیر او شفاعت کردن را مگر کسیکه گواهی داد بحق

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِ

وایشان میدانند و اگر بپرسی از ایشان که کی آفرید ایشان را هر آینه گویند البته خدا پس بکجا برگردانیده میشوند و قولش

يَا رَبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

ای پروردگار من بدرستیکه اینها گروهی اند که ایمان نمی آورند پس اعراض کن از ایشان و بگو سلام پس زود باشد که بدانند

سُورَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

حم ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفْرَقُ

بکتاب آشکار کننده بدرستیکه ما فرستادیم آنرا در شبی برکت داده شده بدرستیکه ما هستیم بیم کنندگان در آن جدا کرده میشود

كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾ أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

هر امری موافق حکمت امری از نزد ما بدرستیکه ما هستیم فرستندگان رحمتی از پروردگار تو بدرستیکه او شنوای

الْعَلِيمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ﴿٧﴾ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

دانا پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است اگر هستید یقین کنندگان نیست الهی جز او زنده میکند و میمیراند

رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ

پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشینیان بلکه ایشانند در شک بازی میکنند پس انتظار کش روزیکه بیاورد آسمان

بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَّبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

دودی آشکار فرو میگیرد مردمان را این است عذابی پر درد پروردگارا دفع کن از ما عذاب را بدرستیکه ما ایمان آورندگان

﴿١٢﴾ أَنَّىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٤﴾

کجاست مر ایشان را پند گرفتن و بتحقیق آمد ایشان را رسولی آشکار کننده پس رو گردانیدند از او و گفتند آموخته شده ایست دیوانه

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ

بدرستیکه ما دفع کننده عذابیم اندکی بدرستیکه شما باید عود کنندگان روزیکه سخت بگیریم سخت گرفتن عظیم بدرستیکه ما انتقام کشندگان

﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ

و بتحقیق که آزمودیم پیش از ایشان قوم فرعون و آمد ایشان را رسولی شریف که بسپارید بمن بندگان خدا را

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾ وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عُذْتُ

بدرستیکه منم مر شما را رسولی امین و آنکه رفعت مجوئید بر خدا بدرستیکه من آورنده ام شما را حجتی روشن و بدرستیکه من پناه میبرم

بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ

به پروردگار من و پروردگار شما که سنگسار کنید مرا و اگر باور ندارید مرا پس کناره گیرید از من پس خواند پروردگار خود را که اینان گروهی اند گناهکاران

﴿٢٢﴾ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ

پس ببر بندگان مرا در شب بدرستیکه شما ایند از پی رفته شدگان و واگذارید دریا را آرمیده بدرستیکه ایشانند لشکری غرق شدگان بسا کر

تَرَكُوا مِن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿٢٧﴾ كَذَٰلِكَ

واگذاشتند از باغها و چشمها و کشتها و جای خوب و نعمتی که بودند در آن تنعمان همچنین

وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾

و بمیراث دادیم آنهارا گروهی دیگر پس نگریست برایشان آسمان و زمین و نشدند مهلت دادگان

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ

و بتحقیق نجات دادیم بنی اسرائیل را از عقوبت خوار کننده از فرعون بدرستیکه او بود برتری جوینده از اسراف کنندگان

﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَآتَيْنَاهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

و بتحقیق اختیار کردیم ایشانرا بر دانش بر جهانیان و دادیم ایشان از آیتها آنچه بود در آن نعمتی آشکار

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَأْتُوا بِآبَائِنَا

بدرستیکه اینها هرآینه میگویند نیست آن جز مردن ما نخست و نباشیم ما زنده کرده شوندگان پس بیاورید پدران ما را

إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

اگر هستید راستگویان آیا ایشان بهترند یا قوم تبع و آنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کردیم ایشانرا بدرستیکه ایشان بودند

مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

گناهکاران و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آندو است بازی کنندگان نیافریدیم آندو را مگر بحق

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى

ولیکن اکثر ایشان نمیدانند بدرستیکه روز تمیز است وعده گاه ایشان همگی روزی که کفایت نکند دوستی

عَن مَّوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ

از دوستی چیزیرا و نه ایشان یاری کرده شوند جز آنرا که رحمت کرد خدا بدرستیکه او است عزیز مهربان بدرستیکه

شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ

درخت زقوم خوراک گناهکار است چون فلز گداخته میجوشد در شکمها چون جوشیدن آب گرم بگیرید اش

فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ

پس بکشید وی را بعنف بمیان دوزخ پس بریزید بالای سرش از عذاب آب جوشان بچش بدرستیکه تو توئی

الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي

عزیز گرامی بدرستیکه این است آنچه بودید بآن شک مینمودید بدرستیکه پرهیزکارانند در جائی امین در

جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُم

بهشتها وچشمه‌ها میپوشند از دیبای نازک و دیبای سطبر روی بهم دارندگان همچنین جفت میکردانیمشان

بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ

باحوران فراخ چشم میخوانند درآنها هرمیوه را ایمنان نچشند درآن مرگ را بجز مردن

الْأُولَىٰ ۖ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾

نخستین ونگهداشت ایشانرا از عذاب دوزخ تفضلی است از پروردگارت آنست آن کامیابی عظیم

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

پس جز این نیست که آسان کردیم آنرا بلغت تو باشد که ایشان پند گیرند پس انتظار بکش بدرستیکه ایشان منتظرانند

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ وَثَلٰثُونَ آيَةً

حروفها ٢١٩١ كلماتها ٤٨٩ ركوعها ٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

حم ﴿١﴾ تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

فروفرستادن کتابست از خدای غالب درست کردار بدرستیکه در آسمانها و زمین هرآینه آیتهاست مرگروندگانرا

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

و در آفرینش شما و در آنچه می پراکند از جنبنده آیتهاست برای گروهی که یقین میکنند و اختلاف شب و روز

وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ

و آنچه فرو فرستاد خدا از آسمان از روزی پس زنده گردانید بآن زمین را بعد از مردنش و گردانیدن بادها آیتهاست

* في شواذ القراءة *

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑤ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَ

برای گروهیکه میابند بعقل   این آیتهای خداست که میخوانیم آنرا بر تو   براستی   پس بکدام سخن   بعد از خدا و

آيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ⑥ وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑦ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا

آیتهایش میگروند   وای بر هر دروغگوی گنه کاری   میشنود آیتهای خدارا که خوانده میشود بر او پس اصرار میورزد سرکشی کنان

كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑧ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ

گوئیا نشنیده آنرا پس مژده ده او را بعذابی دردناک   وچون بداند از آیتهای ما چیزیرا میگیرد آنرا باستهزاء آنگروه

لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ⑨ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ

مرایشانراست عذابی خوارکننده   از پس روی ایشان دوزخست و کفایت نمیکند از ایشان آنچه کسب کردند چیزیرا ونه آنچه گرفتند از

دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑩ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ

غیر خدا دوستان و مرایشانراست عذابی بزرگ   این است هدایت   وآنانکه کافر شدند بآیتهای پروردگارشان مرایشانراست عذابی

مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ⑪ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

از عقوبتی پردرد   خداست که رام کرد برای شما دریارا تا روان شود کشتیها در آن بفرمانش و تا طلب کنید از فضل او

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑫ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ

و باشد که شما شکر کنید   و رام کرد برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همه از اوست بدرستیکه در آن

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ⑬ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ

هر آینه آیتهاست برای جمعی که اندیشه کنند   بگو از برای آنانکه گرویدند که عفو کنند مرآنانرا که امید نمیدارند روزهای خدارا تا جزا دهد

قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑭ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ

گروهیرا بسبب آنچه بودند کسب میکردند   کسیکه کرد کار شایسته را پس برای نفس اوست و کسیکه بد کرد پس بر آنست پس بسوی پروردگار

تُرْجَعُونَ ⑮ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

بازگردانیده میشوید   وبتحقیق دادیم بنی اسرائیل را کتاب وحکومت ونبوت وروزی دادیم ایشانرا از پاکیزه ها

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ⑯ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ

وافزونی دادیم ایشانرا بر جهانیان   ودادیم ایشانرا بینه ائی از امر پس اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه آمد ایشانرا

١٤ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا [illegible]

الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ

دانش از راه ستم میانشان بدرستیکه پروردگار تو حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند پس

جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا

گردانیدیم ترا بر طریقه از امر دین پس پیروی کن آنرا و پیروی مکن خواهشهای آنانرا که نمیدانند بدرستیکه ایشان هرگز کفایت نکنند

عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۖ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾ هَٰذَا

از تو از خدا چیزیرا و بدرستیکه ستمکاران بعضی ایشانند دوستان بعضی و خداست دوست پرهیزکاران اینست

بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ

دلیلهای بینش بخش از برای مردمان و هدایت و رحمت از برای گروهیکه یقین میکنند آیا پنداشتند آنانکه کسب کردند بدیهارا که

نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

گردانیدیم ایشانرا مانند آنها که گرویدند و کردند کارهای شایسته یکسانست زندگیشان و مردگیشان بد است آنچه حکم میکنند

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و آفرید خدا آسمانها و زمین را براستی و تا جزا داده شود هر نفسی بآنچه کسب کرد و ایشان ستمکرده نشوند

﴿٢٢﴾ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ

آیا پس دیدی آنرا که گرفت الهش را خواهشش و اضلال کردش خدا بر علمی و مهر نهاد بر گوشش و دلش

وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ

و گردانید بر چشمش پرده پس که هدایت میکند اورا از بعد خدا آیا پس پند نمیگیرید و گفتند نیست آن

إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ

جز زندگانی ما در دنیا که میمیریم و زنده میشویم و هلاک نمیکند مارا مگر دهر و نیست مرایشانرا بآن هیچ دانشی نیستند ایشان

إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا

مگر که گمان میکنند و چون خوانده شود برایشان آیتهای ما که روشن است نباشد دلیل ایشان جز آنکه گویند بیاورید پدران مارا

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ

اگر هستید راستگویان بگو خدا زنده کند شمارا پس بمیراند شمارا پس جمع میکند شمارا تا روز قیامت نیست شکی

فيه ولكن أكثر الناس لا يعلمون ﴿٢٦﴾ ولله ملك السموات والأرض ويوم تقوم

درآن ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند ومرخدا راست پادشاهی آسمانها وزمین وروزیکه قایم شود

الساعة يومئذ يخسر المبطلون ﴿٢٧﴾ وترى كل أمة جاثية كل أمة تدعى إلى كتابها

قیامت آنروز زیان میکنند باطل کیشان وبینی هر امتی را بزانو درآینده هر امتی خوانده میشود بکتابش

اليوم تجزون ما كنتم تعملون ﴿٢٨﴾ هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق إنا كنا نستنسخ ما

امروز جزا داده میشوید آنچه را بودید که میکردید این است کتاب ما سخن میگوید بر شما بحق بدرستیکه ما بودیم که مینوشتیم آنچه

كنتم تعملون ﴿٢٩﴾ فأما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فيدخلهم ربهم في رحمته ذلك

بودید که میکردید پس اما آنانکه ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته پس داخل میسازد ایشانرا پروردگارشان در رحمتش آنست

هو الفوز المبين ﴿٣٠﴾ وأما الذين كفروا أفلم تكن آياتي تتلى عليكم فاستكبرتم

آن کامیابی آشکار واما آنانکه کافر شدند پس نبود آیتهای من که خوانده میشد بر شما پس سرکشی میکردید

وكنتم قوما مجرمين ﴿٣١﴾ وإذا قيل إن وعد الله حق والساعة لا ريب فيها قلتم ما ندري

وبودید گروهی گناهکاران وچون گفته شود که وعده خدا حق است وقیامت نیست شکی در آن گوئید ندانیم

ما الساعة إن نظن إلا ظنا وما نحن بمستيقنين ﴿٣٢﴾ وبدا لهم سيئات ما عملوا وحاق

چیست قیامت گمان نمیبریم مگر گمانی ونیستیم ما یقین دارندگان وظاهر شد مرایشانرا بدیهای آنچه کردند واحاطه کرد

بهم ما كانوا به يستهزئون ﴿٣٣﴾ وقيل اليوم ننساكم كما نسيتم لقاء يومكم هذا

بایشان آنچه بودند بآن استهزا میکردند وگفته شود که امروز فرو میگذاریم شما را چنانکه فراموش کرده بودید ملاقات روزتان اینروز

ومأواكم النار وما لكم من ناصرين ﴿٣٤﴾ ذلكم بأنكم اتخذتم آيات الله هزوا و

وجای شما آتش است ونباشد مرشما را هیچ یاری کنندگان آن باینست که شما گرفتید آیتهای خدا را استهزا و

غرتكم الحياة الدنيا فاليوم لا يخرجون منها ولا هم يستعتبون ﴿٣٥﴾ فلله الحمد رب

فریفت شما را زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده نمیشوند از آن ونه از ایشان قبول عذر شود پس مرخدا راست ستایش پروردگار

السموات ورب الأرض رب العالمين ﴿٣٦﴾ وله الكبرياء في السموات والأرض وهو العزيز الحكيم ﴿٣٧﴾

آسمانها وپروردگار زمین پروردگار جهانیان ومراوراست بزرگواری در آسمانها وزمین واوست غالب درستکار

سورة الأحقاف مكية وهي خمس وثلاثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

حم ① تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ② ما خلقنا السموات والأرض وما بينهما

فرو فرستادن کتاب است از خدای عزیز درستکار نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آنهاست

إلا بالحق وأجل مسمى والذين كفروا عما أنذروا معرضون ③ قل أرأيتم ما تدعون

مگر بحق و مدتی نامبرده شده و آنانکه کافر شدند از آنچه بیم کرده شدند اعراض کنندگان بگو خبر دهید از آنچه میخوانید

من دون الله أروني ماذا خلقوا من الأرض أم لهم شرك في السموات ائتوني بكتاب من

از جز خدا بنمائید مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا مر ایشان راست شرکتی در آسمانها بیارید مرا کتابی

قبل هذا أو أثارة من علم إن كنتم صادقين ④ ومن أضل ممن يدعو من دون الله

پیش از این یا بازمانده از دانش اگر هستید راستگویان و کیست گمراه‌تر از آنکه میخواند از جز خدا

من لا يستجيب له إلى يوم القيامة وهم عن دعائهم غافلون ⑤ وإذا حشر الناس كانوا لهم

آنرا که اجابت نمیکند مر او را تا روز قیامت و آنها از خواندن ایشان بیخبرانند و چون حشر کرده شدند مردمان باشند مر ایشان را

أعداء وكانوا بعبادتهم كافرين ⑥ وإذا تتلى عليهم آياتنا بينات قال الذين كفروا

دشمنان و باشند بپرستش ایشان انکار کنندگان و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که روشن است گویند آنانکه کافر شدند

للحق لما جاءهم هذا سحر مبين ⑦ أم يقولون افتراه قل إن افتريته فلا تملكون لي من الله

مر حق را چون آمد ایشان را این سحریست آشکار بلکه میگویند بدروغ بست آنرا بگو اگر دروغ بستم آنرا پس مالک نمیباشید مرا از خدا

شيئا هو أعلم بما تفيضون فيه كفى به شهيدا بيني وبينكم وهو الغفور الرحيم ⑧ قل ما

چیزی او داناتر است بآنچه سخن میکنند در آن کافی باشد او گواه میان من و میان شما و اوست آمرزنده مهربان بگو

كنت بدعا من الرسل وما أدري ما يفعل بي ولا بكم إن أتبع إلا ما يوحى إلي وما أنا إلا

نیستم من نو در آمدی از رسولان و ندانم که چه کرده شود با من و نه با شما پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی کرده میشود بمن و نیستم من مگر

خواص القرآن

در ثواب ... [illegible] ... از حضرت صادق علیه السلام ... [illegible] ... سوره مبارکه احقاف بخواند ... [illegible] ... این سوره مکی است بلا خلاف ... [illegible] ... ابن عباس

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ

بیم دهنده آشکار بگو خبر دهید که اگر باشد از نزد خدا و کافر شوید بآن و گواهی دهد شاهدی از بنی اسرائیل

عَلَىٰ مِثْلِهِ فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

بر مثل آن پس ایمان آرد و سرکشی کنید بدرستیکه خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را و گفتند آنانکه کافر شدند

لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ ۚ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَٰذَا إِفْكٌ

برای آنانکه ایمان آوردند اگر بودی خیر سبقت نمیگرفتند ما را بسوی آن و چون هدایت نیافتند بآن پس بزودی خواهند گفت اینست دروغی

قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَٰذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا

کهنه و پیش از آنست کتاب موسی امام و رحمت و این کتابیست تصدیق کننده بزبان عربی

لِّيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا

تا بیم کند آنانرا که ستمکردند و مژده باشد مر نیکوکاران را بدرستیکه آنانکه گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند پس نیست

خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا

بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند ایشانند اهل بهشت جاودانیان در آن پاداشی بآنچه بودند که

يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ

میکردند و وصیت نمودیم انسانرا بوالدینش خوبی کردن برداشت او را مادرش بدشواری و بنهادش بدشواری

وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي

و حملش و بریدنش از شیر سی ماه است تا چون رسید توانائیش و رسید بچهل سال گفت پروردگار من الهام کن مرا

أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي

که شکر کنم نعمت ترا که انعام کردی بر من و بر والدینم و اینکه بکنم کار شایسته را که پسندی آنرا و شایسته کن مرا

فِي ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا

در اولادم بدرستیکه من بازگشت نمودم بسوی تو و بدرستیکه منم از منقادان ایشان آنانند که میپذیریم از ایشان بهترین آنچه کردند

وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي

و درمیگذریم از بدیهای ایشان در اهل بهشت وعده راستی که بودند وعده داده میشدند و کسیکه

[illegible]

قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ

گفت مر والدینش را اف مر شما دو را آیا وعده میدهید مرا که بیرون آورده شوم و بتحقیق درگذشتند قرنها از پیش من و آندو تا استغاثه میکردند

اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

بخدا وای بر تو ایمان آور بدرستیکه وعده خدا حق است پس گفت نیست این مگر افسانهای پیشینیان ایشان آنانند که

حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾

ثابت شد بر ایشان سخن در امتانی که درگذشتند از پیش ایشان از جن و انس بدرستیکه ایشان بودند زیانکاران

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا

و برای هر یک مرتبهاست از آنچه کردند و تا تمام دهد ایشانرا کردهای ایشانرا و ایشان ستمکرده نمیشوند و روزیکه عرض کرده میشوند آنانکه کافر شدند

عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُم بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ

بر آتش بردید پاکیزهای تانرا در زندگی تان در دنیا و تمتع کردید بآن پس امروز جزا داده میشوید عذاب

الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾ وَاذْكُرْ أَخَا

خواریرا بسبب آنچه بودید سرکشی میکردید در زمین بناحق و بسبب آنچه بودید که فسق میکردید و یاد کن برادر

عَادٍ إِذْ أَنذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا

عادرا هنگامیکه بیم کرد قومش را در ریگها و بتحقیق درگذشتند بیم کنندگان از میان دو دستش و از پس سرش که

تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ

نپرستید مگر خدارا بدرستیکه من میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ گفتند آیا آمدی ما را که برگردانی ما را از

آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُم

الهامان پس بیار بما آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راستگویان گفت نیست آن علم مگر نزد خدا و میرسانم بشما

مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ

آنچه را که فرستاده شده ام بآن ولیکن می بینم شمارا گروهی که جهل میورزید پس چون دیدند آنرا ابری پهن شده در افق متوجه وادیهای ایشان

قَالُوا هَٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُم بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ

گفتند این ابریست پهن شده در افق که بارنده است بلکه آنست آنچه شتاب میکردید آنرا بادیست که در آن عذابیست پر درد که هلاک میسازد همه چیزرا

بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ

بامر پروردگارش پس گشتند چنانکه دیده نمیشد جز مسکنهاشان همچنین پاداش میدهیم گروه گناهکاران را وبتحقیق

مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ

تمکین دادیم ایشانرا در آنچه تمکین ندادیم شمارا در آن وگردانیدیم برای ایشان گوش ودیدها ودلها پس کفایت نکرد از ایشان

سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ

گوششان ونه چشمهاشان ونه دلهاشان هیچ چیز چون بودند که انکار میورزیدند بآیتهای خدا واحاطه کرد

بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ

بایشان آنچه بودند که بآن استهزاء میکردند وبتحقیق هلاک گردانیدیم آنچه را که پیرامون شماست از قریه‌ها وتکرار آوردیم آیتها را

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا

باشد که ایشان بازگشت کنند پس چرا یاری نکردند ایشانرا آنکه گرفتند از غیر خدا وسیلهٔ تقرب که الهاانند بلکه گمشدند

عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾ وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ

از ایشان واینست دروغشان وآنچه را که بودند بر میبافتند وهنگامیکه گردانیدیم بسوی تو جماعتی را از جن

يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾

که می شنیدند قرآن را پس چون حاضر شدند آنرا گفتند خاموش باشید پس چون گذارده شد برگشتند بسوی قومشان بیم کنندگان

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي

گفتند ای قوم ما بدرستیکه ما شنیدیم کتابی را که فرو فرستاده شد از بعد موسی تصدیق کننده مر آنچه را که باشد میان دو دستش هدایت میکند

إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ

بسوی حق وبراه راست ای قوم ما اجابت کنید خواننده خدارا وایمان آورید باو تا بیامرزد شمارا از

ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَ

گناهانتان وبرهاند شمارا از عذاب پردرد وآنکه اجابت نکند خواننده خدارا پس نیست عاجز کننده در زمین و

لَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ

نیست مراورا از جز او یاوران آنهااند در گمراهی آشکار آیا ندانستند که خدائی که آفرید

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقٰدِرٍ عَلٰى أَنْ يُحْيِۦَ الْمَوْتٰى بَلٰى إِنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

آسمانها و زمین را و مانده نگشت در آفریدن آنها قادر هست بر آنکه زنده گرداند مردگان را آری هر آینه او بر همه چیزی

قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا

توانا است و روزیکه عرض کرده شوند آنانکه کافر شدند بر آتش آیا نیست این حق گویند آری پروردگار ما گوید پس بچشید

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ

عذاب را بسبب بودنتان که کفر میورزیدید پس صبر کن همچنانکه صبر کردند صاحبان ثبات از رسولان و شتاب مخواه برای ایشان گویا ایشان روزی که

يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلٰغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٣٥﴾

می بینند آنچه را وعده کرده میشوند درنگ نکردند جز ساعتی از روز رسانیدنیست پس آیا هلاک میشوند جز گروه فاسقان

سورة محمد صلى الله عليه وآله مدنية وهى ثمان وثلثون آية

حروفها ٢٣٤٩ — كلماتها ٥٣٩ — ركوعها ٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ أَضَلَّ أَعْمٰلَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا ضایع گردانید کردارهاشان را و آنانکه گرویدند و کردند

الصّٰلِحٰتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئٰاتِهِمْ

کارهای شایسته و ایمان آوردند بآنچه فرو فرستاده شد بر محمد صلی الله علیه و آله و آنست حق از پروردگارشان درگذرانید از ایشان گناهانشان را

وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبٰطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا

و باصلاح آورد حالشان را این بآنست که آنانکه کافر شدند پیروی کردند باطل را و آنکه آنانکه ایمان آوردند پیروی کردند

الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ أَمْثٰلَهُمْ ﴿٣﴾ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ

حق را از پروردگارشان همچنین میزند خدا از برای مردمان مثلهای ایشان را پس چون ملاقات کنید آنانرا که کافر شدند پس زدن

الرِّقَابِ حَتّٰى إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتّٰى تَضَعَ

گردنها تا وقتیکه بسیار بکشید ایشانرا پس سخت کنید بند را پس یا منت نهادنی بعد از آن و یا فدا گرفتنی تا بنهد

الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَ

کارزار آلاتش را اینست واگر میخواست خدا هرآینه انتقام کشیده بود از ایشان ولیکن تا بیازماید بعضی از شما را ببعضی و

الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ④ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ⑤ وَيُدْخِلُهُمُ

آنانکه کشته شدند در راه خدا پس هرگز ضایع نمیگرداند کردارهاشانرا بزودی راه نماید ایشانرا و نیکو کند احوال ایشانرا و در آورد ایشانرا

الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ⑥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ⑦

به بهشت که تعریف کرد آنرا برای ایشان ای آنانکه ایمان آوردید اگر یاری کنید خدارا یاری کند شمارا وثابت گرداند قدمهای شمارا

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ⑧ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ

و آنانکه کافر شدند پس نگونساری مر ایشانراست و ضایع گردانید کردارهاشانرا آن بآنست که ایشان ناخوش داشتند آنچه را فرو فرستاد خدا پس حبط کرد

أَعْمَالَهُمْ ⑨ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ

کردارهاشانرا آیا پس سیر نکردند در زمین پس بنگرند چگونه بود انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کرد

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ⑩ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا

خدا ایشانرا و برای کافرانست امثال آن آن بآنست که خداست یاور آنانکه ایمان آوردند و بدرستیکه کافران نیست

مَوْلَىٰ لَهُمْ ⑪ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

یاوری مر ایشانرا بدرستیکه خدا داخل میگرداند آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته در بهشتهائی که میرود از زیرشان

الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ⑫

نهرها و آنانکه کافر شدند کامرانی میکنند و میخورند آنچنانکه میخورند چهارپایان و آتش مقام هست مر ایشانرا

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ

و بسا از قریه‌ها که آن سخت‌تر بود در قوت از قریهٔ تو که بیرون کرد ترا هلاک کردیم ایشانرا پس نیست یاوری

لَهُمْ ⑬ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ⑭

مر ایشانرا آیا پس کسیکه باشد بر حجتی از پروردگارش چون کسیست که آراسته شده باشد برای او بدی کردارش و پیروی کنند خواهشهاشانرا

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ

مثل بهشتی که وعده داده شد بمتقیان که در آنست نهرها از آب نامتغیر و نهرها از شیریکه متغیر نیست

طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ

طعم آن و نهرهاست از خمری که لذتست برای آشامندگان و نهرهاست از شهد بیغش و مرایشانراست در آن از همه

الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾

میوه‌ها و آمرزشی از پروردگارشان چون کسی است که او جاوید است در آتش و آشامانیده شدند آبی جوشان پس پاره پاره گرداند روده‌هاشانرا

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ

و از ایشان کسی هست که گوش مینهد بتو تا چون بیرون روند از نزد تو گویند مرآنانرا که داده شدند علم را که چه گفت

آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى

همین ساعت آنها کسانی اند که مهر نهاد خدا بر دلهاشان و پیروی نمودند خواهشهاشانرا و آنانکه هدایت یافتند افزود ایشانرا هدایت

وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ

و داد ایشانرا تقوای ایشانرا پس آیا انتظار میبرند جز قیامت که آید ایشانرا ناگاه پس بتحقیق که آمد علامتهایش پس از کجا باشد ایشانرا

إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

چون آمد ایشانرا پند گرفتنشان پس بدان که نیست خدائی مگر خدا و آمرزش خواه از برای گناهت و از برای مردان گرویده و زنان گرویده

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ

و خدا میداند جای گردشتان و آرامگاهتانرا و میگویند آنانکه ایمان آوردند چرا فرو فرستاده نشد سوره پس چون فرو فرستاده شد سوره

مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ

محکم و ذکر کرده شود در آن کارزار بینی آنانرا که در دلهای ایشان مرض است که مینگرند بسوی تو نگریستن طاری شده بیهوشی

عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ

بر او از مرگ پس اولی است برای ایشان طاعت و گفتار خوب پس چون لازم شد امر اگر راستی ورزیده بودند با خدا

لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾

هر آینه بود بهتر از برای ایشان پس آیا نزدیک شدید اگر والی شوید که فساد کنید در زمین و قطع کنید رحمهاتان را

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰ أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ

آنگروه آنانند که لعن کرد ایشانرا خدا پس کر گردانید ایشانرا و کور کرد چشمهای ایشانرا آیا پس تفکر نمیکنند در قرآن یا بر دلهاست

أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ

قفلهاشان — بدرستیکه آنانکه برگشتند — بر پشتهاشان بعد از آنکه ظاهر شد مرایشانرا هدایت شیطان خوب وانمود

لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۖ وَ

آنرا برایشان و طول امل داد برای ایشان — آن بسبب این است که ایشان گفتند مرآنانرا که ناخوش داشتند آنچه را فرو فرستاد خدا که بزودی فرمانبریم شمارا در بعضی از امر و

اللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

خدا میداند رازگفتن پنهان ایشانرا — پس چگونه باشد وقتی که بمیرانند شان — ملائکه — میزنند — رویهاشانرا — و پشتهاشانرا

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ

آن بسبب آنکه ایشان پیروی نمودند آنچه بخشم آورد خدارا و ناخوش داشتند خوشنودیش پس ناچیز کرد کردارهاشانرا — بلکه پنداشتند آنانکه

فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُم بِسِيمَاهُمْ ۚ

در دلهاشان مرض است که هرگز بیرون نخواهد آورد خدا کینهای ایشانرا — واگر میخواستیم هرآینه نموده بودیم بتو ایشانرا پس شناخته بودی ایشان بعلامتشان

وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنكُمْ

و میشناسی ایشانرا در روش گفتار — و خدا میداند کردارهای شمارا — و هرآینه می آزمائیم شمارا تا بدانیم جهادکنندگانرا از شما

وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ

و صبرنمایندگانرا و بیازمائیم خبرهای شمارا — بدرستیکه آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا و مخالفت ورزیدند با رسول

مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

از بعد آنکه ظاهر شد مرایشانرا هدایت — هرگز ضرر نتوانند رسانید خدارا چیزی و بزودی ناچیز گرداند کردارشانرا — ای آنکسانیکه ایمان آوردید

أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ

فرمانبرید خدارا و فرمان برید رسول را و باطل نکنید کردارهاتانرا — بدرستیکه آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه

اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ

خدا پس مردند و ایشان بودند کافران پس هرگز نیامرزد خدا ایشانرا — پس سستی مکنید و مخوانید کفاررا بصلح — و شما برترانید

وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا

و خدا باشماست و هرگز کم نمیکند از شما کردارهاتانرا — جز این نیست که زندگی دنیا — بازی و هزلیست — و اگر ایمان آرید و پرهیزکاری کنید

يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿۳۶﴾ إِن يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا

بدهد شمارا اجرهاتان ونمیخواهد از شما مالهاتان را اگر خواهد از شما آنها را پس اصرار کند بخل نمائید

وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ ﴿۳۷﴾ هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنكُم

وبیرون آورد کینه‌های شمارا اینک شما آنکسانید خوانده میشوید تا انفاق کنید در راه خدا پس از شما

مَّن يَبْخَلُ ۖ وَمَن يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن نَّفْسِهِ ۚ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنتُمُ الْفُقَرَاءُ ۚ وَإِن

کسی هست که بخل میکند واگر بخل کند پس باز میگیرد خیر از خویش وخدا بی نیاز است وشما محتاجانید واگر

تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُم ﴿۳۸﴾

روگردانید بدل بیاورد گروهی جز شما پس نباشند امثال شما

سورة الفتح مدنية وهي تسع وعشرون آية

حروفها ۲۴۳۸ کلماتها ۵۶۰ رکوعها ۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿۱﴾ لِّيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ

بدرستیکه ما فیروزی دادیم برای تو فیروزی آشکار تا بیامرزد مر ترا خدا آنچه پیش افتاد از گناهت وآنچه پس افتاد وتمام گرداند نعمتش را

عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿۲﴾ وَيَنصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿۳﴾ هُوَ الَّذِي أَنزَلَ

بر تو وهدایت کند ترا براهی راست ویاری کند ترا خدا یاری کردنی با عزت اوست آنکه فرو فرستاد

السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَّعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ

آرام را در دلهای مؤمنان تا بیفزایند گرویدنیرا با گرویدنشان ومر خدا راست لشکرهای آسمانها وزمین

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۴﴾ لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

و باشد خدا دانای درست کردار تا داخل کند مردان با ایمان وزنان با ایمان را بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِندَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿۵﴾ وَيُعَذِّبَ

جاودانیان در آن ودر گذراند از ایشان گناهانشان را وباشد آن نزد خدا کامیابی بزرگ وعذاب کند

فی ثواب القراءتها
در ثواب الاعمال ومجمع البیان روایت از حضرت صادق ...

الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ

مردان با نفاق و زنان با نفاق و مردان مشرک و زنان مشرک را که گمان برندگان بخدا گمان بد بر ایشانست گردش

السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۞٦ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ

بد و خشم کرد خدا بر ایشان و لعنت کرد ایشان را و مهیا کرد برای ایشان دوزخ را و بد است از روی بازگشت و مر خدا راست لشکرهای آسمانها

وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۞٧ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۞٨ لِتُؤْمِنُوا

و زمین و باشد خدا غالب درست کردار بدرستیکه ما فرستادیم ترا گواه و بشارت دهنده و بیم کننده تا ایمان آرید

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۞٩ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ

بخدا و رسولش و تقویت کنید او را و تعظیم نمائید او را و تسبیح کنید او را بامداد و شبانگاه بدرستیکه آنانکه بیعت کردند با تو

إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ

جز این نیست که بیعت کردند با خدا دست خدا بالای دستهای ایشانست پس آنکه شکست عهد نمود پس جز این نیست که میشکند بر خودش و کسیکه وفا کند

بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۞١٠ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ

بآنچه پیمان بست بر آن با خدا پس بزودی بدهد او را اجری عظیم زود باشد که بگویند مر ترا بجا گذاشتگان از بادیه نشینان که

شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ

باز داشت ما را اموال ما و کسان ما پس آمرزش خواه برای ما میگویند بزبانهاشان آنچه نیست در دلهاشان بگو پس کیست

يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

مالک شود برای شما از خدا چیزی را اگر خواهد بشما ضرری یا خواهد بشما نفعی بلکه باشد خدا بآنچه میکنید

خَبِيرًا ۞١١ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي

آگاه بلکه گمان بردید که هرگز بر نخواهد گشت رسول و گروندگان بسوی کسانشان هرگز و آراسته شد آن در

قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۞١٢ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا

دلهاتان و گمان کردید گمان بد و هستید گروهی هالکان و کسیکه ایمان نیاورد بخدا و رسولش پس بدرستیکه ما مهیا کردیم

لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۞١٣ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

از برای کافران آتش سوزان و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین بیامرزد آنرا که خواهد و عذاب میکند آنرا که میخواهد

[illegible]

وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا

و باشد خدا آمرزنده مهربان زود باشد که بگویند بجا گذاشتگان چون بروید بسوی غنیمتها که بردارید آنرا

ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۖ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللّٰهِ ۚ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِن قَبْلُ ۖ

بگذارید ما را که از پی آئیم شما را میخواهند که تغییر دهند سخن خدا را بگو هرگز از پی نخواهید آمد ما را همچنین گفت خدا از پیش

فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾ قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ

پس زود باشد که گویند بلکه حسد میبرند بما بلکه هستند که نمیفهمند مگر اندکی بگوی مر بجا گذاشتگان از بادیه نشینان

سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِن تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ

زود باشد که خوانده شوید بسوی گروهی صاحبان آسیب سخت که کارزار نمائید با ایشان یا مسلمان شوید پس اگر اطاعت کنید میدهد شما را خدا مزدی خوب

وَإِن تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُم مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَّيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى

واگر روی بگردانید همچنانکه روی گردانیدید از پیش عقوبت کند شما را عقوبتی پر درد نیست بر کور گناهی ونه بر

الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۗ وَمَن يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا

لنگ گناهی ونه بر بیمار گناهی وکسیکه فرمان برد خدا و رسولش را داخل میگرداندش در بهشتهائی که میرود از زیر آنها

الْأَنْهَارُ ۖ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ ۞ لَّقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ

نهرها وکسیکه روی گرداند عذاب کند او را عقوبتی دردناک بتحقیق خوشنود شد خدا از مؤمنان وقتیکه بیعت کردند با تو در زیر

الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً

آن درخت پس میدانست آنچه در دلهای ایشانست پس فرو فرستاد آرام بر ایشان و پاداش داد ایشانرا فتحی نزدیک وغنیمتهای بسیار

يَأْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ

که برگیرند آنرا و باشد خدا غالب درست کردار وعده کرد شما را خدا غنیمتهای بسیار که بردارید آنها را پس بتعجیل داد

لَكُمْ هَٰذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

شما را این و بازداشت دستهای مردمانرا از شما وتا باشد آیتی برای مؤمنان وهدایت کند شما را راهی راست

وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ

ودیگرها (یعنی غنایم دیگر) که قادر نشده بر آنها بتحقیق احاطه نموده خدا بآنها و باشد خدا بر همه چیز توانا واگر

[illegible]

قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ

کارزار کرده بودند با شما آنانکه کافر شدند هرآینه گرداننده بودند پشتها را پس نیابند دوستی و نه یاوری دستور خداست که بتحقیق

خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ

گذشت از پیش و هرگز نیابی مر دستور خدا را تغییری و اوست که باز داشت دستهای ایشان را از شما و دستهای شما را

عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

از ایشان در وادی که از بعد آنکه فیروزی داد شما را بر ایشان و باشد خدا بآنچه میکنید بینا ایشانند آنانکه کافر شدند

وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ

و باز داشتند شما را از مسجد الحرام و قربانیرا باز داشته شده از اینکه برسد بجایش و اگر مردانی مؤمن و زنان

مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

مؤمنه که نمیشناختید ایشان را که پامال میکردید ایشان را پس میرسید بشما از ایشان عاری بدون علمی تا داخل گرداند خدا در رحمتش آنرا که میخواهد

لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ

اگر جدا شده بودند هرآینه عذاب میکردیم آنانرا که کافر شدند از ایشان عقوبتی پردرد هنگامیکه گردانید آنانکه کافر شدند در دلهاشان تعصب

حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ

تعصب جاهلیت پس فرو فرستاد خدا آرامشش را بر رسولش و بر گروندگان و لازم گردانید ایشان را کلمهٔ تقوی

وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا

و بودند سزاوارتر بآن و اهل آن و باشد خدا بهمه چیزی دانا بتحقیق راست نمود خدا برسولش آن خواب را

بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ

بحق که هرآینه داخل خواهید شد البته مسجد الحرام را اگر خواسته باشد خدا ایمنان تراشندگان سرهاتان را و کوتاه کنندگان موی بی‌آنکه بترسید

فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ

پس دانسته بود آنچه را ندانسته بودید پس گردانید از پیش آن فیروزی نزدیک اوست که فرستاد رسولش را باهدایت

وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ

و دین حق تا غالب سازدش بر دین همه‌اش و کافی باشد خدا شاهد محمد (صلی الله علیه و آله) رسول خداست و آنانکه

مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَ

با اویند سختانند بر کافران رحیمانند میانه خود بینی ایشانرا رکوع کنندگان سجودکنندگان که جویند تفضلی از خدا و

رِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي

خوشنودی علامتشان در رویهای ایشانست از نشان سجده اینست مثلشان در توریة ومثلشان در

الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ

انجیل چون کشتی که برآورد سبزه نورسته نازکش پس قوی کرد آنرا پس سطبر شد پس ایستاد بر ساقهایش که بشگفت میآورد زارعانرا تا بخشم

بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿۲۹﴾

ایشان کافرانرا وعده داده خدا آنانرا که ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته از ایشان آمرزش و پاداش بزرگ

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

رکوعها ۲ — کلماتها ۳۴۳ — حروفها ۱۴۷۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ای آنکسانیکه ایمان آوردید پیشی نگیرید میانه دو دست خدا و رسولش و بترسید از خدا بدرستیکه خدا شنوای داناست

﴿۱﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ

ای آنانکه ایمان آوردید بلند مسازید آوازهاتانرا بالای آواز پیغمبر و بلند خطاب نکنید مراورا در گفتار

كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۲﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ

چون بلند گفتن برخی از شما مر برخی را که ناچیز شود کردارهاتان و شما نمیدانید بدرستیکه آنانکه پست میسازند

أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ

آوازهاشانرا نزد رسولخدا ایشان آنانندکه آزمود خدا دلهاشانرا برای پرهیزکاری برای ایشانست آمرزش و مزدی

عَظِيمٌ ﴿۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۴﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا

بزرگ بدرستیکه آنانکه ندا میکنند ترا از پشت حجره‌ها اکثر ایشانرا نمییابند بعقل و اگر ایشان صبر کنند

* ثواب القرائة * [illegible]

* از بعضی فوائد آن * [illegible]

حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۵﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ جَآءَكُمْ

تا بیرون آئی با ایشان هرآینه باشد بهتر برای ایشان و خدا آمرزنده مهربانست ای آنکسانیکه ایمان آوردید اگر آورد بشما

فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْۤا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ﴿۶﴾ وَاعْلَمُوْۤا

فاسقی خبری پس تفتیش کنید مبادا آسیب رسانید گروهیرا بنادانستگی پس شوید برآنچه کردید پشیمانان و بدانید

اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ۗ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ

که در میان شماست پیغمبر خدا اگر اطاعت میکرد شمارا در بسیاری از امر هرآینه هلاک شده بودید ولیکن خدا محبوب گردانید بشما ایمانرا

وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ۗ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ

و آراسته کرد آنرا در دلهای شما و ناخوش گردانید بشما کفررا و فسق را و نافرمانیرا آنها ایشانند راه صواب یابندگان

﴿۷﴾ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۸﴾ وَاِنْ طَآئِفَتٰنِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا

تفضلی از خدا و نعمتی و خداست دانای درست کردار و اگر دو گروه از مؤمنان کارزار کنند باهم

فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا ۚ فَاِنْۢ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِيْ تَبْغِيْ حَتّٰى تَفِيْٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ

پس اصلاح کنید میان آنها پس اگر ستم کند یکی از آندو بر دیگری پس کارزار کنید با آنکه ستم میکند تا رجوع نماید بامر خدا پس اگر

فَآءَتْ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿۹﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ

رجوع نمود پس اصلاح کنید میان ایشان براستی و عدالت کنید بدرستیکه خدا دوست دارد عدالتکارانرا جز این نیست که مؤمنان برادرانند

فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۱۰﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ

پس اصلاح کنید میان برادران تان و بپرهیزید از خدا باشد که شما رحمت کرده شوید ای آنکسانیکه ایمان آوردید نباید که تمسخر کند

مِّنْ قَوْمٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْۤا

قومی بقومی شاید که بوده باشند بهتر از ایشان و نه زنانی بازنانی شاید که باشند بهتر از ایشان و عیب مکنید

اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ۗ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ

خودها تانرا و بد مخوانید بلقبها بد نامی است فسق بعد از ایمان و آنکه توبه نکند پس آنگروه

هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۱۱﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ ۫ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَّلَا

ایشانند ستمکاران ای آنکسانیکه ایمان آوردید اجتناب کنید بسیاری از گمان را بدرستیکه بعضی از گمان گناهست و

تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ

تفحص عیوب مکنید و غیبت مکنید بعضیتان بعضی را آیا دوست میدارد یکی از شما که بخورد گوشت برادرش را مرده پس خوش ندارید

وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَ

و بپرهیزید از خدا بدرستیکه خدا توبه پذیر مهربانست ای مردمان بدرستیکه ما آفریدیم شمارا از مذکری و مؤنثی و

جَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

گردانیدیم شمارا شعبه‌ها و قبیله‌ها تا بشناسید یکدگر را بدرستیکه گرامیترین شما نزد خدا پرهیزکارتر شماست بدرستیکه خدا داناى

خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَٰكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي

آگاهست گفتند آن بادیه نشینان که گرویدیم بگو ایمان نیاورده اید ولیکن بگوئید که اسلام آوردیم و هنوز داخل نشده ایمان در

قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

دلهای شما و اگر اطاعت کنید خدا و رسولش را کم نگرداند شمارا از کردارهاتان چیزیرا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

جز این نیست که مؤمنان آنانند که گرویدند بخدا و رسولش پس شک نکردند و جهاد کردند بمالهاشان و نفسهاشان

فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ

در راه خدا آنگروه ایشانند راستگویان بگو آیا آگاهی میدهید خدارا بکیشتان و خدا

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ

میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خدا بهمه چیز داناست منت مینهند بر تو

أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ

که اسلام آوردند بگو منت مگذارید بر من اسلامتانرا بلکه خدا منت میگذارد بر شما که هدایت کرد شمارا برای ایمان

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

اگر هستید راستگویان بدرستیکه خدا میداند پنهان آسمانها و زمین را و خدا بیناست بآنچه میکنید

سُورَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

حروفها ١٤٧٤ — كلماتها ٣٧٥ — ركوعها ٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قٓ ۚ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ ① بَلْ عَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا

بقرآن بزرگوار بلکه عجب داشتند که آمد ایشانرا بیم کننده از ایشان پس گفتند کافران که این

شَيْءٌ عَجِيْبٌ ② ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيْدٌ ③ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ

چیزیست عجیب آیا چون بمیریم و بشویم خاک آن بازگشتی است دور بتحقیق دانسته ایم آنچه کم میکند زمین از ایشان

وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ④ بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ مَّرِيْجٍ ⑤ اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا اِلَى

و نزد ماست کتابی نگاه دارنده بلکه تکذیب نمودند حق را چون آمد ایشانرا پس ایشانند در امری مضطرب آیا پس نگریستید بسوی

السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا وَزَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ⑥ وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا

آسمان بالای ایشان چگونه بنا کرده ایم آنرا و آراسته ایم آنرا و نیست مرآنرا هیچ شکافها و زمین کشش دادیم آنرا

وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ⑦ تَبْصِرَةً وَّذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ

و افگندیم در آن کوههای استوار و در رویانیدیم در آن از هر صنفی خوش آینده برای بینائی و پند مر هر بنده و بازگشت کننده را

⑧ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَّحَبَّ الْحَصِيْدِ ⑨ وَالنَّخْلَ بٰسِقٰتٍ

و فرو فرستادیم از آسمان آب را برکت داده شده پس رویانیدیم بآن بوستانها و دانهٔ درویده شونده و درخت خرمای بلند که

لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ⑩ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۙ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ ⑪ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ

مرآنراست شکوفه درهم رسته روزی برای بندگان و زنده گردانیدیم بآن بلده مرده را همچنین است بیرون آمدن تکذیب کردند پیش از ایشان

قَوْمُ نُوْحٍ وَّاَصْحٰبُ الرَّسِّ وَثَمُوْدُ ⑫ وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوْطٍ ⑬ وَّاَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ

قوم نوح و اصحاب رس و ثمود و عاد و فرعون و برادران لوط و اصحاب ایکه

وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۚ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيْدِ ⑭ اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ۚ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ مِّنْ

و قوم تبع همگی تکذیب نمودند رسولانرا پس لازم شد وعیدم آیا پس ناتوان شدیم بآفریدن نخست بلکه ایشان در شکند از

خَلْقٍ جَدِيْدٍ ⑮ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ ۚ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ

آفریدن نو و بتحقیق آفریدیم انسانرا و میدانیم آنچه را وسوسه میکند بآن نفسش و ما نزدیکتریم باو

مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ

از رگ گردن انگاه که فرا گیرند آن دو فرا گیرنده که از راست و از چپ نشسته بیرون نیفکند از

مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ

هیچ سخنی جز که نزد اوست نگهبانی آماده و آمد بیهوشی مرگ بحق اینست آنچه بودی که از آن

تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾

یکسو میگشتی و دمیده شد در صور اینست روز وعید و آمد هر نفسی با اوست راننده و شاهدی

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ

بتحقیق بودی در بیخبری از این پس برداشتیم از تو پرده ترا پس دیده ات امروز تیز است و گفت

قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ

رفیقش اینست آنچه نزد من آماده است بیندازید در جهنم هر ناسپاس عناد کننده منع کننده مر خیر را تعدی کننده شک آرنده

﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا

آنکه گردانید با خدا الهی دیگر پس بیندازیدش در عذاب سخت گفت رفیقش پروردگارا

أَطْغَيْتُهُ وَلَٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ

طاغی نکردم اورا و لیکن بود در گمراهی دور گفت نزاع مکنید نزد من و بتحقیق پیش فرستادم بسوی شما

بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ

وعید را تغییر داده نمیشود سخن نزد من و نیستم من ستمکار مر بندگان را روزیکه گوئیم مر دوزخ را

هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَٰذَا مَا

آیا پر شدی و گوید آیا هیچ زیادتی هست و نزدیک کرده شد بهشت برای پرهیزکاران نه دور اینست آنچه

تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوهَا

وعده کرده میشدید برای هر بازگشت کننده نگاهدارنده آنکه ترسید از خدای بخشنده به پنهانی و آمد با دل بازگشت نماینده داخل شوید در بهشت

بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

بسلامتی اینست روز جاودانی مرایشانراست آنچه خواهند در آن و نزد ماست زیادتی و بسیار هلاک گردانیدیم پیش از ایشان

مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُم بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ ﴿۳۶﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ

از قرنی که آنها سخت‌تر بودند از ایشان در قوت پس راه انداختند در بلدها آیا هیچ بود گریزگاهی بدرستیکه در این هرآینه پندیست

لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

برای آنکه باشد مراورا دلی یا انداخت گوش را و او باشد شاهد و بتحقیق آفریدیم آسمانها و زمین را

وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ ﴿۳۸﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

و آنچه میان آنهاست در شش روز و مس نکرد ما را هیچ تعبی پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح کن بستایش

رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿۳۹﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿۴۰﴾ وَاسْتَمِعْ

پروردگارت پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب و از شب پس تسبیح کن اورا و عقبهای سجود و بشنو

يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿۴۱﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

روزیکه ندا میکند نداکننده از جائی نزدیک روزیکه می‌شنوند فریاد را براستی آنست روز بیرون آمدن

﴿۴۲﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿۴۳﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ

بدرستیکه ما زنده میکنیم و میمیرانیم و بسوی ماست بازگشت روزیکه شکافته گردد زمین از ایشان شتابندگان آن حشریست

عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿۴۴﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ﴿۴۵﴾

برای ما آسان ما داناتریم آنچه میگویند و نیستی تو برایشان تسلط دارنده پس پند ده بقرآن کسیکه میترسد از وعید من

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ آيَةً

حروفها ۱۵۰۰ — کلمانها ۳۶۰ — رکوعها ۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ﴿۱﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿۲﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿۳﴾ فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا ﴿۴﴾

بپراکنده کنندگان پراکنده کردنی پس بردارندگان باررا پس روندگان بآسانی پس قسمت کنندگان امررا

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿۵﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿۶﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿۷﴾ إِنَّكُمْ لَفِي

که بدرستیکه آنچه وعده داده میشوید هرآینه راستست و بدرستیکه دین هرآینه واقعست باسمان صاحب زینتها یا راهها که بدرستیکه شما هرآینه

قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ

در گفتاری مختلف — برگردانیده میشود از او — آنکه برگردانیده شد — کشته شدند دروغگویان — آنانکه ایشانند در نزد در فسق جهل

سَاهُونَ ﴿١١﴾ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ

بیخبران — میپرسند کی باشد — روز — جزا — روزیکه ایشان بر آتش عذاب کرده میشوند — بچشید عذاب را

هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ

این است که بودید شما آنرا بشتاب میخواستید — بدرستیکه پرهیزکاران در باغها و چشمه سارها اند — فراگیرندگان آنچه داد ایشان را

رَبُّهُمْ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْأَسْحَارِ

پروردگارشان که ایشان بودند پیش از آن — نیکوکاران — بودند که اندکی از شب خواب میکردند — و در سحرها

هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾

ایشان آمرزش میخواستند — و بود در اموالشان بهره برای سؤال کننده و محروم — و در زمین آیتهاست برای یقین کنندگان

وَفِي أَنفُسِكُمْ ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ

و در خودهاتان آیا پس نمی بینید — و در آسمانست روزی شما و آنچه وعده کرده میشوید — پس بپروردگار آسمان

وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ

و زمین که آن هرآینه حق است مثل آنکه شما سخن میگوئید — آیا آمد ترا حکایت مهمانان ابراهیم گرامی داشتگان

﴿٢٤﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ

هنگامیکه داخل شدند بر او پس گفتند سلاما — گفت سلام گروهی ناشناختگان — پس نهانی رفت بسوی کسانش پس آورد

بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ

گوساله فربه — پس نزدیک ساخت آنرا بایشان گفت آیا نمیخورید — پس برداشت نهانی از ایشان ترسی گفتند مترس

وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

و مژده دادند او را به پسری دانا — پس شروع کرد زنش — در فریاد — پس زد — بروی خویش و گفت پیرزنی نازاینده ام

قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾ ۞ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾

گفتند — همچنین فرموده پروردگارت که او است درستکار — دانا — گفت پس چیست کار شما ای فرستاده شدگان

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ

گفتند بدرستیکه ما فرستاده شدیم بگروهی گناهکاران تا فرستیم بر ایشان سنگی از گل نشان کرده شده نزد پروردگارت

لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

برای اسرافکاران پس بیرون کردیم آنکه بود در آن از مؤمنان پس نیافتیم در آن جز خانه از مسلمانان

﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

و واگذاشتیم در آن علامتی از برای آنانکه میترسند از عذاب پر درد و در موسی هنگامیکه فرستادیم او را بسوی فرعون

بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ

با حجت واضح پس گردید بیکسویش و گفت جادوگر است یا دیوانه پس گرفتیم او را و لشکرهایش را پس انداختیم ایشانرا

فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ

در دریا و او بود ملامت آورنده و در عاد هنگامیکه فرستادیم بر ایشان باد بی نفع نمیگذاشت هیچ چیز را که میگذشت بر آن

إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ

مگر که میگردانیدش چون پوسیده ریزه ریزه شده و در ثمود هنگامیکه گفته شد مر ایشانرا که برخورید تا وقتی پس سرکشیدند از فرمان پروردگارشان پس گرفتشان

الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ

صاعقه و ایشان مینگریستند پس نتوانستند هیچ برخاستنی و نبودند انتقام کشندگان و قوم نوح

مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ

از پیش بدرستیکه ایشان بودند گروهی بیرون رفتگان از فرمان و آسمان بنا کردیمش بقوت و بدرستیکه مائیم وسعت دهندگان و زمین

فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾

گستردیم آنرا پس خوب گسترانندگانیم و از هر چیزی آفریدیم دو صنف باشد که شما پند گیرید

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ

پس بگریزید بسوی خدا بدرستیکه من مرشما را از او بیم کننده آشکارم و مگردانید با خدا الهی دیگر بدرستیکه من مرشما را از او

نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾ كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

بیم کننده آشکارم همچنین نیامد آنانکه پیش از ایشان بودند هیچ رسولی مگر گفتند جادوگر است یا دیوانه

أَتَوَاصَوْا بِهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ

آیا وصیت کردند یکدیگر را بدان بلکه ایشانند گروهی زیاده روان پس اعراض کن از ایشان پس نباشی تو ملامت کرده شده و پند ده بدرستیکه پند

تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ

سود میدهد مؤمنان را و نیافریدیم جن و آدمیان را مگر برای آنکه بپرستند مرا یا بشناسند مرا نمیخواهم از ایشان هیچ روزی

وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا

و نمیخواهم که اطعام کنند مرا بدرستیکه خدا اوست روزی دهنده صاحب قوت قوی پس بدرستیکه مر آنان را که ظلم کردند نصیب

مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

مانند نصیب یارانشان پس نباید که بشتاب خواهند از من پس وای بر آنانکه کافر شدند از روزشان که وعده داده میشوند

سورة الطور مكية وهي تسع وأربعون آية

حروفها ۱۵۰۰ کلماتها ۳۱۲ رکوعها ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ

قسم بطور و کتاب نوشته شده در ورقی یا در پوستی گشوده شده و بیت معمور و سقف بلند برافراشته شده

﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

و دریای پر یا برافروخته بدرستیکه عذاب پروردگار تو هرآینه واقع شدنیست نباشد مر او را از دفع کننده روزیکه موج زند آسمان موج زدنی

﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾

و روان شوند کوهها روان شدنی پس وای روزی چنین بر تکذیب کنندگانی که ایشانند در گفتگوی که بازی میکنند

يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾ أَفَسِحْرٌ هَٰذَا

روزیکه بزجر انداخته شوند در آتش دوزخ انداختنی اینست آتشی که بودید از آن تکذیب میکردید آیا پس سحر است این

أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا

یا شما نمی بینید در آورید در آن پس خواه صبر کنید یا صبر نکنید یکسانست بر شما جز این نیست جزا داده میشوید مگر آنچه را

فوائد القرآنیة

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ

بودید که میکردید بدرستیکه پرهیزکاران در بهشتی و نعمتی اند تنعمان بآنچه داد ایشانرا پروردگار ایشان نگاهداشت ایشانرا پروردگار

عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ

از عذاب دوزخ بخورید و بیاشامید گوارا بآنچه بودید که میکردید تکیه زدگان بر سریرهای بهم پیوسته

وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

وجفت کردانیم ایشانرا با حوران فراخ چشم و آنانکه ایمان آوردند و پیرو شدند ایشانرا اولادشان بایمان در میرسانیم بایشان اولادشانرا

وَمَا أَلَتْنَاهُم مِّنْ عَمَلِهِم مِّن شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمْدَدْنَاهُم بِفَاكِهَةٍ

و کم نکردانیدیم ایشانرا از کردارشان هیچ چیزی هر مردی بآنچه کرده در کرو است و زیاده عطا میکنیم ایشانرا میوه

وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ

و گوشت از آنچه خواهش دارند میگیرند از هم در آنجا جامی که نه لغوی در آنست و نه گناه کردن و گردش میکند برایشان

غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا

غلامان که مر ایشانراست گویا که آنها مروارید در صدف نگهداشته اند و روآوردند بعضیشان بر بعضی میپرسند از یکدیگر میگفتند بدرستیکه بودیم

قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ

پیشتر در کسانمان ترسندگان پس منت نهاد خدا برما و نگاهداشت ما را از عذاب آتش نفوذ کننده بدرستیکه ما بودیم از پیش که میخواندیم او را

إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَا أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ

بدرستیکه او اوست نیکی کننده مهربان پس پند ده پس نیستی تو بنعمت پروردگارت غیب گوی به دروغ و نه دیوانه بلکه میگویند

شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾ أَمْ تَأْمُرُهُمْ

شاعریست که انتظار میبریم باو حادثهٔ روزگار را بگو منتظر باشید پس بدرستیکه من با شما از منتظرانم یا امر میکنند ایشانرا

أَحْلَامُهُم بِهَٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَل لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا

خردهاشان باین یا ایشانند گروهی زیاده روان یا میگویند بربافت آنرا بلکه ایمان نمی آورند پس باید بیاورند

بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا

کلامی مانند آن اگر هستند راستگویان آیا آفریده شدند از غیر چیزی یا ایشانند آفرینندگان یا آفریدند

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ ﴿٣٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُوْنَ ﴿٣٧﴾

آسمانها و زمین را بلکه یقین نمیکنند یا نزد ایشانست خزینهای پروردگار تو یا ایشانند تسلط دارندگان

اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ فَلْيَاْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٨﴾ اَمْ لَهُ الْبَنٰتُ وَلَكُمُ

یا مرایشانراست نردبانی که گوش میکنند در آن پس باید که بیاورد گوش دهنده ایشان حجتی واضح یا مراوراست دختران و مرشماراست

الْبَنُوْنَ ﴿٣٩﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ﴿٤٠﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿٤١﴾

پسران یا میخواهی از ایشان مزدی پس ایشانند از الزام تاوان گران باران یا نزد ایشانست غیب پس ایشان مینویسند

اَمْ يُرِيْدُوْنَ كَيْدًا فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا هُمُ الْمَكِيْدُوْنَ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ سُبْحٰنَ اللّٰهِ

یا اراده دارند مکری پس آنانکه کافر شدند ایشانند مکر کرده شدگان یا مرایشانراست الهی جز خدا منزه است خدا

عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٤٣﴾ وَاِنْ يَّرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا يَّقُوْلُوْا سَحَابٌ مَّرْكُوْمٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ

از آنچه شرک میآورند و اگر ببینند پاره از آسمان فرود آینده گویند ابریست برهم نشسته پس واگذار ایشانرا

حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ فِيْهِ يُصْعَقُوْنَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا وَّلَا هُمْ

تا ملاقات کنند روز شانرا که در آن هلاک گردانیده شوند بصاعقه روزیکه کفایت نکند از ایشان مکرشان چیزیرا و نه ایشان

يُنْصَرُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا عَذَابًا دُوْنَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ

یاری کرده شوند و بدرستیکه برای آنهاکه ستم کردند عذابیست پیش از آن و لیکن اکثر ایشان نمیدانند و صبر کن مرحکم

رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُوْمِ ﴿٤٩﴾

پروردگارت را پس تو ای بعین عنایت ما و تسبیح کن بستایش پروردگارت وقتی که برمیخیزی و از شب پس تسبیح گویش و در پشت کردن ستاره‌ها

سُوْرَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اِثْنَتَانِ وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً

حروفها ١٤٠٥ — کلماتها ٣٦٠ — رکوعها ٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ﴿٣﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا

قسم بستاره چون فرود شود و برآید گمراه نشد صاحب شما و براه باطل نرفت و سخن نمیکند از خواهش نفس نیست آن مگر

* فوائد القرآنية *

وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾ ثُمَّ

وحی کرده میشود آموخت اورا سخت قوای صاحب توانائی پس استاد و او بود برافق برتر پس

دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾ مَا كَذَبَ

نزدیک آمد پس نزدیکتر شد پس بود قدر دو کمان یا نزدیکتر پس وحی کرد به بنده اش آنچه وحی کرد تکذیب نکرد

الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾ عِندَ سِدْرَةِ الْمُنتَهَىٰ

دل آنچه را دید آیا پس مجادله میکنید با او بر آنچه میبیند و بتحقیق دید اورا بار دیگر نزد سدرة المنتهی

﴿١٤﴾ عِندَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ﴿١٥﴾ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾

که نزد آنست بهشت آرامگاه هنگامیکه پوشید سدره را آنچه پوشید نگردید بجانبی چشم و تجاوز از حد ننمود

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ

بتحقیق دید از آیتهای پروردگارش که بود بزرگ پس خبر دهید از لات و عزی و منات سیمی که دیگر است

﴿٢٠﴾ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا

آیا مر شما راست ذکر و مر او راست مونث این اکنون بخش کردنی است مخالف عدالت نیست آن جز نامهائی که نام کردید آنها را

أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا أَنزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنفُسُ ۖ وَ

شما و پدرانشان نفرستاده خدا بآن هیچ حجتی پیروی نمیکنند مگر گمان را و آنچه را خواهش دارد نفسهاشان

لَقَدْ جَاءَهُم مِّن رَّبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾ أَمْ لِلْإِنسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٤﴾ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ وَكَم

و بتحقیق آمد ایشانرا از پروردگارشان هدایت یا مر انسان راست آنچه آرزو میکند پس مر خدا راست آنجهان و اینجهان و بسیاری

مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِن بَعْدِ أَن يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ

از فرشته در آسمانهاست که کفایت نمیکند شفاعت کردنشان چیزی مگر از بعد آنکه اذن دهد خدا برای کسیکه خواهد و خوشنود شود

﴿٢٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ ﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُم بِهِ

بدرستیکه آنانکه ایمان نمیآورند بآخرت هرآینه نام مینهند ملائکه را نام نهادن مونث و نیست مرایشانرا بآن

مِنْ عِلْمٍ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ

هیچ دانشی پیروی نمیکنند مگر گمان را و بدرستیکه گمان کفایت نمیکند از حق چیزی را پس اعراض کن از آنکه رو گردانید

عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ

از ذکر ما و نخواست جز زندگانی دنیا را آنست منتهای رسیدنشان از دانش بدرستیکه پروردگار تو او داناتر است بآنکه

ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ

گمشد از راهش و او داناتر است بآنکه هدایت یافت و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است تا جزا دهد

الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ

آنانرا که بدی کردند بآنچه کردند و جزا دهد آنانرا که خوبی کردند بخوبی آنانکه اجتناب مینمایند از کبیره های

الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ

گناه و کارهای زشت مگر صغیره بدرستیکه پروردگار تو فراخ آمرزش است او داناتر است بشما هنگامیکه پدید آورد شما را از زمین

وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهٰتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ﴿٣٢﴾ أَفَرَءَيْتَ

و هنگامیکه شما بودید اطفال رحم در شکمهای مادرانتان پس پاک مشمارید نفسهاتانرا او داناتر است بآنکه پرهیزکار شد آیا پس دیدی

الَّذِي تَوَلّٰى ﴿٣٣﴾ وَأَعْطٰى قَلِيلًا وَأَكْدٰى ﴿٣٤﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي

کسیرا که روی گردانید و داد اندکی و امساک نمود آیا نزد اوست علم غیب پس او میبیند آیا خبر کرده نشد بآنچه در

صُحُفِ مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَإِبْرٰهِيمَ الَّذِي وَفّٰى ﴿٣٧﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرٰى ﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسٰنِ

صحیفه های موسی است و ابراهیم که تمام ادا کرد که برنمیدارد بردارنده بار گناه دیگری را و آنکه نیست مر انسان را

إِلَّا مَا سَعٰى ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرٰى ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفٰى ﴿٤١﴾ وَأَنَّ إِلٰى رَبِّكَ

جز آنچه کوشش نمود و آنکه سعیش بزودی دیده خواهد شد پس جزا داده شود بر آن جزای تمامتر و آنکه بسوی پروردگار تو است

الْمُنْتَهٰى ﴿٤٢﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكٰى ﴿٤٣﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾ وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ

نهایت کارها و آنکه بدرستیکه او خندانید و گریانید و آنکه او میرانید و زنده گردانید و آنکه او آفرید دو صنف مذکر

وَالْأُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنٰى وَأَقْنٰى

و مؤنث از نطفه چون ریخته شد و آنکه براوست پدید کردن دیگر و آنکه او غنی گردانید و سرمایه داد

﴿٤٨﴾ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولٰى ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَ فَمَا أَبْقٰى ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ

و اوست پروردگار ستاره شعری و آنکه او هلاک گردانید عاد نخستین را و ثمود را پس باقی نگذاشت و قوم

نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ﴿۵۲﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿۵۳﴾ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ﴿۵۴﴾

نوح را از پیش به درستیکه ایشان بودند ایشان ستمکارتر و طاغی‌تر و زیر و زبر شده‌ها را (شهرها) فرود افکند پس پوشانید آنرا آنچه پوشانید

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿۵۵﴾ هَٰذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ﴿۵۶﴾ أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ﴿۵۷﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارت شک میداری این بیم کننده است از جنس بیم کنندگان نخستین نزدیک شد آن نزدیک شونده نیست مراو را از غیر خدا

كَاشِفَةٌ ﴿۵۸﴾ أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿۵۹﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿۶۰﴾ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ﴿۶۱﴾

دفع کننده آیا پس از این سخن تعجب میکنید و میخندید و نمیگریید و شمائید غافلان پس سجده کنید مر خدا را و بپرستید

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿۶۲﴾

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

حروفها ۱۴۲۲ — كلماتها ۳۴۲ — ركوعها ۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿۱﴾ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ﴿۲﴾

نزدیک شد قیامت و شکافته شد ماه و اگر ببینند آیتی روی گردانند و گویند سحریست همیشگی

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ﴿۳﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿۴﴾

و تکذیب کردند و پیرو شدند خواهشهاشانرا و هر امری قرارگیرنده است و بتحقیق آمد ایشانرا از اخبار آنچه در آنست منزجر شدن

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿۵﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُكُرٍ ﴿۶﴾ خُشَّعًا

حکمتی است کامل پس سود ندهد بیم دادن پس اعراض کن از ایشان روزیکه بخواند خواننده بسوی چیزی ناخوش داشته فروهشته

أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿۷﴾ مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ

چشمهاشان بیرون آیند از قبرها گویا ایشانند ملخ پراکنده بشتاب روندگان بسوی آن خواننده گویند

الْكَافِرُونَ هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿۸﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

کافران که این روزیست دشوار تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح پس تکذیب کردند بنده ما را و گفتند دیوانه است و زجر کرده شد

﴿۹﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿۱۰﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ﴿۱۱﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ

پس خواند پروردگارش را بدرستیکه من مغلوبم پس انتقام بکش پس گشودیم درهای آسمانرا بآبی سخت ریزنده و روان کردیم از زمین

[illegible]

عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا

چشمه‌ها پس بهم پیوست آب بر کاری که بتحقیق قرار داده شده بود و برداشتیم آنرا بر صاحب تخته‌ها و میخهائی که میرفت بنگاهداشت ما

جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي

جزا برای کسیکه بود انکار کرده شده و بتحقیق گذاشتیم آنرا آیتی پس آیا هست هیچ پندگیرنده پس چگونه بود عذابم

وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٧﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ

و بیم دادنم و بتحقیق آسان کردیم قرآنرا برای پند پس آیا هست هیچ پندگیرنده تکذیب نمودند عاد پس چگونه بود

عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ

عذابم و بیم دادنم بدرستیکه ما فرستادیم برایشان بادی پرخروش در روز شومی استمرار داده شده که میربود مردم را که گویا ایشان

أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ

تنهای درخت خرما بودند برکنده شده پس چگونه بود عذابم و بیم دادنم و بتحقیق آسان کردیم قرآنرا از برای پند پس آیا هست هیچ

مُدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

پندگیرنده تکذیب کردند ثمود بیم کنندگان را پس گفتند آیا آدمی را که جنس ماست تنها پیروی کنیم اورا بدرستیکه ما آنگاه هر آینه در گمراهی و آتشیم

﴿٢٤﴾ أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ

آیا افکنده شد ذکر براو از میان ما بلکه او دروغگوئیست ناپسند بزودی خواهند دانست فردا که کیست دروغگوی

الْأَشِرُ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ

ناپسند بدرستیکه ما فرستادیم ناقه را فتنه مرایشانرا پس چشم در راه باش ایشانرا و صبر کن و آگاه کن ایشانرا که آب قسمت است

بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

میان ایشان هر حصه آبی حاضر کرده شده است پس خواندند یار شانرا پس برگرفت شمشیر خود را پس پی کرد پس چگونه بود عذابم و بیم دادنم

﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ

بدرستیکه ما فرستادیم برایشان فریادی واحد پس گشتند مانند درخت خشک درهم ریخته و بتحقیق آسان کردیم قرآنرا از برای پند

فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ

پس آیا هست هیچ پندگیرنده تکذیب کردند قوم لوط بیم دهندگان را بدرستیکه ما فرستادیم برایشان تندباد سنگریزه باش جز آل لوط

نَّجَّيْنَاهُم بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِّعْمَةً مِّنْ عِندِنَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَن شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا

که نجات دادیم ایشان را بسحر نعمتی از نزد ما همچنین پاداش میدهیم کسیرا که شکرگزاری نمود و بتحقیق ترسانید ایشان را از گرفت ما

فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

پس مجادله نمودند بآنچه ترسانیده میشدند و بتحقیق جویای کام شدند او را از مهمانانش پس محو کردیم چشمهاشان پس بچشید عذابم را و بیم دادنم را

وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ ﴿٣٧﴾

و بتحقیق آمد ایشان را اول روز عذابی برقرار پس بچشید عذابم را و بیم دادنم را و بتحقیق آسان گردانیدیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ

برای پندگرفتن پس آیا هست هیچ پندگیرنده و بتحقیق آمد آل فرعون را آنچه بآن انذار کرده میشود تکذیب کردند آیتهای ما را همه آنها پس گرفتیم ایشان را

أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُم بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ

گرفتن غالبی توانا آیا کافران شما بهترند از ایشان یا مر شما راست امان نامه در کتابها یا میگویند

نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ

ما جمع انتقام کشندگان زود باشد که هزیمت داده شوند آن جمع و برگردانیده شوند بلکه قیامت وعده گاه ایشان و قیامت

أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ

سخت تر بلیه ناگزیر و تلخ تر بدرستیکه گناهکاران در گمراهی و آتشهای سوزانند روزی که کشیده میشوند در آتش بر روهاشان

ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾

بچشید مس کردن دوزخ را بدرستیکه ما هر چیزی آفریدیم آنرا باندازه و نیست امر ما مگر واحدی چون نگریستن بچشم شتابان

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ

و بتحقیق هلاک کردیم امثال شما را پس آیا هست هیچ پندگیرنده و هر چیزی که کردند آنرا در کتابهاست و هر صغیر و کبیر

مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

نوشته شده است بدرستیکه پرهیزکاران در بهشتها و انهارند در مجلس پسندیده نزد پادشاهی توانا

سُورَةُ الرَّحْمَٰنِ جَلَّ ذِكْرُهُ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

حروفها ۱۶۳۶ — کلماتها ۳۵۱ — رکوعاتها ۳

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

اَلرَّحْمٰنُ ① عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ② خَلَقَ الْاِنْسَانَ ③ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ④ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

خدای بخشاینده تعلیم داد قرآنرا آفرید انسانرا آموزانیدش بیان را آفتاب و ماه بحسابند

⑤ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑥ وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑦ اَلَّا تَطْغَوْا فِى

و ستاره و درخت با گیاه سجود میکنند و آسمان بلند گردانیدش و قرار داد ترازو را که تعدی نکنید در

الْمِيزَانِ ⑧ وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑨ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ

میزان با عدالت و بپا دارید سنجیدنرا بعدل و کم نکنید میزانرا و زمین فرو گستردش برای مردمان

⑩ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ⑪ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ⑫ فَبِاَىِّ اٰلَآءِ

در آنست میوه و درخت خرما صاحب غلافهای خوشه و دانه صاحب برگ و رستنی خوشبوی پس بکدام یک نعمتهای

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑬ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑭ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ

پروردگارتانرا تکذیب میکنید آفرید انسانرا از گل خشکیده مانند سفال پخته و آفرید جن را از شعله بیدودی

مِنْ نَارٍ ⑮ فَبِاَىِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑯ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ⑰ فَبِاَىِّ

از آتش پس کدام یک نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب پس کدام یک

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑱ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ⑲ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ⑳

از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید روان کرد دو دریارا که بهم برسند میانشان حایلی است که زیادتی بهم نمیکنند

فَبِاَىِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ㉑ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ㉒ فَبِاَىِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید بیرون میآید از آن دو لؤلؤ و مرجان پس کدام یک از نعمتهای پروردگار

تُكَذِّبَانِ ㉓ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِى الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ㉔ فَبِاَىِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

تکذیب میکنید و مراوراست کشتیهای رونده در دریا چون کوهها پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب

㉕ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ㉖ وَيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ㉗ فَبِاَىِّ

هرکس که بر آنست در معرض فناست و پاینده است ذات پروردگار تو صاحب جلال و گرامی داشتن است پس کدام یک

ثواب القرائة

در کتاب ثواب الاعمال بروایت از حضرت صادق علیه السلام مذکور است که اگر کسی سوره الرحمن بخواند و در هر فبای آلاء ربکما تکذبان بگوید لا بشیء من آلائک رب اکذب پس اگر در شب بخواند و بمیرد [illegible] خواننده باشد شهید مرده [illegible] باشد [illegible] ... روایت از آن حضرت [illegible] [illegible] ... حق تعالی [illegible]

آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۸﴾ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید سؤال میکند از او هر که در آسمانها و زمین است هر روز او در کاریست

﴿۲۹﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۰﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿۳۱﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید زود باشد بپردازیم بشما ای دو گرانمایه نوع پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را

تُكَذِّبَانِ ﴿۳۲﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ

تکذیب میکنید ای جماعت جن و انس اگر توانید که بگریزید بیرون روید از اطراف آسمانها

وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿۳۳﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۴﴾

و زمین پس بیرون روید بیرون نتوانید رفت مگر بتسلط پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿۳۵﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۶﴾

فرستاده میشود برشما شعله‌هائی از آتش و مس گداخته پس دفع نتوانید کرد پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿۳۷﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۸﴾

پس چون چاک چاک گردد آسمان پس شود گلگون چون روغن زیت پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿۳۹﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۴۰﴾ يُعْرَفُ

پس در آن روز پرسیده نشود از گناهش انسی و نه جنی پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید شناخته

الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿۴۱﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۴۲﴾

گناهکاران بعلامتشان پس گرفته میشوند بموهای پیشانی و قدمها پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿۴۳﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ﴿۴۴﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ

اینست دوزخی که تکذیب مینمودند آنرا گناهکاران میگردند میانه آن و میانه آب جوشان پس کدام یک از نعمتهای

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۴۵﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿۴۶﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۴۷﴾ ذَوَاتَا

پروردگارتان را تکذیب میکنید و برای کسیکه ترسید مقام پروردگارش دو بوستانست پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید صاحبان

أَفْنَانٍ ﴿۴۸﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۴۹﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿۵۰﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

انواع پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید در آندو دو چشمه است که جاری میباشند پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ

درآن دو تا است از هر میوه دو صنف پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید تکیه میکنند بر فرشهائی که

بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ

آستر آنها از دیبای سطبر است و میوه چیدن آن دو بهشت نزدیک است پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید درآنهاست

قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

فرو هشته چشمان که مس نکرده ایشان را انسانی پیش از ایشان و نه جنی پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا

گویا آنها یاقوت و مروارید اند پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید آیا باشد پاداش نیکوکاری جز

الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

احسان پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید و از غیر آن دو تا دو بهشت است پس کدام یک از نعمتهای پروردگار

تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ

تکذیب میکنید هر دو بر سیاهی زننده پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید در آن دو تا دو چشمه ایست هر دو بر جوشنده

﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید در آن دو تا هست میوه و نخل و انار پس بکدام یک از نعمتهای پروردگارتان

تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

تکذیب میکنید در آنهاست خوب زنان نیکو پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید حوران پرده نشینند در خیمها

﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید مس نکرده ایشان را انسان پیش از ایشان و نه جنی پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان

تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

تکذیب میکنید تکیه زنندگان بر بالشهای سبز و بساط قیمتی خوب پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَتِسْعُونَ آيَةً

افزون آمد نام پروردگار تو که صاحب بزرگی و کرامت است

حروفها ١٧٠٣ — كلماتها ٣٧٨ — ركوعها ٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ① لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ② خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ③ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ
وقتی که بوقوع آمد آن بوقوع آمدنی نیست مر وقوعش را تکذیب کننده پست گرداننده است بلند گرداننده است وقتیکه حرکت داده شود زمین

رَجًّا ④ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑤ فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنبَثًّا ⑥ وَكُنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑦
حرکت سخت و شکسته شود کوهها ریزه کردنی پس باشد ذره پراکنده و باشید اصناف سه گانه

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑧ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑨
پس یاران جانب راست چه یاران جانب راست و یاران جانب چپ چه یاران جانب چپ

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ⑩ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ⑪ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ⑫ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ
و پیشی گیرندگان پیش روانند ایشانند نزدیک شدگان در بهشتهای ناز و نعمت گروهی از پیشینیان

⑬ وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ⑭ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ⑮ مُّتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ⑯ يَطُوفُ
و قلیلی از پسینیان با سریرهای بافته از زر و جواهر تکیه زنندگان بر آنها روبروی یکدیگر میگردند

عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ⑰ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ⑱ لَّا يُصَدَّعُونَ
بر ایشان پسران جاودانیان با قدحها و ابریقها و جامی از شراب جاری درد سر نمیکنند

عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ⑲ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ⑳ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ㉑ وَحُورٌ
از آن و نه از خود روند و میوه از آنچه اختیار کنند و گوشت مرغ از آنچه میخواهند و حوران

عِينٌ ㉒ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ㉓ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ㉔ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
فراخ چشم چون امثال مروارید در پرده نگاهداشته پاداش بسبب آنکه بودند که میکردند نمیشنوند در آن لغوی و نه

تَأْثِيمًا ㉕ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ㉖ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ㉗ فِي سِدْرٍ
اسناد به گناه کردنی مگر گفتن سلامی سلامی و یاران جانب راست چه یاران جانب راست در زیر سدر

مَّخْضُودٍ ㉘ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ㉙ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ㉚ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ㉛ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
بی خار و درخت موز برهم پیچیده و سایه همیشه کشیده شده و آب ریزان شده و میوه بسیاری

﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ

نه گسسته شونده است و نه منع شده | و فرشهای بالا برده شده | که ما آفریدیم آنها را آفریدنی | پس گردانیدیم ایشان را

أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ

باکره‌ها | شیفته شوهر خود همسن | برای یاران جانب راست | گروهی از پیشینیانند | و گروهی از پسینیان

﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ

و یاران جانب چپ چه یاران جانب چپ | در آتش نفوذ کننده اند و آب جوشان | و سایه از دود سیاه | نه سرد

وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

و نه پسندیده | هر آینه ایشان بودند پیش از این بناز و نعمت | و بودند که اصرار میکردند بر گناه بزرگ

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

و بودند که میگفتند آیا وقتیکه بمیریم و بشویم خاک و استخوانهای آیا ما برانگیخته شونده گانیم | یا پدرانمان که پیشینیانند

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا

بگو هر آینه پیشینیان و پسینیان | هر آینه جمعند تا وقتی مقرر | تا روزی معلوم | پس هر آینه شما اید ای

الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾

گمراهان | تکذیب کنندگان | هر آینه خورندگانید از درختی از زقوم | پس پر کنندگانید از آن شکمها را

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ

پس آشامندگانید بر آن از آب جوشان | پس آشامندگانید آشامیدن تشنه | اینست مهمانی ایشان روز جزا | ما

خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾

آفریدیم شما را پس چرا تصدیق نمیکنید | آیا پس خبر دهید آنچه را که میریزید | آیا شما میآفرینید آنرا یا مائیم آفرینندگان

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ

ما قرار دادیم | میان شما مرگ را | و نیستیم ما مغلوب | بر اینکه بدل آریم امثال شما را | و بیافرینیم شما را

فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

در آنچه نمیدانید | و بتحقیق دانستید آن آفرینش نخستین پس چرا تفکر نمیکنید | آیا پس خبر دهید آنچه میکارید

[illegible]

٦٣ ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلزَّٰرِعُونَ ٦٤ لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَٰهُ حُطَٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

آیا شما میرویانید آنرا یا مائیم رویانندگان اگر خواهیم هرآینه گردانیم آنرا خشک پس گردیدید تأسف خورده باشید

٦٥ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ٦٦ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ٦٧ أَفَرَءَيْتُمُ ٱلْمَآءَ ٱلَّذِى تَشْرَبُونَ ٦٨ ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ

ما تاوان زدگانیم بلکه ما بی بهرگانیم آیا پس خبر دهید آن آبی که میآشامید آیا شما فرود فرستادید آنرا

مِنَ ٱلْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنزِلُونَ ٦٩ لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ٧٠ أَفَرَءَيْتُمُ

از ابر یا مائیم فرو فرستندگان اگر خواهیم گردانیم آنرا تلخ مزه پس چرا شکر نمیکنید آیا پس خبر دهید

ٱلنَّارَ ٱلَّتِى تُورُونَ ٧١ ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَآ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنشِـُٔونَ ٧٢ نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً

آتشی که بر میآرید آیا شما آفریدید درختش را یا مائیم آفرینندگان ما گردانیدیم آنرا یادآوری

وَمَتَٰعًا لِّلْمُقْوِينَ ٧٣ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ٧٤ فَلَآ أُقْسِمُ بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ ٧٥ وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٌ لَّوْ

و مایهٔ معیشت برای صاحبان قوت پس تسبیح گوی بنام پروردگار بزرگت پس سوگند یاد میکنم بمنازل ستارگان و هرآینه آن سوگندیست

تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ٧٦ إِنَّهُۥ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ٧٧ فِى كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ ٧٨ لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ ٧٩

اگر میدانید بزرگ هرآینه آن قرآنیست گرامی در کتابی مستور مس نمیکنند آنرا مگر پاک گردیده شدگان

تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٨٠ أَفَبِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ ٨١ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ

فرو فرستادنی است از پروردگار جهانیان آیا پس باین کلام شما مداهنه میکنید و میگردانید روزی تانرا هرآینه شما

تُكَذِّبُونَ ٨٢ فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلْحُلْقُومَ ٨٣ وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ٨٤ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ

تکذیب مینمائید پس چرا وقتی که میرسد بحنجره و شما در آن وقت مینگرید و ما نزدیکتریم بسوی او

مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ٨٥ فَلَوْلَآ إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ٨٦ تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ

از شما ولیکن نمی بینید پس چرا اگر هستید غیر جزا داده شوندگان برگردانید شش اگر هستید راستگویان

٨٧ فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ٨٨ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ٨٩ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنْ

پس اما اگر باشد از نزدیک شدگان پس راحتی است و روزی و بهشت با نعمت و اما اگر باشد از

أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ٩٠ فَسَلَٰمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ٩١ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ

یاران دست راست پس سلام مرترا از یاران دست راست و اما اگر باشد از تکذیب کنندگان گمراهان

فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿۹۳﴾ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿۹۴﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿۹۵﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۹۶﴾

پس پذیرائی است از آب جوشان و در آوردن در دوزخ به درستیکه آن هر آینه آنست حق یقین پس تسبیح گوی بنام پروردگارت که بزرگست

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

رکوعها ۴ — کلماتها ۵۴۴ — حروفها ۲۴۷۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ

تسبیح گفت مر خدا را آنچه در آسمانها و زمین است و اوست عزیز حکیم مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین

يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ

زنده میکند و میمیراند و اوست بر همه چیز توانا اوست اول و آخر و ظاهر و باطن و اوست بهمه

شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ

چیز دانا اوست که آفرید آسمان و زمین را در شش روز پس مستوی شد بر عرش میداند

مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ

آنچه در شود در زمین و آنچه برآید از آن و آنچه فرو میفرستد از آسمان و آنچه بالا میرود در آن و اوست با شما هر جا باشید

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۴﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۵﴾

و خدا بآنچه میکنید بیناست مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و بخدا برگردانیده میشود امرها

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۶﴾ آمِنُوا بِاللَّهِ

در میآورد شب را در روز و در میآورد روز را در شب و اوست دانا بذات سینه ها ایمان آرید بخدا

وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ

و رسولش و انفاق کنید از آنچه گردانید شما را خلیفه گردانیده شده در آن پس آنانکه ایمان آوردند از شما و انفاق نمودند مر ایشانراست

أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿۷﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۙ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ

اجری بزرگ و چیست مر شما را که ایمان نمیآورید بخدا و رسول میخواند شما را که ایمان آرید بپروردگارتان و بتحقیق گرفت

ثواب القراءة ... [illegible]

مِّيثَاقَكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ

پیمان ازشما اگر هستید ایمان آورندگان اوست آنکه فرو میفرستد بر بنده‌اش آیتهای واضح تا بیرون برد شمارا از

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ظلمتها بنور وهرآینه خداست بشما هرآینه مهربان رحیم وچیست مرشمارا که انفاق نمیکنید در راه خدا

وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنكُم مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ

ومرخدار است میراث آسمانها وزمین برابر نیست ازشما آنکه انفاق کرد از پیش فتح وکارزار نمود آنها

أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا

بزرگترند درپایه از آنانکه انفاق کردند از پس وکارزار نمودند وهمه را وعده داده خدا خوبی را وخدا بانچه

تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَّن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

میکنید آگاه است کیست آنکه آنکس وام دهد خدارا وامی نیکو پس زیاده گرداند اورا ومراوراست پاداش سودمند

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِم بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ

روزیکه بینی مردان باایمان وزنان باایمان که میشتابد نورشان پیش دستهاشان وبجانب راستشان بشارت شما امروز

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ

بهشتهاست که میرود از زیر آنها نهرها جاودانان درآنها اینست آن کامیابی بزرگ روزیکه گویند

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ

مردان بانفاق وزنان بانفاق مرآنانرا که ایمان آوردند نظر کنید بما تا اقتباس نمائیم از نورشما گفته شد که برگردید بقفاتان

فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِن قِبَلِهِ

پس بجوئید نوری پس کشیده شد میانشان دیواری که مراوراست دری که باطنش درآنست رحمت وظاهرش از پیش آنست

الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ

عذاب ندا کنند ایشانرا که آیا نبودیم باشما گویند آری ولیکن شما فریفتید خودهارا وانتظار بردید

وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ

وشک آوردید وفریب داد شمارا فریب دهنده آرزوها تا آمد امر خدا وفریب داد شمارا بخدا فریب دهنده پس امروز گرفته نشود

مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ

از شما فدائی ونه از آنانکه کافر شدند جایگاه شماست آتش آن اولی است بشما و بد است آن بازگشت آیا

يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ

نرسید وقت مرآنانرا که ایمان آوردند که بترسد دلهاشان برای ذکر خدا و آنچه نازل شد از حق و نباشند چون کسانیکه

أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾

داده شدند کتاب را از پیش پس دراز شد برایشان زمان پس سخت شد دلهاشان و بسیاری از ایشان فاسقانند

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ

بدانید بدرستیکه خدا زنده میگرداند زمین را بعد از موت آن بتحقیق بیان کردیم برای شما آیتهارا باشد که شما دریابید بعقل بدرستیکه

الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

مردان صدقه کننده و زنان صدقه کننده و وام دادند خدارا وامی نیکو زیاده کرده میشود برای ایشان و ایشانراست پاداشی سودمند

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ

و آنانکه ایمان آوردند بخدا و رسولش ایشانند آنان صدیقان و شهیدان نزد پروردگارشان که ایشانراست اجرشان

وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ

و نورشان و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند بآیتهای ما ایشانند اهل دوزخ بدانید بدرستیکه زندگانی

الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ

دنیا بازی است و لهو و آرایش و نازش برتری میانتان و لاف بسیاری در اموال و اولاد مثل

غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ

بارانیکه بشگفت آرد کفاررا رستنیش پس خشک شود پس بینی اورا زرد شده پس شود درهم شکسته ریزه ریزه و در آخرت

عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

عقوبتی است سخت و آمرزش از خدا و خوشنودی و نیست زندگانی دنیا مگر مایه فریب

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ ﴿٢٠﴾

پیشی گیرید بسوی آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی و عرض آن چون عرض آسمان و زمین است آماده شده

[illegible]

مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ

پیمان از شما اگر هستید ایمان آورندگان اوست آنکه فرو میفرستد بر بنده اش آیتهای واضح تا بیرون برد شمارا از

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ظلمتها بنور وبدرستیکه خداست بشما هرآینه مهربان رحیم وچیست مرشمارا که انفاق نمیکنید در راه خدا

وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ

و مرخدار است میراث آسمانها و زمین برابر نیست از شما آنکه انفاق کرد از پیش فتح وکارزار نمود آنها

أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا

بزرگترند درپایه از آنانکه انفاق کردند از پس وکارزار نمودند وهمه را وعده داده خدا خوبی را وخدا بآنچه

تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

میکنید آگاه است کیست آنکه آنکس وام دهد خدارا وامی نیکو پس زیاده گرداند اورا ومراوراست پاداشی سودمند

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ

روزیکه بینی مردان باایمان وزنان باایمانرا که میشتابد نورشان میانه دستهاشان وبجانب راستشان بشارت شما امروز

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ

بهشتهاییست که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها اینست آن کامیابی بزرگ روزیکه گویند

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ

مردان بانفاق وزنان بانفاق مرآنانرا که ایمان آوردند نظر کنید بما تا اقتباس نمائیم از نور شما گفته شد که برگردید بعقبهاتان

فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ

پس بجوئید نوری پس کشیده شد میانشان دیواری که مراوراست دری که باطنش در آنست رحمت وظاهرش از پیش آنست

الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ

عذاب ندا کنند ایشانرا که آیا نبودیم باشما گویند آری ولیکن شما فریفتید خودهاتانرا وانتظار بردید

وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ

وشک آوردید وفریب داد شمارا فریب دهنده آرزوها تا آمد امر خدا وفریب داد شمارا بخدا فریب دهنده پس امروز گرفته نشود

مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ

از شما فدائی ونه از آنانکه کافر شدند جایگاه شماست آتش آن اولی است بشما و بد است آن بازگشت آیا

يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ

نرسید وقت مر آنانرا که ایمان آوردند که بترسد دلهاشان برای ذکر خدا و آنچه نازل شد از حق و نباشند چون کسانیکه

أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾

داده شدند کتاب را از پیش پس دراز شد برایشان زمان پس سخت شد دلهاشان و بسیاری از ایشان فاسقانند

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ

بدانید بدرستیکه خدا زنده میگرداند زمین را بعد از موت آن بتحقیق بیان کردیم برای شما آیتها را باشد که شما دریابید بعقل بدرستیکه

الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

مردان صدقه کننده و زنان صدقه کننده و وام دادند خدا را وامی نیکو زیاده کرده میشود برای ایشان و ایشانراست پاداشی سودمند

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ

و آنانکه ایمان آوردند بخدا و رسولش ایشانند آنان صدیقان و شهیدان نزد پروردگارشان ایشانراست اجرشان

وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ

و نورشان و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند بآیتهای ما ایشانند اهل دوزخ بدانید بدرستیکه زندگانی

الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ

دنیا بازی است و لهو و آرایش و نازش برتری میانتان و لاف بسیاری در اموال و اولاد مثل

غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ

بارانیکه بشگفت آرد کفار را رستنیش پس خشک شود پس بینی اورا زرد شده پس شود درهم شکسته ریزه ریزه و در آخرت

عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾

عقوبتی است سخت و آمرزش از خدا و خوشنودی و نیست زندگانی دنیا مگر مایه فریب

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ

پیشی گیرید بسوی آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی و عرض آن چون عرض آسمان و زمین است آماده شده

لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

برای آنانکه ایمان آوردند بخدا و رسولانش آن فضل خداست میدهدش بکسیکه بخواهد و خدا صاحب فضل

الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن

است نرسید هیچ مصیبتی در زمین و نه در نفسهای شما مگر در کتاب پیش از آنکه

نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ

پدید آریم آنرا بدرستیکه آن بر خدا آسان است تا غمگین نشوید بر آنچه فوت شد از شما و شاد نشوید بآنچه داد شما را

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن

و خدا دوست ندارد هر متکبر نازانرا آنانکه بخل میورزند و امر میکنند مردمانرا ببخل و کسیکه

يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ

روگردانید پس بدرستیکه خدا اوست بی نیاز ستوده بتحقیق فرستادیم رسولانمانرا با بینه ها و فرو فرستادیم با ایشان

الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ

کتاب و میزانرا تا قیام نمایند مردمان بعدل و فرو فرستادیم آهن را در آنست آسیبی سخت و منفعتها

لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

برای مردمان و تا بداند خدا کسیرا که یاری کند اورا و رسولانش در نهان بدرستیکه خدا توانای عزیز است و بتحقیق فرستادیم

نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُم مُّهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ

نوح را و ابراهیم را و گردانیدیم در اولاد آندو پیغمبریرا و کتاب را پس بعضی از ایشان هدایت یافتند و بسیاری از ایشان

فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ

فاسقانند پس از پی درآوردیم بر اثرهای ایشان رسولانمانرا و از پی درآوردیم عیسی ابن مریم را و دادیمش انجیل

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا

و گردانیدیم در دلهای آنانکه پیرو شدند آنرا مهری و رحمتی و رهبانیتی که بدعت ساختند اورا ما ننوشتیم آنرا

عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ

بر ایشان مگر جستن رضای خدا پس رعایت نمودند آنرا حق رعایتش پس دادیم آنانرا که ایمان آوردند از ایشان اجرشانرا

وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ

و بسیاری از ایشان فاسقانند ای آنکسانیکه ایمان آوردند بپرهیزید از خدا و ایمان بیاورید برسولش که بدهد شمارا

كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

دو نصیب از رحمتش و خواهد گردانید از برای شما نوری که راه روید بآن و خواهد آمرزید شمارا و خداست آمرزنده مهربان

﴿٢٨﴾ لِّئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ

تا دانند اهل کتاب اینکه قدرت ندارند بر چیزی از فضل خدا و اینکه افزونی

بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

در دست خداست میدهدش بآنکه میخواهد و خداست صاحب فضل بزرگ

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً

حروفها ١٧٩٢ کلماتها ٤٧٣ رکوعها ٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ

بتحقیق شنید خدا گفتن آنزنیکه مجادله کرد باتو در زوجش و شکایت میبرد بخدا و خدا می شنید گفتگوی شمارا بدرستیکه

اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنكُم مِّن نِّسَائِهِم مَّا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ

خدا شنوای بیناست آنانکه ظهار کنند از شما از زنانشان نیستند آنها مادران ایشان نباشند مادران ایشان

إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾

جز آن زنانیکه زادند ایشانرا و ایشان میگویند ناپسندی از گفتار و دروغی و بدرستیکه خداست درگذرنده آمرزنده

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَّا

و آنانکه ظهار کنند از زنانشان پس عود نمایند مر آنچه را گفتند پس آزاد کردن رقبه ایست از پیش از آنکه بهم رسند آندو

ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ

آن پند داده میشود بآن و خداست بآنچه میکنید آگاه پس کسیکه نیافت پس روزه دو ماه تمام پی در پی است

[illegible] حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله [illegible] وَإِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ [illegible]

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ۚ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ۚ ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

پیش از آنکه بهم رسند آندو پس کسیکه نتواند پس اطعام شصت مسکین است این برای آنکه ایمان آرید بخدا و رسولش

وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا

و این حدهای خداست و برای کافرانست عذاب پر درد بدرستیکه آنانکه مخالفت میکنند خدا و رسولش را نگونسار شدند

كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۚ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ

همچنانکه نگونسار گردانیده آنانکه پیش از ایشان بودند و بتحقیق فرستادیم آیتهای روشن و برای کافرانست عذاب خوار کننده روزیکه

يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۚ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

برانگیزد ایشانرا خدا همگی پس خبر دهد ایشانرا بآنچه کردند ضبط کرد آنرا خدا و فراموش کردند آنرا و خداست بر همه چیزی شاهد

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ

آیا ندیدی که خدا میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است باشد هیچ راز سه کس جز او است چهارمین ایشان

وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ۖ

و نه پنج جز که اوست ششمین ایشان و نه کمتر از آن و نه بیشتر جز اوست با ایشان هر جا باشند

ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ

پس خبر میدهد آنهارا بآنچه کردند روز قیامت بدرستیکه خدا بهر چیزی داناست آیا ندیدی بسوی آنانکه نهی کرده شده از

النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ

راز گفتن پس عود میکنند بآنچه نهی کرده شدند از آن و راز میگویند ببدی و دشمنی و نافرمانی رسول

وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا

و چون آیند تحیت گویند ترا بآنچه تحیت نگفت ترا بآن خدا و میگویند در خودهاشان چرا عذاب نمیکند مارا خدا بآنچه

نَقُولُ ۚ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا ۖ فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ

میگوئیم بس است آنهارا دوزخ که در میآیند در آن پس بد است آنجای بازگشت ای آنانکه ایمان آوردند چون راز باهم گوئید

فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا

پس راز مگوئید ببدی و دشمنی و نافرمانی رسول و راز گوئید بنکوئی و پرهیزکاری و بپرهیزید

[illegible]

اللّٰهَ الَّذِيٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ⑨ اِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزُنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيْسَ

از خدا که بسوی ایش حشر کرده خواهید شد جز این نیست که این راز گفتن از شیطانست تا غمگین شود آنانکه ایمان آوردند و نیست

بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ⑩ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا

ضرر رساننده ایشانرا بچیزی مگر باذن خدا و بر خدا باید توکل کنند مومنان ای آنکسانیکه ایمان آوردید

اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِي الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ ۚ وَاِذَا قِيْلَ انْشُزُوْا فَانْشُزُوْا يَرْفَعِ

هرگاه گفته شود مرشما را جا واکنید در مجالس پس جا واکنید که جا واکند خدا برای شما و چون گفته شود که برخیزید پس برخیزید تا بلند گرداند

اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۙ وَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ⑪ يٰٓاَيُّهَا

خدا آنانرا که ایمان آوردند از شما و آنانرا که داده شدند علم مرتبها و خدا بآنچه میکنید آگاه است ای

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ؕ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ

آنکسانیکه ایمان آوردید چون راز گوئید با رسول پس مقدم دارید میانه دو دست رازتان صدقه را آن بهتر است برای شما

وَاَطْهَرُ ؕ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑫ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ

و پاکیزه تر پس اگر نیابید پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست آیا ترسیدید که مقدم دارید میانه دو دست

نَجْوٰىكُمْ صَدَقٰتٍ ؕ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَ

رازگفتنتان صدقه ها را پس چون نکردید و پذیرفت خدا توبه از شما پس برپا دارید نماز را و دهید زکوة را و

اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ⑬ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ

اطاعت نمائید خدا و رسولش را و خدا آگاه است بآنچه میکنید آیا ندیدی بسوی آنانکه دوست گرفتند گروهی را که غضب کرد

اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ؕ مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ⑭ اَعَدَّ اللّٰهُ

خدا برایشان نیستند آنها از شما و نه از ایشان و سوگند یاد میکنند بر دروغ و ایشان میدانند آماده کرده خدا

لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ⑮ اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ

برای ایشان عذابی سخت بدرستیکه ایشان بدست آنچه که میکنند گرفتند سوگندهاشانرا سپری پس باز داشتند

سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ⑯ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا

از راه خدا پس برای ایشانست عذابی خوار کننده کفایت نکند از ایشان اموال ایشان و نه اولاد ایشان از خدا چیزیرا

أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا

ایشانند اهل آتش ایشانند در آن جاودانیان روزیکه برانگیزاند ایشانرا خدا همگی پس سوگند یادمیکنند برای او چنانکه

يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ

سوگند یاد میکنند برای شما و می پندارند که ایشانند بر چیزی دانسته باش که ایشانند آنها دروغگویان استیلا یافت برایشان

الشَّيْطٰنُ فَأَنْسٰهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ أُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُونَ

شیطان پس فراموش گردانید آنهارا ازذکر خدا آنهایند سپاه شیطان دانسته باش که سپاه شیطان آنهایند زیانکاران

﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَآدُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُولٰٓئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا

بدرستیکه آنانکه مخالفت مینمایند خدا و رسولش را آنهایند در خوارتران نوشت خدا که هرآینه غالب میشوم من

وَرُسُلِيٓ إِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَآدُّونَ مَنْ حَآدَّ

ورسولانم بدرستیکه خداست قوی عزیز نیابی گروهیراکه ایمان آورده اند بخدا وروز بازپسین دوست دارند آنراکه مخالفت

اللّٰهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَوْ كَانُوٓا آبَآءَهُمْ أَوْ أَبْنَآءَهُمْ أَوْ إِخْوٰنَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِي

نمود خدا و رسولش را واگرچه باشند پدرانشان یا پسرانشان یا برادرانشان یا خویشان آنها آنگروه نوشت در

قُلُوبِهِمُ الْإِيمٰنَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ

دلهاشان ایمان وقوت داد ایشانرا بروحی از آن و داخل میگرداند بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها

خٰلِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

جاودانیان در آنها خوشنود شد خدا از ایشان وخشنود شدند ازاو ایشان سپاه خدایند آگاه باش که سپاه خدا آنهایند رستگاران

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

حروفها ١٩١٣ — کلماتها ٤٤٥ — رکوعها ٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ *

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِيٓ أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا

تسبیح کرد خدارا آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است واوست عزیز حکیم اوست آنکه بیرون کرد آنانراکه کافر شدند

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ۚ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا ۖ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ

از اهل کتاب از دیارشان در اول راندن گمان نبرده بودید که بیرون روند و گمان برده بودند ایشان بازدارنده است

حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ۖ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ ۚ يُخْرِبُونَ

حصارهاشان از خدا پس آمد ایشان را خدا از جاییکه گمان نبرده بودند و انداخت در دلهاشان هراس که خراب میکردند

بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ

خانهاشان را بدستهای خودشان و دستهای مؤمنین پس عبرت گیرید ای صاحبان دیدها و اگر نه آن بود که نوشته بود خدا

عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا

بر ایشان آن جلاء هر آینه عذاب میکرد آنها را در دنیا و برای ایشانست در آخرت عذاب آتش آن بایست که ایشان مخالفت نمودند

اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ

خدا و رسولش را و کسیکه مخالفت نماید خدا و رسولش را پس بدرستیکه خداست سخت عقوبت آنچه را که بریدید از درخت خرما

أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا أَفَاءَ

یا واگذاشتیدش ایستاده بر اصلهایش پس بود باذن خدا و تا خوار دهد فاسقان را و آنچه را بازگردانید

اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ

خدا بر رسولش از ایشان پس برنتاختید بر آن اسبی و نه شتری و لیکن خدا تسلط میدهد

رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ

رسولانش بر آنکه میخواهد و خداست بر همه چیز توانا آنچه را برگردانید خدا بر رسولش از

أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا

اهل قریه‌ها پس برای خدا و رسول است و برای صاحب قرابت و یتیمان و مسکینان و ابن سبیل تا نبوده

يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ۚ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ

باشد دایره نوبت میان اغنیاء از شما و آنچه داد شما را رسول پس بگیرید او را و آنچه نهی کرد شما را از آن پس باز ایستید

وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

و بپرهیزید از خدا و بدرستیکه خدا سخت عقوبتست برای محتاجان مهاجرانست آنانکه بیرون کرده شدند از دیارشان

(فوائد القرآنیه)

وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ

واموالشان میجویند فضلی از خدا وخوشنودی ویاری میکنند خدا ورسولش را ایشانند آنها

الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ

راستگویان آنانکه جایگاه ساختند آن دار را وایمان را پیش از ایشان دوست میدارند کسی را که مهاجرت نمود بسوی ایشان

وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ

ونمییابند در سینه هاشان خواهشی از آنچه داده شدند واختیار میکنند بر خودهاشان واگرچه باشد بایشان

خَصَاصَةٌ ۚ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ

احتیاج وآنکه نگهداشته شود از بخل نفسش پس ایشانند آنها رستگاران وآنانکه آمدند از بعد ایشان

يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا

گویند پروردگارا بیامرز مارا وبرادران ما را آنکه پیشی گرفتند از ما بایمان ومگردان در دلهای ما کینه

لِّلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ

مر آنانرا که ایمان آوردند پروردگارا بدرستیکه توئی مهربان رحیم آیا ندیدی بسوی آنانکه نفاق ورزیدند که میگفتند مر برادران ایشانرا آنانکه

كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن

کافر شدند از اهل کتاب که اگر بیرون کرده شوید بیرون میرویم با شما واطاعت نمیکنیم درخلاف شما احدیرا هرگز واگر

قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ

قتال کرده شوید یاری میکنیم شمارا وخدا گواهی میدهد که ایشانند دروغگویان اگر بیرون کرده شوند بیرون نخواهند رفت با ایشان

وَلَئِن قُوتِلُوا لَا يَنصُرُونَهُمْ وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٢﴾

واگر قتال کرده شوند یاری نخواهند کرد ایشانرا واگر یاری کنند ایشانرا میگردانند پشتها پس یاری کرده نشوند

لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِم مِّنَ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا

هرآینه شما سخت ترید از راه بیم در سینه های ایشان از خدا آن بانیست که ایشان گروهی اند که نمیفهمند

يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِن وَرَاءِ جُدُرٍ ۚ بَأْسُهُم بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ

کارزار نمیکنند باشما همگی مگر در قریه های مستحکم یا از پشت دیوارها کارزارشان میان خود سخت است

تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

پندارند آنهارا همگی باهم و دلهاشان پراکنده است آن بآنست که آنها گروهی اند نمییابند بعقل چون مثل آنانکه بودند پیش از ایشان

قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ

نزدیک چشیدند بدی عاقبت کارشانرا و برای ایشانست عذابی پردرد چون مثل شیطان هنگامیکه گفت مر انسانرا که کافر شو

فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا

پس چون کافر شد گفت بدرستیکه من بیزارم از تو بدرستیکه من میترسم از خدا که پروردگار جهانیانست پس باشد انجام آندو تا اینکه آندو

فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ

در آتش هر دو جاودانی در آن و اینست جزای ستمکاران ای آنانکه ایمان آوردند بپرهیزید از خدا باید بنگرد

نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

نفسی که چه پیش فرستاده برای فردا و بپرهیزید خدارا بدرستیکه خدا آگاه است بآنچه میکنید و نباشید چون آنانکه

نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ

فراموش نمودند خدارا پس فراموش گردانید برآنها خودهاشانرا ایشانند آنها فاسقان یکسان نیستند اهل آتش و اهل

الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنْزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ

بهشت اهل بهشت ایشان اند کامیابان اگر فرو فرستاده بودیم این قرآن را بر کوه هرآینه دیده بودی اورا

خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

فروتن شکاف خورده از ترس خدا و این مثلها میزنیم آنهارا از برای مردمان باشد که ایشان فکر کنند

﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ

اوست خدا که نیست خدائی مگر او دانای نهان و آشکار است اوست بخشاینده مهربان اوست

اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ

خدائی که نیست خدائی مگر او پادشاه پاک بری از نقص و عیب ایمن گرداننده نگهبان عزیز بزرگوار

الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ

در نهایت کبریا پاکست خدا از آنچه شریک میسازند اوست خدائی آفریننده پدید آورنده صورت بخش مر اوراست

[illegible]

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

نامهای نیکو تسبیح میکند او را آنچه در آسمانها وزمین است واوست عزیز حکیم

سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ١٥١٠ — كلماتها ٣٤٨ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ

ای آن کسانیکه ایمان آوردند مگیرید دشمن مرا ودشمن خودتانرا دوستان میفرستید بسوی ایشان بدوستی وبتحقیق

كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ

کافر شدند بانچه آمد شمارا از حق بیرون میکنند رسول را وشمارا که ایمان میآرید بخدا پروردگارتان اگر

كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ

هستید که بیرون بیامدید برای جهاد کردن درراه من وجستن رضای من پنهانی میفرستید بسوی ایشان بدوستی ومن داناترم

بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَثْقَفُوكُمْ

بانچه پنهان میکنید وآنچه آشکار میکنید وآنکه میکند آنرا از شما پس بتحقیق که گم شد از میان راه اگر یابند شمارا

يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾

باشند مرشمارا دشمنان وگشایند بشما دستهاشان وزبانهاشان ببدی وآرزو کردند کاش کافر شوید

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾

سودی ندهد هرگز شمارا رحمهاتان ونه فرزندانتان روز قیامت جدائی بیاندازد میانتان وخدا بانچه میکنید بیناست

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ

بتحقیق که باشد مرشمارا اقتدای نیکو در ابراهیم وآنانکه بودند با او هنگامیکه گفتند مرقوم شانرا بدرستیکه ما بیزاریم

مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ

از شما وازآنچه میپرستید از غیر خدا انکار ورزیدیم بشما وپدید آمد میان ما ومیان شما دشمنی وکینه ورزی

أَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَآ اَمْلِكُ لَكَ

هميشه تا که ایمان آرید بخدا تنهاست او مگر گفتن ابراهیم مر پدرش را که هرآینه آمرزش خواهم من برای تو و مالک نیستم ترا

مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿۴﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا

از خدا هیچ چیز پروردگارا بر تو توکل کردیم و بسوی تو بازگشت نمودیم و بسوی تو است بازگشت پروردگارا مگردان ما را

فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۵﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ

فتنه برای آنانکه کافر شدند و بیامرز ما را پروردگارا بدرستیکه تویی عزیز حکیم بتحقیق که باشد مر شما را در ایشان

اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ

اقتدای نیکو مر کسی را که راست امیدواری بخدا و روز بازپسین و آنکه روی گرداند پس بدرستیکه خدا اوست بی‌نیاز ستوده

﴿۶﴾ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ عَادَيْتُمْ مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ۗ وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ ۗ وَاللّٰهُ

شاید که خدا بگرداند میانه شما و میانه آنانکه دشمنی داشتید از ایشان دوستی و خدا تواناست و خدا

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۷﴾ لَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ

آمرزنده مهربان نهی نمیکند شما را خدا از آنانکه کارزار نکردند با شما در دین و بیرون نکردند شما را از

دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ وَتُقْسِطُوْٓا اِلَيْهِمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿۸﴾ اِنَّمَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ

دیارتان اینکه نیکو دارید ایشان را و خوبی کنید بعدالت با ایشان بدرستیکه خدا دوست میدارد عدالت کنندگان را جز این نیست که نهی میکند شما را خدا از آنانکه

قَاتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظٰهَرُوْا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ

کارزار کردند با شما در دین و بیرون کردند شما را از دیارتان و هم‌پشت شدند بر بیرون کردن شما که دوست دارید ایشان را و آنکه

يَّتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۹﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا جَآءَكُمُ الْمُؤْمِنٰتُ مُهٰجِرٰتٍ

دوست میدارد آنها را پس ایشانند آنها ظالمان ای آن کسانیکه ایمان آوردید چونکه آیند شما را زنان با ایمان هجرت گزیده

فَامْتَحِنُوْهُنَّ ۗ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِهِنَّ ۚ فَاِنْ عَلِمْتُمُوْهُنَّ مُؤْمِنٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ ۗ

پس بیازمایید ایشان را خدا داناتر است بایمانشان پس اگر دانستید آنها را با ایمان پس باز نفرستید آنها را بسوی کفار

لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ۗ وَاٰتُوْهُمْ مَّآ اَنْفَقُوْا ۗ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ

نه آنها حلالند برای ایشان و نه ایشان حلال میباشند برای آنها و بدهید آنها را آنچه انفاق کردند و نیست گناهی بر شما که نکاح کنید آنها را

إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا

چون بدهید بآنها اجرهاشانرا و چنگ مزنید بعلاقهای زنان کافره و بخواهید آنچه را انفاق کردید و باید که بخواهند آنچه را

أَنْفَقُوا ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ

انفاق نمودند اینست حکم خدا حکم میکند میان شما و خداست دانای حکیم و اگر رفت از شما چیزی از جفتهاتان

إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي

بسوی کافران پس نوبت یافتید پس بدهید آنانرا که رفت جفتهاشان مثل آنچه انفاق نمودند و بپرهیزید از خدا که

أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ

شمائید بآن گروندگان ای نبی چون آیند ترا زنان باایمان بیعت کنند باتو که شریک نسازند

بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ

باخدا چیزیرا و دزدی نکنند و بزنا تن در ندهند و نکشند اولاد شانرا و نیارند دروغی را

يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ

که ببندند آنرا میان دستهاشان و پاهاشان و نافرمانی نکنند ترا در خوبی پس بیعت کن باآنها و

وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا

و آمرزش خواه برای آنها از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست ای آن کسانیکه ایمان آوردند دوست ندارید گروهیرا

غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

که غضب کرد خدا برایشان بتحقیق نومید شدند از آخرت همچنانکه نومید شدند کافران از اصحاب قبور

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعَ عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ٩٢٦ — كلماتها ٢٢١ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

تسبیح کرد مر خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست عزیز حکیم ای آنکسانیکه ایمان آوردید

لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

چرا میگوئید آنچه را که نمیکنید بزرگست از روی شدت غضب نزد خدا که گوئید آنچه را که نمیکنید

إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ

بدرستیکه خدا دوست میدارد آنانرا که کارزار کنند در راهش صف زده گویا که ایشانند بنائی استوار ساخته شده وهنگامیکه گفت

مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ

موسی مر قومش را ای قوم چرا میرنجانید مرا و بتحقیق میدانید که منم رسولخدا بسوی شما پس چون گشتند گردانید

اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي

خدا دلهاشانرا و خدا هدایت نمیکند گروه فاسقان را وهنگامیکه گفت عیسی پسر مریم ای بنی

إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ

اسرائیل بدرستیکه منم رسولخدا بسوی شما تصدیق کننده مر آنچه را میان دو دست من از توریة و بشارت دهنده برسولیکه

يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ

میآید از بعد من که نامش احمد (ص) پس چون آمد ایشانرا با بینتها گفتند این سحریست آشکار وکیست ظالمتر

مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

از آنکه بست بر خدا دروغرا و او خوانده میشود بسوی اسلام و خدا هدایت نمیکند گروه ظالمانرا

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي

میخواهند که خاموش کنند نور خدارا بدهنهاشان و خدا کامل کننده است نورش را و اگر خوش نداشته باشند کافران واوست آنکه

أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَا

فرستاد رسولش را بهدایت و دین حق تا غالب سازد آنرا بر دین همه واگر ناخوش داشته باشند شرک آورندگان ای

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَ

آن کسانیکه ایمان آوردید آیا دلالت کنم شمارا بر سودائی که برهاند شمارا از عذاب پر درد ایمان آورده باشید بخدا و

رَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

برسولش وجهاد میکرده باشید در راه خدا بمالهاتان و نفسهاتان آن بهتر است از برای شما اگر هستید که بدانید

[illegible]

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي

بیامرزد مرشما را گناهان شما را و در آرد شما را در بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها و مسکنهای پاکیزه در

جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ

بهشتهای جای اقامت و این است کامیابی بزرگ و دیگر که دوست میدارید آنرا یاریست از خدا و فتحی نزدیک و بشارت ده

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ

مؤمنان را ای آن کسانیکه ایمان آوردید باشید یاوران خدا همچنانکه گفت عیسی پسر مریم مر حواریین را

مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ فَآمَنَت طَّائِفَةٌ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ

که کیست انصار من بسوی خدا گفتند حواریون که ائیم انصار خدا پس ایمان آوردند گروهی از بنی اسرائیل

وَكَفَرَت طَّائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

و کافر شدند گروهی پس فیروزی دادیم آنان را که ایمان آوردند بر دشمنانشان پس گردیدند غالبان

سورة الجمعة مدنية وهي احدى عشرة اية

حروفها ٧٤٨ — كلماتها ١٧٥ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ

تسبیح میگوید خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است آن پادشاه پاک عزیز حکیم اوست

الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ

آنکه برانگیخت در امیها رسولیرا از ایشان میخواند برایشان آیتهایش را و پاک میسازد ایشانرا و میآموزد ایشان

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا

کتاب و حکمت را و بدرستیکه بودند از پیش هر آینه در گمراهی آشکار و دیگرانند از ایشان که

يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

لاحق نشدند بایشان و اوست عزیز حکیم آن فضل خداست میدهد بکسیکه میخواهد و خداست صاحب فضل

العظيم ﴿٤﴾ مثل الذين حملوا التوراة ثم لم يحملوها كمثل الحمار يحمل أسفارا

بزرگ مثل آنانکه بارکرده شدند توریة پس برنداشتند آنرا مثل خراست که بردارد کتابهارا

بئس مثل القوم الذين كذبوا بآيات الله والله لا يهدي القوم الظالمين ﴿٥﴾ قل

بد است مثل گروهی که تکذیب کردند آیتهای خدارا وخدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را بگو

يا أيها الذين هادوا إن زعمتم أنكم أولياء لله من دون الناس فتمنوا الموت إن

ای آن کسانیکه یهودیت اختیار کردند اگر ادعا مینمائید دوستان خدائید از غیر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر

كنتم صادقين ﴿٦﴾ ولا يتمنونه أبدا بما قدمت أيديهم والله عليم بالظالمين ﴿٧﴾

هستید راستگویان وآرزو نخواهید کرد آنرا هرگز بسبب آنچه پیش فرستاده دستهاشان وخدا داناست بستمکاران

قل إن الموت الذي تفرون منه فإنه ملاقيكم ثم تردون إلى عالم الغيب و

بگو بدرستیکه آن مرگی که میگریزید از او پس بدرستیکه آن ملاقات کننده شماست پس برگردانیده میشوید بعالم غیب و

الشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون ﴿٨﴾ يا أيها الذين آمنوا إذا نودي للصلاة

شهادت پس خبر خواهد داد شمارا بآنچه بودید که میکردید ای آن کسانیکه ایمان آوردید چون نداکرده شود برای نماز

من يوم الجمعة فاسعوا إلى ذكر الله وذروا البيع ذلكم خير لكم إن كنتم

از روز جمعه پس بشتابید بسوی ذکر خدا وواگذارید بیع را آن بهتر است برای شما اگر هستید

تعلمون ﴿٩﴾ فإذا قضيت الصلاة فانتشروا في الأرض وابتغوا من فضل الله

که بدانید پس چون گذارده شود نماز پس پراکنده شوید در زمین وبجوئید از فضل خدا

واذكروا الله كثيرا لعلكم تفلحون ﴿١٠﴾ وإذا رأوا تجارة أو لهوا انفضوا إليها وتركوك

ویاد کنید خدارا بسیار شاید که رستگار شوید وچون ببینند تجارتی یا لهوی متفرق شده میروند بسوی آن وبگذارند

قائما قل ما عند الله خير من اللهو ومن التجارة والله خير الرازقين ﴿١١﴾

ترا ایستاده بگو آنچه نزد خداست بهتر است از لهو واز تجارت وخداست بهترین روزی دهندگان

سورة المنافقون مدنية وهي احدى عشرة آية

آياتها ١١ ركوعها ٢ كلماتها ١٧٩ حروفها ٧٧٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ ۘ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ ؕ وَاللّٰهُ

چون آمدند بسوی تو منافقان گویند گواهی دهیم توئی رسول خدا و خدا میداند آنکه تو فرستاده اوئی و خدا

يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ۚ ﴿١﴾ اِتَّخَذُوْۤا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ

گواهی میدهد آنکه منافقان دروغگویانند بگیرید سوگندهاشانرا سپری پس منع نمودند از راه خدا

اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ

که ایشان بد باشند از آنچه میکنند آن بسبب آنست که ایمان آوردند پس کافر شدند پس مهر نهاده شد بر دلهاشان پس ایشان نمیفهمند

﴿٣﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ ؕ وَاِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ؕ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ؕ

و چون ببینی ایشانرا خوش آیدت جسمهاشان و چون سخن گویند بشنوی قول ایشانرا گویا ایشانند چوبهای بدیوار تکیه زده

يَحْسَبُوْنَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ؕ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٤﴾ وَاِذَا

می پندارند هر فریاد بر ایشان ایشان دشمنند پس حذر کن از ایشان قتال کند با ایشان خدا چگونه برگردیده میشوند و چون

قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُءُوْسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ

گفته شود مرایشانرا بیائید تا آمرزش خواهد برای شما فرستاده خدا بپیچند سرایشانرا و ببینی ایشانرا می بندند و ایشان باشند تکبر کنندگان

﴿٥﴾ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ؕ لَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى

یکسانست برای ایشان آمرزش کرده باشی ایشانرا یا استغفار نکرده باشی برای ایشان هرگز نیامرزد خدا مرایشانرا بدرستیکه خدا هدایت نکند

الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ لَا تُنْفِقُوْا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى

گروه فاسقانرا ایشانند آنانکه میگویند انفاق نکنید بر آنکه نزد رسول خدا است تا

يَنْفَضُّوْا ؕ وَلِلّٰهِ خَزَآئِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٧﴾ يَقُوْلُوْنَ

متفرق شوند و خدا راست خزینهای آسمانها و زمین ولیکن منافقان نمیفهمند میگویند

لَئِنْ رَّجَعْنَاۤ اِلَى الْمَدِيْنَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ ؕ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ

اگر بازگردیم بسوی مدینه بیرون خواهد کرد البته عزیزتر از آن ذلیلتر را و مر خدا راست عزت و برای رسول وی و برای گروندگان

[illegible]

وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ⑧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا

ولیکن منافقان نمیدانند ای آنانکه گرویدند غافل نگرداند شمارا اموال شما و نه

أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ⑨ وَأَنْفِقُوا

اولاد شما از ذکر خدا و کسیکه کرد اینرا پس آنگروه ایشانند زیانکاران و انفاق کنید

مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ

از آنچه روزی گردانیدیم شمارا پیش از آنکه بیاید یکی از شمارا مرگ پس گوید ای پروردگار من اگر پس میفکندی مرا مدتی

قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ⑩ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا

نزدیک پس صدقه بدهم و بشوم از نیکان و هرگز پس نیفکند خدا نفسی را هرگاه بیاید مدت او

وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑪

و خدا آگاهست بآنچه میکنید

سورة التغابن مدنية وهي ثماني عشرة آية

حروفها ۱۰۷۰ — كلماتها ۲۴۱ — ركوعها ۲

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

تسبیح میکنند خدارا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است مراوراست پادشاهی و مراوراست ستایش و اوست بر همه چیز توانا

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ② خَلَقَ

اوست آنکه آفرید شمارا پس بعضی از شما کافر و بعضی از شما مؤمن و خدا بآنچه میکنید بیناست آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ③ يَعْلَمُ مَا

آسمانها و زمین را براستی و صورت داد شمارا پس نیکو گردانید صورتهای شمارا و بسوی اوست بازگشت میداند آنچه

فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ④

در آسمانها و زمین است و میداند آنچه را که پنهان میکنید و آنچه را که آشکار مینمائید و خدا داناست بذات سینه‌ها

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑤

آیا نیامد شمارا خبر آنانکه کافر شدند از پیش پس چشیدند بدی کار شان و ایشانراست عذابی دردناک

بخواند سوره تغابن را در فریضه باشد شفیع روز
علیه السلام مرویست که هر کس
بروایت از حضرت صادق
در ثواب الاعمال و مجمع البیان
✱ در ثواب القرآن ✱
مروزی از ابو عبدالله روایت
او را قبول نکند و این قول
و او را باز نگردانند و ابن عباس
از خدا طلب رجوع کند یعنی
از آنکه مرگ بدو رسد یعنی
در شب ... باشد حج کند یعنی
زکوة بدو واجب بود و ... استطاعت
شمارا که مال داشته باشد
است که چیزی ... بیدار ... باز
عمل نیکی ... و ... از او نقل
توبه مقبول نشود ...
بی از زمان

ذٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوا

آن بسبب این بود که آمد ایشان را رسولان ایشان بشواهد پس گفتند آیا انسانی هدایت میکنند ما را پس کافر شدند و رو بگردانیدند

وَّاسْتَغْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿۶﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن لَّن يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ

و بی نیاز آمد خدا و خدا بی نیاز ستوده است گمان بردند آنانکه کافر شدند آنکه برانگیخته نخواهند شد بگو بلی قسم بپروردگارم که هر آینه برانگیخته

ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿۷﴾ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنزَلْنَا

شوید پس خبر داده شوید بآنچه کرده اید و این بر خدا آسان است پس بگروید بخدا و رسول او و آن نوری را که فرستادیم

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۸﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَن يُؤْمِن بِاللّٰهِ وَ

و خدا بآنچه میکنید آگاه است روزیکه جمع کند شما را برای روز جمع آنست روز مغبون کردن و کسیکه ایمان بیاورد بخدا و

يَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

بکند کار شایسته درگذرد از او از بدیهایش و داخل میکند او را در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاوید ایشان در آن

أَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۹﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ

همیشه اینست کامیابی بزرگ و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند بآیتهای ما ایشانند یاران آتش جاویدان

فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۱۰﴾ مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ وَمَن يُؤْمِن بِاللّٰهِ يَهْدِ

در آن و بد بازگشتی است نرسید هیچ مصیبتی مگر باذن خدا و کسیکه ایمان آورد بخدا هدایت کند

قَلْبَهُ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۱﴾ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ

دلش را و خدا بهمه چیز داناست و پیروی کنید خدا را و پیروی کنید رسول را پس اگر رو گردانید پس جز این نیست

رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۱۲﴾ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۳﴾ يَا أَيُّهَا

رسول ما است رسانیدن آشکار خدا نیست خدائی جز او و بر خدا پس توکل میکنند گروندگان ای

الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا

آنانکه گرویدید بدرستیکه جفتهای شما و اولاد شما دشمنند برای شما پس برحذر باشید و اگر درگذرید و عفو کنید

وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۴﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللّٰهُ عِندَهُ أَجْرٌ

و ببخشید پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست جز این نیست که اموال شما و اولاد شما بلاءاند و خدا نزد او مزد

[illegible]

عَظِيمٌ ﴿۱۵﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ

بزرگست — پس بپرهیزید از خدا آنچه توانید — و بشنوید — و اطاعت کنید — و انفاق کنید بهتر — برای نفس خود — و آنکه نگهداری کند

شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۶﴾ إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَ

بخل نفسش را — پس آنگروه ایشانند رستگاران — اگر وام دهید خدارا — وام — نیکو — زیاد کند آنرا برای شما و

يَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۷﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۸﴾

بیامرزد شمارا — و خداست قبول کننده با حلم — دانای غیب — و آشکار — عزیز — حکیم است

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ۱۱۶۰ — کلماتها ۲۸۷ — رکوعها ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام — خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ

ای — پیغمبر چون طلاق دادید — زنانرا — پس طلاق دهید ایشانرا در وقت عده شان — و ضبط نمائید عده را — و بپرهیزید از خدا

رَبَّكُمْ ۖ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ

پروردگار خود — بیرون مکنید ایشانرا از خانهای ایشان — و نباید بیرون روند مگر آنکه پدید آید از ایشان کار زشتی — ظاهر — و آن

حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ

حدهای خداست — و کسیکه درگذرد — از حدود خدا — پس بتحقیق ظلم کرده برخود — نمیدانی — شاید که خدا پدید آورد — بعد

ذَلِكَ أَمْرًا ﴿۱﴾ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا

از آن — امری را — پس چون برسد — حد ایشان — پس نگاهدارید ایشانرا بخوبی — یا مفارقت دهید ایشانرا بخوبی — و گواه بگیرید

ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

دو — عادل — از خود — و برپا دارید — شهادت را برای خدا — آنست که پند داده شوند بآن آنکه بوده است که میگرود بخدا — و بروز

الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿۲﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

قیامت — و کسیکه بپرهیزد از خدا میگرداند او را — بیرون شده — و روزی دهد او را از جاها که — گمان نمیبرد — و کسیکه توکل کند بر خدا

[illegible] ✱ ثواب القرائة [illegible] بروایت از حضرت صادق علیه السلام [illegible]

فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ③ وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ

پس او بست کافی او بدرستیکه خدا رساننده امر است بتحقیق که گردانیده خدا برای هر چیز اندازه و آن زنان که نومید شده‌اند از

الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ

حیض از زنان شما اگر شک دارید پس عده ایشان سه ماهست و آن زنان که حایض نشوند و صاحبان

الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ④ ذَٰلِكَ

حملها مدتشان آنست که فرو گذارند بار خودشانرا و کسیکه بپرهیزد از خدا میگرداند برای او از امر او آسان آن

أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ⑤ أَسْكِنُوهُنَّ

امر خداست فرو فرستاد اورا بسوی شما و کسیکه بپرهیزد از خدا نگاه دارد از او گناهانش را و بزرگ کند برای او اجرش ساکن کنید ایشانرا

مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ

از جائیکه ساکن شده‌اید از وجدانتان و آزار مکنید ایشانرا که تنگ گیرید برایشان و اگر باشند صاحبان

حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ

حمل پس انفاق کنید برایشان تا بگذارند حمل خودرا پس اگر شیر دهند برای شما پس بدهید مزد ایشانرا

وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَىٰ ⑥ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ

و سازگاری میان ایشان بخوبی و اگر سخت گیری کنید پس زود باشد شیر دهد اورا دیگری که انفاق کند صاحب وسعت از

سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا

وسعت خود و کسیکه تنگ شده باشد بر او روزی او پس باید انفاق نماید از آنچه داده اورا خدا تکلیف نکند خدا نفسی را مگر آنچه

آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ⑦ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ

داده اورا بزودی خواهد گردانید خدا بعد از دشواری آسانی و بسا از قریه که سرکشی کرد از امر پروردگارش و پیغمبران او

فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا ⑧ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ

پس حساب کردیم اورا حسابی سخت و عذاب کردیم اورا عذابی زشت پس چشید عاقبت کارشرا و بود

عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ⑨ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

انجام کارش زیان آماده کرد خدا برای ایشان عذابی سخت پس بپرهیزید خدارا ای صاحبان عقل

الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ⑩ رَّسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ

آنانکه گرویدند بتحقیق که فرو فرستاد خدا بسوی شما ذکرا رسولیرا که بخواند برشما آیات خدارا که واضحست

لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَ

تا بیرون برد کسانیراکه ایمان آوردند وکردند کارشایسته از تاریکیها بسوی روشنائی وآنکه ایمان آورد بخدا

يَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ

وکرد کارنیکو داخل کند اورا دربهشتهائیکه جاریست از زیر آنها نهرها جاویدانند درآن همیشه بتحقیق نیکو کرد

اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ⑪ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ

خدا برای او روزیشرا خداست آنکه آفرید هفت آسمانرا واز زمین مثل آنها فرودمیآید امر

بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ⑫

میان آنها تا بدانید بدرستیکه خدا بر هر چیز تواناست و بدرستیکه خدا بتحقیق احاطه نموده بهر چیز از جهة علم

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ۱۱۶۳ كلماتها ۲۴۹ ركوعها ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ۖ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ①

ای پیغمبر چرا حرام میکنی آنچه راکه حلال کرد خدا برای تو میجوئی خوشنودی جفتهایت وخدا آمرزنده مهربانست

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ② وَإِذْ أَسَرَّ

بتحقیق که قرارداد خدا برای شما حلال بودن سوگندهای شما وخدا صاحب اختیار شماست واوست دانای حکیم ودرهنگامیکه پنهان گفت

النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ

نبی به بعضی از ازواجش سخنی را پس چون خبرداد باو واطلاع داد اورا خدا براو بیان کرد بعضش را

وَأَعْرَضَ عَن بَعْضٍ ۖ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنبَأَكَ هَٰذَا ۖ قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ③

واعراض نمود از بعضی پس چون خبرداد ش باو گفت کی خبرداد ترا این را گفت خبرداد مرا دانای آگاه

[illegible]

إِن تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِن تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ

اگر توبه کنید بسوی خدا پس بتحقیق کج گشت دلهای شما دوتا واگر هم پشت شوید براو پس بدرستیکه خدا اوست یار پیغمبر

وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿۴﴾ عَسَىٰ رَبُّهُ إِن طَلَّقَكُنَّ

و جبرئیل وصالح مؤمنان وملائکه بعد از این هم پشتند شاید پروردگارش اگر طلاق دهد شمارا

أَن يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ

که بدل دهد اورا جفتها بهتر از شما زنان مسلمان زنانیکه مؤمنند فرمانبران توبه کنندگان عبادت کنندگان هجرت کنندگان

ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا ﴿۵﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ

نادوشیزه ودوشیزه ای آنانکه گرویده اید نگهدارید خودتان وکسانتانرا از آتش که زبانه اش مردمان

وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

وسنگهاست براوست ملائکه درشت سخت نافرمانی نمیکنند خدارا آنچه که امر کند ایشانرا ومیکنند آنچه که امر کرده شوند

﴿۶﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۷﴾ يَا أَيُّهَا

ای آنانکه کافر شدید عذر نیاورید امروز جز این نیست که جزا داده میشوید آنچه بودید که میکردید ای آن

الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ

کسانیکه ایمان آورده اید توبه نمائید بسوی خدا توبهٔ خالص شاید پروردگار شما درگذرد از شما گناهان شمارا و داخل کند شمارا

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ

بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها روزیکه خوار نسازد خدا پیغمبررا وآنانکه گرویدند باو نورایشان

يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

میرود میانهٔ دستهای ایشان وبیمینهاشان میگویند پروردگارا تمام نما برای ما نور مارا وبیامرز مارا بدرستیکه تو بر هر چیز

قَدِيرٌ ﴿۸﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَ

توانائی ای پیغمبر جهاد کن باکفار و منافقان وسخت بگیر برایشان وجایگاه شان دوزخست و

بِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۹﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ

بد بازگشتی است زد خدا مثلی برای آنانکه کافر شدند زن نوح وزن لوط بودند تا زیر

عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ

دو بنده از بندگان ما هردو شایسته پس خیانت کردند آندورا پس کفایت نکرد از آن دو بنده از خدا چیزیرا و گفته شد داخل شوید هردو در آتش

الدَّاخِلِينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ

با داخل شوندگان و زد خدا مثلرا برای آنانکه گرویدند زن فرعون هنگامیکه گفت پروردگار من بناکن

لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

برای من نزد خود خانه در بهشت و نجات ده مرا از فرعون و عمل او و نجات ده مرا از گروه ظالمان

﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ

و مریم دختر عمران که نگاهداری کرد عورتش را پس دمیدیم در آن از روح ما و تصدیق کرد سخنان

رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿١٢﴾

پروردگارش و کتابهایش و بود از طاعت کنندگان

سُورَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُونَ آيَةً

حروفها ١٣١٣ — كلماتها ٣٣٥ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ

افزون آمد آنکه بدست اوست پادشاهی و اوست بر هر چیزی توانا آنکه پدید آورد مردن را و زندگی را

لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ

تا بیازماید شمارا کدام خوبترید از کردار و اوست عزیز آمرزنده آنکه آفرید هفت آسمانرا

طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ

طبقه طبقه نه بینی در پدید کردن بخشاینده تفاوتی پس بازگردان چشم را آیا بینی هیچ نقصانی پس

ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا

برگردان چشم را دوبار برمیگردد بسوی تو چشم ناکام و اوست مانده شده و بتحقیق آراستیم

السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ

آسمان دنیارا بچراغها و گردانیدیم آنرا رانده گان مر شیطان را و آماده گردانیدیم برای ایشان عذاب

مشتمل بر آنکه مانع میشود از عذاب قبر و در قیامت شفاعت میکند (الخ) و اول آن در فضلش مذکور است امام محمد باقر علیه السلام حجت و در مجمع البیان بروایت از ... تا داخل شود در بهشت ... در امان خداست ... در بعضی از آنکه بخوابد در امان ... و کسیکه بخواند سوره تبارک الذی بیده الملک را ... روایت از حضرت صادق علیه السلام در ثواب الاعمال و مجمع البیان

* ثواب القرائة *

و در حق الیقین ... اطلاع یافت ... آنحضرت ...

السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا

آتش را وبرای آنانکه کافر شدند بپروردگار خود عذاب جهنم وبد بازگشتی است چون انداخته شوند در آن

سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ

بشنوند مر آنرا خروشی وآن میجوشد نزدیکست پاره پاره شود از خشم هرگاه انداخته شود در آن جمعی سؤال کنند ایشانرا

خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ

خازنانش آیا نیامد مرشمارا بیم دهنده گویند آری آمد مارا بیم دهنده پس تکذیب کردیم وگفتیم نفرستاده

اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا

خدا هیچ چیز نیستید شما مگر در گمراهی بزرگ وگفتند اگر بودیم ما که می شنیدیم یا می یافتیم نبودیم ما

فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ

در یاران آتش پس اقرار کردند بگناه ایشان پس از رحمت دور اهل آتش سوزانرا بدرستیکه آنانکه میترسند

رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

از پروردگار خود در پنهان مرایشانراست آمرزش ومزد بزرگ وپنهان سازید سخنان شمارا یا آشکار کنید آنرا بدرستیکه او داناست بذات

الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ

سینه ها آیا نمیداند آنکه پدید کرد واوست لطیف خبیر اوست آنکه گردانید برای شما زمین را

ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ أَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ

نرم پس سیر کنید در اطرافش وبخورید از روزی او وبسوی اوست بازگشت آیا ایمن شدید از آنکه در آسمانهاست

أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ

که فرو برد باشما زمین را پس آنگاه آن موج بیرزده باشد آیا ایمن شدید از آنکه در آسمانهاست که بفرستد برشما

حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ

تند باد پس خواهید دانست چگونه باشد بیم دهند وبتحقیق تکذیب نمودند آنانکه از پیش ایشان بودند پس چگونه است

نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ إِنَّهُ

انکار من آیا ندیدند بسوی پرنده بالای ایشان که بال گشاده اند وفرا میآرند چه چیز نگاه میدارد آنهارا جز خدای بدرستیکه او

بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَٰنِ ۚ إِنِ

بهر چیز بیناست آیا کیست این که او لشکریست برای شما که یاری میکند شمارا از غیر خدا نیستند

الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَجُّوا فِي

کافران جز در غرور آیا کیست که روزی میدهد شمارا که باز گیرد روزیش را بلکه لجاج کردند در

عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ

سرکشی و سرباز زدن آیا پس آنکه راه میرود و سرنگون بر رویش هدایت یافته تر یا آنکه میرود و درست ایستاده بر راه

مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَا

راست بگو اوست آنکه آفرید شمارا وگردانید برای شما گوش و چشمها و دلها اندکی

تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا

شکر میکنید بگو اوست آنکه پراکنده کرد شمارا در زمین و بسوی او محشور میشوید و میگویند کی خواهد بود این

الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾ فَلَمَّا

وعده اگر هستید راستگویان بگو جز این نیست که علم نزد خداست و جز این نیست که منم بیم دهنده آشکار پس چون

رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾

ببینند آنرا نزدیک بد شود رویهای آنانکه کافر شدند وگفته شود اینست آنچه بودید که آنرا میخواستید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

بگو آیا دیدید اگر هلاک سازد مرا خدا و هر که با من است و یا رحمت کند مارا پس کیست آنکه پناه دهد کافرانرا از عذاب دردناک

قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾

بگو اوست بخشاینده ایمان آوردیم بآن و بر او توکل کردیم پس بزودی خواهید دانست کرا که او در گمراهی روشن است

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

بگو خبر دهید اگر گردد آب شما فرو رفته پس کیست بدهد شمارا آبی روان

سورة القلم مكية وهي اثنتان وخمسون آية

[illegible]

حروفها ۱۲۵۶ — کلماتها ۳۰۰ — رکوعها ۲

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿۱﴾ مَآ أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿۲﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ

قسم بقلم و آنچه می نویسند که نیستی تو بنعمت پروردگارت مجنون و بدرستیکه مر تراست پاداش بدون

مَمْنُونٍ ﴿۳﴾ وَإِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿۴﴾ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿۵﴾ بِأَييِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿۶﴾ إِنَّ

منت و بدرستیکه تو البته بر خلق عظیم پس زود باشد که ببینی تو و ببینند کدام یک از شما درفته و جنونند بدرستیکه

رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۷﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿۸﴾

پروردگار تو او داناتر است بآنکه گم شد از راهش و او دست داناتر بهدایت شدگان پس اطاعت مکن تکذیب کنندگان را

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿۹﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿۱۰﴾ هَمَّازٍ مَّشَّآءٍ بِنَمِيمٍ ﴿۱۱﴾

آرزو کردند که اگر نرمی کنی پس نرمی کنند و اطاعت مکن هر سوگند دروغ خورنده عیب کننده رونده بسخن چینی را

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿۱۲﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿۱۳﴾ أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿۱۴﴾ إِذَا

بازدارنده از خیر تعدی کننده بدکار زشت جفاکار بعد از آن حرامزاده را که باشد صاحب مال و فرزندان چون

تُتْلٰى عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۵﴾ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿۱۶﴾ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا

خوانده شود براو آیات ما گوید افسانه های پیشینیانست زود باشد داغ کنیمش بر خرطوم (باوی بینی) بدرستیکه ما مبتلا کردیم ایشانرا

بَلَوْنَآ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿۱۷﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿۱۸﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا

چنانکه مبتلا کردیم یاران باغ را هنگامیکه سوگند یاد کردند که قطع میکنیم آنرا وقت صبح کنندگان و اخراج نکنند پس آمد بر آن

طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿۱۹﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿۲۰﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿۲۱﴾ أَنِ اغْدُوا

طواف کننده از پروردگار خود و ایشان خفتگانند پس گشت آن باغ چون باغیکه چیزی نداشت پس نداء هم کردند صبح در یافتگان که بامداد بروید

عَلٰى حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَارِمِينَ ﴿۲۲﴾ فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ﴿۲۳﴾ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ

بر کشتستان اگر هستید قطع ثمر کنندگان پس رفتند و ایشان پنهان مشورت میکردند که داخل نکند آنرا در آن روز

عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿۲۴﴾ وَغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿۲۵﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوٓا إِنَّا لَضَآلُّونَ

بر شما درمانده و بامداد رفتند بر قصد منع توانایان پس چون دیدند آنها را گفتند بدرستیکه ما ایم گمشدگان

﴿۲۶﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿۲۷﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿۲۸﴾ قَالُوا سُبْحَانَ

بلکه ما ئیم بی بهره گفت بهترشان آیا نگفتم مر شما را که چرا تسبیح نمیکنید گفتند میدانیم پاکی

رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۲۹﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿۳۰﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا

پروردگار را و ما بودیم ستمکاران پس رو کرد بعضیشان بر بعضی دیگر ملامت کنندگان گفتند ای وای بر ما که ما بودیم

طَاغِينَ ﴿۳۱﴾ عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿۳۲﴾ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ

زیاده روان شاید پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر از آن بدرستیکه ما بسوی پروردگار خود رغبت کنندگانیم اینچنین است عذاب

وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿۳۴﴾

و هر آینه عذاب آخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند بدرستیکه برای پرهیزکاران است نزد پروردگار خود بهشتهای با ناز و نعمت

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۳۶﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ

آیا پس میگردانیم منقادان را مانند گناهکاران چیست مر شما را چگونه حکم میکنید آیا مر شما راست کتابیکه در آن

تَدْرُسُونَ ﴿۳۷﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿۳۸﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

میخوانید بدرستیکه مر شما راست در آن آنچه را که اختیار میکنید آیا مر شما راست پیمانهای مؤکد که بر ما بکمال رسیده تا روز قیامت

إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿۳۹﴾ سَلْهُمْ أَيُّهُمْ بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿۴۰﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ

بدرستیکه مر شما راست با آنچه حکم کنید بپرس از ایشان کدام ایشان بآن ضامن آمد آیا ایشانرا شریکانند پس بیارید شرکاء ایشانرا

إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿۴۱﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

اگر هستند راستگویان روزیکه کشف کرده شود از ساق و خوانده شود بسجود پس نتوانند

﴿۴۲﴾ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿۴۳﴾

که فرو افتاده باشد چشمهاشان فرو گیرد ایشانرا خواری و بتحقیق بودند که خوانده میشدند بسجود و ایشانند تندرستان

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۴﴾ وَأُمْلِي

پس واگذار مرا و کسیکه تکذیب میکند این سخن را بزودی در نوردیم ایشانرا از راهی که نمیدانند و مهلت میدهیم

لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿۴۵﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿۴۶﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ

ایشانرا بدرستیکه کید من محکم است آیا میخواهی از ایشان مزدی پس ایشان از تاوان گران بار شدگانند آیا نزد ایشانست از

الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ

غیب پس ایشان مینویسند پس صبر کن حکم پروردگارترا و مباش چون رفیق ماهی هنگامیکه ندا کرد واو

مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبَاهُ

پرخشم بود اگر نه آن بود که دریافت آنرا نعمتی از پروردگارش انداخته میشود بجائی واو بود ملامت کرده شده پس برگزید آنرا

رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ

پروردگارش پس گردانید اورا از نیکان و هر آینه نزدیک بود آنانکه کافر شدند هرآینه بزنند ترا بچشمهای ایشان

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

چون شنیدند ذکررا و میگویند اینکه او دیوانه است و نیست او مگر پندی مر جهانیان را

سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

حروفها ١٠٨٤ — كلماتها ٢٥٦ — ركوعاتها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾

ای بیشک بوقوع آینده چه چیز دانا گردانید ترا چیست آن بیشک تکذیب نمود ثمود و عاد در هم آورنده

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا

پس اما ثمود پس هلاک گردانیده شود بعقوبت و اما عاد پس هلاک گردانیده شد بباد تند زور آور برگماشت آنرا

عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ

برایشان هفت شب وهشت روز پی درپی پس بینی آنگروه را در آن افتاده گویا بودند ایشان درخت خرمای

خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ

افتاده پس آیا بینی ایشانرا هیچ باز مانده و آمد فرعون و کسانیکه بود پیش از آن وزیر و زبر شده

بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ

بگناهان پس نافرمانی کردند رسول پروردگار خود را پس فراگرفت ایشانرا فراگرفتنی افزون در سختی هرآینه ما چون طغیان آب بود برداشتیم شمارا

فوائد القرآن

فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ

در کشتی | تا گردانیدیم آنرا برای شما پندی | و یاد بگیرد آنرا گوش | یادگیرنده | پس چون دمیده شود در صور دمیدنی

وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

یکمرتبه | و برداشته شود زمین | و کوهها | پس بهم زده شوند بهم زده شدنی یکمرتبه | پس آنروز بوقوع آید بوقوع آینده

﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ

و شکافته شود آسمان پس آنست روز سست | و فرشتگانند در اطراف آن | و بردارند عرش

رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا

پروردگار ترا بالای شان | در آنروز هشت فرشته | در آنروز عرض کرده شوند | و پنهان نماند از شما | پنهانی | پس اما

مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ

کسیکه داده شد نامه اش بدست راستش | پس میگوید بگیرید بخوانید نامه مرا | هر آینه من دانسته ام که من در یابنده ام

حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

حسابم را | پس او است در عیشی پسندیده | در بهشت عالی | که میوه اش نزدیک است

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ

بخورید و بیاشامید گوارا | بسبب آنچه پیش فرستادید در روزهای گذشته | و اما آنکه داده شود نامه او بدست چپش

فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

پس میگوید ای کاش داده نشده بودم من نامه ام را | و ندانسته بودم چیست حسابم | ای کاش آن میبود | حکم کننده

﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ

کفایت نکرد از من مالم | زایل شد از من تسلطم | بگیرید اورا پس غل کنیدش | پس میانه دوزخ درآرید اورا

﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

پس اورا در زنجیر که | ذرع آن هفتاد | ذراعست پس درکشیدش | که او بود ایمان نمیاورد بخدای بزرگ

﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ

و ترغیب نمیداشت بر طعام دادن فقیر | پس نیست مراورا امروز اینجا | خویشی | و نه خوراکی | مگر از

غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ

چرک و جراحت نیخورد آنرا مگر گناهکاران پس سوگند یاد میکنم بآنچه می بینید و آنچه نمی بینید بدرستیکه آن

لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا

سخن رسولیست کریم و نیست آن سخن شاعر اندکی که میگروند و نه سخن غیب گوئی بی وحی اندکی

مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا

تفکر نمیکنند فرو فرستادنی است از پروردگار عالمیان و اگر افترا کند بر ما بعض سخنان هر آینه بگیریم

مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾

از او دست راست او پس هر آینه قطع نمائیم از او رگ گردنرا پس نباشد از شما هیچ احدی از آن منع کنندگان

وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى

و بدرستیکه او هر آینه پندیست برای پرهیزکاران و بدرستیکه ما میدانیم که از شماست تکذیب کنندگان و بدرستیکه آن حسرتیست بر

الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

کافران و او دست هر آینه حق و یقین پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگ است

سورة المعارج مكية وهي اربع واربعون اية

حروفها ٨٦١ — كلماتها ٢١٦ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾

سوال کرد سوال کننده عذابیرا که بوقوع آینده است برای کافران نیست مراورا دفع کننده از خدای صاحب معارج

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾

عروج میکنند ملائکه و روح بسوی او در روزیکه است قدرش پنجاه هزار سال

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

پس صبر کن صبر نیکو بدرستیکه ایشان می بینند اورا دور و ما می بینیم اورا نزدیک روزیکه باشد آسمان چون فلز گداخته

⑧ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ⑨ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ⑩ يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ

و میشود کوهها چون پشم ونپرسد نزدیکی از نزدیکی بیناکرده شوند ایشان دوست دارد گنهگار

لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ⑪ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ⑫ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي

کاش فدا میداد از عذاب روز چنین پسرانشرا وزنشرا وبرادرشرا وخویشانشرا که

تُؤْوِيهِ ⑬ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ⑭ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ⑮ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ⑯

جای داده باشند وآنکه در زمین است همگی پس برهاند اورا زجهانست بدرستیکه آن زبانه است کننده است پوست سرشانرا

تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ⑰ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ⑱ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ⑲ إِذَا مَسَّهُ

میخواند آنرا که پشت دادو برگردانید وجمع کرد مال دنیا را پس حفظ کرد بدرستیکه انسان آفریده شده بسیار حریص چون مس کند اورا

الشَّرُّ جَزُوعًا ⑳ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ㉑ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ㉒ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ

شری جزع کننده است وچون مس کند اورا خیر منع کننده است مگر نمازگذاران آنانکه ایشانند بر نمازشان

دَائِمُونَ ㉓ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ㉔ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ㉕ وَالَّذِينَ

دوام کنندگان وآنانکه در مالهاشان حقی است معلوم مرخواهنده ونخواهنده را وآنانکه

يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ㉖ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ㉗ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ

تصدیق میکنند بروز جزا وآنانکه ایشانند از عذاب پروردگارشان ترسان بدرستیکه عذاب پروردگارشان

غَيْرُ مَأْمُونٍ ㉘ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ㉙ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ

غیر مأمونست وآنانکه ایشانند مر فرجهای خودرا حفظ کننده مگر بر جفتهاشان یا آنچه مالک باشد

أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ㉚ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ㉛

یمینهاشان پس بدرستیکه ایشان غیر ملامت شدگانند پس کسیکه جوید غیر این پس آنگروه ایشانند درگذرندگان از حد

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ㉜ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ㉝

وآنانکه ایشانند مر امانتهاشانرا وعهدشانرا رعایت کنندگان وآنانکه ایشانند بگواهی خود قیام نمایندگان

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ㉞ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ㉟ فَمَالِ الَّذِينَ

وآنانکه ایشان بر نماز خود محافظت کنندگانند آنگروه در بهشتها گرامی داشته شده اند پس چیست آنانرا که

در علل [illegible] از عبد السلام مراد از این نماز [illegible] ادا دانست در اوقات [illegible] صلاتهم یحافظون یعنی [illegible] و نگاه داشتن از [illegible] با مخلوق چه بامانت و عهد [illegible] خواه با خالق باشد و خواه [illegible] در مجمع است [illegible] امانت [illegible] امانت کننده [illegible] امانتهای خود [illegible] الراعون یعنی نگاهدارندگان (۳۲) والذین هم لاماناتهم وعهدهم [illegible] عبد السلام [illegible] نیز نقل از حضرت [illegible]

كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ

کافر شدند بجانب تو شتابندگانند از راست و از چپ تو متفرق شده آیا طمع دارد هر مردی از ایشان که

يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ

داخل شود در بهشتهای با ناز و نعمت نه چنانست بدرستیکه ما آفریدیم ایشانرا از آنچه میدانند پس سوگند یاد میکنم بپروردگار مشارق و مغارب

إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَ

که مائیم هر آینه توانایان برآنکه عوض آریم بهتر از ایشان و نیستیم ما پیشی گرفته شدگان پس واگذار ایشانرا تا بحث کنند

يَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ

و بازی کنند تا ملاقات کنند روزشانرا که وعده داده میشوند روزیکه بیرون آیند از گورها شتابنده گویا ایشان بسوی

نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

بتان میشتابند در حالیکه فرو افتاده چشمهاشان میپوشد ایشانرا خواری اینست آن روز که بودید وعده کرده میشدید

سورة نوح عليه السلام مكية وهي تسع وعشرون آية

حروفها ۹۵۰ — كلماتها ۲۲۴ — ركوعها ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَا

بدرستیکه ما فرستادیم نوح را بسوی قومش آنکه بترسان قوم خودرا پیش از آنکه بیاید ایشانرا عذابی دردناک گفت ای

قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ

قوم من بدرستیکه من شمارا ترساننده آشکارم آنکه بندگی کنید خدارا و بپرهیزید او را و اطاعت کنید مرا بیامرزد مر شمارا از گناهان شما

وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ۖ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ

و پس اندازد شمارا تا مدتی نامبرده شده بدرستیکه مدت مقرر خدا چون آمد پس نمی افتد اگر بودید که میدانید گفت پروردگارا

إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ

بدرستیکه من خواندم قوم خودرا شب و روز پس نیفزود ایشانرا خواندن من مگر گریختن و بدرستیکه من هرگاه خواندم ایشانرا

ثواب القرائة [illegible]

لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا

تا اینکه در گذری از ایشان گردانیدند انگشتهاشانرا در گوشهای خود و بسر کشیدند جامه‌های خود را و اصرار کردند و سرکشی کردند

اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾

سرکشی کردنی پس بدرستیکه من خواندم ایشانرا باوازی بلند پس بدرستیکه آشکارا گفتم ایشانرا و پنهان گفتم ایشانرا پنهانی

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَ

پس گفتم آمرزش خواهید از پروردگار خود بدرستیکه او هست آمرزنده میفرستد از آسمان برشما باران پی در پی و

يُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ

مدد میکند شمارا بمالها و پسران و قرار میدهد برای شما بهشتها و میگرداند برای شما نهرها چیست مرشمارا که امید ندارید

لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا

برای خدا تعظیم کردن و بتحقیق آفرید شمارا تازه تازه آیا ندیدید که چگونه آفرید خدا هفت آسمانرا زیر یکدیگر

﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ

و گردانید ماه را در آنها روشنائی و گردانید آفتاب را چراغی و خدا رویانید شمارا از زمین رویانیدنی پس

يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا

برمیگرداند شمارا در آن و بیرون میاورد شمارا بیرون آوردنی و خدا گردانید برای شما زمین را گسترده تا آمد و رفت کنید از آن

سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا

راههای گشاده را گفت نوح پروردگارا بدرستیکه ایشان نافرمانی کردند مرا و پیروی کردند کسیرا که نیفزود او را مال او و فرزند او مگر زیان

﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا

و مکر کردند مکر کردن بزرگ و گفتند مگذارید البته خدایان شمارا و مگذارید بتی که نام او ود و سواع است

وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

و نه یغوث و نه یعوق و نه نسر را و بتحقیق گمراه گردانیدند بسیار را و نیفزود ستمکارانرا مگر گمراهی

﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ

از جهت گناهان ایشان غرق گردانیده شدند پس داخل شدند در آتش پس نیافتند برای خود از غیر خدا یاوریرا و گفت

شده از امام محمد باقر علیه السلام که ... از آمیزش ... در آمرزش ... یعنی اول در تفسیر عیاشی از ابراهیم ... نوازنده خود را در گرامی در ... از فرط تعظیم را با آرام را یعنی تعظیم یعنی چیست مرشمارا که امید ندارید * ما لکم لا ترجون لله وقارا * چنان بار دهد ... سخن بار آن ... در بعضی باب از حق تعالی ... جمله ... سوره نوح ... ارزاد دارد ... هر که ایمان بخدا دارد ... عبدالله علیه السلام ... که ... ذوالقرنین ... دارد

نُوحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ

نوح پروردگارا وامگذار بر زمین از کافران هیچ ساکنی را بدرستیکه اگر واگذاری ایشانرا

يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَّبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ

گمراه کنند بندگان ترا و نزایند مگر بدکاران ناسپاس پروردگارا بیامرز مرا و پدر و مادر مرا

وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

و کسیرا که داخل شد در خانهٔ من با ایمان و مر مؤمنین و مؤمنات را و نیفزای ستمکارانرا مگر هلاکت

سورة الجن مكية وهي ثمان وعشرون آية

حروفها ٧٥٩ — كلماتها ٢٨٥ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ

بگو وحی کرده شد بسوی من که شنیدند گروهی از جن پس گفتند بدرستیکه ما شنیدیم قرآنرا عجب که هدایت نمود بسوی راستی

فَآمَنَّا بِهِ وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

پس گرویدیم باو و شریک نگردانیدیم بپروردگار خود احدیرا و آنکه بلند است عظمت شان پروردگار ما نگرفت زنی را و نه فرزندیرا

﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن تَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ

و بدرستیکه بود که میگفت کم خرد ما بر خدا سخن دور از صواب و بدرستیکه ما گمان کردیم که نگویند هرگز انس و جن

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

بر خدا دروغ و بدرستیکه بودند مردانی از انس که پناه میبردند بمردانی از جن پس افزودند ایشانرا طغیان

﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا

و آنکه گمان کردند همچنانکه گمان کردید آنکه برنخواهد انگیزانید خدا احدیرا و بدرستیکه جستیم آسمانرا پس یافتیم آنرا

مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ

پر شده از نگهبانان سخت و تیرهای شهاب و آنکه بودیم ما می‌نشستیم از آن در نشیمنها برای گوش دادن پس کسیکه استماع میکند الآن

[illegible]

يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ

بیابد برایش تیر شهاب متوجه وآنکه نمیدانیم آیا شری خواسته شده بانکه در زمین است یا خواسته بود بایشان

رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾

پروردگارشان خیری وآنکه بعضی از ما صالحانند وبعضی از ما درای آن وهستیم ما طریقهای مختلف

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ

وآنکه گمان کردیم اینکه عاجز نتوانیم ساخت خدارا در زمین وعاجز نتوانیم کرد اورا از راه گریختن وآنکه ما چون شنیدیم هدایت را

آمَنَّا بِهِ فَمَن يُؤْمِن بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾ وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا

ایمان آوردیم باو پس کسیکه ایمان آورد به پروردگار خود پس بیم نخواهد داشت از نقصان وطغیان وآنکه بعضی از ما منقادانیم وبعضی از ما

الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ

تعدی کنندگانند پس کسیکه انقیاد ورزید پس آنها جویا شدند راه نجات را وامّا تعدی کنندگان پس باشند ازبرای جهنم

حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُم مَّاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ

هیزم واینکه اگر مستقیم شده بودند بر راه اسلام هرآینه میدادیم ایشانرا آبی بسیار تا بیازمائیم ایشانرا درآن

وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا

وکسیکه روی گرداند از ذکر پروردگارش درآورد اورا عذابی سخت واینکه مساجد برای خداست پس مخوانید

مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾

با خدا احدیرا وآنکه چون برخاست بنده خدا که بخواند اورا نزدیک بودند که شوند براو بالای یکدیگر برده

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

بگو جز این نیست که میخوانم پروردگار خودرا وشریک نمیگردانم باو احدیرا بگو بدرستیکه من مالک نمیباشم برای شما ضرری و نه نفعی را

قُلْ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَ

بگو بدرستیکه من در پناه نگیرد مرا از خدا احدی ونمییابم از غیراو هرگز پناهی مگر رسانیدن از خدا و

رِسَالَاتِهِ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ

فرستاده او وهرکه نافرمانبرداری کند خدا و فرستاده اورا پس بدرستیکه برای اوست آتش دوزخ جاویدان درآن همیشه تا

إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرِي

چون ببینند آنچه راکه وعده داده شدند پس بزودی بدانند که کیست ناتوانتر از راه مددکاری وکمتر در شمار بگو نمیدانم

أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ

آیا نزدیکست آنچه وعده داده میشوید یا میگرداند آنرا پروردگار من دور دانای غیب است پس مطلع نمیسازد بر غیبش

أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

احدیرا مگر آنرا که پسندیده از رسول پس هر آینه او در میآورد از میانه دو دستش و از پشت سرش نگهبانی

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

تا بداند که بتحقیق رسانیدند پیغامهای پروردگارشانرا واحاطه نمود بآنچه نزد ایشانست وشمرده هر چیزیرا از راه شمار

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عِشْرُونَ آيَةً

حروفها ٨٣٨ — كلماتها ١٩٩ — ركوعاتها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ

ای گلیم بر خود پیچیده برخیز شب مگر اندکی نصفش یا کم کن از آن قلیلی یا زیاده کن بر آن

وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ

و بتانی خوان قرآنرا بتانی خواندنی بدرستیکه ما زود باشد که نازل سازیم بر تو سخنی سنگین بدرستیکه برخاستن شب آن سخت تر است

وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ

در دشواری و درست تر است از راه گفتار بدرستیکه مر تراست در روز آمد و شدی دراز و یاد کن اسم پروردگار خود را و منقطع شو بسوی او

تَبْتِيلًا ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

منقطع شدنی پروردگار مشرق و مغرب است نیست خدائی مگر او پس فرا گیر او را وکیل و صبر کن بر آنچه میگویند

وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ

و جدائی گزین از ایشان جدائی گزیدنی خوب و واگذار مرا با تکذیب کنندگان صاحبان نعمت و مهلت ده ایشانرا اندکی بدرستیکه

لَدَيْنَآ أَنكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَ

نزد ماست بندهای گران دوزخ وطعامی صاحب گلوگیری و عذابی پر درد روزیکه بلرزد درآید زمین و

الْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ

کوهها وشوند کوهها تلهای ریگ پراگنده بدرستیکه فرستادیم بسوی شما رسولی گواه بر شما همچنانکه

أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾

فرستادیم بسوی فرعون رسولی را پس نافرمانی کرد فرعون آن رسول را پس گرفتیمش گرفتنی سخت

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ السَّمَآءُ مُنفَطِرٌۢ بِهِۦ كَانَ وَعْدُهُۥ

پس چگونه پرهیز خواهید کرد اگر کافر شدید روزیکه میگرداند کودکان را پیران آسمان شکاف پذیرست بآن باشد وعده آن

مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ إِنَّ هَـٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَآءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿١٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ

کرده شده بدرستیکه این پندیست پس هرکه خواهد فراگیرد بسوی پروردگارش راهی بدرستیکه پروردگار تو میداند که تو

تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ

برمیخیزی کمتر از دوثلث شب ونصفش وثلثش وگروهی از آنانکه با تواند وخدا اندازه میکند

الَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْءَانِ عَلِمَ

شب و روز را دانست اینکه ضبط نتوانند آنرا پس درگذرد از شما پس بخوانید آنچه میسر شود از قرآن دانست

أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ

اینکه خواهند شد از شما بیماران ودیگران سیر خواهند کرد در زمین که بجویند از فضل خدا

وَءَاخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا

ودیگران کارزار کنند در راه خدا پس بخوانید آنچه میسر شود از آن وبرپای دارید نماز را وبدهید

الزَّكَوٰةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ

زکوة را ووام دهید خدارا وامی نیکو وآنچه پیش میفرستید برای خودتان از خوبی

تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

بیابید آنرا نزد خدا آن بهتراست وعظیمتر از راه پاداش وآمرزش خواهید از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست

سورة المدثر مكية وهي خمس وخمسون آية

رکوعها ۲ — کلماتها ۲۵۵ — حروفها ۱۰۱۰

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يا أيها المدثر ① قم فأنذر ② وربك فكبر ③ وثيابك فطهر ④ والرجز فاهجر

ای جامه بر خود پیچیده برخیز پس بیم ده و پروردگارت را پس بزرگی یاد کن و جامه‌هایت را پس پاک کن و پلیدی را پس اجتناب کن

⑤ ولا تمنن تستكثر ⑥ ولربك فاصبر ⑦ فإذا نقر في الناقور ⑧ فذلك يومئذ

و اعطا مکن که عوض بیشتر خواهی و برای پروردگارت پس صبر کن پس چون دمیده شود در صور پس اینست آنروز

يوم عسير ⑨ على الكافرين غير يسير ⑩ ذرني ومن خلقت وحيدا ⑪ وجعلت له

روزی دشوار بر کافران غیر آسان واگذار مرا و آنرا که آفریدم تنها و گردانیدم برای او

مالا ممدودا ⑫ وبنين شهودا ⑬ ومهدت له تمهيدا ⑭ ثم يطمع أن أزيد ⑮ كلا

مالی فراوان و پسران حاضر و سامان دادم برای او سامان دادنی پس طمع دارد که زیاد کنم نه چنین است

إنه كان لآياتنا عنيدا ⑯ سأرهقه صعودا ⑰ إنه فكر وقدر ⑱ فقتل كيف قدر

بدرستیکه او باشد مر آیتهای ما را منکر خواهیم گرفتیمش در بلندی بدرستیکه او فکر کرد و قرار داد پس کشته باد چگونه قرار داد

⑲ ثم قتل كيف قدر ⑳ ثم نظر ㉑ ثم عبس وبسر ㉒ ثم أدبر واستكبر ㉓ فقال

پس کشته باد چگونه قرار داد پس نظر کرد پس رو درهم کشید و ترش روی شد پس پشت کرد و سرکشی نمود پس گفت

إن هذا إلا سحر يؤثر ㉔ إن هذا إلا قول البشر ㉕ سأصليه سقر ㉖ وما أدراك

نیست این مگر سحری که آموخته میشود نیست این مگر سخن انسان زود داخل سازمش در دوزخ و چه دانا کرد ترا

ما سقر ㉗ لا تبقي ولا تذر ㉘ لواحة للبشر ㉙ عليها تسعة عشر ㉚ وما جعلنا

چیست دوزخ نه باقی میدارد و نه وامیگذارد سیاه کننده است مر پوست را بر آنست نوزده تا و قرار ندادیم

أصحاب النار إلا ملائكة وما جعلنا عدتهم إلا فتنة للذين كفروا ليستيقن الذين

یاران آتش را جز فرشتگان و نگردانیدیم عدد شانرا جز محنتی برای آنانکه کافر شدند تا یقین کنند آنانکه

أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ

داده شدند کتاب را و بیفزاید آنانرا که ایمان آوردند ایمانی و شک نیارند آنانکه داده شدند کتاب و گروندگان

وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا كَذَٰلِكَ

و تا گویند آنانکه در دلهاشان ناخوشی است و کافران که چه خواست خدا باین از راه مثل همچنین

يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا

اضلال میکند خدا هر کرا خواهد و هدایت میکند هر کرا خواهد و نمیداند لشکرهای پروردگار ترا مگر او و نیست این مگر

ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿۳۱﴾ كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿۳۲﴾ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿۳۳﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿۳۴﴾ إِنَّهَا لَإِحْدَى

پندی برای انسان حقا بماه و شب چون پشت کند و بصبح چون روشن شود بدرستیکه آنست یکی

الْكُبَرِ ﴿۳۵﴾ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿۳۶﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿۳۷﴾ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ

از بزرگها بیم دهنده مر انسانرا مر آنرا که خواهد از شما که پیش رود یا پس بماند هر نفسی بانچه کسب کرده

رَهِينَةٌ ﴿۳۸﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿۳۹﴾ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۴۰﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۴۱﴾ مَا سَلَكَكُمْ

در گرو است جز اصحاب دست راست که در بهشتها بپرسند از گناهکاران چه چیز در آورد شمارا

فِي سَقَرَ ﴿۴۲﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿۴۳﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿۴۴﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ

در دوزخ گویند نبودیم از نمازگذاران و نبودیم اطعام کنیم درمانده را و بودیم که صحبت بیهوده داشتیم با بیهوده گویان

﴿۴۵﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿۴۶﴾ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿۴۷﴾ فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿۴۸﴾

و بودیم که تکذیب میکردیم روز جزارا تا آمد مارا یقین پس نفع نبخشد ایشانرا درخواست شفاعت کنندگان

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿۴۹﴾ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿۵۰﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿۵۱﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ

پس چیست مر آنهارا که از پند گرفتن رو گردانند گویا ایشانند خرهای رمنده که گریخته باشند از شیر بلکه میخواهد هر

امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُنَشَّرَةً ﴿۵۲﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿۵۳﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿۵۴﴾

مردی از ایشان که داده شود نامه‌ای گشاده نه چنین است بلکه نمیترسند از آخرت نه چنین است بدرستیکه آن پندیست

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿۵۵﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿۵۶﴾

پس آنکه خواهد پند گیرد از آن و پند نمیگیرند جز آنکه خواهد خدا اوست اهل تقوی و اهل مغفرت

سورة القيمة مكية وهي اربعون اية

حروفها ٦٥٢ كلماتها ١٦٥ ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ

سوگند یاد میکنم بروز قیامت و سوگند یاد نمیکنم بنفس ملامت کننده آیا می پندارد انسان که جمع نخواهیم کرد

عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾

استخوانهایش را آری توانائیم بر اینکه راست کنیم انگشتهایش را بلکه میخواهد انسان که کار بد کند در پیش آمدش

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ

میپرسد که کی باشد روز قیامت پس چون خیره شود چشم و تیره گردد ماه و جمع شود آفتاب

وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ

و ماه گوید انسان آن روز کجاست گریزگاه نه چنین است نیست پناهی بسوی پروردگار تو است

يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّأُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ

در آن روز جای قرار خبر داده شود انسان در آن روز بآنچه پیش فرستاده و باز پس داده بلکه انسان بر

نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا

خودش بیناست و اگر چه القا کند عذرهایش را حرکت مده بآن زبانت را تا شتاب کنی در آن بدرستیکه بر ماست

جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾ كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ

فراهم آوردنش و خواندنش پس چون خواندیمش پس پیرو شو خواندن آنرا پس بدرستیکه بر ماست بیان کردن آن نه چنین است بلکه دوست میدارید

الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَ

دنیای شتابنده را و وا میگذارید آخرت را روبهاست در آن روز برافروخته بسوی پروردگارش نگرنده و

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ

روبهاست در آن روز تیره پندارد که رسانیده میشود بآن آسیبی نه چنین است چون برسد بچنبرهای گردن و گفته شود

[illegible]

مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ

کیست شفا دهنده / و گمان کند که آنست جدائی / و بپیچیده شود ساق بساق / بسوی پروردگار تست در آن روز

الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾ وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ

راندن / پس نه تصدیق نمود و نه نماز گذارد / ولیکن تکذیب نمود و روی گردانید / پس رفت بسوی کسانش

يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ

بتبختر آمد / سزاوار تر است ترا پس سزاوار تر / پس سزاوار تر است مر ترا پس سزاوار تر / آیا می پندارد انسان که وا گذارده خواهد شد

سُدًى ﴿٣٦﴾ أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ

مهمل / آیا نبود نطفه / از منی که ریخته شود / پس بود خون بسته پس آفرید پس راست کرد پس گردانید

مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

از آن دو جفت / مذکر / و مؤنث / آیا نیست آن / توانا / بر اینکه زنده گرداند مردگان را

سورة الدهر مدنية وهي احدى وثلثون اية

حروفها ١٠٥٢ — كلماتها ٢٤٢ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ✻

بنام خداوند بخشاینده مهربان

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ﴿١﴾ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

آیا آمد بر انسان وقتی از روزگار که نبود چیزی مذکور / بدرستیکه ما آفریدیم انسان را

مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَ

از نطفه اخلاط که بیازمائیم اورا پس گردانیدیم اورا شنوای بینا / بدرستیکه ما هدایت کردیم اورا براه راست یا شکر گذار و

إِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ

یا ناسپاس است / بدرستیکه ما آماده کردیم برای کافران زنجیرها و غلها و آتش سوزان / بدرستیکه نیکان بیاشامند

مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ

از جامی که باشد امتزاج آن با کافور بهشت / چشمه که بیاشامند از آن بندگان خدا جاری میکنند آنرا جاری کردنی / وفا میکنند

✻ فضل الدهر ✻

بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَ

بنـذر وميترسند روزيرا كه است آسيبش آشكار وميخورانند طعام را بر دوستيش فقير و

يَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ

يتيم و اسير جز اين نيست كه اطعام ميكنيم شمارا براى رضاى خدا نميخواهيم از شما پاداشى ونه شكرانى بدرستيكه ما ميترسيم

مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا

از پروردگار ما روزى سخت بسيار سخت پس نگاهداشتشان خدا از آسيب آن روز وپيش آورد ايشانرا تازگى وشادمانى

﴿١١﴾ وَجَزَاهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾ مُّتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۖ لَا يَرَوْنَ فِيهَا

وپاداش داد ايشانرا بآنچه صبر كردند بهشت وحرير تكيه زدگان درآن بر سريرها نه بينند درآن

شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ

آفتابى ونه سرمائى ونزديكست برايشان سايه هاى آن ورام كرده شده خوشهاى آن رام كردنى وبگردش آورده

عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

ميشود برايشان ظرفهاى از نقره وقدحهائى كه باشند آبگينه ها آبگينه ها كه باشند از سيم واندازه گرفته اند آنهارا اندازه گرفتنى

﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَ

وآشامانيده شوند درآن جاميرا كه باشد ممزوج بزنجبيل آميخته چشمهٔ روان درآن نامبرده ميشود سلسبيل و

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ

گردش ميكند برايشان پسران جاويدانى چون بينى ايشانرا پندارى ايشان مرواريد در رشته ناكشيده وچون بينى

ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ ۖ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ

آنجا بينى نازونعمت وپادشاهى عظيم بالاشان جامه هاى ديباى نازك سبز وديباى ستبرق وپيرايه كرده شده بدستوانها

مِن فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم

از سيم وآشامانيد ايشانرا پروردگارشان شرابى پاكيزه بدرستيكه اين باشد مرشمارا پاداشى وباشد سعى شما

مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ

ستوده بدرستيكه ما فرستاديم بر تو قرآنرا فرستادنى پس صبركن مر حكم پروردگارت واطاعت مكن از ايشان

ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ

گناهکاری را یا ناسپاسی را و یاد کن نام پروردگارت را بامداد و شبانگاه و از شب پس سجده کن مراورا و تسبیح گوی او را

لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ

شبی دراز بدرستیکه آنگروه دوست میدارند دنیای شتابنده را و وا میگذارند از پس خود روزی گران را ما آفریدیم ایشان را

وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ

و محکم گردانیدیم پیوند مفصلهای ایشان را و چون خواهیم بدل نمائیم مانندهای ایشان را بدل آوردنی بدرستیکه این پندی است پس کسیکه

شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

خواست گرفت بسوی پروردگارش راهی و نمیخواهید مگر که خواهد خدا بدرستیکه خدا باشد

عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

دانای حکیم داخل میسازد آنرا که خواهد در رحمتش و ظالمانرا آماده کرده برای ایشان عذابی دردناک

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُونَ آيَةً

حروفها ٨١٦ — کلماتها ١٨١ — رکوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴿٣﴾ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا

سوگند بفرستاده شدها از پی هم و تند روندها تند رفتنی و پراکنده سازندها پراکنده ساختنی و جدا کنندها جدا کردنی

﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

و القاکنندگان ذکر را عذری یا بیمی که آنچه وعده کرده میشوید هرآینه بوقوع آینده است پس آنگاه که ستارها محو شوند

﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ

و آنگاه که آسمان شکافته گردد و آنگاه که کوهها برکنده شوند و آنگاه که رسولان وقت کرده شوند برای کدام روز

أُجِّلَتْ ﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

بازپس داشته شده برای روز تمیز و چه چیز دانا کرد ترا که چیست روز تمیز وای روز چنین بر تکذیب کنندگانرا

⑮ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ⑯ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ⑰ كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ⑱ وَيْلٌ

آیا هلاک نکردیم پیشینیان را — پس از پی ایشان خواهیم برد پسینیان را — اینچنین میکنیم — با گنهکاران — وای

يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ⑲ أَلَمْ نَخْلُقكُّم مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ⑳ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ㉑ إِلَىٰ قَدَرٍ

روز چنین بر تکذیب کنندگان — آیا نیافریدیم شما را — از آبی — بیقدر — پس گردانیدیم او را در آرامگاهی محکم — تا مقداری

مَّعْلُومٍ ㉒ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ㉓ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ㉔ أَلَمْ نَجْعَلِ

معین — پس توانا آمدیم پس خوب توانایانیم — وای — روز چنین بر تکذیب کنندگان — آیا نگردانیدیم

الْأَرْضَ كِفَاتًا ㉕ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ㉖ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً

زمین را — کافی — زندگان را و مردگان را — و گردانیدیم در آن کوههای — استوار بلند — و آشامانیدیم شما را آب

فُرَاتًا ㉗ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ㉘ انطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ㉙ انطَلِقُوا إِلَىٰ

شیرین — وای — روز چنین بر تکذیب کنندگان — بروید — بسوی — آنچه که بودید با آن — تکذیب میکردید — بروید — بسوی

ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ㉚ لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ㉛ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ㉜

سایهٔ — صاحب — سه — شاخ — نه خنک گرداند و نه کفایت کند — از گرمی آتش — بدرستیکه آن میاندازد — شراره — چون کوشک

كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ㉝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ㉞ هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنطِقُونَ ㉟ وَلَا يُؤْذَنُ

گویا که — شتران — زرد است — وای — روز چنین بر تکذیب کنندگان — این روزیست که سخن نگویند کفار — و رخصت داده نشود

لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ㊱ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ㊲ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَ

ایشان را پس عذر بگویند — وای — روز چنین بر تکذیب کنندگان را — اینست روز جدا کردن — جمع کردیم — شما را — و

الْأَوَّلِينَ ㊳ فَإِن كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ㊴ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ㊵ إِنَّ

پیشینیان را — پس اگر باشد — شما را — چاره — پس چاره کنید — وای — روز چنین بر تکذیب کنندگان — بدرستیکه

الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ㊶ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ㊷ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا

پرهیزکارانند — در سایهها و سرچشمهها — و میوهها — از آنچه خواهش کنند — بخورید و بیاشامید گوارا — بسبب آنچه

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ㊸ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ㊹ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ㊺ كُلُوا

بودید که میکردید — بدرستیکه ما چنین پاداش میدهیم نیکوکاران را — وای — روز چنین — بر تکذیب کنندگان — بخورید

وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ

و کامرانی کنید اندکی بدرستیکه شمائید گنهکاران وای روز چنین بر تکذیب کنندگان و چون گفته شود مرایشان را

ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

که برکوع روید برکوع نروند وای چنین روزی برتکذیب کنندگان پس بکدام سخن بعد از آن ایمان بیاورند

سُورَةُ النَّبَإِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى وَأَرْبَعُونَ آيَةً

حروفها ۷۷۰ کلماتها ۱۷۳ رکوعها ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

از چه میپرسند از خبر بزرگ آنکه ایشانند در آن اختلاف کنندگان نه چنین است زود باشد که بدانند

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا

پس نه چنین است زود باشد که بدانند آیا نگردانیدیم زمین را بستر و کوهها را میخها و آفریدیم شما را جفت

﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا

و گردانیدیم خواب شما را آسایش و گردانیدیم شب را پوشش و گردانیدیم روز را وقت طلب معیشت و بنا کردیم

فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً

بالای شما هفت طبقه استوار و قرار دادیم چراغی تابان و فرو فرستادیم از فشارندها آبی

ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾

ریزان تا بیرون آریم بآن دانه و رستنی و بوستانهای بهم پیچیده درختانش بدرستیکه روز تمیز باشد وعدگاه

يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ

روزیکه دمیده شود در آن صور پس بیایند فوجها و گشوده شود آسمان پس گردد درها و روان گردانیده شود

الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِّلطَّاغِينَ مَآبًا ﴿٢٢﴾ لَّابِثِينَ

کوهها پس گردد سراب بدرستیکه جهنم باشد کمینگاه مرطاغیان را بازگشت درنگ نمایندگان

(فوائد القرآن) در ارشاد القلوب دیلمی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که ... النبأ العظیم ... [illegible]

فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وِفَاقًا

در آن روزگارها نچشند در آن خنکی و نه شرابی جز آب جوشان و چرک جراحتها پاداشی موافق

﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ

بدرستیکه ایشان بودند که امید نداشتند حسابی را و تکذیب نمودند آیتهای ما را تکذیب نمودنی و هر چیزیرا شمردیم آنرا

كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَ

در لوح پس بچشید پس نیفزائیم هرگز شمارا جز عذاب بدرستیکه پرهیزکارانرا جای کامیابی است باغها و

أَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا

انگورها و دختران نارپستان هم سن و جامهای پر شراب نشنوند در آن لغوی و نه تکذیب کردنی

﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ

پاداشی از پروردگار تو بخششی کافی پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست بخشاینده

لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ

مالک نباشند از او خطاب کردنرا روزیکه بایستند روح و فرشتگان صف زده سخن نگویند

إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ

مگر آنکه دستوری داد او را خدای بخشاینده و گفت صوابی آنست روز حق پس کسیکه خواست گرفت بسوی

رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ

پروردگارش بازگشتی بدرستیکه ما بیم کردیم شمارا از عقوبتی نزدیک روزیکه بنگرد مرد آنچه پیش فرستاده دستش و میگوید

الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

کافر ای کاش بودم خاک

سورة النازعات مكية وهي ست وأربعون آية

حروفها ٧٥٣ — كلماتها ١٧٩ — ركوعها ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾ فَالسَّابِقَاتِ

قسم بکشندگان از روی قوت و ببرندگان بنشاط آورنده ارواح و بفرشتگان شنا کننده و پیشی گیرندگان

سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ

پیش گرفتنی — پس تدبیر کنندگان کارها — روزی که بلرزد زمین لرزیدنی — از پی در آید آنرا از پی آینده — دلهاست

يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾

روزی چنین لرزان — چشمهاشان فرورفته — میگویند آیا ما رد شدگانیم بحالت اول

أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

آیا وقتی که شدیم استخوانهای پوسیده — گفتند اینست آنگاه بازگشتی بازیان — پس جز این نیست که آن فریادیست واحد

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ

پس آنگاه ایشانند بر روی زمین — آیا آمد ترا حکایت موسی — که ندا کرد او را پروردگارش در وادی پاکیزه کرده شده

طُوًى ﴿١٦﴾ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيَكَ

که طوی است — برو بسوی فرعون که او زیاده روی کرده عصیانا — پس بگو آیا هست ترا میل باینکه پاک شوی — و هدایت کنم ترا

إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ

بسوی پروردگارت پس بترسی — پس نمودش آیت بزرگ — پس تکذیب نمود و نافرمانی کرد — پس پشت گردانید شتابان

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٢﴾ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٣﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَ

پس جمعیتی کرد پس ندا در داد — پس گفت منم پروردگار شما که برتر است — پس گرفت او را خدا بعقوبت — آخرت — و

الْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾ أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾

دنیا — بدرستیکه در آنست هرآینه عبرتی مر آنرا که میترسد — آیا شما سخت ترید در خلقت یا آسمان که بنا کرد آنرا

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ﴿٢٨﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا

بلند گردانید سقفش را پس راست کرد — و تاریک گردانید شبش را و ظاهر ساخت روزش را — و زمین را — بعد از آن — گسترانید

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾

پدید آورد از آن آبش را و چراگاهش را — و کوهها را استوار گردانیدش — مایه تعیش برای شما و چهارپایان شما

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ

پس چون آید — بلای مستولی بزرگ — روزیکه یاد آورد انسان آنچه سعی کرد — و ظاهر گردانیده شد دوزخ

لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا

برای کسیکه ببیند پس اما آنکه زیاده روی کرد در عصیان و برگزید زندگانی دنیا را پس بدرستیکه دوزخ آتش بود جایگاه و اما

مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾ يَسْأَلُونَكَ

آنکه بیم داشت از مقام پروردگارش و منع کرد نفس را از خواهش پس بدرستیکه بهشت باشد جایگاهش می‌پرسند ترا

عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرَاهَا ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَاهَا ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا

از قیامت کی باشد قرارگاهش در چیستی تو از یاد کردن آن بسوی پروردگار تو است انتهای آن جز این نیست

أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾

تو بیم کننده کسی را که بترسد از آن گویا ایشان روزیکه ببینند آنرا درنگ نکرده اند مگر شبانگاهی یا چاشتگاهی

سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

ركوعها ١ — كلماتها ١٣٣ — حروفها ٥٣٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١﴾ أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ ﴿٣﴾ أَوْ يَذَّكَّرُ

روی ترش نمود و اعراض کرد که آمد او را کور و چه چیز دانا کرد ترا باشد که پاک شود یا پند گیرد

فَتَنفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٤﴾ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ ﴿٥﴾ فَأَنتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا

پس نفع دهد او را پند اما کسیکه توانگر شد پس تو مر او را متوجه میشوی و نیست بر تو که

يَزَّكَّىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَىٰ ﴿٨﴾ وَهُوَ يَخْشَىٰ ﴿٩﴾ فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ﴿١٠﴾ كَلَّا إِنَّهَا

پاک نشود و اما کسیکه آمد ترا که میکوشید و او میترسید پس تو از او فارغ میباشی نه چنین است بدرستیکه آن

تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

پندیست پس آنکه خواهد پند گیرد در صحیفه های گرامی داشته شده برداشت کرده شده پاکیزه گردانیده بدستهای کاتبان

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٥﴾ قُتِلَ الْإِنسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٦﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٧﴾ مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾

شریفان نیکوکاران کشته باد انسان چه کافر است او از چه چیز آفرید او را از نطفه آفریدش

فَقَدَّرَهُۥ ⑲ ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُۥ ⑳ ثُمَّ أَمَاتَهُۥ فَأَقْبَرَهُۥ ㉑ ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنشَرَهُۥ ㉒ كَلَّا لَمَّا

پس اندازه مقرر داشت او را — پس راه را آسان گردانید آنرا — پس بمیرانید او را پس در قبر کرد او را — پس چون خواهد زنده گرداندش — نه چنین است

يَقْضِ مَآ أَمَرَهُۥ ㉓ فَلْيَنظُرِ ٱلْإِنسَٰنُ إِلَىٰ طَعَامِهِۦٓ ㉔ أَنَّا صَبَبْنَا ٱلْمَآءَ صَبًّا ㉕ ثُمَّ

بجا نیاورده هنوز آنچه فرموده او را — پس باید نظر کند انسان بسوی طعام خود — بدرستیکه ما ریختیم آب را ریختنی — پس

شَقَقْنَا ٱلْأَرْضَ شَقًّا ㉖ فَأَنۢبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ㉗ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ㉘ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ㉙

شکافتیم زمین را شکافتنی — پس رویانیدیم در آن دانه — و انگور و خرما — و زیتون و درخت خرما

وَحَدَآئِقَ غُلْبًا ㉚ وَفَٰكِهَةً وَأَبًّا ㉛ مَّتَٰعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ ㉜ فَإِذَا جَآءَتِ

و باغهای پر درخت — و میوه و چراگاه — مایهٔ عیش برای شما و برای چهارپایان شما — پس چون آید فریاد

ٱلصَّآخَّةُ ㉝ يَوْمَ يَفِرُّ ٱلْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ㉞ وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ ㉟ وَصَٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ ㊱

گوش کر کننده — روزیکه گریزد مرد از برادرش — و مادرش و پدرش — و زنش و پسرش

لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ㊲ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ㊳ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ㊴

هر مردی را از ایشان روزی چنین کاریست که مشغول دارد او را — رویهائیست بروز چنین درخشان — خندان فرحناک

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ㊵ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ㊶ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ ٱلْفَجَرَةُ ㊷

و رویهائیست روز چنین بر آنهاست گرد کدورت — فرو گیرد آنها را تیرگی — آنانکه آنگروهند کافران بدکارند

سورة التكوير مكية وهي تسع وعشرون آية

ركوعها ١ — كلماتها ١٠٤ — حروفها ٤٢٥

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ①

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِذَا ٱلشَّمْسُ كُوِّرَتْ ① وَإِذَا ٱلنُّجُومُ ٱنكَدَرَتْ ② وَإِذَا ٱلْجِبَالُ سُيِّرَتْ ③ وَإِذَا

آنگاه که آفتاب درهم پیچیده شود — و آنگاه که ستاره ها فرو ریزند — و آنگاه که کوهها سیر کرده شوند — و آنگاه که

ٱلْعِشَارُ عُطِّلَتْ ④ وَإِذَا ٱلْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑤ وَإِذَا ٱلْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑥ وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ

شتران آبستن بار نهند — و آنگاه که وحوش حشر کرده شوند — و آنگاه که دریاها بر کرده شوند — و آنگاه که نفسها

* ثواب القراءة * در ثواب الاعمال و مجمع البیان روایت از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که بخواند سورهٔ ویل للمطففین را در نماز فریضه عطا کند خدا او را ایمنی روز قیامت از آتش [illegible] نگاه نکند بر جهنم و [illegible]

* فی ثواب القراءة * ابی بن کعب از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده که هر که سورهٔ تکویر بخواند حق تعالی او را در پناه خود نگاه دارد از رسوائی [illegible]

* علی ما اذا شاء الله تعالی * [illegible] نجاح الصدد [illegible] و لا یعلم ذلک

زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾

جفت کرده شوند — وآنگاه که دختران زنده درگور کرده پرسیده شوند — که بکدام گناه کشته شده — وآنگاه که نامه ها گشوده شود

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ

وآنگاه که آسمان کنده شود — وآنگاه که دوزخ افروخته شود — وآنگاه که بهشت نزدیک کرده شود — داند هر نفسی

مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَ

آنچه را که حاضر ساخته — پس قسم یاد میکنم بستارگان رجوع کننده — روندگان پنهان شونده — وشب چون پشت کند — و

الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِندَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

وصبح چون پدید آید — که آن هرآینه سخن رسول بزرگوار است — صاحب توانا نزد خداوند عرش بامنزلت

مُّطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى

فرمانبرده پس امین است — ونیست صاحب شما دیوانه — وبتحقیق دیده اورا در افق روشن — ونیست او بر

الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ

چیزهای پوشیده بخیل — ونیست قرآن سخن شیطان رانده شده — پس کجا میروید — نیست آن مگر پندی

لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

مرجهانیان را — مرآنکسی را خواست از شما که مستقیم شود — ونخواهید — مگر آنکه خواهد خدا که پروردگار عالمیانست

سورة الانفطار مكية وهي تسع عشرة آية

رکوعها ١ — کلماتها ٨٠ — حروفها ٣٢٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ

آنگاه که آسمان بشگافد — وآنگاه که ستاره ها فرو ریزند — وآنگاه که دریا ها راه بهم داده شود — وآنگاه که قبرها

بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ

زیر و زبر کرده شود — داند هر نفسی آنچه راپیش فرستاده وباز پس داشت — ای انسان — چه چیز فریفت ترا بپروردگار

الْكَرِيمِ ۝٦ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝٧ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝٨

کرم کریمست آنکه آفرید ترا پس تمام اجزا گردانید ترا پس تمام اندام داد ترا در هر صورتی که خواست بهم آورد ترا

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ۝٩ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝١٠ كِرَامًا كَاتِبِينَ ۝١١ يَعْلَمُونَ

نه چنین است بلکه تکذیب نمایند بروز جزا و بدرستیکه برشماست نگهبانان گرامیان نویسندگان میدانند

مَا تَفْعَلُونَ ۝١٢ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝١٣ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝١٤ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ

آنچه را که میکنند بدرستیکه نیکوکاران در نعیمند و بدرستیکه بدکاران در دوزخند درآیند درآن روز جزا

۝١٥ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝١٦ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝١٧ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا

و نباشند آنها از آن غایبان و چه چیز دانا کرد ترا که چیست روز جزا پس چه چیز داناکرد ترا چیست

يَوْمُ الدِّينِ ۝١٨ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝١٩

روز جزا روزیکه مالک نباشند نفسی برای نفسی چیزیرا و فرمان روز چنین مر خدا راست

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَثَلٰثُونَ آيَةً

رکوعها ۱ — کلماتها ۱۶۹ — حروفها ۷۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝١ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢ وَإِذَا كَالُوهُمْ

وای بر کم کنندگان در کیل آنانکه چون بپیمایند بر مردمان تمام گیرند و چون بکیل دهند آنها را

أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝٤ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٥ يَوْمَ يَقُومُ

یا بوزن دهند ایشانرا کم کنند آیا گمان نمیبرند اینسان که ایشان برانگیخته شوندگانند برای روزی بزرگ روزیکه ایستاده شوند

النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٦ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝٧ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ

مردمان برای پروردگار عالمیان نه چنین است بدرستیکه نامه بدکاران هر آینه در سجین است و چه چیز داناکرد ترا که چیست سجین

۝٨ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۝٩ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝١٠ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝١١

نامه‌ایست رقم کرده شده وای روز چنین بر تکذیب کنندگان آنانکه تکذیب کنند روز جزا را

[illegible]

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ

وتکذیب نکنند آنرا مگر هر تعدی کننده گناهکار چون خوانده شود بر او آیتهای ما گوید افسانهای پیشینیانست

﴿١٣﴾ كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّآ إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ

حقا بلکه زنگ شد بر دلهاشان آنچه هستند که کسب میکنند حقا که ایشان از پروردگارشان روز چنین هرآینه در حجابند

﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا۟ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّآ إِنَّ

پس بدرستیکه ایشان درآینده‌اند در دوزخ پس گفته شود اینست که بودید آنرا تکذیب میکردید حقا بدرستیکه

كِتَٰبَ ٱلْأَبْرَارِ لَفِى عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَٰبٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ

نامه نیکوکاران هرآینه در علیین است و چه چیز دانا کرد ترا که چیست علیین نامه ایست رقم کرده شده که گواه میشوند آنرا

ٱلْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِى وُجُوهِهِمْ

مقربان بدرستیکه نیکوکارانند هرآینه در نعیم بر سریرها نظاره میکنند مییابی در رویهایشان

نَضْرَةَ ٱلنَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَٰمُهُۥ مِسْكٌ ۚ وَفِى ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ

تازگی بهشت آشامانیده میشوند از صاف شراب مهر شده که مهر پذیرش مشک است و در آن پس باید رغبت کنند

ٱلْمُتَنَٰفِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِزَاجُهُۥ مِن تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا ٱلْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ

رغبت کنندگان ومزاجش از چشمه کوثر چشمه ایست که بیاشامند از آن نزدیکان بدرستیکه آنانکه

أَجْرَمُوا۟ كَانُوا۟ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا۟ بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟

گناهکار شدند هستند از آنانکه ایمان آوردند میخندند وچون گذرند بایشان اشاره میکنند بچشم وابرو وچون برگردند

إِلَىٰٓ أَهْلِهِمُ ٱنقَلَبُوا۟ فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوٓا۟ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ﴿٣٢﴾

بسوی کسانشان برگردند شادی کنان وچون ببینند ایشانرا گویند بدرستیکه اینان هرآینه گمراهانند

وَمَآ أُرْسِلُوا۟ عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَٱلْيَوْمَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنَ ٱلْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

وفرستاده نشد برایشان نگهبانان پس آنروز آنانکه گرویدند از کافران میخندند

﴿٣٤﴾ عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ ٱلْكُفَّارُ مَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

بر سریرها نظاره میکنند آیا جزا داده شدند کافران آنچه بودند که میکردند

١٤ ما كانوا يكسبون — یعنی بسبب بدیها که کسب کنند [illegible]
[illegible]
٢٨ كتاب الابرار لفي عليين [illegible]
[illegible]

سورة الانشقاق مكية وهي خمس وعشرون آية

حروفها ۴۳۰ كلماتها ۱۰۷ ركوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ *

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۝١ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٢ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝٣ وَأَلْقَتْ

آنگاه که آسمان بشکافد وانقیاد نماید مر پروردگارش را و سزاوار شد وآنگاه که زمین کشیده شود و بیرون آید

مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝٤ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٥ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ

آنچه در آنست و خالی شود وانقیاد نماید مر پروردگارش را و سزاوار شد ای انسان بدرستیکه تو کوشنده بسوی

رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۝٦ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝٧ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

پروردگارت کوشیدنی پس ملاقات نماینده اوری پس آنکه داده شد نامه او بدست راستش پس بزودی حساب کرده شود حسابی آسان

۝٨ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝٩ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝١٠ فَسَوْفَ يَدْعُو

و برگردد بسوی کسانش شادمان و اما آنکه داده شود نامه اش از پس پشتش پس بزودی بخواند

ثُبُورًا ۝١١ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝١٢ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝١٣ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۝١٤ بَلَىٰ

هلاک را و در آید در آتش سوزان بدرستیکه او بود در کسانش شادمان بدرستیکه او پنداشت که هرگز باز نگردد آری

إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝١٥ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝١٦ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝١٧ وَالْقَمَرِ إِذَا

بدرستیکه پروردگارش باشد باو بینا پس سوگند یاد نمیکنم به شفق و شب وآنچه بپوشد و ماه چون

اتَّسَقَ ۝١٨ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝١٩ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٢٠ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ

تمام شود که هرآینه برسید بحالی بعد از حالی پس چیست ایشانرا که ایمان نمیآورند و چون خوانده شود بر ایشان قرآن

لَا يَسْجُدُونَ ۝٢١ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۝٢٢ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝٢٣ فَبَشِّرْهُمْ

سجده نمیکنند بلکه آنانکه کافر شدند تکذیب مینمایند و خدا داناتر است بآنچه پنهان میدارند در دل پس مژده ده ایشانرا

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٢٤ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٢٥

بعذابی پر درد مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته مر ایشانراست پاداشی بدون منت

سورة البروج مكية وهي اثنتان وعشرون آية

حروفها ٤٥٨ — كلماتها ١٠٩ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾ قُتِلَ أَصْحَابُ

قسم بآسمان صاحب برجها و روز وعده کرده شده و شاهد یعنی پیغمبر و مشهود یعنی امت کشته شدند یاران

الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ

شکافهای زمین آن آتش صاحب مایهٔ برافروختگی هنگامیکه ایشان بودند برآنها نشستگان و ایشان بودند برآنچه میکردند بمؤمنان

شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

حاضران و دشمن نداشتند از ایشان جز آنکه ایمان آوردند بخدای غالب ستوده آنکه مراوراست پادشاهی آسمانها

وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ

و زمین و خداست بر همه چیز شاهد بدرستیکه آنانکه بفتنه درانداختند مردان باایمان و زنان باایمان را پس

يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بازگشت نکردند پس مرایشان راست عذاب دوزخ و مرایشان راست عذاب سوزنده بدرستیکه آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته

لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾

مرایشان راست بهشتها که میرود از زیر آنها نهرها اینست کامیابی بزرگ بدرستیکه گرفتن پروردگار تو هرآینه سخت است

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ

بدرستیکه او بیافریند نخست و اعاده میکند و اوست آمرزنده دوست دارنده صاحب عرش بزرگوار کننده

لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا

مرآنچه را اگر خواهد آیا آمد ترا حکایت لشکرهای فرعون و ثمود بلکه آنانکه کافر شدند

فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

در تکذیب نمودن و خدا از ورای ایشان احاطه کننده است بلکه آن قرآنی است شریف در لوحی نگهداشته شده

سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعَ عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ۲۴۶ — کلماتها ۶۱ — رکوعها ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ※

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ① وَمَآ أَدْرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ② النَّجْمُ الثَّاقِبُ ③ إِنْ كُلُّ

قسم بآسمان و ظاهر شونده در شب — و چه دانا کرد ترا که چیست آینده بشب — ستاره درخشنده است — نیست هیچ

نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ④ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ⑤ خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ دَافِقٍ ⑥

نفسی مگر که بر او هست نگهبانی — پس باید که بنگرد انسان که از چه چیز آفریده شد — آفریده شد از آبی جهنده

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَآئِبِ ⑦ إِنَّهُ عَلٰى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ⑧ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ

که بیرون می‌آید از میانهٔ پشت و استخوانهای سینه — بدرستیکه او بر بازآوردنش هرآینه تواناست — روزیکه آشکار شود پنهانیها

⑨ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ⑩ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ⑪ وَالْأَرْضِ ذَاتِ

پس نباشد مرا او را هیچ قوتی و نه یاوری — و آسمان صاحب باران — و زمین صاحب

الصَّدْعِ ⑫ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ⑬ وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ⑭ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا

شکاف — که آن سخنی است تمیز دهنده — و نیست آن بیهوده — بدرستیکه ایشان چاره میکنند چاره کردنی

⑮ وَّأَكِيدُ كَيْدًا ⑯ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ⑰

و چاره میکنم چاره کردنی — پس مهلت ده کافرانرا — مهلت میدهم ایشانرا مهلت دادنی

سُورَةُ الْأَعْلٰى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ۲۷۱ — کلماتها ۷۲ — رکوعها ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ※

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلٰى ① الَّذِي خَلَقَ فَسَوّٰى ② وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدٰى ③ وَالَّذِي

تنزیه کن بنام پروردگار خود که برتر است — آنکه آفرید پس درست گردانید — و آنکه تقدیر کرد پس هدایت نمود — و آنکه

فضل القراءة ※ در ثواب الاعمال و مجمع البیان بروایت از حضرت صادق علیه السلام مذکور است که آنکه خواند سوره والطارق را [illegible] باشد او را از خداوند در قیامت جاهی [illegible] از رفقای انبیاء علیهم السلام [illegible] و از امام محمد باقر علیه السلام [illegible] و از ابن عباس [illegible] با اصحاب [illegible]

أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰ ﴿٦﴾ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

بیرون آورد چراگاه را | پس گردانید آنرا خشک سیاه | زود باشد که خوانیم بر تو پس فراموش مکن | مگر آنچه را که خواست خدا

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ﴿٩﴾

که او میداند آشکارا را و آنچه پنهان میباشد | و توفیق دادیم ترا برای طریقهٔ آسان | پس پند ده اگر نفع کند پند دادن

سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ ﴿١٠﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ﴿١١﴾ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا

زود باشد پند گیرد آنکه بترسد | و پهلو تهی کند از آن بدبخت تری | که داخل شود در آتش عظیمتر | پس

يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ

نمیرد در آن و نه زنده میباشد | بتحقیق رستگار شد آنکه پاک شد | و یاد کرد نام پروردگارش را پس نماز گذارد | بلکه اختیار کنید

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٧﴾ إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

زندگانی دنیا را | و آخرت بهتر است و پاینده تر | بدرستیکه این است هر آینه در صحیفه های نخستین | صحیفهای ابراهیم و موسی

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَعِشْرُونَ آيَةً

حروفها ٣٨١ — كلماتها ٩٢ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾

آیا آمد ترا حکایت آن فرو گیرنده | رویهائی روز چنین ترسناکست خوارند | عمل کننده رنج کشنده اند

تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ﴿٥﴾ لَّيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَّا

که داخل میشوند در آتش در نهایت گرمی | آشامانیده میشوند از چشمه که بنهایت گرمی رسیده | نباشد مر ایشانرا خوراکی مگر از خار خشک | که نه

يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِن جُوعٍ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ

فربه کند و نه کفایت کند از گرسنگی | رویهائیست روزی چنین تازه | از سعیشان خوشنود | در بهشتی

عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَّا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾

رفیع | نشنوند در آن لغوی | در آنست چشمه روان | در آنست سریرهای رفیعه

فضل القرآن [illegible]

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿۱۴﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿۱۵﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿۱۶﴾ أَفَلَا يَنظُرُونَ

و قدحهای گذاشته و بالشهای بهم پیوسته و فرشهای نفیس گسترده آیا پس نمینگرند

إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿۱۷﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿۱۸﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿۱۹﴾

به شتر چگونه آفریده شده و به آسمان که چگونه بلند گردانیده شد و به کوهها که چگونه برافراشته شده

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿۲۰﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿۲۱﴾ لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿۲۲﴾

و بزمین که چگونه پهن کرده شده پس پند ده جز این نیست تو پند دهنده نیستی برایشان تسلط دارنده

إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿۲۳﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿۲۴﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿۲۵﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿۲۶﴾

مگر آنکه روی گردانید و کافر شد پس عذاب خواهد کرد خدا عذاب بزرگتر بدرستیکه بسوی ماست بازگشت ایشان پس بدرستیکه بر ماست حسابشان

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُونَ آيَةً

حروفها ۵۹۷ — كلماتها ۱۳۷ — ركوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالْفَجْرِ ﴿۱﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿۲﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿۳﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿۴﴾ هَلْ فِي ذَٰلِكَ

قسم بصبح و بشبهای ده گانه و بجفت و طاق و شب چون درگذرد آیا که در این

قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ﴿۵﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿۶﴾ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿۷﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ

سوگندیست مر صاحب خرد را آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگارت بعاد ارم صاحب بناهای رفیع که آفریده نشده

مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿۸﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿۹﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿۱۰﴾

مانند آن در بلاد و بثمود آنها که ببریدند سنگ را در وادی و فرعون صاحب میخها

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۱﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿۱۲﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ

آنانکه تعدی کردند در شهرها پس بسیار کردند در آنها تباهی پس ریخت برایشان پروردگارت تازیانه

عَذَابٍ ﴿۱۳﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿۱۴﴾ فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ

عذاب بدرستیکه پروردگار تو هر آینه در گذرگاهست پس اما انسان چون آزماید اورا پروردگارش پس گرامی دارد اورا

فضل السورة
در ثواب الاعمال و مجمع البیان روایت از حضرت صادق علیه السلام مذکور است که هر که بخواند سوره غاشیه را حساب کند خدای تعالی اورا حساب آسان ... از عذاب ...
ثواب قراءة الفجر
در ثواب الاعمال و مجمع البیان روایت از حضرت صادق علیه السلام مذکور است بخوانید سوره فجر را در فرائض و نوافل که سوره حسین بن علی علیهما السلام است و هر که بخواند اورا با حسین علیه السلام در درجه ایشان باشد در بهشت

نَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ

ونعمت دهدش پس گوید پروردگار من گرامی داشته مرا وامّا چون آزماید اورا پس تنگ سازد براو روزیش را پس گوید

رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

پروردگار من خوار کرد مرا نه چنین است بلکه گرامی نمیدارید یتیم را و تحریص نمیکنید بر خورانیدن بیچاره

﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ

و میخورید میراث را خوردنی همه درهم و دوست میدارید مال را دوستی بسیار نه چنین است چون کوفته شود

الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ

زمین کوفتن کوفتنی و آمد پروردگار تو و فرشته صف صف و آورده شود روز چنین دوزخ را

يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

روز چنین پند گیرد انسان و کجا سود مند است او را پند گرفتن گوید ای کاشکی پیش فرستاده بودم برای زندگیم

﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

پس روز چنین عذاب کرده نشود چون عذاب او احدی و بند کرده نشود چون بند کردن او احدی ای نفس آرمیده

﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

باز گرد بسوی پروردگارت خوشنود پسندیده پس داخل شو در بندگانم و داخل شو در بهشتم

سُورَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عِشْرُونَ آيَةً

حروفها ٣٣١ — كلماتها ٨٢ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا

سوگند یاد نمیکنم باین شهر (یعنی مکّه) و تو مقیمی درین شهر و به پدر و آنچه زاد که بتحقیق آفریدیم

الْإِنسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيَحْسَبُ أَن لَّن يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا

انسان را در رنج آیا می پندارد که هرگز قادر نباشد براو احدی میگوید ضایع کردم مال انبوه

⑥ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ⑦ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ⑧ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ⑨ وَهَدَيْنَاهُ

آیا می پندارد که ندید او را احدی آیا نگردانیدیم مر او را دو چشم وزبان و دو لب وهدایت کردیمش

النَّجْدَيْنِ ⑩ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ⑪ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ⑫ فَكُّ رَقَبَةٍ ⑬ أَوْ

دو جای بلند پس ننهاد بلندای گردنگاه وچه چیز دانا کرد ترا که چیست بلندی گردنگاه رهانیدن گردنیست یا

إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ⑭ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ⑮ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ⑯ ثُمَّ كَانَ

خورانیدن در روزیکه صاحب گرسنگی است یتیمی را که صاحب قرابتی است یا درمانده را که صاحب احتیاجست پس باشد

مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ⑰ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

از آنانکه ایمان آوردند و وصیت بهم کردند بصبر و وصیت بهم کردند بمهربانی ایشانند یاران دست راست

⑱ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑲ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ⑳

وآنانکه کافر شدند بآیتهای ما ایشانند یاران دست چپ بر ایشانست آتشی سرپوشیده

سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتَّ عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ٢٤٧ كلماتها ٥٤ ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ① وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ② وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ③ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا

قسم بآفتاب و چاشتگاه آن و بماه چون از پی در آیدش و بروز چون جلا دهدش و بشب چون فرو پوشدش

④ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ⑤ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ⑥ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦ فَأَلْهَمَهَا

وآسمان وآنکه بنا کردش و زمین وآنکه گستردش ونفس وآنکه راست کردش پس الهام کردش

فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑩ كَذَّبَتْ ثَمُودُ

بدکاریش را و پرهیزکاریش را بتحقیق رستگار شد آنکه پاک کرد آنرا و بی بهره شد آنکه تباه کرد آنرا تکذیب نمود قوم ثمود

بِطَغْوَاهَا ⑪ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ⑫ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ⑬

بسبب طغیان خود هنگامیکه برانگیخت بدبخت ترشرا پس گفت مرایشانرا فرستاده خدا (صالح) دست بدارید ناقه خدا و شربش را

ثواب القرائة

اللهم ارزقنا شفاعته

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿۱۴﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿۱۵﴾

پس تکذیب نمودند او را پس پی کردند ش پس غضب کرد بر ایشان پروردگار شان بسبب گناه ایشان پس یکسان کرد آنرا و بیم نکرد عاقبتش را

سورة الليل مكية وهي احدى وعشرون آية

حروفها ۳۱۰ کلماتها ۷۱ رکوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ﴿۱﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿۲﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿۳﴾ إِنَّ سَعْيَكُمْ

قسم بشب چون فرو پوشد و روز چون روشن شود و آنکه آفرید نر و ماده را بدرستیکه کوشش شما

لَشَتَّىٰ ﴿۴﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿۵﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿۶﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ﴿۷﴾ وَأَمَّا

هرآینه از هم ممتاز است پس اما آنکه بداد و پرهیزکاری کرد و تصدیق نمود طریقهٔ خوبی را پس بزودی توفیق میدهیم او را برای آسانی و اما

مَن بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ﴿۸﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿۹﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ﴿۱۰﴾ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ

آنکه بخل ورزید و استغنا نمود و تکذیب نمود طریقهٔ خوبی را پس بزودی توفیق میدهیم برای دشواری و کفایت نکرد از او

مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ﴿۱۱﴾ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ﴿۱۲﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ﴿۱۳﴾ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا

مالش چون هلاک شد بدرستیکه بر ماست هرآینه هدایت و بدرستیکه مر ماراست هرآینه آنجهان و اینجهان پس بیم کردم شما را از آتشی

تَلَظَّىٰ ﴿۱۴﴾ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿۱۵﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿۱۶﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿۱۷﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ

زبانه میکشد داخل نمیشود در آن مگر بدبخت تری که تکذیب نمود و روی گردانید و زود باشد که دور کرده شود از آن پرهیزکارتر را که میدهد مالش را

يَتَزَكَّىٰ ﴿۱۸﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ ﴿۱۹﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ﴿۲۰﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿۲۱﴾

که پاک شود و نیست مر احدی را نزد او هیچ نعمتی که پاداش داده شود مگر جستن رضای پروردگارش که برتر است و هرآینه زود باشد که خوشنود شود

سورة الضحى مكية وهي احدى عشرة آية

حروفها ۱۷۲ کلماتها ۴۰ رکوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالضُّحَىٰ ﴿١﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿٤﴾

قسم بچاشتگاه وشب چون آرام گیرد که وانگذاشت ترا پروردگارت وخشم نکرد وهرآینه آن جهان بهتر است مر ترا از این جهان

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ﴿٥﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴿٧﴾

وهرآینه بزودی خواهد داد ترا پروردگارت پس خوشنود گردی آیا نیافت ترا یتیم پس جایگاه داد ویافت ترا گم پس هدایت نمود و

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ﴿٨﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿٩﴾ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَ

یافت ترا بی‌چیز عیالمند پس توانگر ساخت پس اما یتیم را پس قهر مکن و اما سؤال کننده را پس زجر مکن و

أَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

اما بنعمت پروردگارت پس اظهار کن

سُورَةُ الانشراح مكية وهي ثمان آيات

حروفها ١٠٢ — كلماتها ٢٧ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾ الَّذِي أَنقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾

آیا گشاده نکردیم برای تو سینه ترا و برداشتیم از تو بار ترا که نزدیک شکست در آورده بود پشت ترا

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ

و بلند گردانیدیم برای تو ذکر ترا پس هرآینه با دشواری آسانی است هرآینه با دشواری آسانی است پس چون فارغ شدی

فَانصَبْ ﴿٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

پس رنج بکش و بسوی پروردگارت پس راغب شو

سُورَةُ التين مكية وهي ثمان آيات

حروفها ١٥٠ — كلماتها ٣٤ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا

قسم بانجیر و زیتون قسم بطور سینا و این شهر امان (مکه) بتحقیق آفریدیم

الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

انسان را در نیکوترین تقویمی پس گردانیدیمش فروتر فروتران مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند

فضل القرائة

[illegible]

الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ⑥ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ⑦ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ⑧

کارهای شایسته پس ایشان راست مزدی غیر مقطوع پس چه چیز تکذیب مینماید ترا بعد از این در دین آیا نیست خدا حکم کننده ترحکم کنندگان

سورة العلق مكية وهي تسع عشرة آية

حروفها ٢٧٠ كلماتها ٧٢ ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ① خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ② اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ③

بخوان بنام پروردگارت که آفرید آفرید انسان را از خون بسته بخوان پروردگار توست کریمتر

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ④ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑤ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَى ⑥ أَنْ رَآهُ

آنکه تعلیم کرد نوشتن بقلم آموزانید انسان را آنچه نمیدانست حقا بدرستیکه انسان عصیان میورزد باینکه دید خود را

اسْتَغْنَى ⑦ إِنَّ إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى ⑧ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ⑨ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ⑩

که بی نیاز شد بدرستیکه بسوی پروردگار توست بازگشت آیا دیدی کسی را که منع کند بنده را چون نماز گذارد

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ⑪ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى ⑫ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ⑬ أَلَمْ

آیا دیدی که اگر باشد بر هدایت یا امر کرد بپرهیزکاری آیا دیدی که اگر تکذیب کرد و روی گردانید آیا

يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ⑭ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ⑮ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ

ندانست که خدا می بیند نه چنانست هر آینه اگر باز نه ایستد خواهیم گرفت البته بموی پیشانی موی پیشانی دروغگوی

خَاطِئَةٍ ⑯ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ⑰ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ⑱ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ⑲

خطاکار پس باید که بخواند اهل مجلس خود را زود باشد بخوانیم زبانیه را نه چنانست فرمان مبر او را و سجده کن و نزدیک شو

سورة القدر مكية وهي خمس آيات

حروفها ١١٢ كلماتها ٣٠ ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ

بدرستیکه ما فرو فرستادیمش در شب قدر و چه چیز دانا کرد ترا که چیست شب قدر شب قدر بهتر است از هزار

شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

ماه نازل میشوند فرشتگان و روح در آن باذن پروردگارشان از هر امری سلامت آن تا وقت طلوع صبح

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ

حروفها ٣٩٦ كلماتها ٩٤ ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾

نبودند آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان جدایان تا وقتیکه آمد ایشانرا حجتی روشن

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا

فرستاده از خدا که میخواند صحیفه های پاکیزه در آنهاست صحیفه های راست و متفرق نشدند آنانکه داده شدند

الْكِتَابَ إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ

کتاب را مگر از بعد آنکه آمد ایشانرا بینه و فرموده نشدند مگر تا پرستند خدا را خالص دارندگان برای

الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ۚ وَذَٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

وی دین را حق گرایان و برپای دارند نمازرا و بدهند زکوة را و اینست کیش راست بدرستیکه آنانکه کافر شدند

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ

از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخ باشند جاودان در آن ایشانند آنها بدترین خلق بدرستیکه آنانکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي

ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته آنگروه ایشانند بهترین خلق پاداش ایشانست نزد پروردگارشان بهشتهای جای اقامت روان گردد

مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

میرود از زیر آنها نهرها جاودان در آن همیشه خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او آن برای کسیست که ترسد از پروردگارش

* ما ليلة القدر * در تبیان مذکور است ...
* انا انزلناه * یعنی قرآن را بمعنی انا انزلناه فی لیلة مبارکة ... شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن در سوره بقره
* انا انزلناه * در حق خود عظیمه ...
فی ثواب القراءة — فضل سوره قدر ... معصومین علیهم السلام بسیار وارد ... در اصول کافی و مجمع البیان

سُورَةُ الزِّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ

حروفها ۱۴۹ — کلماتها ۳۵ — رکوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝۱ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝۲ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

چون بزلزله درآورده شود زمین زلزله‌اش و بیرون اندازد زمین بارهایش را و گوید انسان چیست مر آنرا

۝۳ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝۴ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ۝۵ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا

روزی چنین میگوید خبرهایشرا بآنکه پروردگارت وحی کرد برای او روزی چنین بازگردند مردمان پراکندگان تا ببینند

أَعْمَالَهُمْ ۝۶ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝۷ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝۸

کردار خودرا پس کسیکه کند مقدار ذره نیکی می بیند آنرا و کسیکه کند مقدار ذره بدی می بیند آنرا

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

حروفها ۱۶۳ — کلماتها ۴۰ — رکوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝۱ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝۲ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۝۳ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝۴ فَوَسَطْنَ

قسم بروندها باواز نفس زدن نفس زدنی پس قسم به بیرون آورندگان آتش از سنگ بسمهای خود پس آنهاکه وسیله غارت شوند در صبح پس برانگیختند بآن غبار را پس میان درآمدند

بِهِ جَمْعًا ۝۵ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝۶ وَإِنَّهُ عَلَى ذَلِكَ لَشَهِيدٌ ۝۷ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

بآن جماعتی را بدرستیکه انسان مر پروردگارشرا ناسپاس است و بدرستیکه او بر آن هرآینه شاهد است و بدرستیکه او برای دوستی مال هرآینه سخت است

۝۸ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝۹ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۝۱۰ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ۝۱۱

آیا پس نمیداند که چون برانگیخته شود آنچه در گورهاست و حاصل کرده شود آنچه در سینه‌هاست بدرستیکه پروردگارشان بایشان روز چنین آگاهست

سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ

حروفها ١٥٢ — كلماتها ٣٦ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
بنام خداوند بخشاينده مهربان

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ
آن درهم كوبنده چيست آن درهم كوبنده و (ای رسول) و چه چيز دانا كرد ترا چيست آن درهم كوبنده روزيكه باشند مردمان چون پروانه پراكنده

﴿٤﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
و باشند كوهها چون پشم رنگارنگ وازده پس اما آنكه گران آمد سنجيدهايش پس او است در عيش پسنديده

﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ ﴿١٠﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾
و اما آنكه سبك آمد سنجيدهايش پس مادرش دوزخست و چه چيز دانا كرد تراكه چيست آن آتشی است بغايت سوزان

سُورَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
بنام خداوند بخشاينده مهربان

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ﴿١﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ
بغفلت انداخت شمارا مباهات در بسياری تا آنكه زيارت نموديد مقبرهارا حقا زود باشد كه بدانيد پس حقا زود باشد

تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ
كه بدانيد نه چنانست اگر بدانيد دانستنی بيقين هرآينه ببينيد البته دوزخرا پس هرآينه خواهيد ديد آنرا بمشاهده يقين

﴿٧﴾ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾
پس پرسيده خواهيد شد روز چنين از نعمتها

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

حروفها ٦٨ — كلماتها ١٤ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
بنام خداوند بخشاينده مهربان

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ
قسم بعصر بدرستيكه انسان هرآينه در زيانكاريست مگر آنانكه ايمان آوردند و كردند كارهای شايسته و

* ثواب القرائة * در ثواب الاعمال و مجمع البيان روايت از حضرت ... باشد از رفقای آنحضرت در ... جابر ...

* ثواب القرائة * در ثواب الاعمال و مجمع البيان روايت از حضرت صادق عليه السلام كه كسی كه مداومت نمايد بر خواندن القارعه ... روز قيامت ...

ثواب القرائة — در ثواب الاعمال و مجمع البيان روايت از حضرت صادق عليه السلام كه هر كه در نوافل ... بخواند ...

تَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

وصیت یکدیگر نمودند براستی و وصیت نمودند بشکیبائی

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعُ آيَاتٍ

حروفها ١٣٣ — كلماتها ٣٣ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

وای بر هر عیب گوی طعن زننده که فراهم کرد مالرا و آماده داشت آنرا می پندارد که مالش پاینده داردش

كَلَّا لَيُنبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ

نه چنانست انداخته خواهد شد در آتش درهم شکننده و چه چیز دانا کرد ترا که چیست آتش درهم شکننده آتش خداست برافروخته

﴿٦﴾ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

که مستولی میشود بر دلها بدرستیکه آن برایشانست سرپوشیده در ستونهای کشیده

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

حروفها ٩٦ — كلماتها ٢٣ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾

آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگار تو باصحاب فیل آیا نگردانید مکر ایشانرا در تباهی

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

و فرستاد برای ایشان نوعی پرنده فوج فوج که میانداخت ایشانرا بسنگی از سجیل پس گردانید ایشانرا چون برگ خورده شده

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

حروفها ٧٣ — كلماتها ١٧ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

(فضل القرائة)

(ثواب القرائة)

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ۝١ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٢ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ

برای الفت عطا کردن بقریش الفت عطا کردن بایشان در کوچ زمستان و تابستان پس باید بپرستند پروردگار

هَٰذَا الْبَيْتِ ۝٣ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤

این خانه کعبه را آنکه سیر طعام کرد ایشان را از گرسنگی و ایمن کرد ایشان را از بیم

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ

حروفها ۱۱۱ — کلماتها ۲۵ — رکوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خداوند بخشاینده مهربان

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۝١ فَذَٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ۝٢ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ

آیا دیدی آنرا که تکذیب میکند روز جزا را پس اینست آنکه بجفا میراند یتیم را و ترغیب نمیکند بر

طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝٣ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝٤ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝٥ الَّذِينَ

طعام دادن درویش پس وای بر نماز گذارندگان ریائی آنها که ایشان از نماز خود سهو کننده بیخبرانند و آنانکه

هُمْ يُرَاءُونَ ۝٦ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝٧

ایشان ریا میکنند و منع میکنند زکوة را

سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

حروفها ۴۳ — کلماتها ۱۰ — رکوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝٢ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝٣

بدرستیکه ما عطا کردیم ترا کوثر را پس نماز گذار مر پروردگار خود را و قربان کن بدرستیکه دشمن تو او دم بریده است

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ آيَاتٍ

حروفها ۹۴ — کلماتها ۲۶ — رکوعها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خداوند بخشاینده مهربان

خواص و فوائد القرآن [illegible] حضرت رسول خدا صلی الله [illegible] گردد بی هیچ گردی [illegible] دشمنان این شود و بر ایشان غالب [illegible] حلال خورده باشد و گفته اند که اگر [illegible] را در خواب ببیند [illegible] طعام [illegible] در خواب [illegible] هر که این سوره را هزار بار بخواند [illegible] جعفر صادق علیه السلام منقول است [illegible] قربان کرده باشد [illegible] کند که مسلمانان در عید اضحی [illegible] تسنیم بعدد هر شتر [illegible] بهشت است [illegible] از آب [illegible] دنیا [illegible]

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ① لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ② وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

بگو ای کافران نمیپرستم آنچه میپرستید و نه شما پرستندگانید آنچه میپرستم

③ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ④ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ⑤ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ⑥

و نه من پرستنده‌ام آنچه میپرستید و نه شما پرستندگانید آنچه میپرستم شما راست دین شما و مراست دین من

سُورَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

حروفها ٧٩ — كلماتها ١٩ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ① وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ② فَسَبِّحْ

چون آید یاری کردن خدا و فتح مکه و ببینی مردمان را که در می‌آیند در دین خدا فوج فوج پس تسبیح کن

بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ③

بحمد پروردگار خود و طلب آمرزش کن از او بدرستیکه او هست قبول کننده توبه

سُورَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

حروفها ٨١ — كلماتها ٢٣ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ① مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ② سَيَصْلَى نَارًا

شکسته باد دو دست ابی لهب [illegible] دفع نکند از او مال او و آنچه کسب کرده زود باشد که درآید آتش را

ذَاتَ لَهَبٍ ③ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ④ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ⑤

صاحب زبانه و زن او که بردارنده هیمه است در گردن او ریسمانی است از لیف خرما

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

حروفها ٤٢ — كلماتها ١٥ — ركوعها ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝١ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُوًا اَحَدٌ ۝٤

بگو یا محمد او است خدای یگانه خدای بی نیاز نزاده و نزائیده نشده و نیست او را همتا احدی

سُورَةُ الْفَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

حروفها ٧٣ كلماتها ٢٣ ركوعها ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ۝٤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝٥

بگو یا محمد پناه میگیرم با فریدگار شکافنده صبح از بدی آنچه آفریده است و از بدی شب تاریک چون درآید و از شر زنان کردمندگان افسونند در گرهها و از شر حسد برنده چون ظاهر کند حسد را

سُورَةُ النَّاسِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ اٰيَاتٍ

حروفها ٨٠ كلماتها ٢٠ ركوعها ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

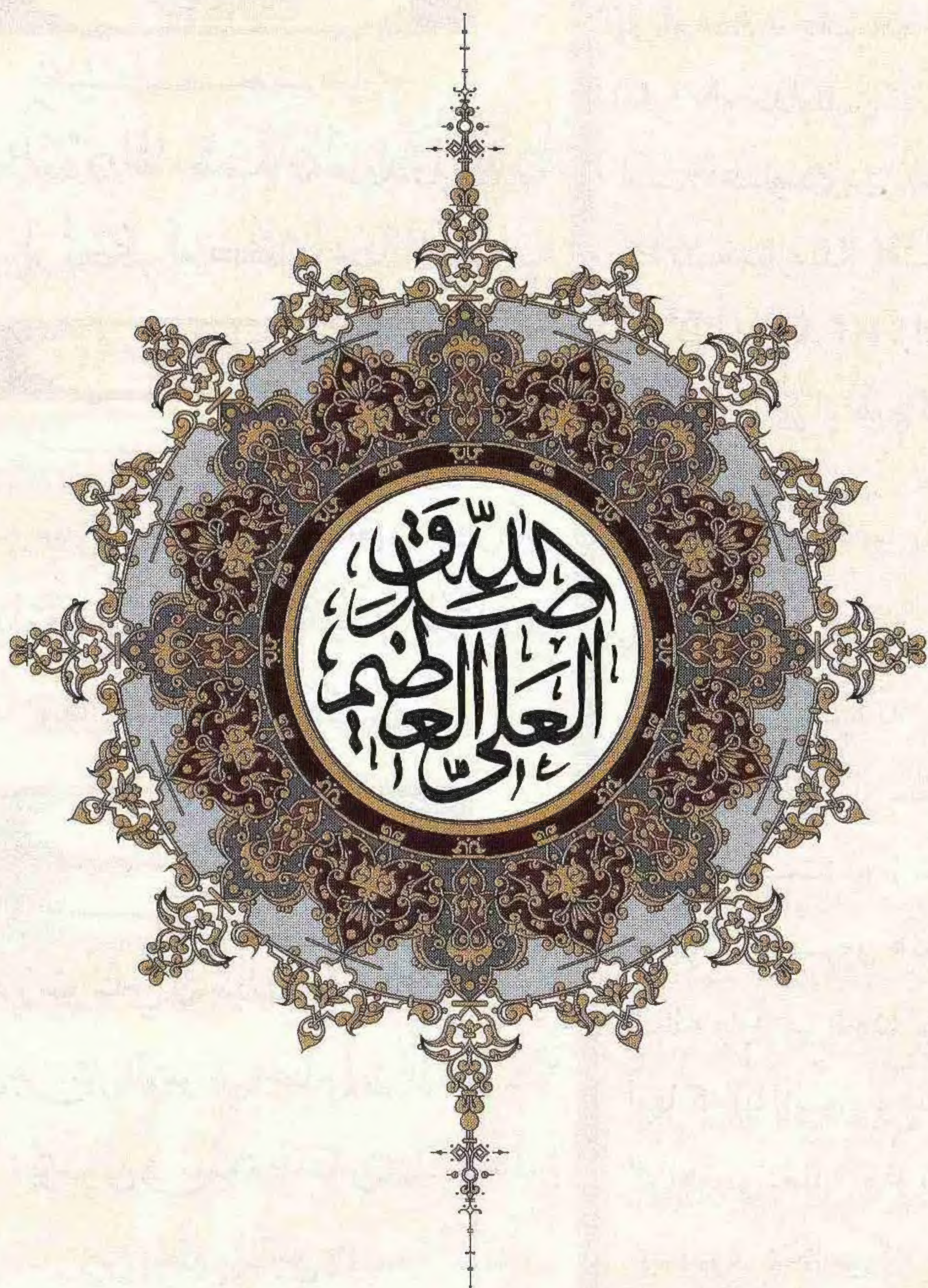
بنام خداوند بخشاینده مهربان

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ اِلٰهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝٤ اَلَّذِيْ يُوَسْوِسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٦

بگو یا محمد پناه میبرم بپروردگار آدمیان پادشاه آدمیان خدای آدمیان از شر دیو وسوسه کننده خناس آنکه وسوسه میکند در سینه های مردمان از جن و آدمیان

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَّعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ

صَدَقَ اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ وَصَدَقَ رَسُوْلُهُ النَّبِيُّ الْاَمِيْنُ الْكَرِيْمُ وَنَحْنُ عَلٰى ذٰلِكَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ وَالشّٰكِرِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ

صدق الله العلي العظيم

الدعاء

عند الفراغ من قراءة القرآن

عن الامام جعفر بن محمد الصادق عليهما السلام

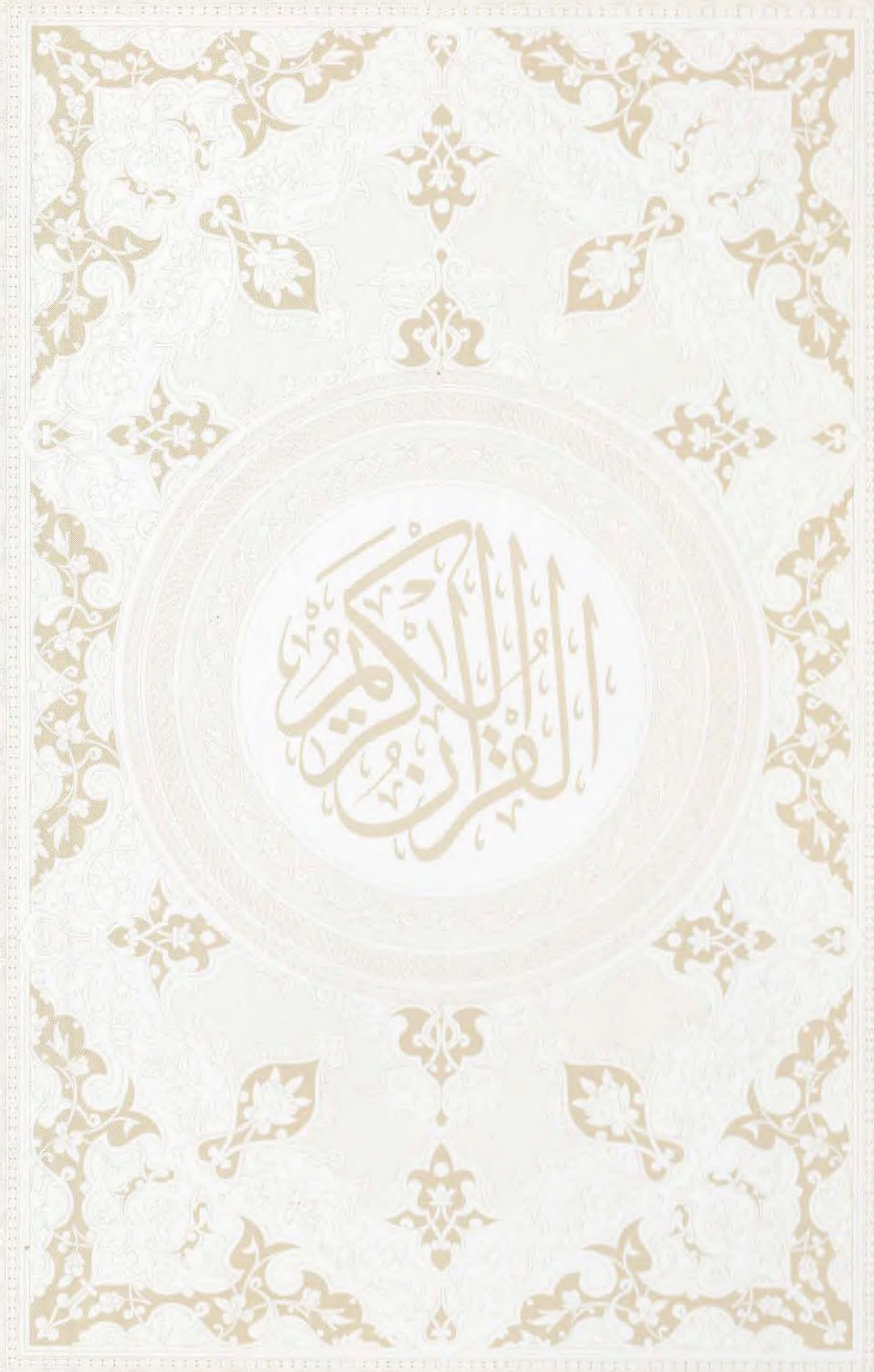
اللهم انّي قرأت ما قضيت لي من كتابك الذي انزلته على نبيك محمد صلواتك عليه ورحمتك، فلك الحمد ربنا، ولك الشكر والمنّة على ما قدرت ووفّقت، اللهم اجعلني ممن يحلّ حلالك ويحرّم حرامك ويجتنب معاصيك ويؤمن بمحكمه ومتشابهه وناسخه ومنسوخه، واجعله لي شفاء ورحمة وحرزاً وذخراً، اللهم اجعله لي انساً في قبري وانساً في حشري وانساً في نشري، واجعله لي بركة بكل آية قرأتها، وارفع لي بكل حرف درجة في اعلى علّيين، آمين يا ربّ العالمين.

بحارالانوار، جلد ۸۹

دعای پس از قرائت قرآن

از امام جعفر صادق علیه السلام

خداوندا! مقداری از کتابت را که مشیّت تو بود خواندم همان کتابی که آن را بر پیامبر خود محمد که درود و رحمت تو بر او باد فرو فرستادی؛ پروردگارا! حمد و ستایش تنها شایستهٔ توست و به خاطر آنچه برایم مقدّر کرده و به آن توفیقم دادی تنها باید تو را شکر کرد و از تو قدردانی نمود؛ بار خدایا! مرا از آنانی قرار ده که حلال تو را حلال و حرامت را حرام می شمرند و از نافرمانیت دوری کرده و به آیات محکم و متشابه و ناسخ و منسوخ قرآن ایمان می‌آورند؛ خدایا! قرآن را شفا، رحمت، پناهگاه و اندوخته‌ای برای من قرار ده؛ بارخدایا! قرآن را انیس من در قبر، قیامت و زندگی بعد از مرگم قرار ده؛ بارالها! هر آیه را پس از قرائت برکتی برای من گردان و به ازای هر حرفش یک درجه مرا به سوی بالاترین مقام ها بالا ببر، دعایم را مستجاب فرما، ای صاحب اختیار جهانیان.

القرآن الكريم